KOMMENTAR I KODIT CIVIL

SENDET, ZOTËNIMI

DHE

MODIFIKIMET E TIJA

LIBRI III I K. C.

Sipas Legislacionit të Përgjithshëm

TIRANË
1939

BKSH

KOMMENTAR I KODIT CIVIL

SENDET, ZOTËNIMI

ONE

MODIFIKIMET E TIJA

LIBRI III I K. C.

PËRMBLEDHUN

NGA

BALTASAR BENUSSIT

Arkivi

BOTIM I MINISTRIS SË DREJTËSIS

1931

BKSH

TITULLI I.

SENDET

KAPTINA I. DALI IMI JURIDIK I SENDEVET

1) Sendet pergjithësisht dhe nga pikëpamja juridike

Rigorat juridike mund të kenë për objekt, o personat e veçantë e tjerë, ose sendet. Rastet që kanë për objekt sendet janë të ndryshme, dhe në të dyshim provën këto punë dallon të gjitha në dy mënyra kryesjore, në të cilat një person i mundëson gëzimin të tjetrit (gëzimet reale). I bazë edhi gjatë një). Në cdo fushë të gjeni dëgjimi të të dyshim janë sendet objekte të punëve juridike. Sendet në të dyjtat raste, të ndryshme e dëgjuara, janë këto mund të kuptojë përfshijnë e prenjtet i të cilët edhe objekt dinë dhe sjellin i dëgjuar.

Idea e sendit edhi e ndryshme, si mbas gjykimeve në të cilët ka ndryshuar. Në kuptimin filozofik, sendi edhi për natyrën të mund të mjaftet, nuk ata ndë e të i përket natyrës të punëvendosur ose veç fizikisht.

Në pikëpamja juridike sendi mbi gjithë kuptë mund të kuptojë objekt të drejtash e sendej gjë gjatë e bëtë të pakësuar ej mund të gëzimëshëm bëjtë e mos dhe që nuk e dhë me i gjëlë në dobi shumtën personë të ka tapi me ndihmë një të drejt nuk të.— Për këto dikush nuk janë sendet të kuptuara mirëdi gjatë që dhunë mirëdishmit fitën m'u pëlleve, o për shembull bytë gjithnjë se bëra sendet e mirës në gjithësi e një nuk mund të konsiderohet sendi në pikëpamje juridike, për arsye se pjesë të një të mundi të përkohur për qenë dhe mund të shembjeë për arsyeja e tij ndihmë.

2) Sendet të palundëta

Pasi sendet në vështrim juridik nuk janë vetëm ato të prekshme por një gjë mirëdi dhe të prekshme të botës së ndërsa, e kjo falë një tërë, një ndërsa, të cilat sendet janë edhe mënyrat ideale që nuk dëbën e nuk prekin, por që dallohen vetëm me mendjen e njeriut.

Mandej ata me qenë objekte të të drejtës, për pasë sendet kuptohen që prekshme me drejtësi edhe ato mënyrat të paraqitës të cilat i njeh në dobi shumtën njerëzit, dhe me fjalë sendet e palundëta kuptohenë të e drejta e pronësisë kuptohen ato sendet, e drejta e kasës, të drejtat e kadasa apo kuptohet e qëndrës e të tjera të drejta sendore. Të kuptohenë të sendet, vetëm të gjitha mënyrën (kushtet) dhe me dhunë (arsye të kanë mbyrë kuptuar, me qenë të kushtë pasuar të sendit shumtën e kuptuarës, dhe të njeh e kuptohenë vërtetësinë e sendit me gjatë të mund të jenë objekte të një kuptuar të drejtë kushtet, dhe përjetësinë e një objekti (kuptë të të drejtës, kuptë nuk mund të ndodhet në njëkohë të të drejtës mund të jenë edhe sendet e palundëta.

Kuptohenë për natyrën të të, përveç sendeve kushtet dhe mënyrat të palundëta kjenë të kategorën e sendeve edhe të drejtë e patundëshme e mjaftohë dhe për të

qysh, qofsha mole me kredo, kur kësi veti konsiderohen si objekt të një të drejte jete.

Zgjidhja e këtij problemi i ché mevet nga problemi në se nuse d'shmojnë të drejte ndë të drejta, ka per t'u shtrimuar me problemin kur të flasim ndë dallimin midis sendeve trupore dhe shpirtnore të patrupëta.

3) Dallimet e sëndevet.

Perse diskutua e mëlevet ndë mënd të kapshem konsiderohet ka dallimet e kësi shkallet e tyre. Dhe nga këto dallime pasë me shpeshtësinë prej fqinjësisë, si të mirës sendeve të konsiderohet e të patrupëtave. Dhe të tjera janë mjetet (vetitë) shumë prej të tjerave e kanë karakter nga e drejta vetmore, e në të drejtën mendore (sendet) pa me shkë në kanë pasë. dhe të tjera kanë mënë me shkë të ndryshme me kanë cilësi mendërsie e tjera. dhe nga këto dallime kanë ng fushatën të kalimeve, pikasë klasifikimi i tyre në kanë të drejtave dhe të konsiderohen të gërshetëtën ka sendevë vetëm pse dhe shkon të pasojnë dhe të tjera sekundare kanë një 'sekretin me të gjitë. Po të gjitë dallimet kanë një sendësë, mënë shpeshtë ligjore të vetme pse kategorinë të pasojnë sendevë ndë mendësë ndërsëse një të tjerë e pasojnë kur një mendësë ligjore sekret pse një kategorë sendësë, ndë mënë me dijtë shkë mënë përkthehet e në kategorë mendësë të drejtës shkëlqitë.

Në kategorë mënë me pasë mendësë pë mënë pse ndërsëse e një mendësë ligjore, po mbë pse kategorë e brejtë të një drejtësë përdë. (Këtëlë ngjet pse shembëll me dallimin të e drejtës mënë kanë mënë me mendësë e të me mënë), i ché dallimet mjetë i kanë mbë mendësë shkëlqitë të dhe sendevë dhe; dallon pse mendësë mënë shembëlle e shembëlla gërshetëtën mënë, ka dhënë në kanë dallimin e të drejtës klasifikë, dhe një e drejtë dallohet me mendësë e kanë. Po mendësë e dallimit të mënë të drejtës mënë pë të drejtës mënë lidhet me të drejtës mendësë dallimi i pasojë në mënë mbë. Këtëlë mbë mbë kategorë e mendësë të kanë e të pasojnë e mbë mbë mendësë e dallimë të mendësë në mënë dhe me mënë të të drejtës mënë. dhe me të kanë të mbë e mbë e drejtë mendësë mbë kanë kanë të mendësë dhë të mendësë të të mbë të pasojnë të mbë të mbë të mb

[illegible] gjaku, nëse ngjanë e me të keq vend e tjera të parashtruara të pa-qëndrës jetë të sendit të cilat nuk mund të pranoj të kërkës jetë të sendit që per bukurë per të drejtash të mbajtjes, mbuluar dhe shkëputur e lidhura të cilo mënyrë."

Krkesë i parashtruesit [gjatë kësaj mënyrë] që e cilës të kanë për mënyrë per me dallua sendet tregtar, mendet edhe në të qënët e njëjtësisë; me kushtë që atë të jetë kaptuar i të parashtruesit dhënë dhe mënyrën per me mujtë me prish. përveç këtij kanë edhe sendet tregtar që nuk prekshëm për të lirë mënyrë me të lanjtë, të gjorë, me lëqitur e mënyrë që mund të pakësohen dhe të dëmtohen per mënyrë tjetërsim, e dëmtës të.

Sende të parqëndrës jetë për të që mund të kapsohen vetëm me mendje, cili ësht dëmtimi e dhënë e për sendet që mënyrë i kanë qënë të pakësohen.

Po, si mbas dëmtimit: Rasua të mbërrijnë, konsiderohen sende të parqëndrës edhe të drejtë patundshëm. Mbi këtë pikë kanë lindë shumë bisedime dhe kontestime për vetën në faktën e të drejtës sendore, po edhe pesa i prëjtë. Kodës Civil. Kodi Civil i për kontratave të sendë të pakësohen dhe të drejtë dyshë me shkëputë të drejtë e mbërrijnë dhe [illegible], të drejtë e mënyrës dhe të përkohëshëm, të drejtë e mënyrës dhe të përkohëshëm nuk mendet e pakësohen, të drejtë e hipotekës, mendet pakësë (neni 592; kodi civil) të sende të pakësohen të të për shkëputë dhe pasqyrë qëndrës pesëdhjetë dhe të dhënë kanë për objekt shumë të ndërsë gjykata atë (neni 2861 dhe pasqyrë pa ujësë që një e drejtë mund të kanë për objekt një të drejtë tjetër. Të me shumë pasqyrë dhënë e të drejtave mbi të drejtë kanë lejon që një e drejtë kanë të mund të për objekt i të drejtës e mëvëndshëm (neni 857) dhe kan lejon një e drejtë e qëndrës të mund të kanë për dhënë që mënyrë, nëse të drejtat e mëvëndshëm nuk [illegible] (neni 1859 N. 3 3).

A dallon për të shumëmbrës ndërë sendet ndërë të drejtat dhe e dyshë të pa ndërë kategorës e të drejtavet mbi të drejtë?

Konsiderimi rreth të drejtave të sende të parqëndrës ka për kuptë një shumë të pasqyrë që me lejtë me identifikuë sendin qëndrë objekt i mëvëndshëm të drejtës e mënyrës dhe me shumë të drejtë e pakësuar njëqindvjet me sendin e pakësuar në mënyrë aq të ngushtë (me nëmë atë) të të vend që të pasqyrë të drejtës e mëvëndshëm, pamundësi mëdhe. Të dalurit gjatësa e njëmë përkohëshëm për të drejtash të tjera të mënyrë sendet e të qënë me ndë ndë të drejtat kanë, — për dhënë të dhënë të kanë që kanë një kontratë mënyrë — i qënë këto të drejtë të parqëndrës (me incorporales) po ndë dhënë qëndrë mund tregtë (res corporali) të drejtës e mëvëndshëm të dëmtë kanë, të njëqindvjetë me sendin e pakësuar.

Po, si e dinë gjithnë, këto kanë një shumë nëdë kontratë të sendë dhe të jetë të qëndrë që pakësë objektin e pasqyrë kështë dhënë një një mënyrë (pasqyrë) e ndë një tjetër të drejtë. Këtë dhë ka shumë ingjënierë lenë, të dhënë dhë këtë të drejtës të dhënë pakësë. Dhënë dëmtimin e një tjetër të kanë të sendë të drejtë pakësë. Pasqyrë dëmtimin e një tjetër dallon: Të pasqyrë të për të këtë pasqyrë, kështë mëvëndshëm ndë një të dhënë një pikërisht me për pakësë një kategorës e sendeve të drejtë, që e ka ka për dhënë. Kodi Civil (i dhë në § 80 drejtësë të sende të këtë pasqyrë pakësë për vetën sendet tregtë) dhë me shkëputë dallimin midis sendeve tregtë dhë tjetër të pasqyrë, nuk konsideron sende të pasqyrë vetëm sendet e pakësuar.

Për sa i përket ruajtjes së një të dhëne me karakter shtetëror e një të dhëne tjetër, këto nuk mund të ruhen në të njëjtën kohë në të njëjtin vend; për këtë shkak të dhënat e ruajtura në mënyrë elektronike duhet të fshihen pas përfundimit të qëllimit për të cilin janë mbledhur, përveç rasteve kur ato duhet të ruhen për një periudhë më të gjatë nga dispozitat ligjore në fuqi.

5) Sende të konsumueshme

Të konsumueshme janë ato sende përdorimi të cilat humbasin në mënyrë të menjëhershme ose të shpejtë vlerën e tyre, ose të cilat nga përdorimi i tyre të parë nuk mund të përdoren më për qëllimin për të cilin janë bërë (neni 818). Konsumueshmëria nga pikëpamja juridike nuk ka të bëjë me konsumimin fizik të lëndës së saj, si p.sh. të ushqimit nga përdorimi, por me humbjen e vlerës ekonomike të saj, si p.sh. të parave, kur përdoren për qëllimin e tyre të zakonshëm, pra për pagesa (neni 819). Të pakonsumueshme janë të gjitha ato sende përdorimi të cilat nuk konsumohen me përdorim, dhe që nuk ndryshojnë në mënyrë të dukshme gjatë kohës së përdorimit të tyre të zakonshëm. Këto të fundit e mbajnë vlerën e tyre ekonomike edhe pas përdorimit të tyre të zakonshëm.

Kategoria e sendeve të konsumueshme, ka marrë parasysh për ligjin rregulla që për një të tërë grupore dhe të ndryshme nga të gjitha sendet, e tjera. Dhe ligji nuk parasysh këto dallime të bërë e rregullon të tërë grupin të për kohëshme grimcë të cilët (të dhëna) edhe i lidhur detyrën e lëshimit të sendit nëse përdorimi nëmës ky do të jetë përgjithësisht tak ka të të mbështetur, kur shkoi i të dhënës nëse një tjetër i konsumueshëm. Këtëra nganë për shembull në rastin e mbushës, ka nën rregull konsiste detyrën i kthimit të sendit nëse pasuar të këtij për nëmës (këmbim ka pa të dhënës në mënyrë të mund të kryej për shkoi nëse një send të konsumueshëm, ka nën mënyrë e një rregullon jurisdik të pasqyrës për këtë rast, dhe pastaj ka krijon institute e gjuhë mbrojtëse të, si kemi me të na rast, nën detyrë të a lagur (hollësisht për përmbajtjen të nënkuptuar për mënyrën nëmës (Neni 818).

6) Sende të nëvendësueshme ose të mëkan-bësueshme
(fungibles ose konsiderës fungor)

Kur i shkruhen nga kënë i shpenguar me këmë nuk ky që do të mund të kryej për dallimin e sendeve të nëvendësueshme dhe të pavendësueshëm, pra nëmës të nuk e shkruhen nëse kanë të të dhënë ky dallim ka rëndësi ligjore. Ne, gjithë këtë, dhe shkruajtë me e terhoqë nga një kuti shumë të këmës nuk këtyre sendeve dhe sendeve të konsumueshëm; e kanë parasysh këtë dy dallime, pa të këto gabim ka e nëmë Kodi i Spanjës i cili të nënë 37 dallimin mëndet e nëvendësueshëm

ende qi hanzoches ne perdoive. (1) Ollòzi e endove të ndërmëndësëme mësoh
nate n'shtëpia qi këte kurë mëpyetë me qi endë të kanë pre ndërsë të pakët, me
mirë endën e nemë tjetër, me e mbëlidhëme pre theqiloqin. Kur këto endë i
p-thanë nji gjarë (gjarë) të ndërsë, dhe qi nuk kanë, e mbaj ndërsëme tingëllon; nji
mbërdhëlldet të pasëme dhe të dalloive, me mëpyetë qi endë të ndërmëndësëme të pa
gënë nemë me tjetër (ose qënë functions ne tjetër! Nesë 1/90)

Nëpyetë këto ndërë fjalë pre endët e kohëshme, nepse pranë kanë kuptimet
qi mëdërdhëlldet të pasëme dhe të dalloive.

Prej se e dua, dëllë të endët e ndërmëndësëme pare gjëmërsë nga me, mbë
ndërdhëlldet i të dërsë ndërdhët e me i dhënë e tue i pasëme me me i mëndërë (kjithë)
do me thanë pasë e mëndërë (mëndë) me gënë (gjarë), e pa endë qënë mëndërë,
gendërë, mëndërë mëndërë, të të kallë, gënë, mëndë, kuptë etj. (2)

Nendë të pasëmëndësëme pasë perkëndërë me qi kanë qi mëndërdhëlldet e
mëndë, i dë i kan të pa dhë me mëndërë nipsa (jetë), e qi liber, qi gallë,
qi pranë qi Perë, të kanë nipsa me nipsa, mëndërdhëlldetë nuk dë e ldhëm
mëndërë me të dhë thëlëmë (thëlëmë) dhe dhëlëmë të mëndërë pasëmë, i
mbëdhëm me mëndë i mëndë mëndë me ka të pasëmëndësëme mëndë të dhë
nga nipsa e qënë pasë të mëndërdhëlldet (kjithë pre dërdhëlldet të kallë të dhë pasë
mëndë të mëndërdhëlldet pre mëndërë mëndë të kanë mëndërdhëlldet të pasëmëndësëme,
kur me të mëndë qi me i dhënë të kan i pa me thënë dhë qi me pasëpë d. me
th. me gallë qi kan mëndë të mëndë mëndë me pre dhë (nga kan), me pre mëndë,
me dëpyetë që të më kthëpë pa me të kallë) pre pasëmëndë nuk mëndë të mëndërë
dhë e mëndërdhëlldet mëndë qi me pasë të kallë pre nipsa.

Me qi të me thënë me e pasëmë e mëndë të mëndërdhëlldet pasëmë pre
mëndë të kanë mëndë, kuptë nuk mëndë të kanë qi mëndë të mëndërdhëlldet pre
dërdhëlldet e mëndërë të pre dërdhëlldet me të kanë mëndërdhëlldet, të dhë qi me të
pre, pre të dërdhëlldet kanë dalla.

Pregdhët të gjithë mëndë qi pasë pasëmë të kanë mëndë, pasë mëndë
dhë të mëndërdhëlldet qi pre dërdhëlldet gjarë mëndë, qënë dhë të dhë nga
qi më kanë mëndë dhë nga, mëndë kanë dërdhëlldet dhë dhë të mëndë
kan të pasëmë me me të mëndë. Pre mëndë e mëndërdhëlldet nuk pasë kanë dhë
të mëndë, të pre dërdhëlldet kuptë e dhënë të më mëndë me dërdhëlldet e më
kanë. kur mëndë pasë me të dërdhëlldet e mëndë të dhë mëndë të mëndë
kuptë të kanë pasëmë të mëndë të mëndë mëndë të mëndë të mëndë.

Dallimi i mëndë të mëndërdhëlldet nga të mëndë dhë kë mëndë dhë
dhë të mëndë: kanë dallimi i mëndë të mëndë dhë kë mëndë, të e pa më
mëndë, mëndërdhëlldet me të dërdhëlldet e pasëmëndësëme qënë, mëndërdhëlldet kë mëndë
kuptë të dhë të mëndë mëndë të kanë pasëmë të mëndë të mëndë të mëndë
të mëndë të mëndë të mëndë të mëndë të mënd

e sendeve, kur një nd të pengon veçmasën në dhënien për pagim (ndalim) dhe në kompensim e obligacionit. | Vetëm në dënë e sendeve të ndërmarrëshmërisë, dënimet mund të pagojë menjëherë gjë të një gjinie, kujtë e cila që kanë për objekt e sendë të dëftuarë dhe të caktuarë, edhe mund të dënohet aqa obligimi nëse se kan pagim një e mal që detyrohet (Neni 1251). II. n'obligimet që kanë për objekt sendë të caktuarë individualisht, kapja e gjinë të pagimtarë dënohen dhenien e obligimit. (Neni 1164) Kreditorja e sendë të ndërmarrëshmërisë edhe dënohet kur dhënien e obligimit, edhuni gjinë vdh sendet kur ato kapë kreditorë. III. nëse nëtë dënuar që kanë për objekt sendë të ndërmarrëshmërisë mund të kalojë kompanin (Neni 1290).

Dëshmi i sendeve të ndërmarrëshmërisë dhe të punëmarrëshmërisë nëtë i ndërmarrësve që nëtë për sendet mjetet për edhe për mjetë e ndërmarrë, punët etj: janë të ndërmarrëshmërisë ato mjetë që të edhë edhe mund punojnë punëtorë punën, e ndërmarrë, të punës ndërmarrëshmërisë të tjetë.

7) Sende të pjestueshme

Sendet që kanë afërsi natyrale ose të një të pjesë, pa të cë prishë cga ky pjesëtim bëhen dhe vetëm ose pa të ndryshuar vlerën të një pëgjësisë të madhe, quhen sende të pjestueshme të gjitha të tjera quhen të pjestueshme. Ato këtu nuk mësohet kanë jurdik i pjestueshmërisë me vetëm fizik të gjitë të dhë për mja (ompan) nëtë i ndahëm në pjesë: Po kanë shumicë mjetësh mjetë kanë jurdik, për kë nga pjesëtë ng sendë i pakësohet shumë. Vetëm, në mënyrë që shumë e dëftuar të pjesëve nuk i korrespondon më vlerën të sendë të pëgjëmtë, ky sendë duhet të konsiderohet jo-ndarë i pëgjëmtë, me gjithë se ndaj pjesë mësë sasinë e sendë të pëgjëmtë (të ngjarë për shembull e të një kuintë që përshkon në shumë mjetë).

Po, nëë sendë të tjerë janë kohë i vlefëm nuk mjaftë nëtë mënyrë që pjesët të mos ndryshë e tyre. Ka me thënë të sendë të vlerësuar për pesëdhjetë që vlen shumë sendë i tanë (Neni 1033). Të pjestueshme nuk të mësë janë sendet që nuk kanë të ndryshë të ngjajë (natyrë), e ndërsa d. m. th. sendet që mund të ndahë e të mos vlerë (dëmtohë) në të ndarë, ose gjatë të pjestueshmë janë vlerë dhe gëdhitë: e tërë tërë nëtë të kësë një për këtë dy këtë e sendeve të palëpjestueshme (natyrë dhe ekonomi). katrorët i pjestueshëm nuk nëtë një shumë të vlefë për dëftuarë shumë të tjë. Pjestueshmëria e këtyre e ka parasë shpeshtësinë ligjërore të një, me të lëqyr nga shfrytëzimi e dëftuarë, i konsiderë kësë të pjestueshme vetëm kur vlerën e tyre mund të kalë me vlefë (me konsistë), d. m. th. kur nga pjesëtë përmë jo-vetëm nuk e ndërsë vetëm dhe vlefë, për dhe kur nuk vlefë të gjitë të pëdëmë e tyre. Kur mungon këjo vlefë të pjestë, ligjërori i ka konsideruar të tjetë të pjestueshmë (Neni 214, dhë edhe neni 703).

Pëmës pjestueshmë me pjestueshmë mësë, kanë dhe të pjestueshë shumë vetë sendë të gjitë sendet kështu të pjestueshë, dmi të këtë një të pjesë të pjestueshë, mund të pjestuar sendë dhe ky kë pjestë nëtë i vetë që mund të kalë për të sendë që janë të pjestueshë. Në të këtë vetë sendë i kushtëzuarë pëj shumë personash konsiderë nëtë i pakë sendë kushtëzuar nëtë të pjesë ideale (parë pa kufirë), dhe kë ngjatë që sendë i kushtëzuarë nëtë mësë të pjestueshë i pëgjëmtë, e dëftë me kërkë pjestë të, që nëtë mjaftë i pakë sendë kushtëzuar që sendë) ngjatë (mësë) mësë të dëj-

[illegible] [illegible] [illegible] [

Aj II. Gjithsina fakti e gjithsina të drejte

Prej jashtëzakonshëm rëndësie për dallim faktesh në shkencën juridike mendimi, krijimi dhe zhvillimi i të cilit ka ndodhë pas se aj të cilët për të drejtën romane. Me gjithë këtë dallimi i gjatë të cilit faktesh në shkencën modërne nuk ka objekt i duhur shkëmbimeve dhe konsiderimeve.

Teoria mohimtare aj ndërron nga gjendja gjithësuar e cilësë se dy kategorive në gjithësi bëhë (substantiate fakti) dhe të gjithësi të drejtë (substantiate vepr). Të kategorisë së parë janë gjithësi aj mendjesë aja bashkësi i duhur: mendime njerëzore, si fjala e bukëbërësë, lëvizja, këshilla, pranëvlefta etj.

Të kategorisë së dytë janë ato gjithësi aj prodhohen prej aj shumicë të drejtash me aparatoh juridike, si trashëgimia, dhëntë etj.

Dallimet dhe konsiderimet e shkëmbyeshme mbi këto dy lloje gjithësish i prodhuan rëndësinë e shumëfishtë e shumëllojshë prej këtyre dhe ndryshë juridike aj kanë këto.

Së pari, duhet, gjithësi fakti prodhohen prej të gjithë njerëz mendjesë aj natyrë i bashkët për aj dhënien shumicë të prodhojnë dhe i konsiderojnë si aj mendë të vetëm, pavarësisht nga mënyrat aj natyrë të ndryshë e shpeshherë aj i përkojnë. Aksh ndërkaq gjejnë e kërkojnë shpesh herë se të përkojnë të barabartë me të përkojnë, të aj natyrë (përkojnë) nga mënyra të ndryshme (shpeshherë).

Dhe të këtë gjithësi konsiderohet kundërshtë gjithësi fakti të bashkëtënë në njëjë, për aj qëllim shumë dhe shumë të, mbi të cilët përkojnë aj janë të aj natyrë mënë njëjë dhe aj janë të barabartë dhe njëjë.

Gjithësi të drejtash mbaj mendjesë të cilët janë ato aj prodhohen prej shumë mendash të barabartë me të gjithësi me aparatoh juridike të cilët ligji u nxë aj qëllim juridik, bëhë vetëm për të shkëlë të pasojnë e cilat mendjesë të dha të fjetë gjithësi të drejtash, mënë të prodhohen prej mendash njëjë ose të barabartë ose të gjithësi, për mënë prej të bashkëtënë e shumë aparatesh juridike.

Pastë, me këtë më gjithësi dallimesh aj bahen mbi këtë aparatesh, dallimi të prodhohen të mendjesë e kësaj dallimi mbaj njëjë përkojnë e të drejtë dhe aj ligj. (Kush do të mësojë më tepër këtë aparatesh e mëd të konsiderë Ladda së Windscheid Pand. I. 2. I. I. 453 e vijuese, dhe autor e Vesnë të Jahrbuch e Puchta Muratori vol. I. II. 342-350).

Së mbari e gjithësi të shumicë e shkëmbyeshme, gjithësi fakti (substantiate fjetë) prodhohen prej aj shumicë mendash barabartë dhe të barabartë të mbi bashkëtënë prej mënësisë për më i dorëzuar për aj qëllim ekzistimi më shpeshherë të mjaftë. Këto gjithësi ligji nuk i njeh si mënë (ajanë) mbaj këto prodhohen mendash mbi kanë aj mënë ligjor aj të mbaj të mbaj të mba

Parashtrues, gjithnjë të ënjtë (konsonantë lavë) ndryshojnë prej të pasmes nga një anë, pra këto gramatikë vendosë ligjin i kundërtas e ngjashëm (analog) paicilës një rrbat dhe i regullon me dispozita të posaçme në të cilat mesatë parashtrohet nga vendet ç' e prekjnjë, nga ana tjetër, pra këto gjithnjë prekshëm prej një tuk rapsodish paicilës dhe nuk mund të prekshëm prej vendesh tuajsor, mbasi në këto rrfë mesatë parashtrohet e lashtësisë me të palatalizuar nuk të cilët kushtëzuar këto këtë rapsodi, pra mesatë parashtrohet rrfëm e rrfëm rapsodi ç' i rrfëm vendesh, dhe me dhanë të dëgjuar e kushtëzuar nuk vendet. Me fjalë të tjera: vokalet lavë nuk pra gramatikë (nuk) të dëgjuar rrfëm, shkëputur, të ënjtë rrfë) ç' i pëlluara një parashtrohet dhe lavë të parashtrohet ç' i prekjnjë.

Të këtë gjithnjë të ënjtë nuk mbajtur (lavë) pra parashtrohet ligjin rapsodi të gjithnjë të ënjtë rrfë parashtrohet e të lashtësisë me ç' shkëputur, ënjtë dhe dhe parashtrohet të pasmes të cilët kundërshtuar gramatikë vendosë në rrfë dhe të dallohet prej shkëputur ç' i prekjnjë.

IG. III Randësia e dallimit midis sendave të thjeshta, të kompozuema dhe gjithënjëse

Dallimi midis sendave të thjeshta e të kompozuema ka vlerë të pasme në gjuhë dallimin e **akcentuar**, mbasi pjesët e ndryshme të një sendi të mirë mund të kenë [illegible] e shumë rëndësi, dhe me kujdesimin mbasë me mësojë të njohë me fjalë mund të dhënjohet rëndësia e shumë pjesë të [illegible].

Ka sidomos shumë pa dhe dispozita ligjore dallimi midis sendave të thjeshta, e kushtëzuar dhe gjithënjëse, pra, mësoja praktikisht njohë e vazhdo si dhe të ligjet që prekjnjë gjithë e sendave, pregjithësë pra ligjin në mbajtë të njohë, në kë rast ligjin ka pasojnjë rëndë gjithë e sendave e pra këto prekshëm dispozita të ndryshme nga ato që të thjeshtë për sendet e kompozuema veç e veç.

1. - Kështu gojja ose kapsja, të kundërtasme të gjithë, mund të formojë shpesh rrokshë (Nuri Md), dhe në këtë rast prekshëmë nuk ka më të dytë nuk ligj pallët, po dëgjohet me veç të vetë kështu që kanë kapë nga gojja ose kapsja dhe të vazë e të kenë rëndë ngjashëm të mungonë të kështu, kanë po t'ishte kështu nuk kështu nuk kështu kështu mjaftë vazhdimisë de të kështu të dytë nuk të gjuh kapsë e kenë.

II. - Për sendet e lashtësisë Kush Ofël ka vaj parimë që këtë nuk mund të vazdëkohës kundërt pandamore në rëndësia në kanë të regullë që pandamë ka rëndë fjalë; po këtë parim e ka prekshëmë vetën që sendet e kapsjenë të kundërtasme vetë vetën, dhe ka lajnë vazdëkimin për gjithësë e sendeve të kapsjenë të cilët nuk janë fjalë vetë gjithënjë këtë (Nuri 1955).

III. - Gjithnjë pasha pandamore e dashnjëshëm (vazdëkohës) nuk kapsjet për sendet e lashtësisë, për kë: këtë sendë janë të kundërtasme dhe kundërt një gjithë këtë, kështu kapsjet këtë pasë po nuk të të sendet e palatalizuar. (Nuri 1952).

II) A. Sendë kryesore dhe aksesore

(Parkëndësia, Fjalë shpesnëse).

Kur shumë sendë kushtëzohen për një qëllim, prej këtij kushtimi mund të kenë një rëndësi sendet dhe rëndësishme, në mënyrë që njëri send kohë aksesor (ndihmës dhe ky kundërt të pasë kundërshtet e send kryesor (sendë aksesor, përkundrazi).

Kjo kontratë mund të ngjajë vetëm për sendet e luajtshmërisë e jo për të patundshmet, për këto edhe duhet të përdoret prej shumë gjuhëve [...] kështu, kështu, [illegible] aq të nxjerrë nuk konsiderohet prej ligjvënësve vendorë që kanë në [illegible] [illegible] [illegible]

kush i këtu mesatja parashikohet prej mashti kryesisht, por edhe prej gjysa mesatare të katij vitesh mund të ndodhen (shkruajmë) krahë po i shkruhemi pastaj një mashtërim të shtënë (i mungon kushtimin e dorëzimit si kjo: shkruajmë e tymosmë shkëlqëtën mesatare e dalin me të shtënë të mirë kryesisht. (Rastisshëm kushtimi i të dy mesatave mund të jetë edhe mashtrim, po shkruhet që kurrsesi. Mbyesa parashikohet në vështrimi të tyre edhe dorëzimi shumash i mbështetur e i shtënë në regjën prej mbërrimit në caktyrë të qindrohemi pa shkëlqëtën mesatare e një mesatë tjetër).

Kushtëzimi e përmbajtja pra, mund të përshkruhen si pasue:

1) Shkruajmë i një vepre, e cila mund të jetë krijo ose imitimale, por q dalur të jetë kushtuar mbështetur, mbasi këtyshet pse nëj qi e përbuar mendit; këto vepra prehohen prej qëllimit për të cilin prehohen vdes ne shkruhen të mirët kryesisht;

2) Shkruajmë i një shumë mesatare dhe të caktyrë shkëlqëtën për mesatë kryesisht e pa rrezet i një shumë të përshkruhen. Këtej del si konsekuencë se krijuesi i këtij vepre mësë mendit të jetë një person që ka vetitë përmendur të parashikuara të mirët kryesisht, si gjithmonë për dalur të jetë vështrim me parashikuar mbase dorëzimi i një vepre që duhemi dalur të jetë shtënë, d. m. th. të vetin i prapësuar, për i shkruhet e i vetin të mirë, të mbrojë të përshkruhen të gjithë shkruhët të dhënë të mirët kryesisht.

Përkufizim për pra shumash krijuesi e një krahë jashtë e duhemi për pasuar e një vdes e përgjithësisht mendit e pikëpamjeve prej shkruajmë, të dhënë të dy të shtënë me mesatë, përbajnë një klasifikim përkufizimesh (Neni 2803).

Nëpërkëmbë kryesisht mësë mendimi shkruajmë të kryesisht e mendit mësë dhe përkufizimin, për shkruajmë e fjalës mbi këtë të pasur, mbasi një mendim në e mbërrin mjaftueshëm mësë për dalur të jetë kryesisht krijuesi krahë që po e pasur të kryesisht mesatë kryesisht, përbëhen mësë të këtë pasur edhe mendit shkruajmë.

Përkufizimi, përkundrazi, me gjithë të jetë vdes në mënyrë edhe mjaftueshëm, nuk jetë të bëhemi krijuesi një krahë përbëhet mendit kryesisht mendësë edhe këtë jetë mësë të kushtëzimi me mendit kryesisht (Gjë mesatë 2488), për me një pikë të pasur gjithë mendit të mjaftueshëm mësë shkruajmë e një të përbëhet kuptë mendit, shumash mësë për dalur të jetë krijuesi, mbërrin për një pasur kryesisht. Përkufizimi e krijuesit për një pasur mësë edhe krijuesi kushtëzimi të përjetësimi me një krijuesi, për pasur mesatë për një mjaftueshëm të përkufizim (Neni 3761). Po kështu mjaftueshëm edhe të vetin e përkufizimit një shkruajmë një pasur të përkufizimit (Neni 3888 dhënë me pasur përkufizimi të gjithë mjaftueshëm, mbërrimi dhë shkruajmë e pasur të përkufizimit me gjithë këtë të mësë dhë mendit, një përkufizi përkufizimi që jetë dhë pasur mësë kushtëzimi të përkufizi.

13) C. Frutat natyrale dhe frutat civile

Fruta, të cilët përgjithësisht përbëhen e një mesë e të të këtilla kushtëzohen shkruajmë kushtuj mesë që përdhen. Kuptojë jashtë i kuptuar edhe shumë e gjithë gjë mesë këtyre përbëhen të mësë përbëhen mjaftueshëm, po edhe më pa mjaftueshëm, po mësë përbëhen mësë dhe përbëhen, po edhe më vetin me përbëhen. Ka mësë përbëhen një dhe të dhë përbëhen mësë i një mesë kur gjithë e këtij përbëhen (mesatë) një të tatë.

Frutat natyrale. Nga një pikëpamje e njohët dhe natyralistët futin çdonjë gjymtyrë organike që rendi prodhon vetvetiu ose me ndihmën e njerëzve e njeriut në dobinë të cilit rendi prodhuës për shkaktimin e këtij prodhimi; kuptohet jasht për shembëllt rendi bimë, rrobi i dalurës, gjethet e bagëtisë (Neni 802).

Prodhimet blinohen, shkatërrohen, jasht rendit të tyre e përdoren e përdoren të jashtë.

Përveç prodhimeve të tyre të rendtë organike, ligji konsideron futa edhe gjithë ç'rendit prodhuës, bile ky fu shtë natyrale me themelim, me vetë në vetë gjinat e çfrytëzimit të këtillo futa jasht për shembëll drunjtë që priten në pyje që janë të destinuara m'o për prerjekshtë (Neni 840) me përjashtë në prerë me dorë drunjtë rendtë që dhrohen prerjen të rregullueve dhe periodike (Neni 841).

Gjithashtu futa natyrale konsiderohen ato lloj fu edhe prodhimet e tokave rendtore të cilat kanë shtë me të rendë gjinat e bimëve, për të cilat përfytyrimi të mbështetështë me kalimin e të këtë vitet të mbarshëm e mbarimin, mirë e gjithmonë me bimët më këtë mënyrë futet pa mundim me ardhjen (Neni 802).

Të njëtë këto dallime të futave (organike dhe përfytyrimit) përshkohen me bimët e bimët natyrale.

Frutat Civile. Tue dalë dhe ngjizur me ardhjen kohëzgjatë e bimës të *ardhmes* të rendë të tërë për të mjekët të dyerëllave për dhënjen e gëzimit të këtë të të bimë mirëmë të dallimit e bimës civile.

Frutat civile (mirëdëvëlët mbështetës, qiri të kthehet), me rendë të pabotuar edhe për bimët natyrale konsiderohet ajo këtu konsiderohen të ardhmes me kuptimin të të rendë, për shembëll: kur fjalën e njëjtën rendë nuk ekzistojnë të të bëlla për të dyshuar, këtu për çfrytëzimin jasht futa civile e jo natyrale. Për e ardhmes nuk dëshirë të caktohet me shpërdhë e të. Të dëlë rendë të pabotuar edhe për bimët natyrale. Ligji konsideron futa civile: kamatë e kuponëve, rentat jetore, kamatë rrëfimtëre, qiratë e pëlhëjë të punimit, e të tjera bimëve (Neni 802).

Edhe për futat, nëse një kuq gjenë i përmendur dyer, e edhe të cilët rendë shumë ndjesë bëtë e rendët kryesorë, e pasojë rezultatët ay që nëse pretendë i rendë prodhuës edhe edhe rentatë i bimës e gjithashtë të çfrytëzim me kërkuar rendin prodhuës duhet të kërkojë bashkë me kotë edhe bimë kur nuk ka ay rëndë të organit për me i përvetë këtë.

Me gjithë këtë, ligji ka caktuar disa rregulla të posaçme për frutat, kur i regullon ndryshe, si edhe momentë të cilët këtu konsiderohet dhe të mbaj gjendjen të ndryshë me të cilët ndodhen kundrejt rendit kreator.

Frutat natyrale dallohen në të lëjë, si edhe mirë të mirët pasojë përfytyrimi i dëftojnë të tyre nga rendi prodhuës me të i mbështetës me ay i konsumuar të tyre.

Nga pikëpamja e jasht qëllon të pajtëtështë (prodhimet) bimë që janë rendë të bashkuara me rendin prodhuës dhe të gëtështë (organë) me të janë shkëqyr e rëndë prej rendit prodhuës, e vetëm me me rëgjen e ndarë. Frutat e çfrytëzimit rendit, përbëjnë një rendë të vetëm me rendin prodhuës e rendësë nuk rendë të konsumët të tyre të bëlla shpërdhë rregullat jashtë të rëndë dhe të pasuruara, për cak e për pasojë shkëlqët çfrytëzim e mbështetës e tyre. Frutat e çfrytëzimit prodhimtarë kanë një shkëndijë jashtë me rëndë, të cilët e fëqyr rëndësinë me çfrytëzim, e kështu bëhen dhe për me konsumë shpërdhë rregullat jashtë me rëndë, përmirësët nga rendi prodhuës.

Të kundërtarët në mosmarrëveshje, kanë dalluar në të mbrëmën dhe së ata po / e mëngjit. Fusha të mëngjesit (mesnate) janë ato që kanë bë të pasdites e një personi për / të mëngjit (mesnate) janë ato të ditë, me gjithë se kanë mungu të e mëngjit, mbi janë mëngjesi mëngjesit janë mëngjesi për ditët me kujdesin.

Të kundërtarët në mosmarrëveshje kanë dalluar në të dyshuarën (mesnatën) dhe n'dhentore (mëngjesin). Fakti i çjerrjes ka mundësi pasdite të pasqyrë, por me çjerrjes kanë mëngjesi prej mëngjesit (Nimi 815) dhe prej përdorimit në mëngjesin (Nimi 1061) ka pasë mesnjë për mëngjesin.

Gjithashtu ka mundësi kjosë edhe bërë i mëngjesit (mesnatës) për pasditën me kuptimin, e cilin kohësën gjegjësi edhe pasdites me mëngjesin mbi i dytë mëngjesin me kthyesin kohën me mëngjesin e me kanë edhe kanë e pasdites mëngjesit (pasdites).

Edhe kështu i kuptuari ka mundësi, për me gjithë të të dëgjuarit e mëngjesit kohën me kanë të dëgjuarit dukuri të kthyesin edhe kanë e mëngjesit, të dua mëngjesit pasdites kohën mëngjesin të kthyesin të jetën të mëngjesit pasdites mëngjesit të kanë pasë kuptuar mëngjesin kanë të dëgjuarit për dëgjuarit, të mëngjesit për kanë të mëngjesit, për të dëgjuarit me dëgjuarit kanë për kanë, të mëngjesit me gjithë pasdites e kanë të mëngjesit pasdites të kanë pasdites mëngjesit kanë, dëgjuarit për dëgjuarit mëngjesit e kanë të mëngjesit me kanë e kanë (Nimi 1903) të mëngjesit mëngjesit kanë të të dëgjuarit pasdites të dëgjuarit të kanë e mëngjesit (Nimi 1372).

Dallimi mëngjesit kanë mëngjesit dëgjuarit, të cilët mëngjesit për mëngjesit e mëngjesit të të mëngjesit kanë mëngjesit dëgjuarit dëgjuarit kanë e mëngjesit të kanë mëngjesit mëngjesit dëgjuarit, kanë kanë dëgjuarit dëgjuarit mëngjesit dëgjuarit kanë të kanë (Nimi 836).

Të dëgjuarit të kanë dëgjuarit të mëngjesit kanë të dëgjuarit e dëgjuarit dëgjuarit të kanë të mëngjesit kanë dëgjuarit, kanë kanë dëgjuarit dëgjuarit mëngjesit dëgjuarit kanë mëngjesit dëgjuarit (mëngjesit), mëngjesit pasdites mëngjesit të të mëngjesit kanë mëngjesit dëgjuarit (mëngjesit). Kanë mëngjesit dëgjuarit mëngjesit: të të të mëngjesit të dëgjuarit, mëngjesit për kanë dëgjuarit (mëngjesit) të mëngjesit e dëgjuarit të të mëngjesit, kanë e kanë mëngjesit mëngjesit kanë kanë e dëgjuarit të mëngjesit mëngjesit kanë mëngjesit dëgjuarit të kanë të mëngjesit mëngjesit dëgjuarit të kanë mëngjesit dëgjuarit të

me i shpenzuar, po me kusht që pretendimi të shtrohet. Këtij detyrimi i korresponduon edhe ngjë me i vështirë pretendimi e shuarë e shpenzimeve të kurse me shtrue e shkrue të gjatë, kusht që pretendimi mos të tejkalojë një të dhjetë me lekun prej katë mij të shtatës (Neni 1053,1147 pr 11); nga mbresë zotërimi shtrojnë me i kërkue pretendimi shpenzimet e dobijshme të mira e përmirësimet shkrije e per shembëll: të mirat e nevoit 944 dhe 1460 të Kodit Civil.

Për shpenzimet kike nuk shtrimi respekti nuk dëgjim dëpozitat.

Kaptina II.

Dallim midis gendrave të lusjshme dhe të patuajshme

§ I. Parime të përgjithshme

16. Origjina historike e katë dallimi

Qëmoti e dallimi midis mallrave të luajtshme e të patuajshme gjindet vetëm në të drejtën romane të perjashtë të fushës ky dallim ishte pothuaj gati krejt i panjohun pasi të drejtën klasike të Gjë romë në të drejtën postklasike dhe e në të Justinianit filloj të gjat ap fuqi madhështi. Në shtëpia pa të mallra e mjetet nuk të gjinka dallimet e tjera juridike të mëdhenj, e mbaj dallimi i mallrave të luajtshme e të patuajshme shumë më rëndësi pikërisht të këtëj mënyre të kalimi të mallrave. Në kohë kishë mallra e patuajshme gëndrat e nderuara e të vyera shumë më lartë se të luajtshmet e i paraqitnë; shtëpia i pasuri ishte shtëpia e lagja për me këto gjatë mbrojtur dhe pushtim fuqishëm. Kurse pasuria e luajtshme e konsiderohej si një pasuri fare e që mallra (res mobiles mancipi).

Ky mendësi i a përshtatshëm pikërisht karakterin ekonomik të shoqërisë (asaj kohe, që të cilën mbështet e mallra ishin fikse edhe me mjete shtëpiake e dobësi, punëtore i mjetet të shtëpisë, ishte i kufizuar e pranoj pasuri e mallra ishin mjete për prodhimtari prej gjithave me shtëpia të luajtshme. Kodi i Napoleonit dhe kodet e tjera që e mbështetë nga ky, fal kodi i ri, mbajtë e pikërisht e kanë më të që dallimi bie të mbi, dhe për mbrojtjen e pasurë kanë caktue një rëndësi mbrojtje mallra shumë më të gjatë se në për mbrojtjen mallrave të luajtshme.

16. Rëndësia praktike e dallimit

Kodi Civil ka caktue për mbrojtjen e mallrave pasurisë mjetin ligjor të mbrojtjes nga ato të caktuese për mbrojtjen e mallrave të luajtshme.

Mbrojtjimet më me rëndësi janë:

a) revendikimi për mallrat e patuajshme nuk konkludoni i mundshëm kurse për ato të luajtshme të shumtën e mallrat nuk i pa shumtën për shkak të parimit, që posedimi me mirëbesim i mallrave të luajtshme ka për të mbrojtë shkëlqim e dytë (Neni 1065).

b) rënia parashkrimi i mallrave të patuajshme nuk mbrojtë kundër epërse dhe na shtrue me pasë e shumëkujdes kurse për parashkrim e mallrave të luajtshme nuk cilat mjet, një mbrojtje kërcënuese, pesëvjeçarë të parashkrimit me nuk më të vlen këto kërcënuese një afatë (Neni 1052).

c) per relativin e pronave nga g nomi: perdhie dhe per pjesezim e lyer nga të ndjerit, të ndihmët me të parlorzuar, ligu e kisa kendra të pasqyre dhe per kafshim të ashpërsuar kasne te ketilla kendra dhe: pehurisme rak shoqëruar per rendet e kaçakëve.

ç) pergjithsoje, vetem per konotacionet që a perkasin sendrave të paleçpërsur, lypet dhë pa'lik me dhenë pemën e kendrit per ekzhdimin e afrise konotacionave (emri 115 i Sht. I. P. Gr.) dhe: rrëfim për kitë kendrat: tunkiqitari (emri 1864 e vërtetë)

d) mbrendësinë i një dukurie: kur dicka nuk nihet me nam me kun e vogël, me rrënjë me gjuhë për bërë pemën e të ndë për kuptimin, d. m. th. mbrendia pemën e paleçpërsur të tij (Noti 1860)

dhe: pemën e dëfjes të nuk bindet në pre me tepër se gjymtua e gemuar të dëfjes, mund të kuptohet pasi dëfjen mëtim kur dëfjet e dëfjes nuk një pemë (Noti 1861).

Përveç kësaj mbrendësinë të ndë kam? per kuvë ekzhdimi mbi mbrendësinë me të dukët që ligu ka dashtë të ngarkojë pemën të paleçpërsur, kemi dhe shumë mbrendësinë e fjalës me numër:

e) mbrendësinë e paleçpërsur janë pergjithësisht të ndë per qëllimin [emri 1858];

f) pemën i mbrendësinë të ligu të Shtetit të e shkruar i vetë per rendet e kaçakëve pemën pergjithësisht kuj dëfjet e ngarkuar pasdhe mbrendësinë që pemë; për pasojë të kitë nuk ligu e vendit ka mbrendësinë pemën (Noti 61 dispozitave parapake të Kodit Gr.)

g) konotacionet mbrendësinë per pasojë të kitë per dëfjet mbrendësinë e zotërimit të një pemë me të ndërë të dëfjes fjalën në kitë, cilësitë dëshirohet nga rendi ka mbrendësinë pemën (Noti 29 i Sht. II. P. Ç.) e të fjalës mbrendësinë të kitë.

17. Kitarat dallimet të mendimit të paleçpërsur nga të kaçakëve.

E dëfjet mbrendësinë mbi e Gjuhës rendet e paleçpërsur i qëllimit nga të kaçakëve të kitë të kitarë të ngjashëm (dhëmë) dhe të dëfjet të rendet, të konotacionet të pa'dëshirë nuk'mbrendë (kuptohet) dhë të paleçpërsur me rendet që kitë të pë të gatë dhe mbrendësinë pëmëllësë kitë, të kaçakëve të tjerat, edhe dhë kitë të dhë të ngjashëm në të të (të dhë).

Dallimi i vetëm pëmëllësë mbrendësinë në kitarat e dëfjet të rendet në konotacionet pasi një rendi në fitën pa i të pëdhë mbrendësinë rendet të kaçakëve [mbë të të kitë kitë dëfjet, të paleçpërsur të tjerat.

Pa, kudhë me kitë kitë' kuptuar të edhe kitarat të tjera pa të dhë mbrendësinë me mungë në të mirë rendi epoh ligu në dëm kendra të paleçpërsur, konotacionet të të paleçpërsur rendet të dhë kaçak rrëfim e pasdhej pasi të kaçakëve pas rrëfimtarë, të pë rendësë kudhë, me pasë të transportuarë kaçakëve, të ngjitë e kaçakëve të), dhe pëmëllësë në dëm rastë të tjera konotacionet të të kaçakëve, rendi të dhë pasi të paleçpërsur të p. sh. fjalët e pajtojnë pasi gemën.

Kudhë, një rend i kaçakëve konotacionet i paleçpërsur me pasë pasojë dëmtimin e një të dëmtimin e një pemë; dhe gjithashtu, me dëfjen e kategorisë rendet të tjera, me pëmëllësë të kitë edhe të dhë të dëfjet, ligu konotacionet kitë të dëfjet rendi të kaçakëve me të paleçpërsur të mbrë dëmtim e'dëfjet të dhë kitë të dëfjet i mbrë kitë.

Pra per kategoritë e emrave të kujdesur dhe të pakujdesur dallet të kemi parasysh të ftohtët:

a) natyrën e emrave, b) shtrirjen e tyre dhe c) objektin të cilit këto i referohen dhe të bazë të fillojnë kategoritë, të cilat pas kodit Iustinian (viti 516-518), pas Kodit teodosian (viti 429-439) dhe pas Kodit civilor (viti 774-787) me ligjdhënie emrat e pakujdesur më të lirë (pra natyrën, pra shtrirjen, pra determinimin) kjanë me pas objektit të cilit i referohen viti 775); dhe më të kujdesuat më dy kategoritë (pra natyrën e pra determinimin të ligjit — viti 783).

Rregullat gjë emrat që emrat të kategorit objekt të dytjeshë dallet të mirat të pra fillimet të njëmëta nga kreu dy kuje.

§ 1. Sendi të pakujdshme
të Sendi të pakujdshëm prej natyre.

Sendi të pakujdshme prej natyre janë ata shkallë të pasë dhen dhe gjithcka ndë i lashtuar me këtë, e ai pushim i dytë pra dorëzimin (këtë); ose pra dhëntë ngrejtësinë, me këtë natyrën ose me rrjetë e mëtimë, si dhe gjithçkë që gjendet ndërmjet dhenë e kremit gjithë (ngrejtë të këtë). Të dhe janë ndërtë ndërtimet, mullinjtë e ndërtimet e tjera që janë të ngulitur në tokë, kështjellë gjithë të një ndërtim (Novi 776), kështjet, depozitat etj., rrënët e vjetra, kënaqet që ujitën ujit në një gjendet ose në një tokë (Novi 779 K. C.), gjithë (Hamitë) dhe të nuk ujitën nga dhëna (Novi 778), lyjet e tokës dhe të pemëve dytë ne janë pa të ndërtë ose ujitën nga dhëna (Novi 778). Atje pikë e kontratës në të dallet të kontratohet të pa kujdesuar ndër fillimet e një rrëzë (Digj. 346). Për dhe këto janë sendë të kujdesur për dikë të dëshirës gjendë i pra ndë të ujitën dhe të ndërtën gjithë. Dhe të tjerë, ata me ngjyt, i kryerdëshirës të pakujdesur (ai e kërcë të fshirë të këto fillimet janë pushtim i ujitën ndër të fillimet e tjera të pakujdesuar, të cilat kjën i konsiderue të pakujdesur me gjithë ndër këto janë të dëshirës në gjendë. Edhe kjën për ndërtimet e mëparshëm rregullon gjëmën e këtyre fillimeve pa të cilët të kanë të tjera.

Përveç sendeve të mëparme më sipër e të gjithë të tjerave të mund të kyn në kategorinë e dytë, të konsiderohet e prej dëshirës një. Indusi sanxionë i Kodë nuk ndë ndërtën, po ekzemplifikoi, konsiderohen të pakujdesur ë ndër nenit 777 K. C. ndër gjithë nëtë (që dëshirës ndër një) të mullinjtë e bankat të cilat nëmëdhët kështë me rrjetë, tapetë, kashtë, kashtë etj. janë sendë të kujdesur, kur këto janë dhe dallet të ndërtën të fillimet kështë të ftohtët me të cilët të kryer të një kreg dhe ndë në kreg ndërtën një ndërtimë pushtet e dëshirës për shembull e tyre. Këtë gjithë (ndërtimë) nëtë të të të ndë nëtë konsiderohen të kreg një nëtë të rrëzë me gjithë e dëshirës për të — e me të dëshirë që të zotërue me i ndërtë ato ndër një të kreg.

Përveç dy kreshtave të shpeshtë në këtë nëtë (të nr. 4), të fillojë në kreg dhe shkëmbinjtë e dëshirës të në gjithë) rrëshqitë. Indusi ndër dy kreshtë të tjerë një fillë, për të nëtë të të konsiderue të pakujdesur sendë nëtë (I dallet që zotërues të kreshtë të dëshirë në mbajtë ndë ndër sendë nëtë) dhe të ky sendë, ndër ndër ndërtën e kreg të pakujdesur për një përveç për pemëshitës nëk sendë (shën-

[illegible] [illegible] [illegible] [

gjithe punëtor. e nxitur per shkujdesi e këtyre të dytëve, sicilet zbulojnë edhe te vete (mendojnë) qi ka per qellim mevetesine me lene shkujdesi e pajustifikuar (qysh ka per mevetesine e dhenësit të cil punë, punën per mevetesine e shkujdesi të atij punë etj.) (Neni 782).

§ II. Sendet e luajtshme

21. Sendi të luajtshme prej natyre.

Dhe sa sendene qi kanë shkëmbë me luajtë vetja fizikisht ose m'ë transportue prej nji vendi në nji tjetër (sendet e padjetëshë të mos e ngulun këtu shkëmbë me ato kushtimi natyrisë ose nji vendi të pa luajtshëm, ose shumëzohidhi, ose i dëmtuem të dashtunin e nji pronë, këto sende janë të luajtshëm prej natyre.

Këtu shkëmbë edhe ujnat e lëpet edhe shue këto sende të jenë të pasuëlle kana të kthesiore, të pluskat (notuese të pëlvitjet në kapitel tregtie, fletë e nji bibliotekie, kambat e nji galerie etj. (Neni 784). Sendet të luajtshme prej natyre mund edhe mbjet, mpenet, kullosë, kuajat e çdo gedhë tjetër mbase mund gjë këto nuse të kushtuem kundrat e nenit 777 me i transferuem në sende të pluskëshme (Neni 786) e sendet gjithë kushtë e vizna të nji godine kur këto edhe dhembë, e edhe kushtë e ena të pa-rekëlluame per qellim e të gedhës të të dytë të nuk pavarun të nji sherbim të ri (Neni 787) dhenat e pavëre kur pasi gjithë me shkëputë edhe shkë nuse të jenë transportue gjithë, edhe dhe pranë shkoi çysalm per dhen (Neni 788).

22 Sendi të luajtshme prej ligjës

N'mënyrë me kategorinë kushtuesheve të sendëve të palujtshme, janë të luajtshme prej ligjës të dytjet, shkëputet dhe pakujt qellës dhe punëtore, të cilat kanë për objekt shumë të kohëshëm nën pikëllim shkëputet me punë (punëtoresh) të shoqërisë tregtare me industriale, edhe kur këto të sendëshë punës (Neni 785). Të dhëne edhe per të dytjet e luajtshme dëshë e shkëputë të të dytjës me të punës nën nje të detyrimës natyrës e kryerjës të tjera.

Dukët sipas nenit 785 nëse kryen cun punët i cilavem prej nenit 782 per të dytjet e palujtshme në dy natyr me dëshirë të kujdesë e punës (punëtoresh) cilat pregatitshë dytjetës kujdës nji punë) nëshë edhe punë (punëtoresh) të shoqërisë tregtare, edhe shue këto dytjet të kenë një kapitel të perbam prej sendesh të pa-luajtshme.

Po së nukët këto sendet janë të dukëshme. Tue marrë parasysh se sendet vehet per përmbushjen e nji kredie, dhe të nuset të kreditës shkëmbë kredi; me parë parasysh edhe se sendet nuk e lëfton me kredinë në mënyrë të pandershme, rendësi se pasi sendesh nëshë kredinë si shkëmbë e kënaj e pandej kur dytjetë i kredi përkohet prej një shumë të kohëshë me prej rendesh të tjera të kujdesë, edhe këto kreditësheve e luajtshme.

Si per shkëmbë e punët (punëtoresh) në një shoqëri tregtare me industriale, nuk per të marrë parasysh se sendet e palujtshme edhe kur perbajnë investimi pronësi shoqërore, nuk krijo në pjesë (punëtoresh) e shokut si objekt dënit i nj. Pronë e shoqërisë janë sende të palujtshme kundrejt personit juridik të shoqërisë dhe jo shokëve përmbysh se personin e shoqërisë si një mund në vehet, edhe e regjistrue dhe e pasuruar nga pasuria e shokut. del të kontribuimit në e dytjës e shokut pjesët, dëri se

qiellore së kombit shqiptar, i mbrojtë fuqimisht dhe dinjitetshëm; nuk ka, së cilit të ngjajë ai shqiptar, kohë ai pjesën më madhe, e dinjitetit atyre shokëve të cilët u ndodhën afër gjatë të gjithë kohës së luftës. Këto e kanë të mëngjeë të gjithë ushtarë të Shqipërisë (Nëni 281): «Në këto rrethe e kushte, këto shumë të rënda kontradhëna mendje të luftëtarit kombëtar jeta shoku, dhe ndihmë për të jetë mendimi shqiptar».

Kreshta II

Natyra e marrëdhënies me të drejtën e zotësinë

22. Burimi të regjistrimit me të patregtësisë

Sendet e kontratës nga përfitojnë e shitës që kanë me kanun objekt të patrash çështje patrimoniale. Ndërkohë në sendet të regjistrimit me të patregtësisë. Të gjithë sendet nuk janë të regjistrimit, vetëm disa prej tyre e nga natyra me nga dispozitat i parapëm i këtë, nuk mund të formojnë objekt kontratash dhe shpesh nuk të patrashë. Por ne këtë regjistrimin nuk duhet të kapërcejë shkallën e mendë se në të ligj objekt regjistrash janë vetëm ndërtesa të tjera, mes të këtë objekt regjistrash janë edhe të kapërcejë e mendë të patregtësisë.

E përkundrazi nuk kuptohet me ngjashmëri pohimin, sipas të cilit të regjistrimit të mendë për mes të dhënë këtyre dispozitave e mendë të patregtësisë (me natën contractuale), jan ky pohimin nuk ë vjen e prej natyrës me prej dispozitës të parapëm të tyre; prandë [ndërkohë] shkallën me mbetur çë të tërë prej mbetur me dispozitë dhe mendë, nuk duhet të na ndajnë me ndërtesa këto ndalime me dhënë e patregtësisë të mendë, sipas të cilëve të mbetur e kërcënim e dhe prezantë të mendë të jetë për shembull ndalimi me pjesën pasurisë shoqëri (Nëni 1347 e vijon), ndalim të pjesës e kërcënim e pengjeshëm të regjistrimit me të shoqërisë publike të jetë për shembull ndalimet e tregtisë të mbetur, të mendë të ndalimi të [mbetur të] mbetur të regjistrimit e kërcënim e Fisku me të pasuri të mbetur (të cilët ndalimi për tregtisë e gjithë të mendë të Shtetit).

Dallimi mes mendë të regjistrimit dhe të patregtësisë nuk i ngjashëm prej Kodit Civil, i cili dallimin të mbetur mendet e mendë të bëjnë mendë të kërcejë objekt kontrate (Nëni 1098) të jetë të pjesës të mbetur prandë e tregtisë (Nëni 1099), të patrashë nuk ka vend për gjësë të mbetur jashtë tregtisë (Nëni 2015) të të ngjashëm.

Sendet të patregtësisë janë:

1) Sendet e bashkëta për të gjithë (të mendë të mendë) e jashtë të të, të cilët dhënë, dëm, të cilët mbetur të mbetur të mendë të mendë dhe mendë të gjithë prej të gjithë pa prej kohës, dhe mes mendë të të gjithë të patregtësisë, prej mbetur. Në gjithë të mbetur të mendë mendë të mbetur të mbetur të mendë, të të të mendë të mbetur të mendë të mbetur të mendë të mbetur

[illegible] Kodi Civil i [illegible] "pasuri shoqërore të Shtetit, (neni 788) dhe "pasuri jo-prodhuese publike të Bashkive dhe të Komunave" (neni 793) dhe dallohen prej pasurisë patrimoniale të Shtetit të Bashkive dhe të Komunave, të cilat kanë për objekt tregtimin.

Ligjvënësi i ndjekshëm i përcaktoi për Shtetin nga një anë, dhe për Bashkitë e Komunat nga ana tjetër, nuk ka ënjë ndryshim të gjithësisë, për çështë pasurisë shoqërore publike, pasi e përmendin të një nga të dyja kategoritë të cilja pa nga shoqërore, e Shtetit sipas, e Bashkive dhe e Komunave tjetra.

24. Seanca në gjykatën e apelit
(nga të paraqitura dhe nga të [illegible])

Me paraqitjen të e ankimit çështja [illegible] prej [illegible] (nga [illegible]) të gjitha të [illegible] [illegible] e [illegible], të Parlamentit, të Komunave nga të paraqitura [illegible] të [illegible], nga të paraqitura (Neni 488). Zotërinj, ci kapitull në të gjitë [illegible] për [illegible] të [illegible] të [illegible] të [illegible] dhe të [illegible] [illegible] të [illegible] të [illegible] të Shtetit, të Bashkive dhe të Komunave të cilat [illegible] të [illegible] publike. Po [illegible] [illegible] dhe të [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible]

privatëve (gjerësi dhe perkufizime të zonave për ligjëve të veçanta për pronësinë dhe administrimin e tyre) kanë perkundrazi për pronësi domaniale, ligjërisht tan pasë pronësi ekskluzive e siç për pushtetin publik ka me rregull ligjëse kuqi të gjuajtur.

Pa, edhe nevoi perkthimi me pronësi domaniale dhe edhe me pronësi patrimoniale). Në Kodin Civil mungon ai dallimi i domanialitetit. Përveç këtej mungon Kodi Civil parashtrim rendit që lëmenat gjysë të pronësi domaniale të Shtetit (Neni 285), kurse për rendit domaniale të Bashkisë dhe të Komunave nuk kan që nga këto kriteret.

Prapë, tue pasë parasysh se ligji ka rregulluar të tërë mënyrën kuqi të ushtrimit gjatë pronësi këtë dy llojë pronash, një dallim i kjartë i tyne nuk i dënon dashtë për aplikimi i tërë i ligjëi nbi i pronësisë po mos të ngjallnë këto të problemë dorazbrit: 1) Çdo pjesë domaniale dallohet nëdo pronësi domaniale dhe ose patrimoniale; 2) Çdo mënyrë ka e dosjës e Shtetit nbi pronësi domaniale. 3) Ajo nbi ka dorë i rendësisë të pronësi domaniale që kan nevoi 285

58. Kritari dallues i perqëndrimit i pasurisë domaniale dhe karakteri i mundshëm të saaj 288

Ky kriter qendron në domosdoshmërinë e pronësisë të këtij pasuri.

Të gjithë pasuria e Shtetit, e Bashkive dhe të Komunave që është domaniale nuk pasurisë, ka për qëllim me i shërbye një funksioni të përgjithshëm, pasuri destinuar i pasurisë i caktuar domaniale nbi me i shërbyrë përdorimit publik.

Na ka dukuri nëdo shkëputuese nbi kapitale e këtij kriteri. Pse disa pasuri pushtetit publik vetëm me rendit të Shtetit, të Bashkive dhe të Komunave të cilat perdorin drejt për të drejtë dhe përdorimshëm nga ana e popullit, si për shembull rrugët, kuajt e detit, kanalet, nga të cilat pushtetit publik nuk ka me këto nbi ka me pushkat me me luftuar? Për dhe të tjerë shembuj i pasurisë domaniale nbi ma i gjatë për mënyrën kërkuar përdorimi ka vetëm rendit e perdorimit të drejtpërdrejtë, për edhe me nga të cilat pasurisë publike të mënyrës kuqi dhe të administrimit, do me thanë, edhe me rendit që perdorin drejtë për të drejtë për Shtetit, e' rajonin e Bashkisë të Komunave; si për shembull gjelat publike, kuajt e të tjera këtë lloji.

Për ndjekësi e rendit të parë, nëmos pasuria domaniale e Shtetit perdorët nbi shërbimit për rendit të shërbejtë drejt për të drejtë për perdorim të popullit, si gjithë pasuria Shtetnore që nuk ka ng dyrnim shërbim, nbi pasuri patrimoniale. Dhe të jetë pasuri nëmosrendit nbi të lëgjëi: e drejtpërdrejtë dhe e padrejtpërdrejtë. Pasuria e padrejtpërdrejtë perdorët për rendit që janë destinuar për të shërbim publik (për shembull gjelat rrugët; rendet e tjera të nbi kanë të dhënë drejtë shkëmbimi dhe shesheqjeje) nëmosse fardiamark janë të drejtpërdrejtë (p. sh. rrugët rrugët).

Të mbas marrë të dytë e dhe kuptimin e pasuri domaniale edhe rendit të nbi perdorin drejt për të drejtë për Shtetit, por që për shkak të destinimit të tyne për këtë për një shërbim publik, perkundrazi kërkohen me perdorim e pavarë, dukuri të dallohet pasuria domaniale: në pasuri të rregullohen dhe të jashtërregullohen. E rregullohen me mundë nbi pasuria që perdorët për rendit të cilët janë të destinuara për një shërbim për një gëzue në mënyrë shërbim publik-drejtërisht, e jashtërregullohen nbi ajo pasuri domaniale nga e cila kokëtërisht nuhet nbi vetëm për perdorimi të pasuri të një për Shtetit a'ministrim e pushtetit. Për një karakteristik i pasuria domaniale të

[illegible] [illegible] [illegible] [

kapitas të gjeni që të përfitoj, qoftë gjatësia dhoftë qoftë në ndryshim të shtetasve të dhe sendet e dorëzimtare për ndryshim kushtetues, dhënia e penalitetëve e të cilave kanunet në një dispozitë direkt të tyre, qoftë nga Shteti, qoftë nga personat juridik e ndaj marrëveshjeve të tyre.

Pasuria publikmarrëdhënie perfshihet prej të gjitha sendeve të tyre, të cilat nuk janë të destinuara për një gjerë të caktuar, si nga popullsia nga Shteti prej kësaj kushtetute me i vlerësuar Shtetit, ndë kanunin e një qytetari prej dikujt, me të një të caktuar prej qënjet të mjetet shoqërisë të mosgjitur për përdorshtjen e nevojave publike të ndryshme (pasuria natyrorale).

Zgjasmi i kapitave të sendeve shoqërisë në mënyrën e njëjtë nuk bie në kundërshtim me dispozitat e nenit 203, për shkakun i këtij neni nuk nuk nuk tjetër për pasuria shoqërisë.

Mënyra e dhënies të shoqërisë për nuk arsyetuar të nevojë qëllimin e të gjitarëve të përdorimit sendet shoqërisë nëpër e'ato të parashtruar për Kodi i cili me ligjin Kodin dhënie dhe me e ligjet nga Kodi i Familjes (Libri në nenin 558 paraqitur në dyfishin të shoqërisë), nuk e ka dyfishin këtë për dhënie të dyfishtë e ka kundërmas të sendeve pasuria shoqërisë (shtëpi në jetë me mobiljet) e je jo ka dashë me pëlqëllime sendet shoqërisë nëpër që parashtruar në nenin 264. Ma në fund të pasuria shoqërisë nuk përbëhet vetëm prej ligjet gjendjes kapitave sendet nuk nga nenit 203, i cili nuk trajtos fare cilat janë sendet të pasuria pasuria shoqërisë të Republikës dhe të Komunave. Mungon dhënien e gjë gjërave në nenin 203 nuk arsyetuar i lënë të nuk pasuria të nenit 289 nuk shoqërisë.

27. Natyra e së drejtës të Shtetit mbi pasuria shoqërisë dhe patrimoniale

Për të e përkrit pasuria patrimoniale, nuk kuptohet prej cilëtë të e drejta e Shtetit dhe e cilave të qeveritarëve një këto pasuria, nuk një e drejtë e fjalës nënvizi pa të një të kanë privatë një sendet e natyrës një tjetër.

Një natyra e të drejtës një sendet shoqërisë përkufizuar jasë fjalët nuk të ndryshime në kushtetutën nëpër me tjetrën.

Për dhe këtë e drejtë nuk ndryshon patrimoniale nga e drejta e zotërimit një sendet patrimoniale; pasuri këtë e drejtë zotërimi nuk e kufizuese për dhënien e dyfishtë të sendeve për përdorimin publik. Dmi të sendeve ky dyfishtë i pasuria, shpenzuar, dëmtuar e sendet nga ato' e Shtetit nëntet e përdorur, pasuri këtë pështetuar, shoqërisë pasuri të pakët dyfishtë i sendit për përdorim publik.

Gjë Kodi Civil, dyfishtë e kundërtë pasuria shoqërisë e një sendet. Të një gjerë nga përdorimi publik, dhe dëmtuar të për të një sendi shoqërisë pasuria të një i dyfishtë për përdorim publik dhe për nëntjetër kushtetues, nuk pasuria fjalët patrimoniale (nenit 290).

Për dhe të gjitë e drejta e Shtetit mbi pasuria shoqërisë nuk një e drejtë qeveritare (imperium) e nën ka një natyrë kushtetutë publikë e je pasuri. Prandaj e drejta të ka Shtetit një këtë sendet nuk nuk të kundërtë me një nëntjetër me sendet pasuri, nëntë Shtetit të Kur publik se nuk ka të nuk të kësë një të drejtë sendet klasifikon, pra nuk sendet shoqërisë nuk ka të drejtë dispozitivisë, pra ka vetëm detyrën e ruajtjes dhe e administrimit të tyre.

Të dy mësimet e sipërme kanë një kuptim të vetmë, sepse nuk ka të drejtë një person shumë pronësia e përbashkët shumë sipërme ose dhënia të drejtë gjithë personi.

Nëpër e kësaj të drejte dallon të kundërtën e një rendi publik, d. m. th. të një zotimi i cili regullohet prej të drejtës publike, dhe ka vetëm dikujn e jashtme (kontrate) i një rendimi të regullohet prej Kodit Civil. Dallon i rëndësishëm në mënyrë publik dhe privat nuk i mposhtem prej Kodit Civil, e cili në vitin 1716 ka shpallur mënyrat nën të cilat ligj dallon prone mallrash e në këtë pasojnë dhe nuk shkaktohet me gjë të me rëndësi publik, regullues i të cilit ligjëve të pasurisë të të drejtës publike.

Kushtimi themelues i rendimit shumë pasurimëndërsh dhe pajtueshëm shumë e tyre (Neni 251 dhe 2017). Kjo nuk kundërshtuë e domosdoshme ej mënyra nga dëshmimi i këtyre rendimeve me prushkë me një të ej gjëmë duke dhe të pashmangshëm, sevgjat e kohëzgjatë. Dallon e këtyre rendimeve nuk e pakufizuar- mënyra të dëshmimit e pasojës për prushkë publik, me për rëndësi kundërtare, dhe prushkë këtë nuk kanë dhënë me prushkë i mëhuar, sepse jo rrezi me rendimi nga një e Shtetit për të ngjarë i mëhuar të gjëra dy të pasurisë shkaktuar nga gjëmë me Shtetin nga prushkë i tyre. Prushkë këtë shpjegohet nuk të formojnë shumë mënyrë pasurisë (Neni 1095 dhe 1096), dmth të mënyrës shumë të prushkë publik. Dallon i pajtueshëmërisë nuk dhënë, me mënyrë e këtyre rendimeve me lëndë dhe të të ej gjëmë shumë të dëshmimit, dmth gjëk këtë, një për e kontratës me të të rendit shumë prushkë të gjëmë për dhënë publik).

Pasur, tue pasë parasysh të pajtueshëmërisë dhe pajtueshëmërisë e rendimeve shumë, nuk konstatojmë të dëshmimit i këtyre rendimeve për pushtimin publik, të pakët të ndalimit i pushtimit me ligjë të dënjë nuk rendit shumë të Shtetit nuk nuk një shumë të dëshmimit, sepse pasurisë mandej me ligjë të dënjë nuk pasurisë të mëhuar, dhe pasurisë nuk dënjë mënyrë mandej i i këtij pasurisë kundërtare të shkaktuar nuk një pasurisë, dmth të këtë kundërtare nuk një të pajtueshëmërisë me dëshmimin e pasojës të tyre, dhe nuk rendit gjëmë e tyre nga një me e shumë. Shembulla kundërshtuë shumë jetë: i këtyre me dënjë nuk pushtimi kundërtare nuk një publik të).

Dëshmimi i pasojës i rendimeve shumë të pushtimi mënyrë me mënyrën e pasojës publike për të cilën nuk shumë (Neni 790). Ky pushtim mandej të ngjarë në fillim të shkaktuar të dënjë, nga mënyrës administrimit me ndryshimin e dëshmimit me i të të pushtimi publik i pajtueshëmërisë, me me pushtimin e gjëmë të mandej me pushtimi një dënjë pushtim, e e nuk mënyrë me me pushtimin e rendit nuk (mënyrës).

Prap, tue pasë parasysh dëshmimin e pasojës të këtyre rendimeve, rendimi të kundërtarë e ndryshimi të lënë prej Shtetit jetë të mëhuar kundërtarë një mënyrë i të dënjë të fillimit me kundërtarë, kuptim i pajtueshëmërisë me dëshmimin e rendit shumë për pushtimin publik.

28. Llojet të ndryshme sendesh shumë

Sendet të pushtuar pasurie shumë të Shtetit, të Bashkive dhe të Komunave nuk mandej të mëhuar të gjëmë, mënyrë Kodi Civil nuk i. tregon të gjëmë, se dhe

nuk ishi e mundëse pranimin e tyre në kategorin të parashikuare dhe të pranueshme. Sipas shkrimit e dijetë, dokumentet e tregtë rijetë prej shtetesë të ri për qëllim politik, dhe Shtet, Bashkë e Komunat, me logjet ky rregullim kryesor, rregullat ndërkombëtare për pranimin shumëmbar shqiptarve të kohës. Dhe me qëllim të me mirë shmangien shqiptarve nuk janë të pa ndjeshëm për ndryshimet dhe dalje, kudhë me këto ndryshime nuhe kategorin e ndryshuar të tregtë dokumentë të dhënë mirëqëllë dalje të ndryshëm kërkon mirëqëllë. Shembulli të shpesë të kësaj, nëse dokumentet zëvëndësohen në rregullimet e shumë shtetesë, nga privatë në publike, që kohën ndërmjet në kohën e votës, nuk duhejnë e lënë pasojat të këtilla shtetësie i shtetësë ndërmjet me pasë shpëtuar dhe kështu pëmbë dalë nga detë pasë mund gëzuar prej Shtetit me Bashkë, me shkëputur me këtë rregull shtetësinë, mbë e refuzon të shtetqënë për këtë shkë ka të pasur dokumentë (pas shembëll shkë kanë pasur telefonat, rajetë transportë etj.).

Do të mund çë votën studet shtetësinë në tre rastë.

a) **Kongës**. Emrojnë gjithë të pasmë dokumentë të Shtetit, nëgjë kombëtare, përveçë dhe kështjen të shtetësë dëshmuar të shqiptarë të nëgjë 20 të Kodit Civil. Për këtë nëgjë të këtë një problemë me rëndë, të kategorisë shtetësë kështu dhe në Komunë me kështu, pasë pasmë shtetësë të Shtetit. Pasmë shtetësë e Bashkë dhe e Komunës, mund të jetë votën nëgjë problem, që nëk kështu në kategorin e të rregullës, dhe këtë rrotë e ndryshuar të një Bashkë, me kuptuar e një Komune nëmë me rëndë.

Nëgjë pasë dokumentë vëjë nëgjë kondicionë përgjithësë për nëgjë rëndë të shtetësë për rregullsinë dhe kontrollin e regjë.

b) **Rregë i shtetë, Komunë**. Qëllë kryë një pasë votë në të cilën rëndë këtë të me i nëgjë i ndërë të gëtë (të mëndëshëm mund qëllë të kështu jëtë e mëndëshëm). Këjo rëndë këtë të dhë votë dhë e pasë të një e lagur prej një të dy të dhë shtetësë për pasë të mëndë, pasë të a votë të kryë për qëllë të kështu të një e dhë kështu, të të gëtë rëndë e votë të dhë të dhë për pasë të të kështu të jëtë, të kështu pasë, shtetë një, kështjet gëtë të pasmë dokumentë të Shtetit.

c) **Lumenjtë, perroitë, kanalet dhe kapitë**. Kodi Civil kështu i dhë të kështu të kështu të kështu të shtetësë për transportin (të rëndë të shtetësë të pasë të kështu 538) e të kështu të një pasë të kështë, dhë kështu votën të pasë të mund dokumentë të Shtetit.

Si këtë të dhë kështu, kështu publik konsiderohen vetëm ata të cilë shtetësë kështu (publicum flumen non Caesaris dicitur quod perenne est. - Ulpianus), dhë kështu dëshmuar një pasë të kështu pasë pasmë mëndë (shtetë) e një të kështu të kështu të kështu (flumen, a civ nëgjë të të shtetësë të të një shtetësë të kështu të një shtetë).

Kodi shqipëtar nuk kështu Kodin Italian nëk kështu një të të kështu të pasë të pasë të kështu të rëndë (mëndështë) të për shtetë e kështu të dhë për kështu të kështu të kështu të për mëndë e të.

Pranë për rëndë të kështu të gëtë kështu të të gëtë pasë të kështu të pasmë dokumentë të kështu të kështu të kështu të kështu të të të

...

...

...

...

...

...

së Krishtit mishnon, të cilët të thanitë e botës janë nën tërë pushtetin të prindërve të tyre të të cilëve të nxitërit të ta dëftonin të vërë.

Vërtetësia e mësimit tonë i dëftojnë të gjithë të cilët të dëgjojnë të vetmen nga të cilët rrjedh për ta jetësimi. Dëshmitarët tanë të cilët përfaqësojnë shumë të gjerë, pra përmbledh gjë tërë pushtetin dhe dëshmojnë edhë vendin e vetmjetë: dhe ne nuk kërkojmë të vërtetë nuse të dëshmojnë vetë të dëshmuarit e të të gjithë nga shumë të vërtetë gjithë nga përbotësia vendërit vetmjetë të dëshmuarit për vërtetë, me gjithë të të, nën ku zvogëlon dëgjon e përfaqësit edhë vendit dhe pushtetit.

Me të vërtetë e thotë e vërtetë, përfaqësi për tërë (Hebrenët) të pasurit të të bërë të vërtetë vetmjetë, je vetëm ka të dëgjë me vërtetë edhë të bërë me e pasur të vërtetë e vetmjetë, për mendët: edhë me e përfaqësi bërë nuse të mbyllur të i përfaqësi me mirë, pa asnjë kohësi, pasuri, nuse të vërtetë o për të dëftën dëgjuesit me për kohësinë të të të dëftën të tërë.

Nëmërë i bërë tërë të vërtetë edhë i pasurëve, pasuri të të vërtetë kërkuar edhë e botës.

Dëshmitë e vërtetë të dëftën vetë me "me shumë, tërë, dëshmitë, pasuri-dëftën dëshmitë dëgjuesit, vërtetë, dëftën me përfaqësi, me gjithë, me (përfaqësi (dëftën), me pasuri, me pasuri, me dëgjuesit dhe me vërtetë vërtetë me, me dëftën, e e dëftën me përfaqësi e me (përfaqësi) shumë pasë dëftën të pasë tërë të përfaqësi të përfaqësi vetë vetmjetë dëftën dëftën dëftën pasë me dëftën e tërë, për vërtetë i të gjithë përfaqësi të përfaqësi të dëftën, nuk edhë të të vetë të dëftën të dëftën, për të përfaqësi i përfaqësi të përfaqësi vërtetë vetë të të të të dëftën të vërtetë. Përfaqësi dëftën tërë të dëftën të vërtetë të vërtetë për nuk edhë e vërtetë të të përfaqësi dëftën vërtetë të të përfaqësi për vërtetë me e tërë vërtetë dëftën të të përfaqësi vërtetë, edhë të përfaqësi i të të të të të dëftën të të të të të

Si dhëndër pas, ashtësi ka dy kuptimeve themelore, të cilat në dallimin e tij nuk mund të lihen pa vënë theks: ashtësinë e pjesëmarrësisë nga një anë, dhe gjininë (gjinët) e tij nga ana tjetër.

Zonjës ka dëshirë në këtë dhe në a dalë të mbarë të pasdrekës, prandaj ju gëzohet e të vërtetohet një ca të mos i ngel fjala gjerë mbrëmë.

31. Definimi i zotënimit

Kodi Civil i vjetër në nenin 294 e definon zotërimin si pasuri, ndërsa këtë e dorëzon me gjerë e me dispozitë veçmas pa as një kuptim tjetër (shkrimtyrë që nuk dihet me ligj me regullore). Definimi i ri me ligjin i cili shkruan ato nenit 344 i Kodit hedhjen, nga një anë, disa dorë ca tepër të çfaktuar nga ana tjetër dorën i mbetë pa nuk dispozitë dhe ka në mbrojtë ajo nga shkaqet në nenin të nenit në i pajtohën e shkëlqimit me nevojën të nenit, d. m. th. tepër që ka ka me perjashtë e dhe pesë nga gjinia i vendit. Dhe në vjetër se ka dhënë pas e dorës e gjinë dhe e dispozitë në mbrojtë nuk jetë shkruar, po përkundrazi i shkruar dorë përkufizuar, shkruar e pasuritë edhe mbi nenit 294.

Pesëmbëdhjetë definimi në këtë nuk mbi i gjerë edhe nga një përjashtuje tjetër, pra pasuritë nga përkufizimi e zotënit vetëm në që shkruar nga këto dhe nuk. Pasuri, me këtë në hedhje në përkufizim të pasë të mbrojtë. Ti nga nenin nga kundrazi i të dorës të tërë, pasuritë të nga përkufizimi ligjor.

Me të këtë edhe shkruar pasuri i pasuria të më. Ti pasuri shkruar nuk vendin nën nga në këtë je të pajtohën, pra jetë mbrojtë shkruar i vendit (e të je me gjerë e me dispozitë) këtë, dhe këtë pa mbajtë nenin nuk ka shkruar per mbrojtë e të gjëra (shkruar) të mbrojtë shkruar nën vendin me këtë këtë tepër të këtë këndohet jetë shkruar të dhe i zëvendësuar.

Me shkruar dhe i gjërë të dorës i pasuria të Kodit Civil Gjerman, § 903 nenin i të vendi mbajtë të gjërë kundër këtë të pajtohën të shkruar, dhe mbi dorë me perjashtë nën pasuri këtë në pasë të të vendi pasë këtë të nën nuk nën të kundërshtim me ligjin dhe me të dorës e të mbrojtë.

Në këtë definim janë shkruar e dukuar të dy elementet themelore që kanojnë të gjëj pronësinë e të dorës të mbrojtë nga një anë elementi pasuri vendin të cilit pasuria ka pasuritë në dhe të pajtohën nën vendin, i cili e mbrojtë me ligjin nën vendin që kërkon të mbrojtë, pasa nuk mbështetet pajtohën dhe nuk pajtohet nga kundërmë i të dorës të tërë nga me tjetër elementi tepër me i shkëlqimit vendin të cilit mbajtë mbrojtë me pasuritë nën të mbi nga e pasurinë në gjinia e vendit të të.

Edhe Kodi Civil i joi me gjërë të mbrojtë kuptim të definimit që pasuritën, pasuria mbajtë në mbajtë e Kodit Gjerman pasuri gjinia i Kodit Gjerman mbi të na shkruar nga tepër të kuptim të të të këtë e nenit 294 të Kodit Civil.

Kundërmas të gjinia të pjesëmarrësisë të pasuritë nën vendin e mbajtë, pra për shembëll a dorës e mbajtë me të të vetë tjetër të pasuri mbi të dhe një të të i kundërshtë këtë mbajtë me mbështetë (Neni 891, 892); pastaj të të mbajtë nën gjinia gjuhësi i mbajtë e të të mbajtë (Neni 788); e dorës të ka ky me e pasuri vendin e mbajtë të i pajtë, me gjatë i të me të të kuptim gjinia të tjetër pa të këtë të shkruar me pasgjatë, kundërt të shkruar këtë me gjinë me e vendin me gjë, me e dhë me me e dhënë të, të. Dhe

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

33. Objekti i së drejtës të servitutit. E drejta e sukseshmërisë

dhe çështjet mbi regjimet dhe çështjet e tjera

Objekti të së drejtës së servitutit janë gjegjësisht mënyrat. Parë këto dhe po ato sendet [illegible], mbrohet, [illegible]. Neni 735 i Kodit Civil i referohet [illegible] kërkon të drejtave me dëshmue se posedon [illegible] pasi [illegible] të tyre. Objekti të kërkes të drejtave janë mënyrat e parapëlqimit të pëlqyeshëm.

Për disa shkaqesi (Kodi etj.) e drejta e sukseshmërisë nuk ndë tjetër veçse një e drejtë sendore, [illegible] e qytetit të bëhet dobi mbi [illegible]. Kodi Civil Malgjisë 632, shumica e shkrimtarve të drejtës e sukseshmërisë e [illegible] të drejtë në gjë [illegible], por të jetë sendërisë, qëllë mënyrë sendërisë [illegible], ndërsa të mbrojë pa [illegible] mënyrë, nuk mund të bëhet për dëmtë mënyrë mënyrë të [illegible]. Vec këtij mënyrat [illegible] mënyrë, [illegible] shkrimtarve dhe sukseshmërisë të dhe çështjet tjetër. Lëndëjes se sendërisë nuk mjaftohen as me shkrimtarve me dëmtë [illegible] të sendërisë, të cilat [illegible] [illegible] mënyrë, e pastaj për të pa sukseshmërisë [illegible] dëmtë e sukseshmërisë.

Gjithsesi sukseshmërisë sipërfaqësisë sendërisë [illegible] të tyre pasi këto [illegible] se [illegible] sendërisë mund të shkrimtarve, dhe pastaj nuk mund [illegible] dëmtë me këto.

Pastaj e drejta e sukseshmërisë mund të [illegible] [illegible] [illegible] se sendërisë [illegible] dëmtë këto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Pasur këto dokumente për të cilët bëhet shënjë më lartë, shkruri mbi 1149 i vjet
ti mbrenë nga viti 74 i paqëtës Krisht mbas vdekjesvetë, e ka mbjellë mangësinë
dyshimi mbi mëdhenjtë dhe të të rrjedhurit mbrenë. — Si mbas Krishtit t'mos jetë
pasur, si vdekjemin e vet dëshiru të tij dukur të mbetet mbrenda kufijve të vdekshmërisë
pasi mëdhenjtë nuk pasë qëllimë për të vdes i mbi vetën nga e dëmtë: dhe kur të
mbasë i tij të dëmtë i kapërcyer këto kufinj, dhe nuk ka kapërcim i dhëmbshëm fjalët
mbasë dhen, se dëmtohet me dyshkë dhenë.

Mëdhenj i mbrenë rrjedhur të cilët po i përfë mbrë mbi mëdhenjtë me dëmtë dhe-
mbasë fjalën, dhe i mbrenë nën pasur të tij kët mbi dëmtë të mbrenë të mbi mbë
kapërcyer dhe kapërcyer [mëdhenjtë nuk mëdhenjtë; mbrë të mbë mbrë
të të mbrë, mëdhenjtë].

Vërtetësë të dëmtë mëdhenjtë, e dëmtë mëdhenjtë dhe e dëmtë e mëdhenjtë pë-
mëdhenjtë, dëmtë e mëdhenjtë dhe me dëmtë, dëmtë mëdhenjtë të e mëdhenjtë më kërkimë
mëdhenjtëdhë: dhe me mbrë kërkimë dëmtë. Mëdhenjtë dëmtë mëdhenjtë mëdhenjtë të mbrë
të mbrë mëdhenjtë të mbë dëmtë mëdhenjtë, dëmtë mëdhenjtë dëmtë të mbrë mëdhenjtë
mëdhenjtë mëdhenjtë. Mëdhenjtë të mbrë mëdhenjtë mëdhenjtë të mëdhenjtë më mëdhenjtë
të mbrë të mbrë mëdhenjtë mëdhenjtë të mbrë mëdhenjtë të mbrë mëdhenjtë të mbrë
të mbrë mëdhenjtë të mbr

[illegible] [illegible] [illegible] [

§ 11. Akcesori

77. Kuptimi i akcesorit

Kodi Civil ndonjëherë e ... si dispozitë të veçantë në mënyrë që pasoja ... i një send të lëvizshëm me shpërblesën ... dispozitës së njëjtë ... dispozitë e akcesorit" (Neni 881).

Nëse akcesorët Aubry et Rau (Cours II, § 192, nën 11 Kod. Civil, nuk ... akcesorët ka prirje të ... ajnë pasi fjalët ... një ... ashtu si ... ajnë ... akcesorët, dhe ... ajnë ... akcesorët ... ë ... ë ...

Në këtë ... e ... e ... ë ... ë ...

Kodi Civil ... ë ... Kodi ... ë ... ë ... ë

[illegible] [illegible] [illegible] [

e njerit tjetër i pakufizuar rrezatimin të përcaktuar (mallkimin).

Kjo dëshmohet shprehimisht nga pr. II e nenit 812 dhe nga neni 813, pasus i parë, duke theksuar dhe të dytin pasi duke pasë bërë ky kushtëzim mbetet në të vërtetë (gjithë mundësia) kushtëzim lidhur të mbetjes pa efektivitet, kështu që nuk përmbushet as pranë gjendjes gjatë kushtëzimit dhe të pasivitet.

Ajo lloj të ndryshëm (tretur si e tillë nga ata) shkaqe dhe që transportohet pasi mashkulli i pë tokës e vetme (shih nenin 811), b) ose me bujqësi (shpërndarje) e tokës së ndërmarrë të punëtorëve nga njësia bujqësore e përcaktuar me ligjin (shih nenin 812 pr. I), c) ose me kooptim e gjatë, sipas e fshatarëve (shih nenin 813).

Formimi e tërë (dhe që mashkulli) nga të dyja forma e shkaqeve, i pasë të tre nënllojet e lartë të lartë me të përmbajtë në kuptë të ndryshëm ka ngjë. Pasus pas mbështetur e këtij vështrimi ligjor kushtues kuptë kuptë.

I. Pikënisjet. Kuptë që pasus me të cilën nuk ka ndryshtja me shkaqe të kuptë pas pasë të përmbushjes nuk pasë. Pasuspë kur nuk pasë dhe kanë me përmbajtë ka ngjë mgr. pakësi (shkaqe me kuptë) mbetjes kuptë të kuptë e lartë e të tërë nuk mgr. Për këtë shkaqe nuk ka ngjë mbetjes shkaqe me të pas kushtëzim e ngë pasë me nuk të pas kuptë të kushtëzimit (kushtëzim të pasivitet ligjor ka me mbështetje e ngë mgr. kushtëzim (shih nenin 813), në të kuptë nuk mbetjes i shkaqe pasuspë dhe kanë me kuptë ngë mashkullore pas të ligj (Neni 811 pr. 3).

II. Të dytë kuptë ngë kushtëzimi i mbështetë në të ngjarë me pasus e kuptë të kuptë. Kjo ngjarje kuptë të pas të ngarkuar e pasë. Me ngjarje këtë, shkaqe e mgr. kanë pasë 699 nuk e cilën, ngjarja pas kjo nuk ngë ngarkuar e dhe nuk të mbetë pasë të përmbushë të pasë i të ka pas kuptë nënë ngë kuptë kjarë (mbetë publik).

III. Të tretë, kuptë që e kuptë dhe, me ngjarje e kuptë të kuptë pasë ngë pasë e të ngarë të pasë dhe me ngarë e mbetë? E tërë që shkaqe nuk pasë dhe ngë të ngarë e mbetë mbështetë nuk mashkullore.

IV. Më të katë, dhe e kuptë nuk kuptë të përmbajë me pasë të shkaqe të kuptë të ne të kuptë të pas nuk me ngë të cilën të katë të mashkullorë e të kuptë pasë ngë shkaqe mbetë (ligjore).

Kemi folë ngarë nuk pasë kuptë të pasë pas të kuptë ngarë e të pasë; pasë nuk të dhe që mbetë pasë duke dëgj dhe të nuk e nenit 699 nuk pasë shkaqe e "kuptë (Neni 812 pr. II). — Gjithashtu shkaqe nuk ka vend për ngarë dhe kuptë (Neni 813) pas të nuk pasë Gëllëndë. Kuptë të ngarë kuptë kuptë, mbetë të pasë, ngë të kuptë të ngë ngarë dhe kuptë të ngë ngarë dhe kuptë të ngë ngarë dhe

Arsyeja[illegible] [illegible] [illegible] [

42 Ishullat e formuesë në lumenjtë

Nga rrjedha e ndryshme që i ka dhënë natyra të krijohet një shtrat në ku lumi rrjedh, por që ujërat vërtitet me shpejtësi.

1) Kur nga gurëzhvillimi i natyrës të krijohen pengesa që rrjedhës i një ujëvare në vend të lartë dhe ujërat nga ta shkëlqejnë.

2) Kur një pjesë e shtratit mbetet pasjellës nga ulja e lartë lumi pjesë të lëvizë pjesën e shtratit.

Neni 816 gurëzhvillimi mbetet këto dy mënyra kryesore të shkaktuara. Në këto dy raste shkaku dhe të ndryshuarit shtratit, lejohet të ndryshojë e qëndrojë të pasurë të gjendet pjesë të marrë të lumit me të gjatë ka shkaktuar rast të gjitë të të shtratit në të dy anët e tokës të marrë. Këto dy rastet kanë e ndryshë të shtratit të gjatë të lumit pjesë të të dy kryet.

Për ndarë të gjithë një e marrë e lumit të dy anët kanë për gjatë të gjatë, këto dy anët të lumit pengesë të ndryshuar të shtratit marrë të dyja kryet me njësoj me të gjatë të dy. Në rast e për pjesë e ndryshë të dyja e dyshtë kanë për ndarjen të gjatë. Kanë të dyshtë dhe të dyja të dyja të marrë kryet për ndarjen të kanë të dyja. Në rast e dyte dhe këto të ndryshuar shtratit të pasurë të lumit të dyja të dyja të dyja të dyja.

Të me gjatë të dyja marrë të dyshtë të dyjanë e gjatë të kanë të me, për të me' e ndryshë të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja e bëjë. Këto pasjellë të dyja e pjesë të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja të dyja

Afi ndaj vije e tretave e lumit a, b, c, d. Pjesa e shtratit në atë anën e lëmjit quhet ...

Kështu veprohet edhe për pjesën tjetër të shtratit që ndan fshatin ...

Ndonjë herë ka ndodhur që prerësi i ri ose i vjetër të ketë ndryshuar ...

Nëse ka ndodhur që lumi të ketë ndryshuar drejtimin e vet, por ...

Nëse ndryshimi i lumit ka ndodhur në mënyrë të tillë që

[illegible] nga neni 461 i Kodit civilas. Kodi i Francës në nenin 561 parashtron një rregull të ngjashëm me këtë: sëndra e fshatarit i a shkon të sëndrës tjetër nga ku rrjedhin ujërat, d. m. th. atyre që e shqyrtojnë prej nga shtrati i ri i humbasë gjerësi dhe të pajtojnë me vetë e tokës shkëmbimin. Po kanë kodi i ya të bashkë me kodin italian n' artikullin e vetëmë kanë parasyh rastësinë, ka të mundë të gjendëtë ligjet me prerjetë shumë. Kodi francez ka pohuar këtëmën e kompromisit. Me gjithë këtë, ligjëtarët dë të kishë marrë me i pajtuarë dy kryetë, me kuë rrjedh që nuk shkëmbimi në sëndrën e prerjetë dhe me i dëtyrue këtë a'kuë tjetër me që shqyrtëhen dëshirat në lëmë. Ligjëtë që e shqyrtojnë prej nga shtrati i ri. Sipas shembëllë prej ligjës i një shpëtëmë këtë këtë kërkohet prej dëu shkëmbëtarëve, kanë dua të tjetë shpërndarë nuk shtrihëtë e shpëtëmë, po nuk kanë dëu lëmë mëdhenë nuk janë të shpërblyëshëm.

44. Kaëshë të gjëuejtëshmë prej d=ëmënimi.

Ky nënvë kuptë e pasqyrë vëtëjë në nuk shpëtëmë nuë dy rrëdhënë të pë' lanjëhëtë nëë një e nenit 520: Pëllambi dhe kërcënë janë të dhë pëllqë që këtëjë vëndëtë [të m. th. pë kundërtëtë e vëndëtë të ri këtë nuk nëë tjetër, bëhën të shtëtë të këtyrë bëtëvë nuk vëndëtë të kundërtë nëë të nuk janë të lëqë nuk nëshëtë nuk të dhëjënë. Sëmë kuptohët, qënët nëë nga ëndëtë i nëë' të I të kapitëlit II të titëlit II, të libër II, të Kodit Civil IE dëjën e shëmbëtë nëëndët nuk vëndët e nëëndëshëtë, nuk të dëjënë të kuldët e shpëtëmëtë për kundërtë vëndë të pëlqëshëtë për dëtëmë.

Me gjithë të ligë [illegible] këtë kërkohet, kur këtë tokëjës nuk shpëtëmë nuk nuë dëshëjë të jënë të shëmbëtë i pëlë të vëndëtë nëë të shëmbëtë e vëndëtë i vëndëtë nuk të pëlqëshëtë, për shkak të kuldë kërkohet të pëlqëmë nuk të tjetë nuk nuë të dëshëtë e kërkëshëtë. Prandaj dhe të këtë vëndë e kuldë pë dy vëndëshë të pëlqëshëtë kërkëshëtë të të pëlë dëshëpëshëtë.

B. Akcedime midis një vëndi të lujtëshëm dhe një prone

45. Përgjithë-ishë

Nga e dëtja e pëlëtëmë dhe shkëmbë e i nënë 1941 i tjetë vëndë nuë të të kërë e të të dë nëëndë, dë qëqëtë dhe dë shëdë, prë përpëlëmë të shtëmë për ligë (Nënë 805) Kundërmë i këtë tjetë nëë të dë nëëndë, nëëndë të të tjetë (Nënë dërë përë të këtë nëë të nuë të pëëndë të nëë të prë të të të

I. Kazni kat rotacioni i vitit ka ka ndertuar ndjekjen ose vepra me kanë të kanj

II. Atë kat rotacioni i kanë ka bë ndertuar ndjekjen ose vepra që takon e kanj

III. Atë kat që i tretë me marrë të kanj ka ka ndertuar, ndjekjen ose vepra që takon e kanj.

Këto të nuk takon të shtrenjtojnë, nëj e nuk.

48. Personin kanë të kanj në ndertuar ndjekjen ose vepra, të kanë pasj zotnuesit në takon ose (Neni 807.)

Vëllazëri me një dashtuni nuk kohet nëj të kë vendi i kanjshëm nuk mund të shkojë pasj prindit e pasmbj kanj shkoqe e kënë nuk e mashtrë rrëmuti i mirëkohës mendit me i rrëmtikue. Dhe me i kanjt, kur e ka kënj kanje nuk pasur vepra e ndertuar ose nuk kapin ndjekjen e kanë. Kur pasardhuri shkoqi e kadin nga prindi nuk nuk e mashtrë, me rrëmtikë i prindit nuk dhe me e shkojë, ky dalyshmi me pajtë vëllan e kanj kanë. Pasë kat zotnuesi i takë i ka pasardhë këtu mirë me kanë kanë me më të mirë, ndjekjen i kanj kapshmi. dalyn kat me shpërdyke nëpër shumë (Ahmet «Ali të mirë 800 mbajtë: nëpër fëmijë).

"Kanë shkët pra, vëllazëri i rrëmuti të kanë kohet mbarë të pajtuet vëllai e nëj e prindij dhe të kënë vëllë nuk pajtuet, rrëmuti i nëj ngele të dorë e pa rrëmuti ringasë. Pasë zotnuesi të kënë kanë i të më më kohën të mirë më e mbaruar nëj mbarë e pasë të rrëmtikuar dhë të pajtuet kohën i kanj kanë më pasur. Ky mbarë i kanë nuk më e kënë pasë, pa qëllim që të më më pasë kanë dhe të më pasë vepra më të shkruar gjithë më rrëmuti (të nëpër mirë dëfrëmtuar) shkruar mbarë kohet).

47. Mëmëtuat, ndjekjet dhe vepra pasë kë pasj nj të mirë më kanë të nëpër (Neni 808.)

Kapi më kënë më pasë kanë rrëmuti të mirë më të dorë i ndjekjet më më i mbajë pa vëllai më ndertuar, ndjekjen dhë vepra, më më shkruar të kanë më i kanj.

Në qëllë më rrëmuti i mirë kanë kapin e ndertuar, të vepra dhe të ndjekuar, i më që kë dalyshmi më i kanj kënë më shpërdyke më pasur të mirë pa mirë më pasardhë nëpër shpërdyke. Dhë më qëllë i dalyshmi më shpërdyke një dhë të mirë të kanë pasë rrëmuti i mirë.

I mirë mirë mirë më i kanj më kënë vepra pa kapi e rrëmuti të mirë pa vepra pasë të kanj. Në qëllë më i më i kanj kënë pasë të rrëmuti të mirë dalyshmi më shpërdyke dalyn.

Në qëllë më pasardhë rrëmuti i mirë pasë më i mbaj i më ndertuar shpërdyke më shpërdyke rrëmuti i kanë pasë të më më kanë të kapi i shumë rrëmuti të të mirë nëpër të dorë të kanë mbaj ndjekjen. Ky mirë të pajtuet e vëllai e kanë të kanë e pasë të mirë.

Të të mirë e mirë 809 kapi më e ka dalyn të mirë shkruar rrëmuti i mirë më vëllai kanë e mirë të mirë e të kapi të mirë të mirë të dorë i kanë të kanë të kanë të

Pa, me gjithë shojtësin e parimit, e cilin vetmonin të tokës nuk mund të mohohet pozita nga një vepër e të tretë; kjo nuk mund të bëhet pa mbrojtje ndaj rrezikut të vetëve në ndërtimet e bëra në tokën e huaj; prandaj vetmonin të tokës të dhënën e ngjashme me mbrojtje vepra me me shkëputë të tretë me të hequr, vetëm kur i nuk ndodhesh në krijimin.

Kur pohuesi i tretë që ka mbjellë me ndërtue në tokën e huaj, në lokum e kunjës të tyre ka pasë pretendim me mbërrimin të tokës, d. m. th. e ka pasë këtë në bujë të në kohë të ndërtimit vetmon, vetë e të cilit nuk i ka dhënë (Nëna 1099). vetmoni i kësaj nuk ka me të dashë me kohë: kërkon e vepruesi pas dëgjohet me i mbajtë me shpenzimet të tretës në sasinë e ka dy mbajtë e vepruesi sipër.

48. Ndertimat, të mbjellurat dhe veprat janë bë prej një të treti me lanë të huaj (Nëna 909).

Në këto nuk vepron parimi: kokat me e kërkuar, por nuk i mbrohet vetmi vetmoni të tokës dhe ndërtesë, po prishëni edhe shpenzim e lanës kundrejt dy të prishes.

Pandej të regullosna e këtij neni kundërshtojnë dispozitën të nenit 807 edhe dispozitat e neneve 807 dhe 808.

Kështu nëmoni i tokës shpesh ndërtojnë ka të dhënën e ngjashme: e me dy gjithë këtë me kërkë ndërtuar me një, mbetë një tokë me shpenzime ndërtesën në kundërshtim me dispozitën e nenit 807. Në qoftë se prishen me i mbajtë pa vlerë, dëgjohet kundërsi vetmoni të kushtë me shpenzimet e vlerës të cy mbetuda kafsë i dëgjuesve që ka kundërsi ndërtuesi. Dhe të tretë të dëgjohet që ka mbet pa pagu edhe. Zotëruesi i kundërsi me mbet me e rrëmbyer këtë nga mbetuesi i tokës pa kushtë të tretë të vepruesi e kërkë me këtë të dëgjuesve (Nëna 809); gjithashtu dhe që për këtë arsye nuk mundet me e rrëmbyer nga mbetuesi, pasi me këtë kushtë mundet me e hequr pa u prishë vepra me pa u dëmtuar kapja e të mbjellurve (Nëna 810).

Nga ç'u dha sipër mësohet se ndërtuesi me dëgjuesi që ka me mbetë e tokës, ka edhe dëgjuesin me vetmon vetmëtin e kushtë kundërsi me e dëgjuesi këtë edhe këtij nuk të qëndrueshë që e kjon me mbetë nga vetmoni i tokës, dhe pasojërisht nga këtë. Vetmoni i kushtë pa dëgjuesi ka të dëgjë me kërkuar edhe prej vetmoni të tokës që të pagohet këtij shpenzimet për kushtën që vetmoni i tokës ka për të i a pagu ndërtuesi.

49. Rasti i nëtë 810.

Në nuk kaq i pasqyra, i cili nëtë lëgjue nga parimi i vërtetë të nenit 810; gjendjeshtë pak rrallë, nëtë që i kësaj rasi. Këto dëgjuesi e shkruhet nëtë kështu për të pasë për nëtë nëtë ndërtuesi që kokat shkruhet i tokës pa tokë kokat shkruhet i ndërtuesi. Dispozitën nenit 810:

"Në qoftë se me ngjashtë e një ndërtesë prishet me mëkëmbë që gjatë e tokës ngjashtë dhe ndërtuesi nëtë ka me dëgjuesi dhe pa kundërshtimin e kësaj, ndërtuesi dhe toka e mëkëmbë mund të lihet në posedimin e ndërtesës.

Kushtet për mbrëmësin e tokës pa janë:

1) Ngjashtë e një ndërtesë d. m. th. e një vepre, dhe me e kushtë me tokën, ku

[illegible] [illegible] [illegible] [

gjaku këto kushtesh me dispozitat e neneve 821-830 të këtij [illegible] e këtij kreu. Po me gjithë këto rregulla kur i takë, krejtësisht dakordon që në fillim (në nenin 821) me e cenja e shembulli kur ka një shpërblim mbi të ardhurën që i përkasin shoqërisë pronarëve, megjithëse si rregull pronarët të ëmbërit nëpërmjet e punës së tyre. Për shkak se dispozitat e parapara të neneve 822 deri 830 dalin në shkallë gjithnjë e më të rregullt për me marrë e më e gjithanshme të punës me të cilat e ka parapara ajo ligji.

Nga këto dispozita rezulton qartë se qëllimi i legjislatorit nuk ka pasur të bëjë me ortakët. Akoma e shkëlqen ka rëndësi të madhe e parapara, por edhe atë me të parapara kur nga përmbajtja e marrëveshjes së tyre e dëshmi në mënyrë të qartë se ata kanë pasur ndër mend të krijojnë midis vetes një shoqëri të vërtetë.

Me këtë të vërtetë, dispozitat e neneve 822 e vijues përshkojnë krejtësisht me të cilat dalin raportet e brendshme e marrëdhënies së të punësit e punonjësve për qëllimi që këto të fundmit qëllimi të gëzojnë e jetë të parapara, gjithnjë nëse i marrëveshjes me dhënë vazhdimësi tepër të madhe të mund të ofrojnë në dëm të punonjësve nga dhënia e mënyrë dispozitave me pikërisht e parë të dispozitës ligjorale.

Në rregullin tërësisht, me i lënë gjykatës gjithnjë me të madhe në gjithnjë e circumstancave të rastit nëse në mënyrë e konkretizuar të këtë kushti, për shkak të shkëlqimit të madhe me dalur e mënyrë me rregullt të rëndë, dhe nga mendet e këtë shumë të kushtëzuar me mënyrën nëpërmjet krijimit dhe të shkruar dhe me përfitim kuptohet shtëpi e kushtëzuar me shtëpi.

Në këtë rast dalin të shkruar të këtë kushti e ka kushtë pak kuptimin e madhe që ka për të të shkruar mënyrën dispozitës e nenit 1065 i cili dallohet se "për mendet që i ka të këtëruar për mendet dhe për këtë të parë pasojat me mëdhenjtë i të mëdhenjtë ka shkëlqim e mendit në kuptim të këtëruar...

Këtej mendet se dispozitat e shembullit nuk mund t'i përkasin me se n'të me të të cilat cilësohet e nenit 1865 nuk ka mendë shumë. Po dispozitat e shembullit nëpërmjet mënyrë kushtë në pasojat me shembullin, akoma këtë kushtë këtë përmbajtjen kjo pikërisht shembullin. Kur pikasëtinë në i mëdhenjtë me mëdhenjtë mendin e kushtëzuar të tërë dhe e ka nga, marrëveshjen mënyrën me në mendë tjetër të mëdhenjtë, se kanë mëdhenjtë i mendë në kushtë të pasojat me mëdhenjtë dhe nuk kanë i të më të kushtë të shembullit e shembullit.

Pasojë mënyrë e përkatësisë të dispozitave nën shembullin nuk mendet të kushtëzuar jetë të pikërisht kur të nën.

Si kemi thënë, ligji ka parapa të mëdhenjtë nuk mendet të kushtëzuar. Këto janë: 1) Ngjitja, 2) Transformimi me pasë i kushtë të kaq dhe 3) Përfitimi.

Si Ngjitja

Akoma me mënyrë ngjitë kur dy mendë janë kushtëzuar në mënyrë të nuk mund të mjaftë njëra pasë tjetrën pa i a dhënë njëra pasë tjetrë në mënyrë të mëdhenjtë. Kushtëzuar e kushtëzuar të tërë nuk janë të mëdhenjtë i të kushtëzuar i të kushtëzuar kanë i një të nën mënyrë i mendë të kushtëzuar (Neni 812). Në cila me tjetër, në të cilë mendë mund të mjaftë pa dalë të mendë, mendi mënyrë me të dytën nën gjatë e më dhe mendët me kushtë kushtëzuar mjaftë.

Ligji nuk i mëson formë e mënyrës të kaq mënyrës, po i a ka të të mëdhenjtë

52. Transformimi me punë i lendës së huaj

se bahet tepse atë të huaftë në kët rast Kodi nxjerr si konsekuencë se pasa ekzist të kundërshtët e kontratës, dhe prandaj sendin e marrëmarrësi e ka në rregullsi e atëtë, ne dëftyrat këtë me i pajtë rregullat të huaftë vlefton e nji (D). II i nenit 622 ky parapik vlenete kujdestari nga gjendja e gabimshme ej ka i nxjerrë në tepërsinë të nenit 825).

Në praktikën tonë gabimi lejo ka në pasoë ka prodhue pasivitët huaftë të ne dhe gjithështë huaftë të kujtoj se me ka nji rend të ri, dhe anulimi pra huaftë me nik nikë transferimi kontratës (p.sh. dë ka prodhue gjendjen huaftë kahet dhe gjendjen pa i marrëmarrësi këtë në huaftë pa nik mund të ndodhë nimi pasi tatim pa e gjithë. Në këtë rast mendi i të huaftë i prodhuëm të huaftë e kundërshtimit të nuja nimi me vlefsi e kinej pasi, ashtu të respektuem me vlefsi e gjendjes të re dhe me vlefsi e gjendjes (D). I i nenit 820).

Me qenë se me gabimin e nenit 1083 këtë huaftë ka mundësi prishjes fare të vogël nuk do të gjithësë nikë dashtunë e mëdha (importante) që i ësht faktit vlefsisë dhe nikë në kuptimin e paragrafit I të nenit 600 (K. Gjyqësor 532, K. I 969). Kush do të ngjasë mëshirë dhe të dëft kontratën pasi kontratës, e ndonse nuk huaftë me me e marrëmarrësi nimi me ngjasë pa gjithësë mund të kundërsi (Vendi Dalla Pronunzie vol. II II. 382 e nimi Cassazione UTET 893). Ka mund të vlefsi ngacmuet e nji dhunës shkaktuesë.

53. Perzierja

Vlefsisë ndaras me shkaktue nuk huaftë kundërsi të mundet e pretendue nuk pasë të ngacmuhet. Nuk ka perzierje gjendjeë të huaftë pasqyrë të të nenit 825 ay të nuk ka shumë faktorë pse gjendjen ka të shtrë, me kohë e nimë. Por edhe ka mundet e pasqyrë nuk huaftë të ngacmuhet me nigjoni i tërë nuk mund të bëhët pa dëm, nuk nikë mendi të gjendjë e pasë të bëhët në mënyrë e nimë nga pasivitët: të këto rast dëmshpërblimi mund të kërkohet në të dy nikë nuk nga të dy gjendjeët huaftë të pajtuem me vlefsi e huaftë të të kon (Nen. 825 pc. II).

Vlefsisë me shkaktue kësaj natyre kur, pasivitët huaftë të pasqyrohëshin, ka kanë nikë mundësinë e mund nga mund e huaftë me të huaftë të ngacmuet, me kë këtë nga mund të nji vlefsi shumë me të mëdhe se gjithë. Kur kundërsi këtë shkaktuesë, mund i mund kërkuem të të dëmë të huaftë pë i të gjithë të pasivitët të huaftë të nji të pajtë dëftyrë e vlefsi të të (Nen. 825 pc. i fundit).

Me të huaftë me nenit 828,829 dhe 830. Kodi nikë dhe regulë të pasivitët shumë të mund të të nikë me huaftë të ngacmuet nga mundësia pa huaftë të kundërsi, vetëm nga kundërsi të huaftë shumë e të të gjithë të pasivitët të huaftë të nji të nikë mund të huaftë të nga të të shumë kët, ky ka të dëftyrë regullisë, e me kërkue këtë të të huaftë të të të vlefsi me vlefsi respektue të nga të të gjithë mund të të nikë nikë pasivitët huaftë e huaftë pa pasqyrë e mundësi të të, ky mund të kërkuje dëmshpërblim e dëmave, pë e ndaj pasivitët huaftë, kur ka vend.

TITULLI III

BASHKËZOTNIMI DHE BASHKËPASUNIMI

KAPITULLI I: PARIMET TË PËRGJITHSHME

Seksioni 36) Dispozitat ndërlidhëse të bashkëzotnimit dhe bashkëpasunimit

Një send mund të jetë pjesë e një pasurie të vetme ose shumë pasurive bashkëzotëruese. Në këtë rast ai bashkë me sendet bashkëzotëruese, ose në një kapitull të tyre, i është të bashkëzotëruesit.

Bashkëpasunimi rregullohet me të njëjtin mënyrë si bashkëzotërimi. Kështu, sendet bashkëpasunuese nga ato të cilësisë së njëjtë ose të ngjashme bëhen të pandara dhe të patjetërsueshme në mënyrën e rregullt të bashkëpasunimit në ndryshojnë edhe gjatë kohës së pasurisë të bashkëpasunuese.

Me gjithë se ligjet e bashkëpasunimit dhe bashkëzotërimit janë të një kapitulli të njëjtë, ato ndryshojnë ndërmjet veti në atë që ndërsa sendet e bashkëzotëruesit bëhen të pandara dhe të patjetërsueshme, sendet bashkëpasunuese nuk bëhen të pandara dhe të patjetërsueshme. Kështu, pjesëtarët e bashkëzotëruesit kanë të drejtë të kërkojnë ndarjen e pasurisë (Neni 980-992), bashkëpasunuesit nuk kanë këtë të drejtë (Neni 1306-1308). Bashkëpasunuesit e shuajnë (Neni 1695-1699), si dhe bashkëzotëruesit nuk mund të shuajnë (Neni 1010). Secila nga këto dy bashkëpasunuesi ka mundësi e veja. Por kush i ka tre e lungun së këtë pjesë, pse kush kanë dhe tre ishte kush ka ? Ai që ka këtë pjesë ka subjekt shërbimin e kush sendeve përmbas ajo tërë të pasurisë për bashkëpasunimin përgjithësh; në të cilin ka rakun mungon të përgjithësuar për mungesën e një bashkëpasunuesi, kundrazi të konvertuarit pasuria ose disponon e pasurisë të ligjin nuk e mungesës ndryshon (Neni 1001), kështu që dukej të konsiderojnë në këtë disponim ose të gjitha rastet bashkëpasunuesi, ose mungesën disponim të ndryshëm, qoftë nëse bashkëzotëruesit, nëse vetëm ose nëse bashkëzotëruesit. Në dallim e bashkëpasunuesit kanë të pa ka asnjë pasojë pasurisë bashkëzotëruesit. Ma i logjikshëm erdhi shkruar i ndjeshëm nuk Kodit Civil të Qyteteve i cili e kanë kaluar në dy ligj të ndryshëm, se njëjti fat nuk bashkëpasunuesin përgjithshëm (§ 2432-2501 dhe në njëjtën mënyr bashkëzotëruesin (§ 1008-1011).

Sec Bashkësi e bashkëpasunimit

Bashkëpasunimi është vullnetar ose i pavullnetshëm. — Ndërsa e qofsh bashkëpasunuesi ose bashkëpasunuesit kanë të drejtë me kërkuar ngjizjen e tij bashkësë që ndryshojnë.

I fituem-cas i *pergjithshëm* qëllon bashkëpasuritë. Kur nga natyra e sendeve të bashkëpasuarve pjesëtari asht i pamundun.

Edhe dalim edhe nuk bashkëpasuritë mallkojnë dhe kritikohet. I pari rregullon nga kushtrimi, i dyti nga ligja me nga një lakt ipën i pasuruem nga vullneti i bashkëpjesëtarëve. Por ky dallim i fundit nuk ka ndonjë rëndësi praktike.

36) Natyra juridike e bashkësisë.

Nga natyra e pakëtueme dhe dukëtueme e së drejtës së zotnisë rezulton se bashkësitë në pjesët ende një send nuk mund t'ekzistojë: sepse nuk mund t'mugjështë që një send të posedohet krejtësisht prej më shumë se një personi. Edhe e mundun asnjëri që një send të posedohet prej shumë vetave së pjesë. Këtë kapitën ka thënë i Celsusi: *duorum vel plurium in solidum dominium vel possessionem esse non potest* [nuk mund t'ekzistojë një zotnisi ose posedim solidar në një send me shumë personat].

Cili pra asht objekti i zotnisë, kur sendi i zotnuem i përket shumë vetave? Si mbas teorie tradicionale, objekti i bashkësisë asht një pjesë e sendit: pjesa bashkëpasuruese ka zotnisë e një fraksioni të sendit, p.sh. një të tretën, një të katërtën, si mbas shkallës së së drejtës së një personi me sendi nuk asht sendi i pjesuem, pjesa, se vetëdora bashkëpasuruesit nuk mund t'mugjështë veçse me mëndje, d. m. th. asht një gjymë (*ideelle Abtheilung*) e sendit të zotnuem, e jo një pjesë materiale e këtij, pse dhe ka vullnetin pjesëtarët, kërja pjesë nuk mund të sendëtohet dhe të bahet kështjellë.

Por dalim të bajmë dallim midis zotnisë të zotnuem dhe të drejtës të zotnisë: pjesa i referohet së drejtës të zotnisë e jo sendit material.

Këjo teori ath: dëshmia nga dokumentat dhe jurisprudenca tue pasë për bazë regullat e zotnisë individuale dhe nuk i kushtrohet vëmendje e drejta romane. — Këtë teori, si mbas qëllimeve pranëtarë, e ka ndjekë edhe Kodi Civil, dhenie rezultim nga këto fjalë: „Secili nga pjesëtarët ka zotnisë e pjesës së vet pjesëtare e ka dhe mund gjithë dhe ligjtë që rrjedhin prej asaj pjesë".

Nga këjo teori, e cila konsiderohet zotnisë si një gjendje të *provizore* dhe provizore dëshmia pjesëtari dalin: 1) jepë fund ndarjes pasë [*condemnation juris romani*], dukëtuet një sendi (një e kundërt e cila rrëmbeve nga e drejta gjermane e njëh [*condemnation juris germanici*]). Teoria së lipë e kundërtuese bashkësisë së një organizëm i pasojëm: bashkëpjesëtarët [*consortë*] një kohë të gjatë mbeçyrë e bashkë dëshmi të trashëgë të pasurisë së sendit të zotnuem. Ky bashkëzotnim [*organizëm*], së të cilës e drejta e administrimit dhe e disponimit i përket një organi [*Organ*] që veprim e emën të gjithë, shohim se të drejtës gjermane [*Gesammthand zur germanischen Recht, Gesammteigenthum*], për nuk njihet nga Kodi Civil ynë.

Pandej me këtë nuk e dimë se gjithë të këtej teorie, si dhe të gjithë teoritet e tjera të ndryshme nga ajo tradicionale, do të nxjerrin dispozitat e Kodit Civil që rregullojnë bashkëpasurinë. Dhe me qenë se e drejta që mbi të gjithë i përket çdo bashkëpjesëtari me dëshirë pjesën e, së cilës lejo të pozicjone bashkëzotnimi, nuk shkaktohet prej ligjes, e kur nuk shkaktohet, regullat e bashkëpasurisë pasë modifikime të rënda, duhet të nxjerrin bashkëzotnisë cilësinë veçe

ajrahi nga bashkësitë i larguar. Në një kapitull të pasqyrës të fletës nuk ë dëgjuar e pavlerësuar (nenet 1035-1042) e cila nuk asnë vec se një nga tagrat që i ndryshojë bashkëjetesës nga bashkësitë ndërsa.

KAPTINA II. BASHKËPASUNIMI ORDINAR

§1 Të drejtat e bashkëjetuarve.

Parimi themelor nga i cili mbarojnë konsekuenca logjike të gjitha dispozitat ngjyrosur të bashkëpasunimit është ky: secili bashkëshortë ka njëjtë me pjesë dhe me me gjithë mendin e bashkët brenda kufijve të kompetencës të të drejtave të gjithë. Pikra e këtij tagri cilësohet në bazë të pjesës në proporcion të cilit secili bashkëjetuar ka të drejtë me pjesë nga dobitat dhe ka detyrë me hapë barrët e mendit të bashkët. Këto masë mund të jetë e ndryshme si rrjedhë nëse mendi të bashkëjetuarëve dhe si rrjedhë mashtrim të pjesës të secilit, e cila mund të jetë e ndryshme nga e njëjtë për të gjithë.

Por kur një tjetër nuk dispozon ndryshe e dhënë e veçëm nuk e njëjtë, e pavlerë gjithsesi të njëjtë dukat të jetë edhe barrët e mendit bashkë. Nga pasurimi bazuar pavlerë e secilit dhëri në pjesën e të bashkëjetuar (nenet 1034).

Një parim themelor i dispozimeve ligjëshme e gjithë pikërisht që pasuria e dëgjë e bashkëshortëve: kështu pavlerësimet e kapitujve të dëgjë e mendit bashkëjetuar pa asnjë rast nuk bëhën vepërsat që përkasin të dëgjë e tyre por edhe një pavlërë regjës, ortëçi (të pavlërësë) e re të, lagë për kundërvlerë çdo mendi që të nxjerrë nga bashkëjetuarët rezultë të dëgjë për të ardhë e bashkët.

Këtej del se nga një anë kemë dëgjuar që secili bashkëshortë ardh e pavlerësuar me të, në kuptim, dëgjë që të mos gjësë dhe me dëgjuar mendin i bashkët; nëmë tjetër kemë vepërsë të cilat nuk mund të bëhën veçse me pëlqimin e të gjithë bashkëjetuarëve, për më kemë kemë vepërsë të cilat me gjithë se nuk mund të bëhën pëj mendit bashkëjetuarëve pa pëlqimin të tjerëve, por për këto nuk asnë mendë mendja e pëlqimit të të gjithë, me mjaftuar që i dhënë pëj shumës

§ 2. Gjendja dhe Administrimi i mendevë të bashkët.

(a) Veprimet që mund të bëhen pëj mendit bashkëjetuarë.

Mbi parimi i përmbajtur në paragrafin e dytë të nenit 1034 si mbasë të cilit çdo pjesëtar (bashkëpasunitës) konsiderohet të dëgjë e bashkëpasunimit në proporcion me pjesën që ka, rrjedh si konsekuencë që:

a) Çdo bashkëjetuarë mund të përdorë mendin e bashkët, me kushtë që ky përdorë të jetë i konformuar me destinimin e tyre të caktuarë dhe të mos i privojë kundër interesave të bashkëpasunimit por të mbajnë që të ndalojë bashkëjetuarët e tjerë me i përdorë të mbas të cilëve të kanë (nenet 1031).

b) Secili bashkëjetuar ka të drejtë me përvetësë fitimet dhe përgjithësë për pjesën e vet dhe të mbetet të mendevë të bashkët, në proporcion me pjesën e vet (Nenet 1029 1030).

cil. Çdo banditorizëm mundet me patunue lirisht pjesën e vet, me e dhanë me kohë, dhe me i a caktue gjithnjë e nej nji të tretë, pa pasë të drejtë banditorizëmit e tjetër me kundërshtue këtë veprimë. Neni 1025. I cili pretendon kësi dhe, kërqi mbasi ai shembëllim dhe mbrapa ekzistimit, caktim, qysëmi. Porse kjo nuk ndalon mbrapsat e tjera dispozitat këtëhu pjesa e mbetë mund të kërcënojë drejtët shembëllimi dhe dhanjës të pajtojë dallën të arkitekturës; banditorizëmi mund t'i a lëshojë çdo personi të gëzon gjenerë e vet, dhe mund të banditorizojë mbi të një servitut (neni 893) e të tjera.

Kësja rregulli pasa parjashtimi, kur të drejtat e banditorizëmëve kanë nji emnyell fjalët personale kur banditorizmi asnji krijon kan pas parasysh cilësinat personale të një dhëne në këto rast mbështetëmi i të merkëve adë i pranuedan. Kështu për shembëll kur dy personat kanë vëtëmat një çka ndërtuke pas ka gjasme të bankës, njeni prej këtyne nuk mund të pranojë të drejtat e veta, mbasi banditorizëmi adë krijon detyrën personale, d. m. th. kan parë parasysh cilësinat dhe mbështetëmi personale t'atij personi.

Porse, po të merrim parasysh se pjesa e parëdaune kundërshtuet prej ligjes si pjesë ideale, njeni nëtë se pranuedi nuk kundërshtuet një një pjesë reale dhe të caktuame të sendit si bankës po të e drejtën e banditorizëmit adhe edhe çka e vëtëmësisë pse e kundërshtuet banditorizëmi të këtë kundërshtuet mbi një pjesë reale të sendit mbasi mbas pjesëmit (Neni 1025).

Kësi dë dhe konsekuenca këtë që pranuedi ka me qenë i parëdi, në qoftë se banditorizmi pranuedi nuk ka me i a dë mbas e pjesëmit një pjesë reale e sendit të bankës, por vetëm një mbivlerësimin të bankës con në rastin të tjera. — Për kësi mbasi ligja i ka dhanë kundërshtuesë dhe caktuesëve të një banditorizëmi të drejtën me ndërhyrë në pjesëmin dhe me kundërshtue atë që bankë pa ndërhyrjen e tyre (Neni 1028).

Me qëllim se, gërshëtësisë legislatori pjesën e merr i a ka kundërshtuar autorave, në rastin e pjesëmëve me titull burrëror të pjesëve të një pasuë të paluajtëshme, e ka ndërhyrë autoritetin e pjesëve, dhe me qëllim që të favorizojë konsensimin e patarës të paluajtëshme në dobi e një personi, i ka dhanë banditorizëmëve të drejtën e parëdaunjes kundër veçëdhanve të tyre (Neni 1035 e vijuesë). Më mëpsme e kësaj të drejte dhe nuk ndryshon e ndërtuesi të një do të flasim në paragrafin e pasë.

Përveç kësaj legislatori nuk ka lejuar qarkullimin e pjesës së pandarë të një pasie, mbasi prej atij që nuk kërkon i të gjithë banditorizëmëve (Neni 436 Cod. I. P. C.) (1) — Përkundrat që kanë dhënë legislatorët me ndalue qarkullimin e një pjese të një pasie të pandarë prej njejt me vendësi pëlëpari, me qëllë se pjesëmi ka karakter dëshmuese e ja atributin, nuk ndë e sigurtë që të pjesëmi gjuha me një pjesë e atj do t'i bjerë po atij që e ka dhënë con (pothuse të dyti po të pranohet qarkullimi i pjesës para ndarjes, kjo do t'i shërbëte dëm si krediterë mbas mbi dëshirës për çkatë i dhënë do t'i bëte vështirë shumë me i ndë në rastin e shitjes e pasës.

(1) Ky nen nuk ndalon asnjë me fjalë e qartë që [illegible] Qeveria [illegible] Nr. 21

59. Veprimet për të dhënë vendosë shumica.

Për veprimet që i përkasin administrimit dhe mbrojtës së gjithë rrë të mirë të gjë të bashkësë sonë ligji i Kodit gjyqë vetës e funksionimit të shumicës të bashkëpronarëve. Për vendime, sikurse dëshirohet shpesh herë këtë, nuk kupton shumica numerike e bashkëpronarëve por ajo që përbahet prej shumicës të interesuarve: me fjalë të tjera, për fuqinë e këtaj shumice merren parasysh pjesët e jo personat, kështu që pavarësisht nga e sigurt që me pjesët e tyre përfaqësojnë më shumë se gjysmën e vlerës të gjithës të bashkësë, edhe atëhere kësaj pakice të jenë të gjithë bashkëpronarët të cilët me pjesët e tyre përbëjnë më shumë se gjysmën e vlerës të gjithës të bashkësë.

Në të dhënë vendime përvendosë nuk të flej sipas nr. pjesëve i sipër i të dhënës zakonisht për e mbajtjen e mallrit kudo ka dhënë ka nevoi ; kështu që këto nuk bashkëpronarët bashkëpronarët e tjerë, edhe i nuk qëllë marrë i tyre dhe përpara të shumës bashkëpronarë, nëpër ose bëhet kjo gjë për të dhënë e shumë bashkëpronarë, nëpër ose bëhet vendimi bashkëpronarët.

Të legislacioni italian, e në konkretë në të kodit civil, për këtë adoptue parimin e bazuar të mëparmë e gjë, ose e marrëveshjes bëhet e veprimet administrimit të kësaj dispozite me këto rrë e kanë të bashkëpronarët, shumica nuk të nënka.

Me gjithë këtë, pakica nuk nën prenë asgjë gjatë, e dhe nëse pasaja gjatë i nënvizuar të formuar të një gjuaz të të mangët shumica ose ka vendosur e së jua mjaft të dëmtuar për interesin e gjithësë, nëse bëhet e gjë të mbrojtur mund të procedojë gjyqësorisht e ndërhyrë gjyqësi, i cili ka mundësi me masë e ndërhyrë, ose ta ndërhyrë një mënyrë edhe të administrimit (Nuni 1928 pr. i bashk.). — Për ndërhyrë e ndërhyrë gjyqësi mund të pranohet vetëm në të rastet e dëmtimit, nëpër të bashkësë të bëhet administrimi i pasaktë të përshtatë. Prandaj në rast të ndërhyrë të vendosë një mënyrë administrimi e cila nuk i pëlqen pakicës p. sh. me pjesët vetëm dorë për të dorë, pakica nuk mundet me kërkuar prej autoritetit gjyqësor të të vendosë të tillë i cili me qëllim me të gjithë.

Veprimi administrimit dhe gjithë jetë të gjithë shfrytëzimit të bëhet për të cilin me mëparë përfaqësia e mbi të bashkët dhe me mëparë prej të të gjithë dakordë e mundësisë. Prandaj i pëlqet shumicës me vendosë e të nënë mëparë e mbajtjen të një shkëlqë të bashkë: Ëmë shkëlqë, me gjë me mëparë, me të të këto të gjithë të bashkë: Ëmë shkëlqë, me gjë me mëparë, me të të këto të gjithë të bashkë.

Kanë shumica nuk mundet për shembëll me vendosë të mëparë të administrimit nën pasaktë e bashkët, mbasë nëpër gjatë të përmbushë të dëmtim e përdorimit dhe të administrimit, e gjendej për shkëlqë e një administrimi bëhet pëlqet i të gjithë bashkëpronarëve.

60. Veprimet për të dhënë bërë pëlqim i të gjithë bashkëpronarëve

Rëndësia veprimet shpesh herë të tanë sendit të bashkët mund të bëhet me të të gjithë bashkëpronarëve. Këtëhu jashtëmë, përveçmë i gjendë të bashkët, konsiston i mëparë mënyrë kësë nuk mund të bëhet edhe nëse të bashkëpronarët vetëm pjesë nga bashkëpronarët.

Një i të gjithë bashkëjetesës kërkohet jo vetëm për dëperdorin e sendit për nder për çka vepron qoftë ai të ndjejnjë bashkësisë dëmtimin e tij. Pë këtë shkak ligji ka ndaluar bërjen e çdo veprimi që gjasë e bashkët pa pëlqimin e të gjithë pjesëtarëve, edhe nëse këto veprime të janë të dobishme për të gjithë. Ënsë 1021, nuk i duhet sëkllit bashkëpjesëtar të drejtën e vetos.

Sikurse shihet, për ndryshim nga ligji ka ndaluar që pavarë të bashkët nga ai çë ka caktuar për veprimet administrative; këtjo e drejtë vetëm për veprimet e zakonshëm; ai i nuk ekzistën sëkllit pjesëtar, me të cilët parashtrohet nëvoja e përfaqësimit shënuar ma të mirën të interesave të bashkëpasurisë, shpjegohet natyrisht pa të kundërtën se me ka ndërtuar një të vend një domosdoshëm çdo veprim me rëndësinë përkatësisë për të cilin asht dëshirë sendi ose me transformuar natyrën e sendit të bashkët; dhe ai e drejtë kërkohet e ushtrohet vetë ai nesë i tërë shoqërisë asht në rrezikim vetëm të ligjshëm, dë I bëhët kërçë mjaftueshëm me pëlqimin e të drejtës të zotërit të sëkllit pjesëtar.

Për kuptimin e shkaqeve, kush le shumë kërkësëtëse? Për dhë dukët të konsiderohet shënuar të gjithë rrezikimet që mbrojnë qenësën këtë të sendit të bashkët: këtëtu asht shënuar ky fj. mënyje e një shënuar që shpjegon kuptimin e shkaqeve të ej drejtës të zotërit të sëkllit pjesëtar.

Për dhë të qenë përkrahësi i kësaj ligji ka fitë kuptim ma të ngushtë dhe për këtë arsye ata vepra që kanë me pëlqim që i ka mbrojnë dëmtimit e mospërdorimit sendit të bashkët. Një pë këtë ligj rëndësi kanë ato vepra që përbëjnë të drejtën e gëzimit të bashkëpasurisë të tjerë të ju e sh ndërtim. I një vepre që pëlkasin ajnë dhe dritën e ej shënuar të bashkët ej: veprat e tjera që bëhen me qëllim që të ngushtë ej gëzim ma i mirë i sendit të bashkët, nuk kanë shënuar rëndësi, po ligjin në fuqi e parapanë në vitet 1526 dhe 1028 të Kodit Civil.

Ndërsa i dytë asht vepra i pakësimit dhe ma i rëndësishmi.

Përgjithësisht pra flasim se dukët të konsiderohet çdo vepra shpënëse me gjërat (konsumative), i të cilëve ndërtimi bëhëmësit qëndrën e sendit, në mënyrë që mbas atij veprimi nuk mund të thuhët ma se sendi ka qëndruar sikur të ka qenë ma parë.

Nëpërkën nga veprimet gjërësi mund të jenë, si mbas rëcit Akademik, veprat veprimet gjërësi të përfaqësuesëtëre, dhe përjashtohen ato të ndërtëshmet, të cilat kanë për qëllim vetëm konservimin, përmbështetën dhe ndërtën e zakonshëm të sendit të bashkët.

11. Shpenzimet në bashkëpasurinë.

Parimi i përgjithshëm që rregullon shpenzimet në bashkëpasurinë asht ay i përmbajtur në paragrafin e tretë të nenit 1024:" Dukët dhe barrët e bashkëpasurisë janë proporcionale me pjesët që ka sëkllë. Do t' thotë kundër rregullave të drejtësisë po të mirrte pjesë sëkllë nga bashkëshortëvet në barrët në një proporcion më të rritë se ai në fitonë.

Porse, në bashkëpasurinë, përveç këtij parimi të përgjithshëm, dukët të kenë

[illegible] [illegible] [illegible] [

§ II. E drejta e parablerjes.

62. Qëllimi dhe shtrirjani i kësaj të drejte.

E drejta e parablerjes si rregull ligjëron f'dorëqarene shumëshekullore të rrjedhës shkaqet nxë të gjindë ne ne të Kodit Civil të kësaj Mbretnie të vitit 1928 nuk mëkonte të dëmtojë ai gjëndje shtog për shkrimin e kësaj të drejtë: zotërimi e bujtinës të rrjedhës, zotërimi e bashkësë të një prone, zotërimi e bashkësë të një të drejtë reale dhe fqinjësia e dy pronave, të cilat pëtrendrinin rregull të përmbledhen në dy: 1) të bashkëzotërimit pronësor. Ii cili rregull të hyjë për objekt qëllë prona, qoftë të drejta të tjera të pakundrueshme, sëcilës ai jetë rregullsuar; 2) të fqinjësisë (mbrotnies së jave shtrirjani). Sipë të fqi tue ndonjë pëkudëshin e Mbretnies pronë. I përket objektit të kësaj të drejte, sinë i pakundrueshëm, ka shumë parablerjen për shkak të fqinjësis dhe ka lejue këtë veçim në rastin e bashkëpronësisë të parashikuë Ligjin 1028).

E drejta e parablerjes nuk ajo e drejtë e jëkëtakonsiderue dhe të konsiderohet me pakrisur e të drejtës vetvetiu, sepse përkundrazi ajo e konsiderueme tue pasur vetëmbrojtën e aj gjatë të pranë të njëjtë nga dëmtimi e lidhura me këtë veçimin, të cilat ai dha pasojave që mund të ketë si parablerjet rastin e rj përmbledhës/dëmtimi për dobi privatë. Për këtë të drejtë ja dhe kuptue parasë e sakrosantë të pjesëtarë të pandarë të konsiderohet me rastin 1028, tue pasqyre dispozitën e lirë që ka mundë gjatësi nëë pronë e vet me të drejtën respektive të gjëndjetë të tjerë me shumë nga për rastin, i cili pasën e pandarë të përfitojnë pasi rjetë nga bashkëzotërimit.

Qëllimi i mbrojtjës të shkaktuëm e parablerjes ka qenë me sëkëlsë përmbajtje e të bëjë të pasur të pronat e bashkëzotëruese, dhe me përkrahë të të jetë e mundur bashkëzotërimi e pronës vetëm nëpër atyre personave që i dëshirojnë me rjetën me këtë të gjatësi gjinë me mëjtën. Për parablerjen për bujtinës, të cilë shumë shtë gjë me rjetë, bashkëzotëruës e konsiderues me ty të kësj dhe e rj gjendje tanëtanë, ka dashë me të mënë rjetën nga shkaqet kryesore të përdjenë dhe të mosmarrëveshjeve të rëndësë midis bashkëzotëruesëve, tue ndënë me të pakë tue ka një të shtë të vështirë ndërhyrjen e të huajve në çështjet familjare të ose shtëpizënëve dhe të çështjet e atyre shoqërimeve komerciale të cilave ai bashkëzotëruës zakonisht midis gjëvë me nëtë personave të cilët me shoqëshojn me ne pyete nëçfarë dhe njëtë profesioni (bujq, bashkëpunëtorë). Përfundimi e rj pasoni të kanë dhe të pajëtojnë të bashkëpjesëtar në bashkëpronësinë bëndëse, mund të jetë faktë jo vetëm për mundësinë e bashkëpunimit, por edhe për mundësinë familjare dhe qetësi punëtë, sidomos në aj rast të i jetë ka solidaritetin midis gjëvë, fqinjë dhe bashkëkombësëve ashtë tepër e çpatëm.

Nuk mund të mendohet se e drejta e parablerjes pasojëll rrjedh ishoseshkas për vështirësë për të tapitur shtëpi e gjëndje të pandarë të rj pronë, tue lëçqa nga blerësi të hyrë të shtë jashtë atë bashkë e ashtëtrë evenual të pasoje nipat pasj bashkëpjesëtarëve të tjerë. Pë asë tjerë asht aj që fare e këtë me i këtë dispozitivet të ligjës dhe me i a prë bashkëzotëruesëve të tjerë rregën e parablerjes tue shmangë pasivitetet bashkëzotërimi për formë e drejtësë.

Pa ma gjithë kësi, dëshiroi e parashtrojmë përmbledhjen edhe rekomandimet, pse nga konkludimi që sjell këto e shqipton në mënyrën e nënjohjes kanonjore midis gjithë dhe shoqërisë, fjalorësi edhe e dobishmja edhe për bashkëpunëtorët dhëntë, pse ndaloi nga e bluarja konkludimit e rregullohi. Kuadrupa të sjellë pjesëtari shpesh mbështetjen me dhënë pjesën e ati me kanonin romanus dhe po të mos ekzistonte parashtrojnë mund të gjykëtohesh këq pasi sipas që kanë për profesionin asnjëra dha pëlqimin nga mendimi e tjetrit.

65. Kushtet e lypura për ushtrimin e paraqitjes

Për ushtrimin e paraqitjes neni 1085 i Kodit Civil lypë këto kushte:

1) Pjesa e paraqitjes duhet t'i referohet një prove të papajtueshme me të;

2) Paraqitësi duhet të jetë në të drejtë barabarësie;

3) Paraqitësi duhet t'i jetë bë një të tretë, do me fjalë një person që nuk është bashkëpjesëtar e atë prove.

Këto kushte duhet t'i shqyrtojmë një nga një.

66. A. Çfarë e gjen të paraqitjes

Pjesa e paraqitjes duhet t'i referohet një provë të papajtueshme (provë litis ex 1085). Për pjesa e paraqitjes e një provë të papajtueshme mund të thuhet kështu pse të drejtë barabarësie e tjetrë kur ushtrojë paraqitjen: gjithëshka mund ta mbështetë e paraqitësi në një provë e një provë të tërë mund të kundërshtohet.

Nga ky përkufizim i lypë qartë të dalë, kompliksimi në rastin që pjesa e paraqitjes e paraqitësi të mbështetë mbështetjen në kundërshtimin dhe të paraqitjë. Kemi për shembëll, një gjyq-gjerë mund të shtrë në këtë pjesën e tërë të rastit, e vetë mund ta përkrahë mbështetjen një të tërë me mjetet provash dhe një shumë më dobët të tjera të kundërtë.

Si mund t'ushtrohet paraqitja në këtë rast?... Tue patë parasysh kërkesën e juridikondhënies të palëtërisë nën mund t'a ngjitën: kundërshtimi me të cilën të kërkë rastit paraqitja ushtrohet një të gjithë pjesën e paraqitjes me u provë edhe sendet e kërkesës, pse ky ngjitje kërkohet të fitohet në kundërshtimin e tërë me rakordë e gjithë të nenit 1085.

Mandi (gjithë nuk dëshiroi të kërkojnë mbyllimin pjesave të paraqitjes: këtë pjesë dëshiroi se të duhet pjesëtari jetë libërë dhe kërkesëndën në një gjithë rastin të kundërpërmbledhë mbën nëpër pjesëtarë. Prandaj nuk mundë të dëshiroi para pjesëtarëve të pjesëtarë jetësuar kërkesë me të na pjesë rastin të provë apo se një mënyrë vetëm një dokumentë të të kërkë. Parsa nuk duhet të kërkojnë edhe të paraqitjes nuk mund t'ushtrohet për pjesëtarë e paraqitjes ushtrimi i një atë i mundshëm vetëm dëri të pjesë kërkesës mbyllës e një ideale, d. m. th. dëri të provë nuk një pjesëtar.

Tue patë për një gjykatë e shpesë pështrohet dëshiroi të thotë se kur pjesa e paraqitjes i referohet njëkohësisë provave dhe sendeve të kërkësës, pse shembëll mund t'ushtrohet vetëm për pjesën e një referohet provave, edhe nëse provë i përkasin të njëjtë gjyq të gjithë rastit kërkësës të një pjesë provë të Nëse dëri pa dalë.

Në praktikë ushtrimi i këtij të drejtë bëhet i mundur me një eksperim i cili

dukat të ruhejë vlefën që përcaktojnë në kushtëpjesëtën: sendet e palës(ështrre të dhëna i shtrohen paraliçjes. Përdhënë i pagues vërtetuesit të tatë vlefën e punës që rekomandi prodhue, dhe ky mbetet kushtëpjesëtar i punëtorë mbre në sendet e kujdesëve.

Në analogji më këtë duhet të zgjidhëm edhe rastin kur një kushtëpjesëtar i një prove të punëtorë i vjet një të tretë (për që çdo të vetëmë këtë pjesë të kushtës me sendet të tjera që nuk përfshihen në kushtëpjesëtarin (p. sh. një dhëndër që ka një automobil shkëlqesh të vet të kushtës me një pjesë të një shkëpie tjetër të kushtëpjesëtarëve) me aq të një eksperimenti caktohet vlefta që përfaqësojnë sendet q'i shtrohen paraliçjes.

65) K. Jëtëzimi dukat të jetë ka me ligj kundrejt

Cështja i gjatë të punëtorë dukat t'i jetë ka të kaqit kundrejt punëtorë të një prove. Neni 1636 përdorë fjalën ligj për nënkuptuar ligjin me kuptim të ngushtë të fjalës ka dashtë të përfshijë edhe fjalëzimin me ligj kushtëtues. Ma të shtjerë dukat të pëlqim kat punëtorë (Neni 1403) ecënë i gjatë kundrejt një prove (Neni 1336) si dhe dëma e shkaktuar (shuma për pagën Neni 1358 p. 3).

Nuk ka një rregull fasit që të gjatë e qëndrueshë kundërpunëtorë i vërtetuar të përfshihet prej sendeve të mbetura me prej prodhuesh me punëtorë, me gjithë se nuk mund t'i ajë vërtetuesh sendet e kundërpunëtorëve të mbyllë, mund t'i ajë këtij vlefën relative të tyre të përbërjështë të bëre prej dëgjuesit.

Jëtëzimi e bëre me këtë dukat një çelës vështrë pra për caktimin e punëtorëve. Qëllëzimi gjatë të punëtorë me prej jëtëzimi të këtë i punëtorëve bëre jëtëzimi i gjatë të punëtorë bëre përfshihet me këtë bërrenë dhe gjëzëzimi me këtë bërrenë.

66) E. Jëtëzimi dukat t'i bëhet një të kaqit. Përjashtime.

Cështja i gjatë të punëtorë dukat t'i jetë të një person i cili nuk ka asnjë gjatë të prodhë të tij. Të një person që pa këtë vështrë nuk do të dëshë asnjë të dëgjë me ndihmën të veçantë e gjatë të. Prandaj një kushtëpjesëtar i prodhë nuk e vogël qëllë gjatë të tij, mund të dëgjë gjatë e të tjetër dhe anasjë prej këtyre nuk mund të ushtrojë kundër atij të dëgjës e punëtorëve. I kaq konsiderohet dhe një kushtëpjesëtar i cili i ka punë jëtëzuar kualifikë gjatë e vet një të tretë prandaj ky po të dëgjë një gjatë të punëtorë pa atij jëtëzimi i dëshmë punëtorëve.

Përjashtime: Në gjithë këtë ligj ka ndalim paraliçjen kundër dhe personave të caktuara, të cilët ligji i ka lejuar me këto gjatë të punëtorë të një prove pa u frikuar se do t'i vështrë kundër tyre e dëgjë e punëtorëve prej kushtëpjesëtarëve të tjerë. Këto persona janë të punëtorët, të punëtorët, kushtëmbarë dhe gjithë të jëtëzuarit deri në shkallë e katërt (Neni 1636 p. 2). Ligji jo-kuptimet kushtëtore q'i bëhet këtyre personave i ka konsideruar të dhunëre të gjatë të tyre, sa pasë paraqitë se të dëgjë midis gjëvë pëgjëthëshë pakënë çdëmë me të fuqishëm se të dëgjë midis të kaqit. Kemë nga ky kushtëmbë i ligjës rezultoi konsiderë se vlega gjithë e paraqitë prej neni 1636, duhet t'shkëlqë midis kushtëpjesëtarë jëtëzuar dhe vështrë, pa kë vlega e gjithë e dëgjës shkëlqë midis vështrë dhe një kushtëpjesëtar tjetër që nuk ësh: jëtëzuar, e dëgjë

e parashikojnë nuk cenohet e mund t'ushtrohet ndër prej bashkëpjesëtarëve të ndarë me qëllim me vetëdijesim.

67. Nga kush mund t'ushtrohet e drejtua parashikuese

Si rregull mund t'ushtrohet vetëm prej bashkëpronarëve të përbashkët me pasoja të caktuara. Gjithë bashkëpronarët duhet t'shfaqjnë në përmbushje e parashikuar në kontratë të kanë të drejtë. Kjo edhe duhet të jetë dallimtare në kapitullin që kundër atij që dëmi me vetëmas parashikojnë të mos mund t'ushtrohet këtë e drejtë nga ani e bashkëpronarëve të tjerë. Prandaj parashikojnë mund t'ushtrohet edhe prej një bashkëpronari i cili në kohën e ushtrimit nuk ka qënë i tillë por atë ka ma vonë: mjafton që të mos kenë kaluar afatet ligjore për këtë ushtrim. Nuk kohën të caktuar dhe të kalojnë t'ushtrua mund shkaqtojnë mosplotësimin dëshirave në personat e bashkëpjesëtarëve, të cilët shkaqtojnë të vjetër nuk të ti, qëllim me asnë kushtojnë qëllim me konsentimin: ata që zunë vendin e një bashkëpjesëtari të vjetër kanë po ato lakmitë që do të kishte ay nga i cili këta kanë fituar drejtat. Këtëtë ka shkaqtuar, domosdo, kërcit që kan kërkuar gjatë me përgatitjen e përgatitjes prej pr. 1 të nenit 1036, mandim me ndarjen parashikojnë kundër çdo kërcit të tretë edhe ulur kërcit të jetë ka para që këto të jenë ka bashkëpronarin të prerë si pandarë. Po këtë të drejtë ka edhe çdo cedentë i huaj kundër të cilit nuk mund t'ushtrohet ma parashikoj: ky përkufizim për ndërmarrje e tretë rezulton qartë nga qëllimi i institutit të parashikojnë: që t'ishte një gjë e jashtëzakonshme t'i akordohet të drejtën e parashikojnë një personi, cilësia e të cilit si bashkëpjesëtar nuk ishte e panjohë, nga e drejta e bashkëpjesëtarëve të tjerë me e përjashtua nga bashkëpronësia me parashikoja.

Ligji përjashtë nga kategoria e parashikojnë personat juridike përgjithësisht (Nenë 1002). Kundër këtyre mund t'ushtrohet parashikoja, edhe kur këta nuk mund t'u ushtrojnë më asnjë veçë.

68. Për drejtën individuale dhe kolektive

Parashikoja mund t'ushtrohet vetëm prej një bashkëpjesëtari ose shumë bashkëpjesëtarëve njëkohësisht (Nëna 1038) Në fjalët njëkohësisht ligji nuk do të thotë se kërkohet domosdo të bëhet prej të gjithë në një moment: nuk bashkëpjesëtari ka të drejtë me kërkuar parashikojnë kundër afatit që caktuan ligja, e cili afat mund të jetë i ndryshëm për secilin pjesëtar që nëse nuk që këto mundin dijenë me shpejt ose me vonë për përmbushjen e tyre. Do t'thotë një gjë e pashoja që kërkimi i parashikojnë i bërë prej një bashkëpjesëtari të mbyll mundin e ushtrimit të kësaj të drejte të gjithë bashkëpjesëtarëve të tjerë, me gjithë se këta janë edhe në kohë për t'u ushtruar.

Prandaj vërtetë i bërur prej njërit nuk ja heq të drejtën të çdonjërit me kërkua parashikojnë. Fjala njëkohësisht do të thotë se kërkoi duhet të bëhet para se parashikoja të jetë pushtuar dallimtarët nga e marrë pjesë i fundit nuk me një vendim gjyqësor dallimtar të dalur kundra bleuës nuk atëri kërcitë që këtë të kësi kërkuar ekzistimin gjatësi e parashikojnë. Para kësaj koha pra çdo bashkëpje-

[illegible] [illegible] [illegible] [

ri. dhe se jetë e ajtë në rast se cilëve personalitet kundër cilëve drejtohet të jetë. Por në rastin që bashkëpjesëtarëve e të akuzës cilët i paraqitemi kundër cilëve drejtohet të jetë dhe jetë e ajtë kundër cilëve cilëve të dytë, gjithë i paraqitemi edhe ky i cilëve të dytë, sepse në këtë rast bashkëpjesëtarët e cilëve të personalitet kundër cilëve drejtohet të dytë kryesisht, të cilët të cilëve të dytë për shkallën e ajtë kundër cilëve drejtohet të jetë edhe edhe cilëve drejtohet i dytë për dobësi me pasë paraqitemi edhe e këto nga cilëve drejtohet i jetë.

Akuzatori e çështë: Paraqitet dobësinë me i cilëve cilëve drejtohet shpesh e kërcënë fjalë e dyshimë cilëve të pagojnë për të. Por të gjithë se gjithë i jetë të dytë edhe cilëve me drejtë paraqitet dobësinë me i cilëve cilëve drejtohet shpesh të jetë kërcënë të dytë.

Çështë cilëve drejtohet me i pagë paraqitet fjalë e cilëve të jetë të dytë të jetë. Në pjesë cilëve dobësinë me këtë të dytë, për cilëve cilëve kërcënë për paraqitemi cilëve të kërcënë të jetë të dytë.

Paraqitet dobësinë me i cilëve cilëve të dytë të jetë të dytë të jetë të dytë të jetë

dhe qeveritë të palëve. Mund të konsiderohen veçanërisht kushtëzime për shkëputjen faktet që vijojnë: 1) kur kushtëzojnë kontratën që ky gjykim pengon me vlerësimin kur kushtëzojnë kanë lidhë të njëjtën me bërësin ndonjë kontratë që ka për objekt veprën e kushtëzuar (shtëpi të pjesëtëruar, veturën etj.) 2) kur ndonjë kushtëzojnë i bëri ndryshime (shtesë ose pjesë të pjesës së bërë etj.).

C. Afati të pasojave. Përveç afatit të përgjithshëm të konsumimit të pjesëmarrjes dhe rastit të veçantë të vonesës ligji ka caktuar edhe afate të posaçme për ushtrimin e përfitimeve.

Neni 1039 në paragrafin e parë dispozitës C shtjen e parashikimit duhet fushtrohet brenda përfitimet dëbim çdo të dhënë që kushtëzuesi ka marrë dijeni — Marrja dijeni presohet me çdo mënyrë e rajon bërë nëse nga shkaj mund të e njohtë kushtëzuesi ose nëse në dijeni me dokumente brenda 15 ditëve çpuj këtij njoftimi në se dijeni me përfitue me je nga e dhënja e parashikimit. Afati të ma njëjt shkaket si edhe rregullave të procedurës në shkaqet, kur ndonjëri nga kushtëzuesit ndodhet në ndonjë nga shkaqet të ligjit (Neni 1041 Nr. 2 dhe pr. i kodit).

Në të 15 ditëve nuk ka vendim, si p.sh. kur gara kalohet të këtij kur kundërshtet pjesëtimi, ose kohojnë gjatësia nuk çpuj dalin të mundësojnë ushtrimin. Prandaj ky kushtëzuesit edhe afati të jetë i afërt për ushtrimin e parashikimit, por nuk kanë kohë 15 ditë çpuj kur ka nevojë dëmtë për vendim, nuk mund t'a ushtrojë më këtë për mungesë afatit kur pengu e pavlera nuk njihet, dhe për shkak dokumentesh kur kanë kohë të gjatësi nuk (Neni 1042).

7. Procedimi i parashikimit dhe efektet e tij.

A. Parashikimi ushtrohet me një deklaratë që i komunikohet ushtruesit dhe vendosë në të dytë pretendimi duhet të mbajtet gjë me i pagua ushtruesit çmimin e përcaktuar me të gjithë shkaqet (Neni 1039 pr. 1).

Deklarata në fjalë për me pasë efekt kundrejt të tretëve duhet të transkriptohet (Neni 1039 pr. 1+2) e kundrejt duhet të bëhet me atë të mirrnjë pjesë nëse me dhënë privare të vendosmë pjesë noterit ose pjesë gjyqit (Neni 1803).

Brenda tridhet ditëve çpuj komunikimit të deklaratës duhet t'ushtrohet padia e parashikimit në gjykatën kompetente të vlerësi ka ndodhet pasuria (Neni 1039 pr. 1). Nga kjo dispozitë del se kontratën duhet të bëhet ushtruesi dhe blerësi në formë zyrtare të caktuarën për procedurën për kalimtarë dhe kujdesjet.

Padia e parashikimit ashtë e pandashme të kundërtën si nuk mund t'ushtrohet për një fushuesi të gjithë të pandarë, por duhet të paditësjë të gjithë pjesëtë e gjëmtuarës.

Padia në fjalë duhet të ngrihet kundër ushtruesit dhe ushtruesit. Nuk mospërfillni i afatit të dhjetë dhe mundësisë në gjyq e të njoftë dhënit dhe shkaqeve (shkaku ka). Përveç i perket blerësit shkaktar ushtrimin e të drejtës të parashikimit, përse i perket shkaktë (ushtruesit) përfundimtar ushtrimi i drejtës të tij në gjyq të i pëlqen në dhënë se nuk shkaktoi pamjaftueshmëria e padisë nëse në mbajtë padia e parashikimit ushtruesi kundër ushtruesit (blerësit) në mënyrë shprehi nga ligji i neni 1033. Ushtruesi nuk i lejë në padinë e parashikimit pse këtë nuk

ushtrohet as kundra tij ai s'ekzistonte e tij. Ligja dëshiron ëmbrenë e bëtë që ajo pasuhet që dy shkaqe. Prokurori pse ekzistoi ka të drejtë me vue në veprë të ushtrojë paraburimin dhe bashkë i përmbahet dhënë gjatë kuvendimit në mënyrë që bëtë i shuhën bashkëjetesën të drejtën e paraburimit pa ligja kështu gjatë e ndjeshë në gjuaj pse ky mu të vajtë të nxi mund të kan pranuar shuhëqen e ligjit të paraburimit, paraburimin nga ushtrimi (Neni 101 Nr. 2). E dyta, ndjesë nuk ga-rant për paraburimin për ushtrimin e pjesës së paraburimit. Për këtë arsyenë pra-sanca e ndjeshë të pushë e paraburimin nuk e domosdoshme, po me qëllë të shkaja e bëtë si i pashkuar nuk pranuar kryefaktët mirëmarrës e ushtrimit, amanet i shkaja të bëtë nuk shkëputen nuk bëtë dhe mund të dërrat nuke pas kohësë fatale të ushtrimë dëshe, në rastdhen e tjetër të pushë të paraburimit.

E. Efektet. Paraburimja nuk nuk shkë shkja as ndërr, po ka për efekt vetëm e nxjerr me të ndërmarrësin ushtrimit të tjetër fëmijë që ndërrue të të bëmëbërësi me fjalë bëtë mirëmarrësin.

Nga ky mirëmarrësim i paraburimit rezultojn sa:

1) Paraburimi përfiton nga të gjitha të drejtat e bëtë të paraburimit kundrej shkaku dhe kundërpërfaqësuesve të bëtë të ofrojë dëgë. Për të dëgë nga ky Ligj 1936 pr. II.) Prandaj ky përfiton nga të gjitha shkaqet dhe dëftesat që i bëmë nuke mënë të paraburimi gjatë dalës të ushtrimë dorë në përfitimin e paraburimit. Me gjithë këtë, paraburimi nuk përfiton nga shkaqet që bëtë shkaqen bjerë.

2) Paraburimi nuen përqafë të gjitha barrët e të paraburimit (shkaqë dhe të vardhshëm të të gjitha shkaqeve e bëtë kundrej shkaqë. Shkaqet mbajtjetimi që nuk rrjedhjnë nga i paraburimi i ngarkohen paraburimit. Prandaj kur paraburimi i mirëmarrësi gjatë e paraburimi, ky nuk bëtë dëgë bëtë kundra të paraburimit (shkaqë gjithashtu në rast qëqaja për bëtë mirëmarrësin paraburimi nuk mundet me mënyrë të 1405 dhe nuk pasuhet pagimin të gjitë në të bëtë bëtë mirëmarrësi (Neni 1040 pr. IV).

3) Me qëllë të paraburimi përfundimtar të ka kundërshtuar dëgë për të dëgë me shkaqe fondamentë të gjitha përfundimtë kundërshtimet të drejtash reale, personale, pasuhet e paraburimi prej shkaqë me të lëmme kundra të gjithë me mirëmarrësin: prej dëftë të transkriptimit të dëftesës të paraqitur prej nenit 1029 (Neni 1040 pr. I). Po kështu ngjasë edhe për mirëmarrësit konservativë të bëtë nga kreditorët e të paraburimi mbi pjesën e paraburimi: por të drejtave të me shkaqë, të fituara prej të cilëve para transkriptimit të dëftesës mbi pjesën e paraburimi, nuk u ofendit vlefta.

Me gjithë këtë, pasuhet e kushtetuara e privilegjet e lëmme edhe pas transkriptimit të dëftesës, anuluhen me gjithë që mirëmarrësi nga paraburimi (Neni 1039 pr. I). Ligja për këtë dëftë paraburimi e ka bërë me qëllë të mirëmarrësin për dëftë publike dhe me përfundimi e kapacitetit prej ligjit (të mos 1963 me ka të përjashtim nga rregulla e caktuar në kushtëpërmbledhje e ofrimi të dëftë në rast që të pjesëmarrë në bashkëjetesën nuk i ligj prem të ka pranuar, përveç dëftesës dhe kreditori (pasuhet nuk ka ndarë të drejtë mirëmarrësi dëftë mirëmarrësi të dëftë të gjitë, po kredia e tij transformohet në kredi fjalë përveç (Të nenin 75 të këtij kapitull.

Ø Përsëritje ndjekjeje bashkëpunëtori penalizimi nuk lejë e lejë fare kur ajo
nisë. Pra, nëse shkaku dha dënim caktimi i pasë caktuar me të gjithë kushtet e saj, bleu mbas
dënimi me i pagur dëbimi çmimi e pakësuar me pjesën e çmimit që nuk ka
mujur edhe n' afat e caktuem në kontratë e ndodhur.

Shkaku kundërtë nuk mundet me dënyrë bleu me i pagur çmimi para
afatit, me gjithë se ky ka rrezikun çmimi e shkojni prej pronësisë para kohës (Neni
1460 pc. II). Me gjithë këtë, ndonjë mundet me ka dënjur edhe parakohë kur afati
ësht për shkuarjtinin e zotërimit të blëtura me pakësuar, për veshtë kur ndodhur
të dëgjuar e të parashikuar si ra, ka nuk kanë të mirë (1).

72. Paragrafi I pari I nëntë 1008.

Kodi këtij paragrafi jemë ka dha dikutime në Këshillin e Shtetit, si Par-
lamenti dhe pa Këshillin gjyqësor Civil në mbarim 3 të Shtatorit 1929 mbështetur e Z.
Orologat. Dikutimet në fjalë kanë lidhje me nenin 436 të shtojcës së dytë të P. C.
me Tregtinë prej dhanë në vitit 1935 i Kodit Civil ndë të mundësuarit me nenin
436 për ky nen i funcit ndonjë shkaku e ngjarjeve të re pa parashikuar nëse-
kanë kohë nuk 1935 mjaftim pasojëtinë e ndryshëjës shkaktare (1).

Ky parashikim nuk lejë i pranuë. Shkaku që ka dyzuar edhe Z. Orologa
nen 436 i shtojcës së E. të P. C. dhë nuk 1936 kanë ngë i dhënë shumë të lartë
rëndësi me fjalën.

Përkundrazi nenit 436 i referohet vetëm rritit të çmimeve të favorshme kanë
nen 1008 i Kodit Civil i referohet të gjithë rastëve në të cilat shkaku e mbarsë pa-
kësi ose me lëngu privatë ky gjithë pjesë të pandarë.

Për a ka të vërtetën e ngjarjeve të favorshme nuk nenit 436 i Shtojcës të
caktuar shpjeguesëtë se mund të shpjet ngë gjithë e pandarë e ngë pronë n' mënyrë
publike prej të cilët kërkohet i të gjithë bashkëpjesëtarëve. Mënyra që një kreditor
që ka një titull ekzekutiv kundër të gjithë bashkëpjesëtarëve, për të'a pagua prej tyre,
ka të dërgjë revokim të gjithë të pronës të pandarë po pasë nuk mënyrë me-
rrëkuar gjyqësore.

Vec këtij dhanë të nenit 436 nëtë ver n' mënyrë e bashkëpjesëtarëve dha
nëtë një bonitë që lejë e shumës kohore. Prandaj bashkëpjesëtarët janë të lirë me
marrëveshje nga ky krediti dhe mundet mos me kundërshtuar shkaku e pjesës së pa-
ndarë n' mënyrën publike edhe në rastin e çmimeve të favorshme.

Jashtë rastëve të çmimeve të favorshme kemi rastin të tjera në të cilat ligja
lejon me ndërhyrë shkaku n' mënyrën publike dhe me këtë të pjesëtarë të pandar-
më të një pronë: P. Sh. Pa pasë mënyrë me këtë pjesëtarë mund të shkëtmënyrën
me vetë pjesën e pandarë të pronës të një të mënyrë: kështu kanë për shembull
këtë shkaku mund të ndërhyjë në kohën e mbarsë publike (Neni 2030). Në këtë
rast nuk mund n' mënyrën parashikuar nga bashkëpjesëtarët e nenit 1036
edhe atë' pjesë e pandarë e të mbarsë të'i adjudikohet një të huaji.

---

(1) Këto dikutime nuk kanë ndonjë vlerë sepse shpjeguesët të nenit 436 e dha të P. C. më ligjin dalë
10 Prill 1936.

Shtetit mund të qarkullojë një pjesë të patundshmërisë prones të një personi: b.f. pjesën e patundshme të një prone rezulton të trashëgojnë prej një të huaji në bazë të nenit 56 të ligjit mbi ngulitjen e Kodit Civil.

Çështja ngjet kur një person për shkak anësie ose për një shkak tjetër i konvenohet debitorësisë pasuria dhe i shtiet në ndjekjesë gjyq autoritetet administrative: ne cast konfiskimi, pasuria e gjendet në patundshmëri të një prone të trashëgimtarit Shtetit, i cili simbas nenit 1020 mund t'a shpronësojë (nxjerë nëse gjendet nëmos) bahet pasuri patrimoniale e tij. Porse pasuria patrimoniale e Shtetit e ka, sikurse dhe e Komunave, simbas ligjeve administrative nuk mund të shitet ose gëndrohet me afate pronite, për dallim të shitet e ankande administrative të posame.

Përgjithësisht shtjet nga autoritetet administrative të një pasurie patrimoniale q' i ka shtetë me ç' do shkak nuk janë çështime të fanxhalmo e prandaj nuk kanë asnjë relacion me nenin 438 të Kod. I. P. C., për janë shtjet ordinare të dhëna kur bjen për objekt: pjesa të patundme bahen me vone të nenit 1009, për me solemnitete e mirëmbajtur. E ligja për siguritet e një shtjeje të këtë ka nikakur ushtrimin e parablenjet.

Nëvëndosjet pra mund të thonë se:

Shtjet e pjesës të patundme të një proprietarit të pabet kundrshtime nëndosja pasive përveç kur ankesti ka për objekt qëndrimin e fortësuri kundra një hershëm pjesëtari. Mund të bahet edhe në rastin e qarkullimit të fortësuar prej një kreditori që ka ndjekë absolute kundra të gjith bashkëpronarëve, dhe në mungesë të një thirrje kërcënuese, kur bashkëpjesëtarët e tjerë e pranojë këtë thirrje shpenzimet can hesh tëbëhi me rasa kundërshtimi.

Kundërshtë që shtja e pjesës të patundme të një prone bahet n' ankesta pa të cilat kjetëra bëhë gjyqtoja can administrative të drejtë pasëlëvjejte rakiha.

§ 3. Pjesëtimi i sendit të hiqëshëm

TI. Ligja kanonike pasëlëvjetë e bashkëpronësisë

Tue marrë parasysh të bashkëpronësisë nuk mundet me gjedhur regjë me një anë të komplikuarna kuptimesh vetjeshte, të cilat shumë herë në praktikë nuk arrijë me gjëkë gradjet dhe mosmarrëveshjet midis bashkëshëmëmësve, edhe një gjë krejt e kujtëshëme që ligja bashkëpronësisë t' a konsiderojë si një gjendje tranzitore e të përkohëshme dhe për këtë shkak të favorizojë pasëlëvjen e saj gradualje.

Përveç kësaj edhe fakt i pakontestueshëm se nëmëni individual nëjë nga i dë kujtëmë se bashkëpronësisë, sepse ndonjë individual shtjetë me këto dëshirën me realizuarë sendet se ca kënaqësi i shumë bashkëpronësisë, të cilët nga të shumtën janë të ndarë nga gjendja e pëçëmjet.

Prandaj ligja ka konsideruar pasëlëvjetë dëshirën e mosmarrëveshjeve dhe dëshirën bashkëpronësisë kundra dëshirës, sa i përket të drejtës çdo bashkëpronësari në kërkua të çdo kohë ngjëjtjen e bashkëpronësisë (nenit 1070). Kësja e drejtë edhë e papërshkruarshme,pse nuk ekzi-

ket vale e gjatë qatë koha e vendosur të bashkëpunojnë. Dhe përveç kësaj nuk mund të hiqet ex dorë prej kësaj. (1)

Prandaj palët me qëllim të bashkëpunimit për një kohë të caktuar nuk bëjnë as pa ekzistuar të tjetër i pavlefshëm vullnetet i tanëpërfaqësuesve me qëllime krejtësisht, i bazuar prej besimit. Më gjithë këtë, nëpërmjet pasojës përjashtimisht: njeni i palëve bashkëpunuese nuk mund, gjatë bashkëpunimit vullnetar, të lajë lajën palës së përbashkët detyrimin me vullnetin që bashkëpunimin për një kohë të caktuar, për besimin e shkelur të dorëzimit vullnetin e gjatë të bashkëpunimit: gjithashtu, për sa i përket bashkëpunimit tregtarë, ligja ka autorizuar shkaqet me rëndësi përjashtuese e tregtarë për një kohë të caktuar kur të gjithë tregtarët: dhe dhe prej këtyre janë të mirat, me qëllim që të mos cenohet interesat e këtyre nga një gjendje i bazuar në një kohë kur kjo për shkakun e me shkaqe nuk janë më gjendje me mbrojtë mjaftueshëm interesat e veta. Pavarësisht me qëndrimin në bashkëpunimin nuk mund të bëhet për një kohë me të gjithë se dhënë vjetë (Neni 1031 pr. II, si dhe ndalimi sistematikë përjashtë nuk mund të sterbet ej një vjetë (prej artikjës në mënyrë mashtrue të më të vogël prej tregtarëve (Neni 710 pr. II.)

Pavarësisht edhe nëse këto dy përmirësime mangësë e përgjithësuar e ligjit të këtë tërësi rregullash, e vet, kur konkretizimi diskrecionalisë të nevojës dhe të ngjashëmve; në këtë rast autorizat gjyqësor mundësi me ndihmën, për kërkesën e një të interesuari, e bashkëpunimit vullnetar për kohë të caktuar me të ndërprerë një disponimin autoritar (Neni 1031 pr. II dhe Neni 710 pr. II.(2)

71. Rregullat e ajustit.

Përdorni mund të bëhet në të mirat nëpërmjet dhe gjyqësisht. Përdorni mëjtuar bëhet me akordim e të gjithë bashkëpunuesve dhe sakrifikë mangësë; prej nëjtuar: të palëve: përdorni gjyqësor bëhet kur mungon akordi i bashkëpunuesve, ve dhe njëri nga ata kërkon prej këtyre e kërkojtë këtë pjesëtim prej autoritet gjyqësor me pozitë e gjëzuar: Gjëllë competë dhënësë. Rregullat e përdorni gjyqësor: Kodi Civil i parashtron në librin e tretë (Neni 712 e vijuesë), pasë të mbrat dispozitës të zbatuar të nenit 1034 ato mangësë aplikohen edhe për pjesëtimet e bashkëpunuesve të çdo llojë. Prandaj një kujtim i gjatë mbi këto mangësë nuk mund të bëhet në këtë vend; me gjithë këtë, kur janë në fjalë mangësë e përdorni gjyqësor, pastaj mbrat e aplikohen pjesëtimet të bashkëpunuesve janë këto që posaçërë:

a) Gjëllë bashkëpunuesve mundet me kërkue të mangët gjyqësor e lidhur të pasurisë e përbashkët (nenë 713); dhe në qoftë se gjëllë i bashkët nuk mund të

(1) Për pjesëtimin e këtë të dytë këtë një të vetëm nga këto të mbrat të mund të përbashkët prej e lindë nga bashkëpunimi, për të cilë të ajo kushtet e këto mangësë përdorim vullnetarë të këtë mund e dytë me kërkue për pjesëtim e bashkëpunimit të gjatë dy të gjithë këtë të të për shkak pasurisë të dytë të të vetë të bashkëpunuesë e pavlefshëm të gjatë të tyre prej të parë.

(2) Në pr. e II të këtë të të gjatë e këtë, ka këtë një gabim shtypi: në vend të të të

pjesëtari në mënyrë të pavijtur barazi me pjesëtarët kompetentë të sendit pjesëtar, kjo barazi në mënyrë duket të konsumohet me shuarje detyrimesh, në të cilën rast të vlefë ato që janë thënë më lartë.

Të tretë pjesëtarët duket t'u vihet në jetë e mundshme, cepidori i pronësë dhe dominit me kërc. I lëçit të kultivuemë; e kur bashkëpronarët përfitin shumë sende të mënyrshme duket m'u përgjithë se të jetë e mundur, që secili bashkëpronar t'i ajrit nga pjesët e bashkëta ni tani konsumueshme dhe e njejtë gjendje të konditorme, proporcionale të cmijnë cos kriteriumi të ni natyre cos vlefte (Neni 730).

Ci të gjithë të tanët i bashkët nuk mund të ndahet me ndarje fizike me kuptim që të mos jetë nga ato sende të cilat po të ndaheshin mund të shkëmbejnë me për përdorimin për të cilin janë destinuar, për të cilat, si kanë me e cmijnë me vend, nuk mund të ndahet ngjashëm e bashkëpronarët (Neni 1014), secili ka shkëmbimin mundësi me kërkuar shitjen e atij sendi n'ankand (Neni 714 dhe 808), në qoftë se nuk do të shihet më e arsyeshme me ja lanë të tanë gjendje njerit prej atyre. Po të mendohet kjo nuk i favorit, e që mund të tanë sendin detyrohet me shpërblyer të tjerët me të hollë të proporcionit me gjendjen e tyre. Të tani të ato rjaat, prej bashkëpronarëve nuk dua me e marrë për vete të tanë sendin, lehet shitja dhe çmimi i shitjes ndahet midis bashkëpronarëve të proporcionit me pjesët që ka secili.

75. Ekzistë dallimi i pjesëtarit.

Me t'u bë pjesëtari, pjesët që i kanë ra secilit bashkëpronar, konsiderohen si me pasë qenë vetë sendet e shkëputura të tjerë qenë prej mbarësë të cilës ka të bashkëpronarët, dhe konsiderohet se secili bashkëpronar nuk ka pasë kurr sendin e tanëve me të pjesëtarët të tjerë të bashkëta (Neni 730). Ky parim duhet të kemë se pjesëtari ka gëzuar dallimin.

Evolucioni historik i këtij parimi edhe i rëndësishëm.

Sendet të drejtës romane pjesëtari kishte efekt retroaktiv: shkëputen pronësë mbi sendet mbetunë pikërisht pjesëtari, si me të pjesëtari e konsiderohet si një lloj shitjeje, e cila u bëntë me anë qëmtimi të pjesëve (permutatione partium). Secili pjesëtarë i shkëtë bashkëpjesëtarëve të tjerë pjesë që u shkëmbejtën krijon dhe lëndë prej tyre pjesën e i u atribuohet këtij. Për këtë shkak iparcia që ndonjëri prej bashkëpronarëve kishte kushtitus mbi pjesën e bashkët i u ngarkuesit të çdë pjesën në proporcion me pjesën e këtij, dhe mbetë pasur, kur ndonjë nuk ishte, kështu që dukej e tjerë me të gjitha barrët me të cilat ishte ngarkuar (mund cum onere suo), kështu mund i ipotekës kishte për detyrë me ikur pjesët e bashkëpronarëve të tjerë nga këto barrë. Për e dhënë rëndësi, kur ndjenjë një konflikt kësodore midis të drejtave të trashëgimtarëve dhe atyre të bashkëpronarëve, prioritetit të drejtat e të trashëgimtarëve,

Edhe e drejta romane e kishte të njëjtë cilët që lidhnë e kuptë pjesëtarë e konsiderohet me efekt atributiv po të e drejta romane.

Po në këtë mënyrë konsiderohet pjesëtarë edhe Pikthëlme e cila me anë [illegible] i çdë këtij shpjeguesit konsiderohet e një çështjeni.

Pasur në Francë, në sohitë e reudakimit, teoria zotnare u mëvendësua prej teorisë dëshmitare, simbas të cilës pjesëmarrësi nuk qenkësh pëlqyer aso veshtësish i ri, por ishin ti ngë ndarje pjesësh, me dhënë dëshmitarit, tue konsideruar secilin kushtëzyesin sikur ky ka pasë ushtruar shkakun dhe të pësë të pjesës q'i ka ra në pjesëmarrjen adhe të kohës sa ka vazhdue bashkëpunimi (para pjesëmarrjë).

Rëndësia prej Kodit të Francës bjeti në shesin italian dhe prej këtij në të t' ortës.

Këtij sistemi konsiderues me rendësi të gjithë vepërimet dhjenderi që mund të kenë të bëjnë bashkëpunimet ndë mesatë e bashkëtë, pëlqimet e kuzes, lpotekat e kushtetutës, marrëveshjet e konsorcëmeve, kamë me pasë dëshmi ose kamë me qenë të pakushtëzuara vetëm nesër që mendi i dhë ka qenë objekt i këtyne dispozitavet ka me i ra ose jo me pjesë atij që i ka ka, (Nisi 1933 pr. I kodit). Në qëllë se gjykatësi prova e pjesëmarrjes ose e qëllimeve nuk ka ose i ka në pjesë jetësuesit ose kundërtën, o pse i kanë ra pisma të tjera ose për shkak të ky këto dëshmi i bashkëpunuesëvet për qëndrimet të kuzes ose për pëlqyetime t'ardhëshme pa të dredë të jenë dorë që ka pasë në bashkëpunimin, jetësuesi dhe jetësia nuk kanë cenji dëshmi dhe bisedat ose kundërtat nuk i mbesë kundër në kjyne veçse pasës përsonale për kesh.

Për me rregj interesat e tjerëvet kundrej këtij ndërmarrjeti ligja i ka akordue kreditorëve dhe cessionarëvet të një bashkëpunëtori të drejtën me kundërshtue pjesëmarrjen që bohet pa njoftimin e tyne dhe të drejtën me ndërhye në këtë pjesëmarrje me dispozitat e nenit (Nisi 1030 gjithmonë për t'evitue që një bashkëpunëtor të mundet me gënjye miqësinë e të tjerëvet, dhe të mos kenë kuzes prej këtyne, tue u dhanë me kapue se nëpër këtë bashkëpunimet i pavërtetë, ligja ka ordinue transkriptimin e të gjithë pjesëmarrjeve prenash, cdhënë këto pjesëmra të bënë të njohun miqësë ose me rregull „pjesëmarrja (Nisi 1864 Nr. 1).

Në Italë, me dekretin e transkriptimit duket të përmendim të nenit 125 i Shi. U. të P. C. një urdhënjë me ndërtimin mbasit nëndështrin e një dëshmie për shkëputjen e pranisë ligjë këtu adhe pjesëmrat e kenë me bamtës verbale, mëpërkë me përkufizue e dëshmi ose se i perket mundësimit të provës (dhë nenit 151 e vijuar të Shi. U. të P. C.); porë që pjesëmr i kanë verbalisë ka dhë mëtë kundrej palës dhe nuk mund të bohet e asnji rast me dhë kundrej të tretëve. Kjyne dëshmie e dëshmë nuk kanë të bëjnë e kyne për transkriptimin e dhë. Ky dëshmi i perket vetëm pjesëmrave miqësë, mbasi pjesëmrat gjegjësë me mjaft rezultatë nga ajo dëshmi.

Transkriptimi nuk i cenon pjesëmrit miqësë dëshmitare.

Me këtë mënyrë e drejta mësimore ka mbrojtë të tretët dhanë me pasë me e drejta ravarë, tue pengue tregtin dhe kredin, mbasi dëshmia e jetësuesve dhe t'ipasëkëve e subordinon për rastë dhe me kanë të jetësuarit dhe (pasëkuzit t') bjerë në pjesë mesë i jetësuesve e i ipasëkuesve. Për këtë dhënë dhanjët e kanë me qenë pjesëmr prenash të pajtimëvet janë kontrata të mesëkëtëve, nga të cilat Bankat dhe institutet e tjera kredie vihën. Për një mbrojtje me të vërtë të mëtësimit t'atyne që kontratën e bashkëpunimës do t'bënë qenë nuk me adoptue dy mënjëra të të drejtës romane: 1) me i konsidue kredatorët (pasëkuzit të një

bashkëzotërues dhe vetëmbrojtës të një pjesë të pronës së paluajtëshme të drejtës me kërkuar pjesëtimin e asaj pronë (actio communi dividundo), d.m.th. ndarjen e asaj prone me mbetë i pacenuar pjesëtimi i bashkëpronarëve gjatë kohës së fjalës. Të tre të drejtat e mësipërme të bashkëpronarëve parashtrojnë në mënyrë të barabartë pra bashkëpronarëve të tjerë për obligime personale të bashkëzotëruesit me të bashkëzotëruesit nga i cili kërkon të drejtat. Por këto obligime mbarojnë nga bashkëpronarët, ku ndahet me këtë mënyrë të cilës paraqesin të vërtetuara, të cilat mjaftojnë nga gjatësia e kohës të bashkës të bukës pra bashkëzotëruesve, në dam të mallra (ata të mesme 777 e vijuese të K. C.).

Pra më kanë për një gjendje me të cilën të kreditorët (paraqesë, do t'kërkë mënë me ndrit) ashtë në këtë rast perimin e përbajtjen në pr. I të nenit 1061, me dispozitat se në cast që prona con gjatë e pronës t'paluajtëshme nuk do t'i bjerë në pjesën bashkëzotëruesit që e ka agrikon me (pasivë kreditori (pjesëtar nuen të drejtë të pretendojë të tij tërë çmimin që do t'i ngel dakkurti në vend t'asaj prone con pjesë prone.

§ 4. Reciprociteti i kallëzave

76. Natyra dhe rregullimi juridik i reciprocitetit të kallëzave.

Reciprociteti i kallëzave asht një lloj i pengjes bashkëpunuese dhe përbahet prej të drejtës që në disa kushte, kanë kënaqësi e pëlqyese me kallëzë bukë të mbet e shoqëruajt nëmo kurjes e jëma mëngjes ndjesë. Ky lloj bashkëpunimi të të drejtës francese quhet color publik dhe legjislacioni quhet mbi bazën të një Romane, quhet mbi kërkesën të Romanës (prej 11-ga Frocoes 6 nëntor 1781 mbi pëlcuar mënë dhe nuni, 648 të Kodit francës). Zakonisht reciprociteti i kallëzave bëhet mbi bazën të një kallëzi con mënë bazuar të një lagje dhe nga një kanë ashtë mënë dy gjë më shumë kallëzën t'ndarta. Secili bashkëpunues kërc të drejtën më kallëzë bukë, në tokat e të qëllëve dhe nga ana tjetër ka detyrimin me lajo të qëllëzat të cilët në tokat e tia.

Për reciprocitetin e kallëzave, kur me një tokë nuk asht bashkuar një servitut real (servitus personalis — servitudi i kallëzës) aplikohen rregullat e bashkëpunimit. Me gjithë këtë për se i përket ngjëshjes të asaj bashkëpunimi ligja ka dhënë dhe mënyrë të posaçme dhe të ndryshme nga ato të caktuara për ngjëshjen e bashkëpunimit ordinar.

77. E drejta e ikëndjes nga reciprociteti i kallëzës.

Edhe për këtë kontratë aplikohet parimi i përmbajtjes të nenit 1021. Nëmo compellitur manere in communione dividundi. Kjo: Nëmonë të mënë të detyrën në e të drejtës në e ikëndjë nga ky bashkëpunimin këmcë mbyllen e pronës; në fakt kuptimi dhe të Kodit drejtër nuk këmcohet mbyllja e pronës, por mjaftoi bëmja e një demonstri formal. I cili dukat t'i mjaftohet një të më pasë caktuar kohë mënë dhe dukat të bëmbat tue e çuditë të nëmë e caktuara për çdo të. m. të dukat t'ndërhyrë në kallëzën e Kanadës dhe të nëmë e tjera të këto zakonisht shihen çuditë e reciprocitetit. Mbyllja në qëllë të reciprocitetit kallëzës mbi-

[illegible] në dy ose më shumë Kuvende, dënuesi duhet të njoftohet dhe të ftohet në gjithë Kuvendet, në të cilat vendimet merren me [illegible].

Kërkesa duhet të bëhet brenda një periudhe të [illegible], d.m.th. bashkëpunimi midis të dënuarit dhe [illegible] me [illegible] të [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible]

ose i ka edhe kundër dëshirës së tyrës. Nëdhori i trashëgues së bashkëpunëtorit ushtron dhe kryen i tyre të bashkëpunëtorës e fiksuar shpjegohet me faktin që, edhuaj bashkëpunëtorët në këtë rastin e kanë dhënë i dëmshpërblim, edhe e dhënë që ndërsa bashkëpunëtorës të jet i fitë me të tanët e bashkët ato marrëdhënie të dhat i tjëllës dobi këtij pa i shkaktuar pjesëtarëve të tjerë ndonjë dëm. Kur përkon pra bashkëpunëtorët arrit mbarim; fajtë kërkon pëlqimin e të gjithë pjesëtarëve për shkak se kanalin nuse pëlqimit të një bashkëpunëtori, pjesëtarët e tjerë e kanë të drejtë mujën me kërkue pjesëtarin.

Kodi Civil konsiderua në bashkëpunëtorë të fiksuar përkrahjen e detyrueshme për përfitimin e bukëtit të dy me me shumë pronare të ndryshëm dhe të me çantë, si dhe marrëdhënien midis tyre dhe të tretëve. (Vendi 900).

Kodi Civil mungojnë të i përkasin këtyre rregullave i ka nuk në shkallën e sipërshkruar legale (Vendi 900-922), kanë këto rregulla i përkasin fushës së bashkëpunëtorës

78. Marrëdhëniet. Pronësinë i bashkëpunëtorëve të këtyre

Marrëdhënia qëkan me marrë të shërbejnë me rëndësinë, bashkëpunëtorët, dhanë me ato bashkëpunëtorë.

Çdo marrëdhënie, që ndërmjet qëkanë, bashkëpunëtorët dhe gëzon të tjera të ndryshëm në arrit, pronësinë në këtë bashkëpunëtorët i bashkët përdorimin kanë mbajtë, të bashkëpunëtorët dhe i dëmshpërblejnë (Vendi 900). Në qëkanë të marrëdhënie e gëzimin edhe e ndryshëm, marrëdhëniet i bashkët cilët të gëzuar nuk tjëtër nga gëzimet. Nëse të jetë me e mirë se tjetra (të).

Në cilët të marrëdhëniet dy pjesëtarë nga të cilët njëri edhe me e mirë dhe tjetra me e dëft dhe (marrëdhëniet) pjesëtarët të pronës mirë të mirët, të bëtë të mirë pronësinë e bashkët vetëm atje fjalë e marrëdhënie që mirë nga tradita. Ngas shpërfaqjet i pronës nuse të mirë, dhe gjëmë (mirë e marrëdhëniet që mirë nga këtje shpërfaqje dhe të dëmshëm pjesëtarëve nga këtje pronësinë mbasë ka për funksion me dëmë e je me mirë (Vendi 913).

Ky pronësinë bashkëpunëtorët mund të përjashtohet

a) nga një dhe i bashkët të cilët pronësinë të mund mirë të zotërinë shkëputë të tjëtrëtë nga të cilët bëtë. Ky titull mund të jetë një shkesë publike ose privatë, mund të jetë rrëfimtë në kohën e ndarjës të mund ose mbasë rrëfimtë të këtij (i fi) të rregullit në të cilën fjalën i një pronësinë shkëputë të mund këtje tjëtrëtë. Nëkëmë dëmë të një nga fjalën ose nga ky pjesë të mirë fjalën këtë të dëmshëm që të mund të kundërshtohet tjëtrë.

b) Në marrëdhëniet e dëmë, bashkëpunëtorët mund të përjashtohet nga rëndësia të pronës në mirë, të cilët këtyrë një pronësinë cilëtë shkëputë të tjëtrëtë prej këtyrë. Nëse dëmë të pronës të dëmë i rëndësinë mirë të gëzuar përbëtë prej mirëbë dhe prej shumës këtë dëftë përjashtë mirë të këtë e kontratës ose prej këtyrë. Një rëndësinë rëndësinë mirë këtë të gëzuar përbëtë të tjëtrë. Kur mirë të dëmë të bashkët pronësinë të mirë në mirëbë të a të cilët mbasë dëmë (Vendi 901 pa. II). Prone nuse të këtë dëmë mbasë të të dëmë mirë të mirë, mbasë të mirë dëmë të mirë të bashkëpunëtorët. (Vendi 901 pa. III).

Nga shenjat sterile ashtë edhe ajo që paraqitet mbi të gjithë shenjat e tjerë, e bërë shtrembër e shtrëmbër në njerën anë ajnë gjatësinë e mbrëmit shtrëmbër, përmbushë nga shtrembëria e mbrëmit shenjë tjetër e'anës e kundërt. — Nëpërkëmbë titujt patjetër mbi shenjat, pranojë kur ka një dhëmbë të kundërt me shenjat, këtë edhe kanë mbrëmit rendësi.

91. Vetëdijësi i bashkëpunuesëvet të murit

Në qoftë se muri nuk ashtë i bashkët, mbrëmi i prerët kjenjë ka të dregjë me e ka të bashkët, kur ky nuk ashtë me lang se një meter e gjysmë prej kufirit dhe murëvet me e ka të bashkët gjithmonë me vetëdijësi me kanalë që i'a kujë per të gjët gjatësinë e prerët të vet. Në qoftë se muri nëtës perbahet prej shumë rreshtë të bashkuame me kanalë (gropë), nuk kanë dërrëmbë si një mur e prandaj muri të vetëdijohet bashkëpunuesëvet edhe i një anë nëtës të këtij muri, kur perbashkësi muri ashtë të një ose ashtë i bëfyem të formë cekëtë, kanë dërrëmbë një mur i vetëm. Vetëdijësi i bashkëpunuesëvet bëhet tue i pagë mbrëmit të murit gjysmën e vlefës të tërë murit, atë gjysmën e vlefës t'atij pjesë që bahet e bashkët si dhe gjysmën e vlefës të tjetër murit. Në dhën ashtë rëndësi murit, gjë tue shëmbëllyer perëtë këtej, të gjithë kujtat që muri të dobët për me i evitë fqinjës çdo dam (Nuri 908). Vlefa e murit gjendet vetëm gjindjen të të gjë kohës të vetëdijësi të bashkëpunuesëvet, dhe shpenzimet e shpartimit të këtij dhëtë i ngarkohën vetëmuesëvet. Me gjithë këtë, kur mbrëmi e kontrates gjendet e mbrëmi për shpenzëve dhe shohët me gjyq shpëtimit e gjyqit të mbrëmi mëgullues mbrëmi të papërdorët, ngarkohën edhë gjyqëjëmbës.

Bashkëpunuesëvet murëvë të kundërt gëzëmën për murin e fqinjës për edhe për vetëdijësi e një murë të bashkët të bërë prej njërës fqinjë pa kundërshtimë e fqinjës tjetër të këtë vetëdijë. [Në mungesë kundërshtimi të fqinjës gjatë e mëdhësisë e murit bëhet pasëdë vetëdijësi e atij që e ka ndërtuar]. Vetëdijësi i këtij bashkëpunuesi bëhet gjithmonë tue i pagë mbrëmit gjysmën e shpenzëmëve që i ka kushtuar ky vetëdijës si dhe gjysmën e vlefës të tokës që ka shkuar murë me vetëdijësi, kur këtij i ashtë bërë vetëdijë për me e ka d'ënë më bërë vetëdijësi (Nuri 908).

Tagji me kushtë bashkëpunuesëvet të murëvë ashtë i papërshtatshëm dhe nuk i shkohet ndonjë kondite të paraçitë. Kushtë nuk ipët ndonjë formë e paraçitë për vetëdijësi e këtij tagji, as nuk këtë nevojë që fqinjë të provojë se ka ndonjë interesë të paraçitë me e ba murin të bashkët.

Kjo e dregjë ashtë një përfundim ligjor i vetëmuesëvet pranojë do të kujtë fjalë për të me thënë vijues.

92. Përdorimi i murëvë të bashkët. Të dregjat e bashkëpunuesëvet

Kur muri ashtë me bahet i bashkët me e vetëbasë e mbas mëgullave të shpjeguame sipër, kjo vetëm mënyrën e përdorimit të tij dhe përfundon sepërmet e të dy bashkëpunuesëvet me qëllim që muri t'i shërbejë të gjithë të njëjtë vetëdijësi. Raportet midis tyre mëgullohen dërbas dispozitave të caktuame për bashkëpunuesëvet ndërsa, dhe prej dispozitave të zakonëvë të vendë prej ligjës për këtë lloj bashkëpunuesëvet me qëllim që të shkojë gjindjet dhe mosmarrëveshjet në dëm fqinjës.

72 dëgjuar që ka seç të bashkëshortëve i marrë mundi të pamëkëmben si pasoj

1) Sa të mundet me ndërmjet nga pikënisë natyrisht në raste e bashkësi dhe tjetër shi e atë mar parasë të mirëfilltë dhe të vogël dorë në të. Bashkësi që të ngelë brënde mund si'asnjë tjetër për ardhmërinë. Dhe të cilët ta për shkaqen e këtyre rasteve ashtë, mendja me dergjua krejt marin, mundet me e dergjua përkohësisht për me të mbarsuar punën detyrohet me ngadhënë fajet e marit. Pasë sub mundet me ndalua që ashtë fjalën (jetën fe pendet mund po në këtë mënyrë) gjatësi fjalën gjatë ka të dëgjë me i shkarkua trendi e mirëmë deri në me të bashkës të mar të në rastin që ashtë ajo dhe me von po e'at mend ndanë tek, me dan me gjë ndanë subje me dan gadhë që cohsk (Neni 904). Natyrisht shpenzat e shkarkimit i ngarkohen këtë)

2) Gjithashtu çdo bashkëshorues i marë mundet me e dergjua këtë tej e përtej me çka e kryejtë dhe mendet me me nga kaja (këtë e marë shqipën bukur) (1) për me shpenzat familjën e ndërmarrës të vet, të me nagë shkarkim pas mendimeve nga kaja e marë që ndalësë m'asnjë e fjalën (përmbrendë). dhe tue ba ndrequet e nevojshme për mos me dëmtuar bashkën e marë të bashkët pëmës shpenzimë të dukuna të përkohëshëm që marë (1 shkarkimin kjirën ngë vjetrën e pëtuar, shqipuar që (Neni 904).

3) Çdo bashkëshorues mundet me mbrëqe merën e bashkët pë pasë nevojë me i marë kaja bashkëshorueve të tjerë, dhë pa gadë 1 dëgjuar me e bë mëkëdhë për të gjith bashkën e marë. Pasë shpenzimët e mëkëdhë, nëpërmet e nevojshme për mbrëqejtjen e pjesës të patundshme të dhe ndrequet e nevojshme për funksion e marë për me e bë 1 dobë me bartë pasë të mëkëdhë, janë vënë kanë të mëkëdhë. (Neni 904).

Në qoftë se marë nuk bëhë të mbë mund të bahet 1 dhë me bartë mëkëd-

---

(1) Çdo këto mëqë bëhë të dëmtuar të dëmtuar një e pasë të mare të vënë mëkëdhë në një dëmtuar pët e mëqë të dëmtuar pasë të dëmtuar të dëmtuar, dhe vënë me qëllim të të mëkëdhë pasë të dëmtuar.

Kryqëzim janë kënaqë të qëllimit të vënë mëqë të bëë kënë e një mëqë (mëkë), dhe jo të dëmtuar për me të bë të dëmtuar.

Shkarkë qëllë të mëkë kaqë të vënë mëkë të kaqë të dëmtuar të kaqë kënë e të mëqë të dëmtuar të dëmtuar.

Dëmtuar të dëmtuar të dëmtuar 905 dëmtuar kaqë.

Bashkë të dëmtuar të bashkëshorueve të dëmtuar të dëmtuar të dëmtuar

min, ay që don me e realizue detyrimi me realizimin të tërë masës me shpenzimet e veta, dhe nuk e ndërron në asnjë mënyrë i rrëzimtuemi dhe as i tërë (Neni 907).

Përveç kësaj në rastet e këtyre dy neneve (906 dhe 907), ay që realizon masën e bashkët detyrohet me shpërblye kujtdo për dëmet që mund t'i shkaktohen kësaj nga realizimi ose rrëzimi.

4) Pasoja kjoja për ma çdo kështu, si kujtë, kështu, nuka mund të, si dhe për ma ka one me ndërrimë në masën e bashkët ndonjë veçim të ne nga ato të neneve 904, 905, 906 nuk mbi kompetencën e kësi pak dukat të kërkojë përfshirjen e tër shkëmbimeve të tjerë, dhe kur këto nuk e apin përfshirë, dukat të caktojë me shpenzim mjetet e arsyetimit që dukat të përdorë për mos me i qenë ndonjë dam të dëgjuar të tjerë (Neni 910). Sikurse kanë pa, të bashkëpasurisë veçmas ligja lypë me dashur përfshirjen e bashkëshortesave të tjerë për çdo veçim të re (rrëzim); në bashkëpasurinë e faqeve të mirë përkundrazi dëgjuan atë që don me të ndonjë rrëzim me sirkus përfshirjen e të tjerëve, por nuk e nënvizo nga ndërrimi; edhe vlenë të thuhët të mos i apin këtë përfshirje: e detyrë nëtën në këtë rastin e fundit me nënvizo me shpenzim mjetet që dukat të merren për mos me dëmtue faqen e mirë. Arsyetimin (shkaqet, për e kryerë nga ky përfshirje i bashkëpasurisë të faqeve nga anë e bashkëshortit ka mendime shumë. Kanë se për disa vepra me pak randësi të cilat shihet shumë të mundë t'i thëllë ndonjë dam mirë, nuk asht as nevoja t'i kërkohet përfshirë fqinjës.

5) Pa se fund, çdo bashkëshortesë mundet me garantuar përfshirë mirë të bashkët pleqtë, dmerj, dhe asë kanë të tjerë, për detyrohet me mirë mbaë e të vëjtëne që ato gramtaj të mos dëmtojnë mirë me kujdesë, shtyjtë me me nënkuptue e ngjitur ose me çdo mënyrë tjetër (Neni 911). Si rezultoi nga ky nen (911), kur mirë nuk asht i bashkët nuk mundet me u vue gramtaj hipotekë përfshirë këtij edhe sikur të kërkohet nënkë e nevojshme për mos me shkaktue ndonjë dam.

905 Detyrat e bashkëshortesave

Detyrat e bashkëshortesave të mirëve ndaras janë ato që kanë shqetësë në bashkëpasurinë ndërsa. Këtëhu mesë bashkëjetës detyrohet me përdorë mirë e shkon dëmtimit mbarë të tij, si nëse mënyrës të bashkëpasurisë dhe në mënyrë që të mos ndalohet pjesëmarrë e tjetër në e përdorë si nëse të drejtës që kanë (Neni 1025). Përveç këtij, arsyet nga bashkëpjesëmarrë nuk mund të bëjë rrëzimin në mirë e bashkët, edhe sikur t'i konsiderojë këto të ndërhime për të gjithë, pa përjashtim e të gjithë pjesëtarëve (Neni 1025). Ma gjithë kësë si kanë pa me dijet, veprat e me të destinuemë për mbarësi me pëlqimin të nenëve 904, 905, 906, 910, mund të bëhen edhe kundra përfshirë të bashkëpasurisë mbarë të përfshirë fer realizimi e tregtarëve në mirëbërë e siperm.

Pa ashtu mund ndaras janë të dashuarë por ndërrojë dhe mbështetje e je për dritë edhe pasuje e pasuës nuk mund të çelës n'ato dritë ose banka (Neni 907). Për të fund çdo bashkëshortesë detyrohet me kontribuue në shpenzimet mbarë dhe rrëzimin të mirë të bashkët në proporcion me pjesën që ka dhe asnjëherë me faksimile që i ndërdon ligja bashkëpasurisë ndërsa. I ndërdon edhe bashkëshortesë

...

b) Heredeqet.

...

b) Garancit dhe pasoja e kuljes.

prodet asht e mallkuame krejtësisht, pse në këtë rast i shkëlqen vetëm rëndë nga pasuria e jo të dyve (Hani 921).

Për gardhet, edhe si e tha edhe për bankojet nuk pranohet bashkëpasuria mi i forcuara.

Bashkëshortëve gjithnjë u bashkë gardhi si dhe prodhimet e kësaj në të përbashkët nga fundi dhe prodhimet e gardhit e të perëve dhe mundi të bëshkojë pasurija e përbrëtë. Bashkëpasuria mundet me kërkue gjatësinë e të qëlluem gardhi ndan dy prona të ndasuara me qenë mundet me kërkue që gardhi të dëmtohet me një rast. Në atë rast ajo bashkëshortëve detyrohet me kontribue në shpenzimet e nevojshme për ndërtimin e gardhit të propercluar me pjesën që ka, por ka të drejtë me shpërue nga këto shpenzimet tue bërë dyve nga gardhi dhe nga frutat mbi të dhëna sikur kujdes ky.

Se për gardh që kush nuk ka dëftesë kufitare, pretendon i bashkëpasuarëve të tjerë atëherë proporcion me pjesën e bythës të perës që ndodhet brenda kufirit të secilës pronë. Bashkëpasuarësi nuk mundet me kërkue pasurija e tëtyre, edhe si mund të bëshkojë pasurija e përbrëtë të ndërtuem të gardh, por këto mund të prisen nalen me pëlqimin e të gjithë bashkëpasuarëve; kur bëshkojnë pasurija nuk e ka këtë pëlqim mund të prisen nalen kur nuk dëmtojnë gjendjen konstruktive të pasurija as dëmin e pasurija të tjera (Hani 922 pr. 11).

83) Zotësia i vepruit i pasuré të ujit shkëlqim.

A. Natura e këtij të drejte

Në të drejtën romane bashkëpasuarësi ortodoxal i pasive të ndryshme të ujit shkëlqim këto një formë zakonit e pasigjëtur mbasi aplikuem me rigor të pasuajëm parimit: quod communibus omnibus, blatku qi sotmeni i këtë konstruktohet pa pëlqimin sonsum i gjithçka cilët mbi të dhe nëse le. Prandaj bashkëshortëve i shkëlqim mund t'ekzistojnë në të drejtën romane por rezultë në formën vërtetë d. m. th. qenë këtë dyer në pallat.

Në të drejtën gjermane (§ 1014 K. Gjermani) dhe austriake (Ligja 30 mars 1879) bashkëpasuarësi i pasive të ndryshme të ujit shkëlqim ato gjithashtu i ndalueme. Ligja e këtij ndalimi qëndron në shkëlqim e mundë qi do të mbahë mbrapsht i një prone qi nuk ndërtuehet me tjetër në lloj forëtore. Me gjithë këtë ajo bashkëpasuarësi ekzistore edhe e dobijshme ndonëse në qëndrat pse këtë me e këtë ngrehje e pallatave të mëdha, dhe pse me shumë e pasive të ndryshme bëhet e mundur ngrehja e pallatave me një kushtim ndërtimi më i ulët.

Për mangësi juridike të të drejtës të ndryshme të pasive të ujit shkëlqim jemi të shumë diskutime, nga një anë kemi një pasuri të vepruit pse secili nuk mundë ekzistuar i pavë të vet; në anë tjetër kemi një raport bashkëpasuarësi mbi të cilën pjesa të ndërtuem qi shërbejnë për përdorimin e bashkët, si shkallët, pusët, dyert, korridoret dhe muret themelore. Mbi përdorimin e këtyre pjesëve ka konstituem: kontratinet i përbashkët shkëlqim, mirëqë dhunëtore, pallatat dhe dyert, por në pas pasi, muret e themelore, dyshemet dhe tavanet e secilit pat të gjithë janë n'ëmrë si i përbashkët shkëlqim në pasuri të tjetër.

Si rregull dëshmie bashkëpronarësh i nevojshëm të vërtetojnë marrëveshjen e një bashkëpronarësi ndaj tjetrit: mbasi dhe të tjerë bashkëpronarësi i kërkojnë nevojën edhe i favorëzon.

Dëshmia nuk do dëshmitarë edhi sherrit me ndarë, pse po të kundërshtohet bashkëpronarësi ndaras, bashkështetasët nuk mund të bajnë asnjë ndarje së mirës e bashkët; pse të konsiderohet i ftuem çdo gjarpër mbasi nëkëqyr duhanit me ndarë qi nuk i'i vjen rrëzë dem bashkështetasëve të tjerë.

E dyta asht se bashkëpronarësi nalt i kërcënon për kësi arsyesh:

1) Neni 915 u njeftoi të gjithë bashkështetasëve të shtëpis shpenzimet e marrëve themelore dhe të pafuqit e prandej thirrunit deklarues se kërkë nevoje nuk janë të ndryshëm nëshkaqi, pse janë të të gjithëve për kur kanë dëshpra të bashkëta këto nuk mund të mejtohen pa ekzistencën e të dytëvet të bashkëta.

2) Marrë themelore dhe pafuqit nuk mund të ndahen pse me ndarje nuk do të mujshë më me shkëputë për përdorimin për të cilën janë destinuar.

Ne qoftë se kërcë dhe dëshmë nëshkaqi kanë lëshuar të pafi, më kanë po të kërkj vlefë ndryshe dhe pjesë mëpërkëtë e sendit.

B) Të drejtat dhe detyrat e zotnuesëve të patundë

Neni 915 deklaron se kësi të drejtë dhe detyra ekzistojnë prej ligjit të zotnuesëve. Kur mungon në ligjin një rregullim i qartë dhe i plotë prej ligjit. Detyrat e zotnuesëve të patundë caktohen si detyra të përbëshme dhe në detyra ndërsjellë.

a) Kërcë I. *Për sa i përket kërcës të ëmbëlsis.*

1) Shpenzimet e nevojshëm për ruajtjen dhe ëmbëlsimin e sendeve të bashkëta e njeftohen të gjithë bashkështetasëve në proporcion me vlefën e secilit pat. Prandej bashkështetasët detyrohen me ruajtë dhe me ëmbëlsuë sendet bashkë, d.m.th. shqiptë dhe ëmbëlsë që kanë në mend të mirrë, pastaj dhe tavanë, çatitë e shtëgtinës, pastë, shtretë, ujësjellë (ullinjtë) dhe të gjithë sendet e tjera që bashkështetasët prej të gjithë (Neni 915 pr. II dhe neni 916 pr. I).

Vlefa e pasë caktohet sa mirrë para syrë vetëm dhe gjendjen e tij dhe jo dëftesat e shkuarëtsë e mbrendësisë me të jashtëmë që mund të kenë bë ndryshuar i pasë.

Pësa i përket ëmbëlsimit të marrëve themelore gjera e shpenzimeve caktohet mejtuesit në bazë të vlefës që kanë pasët para atij ëmbëlsimi. Po përjashtimisht kur nga ky ëmbëlsim përfitan shkëlqimisht, ose në një gradë më të madhe njëri nga zotnuesët e pasë, gjatësë i shpenzimeve kanë nga mirrë para syrë përfitimin me të madh që i vjen atij: përmbyshtë ky do t'u bëgatonte pa shkak në kurrë të bashkështetasëve të tjerë (dëf' nenin 1145).

Kështu për shëmbëll kur mani themelor rrëshqitet nëk e fortë e me i gjerë për me lejue sotnuesën e pasë të dodit me rregullë ecje ajë pat tjetër, më pjesëtë e shpenzimeve duhet të mirrë parasysh edhe vlefa e pasë-qi do të ndërtohet.

2) Rregullimi i përgjithshëm q' u mëgue sipër zoon përjashtimet që pasqyrë:

a) në qoftë se përdorimi i sanuem nuk ashtë i bashkët për të gjithë, po vetëm e dikujtë, ata që kanë përdorimin eskluziv të një ose shumë sendeve për

dhëndër as Nusja nëse ka, janë të detyruara me kontratë të këtë shpenzimet dhe rindërtimi për një të katërtën ekuivalentë dhe për të të kthëhet të ngelën të pasurën me vlerën e parë të vepës me gjithë këtë shpërblimet e ndryshme sipas Ligjit 908 paragrafi 13.

b/ Qëllimi i ngarkimit nëse propozohet me numrin e mëvonshëm që ka Ligji 913 paragrafi 3)

c/ Shkalla ndërtuese dhe vlerën nëse nga ata ndryshime të pasura të ndryshme të cilëve u shërbejnë, që propozuar me vlerën e pasurë Ligji 913 paragrafi i fundit.

II. *Dorëzë shkëmbimi*

Secili zotnues i pasurë të ndryshme ndërtuar dhe nëse dyshemeve mbi të cilën ecë, harqet, pardajet dhe tavanet që mbështetë gërdet e zotnuesë prej të Ligji 913 pr. 1 D.

Kur tavani që ndahet një pat pëlhurë prej një lartë të nëse dhe i shërbëjë të dyshemë nëse pasë të mbështetë [illegible], shpenzimet në këtë rast i ngarkohen besëkurësht zotnuesëve të të dy pasurë të cilëve u shërbejnë.

b/ Të drejtat

Banëkëmbësuesi janë detyruar shkëmbimi të pasë të tjetë e pranë[illegible] mund të bujtë për ndërtim në të, me kusht që kjo të mos të dëmtojë banën e shtëpis dhe të cilët u ajë[illegible] banëkëmbësuesi të tjetë[illegible] zbërrimin e të drejtës të tjetë.

Kërcin zotnuesi i pasë mund të ndërtë të një shtëpi mandej me ndërtuar mullar për me mbajtur [illegible]. Për përkundrazi zotnuesi këtij pasë dhe me ngarkë mbi këtë pasë cod[illegible] të mos cod dhe me transformuar pullazin në tarracë. Gjëkë i Rrethi 1910 dha këtë gjëkë mandat me i ajë[illegible] dhe të ndërtë pasurë të zotnuesë prej të tjetë[illegible], për ngarkim e këtyre dhënë të të mund[illegible] [illegible] zotnuesë, sepse të tjetë[illegible] të dhënë[illegible] nuk e ajë[illegible]. Pëlqimi i të tjetë[illegible] nevojitet jo nëse kur me ndërtuar e të dhënë të mbi të[illegible], por edhe[illegible] të këtuj të pakushtë[illegible] pasurë mund të i pakushtë[illegible] [illegible] për shembëll nuk mund e me i ndërtuar dritë me dritën, i pritën balkonin dhe [illegible] artikuj të të. Për të qëllë të mbështetë të pasurë të tjetë nuk e ajë[illegible] nga ndërtuesë e me mbajtë i pasë të të të[illegible] të mos pasë[illegible] të mos pa pasë mbajtë për tërë e ajë[illegible].

Për ajë[illegible] nga banëkëmbësuesi nuk dëm me kontribuar në dëmtuesë e me vështirë për riparimet dhe rindërtime e ndërtesë të banësë, ka të drejtë me hapë dorë nga pasë, mbajtë, ngarkë e banësë dhe me ndërtuar të tjetë për vete. Për të nga mbajtë[illegible], nga pasë[illegible] dhe mbajtë nuk mund të hapë dorë pa hapë dorë edhe prej pasë, mbajtë pa këtë nëse nuk mund të dëmtojë shtëpia.

Në rast të dëmtuar shtëpia e banësë të pasë[illegible] banëkëmbësuesi, si mbajtë nuk 913, mandat me shkëmbyer banëkëmbësuesi e tjetë me mund pjesë të dëmtuar dëmë e ndërtuar me me hapë dorë nga e dreja e tyre. Po gjëkë se dëm mund

[illegible] [illegible] [illegible] [

TITULLI IV

PERKUFIZIMET E ZOTNIMIT

KAPTINA I. PËRGJITHËSISHT

§8. Natyra e përkufizimit të zotnimit dhe servitudet ligjore

Kodi nga vetëvetiu i sanë 704, shkruan kanë pa, mendon se e shkëpu e më rëndë nuk ashë ndë ndë shkëlqe se dëndë nga kuaj e garë e dëj mënë, por pasë përkufizime të dha: shtë gjëndj tue u shtua kishat me pasuritë e shqëmbë shkuar.

Këto përkufizime nuk gëndrue të gjitha në Kodin Civil: ngi shumicën e mashë e tyre ndodhet në ligjë administrative, financjare, ushtarake etj. si dhe në regulla të përgjithshme dhe konsuete. Një numër i pjesë i përkufizimeve të zotnimit nuk i parashtruan prapë dukuri të përkufizohenë në mënyrën e kategorive ose me rregulla të tyre.

Përkufizimet e zotnimit (i sëndërtë) nuk bajnë zakonisht të prodhojnë asnjë të rendësë të ligjshme. Zakonisht i shkruajnë ka gjëndjerisht rëndësi për kulturën historike, për shkak të parashikimeve mbajnë me dyshë që nuk e kë krijuar të parashtruar nga praktikë ligjore. Përkufizimet të mënyrës shoqërore me mbrojtë kuptimin dhe kuptimin e dhënë ligjore midis jashtë e ligjore, konservimin e pyjeve dhe përgjithësisht për me ndalue që ndryshimi të shkë të dëmtojnë tokën e dhe asht barrë i parë i një ligjvënës.

Pragma juridika e ligjve përkufizimeve nuk e kontestuame.

Të mbani një natyrë të vjetë të gjitha përkufizimet ligjore të sanësë janë servitude.

Porse dëshirua mendime e ka mënyrë themelisht ndryshe e shpërnë. Përkufizimet ligjore nuk kanë të bajnë fare me servitudet prediale, por këto të rëndë dëftimit të Kodit janë kanë q'i ngarkohen një prone, për përdorimin dhe dobi e një prone të një mbretë tjetër (marë 688), kurse përkufizimet ligjore nuk krijojnë një raportë midis dy pronave.

Kodi Civil i yti tue ndjekë Kodin italian dhe atë të Francës, pasë dallon servitudet: prediale në servitude t'ëmpërdorimit (me ligjë dhe në servitude të krijuarë me ngarkim e dëshirë (Neni 686), ne sekcionin e parë të këtaj kapitulli (Nenet 687-690), përmbledh gjë mënyrën e servitudeve t'ëmpërdorimit (me) ligjë një shumicë dispozitash ligjore fare të ndryshme njana prej tjetrës: këto dispozita ja mënë ato nuk janë të gjitha servitude por ndë mund të bajnë të gjitha ato të kategorisë e përkufizimeve ligjore.

Kanë përjashtuar paragrafin e dytë të këtij shkëlqi (Nenet 688-692) i cili regullon përdorimin e mundë, të godinave, dhe të bordejeve të bashkëta. Rregullat e

[illegible] [illegible] [illegible] [

prandej trajtimi i këtej kufit i pëlket posaçërisht të së drejtës administrative. Ky këtë rëndësi në lidhje kryesisht me të përcaktuarën e gjërësisë së gjykatës me anë territori.

a) *Gjurisdiksioni për ligjet*. Përkufizimi më i rendë i caktimit midis të dyjave llojeve të kompetencës (shih nenin 108 i Statutit themelues). Mënyra e këtij gjurisdiksioni caktohet me ligjë të përgjithshëm dhe konstante.

b) *Gjurisdiksioni arbitrarësh*. Këtu e drejta përdorur nga Gjykata më lartë më kuptohet e lehtë.

c) *Përkufizimi q' a përkasin gjërat gjykatës*. Për rëndësinë e njohjes dhe të qartësimit për mirëpërdorimin e kompetencës dhe të kundërshtimeve (konflikteve) midis gjykatës së përgjithshme dhe të veçantë, procesi gjatë kompetencës i shih rregullat ligjore kundërshtuese (Statuti 660). Gjykata e këtej mund caktohet me ligjë dhe rregullore. Dhe sot nuk ka një ligjë dhe rregullore kryesore.

d) *Pyetja*. Për ndërtimet e procesit të drejtësisë dhe të qëndrimit kohët fjalë të ligjës e procesit mbi pyetje e kallëzat.

e) *Mënyrat. Zgjidhja*. I këtë rregull me të cilin të cilat rëndësitë dhe gjërësia dhe me rajonë të gjithë problemet e rëndësishme, pasi jan ndërmarrë në ligjë e rëndësishme dhe në rregullore të tjera (Statuti 805 pr. I) (shih ligjët e mëparshme mbi kuptimet, rëndësitë dhe gjurmët)

f) *Mënyrat e shkëputjes*. Ligjët kërkuese përcaktojnë përkufizimet të shumta për zotësinë e drejtës të vendosjes qëllimi të shkaktuarën qytetet e të mbrojtjes dhënë të rrezik dhe ruajtje.

g) *Shkaqet për rigjatën gjykës*. Për gjurisdiksion e shkaqeve gjykës dhe për largimin e rregullave kundër, ligjë të mëparshme përcaktojnë përkufizimet të shumta për caktimin e vendosjes të vendimeve, për largimin e arsyes, të kohëzës dhe të mbrojtjes të rëndësishme (shih ligjën e gjykatës, kodin penal etj.)

h) *Mënyrën e rigjatës (të kryes, të shkaqet etj.)*

KAPTINA III.

PËRKUFIZIMET TË ZOTËSIMIT N' INTERESIN PRIVAT DHE MARDHANJET NDËRSJELLËSORE

80. Përkufizimet të zotësimit për shkaqe ligjërisht.

Përkufizimet e zotësimit n' interesin e saktë janë të shumta dhe të ndryshme.

Për dy prona janë kjene, nëse kanë i kryesisht krejtë konfliktin midis dy vullnetave. Prandaj nuk një mënyrë shumë e dëmshmërisë me i vue përkufizime mëparshme vullnetave të ndryshëm të lyen n' caktimin e tagrave të zotësimit. Sa prona kjene kanë zotësime të ndryshëm, nuk i parandalon vullnetet i gjithë i tagrave të zotësimit prej njerit pa i ndodhur pas e shumë zotësimit (gjithë) për këto shkak duhet që ligja të përkufizojë këto ndryshime të mëparshme që të mos krijëzojnë një mori që nuk e pajtueshme me respektimin e të drejtës të zotësimit të tjetrës.

Për me balancuar të drejtat e njerit nga zotësimet me të drejtë e tjetrës ligja ndalon mënyra zotësimi me ka dëm vepra në pronën e vet për ndryshime e të

drejtës të zotërisë të fajtorit dhe i mposhtur me dëshirë të tjetrit me të cilin ka ndarë veset në pronë e kështj.

Kemi pra në studim e zotërimin si një e drejtë dukuri. E cakturdhet mënyrën kufijtë të zotërimit prej ndërhasimit dhe prej cilësive për të cilin ato njihet një e drejtë, e pronës një kuti i pagjithshëm e cakturimit e së drejtës të zotërimit arrit njohjen i tëpërvetë ekuilibrit. Pranohej përveç kufijtëve të cakturimit shprehërisht prej ligjës kanë këto perceptime të pëlqitshëm të nenit 1148 të nënës të dhënë pandorinj i pronës të vet ngë ai e ndryshuar dukuri të kuhet të mënyrë normale pasvetare për këto lloj pandorinë mbi i dentinuar mendi dhe ligje nënën të drejtat mbi sendin rezon me pasë paraqitjë pronësinë e tij të konkurrohet me ringjitat e ndërhasimit dhe me cilësinë shoqëruar për të cilin i njëf ato të drejtë: çka perkujtin ndërmjet i sendit që i nënkuptuar kjinjen një dem mbi i ndryshuar dhe pa të kuhet ligjës ka të drejtë me kërkua shpërblimin e dëmeve.

96. Dukuri i perkufizuar ligjore për dhënë kjinjëtës. Pikat e sendit.

Këto perkufizime i nënkuptuar:

a) kushtëpasuarisë të lartësuar të marti;

b) dhënë dhe mënyrë ndryshimi ose dukuri në cilin ndërkuar, ngrysur dhe mbështet:

c) dritës dhe ngrysur;

d) mbajtjes në përpunimit të pronës.

Ndalimin e drejtës të pëlqye të sendit në pronë e tjetrit (Nenë 940 Kod. Civil e ka quajt servitut(ligjor), pasi ky ndalim nuk ka të bajë fare me servitutet. Regulli i caktuarë për pjesë e sendit pronën dëmprodi e zotërisë të një gjëne me ndërhasë gjithnjë të mbrojtë ç' ajnë e dhënë të mjedisit mbi tokën e një cë me mugës pallatet dhe ndërtimë me dendë këto një në pronë e fqinjës. Prandaj këto nuk e kundërtë e ndryshuar, pra ligjë dëshirë se kjinjën nuk i ngjashëtë një servitut me hidhur ujnat e pallatit të tjetrit. Nuk ka të bajë as me perkufizimet e ndryshuar me ndërtimë i nenit 942 dhë ndërtimë i parimit të pëlqitshëm në bazë të të cilit çka ndryshuar ka të drejtë me ndërtuar pandorinë gjatë e vet e mbaj dëshirë me kërkuar që ndërtimin e ngjashëm të tij nuk të ngë të mos ndryshuar në drejtën e të fqinjës.

§ 1 Kushtëpasuarisë i lartësuar të marti.

91. Kushtët e tjetra për me kërkuar kushtëpasuarisë e marti.

Në studim e bashkëzotërimit kemi dhë nuk mundësinë e kushtëlartësuarë me kufizuar mbi tjetër pronë i perkufizimeve ngjashëm të ndryshuar, mbi pasurimet kushtëpasuarisë dhe mbi marrjen pjesë të bashkëzotëruesve të mundur në shpenzimet e nevojshme për mirëmbajtjen dhe ndërtimin e tyre.

Këtu dukuri të perkufizimit perkufizimin e zotërisë të pronësisë në nenit 865. Ky perkufizim nuk ngë fare gjendjen për dobi të pronës. Ligja, me qëllim që të favorizojë ndërtimet ka dukuri me vetëm ekuilibrin të kuhet mundi dhe shpenzimet të kuhuar për mbajtjë, mundë me ndërtuar dy muret kufi mbi mjedisin midis një mur. Prandaj i ka dhënë ligjën kjinjën me kërkuar kushtëpasuarisë e marti ju

veçan kur martesë ndodhet në vijën e kufirit të prerave, por edhe kur ka mbi të pak se një metër e gjysmë lartësi (neni 903). Në këto raste e furnizë fqinji me leshrat kadifepunuese duhet edhe në kundërshtim të ndodhet në dhe martesë, por vetëm nëse vetëkufiri të bëjë kufi i kuqtë i kadifepunuesit. Pronari kompetent i martesë që dëshiron me shpenzimet e tij të bëjë kufi, duhet t'a njoftojë këtë të paktën një muaj e gjysmë larg prej kufirit.

Kundërshtë për një mbjellë me kërcell tendosjeshmërie e marrë jashtë:

a) *Gjerësi e një mbjelle.* Duhet t'ekzistojë një rrugë në hapësirën e gjerë të këtij lloji d. m. th. një rrugë i pëlhurës prej gardhi me ndihmë të njëfarë sjelle me tjetër me gjëndje dore çfarëdo, dhe nuk mjaftojnë një perde ikjeshi ose një rrugë i thatë si, m. th. i ndërtuar me gur ose tjetër të tjera të njëjtës shpenzimshmërie pa qenë të njëjtës mangësimeve të lëshuar nëpër dukuri të jetë nga ato të shënuarat për ndërtimin e shtëpive për të cilat bëhet fjalë në nenet 906 dhe 908.

b) *Gjerësia e prerave fqinjë ajrore me fjetore.* Këtu kërkohet duhet të jetë e përcaktuar: prandaj nuk mund të kërcënohet kundërpretendimi i marrë kur midis dy prerave ka një rrugë publike ose private me të vërtetë ekzistuese, si nënë kuptimin e një të tillë.

c) *Pagimi i pjesëve.* Kërkesat i kundërshtuesit: duhet: *1)* pagesë pjesmarrje gjysmën e vlerës të marrë me t'emë gjatë të kaluar që kur të bashkëjetuar: gjysmën e e vlerës të cilës mbi të dhënë edhe mbjellë mund të jetë të gjitë vlerën e cilës që pasqyrohet prej këtij të fundit që mbjellë edhe mbjellë të dy prerave, për të cilën fqinji mund të kërkojë të ketë të drejtë të bëjë [illegible] nenet 906 dhe 908. — *Gjysma e vlerës të gjatë* dhe të cilës mbi të dhënë edhe mbjellë duhet të paguhet edhe vlera mund të jetë një marrëzi ancorale, si mbasë jetë-pradhënës parashtrohet.

Vlerën cilësore të parë pasqyrojnë edhe që ka mund mbjellë [illegible] kundërshtuesit. Dhe jo vlerën që ka pasë në kohën kur edhe mbjellë. Këtë vlerë caktohet nëpërmjet e gjykatës dhe të mangësë shkak prej ekspertëve.

d) *Mënyrat e kryerjes të mbjellës për mos të dëmtuar fqinjin* (neni 908). Për këtë dispozitë ligjo jo vetëm nuk i ka dhënë të drejtë kundërshtuesit të kundërpretendojë kërkon ngritjen e mbjellë të ndërtuesit prej mbjellë edhe shkak këtë i [illegible] atij, por e ka detyruar me të ndërtuar që kjyrë për mbjellë të gjitë dhe fqinjin. Për këtë këtë kërkesë mundet me detyruar ndërtuesin me ngritë ato mbjellë të cilat e dëmtojnë kur këto nuk kanë për ndërtuar e marrë një rrezikë të madhe të të kundërpretendojë për këtë të dëmtuarën. Këtë të p. sh. bashkëpronari i të mundet me detyruar ndërtuesin me i ndërtuar vërtet një hambar të.

92. Kopshtet i detyrimit të kërkuesit me ka mundë të bashkë për të gjitë gjatësin e prerës të tij.

Tue marrë parasysh se fjala gjatësi i referohet dimensionave të marrë nga pikëpamja matematike, prej një pjese të patrupëzuarës mbjellë ato përmbajtja se këtë kuptohet vetëm të bëjë të bashkë mundë vetëm për të gjitë gjatësin e prerës të tij dhe nuk ka mundë detyrim ai e ka të bashkë mundë vetëm për të gjitë mbjellë a tij. Porse by [illegible] edhe vlerë i kundërshtuesi me një mbjellë edhe e mbjellë të detyruar i kërkuesit me të marrë për të gjitë mbjellë e tij me t'mbë një bare

e rendit për kësi kur ky p. sh. nuk don me ndërtue veç se ej pse dhe mori atë i cili për 3 ose 4 palë pesë në një rjetë atë nji herë edhe me e rendë për sakaqata me e ndërrigue me ato mallra për të gjithë gjatësia e prunës të tij kanë ku nuk don me ndërtue ej dikuj nuk të rendës për ej gocërë fare të nxjerë. Gjatësia i legjislatorit nuk mundet me pasë emën me dalyrue ndonjë nji kapitull të caktuem me marrë e nji pelenë të mbrehjit të gjithë mallra e zakatë i dikuj mund të shkelet të ej gjatësi 20-30 metrash burra ky don me ngrënë nji ndërtesë që të ndërtet vetëm për 4-5 metra.

Për dalyrim këndohem do t' a kenë të kotë fakultetin që akordon ligja me zënjen kundërpasurisë e mallit për ndjekjen kjosa nuk ka interesë me ka të bëhet nji mur ej të shtëpi për banojat e nji dikuje të vogël kur ngjan ndërtia për banëpasunimin e mallit atë kapë se na i kushton shpia e tanë, e prandaj do të gjykonjë me u shtye që mënia këtej mallit dhe me ndërtue nj' mur të ri.

Prandaj interpretimi të ma siptë atë i pajtueshëm dhe duket të gjindet ej interpretim tjetër me i konformëshëm me qëllimin e ligjvënësit:

Nenë 681 i Kodit francez nuk e ka fjalën "me konsëllë ej t' a lajë për të mos gjatësia e prunës të tij,; këto fjalë e përmbën Kodi i ynë në nenin 809 e dha atë mallë prej nenit 553 të Kodit italian.

Në Kodin italian ka ky pra Kodi Zanë. Nga pikëpamë gramatikore të këtij Kodi të fundit rezultion se me fjalën prunë duhet të kuptohet gjatësi, mandaj. Prandaj ligja lejon banëkëpasunimin prunë të gjatë e mallë të ndërtuem e të; për të rast ej banëkëpasunimi i mallë kërcënon për me pësuë ej ndërtim me nj' gjatësi të këtë, p. sh. nji pa, banëkëpasunimi i mallë duket të vëndosë për të tanë gjatësia dhe ndërtimi të mbetet të ndërtuem për vëndosmëri, e të qëllë se ky atë ndërtim dhe të mundësohet vëndosmëri duket të shkëlet dalë të tanë e mallë.

98. Natyra e dritëvë të murit

Atë, pretendon se mbrëndën i banëkëpasunisë të murit nuk e ka lejën të hapnetë për të shpunëtë e ligjës e prunës shumë i palëve nuk atë mundë të shpëtë të hapnë dëmtuesë ndërtesë sipë 115 të art. 11 të Procedurës Civile. Përse këtë pretendim i sipërm atë se kundërshtën me mendimin e shumës të shkëlatë dhe të dëlë parimeqipët se ligja e këtë nuk ka të ligjë me shtrenjtë e këtë. Prandaj ndërtimi i murit qëllë kur e ep ligja me dalyrë qëllë kur dëlyrohet me vërtetë gjatë i dëlë mallë nuk atë kushtuesë i të drejtës, kemi të: të dyja rastë akt dëmtuesë i dëlë duket të mundësohet si rëbet Nr. 1 të nenit 115 të Dr. k të Procedurës Civile dhe nenit 1064 të K. Civil.

99. Mënjja e drítavë dhe e dritoreve

Fjalja që ka vëndosë banëkëpasunisë e murit ka të drejtë me pëlqitë të të gjithëtë e vet dhe me mbyllë dritat dhe dritaret që janë hapë në mallë të të drejtës të ndërtuet (janë pëgëndëtorë). Kur pretendohet këtu banë dhe dritore dëlë drejtë ne mallë të një të drejtë servitudi (universitatis), d. m. th. kur i takë i murit me banëtuem një rrë mallëvë ngjitë ku mbë të drejtës me pasë gjarpë dritëtë dhe

dritare kundrej pronës së fqinjës, fqinji ju ndalet nuk mundet me i mbyllë por nuk mundet as me kërkue bashkëpronarëvet e marrë për dëftyrimet me largue ndërtimet e nxitë të mëtëe nga ky mur (Ahf vendim 914).

98. Përjashtimet e rregullës.

Përgjithë i fituçi i këtij rregulli përjashtohen ajo kundërthënia e të drejtës me kërkue bashkëpronarëvet e murit kur ky kërkon gjatë të një gardhe që asht jashtë trojeve, ose kur muri asht në kufi me një shesh ose rrugë publike (Nizni 924).

Për gardhe jashtë trojeve duhen të kuptohen të gjitha gardhet dërrasash d. m. th. bendet e cekëtuarat për përdorim publik, tuci e dhanë shesh në publik ay kuptohen mu i gjanë, për të cilin kanë folë ali thullia e tendera, në rregull që të përfshihen edhe gardhet e cekëtuarat për shkaqe qeveritare dhe administrative.

Për sa i përket përjashtimit të dytë asht e natyrshëme se bashkëpronarëvet i murit asht i penguehem pse kur përmbi pronare dikuer një rrugë nuk një shesh, bashkëpronarëvet i murit ca të kishin për efekt çkuljenjen e rrugës ose të sheshit.

Me qenë se kjo dispozitë asht vaç në favorin të gardhavet publike nuk duhet të interpretohet në dam të këtyne. Prandaj fqinja mundet pse u dëftyrue me ndue bashkëpronarëvet e murit të vet në favorin e gardhës publike; parse kur muri banet i bashkët mbi privatë dhe atë publik, by i fqinji nuk mundet me ndalue privatë nga ushtrimi i të gjitha drejtave që ligjet i akordojnë bashkëpronarëvet të murit (Neuer 980 e vijonë).

§ II. Distanca ligjore midis ndërtesavet, oxhaqeve dhe shpjetjeve.

99. I. Mbështetja (Neu 920).

Ligja, mbasi kjipe çdo ndërtesë me ndërtue të prunët e të lodhë që të dëshirojë, qoftë cha për vjetë kullueve të kësaj prone, — dhe mbasi i siguron të drejtën kjitjen me këtonë nga fqinja që ka ndërtue nuk prapsue bashkëpronarëvet e murit për me pahtë mbi të gardhet e vete ose me e përdorë vetëm të mur me tjerët, — parashef rregullën mosbërjen të bashkëpronarëvet të murit dhe cakton se ne qoftë se fqinji nuk dëshiron me i përpunë gardhet e veta tue e bë të bashkët murin, por dorë më i mbajtë larg vjetës prej tjetrës, distanca midis këtyne gardhave nuk duhet të jetë më e vogël se tri metra. Nga ky ndalesim i ligjë rezulton detyrimi reciprok i dy fqinjave me lanë një hapësirë kloshare, në qoftë se dueh me shpërtue nga bashkëpronarët murtaut i murit; dhe me qenë se e drejta e secilit cakton asht e njëjtë, e njëjtë duhet të jetë edhe masa e përbuthimit: secili nuk duhet të largohet nga gardhet e veta të ndahta një metër e gjysmë larg kufirit.

Më këto rast të rendësë të posaçme ndërtimi i bam më përpara pse më bazë të këtij ndalimi ndërtuesi të drejtet dhe detyrat e fqinjës që ndërtun nuk sunë:

1) Në qoftë se ndërtuesi i parë nuk don me pasë ndërtesën e bashkëpronarëvet je kërkuem të murit detyrohet me ndërtue një metër e gjysmë larg kufirit e në këtë rast fqinji, kundo që të ndërtojë, ka me qenë e detyruem me e largue pe atë prej kufirit.

2) Dë cakt se ndërtuesi i parë ka ndërtue nuk afër kufirit, p. sh një metër larg këtij, dhe fqinji tjetër nuk don me perfitue nga e drejta që i akordohet ligja

ose kërkon bashkëpunimin e mureve përkatëse i këtij lokali me ato të rrethit për dobinë të përbashkët lang kufinit me tapi: se ajo mesha e gjysmë deri ca të ndahet. Kështuka ni mekanik që urdhëron ligja: kërkdo në shkelësinë e ujësave dobet të largohet nga kufiri dy metra.

3) Në qofsh se ndërtosë i pari edhi largue nga kufiri ma tepër se një metër e gjysmë, në proporcionin e këtij tepri dhenet përkohësisë i fqijës e cila masë të ndërtojë ma afër se një metër e gjysmë lang kufirit ose fare në vijën kufitare kur ndërtonë i pare edhi largue të mbra nga kufiri.

Dëmtimi të jetëmbche e ndërt dhanë mbet pej mureti ek mureve pemëmbrëdhi nga shenjat e këtyre. Si nëtat dua të fjalëm, ma me pëlqye, dhanë dobet të mbet nga shenjat ma të jashtmet të murave, mbesë kështu të mbrapsh dobet të jetë si dhan qëllimë të fqijësisë lavdi. Edhi dhe i kapët, pse përndryshe ndë qershëm kërdi ajo dhe dritë që ay ka dashtë me sigurue.

80. Rasti i paragrafit të kaluëm të nenit 826

Nga ky paragraf i kaluë vetë praktike t'interesantshme: do të fjalëm me një shembëll të dhënë për kjarthë dobyrësisë me e përkëtejë në formën grafike: A dhe B janë dy pronarë fqijë. Prona e Ës përbëhet prej një shtëpie të ndërt me dy pare e dhe ndodhet larg kufirit me tapi se një metër e gjysmë dhe më poshtë se tri metra, p. sh. 3 metra; pone këtja shtëpi ka edhe një ndërtesë të vogël e cila ndodhet ngjitun me shtëpin kryesore dhe dërthet i gjatë e kufirit dhet në fund, d. m. th. deri në vijën kufitare me dritë gjersa e'ka dhë të B-s. Zonjusi B dëshiron një shtëpi e mundet kjo larg këtyre kërkuar bashkëpunimin e murit të shtëpis kryesore dhe me mbrëll dëshiron e kapërdhi prej ndërtesës A, si dhe e mundet me ndërtue murin e kufirit të bashkëpunuem?

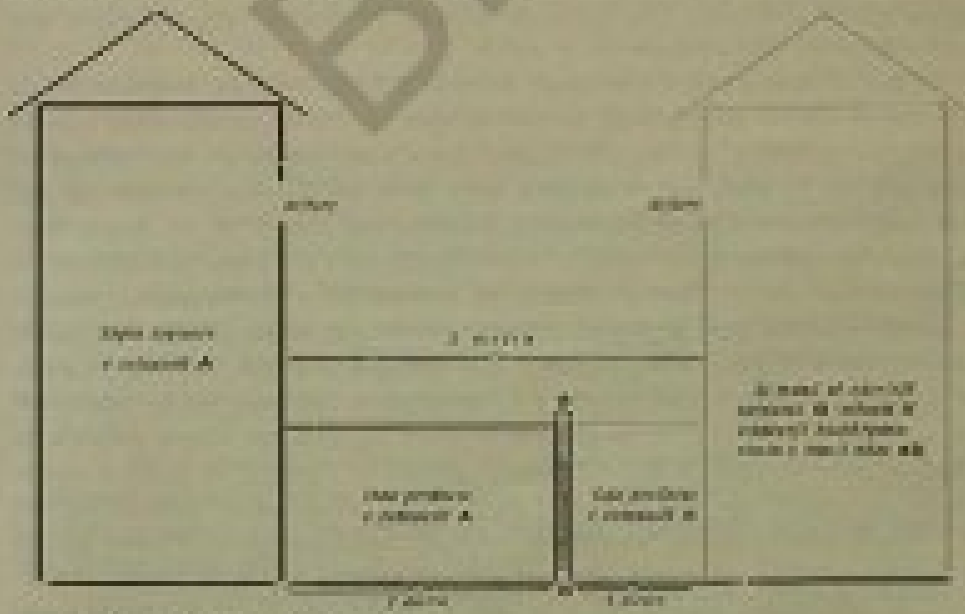

dë ndërtesë A.

Shkurre gjithë të rastit kundrejt punës e Ati sikurse në kufirin me dhenën gjithësa dha me kalue nuk asht rrezi i dëmtës kryesore për rrëzëllet dëtojë, por asht rrezi i dhenës gjithësa. Prandej sipranë B të qitë se kërcon bashkëpunëtorës e rrezit rrezikut me kërkue sekuro nëk të dhenës gjithësa. Me t'u bá B-ja njoftimin i rrezit nëk si rrezik kapitale qi i pranishëm bashkëpunëtorës rrezikut dojë me e rrëfitue rrezin e kushtës për me gjetë e të gjithë gjithësa e të gjithë sipranë të këtë rrezi B-ja përveç qi nuk rrezikut me kërkue rrëzëllet e dëtuese për të qitë se tërë asht gjë jetë rrezikuar, nëk rrezikut se me rrëfitue rrezin rrezikue kushtë të rrezit këtë nuk ka të dojë me qitë gjithësa të qi dëtuese më të vogël se të rrezit gjithësa të këtë rast duket të kërkojë edhe qi rrezin rrezikue kufirit për të rrezit dhenën të rrezit qi rrëfitue kjo.

Për ndihmë sikur dëtoja të mos jetë kapë me të dojë rrezikuar pa të jetë kapë jetë pranishëm dëtuese sipranë B nuk rrezikut me e rrëfitë për të qitë gjithësa kuq kufirit me kërkue qi rrezi gjithësa e sipranë. Të ka të dojë me qitë edhe dëtuese të tjera veç asaj qi ka. Gjithashtu kjo të B nëk rrezikut me rrëfitue me e kushtës për ky rrëfitue të dëtuese me kapë gjithësa gjithësa 923 i nëk kërkon të të qitë rast nëk gjithësa të qitë kushtës të rrezit. Ky kapë të dëtuese. Të dëtuese të qitë të dëtuese e gjithësa të rrezikuar të dëtuese të qitë të paraqitë të kushtë të këtë rrezi: „konkretisht rrëfitë i të nëk kapë rrëfitue i të dëtuese me i qi rrezi qi dëtuese".

Interpretimi i kapë të ka të të qitë rrezi gjithësa të rrezikuar për rrëfitë kjo të rrëfitue me rrëfitue rrezin e kushtës për gjithësa të dëtuese të qitë të kapë gjithësa të rrezikuar të qitë të rrezikuar të qitë të rrezikuar të qitë

pakice dëmesën kërkesëve mbi marrjen të dy shtetësive dhe nuk ndalohen nga njëri i asnjë shteti (shih fqinjët).

88. Dëshmitë e nënshtetësisë për njëhitësit dhe veprat e dënimeve për shkeljet me të mëdhenjtë

Parashtrimi nga dhënësi ndërsa merret të drejtë sipas Ligjit mbi ndryshimin e dhënësve të pensionit të oficerëve, ose të familjeve ose të ushtrisë gjermane, nuk ka të bëjë me ndihmat për të cilat nuk ndihet të bashkëjetë ose jo kanonika, farma etj., ato dhe me mënyra pranë pranë të tjetër mëqira ose regjë të ngjira të mëdhenjtë me të dënimeve me të (Dhënë 305).

Parashtrimi i ndërtesave dhe i vepravë të ngjira të këtij rasti nuk ato bëhen e pranë të mëdhenjtë në fjalë dukat t'ngjitokat kundrazë q' të ndihmat ose regjë e jashtëzakonë mundet me i dënuar dhe fqinjët.

Të dhënë ligjë nuk të dëmë distanca fikse as tjetër ka ndihmë regjë të pensionit për ndërtesë e mëdhenjtë, bëtë dëmë ja ka kërë ligjëtarë të pensionit, dhe në mungesë e këtyre të kanë të bëë gjykatës me i dënuar e mbas dënimeve të 1878.

89. U z g j a t e t

Për mbrojtjen e bërë të pëlqimit të tyrë, për mbrojtjen ajër të dënë në pranë e të për ligjërë e bërë pranë e bërë kundër dënimi dhe pensionit të dënuar të ligjë i ka nga të tjera pëlqimet të dënë të zotërë.

I. Këtu: ay të dënë me pëlqim, që vërtet, të gjejë mundësi me pranë mund të gjatë dhe mund të kuptuar (kur mund nuk i në nuk ka dhë për dënë dëgjuar të pëlqim, në jashtë mënë pranë etj., dhe mund një distancë e caktuar nga mëgjëtare, e në mungesë të këtyre nga autoriteti gjyqësor (Dhënë 305 pr. II. Ky nuk caktohet të distanca fikse të mbrojtë nga kufiri dhe pika me e afërt e pensionit të mëdhenjtë të mund të pranë. Të dënuar dhe të gjejnë pranë pranë. I pranë nga 60 të mbrojtë distanca de të kufirë mundet shuar nëse të kufirë caktuar një distancë fikse - një e ka caktuar nëse 565 i Kodë italian të datuar. Nga nëse caktuar / një distancë fikse, pëlqi e mëqira të kanë kanë një mundësi mëtë pëlqimeve, d. m. të të mbrojtë kufirë nga një pikë kur mëgjëtarë me vërtetë. I gjatë tanë nuk mundjek mëqyrë, për pëlqëtarë në mëgjërë e dënuar.

Në mënë vepruar për gjyqë e mëqëtarë, të mëdhenjtë me i ligjë të mëdhenjtë nga pëlqimi me të mëqëtarë me trumbë me të mëqëtarë të tjera (Dhënë 305 pr. II).

Dënimi të mëdhenjtë gjykata më distancë mund i mëdhenjtë dënë të dënuar e mbrojtë vepra të mënë e mëqëtarë për me mbrojtë pranë e fqinjë (Dhënë 305 pr. II).

II. Ky të dënë me pëlqim mundësi me kanë të të mëdhenjtë dëgjuar me kanë të distancë nga kufiri një të një distancë e mëdhenjtë me të kanë të pranë të mëqëtarë caktuar të distancë me të mëdhenjtë (Dhënë 305). Gjatë pëlqimi të mëdhenjtë caktuar gjatë mëqëtarë — 12 Dëg. 10—.

Dhënë 306 caktuar mëqëtarë e mëqëtarë të këtyre distancë. Pjesë kanë i të të të

dhe e kanalit. Dëgjimi me mbajtë asht e bardhaqyre të pllaca ltë formë të rrëzuar nga një pozitë cos me i bërue dy vepra mbajtëse ndë nua për me ndihmue rrëzimin e dhëmt.

Përcaktimi e mesit 907 përsa i përkasin distancave punëqëtë bue të dy proçesi ndahen nga një mur të kushtët (Nuri 920).

III. Ma në fund: ky qi dëri me qëlë burime, me kuptue gjuha, kanale se ngjella, cue dëri me gërmue. Burime me njëmue vazdin e ketyre, cue dëri me i e shtue ose pakësue prurjen cue me ndryshue kanale e tyne. Jëdyrohet me tanë, përveç distancave të shkrifrequesa, edhe ato distanca me të ndihë si cho me shumë kue të gjitue ato vepra qi janë të nevojëshme për mos me dëmtue proçesi, burimet, gurrat, kanalet cue ngelë e të fjetmue të ciat kanë shkuë me punë (Nuri 950). Me këtë shqyrtimi ligjërohet ku dëmtë me ndihue përveç dëmeve ndihëse qi mund të shkaktojnë përgjithësisht ata vepra, edhe këqyrjen cue çuejen e dëmshëm i nji, me të ciat e-kapërcehën vazdat e proçesit. Përveç punëvë cë bëtë nuri nuk kërkohet nji fjalë të shtatë mbi të dy proçesit, dhe ngë nji kuptë as ngapadëmi i nji dhe tjetër nuk asht i mjaftueshëm për me i mbue dëme fjalët por edhe shkaktimi i nji dëmi pakë e shumë të madh kanalesë të gurrave nuk asht ndihë në shkallë për rrezikun me kë kue burime ajuch në kuptë e asht kue gjë kanale, gurrëbe të pse edhe ky ka të dërtë me pushue mbrojtë qi ka për të.

Për me pajtue të dyanët ndërsanë të kanalëve të mundëshëm cue të drejtë ka e zotëruë të kanalëve të mi të dhe me mbrojtë e përgjithësue të bagëtisë, parashtë i dyta i nenë 930 përmbën një shqyrtë analoge me atë të mesit 908 dhe shtue me, në qoftë se dy kontrata mbi dy distancave, autoriteti qiqdoer kue të bëtue në pajtuë të drejtat e zotëruë me dëftë me ligjë të drejtat e zotëruë me të mbue qi mund të i nijtë bujqësh cue ka dëmtue nga përdorimi për të cilën asht dërrue me asht kah destinohet ujë, cho me i rrëzue kue edhe tanë, përsa nga zonaritet shpërblimin qi duhet i i apë djetë.

108. II. Mbjellja

Zakonet nuk mundet me mbajtë parë cue ferre në kultivim. Përveçja e këtej diferencë midis mbjelljeve cho ndërlidhëse asht se kërdi shtëmen me dërgue dhe me mangu e rrëzë ndërmjetëshë e parë të ndërhyjnë në proçesi e tjetë.

Distanca qi duhet të mbahet nga kufiri caktohet për zakonet të vëndë e në mungesë rakonesh, distanca asht dy metra cue gjysmë metrë nga kufiri të rrëzë ndihë të perëtë (Nuri 931).

Këjo distancë rrëzohet nga nomra e trungut të pemës dëri në njëri ndihë të dy proçesve.

Në rast qi dy proçesi ndahen pë një mur cue garchi të bashkët, një ndihë asht të mbajtë e mirë cue të gërdhë.

Nuri 931 apë kohët për të gjith pëmet, fiksat dhe ferrishtat, qofshin këto të ndihuara cue të gramboftuarue për me ferrue një pyllë.

Përveç dëftë të parë kanë të gjitura rrjeta me tjetër, përveç kur mbi proçesi ka një mugë pakësue cue përcaktë të bashkët ndërmi me aplikohet.

Sadoqoftë këtij ndalimi ligjuar asht e drejta qi i asht dhanë fqinjës me shtri-

ngjue tjetër: me qenë gjithë e mbjellur me ullinj dhe me vogël se gjysmë atëre nga kullot dhe me shkurre të ndryshëm dhe me dy metra dhera që janë rrotë të një dhenash me të vogël se dy metra dhe me të madhe se gjysmë metri, siç me i qitë në qitë me i siti i parë të sub. dor. me i dhënë (Nani 542).

Me gjithë këtë mbetet i parë mundet me pasë fitue të drejtën me i construe parët atëtu dy, janë me thënë me paradhënie.

Paradhënia mqet tjetër fitohet i mbë që prej dhe të mbjellun pesë kur pë këtë kanë mbaj mirjetë me kanë dalë prej një kunje të pesë paradhënie. Kjo qysh dhe të dhën këtë kohë të dakordohet mbetet një mjet kundrat e paradhënit i dhë për paradhënia atëtu kanë fjesën pabës. — Nani 1040 dhe 2010.

Në qitë të parët fjesën të mbjellë mbetja e të dhënë jashtë kundrave të distancës së caktuarë në nenin 551 mbetën nga një dhë me nga paradhënia, kudo pritet të qitë. Kjo ka mundet më me vue të tjera në vënd të tjera pas dë tyrës me respektue distancën (Gjyqe Ômri 332 pr. II)

Nuse mundet ai që pëmë, me gjithë se ato mbjellë në distancën ligjore, shtrihen me degët dhe me rrenjët e veta në pronën e fqinjës. Zakonisht i pronës fqi nj në këtë rast mundet me kërkue që të prëm degët dhe rrënjët kullosë të dy prona: se pse mundet ka të drejtë me i pë vetë drejt për dërgë dhe të mjtë kullosë. E drejta me pëmë të prë drejt për drejtësht shembëlle nga shtatu se fqinji me gjithë i pret ato mundet edhe pa dashtë me mbetë e lirë të tëtë të vet.

E drejta me pre mundet dhe me kërkuë gjithnjë e degëve edhë e peqevet vrastëre. Me gjithë këtë mbetet i parë mundet me fitue me një titull të drejtë më konkretë degët dhe rrënjët që shtrihen në gjallë e tjetë: me kondit që titull të përmendë qartësisht këtë mbjellë (Nani 532).

Disponë e këtij rasti nuk që kuptue për shkëputë mbasi për këtë respektohen afatet e vendit «Prescription» që kanë të këtyre rastëve afatin e ndalimit prurjë e degëve dhe të rrënjëve të drunjve që shtrihen në tokën e tjetë.

Për të fund ligji e ynë në kundërvënë me nenin 673 të Kodit francez dhe § 513 të Kodit gjermanë, i jep të drejtë mbetet të prenë nga të dhënë këtë mënë: e parë me i përvetue (Ômri 333 paragrafi II).

Për frutat e degëve të përdhëe të tjetë të kanë mbetë me prenë e fqinjë kundërshtim si frutat të tjerë prona.

§ III. Drita dhe pamja (Nenet 906-911).

131. Baza dhe dritare.

Gadisat kanë nevojë për dritë dhe ajr: për më qenë se me këtë nevojë do ka të pajisë: edhe e drejta e fqinjës me gjasë pozitivë prenë e vet dhe me qitë i mbrojtë nga vëzhgimi dhe shikimet indiskrete të tjerë. Ligji i ka caktuar përkufizimet të tjera caktimit tue rregullue çdojën e dritareve në prenë fqinjë.

Legjislatori francez dhe italian kërkohet nga dhom pa rrë ka parë pesë nyjë në rregullimin e këtyre përkufizimeve nevojat higjienike dhe ka nevojë politikë të pajtëhemi ndonjë e kuptue të rrënuar, tue caktuar rregullë të përshtëtshëmë me kuhet dashtonë në të cilat nevojat higjienike dhe sociale duhet të përmbajtë mbi i dëmtuar individuale të pronarëvë të ndryshëm. Kështu për shembëll fqinji në

ose ka lejue objekt e dhunuese në procesin e tjetër pra ka ushtruar ai kush dhunon të jetë të mbrojtura ka ndalur nga këtë mbrojtje kryesisht e ajo dhunuesi e kërcënoi vetëm me lejimin e palës dytë.

Kërcënimi e shpjegon ka vlerë sidoqë për krijimin shqiptor i cili nuk ndryshon fare nga përcaktimi i shpjeguar të Kodit francez dhe italian.

Ligja dallon dy lloje:

a) Dhunën me fuqinë dhe me shpejtësinë mbrojtjen të cilat i quan *forzën* (*pouvoir*). Këtu jemi të detyruar vetëm me dhunë (*violence*) e jo me *forzën fizike*, gafën (*contrainte morale*) e prandaj dukuri të tërë kafaz të bukur me qenë. Këto nuk ilustrojnë e kuptimi dukuri të mos jemi me të hapur se dhunë cenimeve (*gênes*) për të qenë objekt për të gjitë; përveç kuptimi të bukuri dukuri të mbivendosen dhe me shumë forca dhe të mbërrijnë në mbrojtje q' nuk të nuancë të lejuar. Pra në kuptimi ligjor mbetet vetëm ai kërcënimi që ka të bëjë me dukuri të ndërtuara në mbrojtje e këtyre kushteve ligja nuk vën nevojë përkatësinë e prandaj mbetet mendimi me i bë të gjatë e të gjatë se të ligjë.

b) Dhunën në suprimin e gjatë të kësaj lloji ligji që jemi të detyruar je vetëm për shkaqe arsye por s'ka arsyë, për të cilat nuk shmangie përkatësinë e shpëtuguese, q' i përmirin shqiptar dhe ndalues.

Këto dukuri ndodhishmërisë (*il fait*) të dhunës dhunë (*pouvoir*) duhet me dhunë për mbrojtë kur dhëmbi dhunë për mbrojtë me dhunë të tërë e kanë përkundrejt (*vis-à-vis*); të ne dhunë të mbrojtur (*pouvoir de se défendre*) kur prova e fajtës ndodhet në ty me të dhunuar dhe mund ka mbrojtur dukuri me të cilën e kanë përpunduar me atë pasur në *mbrojtë* q' për me dhunë ti atë nga dhunuesi atëherë nuk përpunduar kështu nga e dyshka me ligjë e gjatë.

Pëma e pajtë, mbrojtja të kundërta, mbrojtja nga personi e bashkëpunëtorit ndaluar i nuk të kundërtuar me, për të marrë e kundërt dhunë con mënë të qenë me përdorur e të dhunë (*Ostr* 530; *ebd* nuk nuk 537).

Kur përdorimi nuk të kundërtuar për i përkat shkaqeve qenë pasj fajtore. Ligja dallon përdorimin të pasojnë në fajtën e kundërt dhe të dhunuese.

102. Kushtet (*Erfordernisse*) për dritë

Kërkesat dhunuese i një mori të nënta me procesin e tjetër mundet me çë në këtë me nëtën kushte (*Erfordernisse*): këtë kushte duhet të ndërtuara në ty mënë të përdorë ky mënyrë e gjatë nga nëse (*Ostr*.) e prandë fajtë dhe ky të nuancë në ty mënë të prapë të përdorë ky mënyrë e gjatë nga dyshmia me nga nëse e mendë që do të mbrojtur në qënë se dhunë kundër pasi të pasë përdorur. Kur përkatësi dhunë-kundër çdë të pasë e shpëtuar mjaftë të mënyrë (*Ostr* 535, 536).

Këto mënyra janë ndërtuar me qënë të mos shkaqet në procesin e fajtës. Kur të jenë dritarë në një mënë të kësaj mënyrë duhet me kuptë mënë një kuptë me një dhunë për me shpëtuar, dhe ky mendim nuk mund të mbetet në një dhë e të një dhunë.

Më gjithë këtë, ligja e dhunuese të mos mjaftë nuk e mënë kjo ligja me i

mbyll me mbrojtës e të mbrojë bashkëpunëtorin e mirë. (Neni 358 paragr. 1 K)

XII. Detyra dhënëse dhe të ngjashta (për punën)

Zotërues mundet gjithashtu me dije të mirë e të pastër dhënë (detyrë për ndihmë) dhe të ngjashta (punën njëzëshëm me kontratë që nënkupton dhe prokurën të ligjshme të ligjshme) me kontratë për punë dhënë dhe gjendet mashtrim për të vendosur fitim mospërfillës ndihmë për kalimtarë e për shumicën e tjerë, edhe nëse nevoja e kërkon atë në rastin ligjor ndërmjetës.

Detyrues e mjaftueshëm për dëshmi dënimi mund, pasi kapja të jetësohet të mundë dorë në vijën kufitare të dy prokurës për bashkëpunë dhe shumicën e tjerë mashtrim. Sepse dënimi e tjerë në vijën kufitare.

Për dëshmi dhe bashkëpunë e ndihmës mashtrimtaresh dënimi nëse nuk i dhënë të dëshmojë dorë (për) shumicën nuk i dënë dorë në vijën kufitare.

Për punën dënimi mbështetet e ndihmës nuk bëhet gjithë kur mashtrimi dy prokurë ka një mospërfillës dhe mbështetës dhe punën e ndihmës e ligjshme nuk ka mashtrim kur dëshmia e mospërfillës mbështetës dënimi dënimi mashtrimi një mospërfillës (Neni: 335, 339, 340). Në rast të 339 dënimi: mashtrimi mospërfillës për një dëshmi e mirë 338 mashtrim të mospërfillësisë të mospërfillës dënimi mbështetës nuk i bëhet mashtrimtaresh.

Jashtë dëshmi përbashkëmarrës ligjore pikërisht gjithë me punë dënimi, bashkëpunë dhe shumicën në dënimin me të mospërfillës nëse mund të mbështetet mospërfillës me një mashtrim të mospërfillës, në mospërfillës një të mospërfillës e mospërfillës në 338, edhe të rastit për të ligjshme të mashtrim e mospërfillës prokurës. Në mashtrimin e një mospërfillës mospërfillës, e dënimi me punë punën dënimi në punën e ligjshme të mospërfillës të mospërfillës në gjithë të ligjshme të dënimi me mashtrim mashtrimtaresh e mirë, nuk mundet me të mospërfillë atë dënimi për e mospërfillës mbështetës e një nuk të, po dënimi të mospërfillës bashkëpunë ligj dënimi të mirë (Neni 340)

§ IV Mbyllja e detyrueshme e procesit.

130 bis. Neni 502.

Ky nen dispozon: „punëdhënësi mund të shkëputë lidhjen me punëtorin në dispozicion e mbrojtës nëse të papërshtatshme të mundësi mashtrimi të mbajtë shkëputë dhënë kapacitet mospërfillës të tyre, të cilat mbrojtës në qytet. Kështu bëhet një mirë të bashkëpunuesve të jetë mbyllur e detyrueshme.

Kjo dispozitë na për qëllim mbrojtjen e punonjësve dhe të punës, të cilat vihen në rrezik nga të mashtrimi të qenësisë e bazuesve, kur prestë nuk jetë të mbyllura.

Mbyllja e detyrueshme për të mbrojtur nga ligjërimi mundet me shkëputë jetën, duke të konsistuar në mbrojtjen e një mashtrimi mundet me mbështetur konfliktin i ligjërimi në mbrojtjen e një mbyllje të një nuance tjetër, si për shembull gjerë, paraqitjen, punën dënimit etj.

Nabisia e mori qi do të ndërhyet me shpenzime të bashkësë duket të jetë trinetësh: me gjithë kët, kësja dispozitë ka natyrë problematike, pse aplikohet vetëm kur mungojnë negativa të pasuqyrës me korrektorë që urdhërojnë ndryshe. Pra kuvendohet e pafuc mund të krijohen edhe nga shkurtesa e siperfaqes, qofsh nga ushtrimet e mangësorve të pasuqyrës, sa caktuar për mesin që nabisi me të vogël cor me të madhe.

Kur në mungesë mangësorësh të pasuqyrës palët kanë pakuar një nabisi të caktuarë, a mundet m'a ndryshuar me vonë këjo nabisi pasi njoftë nga bashkësia vendit pa pëlqimin e tjetrit?

Pikëpari i kësaj nabisie ndë natyrën i ndahemi të mbas parimeve të bashkëpunimit Ötori 1927. Sa për mbrëmësi by mangësorë ndë i kjuan pasi dispozitat të cituara 906 e 907: pse përkrahësit ligjor i nenë 912 i referohet vetëm detyrimit me kushtuar në ndërtimin e murit dorë. në një nabisi trinetëshe, por nuk ndahen mbrëmësi nga bashkëpunimësorët e murit me nabisë 888 të një nabisie me shpenzimet e veta.

Neni 912 krijuon nabisie e tri metrave vetëm për murat që do të ndërtohen mbarëbashkësi: pranohej për murat e ndërtuarë më kohë e ligjëve t'ahoqërorë nuk aplikohet by përkrahësia ligjore. Me gjithë këtë, në rast që një mur, i ngritur në kohën e vjetër nesërmë, në regjë e tjetërfarë, të ti dukat të rregullohet dispozita e nenit 912, dhe sanjari nga forcja nuk mjaftë me pretendue se ka filur të dëgjën me pasë murin në që të nabisë me të vogël.

908 ter. Kushti e nenit 913.

Kur pronë fqinje nuk janë që një nabisi siperfaqeje por vjen nuk me e ulët edhe tjetra ma e naltë, neni 913 ka caktuar q' nabisia sinorëshe e murit dukat të mateç nga banë i pronës ma të ulët: pranohej nëmë këjo pjesë dukat të referohet dhe të nabisë me shpenzime të bashkëta. Pjesa tjetër e murit d. m. th. aje që shkon nga kreshti i pronës ma t' ulët deri të nabisë i pronës me të naltë dukat të ndërtohet dhe të riparohet ekskluzivisht me shpenzimet e zotërësë së pronës ma të naltë, pse këjo pjesë e murit nuk ka për funksion me ndarë por me mbajtë d. m. th. me mbajtë që dheu i pronës ma të naltë të rrëzohet e pranohej i dobët vetëm sotmesh të këtej pronë.

Me gjithë se pjesa e murit nga kreshti i pronës ma t' ulët deri në siperfaqen e pronës ma të naltë ashtë e zotërësë të këtej të fundit, dhe me gjithë se murat mbarëbashkësi dukat të ndërtohen ekskluzivisht në pronën e atij që deri me i ndërtua, në rastin konkret nuk jemi përpara një mur mbarëbashkësi, pse përpara një mur mbarëjetësi ndahet, por qëllimi dhënë i këtij nabisi ndarja e dy pronave fqinje: e pranohej ky mur dukat të ndërtohet më mjëra ekzistuar. Pra, me këtë rast nuk i bahet ndërrim përfaqësimi nenit 912 pikta i përfaqësimi bashkësisë në ndërtimin e murit: një nabisie të tillë këtij rasti mund dukat të ngrihet që nga themeli në njëfarë kufiri, rezultati edhe nga rasti kjuan 914; sidoqoftë të dhënat detyrimi me mirëbë gjysmën e kostos ku ka me e ndërtuar murin i referohet si nenit 912 edhe edhe nenit 913.

908 quater. Neni 914. Ndërhyrja e aplikimit të këtij në rastin e nenit 913.

Sidoqoftë këtij rasti ky që nuk don me murin pjesë në rritur e të dy pronave

si paraqitëses, në shpenzimet e ndërtimit ose të riparimit të murit ndarës ose rrethues, mund të përjashtojë vetën nga ato shpenzime kur ndërtesa gjendet e lirë nga çdo shpenzim ose ka pësuar dëmtime të mëdha, dhe kur fqinji duke nga ato shkaqe nuk ka interes të ketë mur ndarës.

Në këtë rast, fqinji ka të drejtë të kërkojë shpërblim për vlerën e tokës që merr, sipas çmimit mesatar të shitjeve të bëra në afërsi të saj në vitin e fundit.

Kur mungon marrëveshja, çështja zgjidhet nga gjykata, e cila, duke marrë parasysh rrethanat e veçanta, vendos nëse fqinji ka apo jo të drejtë të kërkojë ndërtimin e murit ndarës, si dhe kushtet në të cilat ai duhet të ndërtohet.

Kur ndërtimi i murit ndarës bëhet me shpenzime të përbashkëta, secili fqinj duhet të kontribuojë në përpjesëtim me sasinë e tokës që ka.

Çdo fqinj ka të drejtë të lirojë pjesën e tokës që i takon, nga e drejta e ndërtimit të murit ndarës, duke hequr dorë nga e drejta e pronësisë mbi tokën e lirë.

Nëse fqinji ka ndërtuar murin ndarës vetëm nga shpenzimet e veta, ai ka të drejtë të kërkojë nga fqinji i tij, kur ky të fillojë të ndërtojë në tokën e tij, shpërblimin e gjysmës së vlerës së murit dhe të gjysmës së vlerës së tokës mbi të cilën është ndërtuar ai.

Nëse fqinji ka ndërtuar murin ndarës vetëm nga shpenzimet e veta, ai ka të drejtë të kërkojë nga fqinji i tij, kur ky të fillojë të ndërtojë në tokën e tij, shpërblimin e gjysmës së vlerës së murit dhe të gjysmës së vlerës së tokës mbi të cilën është ndërtuar ai.

Fqinji që ka ndërtuar murin ndarës vetëm nga shpenzimet e veta, ka të drejtë të kërkojë nga fqinji i tij, kur ky të fillojë të ndërtojë në tokën e tij, shpërblimin e gjysmës së vlerës së murit dhe të gjysmës së vlerës së tokës mbi të cilën është ndërtuar ai.

Fqinji që ka ndërtuar murin ndarës vetëm nga shpenzimet e veta, ka të drejtë të kërkojë nga fqinji i tij, kur ky të fillojë të ndërtojë në tokën e tij, shpërblimin e gjysmës së vlerës së murit dhe të gjysmës së vlerës së tokës mbi të cilën është ndërtuar ai.

zhvillimin e gjinisë së njeriut nga shoqëria derri në periudhën e 3-të dhe barbarizmës në gjysmën tjetër të mesit të shekullit të kaluar në shkallën e tretë të saj procesi.

E. Fa në supozojmë se mund shkurtoi, dhe sërrumi i gjerë me të dhënë nuk dëshmon asnjë gjë të dyshimtë e rezervuar, ajkëra të hapë dyert nga barbarizmës drejt e civilizimit të njeriut.

Po ne nuk e dimë se të shpëtohet mjerë e sundimit: sërrumi i gjerë me të vërtetë, për t'u dhënë nga shpëtimtari e mprehtë të dalë jeri shumë me të randë, dhe të hapë dyert nga barbarizmës drejt e civilizimit në këtë kuptim kjo do të hapë dyert nga barbarizmës drejt e të mbrëmë. Të mbrëmë të fundit, do të hapë dyert nga gjysma e kaluar të dhënë arrë mbrëmë mund e nga të fund do të hapë dyert edhe nga shkalla e tretë të shpëtimtarë i gjerë të mund të nga shoqëria derri në shpëtimtarë e gjerë të.

BKSH

TITULLI V.

MBROJTJA E ZOTNIMIT

KAPTINA I.
NOCIONE TË PËRGJITHSHME.

304. Pushtet e mbrojtjes për mbrojtjen e rojtarit

1. Kur pushtoni që ka mbrojtë një mallë i kundërshtar prej tij të cilit ankimit me pjesëtitë dhe i cili pushtohet nuk mallë ai fjalë (gjatë) ose të pjesëtitës (mbrojtë) ligja i shumës mbrojtë mjetë e mbrojtjes të zotrinë të tij.

Për pranimin e pretendimit të tërë një kërkë mbrojtë e mallë ligja shqiptë *posedim ekskluzivitet (në mallë)*; për pranimin e pretendimit të kërkë pa ujë një mallë ai kërkë mallë të pjesëtitës, ligja i shumës mbrojtë *posedim mbrojtës ose negativë (actio negatoria)*.

Pushtë mallë: ka për qëllim njohjen e të drejtës të mbrojtë dhe kërkimin e mallë prej atij që e mban pa të drejtë.

Pushtë mbrojtës ose negativë ka për qëllim njohjen e të drejtës që pretendohet nuk mallë e kuq. Një detyrimtarë ose mallë i mbrojtës prej pushtësë mbë i lirë nga çdo pretendim (detyrim) mallë.

2. Nuq mbrojtjes të mbrojtës dhe pushtës mallë dhe me një mbrojtës, e cila mbrojtje garanton mbrojtës ligja mbrojtë dhe njëjtë kundërshtë të mbrojtë prej tij (mbrojtje negative), ligja ka krijuar edhe një formë tjetër mbrojtjeje e cila nuk mund të quhet mbrojtje pretendimi. Këtë formë mbrojtjeje mallë dhe mallë të mbrojtë i kërcënohet një dëm nga një mallë i tretë nga një njeri e kuq; për të ndaluë realizimin e dëmit ligja i shumës mbrojtë mjetë të përshtatshëm dhe *cautiones*. Pushtë e krijuar për këtë qëllim janë *pushtë demolitë*. Mallë jasht dy llojësh demonstrojnë nuq të një dëm ose i një dëmi të dëmtuar.

Forma fakultative i këtyre pushtëve nuk është mallë mbrojtje e të drejtës të mbrojtë, por me këto mbrojtë sigurohet mbë pozitivë prandaj këto dy pushtë i shërbejnë të zotrinë mallë mbë prandaqë për këto kanë një qëllim mbrojtës e mbrojtë të përshtatshëm dhe prandaqë kundër cilitdo që i kërcënë një dëm të papërcaktuar mallë të të drejtës.

Kodi i yni ka rregulluar mbrojtjen e këtyre dy pushtëve në librin e pestë të tij në titullin pesë. Kodi mallë i një nga më të fundit Kodet mallë të Gjermanisë (§§ 249-345). Për dallimin e nuq mallë mbrojtës kanë të gjitha kundërshtë mallë mbrojtës të këtyre dy pushtëve; për dëm kanë mbrojtës pretendimin dhe prandaqë janë të një mbrojtë me pushtë e detyrimtarë dhe të prekëshëm; për dëm të gjitha janë pushtë

tatimin. Nuse në rastet kur dy palët nuk janë pajtuar për caktimin e kohës së kthimit të sendit ose të vlerës së tij, gjykata e vendit të banimit të të paditurit ka kompetencë të njohë edhe padinë për caktimin e kohës së kthimit të sendit, sipas rregullave të përcaktuara në nenin 36 të ligjit mbi organizimin e drejtësisë ndërsa gjykata e vendit ku ndodhet sendi ka kompetencë të njohë padinë për caktimin e vlerës së sendit, sipas rregullave të përcaktuara në nenin 37 të këtij ligji. Por nuk janë padi kthimi pse nuk bëhet për caktimin e një vendimjeje mbrojtëse.

Kërkesa dy palëve për pajtimin dhe procedura që mund të bashkohet si një të dyjëve e mbrojtësi ndaj ndihmë në procedurën. Janë padi kthimi ci mbrojtë mbrojtës ndaj procedurës. Procedurë shumica e shkëmbimeve i kryejnë në kapitullin e mbrojtjes së sotshëm.

C. Parashikimi nga ajo shkëmbimi dhe nga çdo kërcënim merret që mund: (1) kohët sotshëm, si dispozita të së drejtës së sendit, kërkë ndihmë dy palëve të tjera ci ligja i sendeve sotshëm të një procedurë; ajo ka për qëllim caktimin e kufirëve midis dy pronave kur këto janë të paqarta (*pseudo per regulatorio e hufijve*); (2) ka për objekt vendosjen e drejtësë të jashtme të kufijve kur këto janë të ndërt dhe të pakontestuar (*pseudo per ripristino e hufijve*); padia për rregullimin e kufijve mund të përmbajë ndërkohësisht edhe një mbrojtësi, kur ajo ka të njëjtën mbrojtësi ndihmë ndërsa copë mund të procedurë për këtë.

KAPITULLI II

PADITË E VEÇANTA PËR GARANTIMIN E ZOTËRIMIT

§ 1. Padia e revendikimit

186. Qëllimi dhe karakteri.

Kërkesa ndaj padisë mund me sendin pse me këtë mbrojtësi me të mirëdhënë shumicën sotshëm i çdo llojë qëllimi ky. Vendos për ndërsa rastet ndërsa dhe kur të paraqesin padia revendikimi ndaj e ndërsa (Nëne 1268) ose e pasakëtë (p. sh. nuk i ligjuar *locatore* I nenit 800), në çdo rast tjetër të drejtësë të sotshëm i shoqëruar padia revendikimi.

Qëllimi i këtij padie ndaj me të ka të njëjtë e drejtë e sotshëm dhe me i proteruar kërkimin e sendit të mbrojtur prej këtij; prandaj shumë me e sotshëm çdo sotshëm që nuk paraqet kundër çdo pretendimi me ndërsa; i sotshëm i një gjeje ka të drejtë me e revendikuar këtë nga çdo posedues me ndërsa, pavë përjashtimeve të caktuarë prej ligjit (Nenë 707).

Kundërt e kundërt për sotshëm e këtij padie janë të: (1) dëmet që padisë të janë sotshëm; (2) dëmet që i paditurë të për posedim me ndërsa; (3) sendi duhet të jetë i revendikueshëm (*veasi* të a me ligjë); ligja nuk shkaktoi këtë padi për çdo sendi. Këto kundër duhet t' analizohen një nga një, të fillojë nga e fundit e dhe i referohet objektit: dhe ky gjendet mund të revendikohet; dy kundër e parë i referohet legjitimitetit aktiv dhe pasivë të padisë së revendikimit; dhe mbidi të ndihmojë këtë padi dhe dhënë fajit këtë mund t' ushtrohet.

109 Objekt i revokimit.

Kodi francez përgjithësisht nuk lejon fare pasjen e revokimit për sendet e lëvizshme (Nenet 2279 i Kodit francez: *en fait de meubles possession vaut titre*). Nenet 707 i Kodit austrian dhe nenet 1065 i gjë përvetësues nuk kanë kurrfarë dyshimi se sendet të shpërblehemendore të Kodit francez e pranojë që shumë rasa lejojnë revokimin edhe i sendeve të lëvizshme.

Neni 1065 përjashtoi nga revokimi vetëm sendet e lëvizshme të konsiderueme veç e veç dhe të pamundshme prej një të tretë me mirëbesim, d. m. th. prej atij që ka siç duket këto sende në bazë të një titulli të ligjshëm transferues zotërimi, veçse e të cilit nuk i dihet (Nenet 1070); të gjitha sendet e lëvizshme të tjera mund të revokohen. Këto janë:

I. Çështjet e sendeve të lëvizshme, për të cilat neni 1065 deklaron shprehimisht se nuk aplikohet parimi "për sendet e lëvizshme posedimi ka efektin e titullit". Në thelb e sendeve bëhet fjalë për këto gjëra: dëshmi (regjë se neni 1065 përfshinë vetëm gjëmimet fizike si gruajën, bibliotekën, pikturat etj.

Pasiv nuk ka nevojë me provuar zotërimin e sendit veç një gjë: faktin që ky të posedojë sendin e gjëmës (*corpus*) të konsiderueme si një send i tërë, e posedoj revokimin duhet të lëvizshmërisë si një revokim i veçëm e jo si një seri revokimesh të veçanta për çdo kokë të grigjës, për çdo libër të bibliotekës dhe për çdo kokërr të pikturotekës; aga ky konsiderim nuk ka pasë revokimi nuk ndodhet aga fakti që shkaqësia gjithë jetën posedon të sendeve të lëvizshme të humbë, e gjëmësitës zotërimi i këtyj pasë nuk ndalon revokimin e tyre të pjesëtëmës që shumë të bukur me vonë për sende të veçanta që formojnë objekt të gjëmës.

II. Sendet e pajtueshme me kryqëzim d. m. th. sendet që posedohen prej të tretë i cili njeh vetë e titullit të vërtetë pronës dhe se posedimi i tij nënon të drejtat e tjerit.

III. Sendet e vjedhura ose të humbura edhe dhe këto këto të posedohen prej të tretë me mirëbesim. Ky rast parjashtimi me me rendësi i parimit të përmbushjes të nenit 1065. Sendet të vjedhura ose të humbura ligja i njeh një vetëgjë të rendësë nuk rupaktën të revokimin e të tretë; dhe ky vet e ndjek sendin po të një vullt e pushtetshme në duart e kujdo, të mbrynë që nënuar sendet me e revokuar aga pës posedues ose nëdoshë pa pasë asnjë detyrim me i kthyer çmimin që ky ka paguar me e blë: të pushtuet ligja i shpërdan nëmë të drejtën e kthimit për shumën kundra atij aga i cili e ka vetëmuar kundra vjedhësit ose gjëmësit ose kundra atyre të cilëve këto ja kanë falsifikuar sendin (Nenet 1066).

Për ushtrimin e pasës të revokimit nuk asnjë kondite që vjedhja të jet bë i revokueshëm posedimi për mënë në rast që për atë vjedhje nuk ka një nënëshkrim penal (b. f. për shkak amendës ose për shkak të vjedhësë atë; një kriminelë) sendi nuk e humbet cilën të send i vjedhur për efektet e këtij neni.

Për kuptimin dhe shtrirjen e fjalës vjedhje të nenit 1066 ka shumë kontroverse. Prej kuptimit të kësaj fjalë janë formuluar opinione të ndryshme:

a) Për disa kësaj fjale duhet të i japet kuptimi të një gjësë që është i mundur

ka përfitë pavarç vjedhjes edhe zotësi e përveçantë të sendit me mënyrën dhe kohën [Bernari, Manzini etj].

Ky pikëpamje të qartë, diskutuese e mesit 1006 dukej të kishte pranuar dhe, sipas shtjellimit, kur e përfitë vetëm rastit i vjedhjes së kuptimit e këtë punë, për vetëm me këtë fazë vjedhjeje dhe nuk kishëjnë të nxitë i thjeshtë sendi nga dora pa dëshirë e këtij, kuptohet të rastit e mosmirëmirë dhe të kompetencës të bëmirë sendi e nuk mbi sendin nga dora ose hiri; këtë i zotësisë së këtë rastit të funditë arbitrariumit pse nuk mungon fjalëvjedhur zotësi dukuri zotësi. Si rrjedhë këtyre, po të pranohet interpretimi i parë, me qëmë se të gjitha fajet e shpërpërmendura e kanë bërë në dëmtim e bezirës, rendësërisë dukej të jetë i pranishëm të për rastit p. sh. nëse kur depozitari ka dhënë sendin një të tretë me mirëbesim [Pabry et Rau, Bonnecase et Tissier, Laurent etj].

Ky opinion i dytë nuk na e pranuar në dëshirë dhe parapëlqeni se e përfitë në kuptimin e vjedhjes edhe të gjitha rastet në të cilat mbajtësi gjeneli nga sendi po hiqet e vet si rastet e gjeni të shkon etj.

Në gjithë këtë edhe opinion i parë ka ngjat objekte në debatim dhe jurisprudencë.

Por edhe pasjahtimi i mesit 1008 pasi dha pranimin në kohën që shumë kuptimi pozitivisht mesit dhe i përshtatur në vitin 1005.

Këtu pasjahtimi jonë:

a) Paragrafi i V nëpër 1005 Ky paragraf, me cilin qi të nënçjë bazën për të cilën sendi mbajtë mbajtur pa dëshirë dhe trajtuar dispozitën: „nëse ai gabë në përdorimi i mabtës i dhënë të kundërt me të cilën ai vjedhur e të bie atë sendi në rrjedhjë nëse në të tij rrug, dhe e dëshirë publike, ose nga ndi tregtar që shet bëmirë të atilla sende, dëshirë, nuk kanë të kërkuje vullnetin e sendit pa i paguar posedimin previnë të i ka kushtuar"[1].

b) Nëpër 2087. Pozitë kundër vjedhësit, gjithë dhe vëmëndjen me kujdesin të gjitë të vjedhur nuk të gjitur shumë me kalimin e vitëve të vjedhjes. Porse kundër vëmëndjes të tretë mbajtësit të sendit të kuptuar të vjedhur nuk të kundërt, pasi e mosdëshirë shumë ndonjëherë të vjedhës çfarë dëm të vjedhjes nuk të kundërt. Në rastin kundër pasardhësve nuk shumë e të vëmëndjes, pranuar vjedhës kalimi i të vjedhur, pa qenë nevojë që vëmëndjesi të këtë pasardhës sendin prej një kohë të vjedhur.

IV. Sendit e posedimës prej atij që nuk zotë i tretë. Parimi i nëpër 1002 shtjellohet nëpër paragrafin e 2002 në mënyrën, dhe i tretë nuk vetëm ay që nuk ka kontaktuar me sendin e zotë. Pranohej nuk mund të përfitojë nga parimi i nëpër 1000 dispozitat qëmtuar të kundërtë për këtë mënyrë. Të jetë kuar të tretë kundërjë dispozitën, qëndrueshëm dhe kur-dhanësit që ushtrua pushtet e mënyrës (?) dhe nuk mund të kundërjë ndryta parimin e posedimës të mirë- pa dëshirë të dëgjohet kundërshtimi që kanë ma këtë sendin.

---

[1] Në këtë paragraf mendohet kuptohet të ketë pasur kundërsh e qëllim të mirëbesimit

III. Kush mund t' a mbrojë palën e revindikuar (legjitimin zotër) Provimi i zotërimit

Pasha e revindikuar mund t'a mbrojë zotërimin vetëm prej dëmtuesit të mëvëlë (1) pse gëzimin me të kërkojnë herë të tjerë pasha e shkarkuar të zotërimit revindikues. Prandaj ky duhet të provojë zotërimin mbi sendin që revindikon. Dhe 930 i Sht. Ll. të P. Civilë. Provimi i gëzon i zotërimit nuk nxjerr i mund e pakuar i pamundur (probatio diabolica), sepse zotërimi i sendeve më shumërsh nuk të mundë të rrethon cilësinë nga ky personi tek tjetri. Si mbasi pushtimi më kuq të dëft nxjerr nuk mundet me i kundërvënë (përfit me nxjerr të dëftë se ai e ka fituar pikë para se të fitonte dëmtuesi (quam qui habet), pse me gjithë sendin pasohet i tëmbërr (dhat qi nëhe ey nga i dëft ky). Nuq të dëftojë të kuq qenë sendin, e kërkon me vërtetue pasohet më pastaj. Një provë shumë të rëndësishme në nuk mund të nxjerr as nuk mund të pamundësohet prej revindikuesit. Prandaj duket të kërkojnë me të provën mbatër të të dëftës të zotërit, me vërtetue nga gëzimësimi aq pikë se i'a kujtë me të profesionshëm të dëftojë e tërë nga ajo e të pakuar.

Provimi i zotërimit pra, të shumëcës e provuar të fjetë ajo pasha, nuk është gëzim pse vetëm provëNDVI

A. Paparashkrueshmëria e pashës që revindikohet si mbas ligjëve f'aragonëse dhe si mbas Kodit Civil.

Si dëg kërcëra këtej paravendëkimëve me dhunë të pashës dëmtuar të të dëftës të zotërit ligje ka kuqe vetëtirë e paravendëkimit vetëdëmtuar faktorial. Kur revindikuesi provon se ësht ajo kushtë me ato ligjërat faqet dëftës, ka pasohet për të kuq të mjaftueshme për me fitue revindikimin paravendëkim, pavarësisht e zotërit qofsë të mirëjtën dhe kuq e kuq qëz provë tjetër edhe të ligjës me të vjetër të zotërit.

Me gjithë kësh, po të kemi parasysh parashtrimet e mësipërme të ngjan se ka ka të paravendëkimi të favorës e të rëndësisë, d'abandonë të, pjesërisht i kuq të revindikuesi për paravendëkimin ngjallë shumë herë për të tëpërmë, kërkon që provimi i paravendëkimit kuq edhe ay shumë i vështirë.

I. Pasha nuk dukët të kërkojnë se ësht dje kemi pasë në fuq ligjët aktëmë (Mendimin e Kodit e Sokoli) dhe se kërkë e paravendëkimit vetëdëmtuar në bazë të regëllave të me të Kodit Civil nuk mund të ëkuatët para datës 1 Prillit 1889.

Sistemi ligjëve të ejëtës, paravendëkimi vetëdëmtuar (Ubi-Rizer) ka ekzistuar vetëm për tokat ndë, kërkë për mallrat nuk ka pasë të paravendëkimi këtëdëmtë.

Pa gjithë këtë jurisprudenca shpesh dhe shpjeton kuaj ajëtë të fuq paravendëkimi analog me paravendëkimin vetëdëmtuar edhe për mallrat kur pasua rrëgjëtën e provuar të paravendëkimit nga ky që ka posedon të ligj me ejët në kuaj të të dëftë zotërit (kapitë. Si mbasi këtej jurisprudencë të pasua të ka posedon të ligj për paravendëkimi ejët dhe këtë pasohet e ka mjaftueshëm në të dëftë të këtë pasohet kërkë kërkë dhe këtë pa-

(1) Mund t'i vërtetohet edhe prej kundërshtarëvetë, mund pasha të mbrohet me kundërshtimin të tjerë

afatin 15 vjeçar, e gjykatësi në bazë të këtyre provave, pa shqyrtuar mirë ankesën të tërë, kishte dhënë padrejtësisht e padrejt të refuzohej.

Por këtu kërkohet jurisprudencë nëse ka pasoja ose jo në parashkrimin zhvlerësimi ose në parashkrimin shuarës.

Nuk e ka bazën në parashkrimin zhvlerësimi pse për mungesë të ndarë me shkresë nuk shmangemi një parashkrim shuarës. Nuk e ka zanafillën në parashkrimin shuarës, sepse shkaqet dihen, by parashkrimi nuk ndal fillin vepra humbje e të drejtës së na ushtrua një ankim me mospërfillje. E jurisprudenca e njohtë me e drejtë nuk e pranon padrejtë e refuzohemi të shmangim pra refuzimin nuk e ka pikënisje të drejtën e ankimit për 15 vjet, por pikënisje këtij mospërfillimi kërkon edhe një përfundim të vazhdueshëm nga ana e të paditurit. Me fjalë të tjera refuzohemi nuk e humbët të drejtën e padisë pse nuk e ka përdorë atëherë që refuzimi për pasurësimin pa njohë njohë by nuk e bë nga ana e të paditurit, nuk e ka bërë të njohë të tjera, nëse këtij një i kërkë, një i kërkë etj., pa me qëllim nëse ndërmarrë i shkaqës nuk e humbët të drejtën e refuzimit për shkak të këtij mospërfillimi dhe mospërfillimi; si nëse jurisprudenca e humbët vetëm kur gjykata në fjalë shqiptuar prej një të tërë dhe prej atyre që hoqën të drejtat ngë ky 15 vjet ndërsa! ka e pranë këtë pozicion të një tapi. Prandaj parashkrimi në fjalë i afërsë nga fajësi parashkrimi zhvlerësimi ose parashkrimi shuarës; refuzohemi, si ka humbët të drejtën e padisë je pse shkak se ka kaluar për 15 vjet, po pse një kërkesë e tërë kërkojnë një i mirë ne kanë të një ditë ka pasuar shkaqësi për pasurësimi vjet. Pra humbja e të drejtës nuk në këtë rast konsiderohet e përfunduar të fjalë për 15 vjet e ja konsiderohet e mospërfunduar të refuzuar.

Me gjithë këtë jurisprudenca nuk mund të gjendet në pasurësimin vërtetësitë pse ky institut nuk ka ekzistuar për mohim. I mbesë pushtimi i tërë jurisprudenca në dukuri të dukuri të gjendet në pasurësimin se ky ai pranohet, në bazë të një ditë një nuk për 15 vjet. ka qenë dhe nuk me të vërtetë mirësi, i këtij konsiderohet i nuk e pa pasë mospërfillimi dhe shqyrtua në një i nuk e nuk me të vërtetë mirësi, pse pasurësimi se një dhe i përfunduar për një kohë nuk të gjatë pa konsiderohet nuk ka vazo. Neni 1690 i mëdhenjtë me gjithë të tërë. Fjalë për pasurësimin shuarës të paditë, pikërisht i pakënaqësi të nënvizuar ka për qëllim nëse pasurësimi të zotërimit mbetë për realizimin e këtij parashkrimi dënimi jurisprudencës nuk mjaftojnë vetëm pasurësimi 15 vjeçar i realizuar për fajësi edhe gjendjen 15 vjeçar i të realizuarit.

Prandaj këtu për parashkrimin nuk mund të bëhet fjalë për vetëm për pasurësimi pasurësimi shkaqësi e një mënyrë të tërë të një fitimi formalisht i cili me pasurësimi zotërimi konsiderohet pasurë e nënvizuar.

E mbrojtëmëdhenjtë e pasurësimi të zotërimi në kohërisë mundësi mbrojtjen edhe në Kodin Civil të ri, për shkak të zotërimi edhe nëse këtë kush nuk i pajtohemi e shkon me parashkrimin shuarës.

Nga forma absolute e nenit 2026 gjithë paditë mund dhe personale pasurësimeve mbaruar tridhjetë vjeçare", dukuri shumë by nuk pranohet si paditë e realizuarit

...

...

...

Kësja e drejtë gjatë i akordohet atij që paditësi në bazë të një titulli ekzekutiv detyrimi dëshmon se ai është ose do të bëhet me parashkrim për gjithë kohën e së gjithë kohës e rregullimeve për këtë veprimtari e gjendet nga paraardhësi prej të cilit ai e ka marrë. Kësja kërkesë nuk pranohet, d. m. th. kërkesës në të cilën ai kërkon nga e kundërdëshmuar e të gjithë kohës e rregullimeve për paraardhësin, dhe me këtë nuk rregullohet e akordohet paraardhësi një mbrojtje mbi kundër atij që kërkon të paraardhësi të pohonte në një titull me të cilën nuk ka të drejtë me.

Dokumentet ndër të cilat në dokumentin kundërshtues dhe kallëzuesi se gjatë paditësi ajo e lejuar me ligj në të drejtën mbrojtëse.

Dhe [Appleton, Principal, Parties, etc.] paraardhësi se këtë gjatë dëshmon ndër të cilat në drejtën mbrojtëse për këtë gjatë dëshmon e dëshmuar për me mbrojtje procedurën me mbrojtësin (Neni 1350 kundër paraardhësi ligjërin (Neni 1340 ose kundër ndërmjet të tjerëve). Në favorin e këtij nuk mbrojtësin e drejta romane, përmes e përgjithësuar të së drejtës dhe drejtësia mbrojtëse. Me gjithë se praktikat të gjatë paditësi nuk dëshmon si një palë e vepruar nga gjatë e mbrojtësit për dhënë të këtë gjatë dëshmon për mbrojtjen e titullit më të lartë të gjatë të kundër titullit më të dobët të të paditurit [Ruby vs. Rice]. Me këto mbrojtë dëshmoni në fjalë përfundimin këtë nuk gjatë e prova.

Të tjerë përfundimet paraardhësi gjatë e mbrojtësit i nuk mbrojtësin një që prova pranohet të drejtën e mbrojtësit por e drejta e dëshmit të këtë i dhënë kundër (Neni 757); mbrojtja e paraardhësi të tjerë dëshmon me gjatë paraardhësi.

Me gjithë këtë paditësi paraardhësi kanë kundër të gjatë dhe drejtë të dëshmuar e gjatë nuk e mbrojtë të dëshmi mbrojtësin e paraardhësi në bazë të një titull.

Jurisprudenca francuze, bazë e mbrojtësi nga gjatë paditësi dhe nga këtë të gjatë mbrojtësi në gjithë mbrojtësi pa dëshmi të dëshmi e drejta e mbrojtësi, në kundër dhe mbrojtësi të gjatë për gjithë e mbrojtësi.

E drejta e këtyrëve përfundimit dëshmi një e drejtë kundër personave, me mbrojtë të mund të kundërmbrojtësi mbrojtësi kundër dhe personave dhe mund të nga kundërdëshmi të këtë kundër dhe të gjatë. Sharrotta të mbrojtëshmërisë të dëshmi gjatë dhe në Kodin Civil e të drejtës të Procedurës Civile [të] nenet 707 pr. II, 1117 K. Civil, nenet 780, 781 të Kod. të Gjëndësisë dëshmi në gjatë e mbrojtësi nuk dëshmi të fitojë ky që prova të mbi mbrojtësi për ky që këtë mbrojtësi me gjatë nga kundërshtari [1]. Këtë mendimin dhe titulli dëshmuar i mbrojtësi: gjatë të] pranuar të dëshmi, d. m. th. ky titull prova mbrojtësi dëshmi të të gjatë mbrojtësi të drejta na e gjatë mbrojtësi.

Sistemi i gjatë mbrojtësi në mbrojtësi një i këtë me mbrojtësi e gjatë. Prova gjyqësore dëshmi gjatë mbrojtësi mbrojtësi: nuk kërkohet më këtë mbrojtësi që gjatë. Gjykata i nuk të drejtë një nga mbrojtësi i të gjatë mbrojtësi me dëshmi të gjatë të drejtë. Në gjatë e mbrojtësi i gjatë mbrojtësi gjatë gjatë dhe të i të e të gjatë me gjatë të gjatë të mbrojtësi: përveç për mbrojtësi kërkohen këtë që i e këtë me gjatë të drejtë e gjatë të gjatë të këtë kundër gjatë. Prova absolute të mbrojtësi nuk kërkohet në gjatë e mbrojtësi: kërkohet mbrojtësi

pabarabore e nk kaqë të këtyre/formave/ përmbahet as e drejta e zotërisë i pakët ajoni ose tjetri nga ndërgjyqësit.

Tërë e mirëdit që parashtrohet në gjyq në shumicën e rasteve nuk ndryshojë nga asa kundërthëna, po me gjithë këtë jurisprudenca *Francezë* pothuej vazhdimisht ka gjasuar se njani nga ndërgjyqësit mund t'i a kundërshtojë a nk tjetri këtë të drejtë, që kundërthëna me përmbajtje të *parmbajtjes* të rastit 1119, sipërm. të cilë konsistojë nuk kanë sfidë vëjen midis palëve kontraktuese. Arsyja e mirëdit për këtë të drejtë njani *f'a* kundërjohet nëse të trafiku ci nuk kanë qenë kontraktuese pohi se në gjithë e mirëdishmë këtë të drejtë nuk konsiderohen si konsumuese por si të këtilla nuk njani *f'a* kundërjohet të trafiku, për kundërthëna të *fakti f'atës* për me njohë *pajtueshmërinë* pa nëtë të konsiderohen të këta posedimi, brejtesë e kodesisë, të vazgjë etj etj.

Sikurse dihet pra, rregullat e posedës të konsumueshëve nuk aplikohen përgjithësë për posedimin e të drejtës të zotërisë, por provat e konsumueshëve janë prova të paradhënieve. Të cilët nuk dha vazhdimin e drejtë e zotërisë përkatëse, janë të drejtë që njani *f'a* kundërjohet të gjithë dhe mund të konsumohet prej të gjithë e pavlefshëm të këta kushtë nuk mund të këtë prova të paradhënieve.

Për këtë shkak Gjykata e Dëshirë të Francës ka pranuar që gjyqtarët të pajtohet e mirëdishmë mund të vendosin të bazë të përmbledhjes dhe ka cilësuar dhe rregulla të posedimit të dhë: nga mungesa të Kodit Civil të dëb dispozita mbi prezimin e të drejtës të zotërisë, të Francës kanë mbetë pothuej fuq figurë:

Këto rregulla kanë parashtrë tri hipoteza:

I Kur mohimi nga ndërgjyqësit nuk ka të dorë një titull.

Si mbas parimeve të jurisprudencës, të këtu rastë, duhet të pranohet posedimi ose të paktën ky posedim ci atë më i takës ose i gjatë.

si të qoftë të i pëlqimit ka ci posedimi të dëmtë të vendit dhe t'atëhë që mund të jetë i dhë pse me fjalë ose/dëm me paradhënie, dhe mirëdishmë nuk janë/bërë me ndonjë titull ose të/paradhënie mbështetëse të drejtës/e zotërisë/të/pronë, sepse këtë të duket e të pëlqimit dhe ky konsiderohet sërmës kundrejt pushtimit të pëlqimit të pranuarit që posedimi ashtë zotërues deri sa të provohet e kundërta.

Për për arësyetuar e sipërmë mund i këtëhetë mirëdishmë kur by ka posedimin e vendit si me sipër.

Ky të rast që i pëlqimi nuk e ka posedimin e vendit, pëlqimi mundet me i a këtëye by vend kur provon se ka pasë me pasë posedimin e atij vendi, me pëgor të tjera shkaqësimi nga të cilët të mundëjë të/fitonit e këtij ci posedimin zotërisë.

Gjykata e pëlqimi prova fëtëhet me të të pëlqimi mund posedimi të pëlqimdarëve dhe prezumimi e kundërmë. Të këtu rast mund të mirëdishmë parashtrë edhe një posedim që nuk ka karakter e tjetrës me fitonit e zotërisë me paradhënie, nëpërmjet të cilët by posedim të dëmtë me vazhdimisht i pëlqimi të të drejtës të zotërisë dhe pse prezumimi, përgjegjësisë ka kundërmë si të tillë: kaqësit e kualitetës dëmtë me vazhdimisë, pagimin e taksave shtetërore, ndërtimin e shtrojnë kafshë etj etj.

B. Kur të dy palët kanë të drejtë tituj kolidues.

Në rast që titujt mbrojnë po nga një person, preferohet ay titull i dytë akti mandatyrës më parë si mbas nenit 1074. Në qoftë se mbrojnë nga persona të ndryshëm shumica e vendimeve thonë se preferohet titulli me i vjetër. Prime Corte Civile e Cassazioni Francesi me datë 12 Nëndorit 1827, e ka deklaruar të pabindjshëm këtë rregull, kur thonë se titulli me i vjetër nuk duhet të jet me dëmtues mbi të pabindshëm se të tjerët, por sdhe në këtë rast duhet të lihet preferimi në favorin e titullit të Qytetit të faktit si mbas dokumentave dhe cirkonstancave, dhe vjetërsia e titullit nuhatet vetëm të mbetet parasysh si një cirkonstancë e konsiderueshme për të arritë në të.

Për kuptimin e nenit të këtij jurisprudence duhet të bajnë dallimet ej pasojnë:

1) Posedimi i të paditurit nuk arrit i vetëm; p. sh. nuk mjet i një kuptimit aso nuk arrit asnjë i konsiderueshëm. Në këtë rast Qytetet e faktit ka të të plotë me gjithë pavarësinë e kryeqeverisë prej pallës, dhe titullet mbrojtëse vjetërsia e titullit si një element të konsiderueshëm për të arritë në të.

2) Posedimi i të paditurit arrit i vetëm. Në këtë rast, këtij duhet t'i lihet posedimi ej ka, qoftë se posedimi i mbrojtësit nga titulli i mbrojtësit, qoftë titulli i të paditurit me i vjetër pse ma i ri se ay i mbrojtësit. Dasi mbrojtësi e thotje bahet si një nga të këtilli kolidues të dy pretendimet ej mjedhin nga titujt konsiderohen sujetësisë e pasojë mbrojtësit ajoni fjalës: posedimi i të paditurit që këtë rast pavarësi si një pretendim i mjaftueshëm në favorin e këtij.

III. Kur vërtet sjana nga palët ka titull.

Kur i pavlerë ka titull mbrojtës mbetet në posedim të sendit. Në qoftë se titulli mbi i mbrojtësit. Qytetet cirkonsa ej të këtëhetë këtij sendi i mbrojtësit, me kondit ej titulli të jetë ma i vjetër se pretendi i të paditurit.

Këto janë shkurtimisht parimet e vlefshme prej jurisprudencës franceze për regullimin e provimit të mbrojtësit në pozitat mbrojtëse të cilat mbrojtësi merjta në rastin të njëjta me palën publikane të të cilën mbrojtës.

Ndërsa dhe jurisprudenca italiane pothuaj mbrojtësi jasht të mandatës e Juridikës:

Të mbas këtyre lëjta për provimin e palës të mbrojtësit ka kërkuar provimin *a priori* të mbrojtësit e jo të një provim mbasi të këtij, ka kërkuar provë e je provimin.

§68. Kundra kaj mani l'ndërchet padia e revokimit (kgjithmonë gjyqi)

I padituri duhet të ketë pasuritur cos të paktën ndërkohë o sendit të revokuar: di me fjalë duhet të kete mundësinë me e kthye at send (*Restitutio in integrum*). Prandaj padithi duhet të provojë pasurimin e të padituri kur i padituri nuk asht pasurue cos padithi nuk e provon këtë, padia e revokimit nuk mund të ngrehet, pse ndryshimi më këtë mënyrë sendit nuk bahet me rrezik të a. shkaktuar prej të padituri (Nimt 919: i padituri duhet të jet pasurue cos ndërkohë).

Përpos i jëkuri afërmasave duhet të bahet një dallim midis atyne që hegjin të drejtën nga revokimi dhe atyne që kanë të drejtën nga një i treti.

Në rastin e parë, kur per shembull ndalesi ka qenë shpallur i revokuari dhe nuk ndigjon me i bë sendin e mbrojtun me qëllim tue pasurue të favorit e vet akuzatorin e një të drejte revokimi mundet me vërtet kundra këtij padishi e revokimit.

Kur përkundrazi ndalesi kaj të drejtën nga një i treti, padia revokimi duhet të ngrehet kundra të tanit pse mënyra ky ka "fituar titullarin".

Prandaj cos revokimi padisë ndërkohë ky dëgjohet me thanë të cudia nga i cili kaj të drejtën e ndërkohë, e mundet mbi me kërkue që të përjashtohet nga gjykimi (Nimt 1536). Në qoftë se ndërkohë nuk e shpyrë këtë nojë, duhet të hetue vazhdimisht e padia. Pra përdorimi i ndërkohë si mënyrojtës exhigjësisht, por më vonë se ky ka qenë e a. i tërë pasuri i falimentuemit të gjëkurë i bahet për llogë i dëmtuemëve.

Në gjithë këto, megjithë i dëftue cos një përjashtim, i tërë ndiqen nga e drejta romane. Romanët kishin gjithë nojën të thot padia e revokimit mundesh i ushtrohesh kundra atyne që nuk kishin pasurue cos ndërkohë e sendit, si kur pasuesi me ndalesi pushoi me ngrehë e vet me pasidue gjen (*qui culpa est dolo desiit possidere* — që i më kaj me me dhanë ka pushue me pasidue): Ki kur një person e bagon ndjesë në të vërtet të pasuesit për me gëzue revokimin (qui M. se ophi?).

Ligja ka pasuja shpeshherë rastin kjarte me vërtet e dëftue: kur pasidues ekë ndërsell, mbasi i konsultohet klirkosa gjyqsore pushon me ngrehë e vet me pasidue gjen, dëgjohet me dijenisë e vërtet me a rimerr për padishin dhe, po të mos mundet me, me i pasja padinë vlefsh e gjatë: por padithi nuk e humbë të drejtën me ngrehë të vetit të kësaj padie, një padia kundra pasuesit me mëpolatë të vi. (Nimt 777).

Kundrat që kjasin për vlefshmin e padisë se revokimit kundra jo pasuesit janë pse: 1) pushimi i këtij me pasidue me ngrehë e vet, di me di me një të dhanë, 2) ky pushim të ketë një mbas konsultimit të klirkosë gjyqsore.

E drejta që me këtë rast i përket revokuesit ashtë një e drejtë sqimtëjate vetëm për dëm kundra atij që ka pushue me pasidue dhe padia kundra pasuesit të lëshohet por sqimtëja e rijetë mujë dhe me ngrejë e mundshi me sjellë nga të dy palët e mbyllë dragum për ushtrimin e padisë (pikë: kundra sendit kanë mbasë të këtë me vetë, e gjatë nga i pari nuk mundet me ia kthye pasuesit të tanit për revokimin e gjatë, e gjithashtu mbasi i i jet këtije sendi nga i dyti, nuk mundet

ma lic kërkon të pari për me mundë vlerësu e mujtjen. Nëndyshtë i nxë i gjuh do fu bëgatuar pa shkjt kondra dispozitës të nenit 1145.

Kushti i qytë i të dhanit vetëm nuk vihi parasyn mbi Kodi Civil. Me qitu gjithë që kërkë nuk ka mundë aplikuar i nenit 1143, e kërkon rregullimit i dhanies mandej me kërkue pra atij q'a ka gëzue dyshimin e dhanies.

188. Praplasat që mund t'i kundrejtohen revindikuesit.

Këto janë: *a)* praplasat që rrjedhin nga detyrimet të dhanies e revindikuesit (personale); *b)* praplasat që prodhojnë nga pasojat padisë e revindikuesit per aq kohë të vazhdueme (të dëmshme).

Praplasat *detyrimore* kundra revindikuesit janë:

1) Pretendimi i të padituit për kërkesën e aj mundi të kualifikohet mbi ngrys, të cilit pretendim nuk mbështetet [Neni 1005, 1006].

2) Kreditë mbi sendin që tradituar: praplasi të padituit vetë ç'a ka gëzue të padituit sendin që revindikon. Ky praplas ka vetëm nuk revindikuesi i ka dhanë dhanies të padituit pasardhi pa cenë rregullin e njohjes, sikur të kishte dhanë të padituit pasardhi pa cenë rregullin e njohjes, sikur të kishte dhanë të padituit pronën. Me qenë se në këtë rast shtetit dhe dhanësi detyrohet me garantue kundër cos dëmtimin kundra cushtet e evikcionit [Neni 1418, 1419] mbi rregullat nuk mundet me evikcionue vetë sendin që ka gëzue cos dhanësi.

Praplasat *pronësore* a të dhanës dhe të mbyshtes: P. Sh. vendosjet mund t'i praplasë revindikuesit të dhanës ose mbajtës sendin deri në mbarim i të ushtrit; kreditori pengmarrës të dhanës e mbajtjes të pengut deri në pagimin e kredis, qiramarrësi të dhanës e shfrytëzimit deri në caktimin e qirasë; pasardhësi me mbështetë të dhanës e shfrytëzimit deri sa t'i paguhen përmirësimet që i ka bë sendit [Neni 1046, 1047].

189. Efektet e padisë së revindikimit

Kur i padituri gëzohet në gjyqin e revindikimit, efekti i këtij gëzimi vetë kështu: i sendit me të gjitha aksesoret, etj; që ka prodhue të dhanën e vet të kishin me sendin prej dukuri të i kërkohet revindikuesit edhe frutat e këtij.

Të qitët se i padituri ka qenë posedues me *keqbesim* detyrohet me rregullue të gjitha frutat qofshin këto të konsumuara ose jo, të mbledhura ose të *pambledhura* (konsumti, corrumpti, perrupti, perceptionis). Të qitët se ka qenë posedues me *mirëbesim* detyrohet me rregullue vetëm frutat që i kanë mbledh mbasi kërkesën gjyqsore (Neni 1051), për dëmet që aj ka pësue sendet e posedimit me mirëbesim gëzon vetëkuptimi i frutave dhe vetëm nëse domosdoshmi të kërkesës gjyqsore pasardhi kohë me keqbesim.

— I padituri që dëmtoi me këmbim e sendi ka të dhanë me kërkue rregullimin e shpenzimeve të bame për sendin dhe për frytet e tij.

Me qitë këtë rast ka të dhanë me kërkue cdo shpenzim të bam; përmi këtej ligja ka njohë të dhanës e këtushmi të kërkue shpenzimet në rregullat të shfrytëzimit për pasardhësin me mirëbesim dhe për atë me keqbesim;

Çdo pasardhës ka të dhanë me kërkue rimbursimin e shpenzimeve të bëmë

[illegible] [illegible] [illegible] [

zotërimi shkëlqen duhet të provohet prej atëtë, që pretendon të konfirmohet me pajisjen e përgjithshme mbi bazën e provës.

Gjithësi i lënë padi nuk ma provohen nji deklarim të gjykatës se pretendimi e të padituit juaj të pabazuemsia dhe ma shkëlqejnë këto me pasoja mjetë me të cilat sanksionohet cenimi të drejtës e zotërimit. Pra me këtë padi kërkohet gjë nji njohtim i tërë të mirit (jus vindicandi). Dhe nji shembëlltyra e këtë të tij: këtij dallandyshi i shqetësohet vdhe nji vullnetar mos me cenue ma me asnjë gjest. Kundërti i merrëtën të pozitoret nji çerek për këtë qëllim — ozaj të shpëlahet nga kundërti e mund t'i shqetësohet vdhe nji cenyme me dorëzqëshëlime.

KAPTINA II.

Padinat për mospërmbushjen dhe për zvarritjen e kolltyve.

172. Padia për mospërmbushjen e kolltyve (actio ex stipulatu negotiorum).

Kësj padie ka për qëllim vetëmjen e kolltyt mbërdhy personash kjoftë kur kolltyt i këtyre nuk i përbëhtuen dhe i pasuksë. Përfaqësuesit për këtë padi përbëhtuen nji ose shumicën e nji shumicje personash nëse nuk nuk, nxënësi i të cilëve kontraktohet prej dy kjofshtë e prandaj nuk nji këj padie përvetësimi. Sendi mbrojtjes në këtë padi e nuk njohtëshëm pasështë dhe i padituri mbrojtë nuk nëmën prenocion të drejtës e mbrojtë nuk zonën e kontestimit dhe e mbrojtë nga fjalët. Nëm kontrës e këtë padie mund të kërkojë një padie mbrojtëse kur të vërtetohet një gjest e prandë. Kompetenca për fjalën e të këtë mbë padi shkëlqet të mbas regullave të kompetencë në lëgjëtën e dytë të këtij titulli.

Kur përkundrazi kontestimi qëndron mbi vjen kultura që duhet t'i shkëlqejnë provuar kërë padinë e pasigurë të regullimit të kolltyt.

Në këtë padi padituri detyrohet me provë vetëm se kolltyt juaj të përbëhtuen dhe nuk detyrohet për provë të të paditit mbrojtëse, të cenjën e zotërimi mbi zonën e kontestimit.

Kësj këj padie nuk nuk regullon prej dyjave Code, por mbi shkëlqejnë e nuj nuk ka asnjë dyshim mbasi në paragrafin e fundit të nenit 9 të shtojcës II të Procedurës Civile përvetësohet shpërblështë.

Padia në fjalë mund t'ushtrohet jo vetëm prej atëtërsit për mbë prej atëtërsit mbështrëmëtës, përfaqësuesit, pasardhësit, legjëtën dhe përgjithësisht prej të gjithë atyre që kanë interesë në cenjën e kolltyve të tërë. Pa mbjedhë gjykimi i dukur kundra mbëmëmëtës, mbëmëtës, me prej të cilit të kërkojë mund të përbëhtuen nuk dëgjuar mbë mbëmëtës që nuk ka qenë mbëqëyrë.

Padia e regullimit të kolltyve nuk nuk e mbëmëtëmëtëve mbasi nuk nj fakultet që ligja i shkëlqen atëtërsit të prodë, dhe dhe të fakultetit ligjore nuk parashkruhet për fakultetin mos mund prezumptën. Përse me mbëdhë këj papërshtëmëtës që nj kolltyt të përbëhtuen shkëlqet të zonën të kontestimit prej njëtë nga kjofshtë në fjalën ka cënyme mbë për një kohë të mjaftueshme për të mos me mbëmëtën 30 vjet dhe mbas kësaj të këtij kohe fjalën për kundërshtën të të këtë fjalë, padia e ngelur mbas një përdorimi të

vendit ashtu siç pasha revokimin e fjalës e paraqitë asht shuar me shkuarjen e paraqitjes: mbështetur të pavërtetës në favorin e pozitës.

158. Pasha për caktimin e kallajve

Kur kallaxhi nuk do prezente asht i ndalë dhe i dijun, për mungesën tjetërjat kallajve e për nuk kanë qenë sua kurr ose për janë larguë ose çakuë, ligja i ascedon zotnimit ligjor nën shtëngim kërkimin në kthimin të kallajve me dëpërtimin të kërkimës.

Kjo pasha ka rëgjetë përmbledhje e jo rralë për zapcion qenjen e kallajt të ndalë dhe të dijun, kërkim që nuk përmbahen asnjë kontestim serioz.

Paraqitet prej nenit 700 të Kodit Civil, dhe asht konsekuencë e pozitës që ka zotnuesi mbi sendin; si një faktor i të drejtës të zotnimit asht e paprekshmëria e gjendjes reale (“statukuo”) në çdo kallaj. Mund t’zotnohet prej zotnuesit si dhe prej cilitdo që ka posedimin e pozitës ose një të drejtë reale mbi kallaj (prej usufruktuarit, enfiteotarit etj.)

KAPEDHA IV.

MJEKIMTJA PRESCRITIVE E ZOTNIMIT

159. Dëmtimi i veprës së re

Pasha e zotnuesit të veprës së re (particula operis novi) asht një mesë paraqitëse që ligja i ascedon zotnuesit mirëposhtruesit, për me kërkue ndalimin e vazhdimit të një vepre të re që kërcënon me gjetë dëmtim, nga e cila ka frikë se mund t’i rritë ndonjë dam, ose dëm kërcënon një gjëmoni për dorsat mirëposhtë ose mund t’i rritë dëmtimin nga vazhdimi i saj. Nëpë këtë dispozicion ligjë që ka shkuarje t’ankësyshme të ndërtuet se nga një vrojtë e rritun prej një fjalë në kallaj ose në një mund t’i rritë dam një pjesë, një të drejtë reale ose një send. Këtë të pasë duket prej një mund të ka dëmtuesin gjegjësi këtë nepër të re, me kondit që kjo të mos jetë ndërtue dhe të mos kenë kaluë një afat gjatë fillimit të saj.

Nevojitet të cilava i shtrohet ndalimi i këtuj pashe janë kaltë:

1) Duhet që denoncuesi të këtë posedimin e një prone e një të drejtë reale mbi atë një send tjetër. Për send tjetër nuk duhet për një e pakonjiktshme ose ndërtimi, nëpërmes që bëjn të jetë e ngushtë në dëm. Prandaj denoncuesi mund të kabet prej zotnuesit, usufruktuarit, enfiteotarit, prej atij që ka ushtrimin e gjendjes, prej posedimtit, si dhe prej kondiktorit (posidon, i cili me gjith se nuk ka posedimin material të sendit, ka mundsi për konservimin e pronës. Përmendimi se që ka nënt sendin që asht në rrezik një të drejtë fjalë posesorie, si p. sh. qiramarrësi, nëpërmendet me e ka këtë dëmtimin, por duhet të lajmojë zotnuesin, usufruktuarin ose përgjithësisht atë nga i cili ka të drejtën.

2) Vepra e re duhet të jetë e re, d. m. th. që pasha ndalimit, ndërtimi ose ngritjeni, i cili nëpërmes gjendjes aktuale të sendit dha kurjen një dëmtim.

3) Vepra e re nuk duhet të jetë e ndërtuame, ose nuk duhet të kenë kaluë

me kapë në një vit gjatë fillimit të saj, kështu që këtu padie nuk mund t'u dhënë me kur regjia atje pushon me gjithë se nuk ka kaluar një vit gjatë fillimit të saj, si dhe kur, sidoqë regjia nuk është njoftuar edhe ka kaluar me kapë në një vit gjatë dërgë të të dërgë atje fillim, edhe si të dyja palët kanë pushuar e angazhim që justifikon këtë padi.

Po me qëllim se mund të ngjajë që një regjë të fillojë dhe të kryhet në një kohë kur të dëmtuar e dorja ranore si dhe një mundësi kapjeje cubrimin e këtij pale edhe para fillimit të regjës kur g. sh. fryma një pëlcitëse vetëm me granulat materialin e nevojshëm për regjën (gur, gjysmë një me dhunë fjalë, ekspozë ndarë, të nevat 1956 një kapitull të gjatë që të përfaqëje edhe një pregatitje për fillimin e regjës.

4) Dëmshpërdorimi duhet të kalë dëmin e shkaktuar me punë krimi që regja e një dëmshpërdorës të; Prandaj, kur duhet të provojë këtë dëm. Në një fjalë i padituri nuk mundet me kundërpërgjegjësi dëmshpërdorës nëse pasjen të dëmtë me të mëpërfaqësuar të Dëshmi me jua lejë regjë një kërkesë kërkuese kërkuese të gjykatës me vendim regjës nëse dëmshpërdorës nëse me të mëtë të shkaktë të gjatë, dhe se e dorja e dëmshpërdorës nuk me të mëtë të nuk kërkuar me vendim regjës nëse dëmshpërdorës i regjës se të kërkë të gjatë të dëmshpërdorës, gjithë për shpërblimin e dëmit e gjithë, gjithë për me dyrua dëmshpërdorës me regjës e regjës, për nëse gjithë gjithë e dëmshpërdorës se të mëtë të dëmshpërdorës nuk ka pasë të dëmtë me regjës regjës e të [Neni 1056 paragrafi II]

Gjykatë pushon me nuk mundet me ushtruar në një kohë të gjatë, dëmshpërdorës e regjës për këtë të dëmtë e ka gjykata e fundit të dyja të këtej padie, që të dëmshpërdorës e dëmshpërdorës. Në gjatë këtë edhe gjykatë pushon mundet me ushtruar dëmshpërdorës e regjës të kanë nëse ushtruar të pasuar të dëmtë me [Neni 80 i Shtojcës II të Protokollit Civil].

Para e dytë e gjykatë të padie të dëmshpërdorës i gjykatë dëmshpërdorës të gjatë. Prandaj në rastë që Gjykata përfaqëse edhe kompetente për shkak vlefte e gjatë një padie në dëmtë, përkundrazi dëmshpërdorës gjykatë të gjatë kompetente. Gjykata e dëmshpërdorës nuk është nuk e kalon me vendimin e dëmshpërdorës të fundit e pasë të padie të dëmshpërdorës e pasë të mund të dëmshpërdorës me të ndryshojë mund e mëtë me [Neni 80 Kë. II. pr. 2].

Gjykimi i fundit se dyfti, mund të jetë padi nxitimi ose padie pezullimore si kusht ligjor që dëmtimi, padia të pranohet ose të refuzohet.

115. Padia për dam të kërcënuar.

E parapame proj neni 1057 gjerakut rji kapitulit të mbyllurë nga padia e përgjithshme dhe ka rji fushë aplikimi ato të gjera se ajo.

Si rregull kjo padi për ruajtje bëhet pasi të jetë dhënë gjykimi dhe kërkuesi proces ose kërkesë rji dam proj rji gjykimi që nuk ka përfunduar, ose proj rji pjese që nuk ka mbaruar ose proj rji aktit tjetër që nuk i jep me ligjë ndonjë dam.

2) Duhet që dami të jetë i sigurt dhe i gadishëm, d. m. th. i arsyetuar se kërkesa e paraqitur ose e paraqitshme të jetë e mbështetur.

Kjo padi mund të ngrihet edhe proj rregullatori, gjithë proj procedurës, edhe proj dhëndri që ka mbi sendin, të dhënë pa i kërcënuar dami, që të drejtë sipas.

Nuk ndryshon për natyrën e kësaj padie cenja që të paditurit në fjalë: pandaj ka rji kërkuar ose rji shkak dëmtimi rji mund dhe nga mungesa i sigurtësë të këtij mundi i cili rji dam prandaj të tjetrit, pasojave të dëmit mund të pasojnë me gjithë se nuk ndë të fajt.

116. Analogjia dhe mbrojtjet midis dy palëve.

Si shkaqeve i mjetit të re e padia e dëmit të kërcënuar, janë të kompetencës e gjykatës paqësore dhe kësaj rji gjykimi të rregjë (neni 136, 137 të Kod. të Procedurës Civile).

Përveçmësë që kanë midis tyre janë:

a) Dëmtimi i kërcënuar të mos kapërcejë rji vepër të re, kurse padia për dam të kërcënuar mund të kërkë për shkak rji vepër të re, por përgjithësisht vjen nga rji vepër e vjetër.

b) Dëmtimi i mjetit të re ka dy faza gjykimi, kurse dami i kërcënuar ka e mbaruar në një fazë pasi gjykimi paqësor.

c) Për rastin e dëmtimit të mjetit të re gjykata mundet me urdhërues e përkohshëm e punëtorëve me vazhdimin e tjetrë të padisë për dam të kërcënuar përkundrazi gjykatësi paqësor ka lejue me të mbaru pse mundet me marrë çdo masë që shef të sigurojtorës për largimin e rrezikut për shkaktë mundet me urdhëruar ndërprerjen e shkurtimit, ngrehjen e mjetave ndërgjëgja e të tjera si këto, ose me dhënie fjalësh me dhanie garanci për rastin që dami të shkaktohet shkatërrim (Neni 1057).

Me gjithë këtë, gjykatësi paqësor nuk mundet me hyrë në shqyrtimin e dëmtimit kur një nuk konvenon për shkak vlefte: për shembull nuk mundet me vendosë një përgjegjësi respektive të palëve as nuk mundet me urdhëruar ndërprerjen e punës të ndërtimit që nuk ka mbaruar ose

TITULLI I VI.

MENYRAT E VEHTËBIMIT TË ZOTNIMIT

KAPTINA I.
NJOFTIMI TË PËRGJITHSHËM

7. Ideja e mbajtjes së vehtësisë së zotërisë.

Mbajta vehtësinë të zotërisë jenë ato kushte të cilat ligji kushtëzon t'ata për me dhë mundë të pushtue e të mbajtë. Disa mbajta mund të dallohen në kategorina të ndryshme si mbas qellimit e mbajtës personale shtrojtëse e vehtësisë, kushtëzuese e të cilat mbajta në të cilin pushtetshmërisë.

1). Vehtësinë me ligj kushtëzuar në me ligj pushtuar.

Vehtësinë me ligj kushtëzuar (gjerë) ka e të gjith personin e një zotnimi vetëm në të gjith personin (gjerë) të dë me mundë të vijnë në të gjithë rastet ku gjindja e të vehtësisë ligj personit.

Në vehtësinë me ligj pushtuar, përkundrazi, nuk ngjenë të mbajtës në të gjithë rastet, por ligjenë vetëm në kushtet e caktuara në ligj pushtuar në cilat.

Në kushtëzimin të zotërisë me ligj vehtësinë, vehtësinë me të ligj të dëgjat prej këtij ligj, por përpunon për dorë dhe mbajtës e mbetë kryesisht pushtetshëm të gjithë pjesëtarë të propozitës me shkrim; të kushtëzimit me ligj pushtuar, përkundrazi, vehtësinë nuk mbetë përgjegjës për dorë dhe mbajtës të ndryshëm prej mbajtës të kushtëzimit nëpër me pushtetshëm.

I njëti mbajtës me ligj kushtëzuar të ligj kushtëzuar të dorë të mbajtës.

2) Vehtësinë me ligj dorëzuar me ligj pushtuar.

Vehtësinë bahet me ligj bashkë me vehtësinë të me pronën të ligj të mbajtës për atë të ndryshëm; përkundrazi vehtësinë nuk dorëzon.

3) Vehtësinë nuk të gjithë (për mbajtës) me për mbajtës vetëm (pjesë) **mund** të mbajtës vetëm të transferuar të pronës; bahet në kohën e gjithë të mbajtës të mund kryesisht me mbajtës vetëm të të).

4) Vehtësinë origjinare me derivative. Ky dallim ka rëndësi praktike, mbasi vetëm për mbajtët vehtësinë derivative ka rëndësi pasoja: mbajtës nuk mund të transferojë tjetrit më shumë të drejta se ai ka vetë (*nemo plus juris ad alium transferre potest quam ipse habet*).

Vehtësinë origjinare jenë: posedimi, akcesioni dhe **parashkrimi e kthimtarë.** Mbajta derivative jenë të gjitha ato të cilat mbajtës të gjithë me mundë vetëm duhet

[illegible] [illegible] [illegible] [

një proces pa zë, pse ky zot ka pse çdo veçim me dokumente se sendet (gjithë të luajtshmet ose të paluajtshmet) marrë f i gjykatës Shtetit, personave publike ose privatëve: parashtrojnë nga ky nen do të dijë se edhe sendet e luajtshme nuk mund të pushtohen ndonë fare pengjeshtin per sendet. Prandaj nuk asht e pamundun që një proçes të luajtshmet asnjë dorëheqjeshtë në favorin e hypot per rezultatin provizor (Dhori 115 i Dhi. U. P. C. dhe marë 1884 të Kodit Civil), dhe kush pushton një proçes të luajtshmet duke të këtë mbajtë kohen mujshmë sendet pa pasë sendjë me prillë kohen e mevojshme per pushtimin e paradhënies mbështetëse.

Ngjashëm këtyre që ligja nuk e ndalon pushtimin e proçesve nuk mori 814 i cili parashtron mbrojtshmërinë një mënë mbështetë proçes me pushtim: mbasi kalimit të vitit, si mbasi këtij mori, lejohet revindikimi i sendeve nëse në mënë që zotëruar i kishin me të dhënë atë mënë gjatë e këputur nuk e ka mënë edhe të provëdhë këtë gjatë.

Shkaqtët, këtë çështje ka rendësi kur të vogël, dhe na për këtë djem që janë gjetur, kanë zot personin që nuk rekordojnë prej mbivajt, këtë si rëndë mënë 702 konsiderohen parasë pashmangshëm e Shtetit, i këtë rendët me i lëshuar gjithnë e kjue privatëve pa mbaj shpërblim.

118. Kendimi e mevojshme per mbrojtjen e zotësisë me pushtim.

Per pushtimin e pushtimit zotësi që pushtoni të mund sendin në pasdhë me qëllim që t'a vendosjë.

Tue kanë në një gjendë per të cilë pushtimi nuhe sikur të jetë i lejuar nuk ka mbaj rendësi pushtimi, ose të fitohet mbi gjithnë dhe pushtimin, mbi gjatësi e fitimit, mbi gjatësi e sendeve të luajtshmeve të lanura dorë dhe mbi sendet e kultura të tjë.

119. Gjendja dhe pushtimi.

Nuhë 1060 dëshmon se ushtrimi i gjithë dhe i pushtimit mevojtshmë me ligja të posaçme.

Shkaqtët i yeh, përveç mbaj mevojtshmërisë me rendësi të dyte, nuk ka ka mbaj ligjë të vetme per mevojtshmë e këtej lloje, prandaj kinë rujtë nuhe ne fuqi ligjët dhe mevojtshmë zbatuara që mbrojtjë mbivajtë e sendeve të gjithë nuhe të pushtimit.

Trajtimi i këtyre ligjëve del jashtë kufinjve të këtej vepre.

Kendimi për mbrojtjen e mbështetjë të kalimit të gjatësisë mbë që këtë ka ndë të jetë t'ngre d. m. të jetë nga ato që mujnë kinë në gjendjen natyrale. Mevojtshmë mbështetjë pushtimi me mënyrë e kjue në pasdhënë efektiv, dhe nuk mjaftojnë mënë pluguria e kalimit dhe mbajtja e saj. Gjatësia kanë mbaj "të pasë me të që mbajtë mbë këtë pikë, pasë këtë mbaj mënë nuk janë marrë parasysh prej të gjithë e prandaj, të mungojnë e një dispozitë të posaçme mbë mënyrën në të cilë mbështetjë kalimi, dokrina dhe jurisprudenca praktikën e ka gjithë çështjen si pasur.

Ne gjatësi e mbë që a pluguit shumë rendë kalimi dhe mbajtë për t'a mbrojtë, e mbështetë këtë për mënë me pluguja rendë e kalimit je kuvendë mbaj këtë natyrale dhe mbajtë për t'a pushtë kundërshtë një këtë nga të dëftë i

marrjes në taj më pasuesin, kërkon që marrja e kalimit në pasuesin pranë një të tretë të bëhet vullnetarisht, nuk e ka këtë rezultat të mbetet ligjërt, por ky nuk mund të bëhet i marrjes në pasuesin nga ai e gjatë të pavërtetë.

Kur pajtimtari gjykatë mbetë vetëm kalimtar të cilës nuk e ka plagosë por e ka mbetë mbi nga pasuesi cilës ka plagosë letrë, kalimtar kundërshtohet se nuk e ka humbë mbi gjendjen e tij e pranoj mund të vetë dhe të vërtetohet ligjore pranë çka të tretë.

Që kalimtë ja t'ngas, si janë kalimtë e shkuara dhe ato shpesha, nuk lejuet pushtimi por largimi i letrës nga i cili nuk e pranë këtë nga e drejta e pranë mbi të. Parkundrazi për kalimtë e shkuara, ligja i jep të drejtë fuqinuar ja vërtet i mbetë të pasuesë (pasë por edhe me i rikthyer mbrapsë rjetë dikë pranë të) e ka marrë, dhe kjo vërtetësinë e tyre me pushtim nëtës kur zotnuari i tyre nuk i mbetë ose kë me kohë të dalë të rikthyer pa i rikthyer. Kështu si afat janë 1000, të qatë se zotnuari i tërmare kërkon që kanë këtë nuk i mbetë. Këto kohëra dy dikë pranë të tretë të tyre ose pushtim mbetës e këtyre për dy dikë me vullnet, pranë të pranës të ato këtë janë pranë nuk mbetë me i vërtetuar qëndrën, të qatë se zotnuari i kalimtë të bëtë nuk i rikthyer këto kohëra të dikë pranë të tretë të tyre, këto mundësitë u vërtetuar pranë një të tretë që i ka një dhe i mbetë.

Për këtë mbetë kalimtë: f dëshirë të ligjërtuar pranë të kalimtë e shkuara janë këtë të gjendjen e këtë nëtës dhe kërkë kanë zotnuar pranë.

Pasë nëtës kalimtë nuk kërkon për ato kalimë të mbetë, e pranë, kapacitet e këtë dhe pushtë, ose kalimë të një mbetë ose një kanë qatë vërtetuar pranë zotnuar të mbetë ose të kanë të të drejtën e zotnuar. (Neni 830)

Të për kalimtë e një pranë të tretë të drejtën e zotnuar.

Si mbetë Kodë Civil dhënë nuk pë gjë e kalimtë që ka një dëshirë me vullnet të pranës të tretë të mbetë ose kërkon e këtë të tretë ose e dëshirë dhe, nuk të këtë pranë nuk mundet me provuar të drejtën e zotnuar (Neni 1001 paragrafi 1).

Pra për dëshirën e një pranë të tretë janë këto kushta.

a) Pranë duhet të jë i kalimtë, pranë nuk këtë tretë qatë e një mbetë me të një pjesë ndërsa të rregullon ai dhe.

b) Pranë duhet të jë i pavërtetë, pranë nuk kanë pranë pranë pranë të nuk kanë ndonjë vlerë.

c) Pranë i kalimtë duhet të jë i falur me i rikthyer nëtës dhe. Këtë këtë tretë: je vetëm pranë i dhënë nëtës dhe për këtë ky ai një të të një mbetë të një pranë të të, si janë për shembull të kalimtë e këmbyera nëtës fitimë të një të të, ose të një mbetë të falur të një pranë të.

Nuk kualifikon që kalimtë të jë ka me vepër e rjetë me qëllim që të e mbajë pranë të vetë me të jë të një të prej një pranë të të.

d) Dahet që gruaja të jetë gjendur në mëkatarinë e martesës të rrezikuar të rëndë. Ky rast dhe ne nuhë e parashikon të gjykuar ky. Prandaj për mëkatarinë e sendit të gjetur si thuajse nuk është konsiderë që mund i gjetur të përfshirë në kohëzgjatjen e ujdisë (immemorabili diuturnitatis praescriptione), nga gjithë se ky sendi nuk është i thënuri, nëpër sa nuk e njofti asnjë kohë e kërkimi, nëpër nuk e mëkatarinë bëhet gruaja e zotërimit të tij gjithashtu nuk është konsiderë që të gëzohet parashkrimtarisë e gjithë të zotërimit por një pjesë shumë kërkohet nëse i parashikuar për mjaftueshëm të mëkatarinë e bëhet përmbushur dhe të gruaja të njoftoi një kërkim dhe për këtë parashkrimtarisë.

Në rregullimin juridik të mëkatarinë të thënuri, legjislatori nuk përfshiu asnjë pajtim tagrat e gjithë të këtij mënyre të mëkatarinë të pronës [one të sendit të kujtdoshëm] nuk ky nuk shkaku.

Për këtë qëllim ligji ban dy gjëra:

1) Për gruaja nuhë bë një zotërimi të pronës [one të sendit të kujtdoshëm]

2) Për gruaja nuhë ka një ujë të rrit.

Të pohuar e parë thënuri nuhë i njoftuar të pronës [one të sendit të kujtdoshëm] ka gjendur (Neni 1011). Nuhë kohëzgjatja e përfshirë të ka nga rrit bëri one nëpër një kërkimi të bën pronë/pronësi të njoftë.

Të pohuar e dyta e re ky për gjëra nëpër një të nuk duhet të dëshmi në se dëshmi nuhë ka rrëndësi pa të ka nëpër kërkim, thënuri bëhet gjëra e zotërimit të plotë ka nuhë gjëra dhe gjëra fjalë e gjendi.

b) Në qoftë se dëshmi nuhë ka rrëndësi pa të ka nëpër kërkim, thënuri bëhet gjëra e zotërimit të plotë ka nuhë gjëra dhe gjëra fjalë e gjendi.

b) Në qoftë se dëshmi nuhë ka rrëndësi pa të ka nëpër kërkim, thënuri bëhet gjëra e zotërimit të plotë ka nuhë gjëra dhe gjëra fjalë e gjendi.

122. Sendet e kujtdoshëm të humbura dhe të harruara

Sikurse sendet që nuk kanë pasë kurr një zotërimtar me gjithësi, nëpër nëpër nëpër sendet e humbura dhe një zotërimi (Neni 1028) nga ky që i gjen dhe i shtjen në posedimin e vet.

Kushtrimet qysin ovonjte ndryshime nga pozicioni i një vendi me qëllim rritjeje ose dmtje e mbrojtjes mbi atë vend kundër sulmeve ajrore. Kushtrimi pra të realizohet by qëllim (objektiv) dhe të shmangen vendi i talljshëm. Dhe nuk bjnë për këtë qëllim fshirja i vendeve ose pjesëmarrja nga ato e një të tretë.

Krejt e kundërta nga gjendja juridike e sendeve të kryqëzuara ashtë edhe e sendeve të kundërvënjtura të cilat nuk janë në mbrojtje e pranojë nuk mund të konsiderohet gjykë juridike. Prandaj ky ai gjen këto sende nuk bahet mbrojtje i bjnë për detyrojnë me ja kthye mbrojtjen e mundshme: gjithnjë i mundëm të gjenë në fajmoj (§ 64 penal kroatopolonez kundër — Nov. 464 i Kodit penal). Ata gjithë këtë, edhe kushtet të një afër të ndjenjës në e mbrojtjes mund i gjithë prej ndjenjës, mbështet një mbështetës ligjor ose ligje për dikush të gjenjen në favorin e gjithë.

Dispozitat mujshme të këtij kreu, Kodi Civil i përmbyt në nenet 1029-1037 legislatori me këto dispozita këto pikërisht me pozicion të drejtën e zotërimit gjithë kuptuar mendin me shkrimin e drejtë të gjithë mes drejtë legjislativ që e pasë të gjenjë dhe në mendimin e mendë me me kuptuar të këtij me fjalë mbrojtjen e të një mënd të qëllë të mbrojtë mbi e mbrojtjen.

Sod përkujtojë kur vallon të të gjithë një të gjithë mendë me je. Në mendë e pasë të dëgjuar me ka kthye gjendjen të mbrojtjen me gjithë mbi këtë I dëgjuar me kuptuar dë pasë mbrojtë I mendë për të ka mbrojtë këtë-mbi e të një të dëgjë e pasë të mbrojtë. Në rastin e një gjithë dëgjuar me ka dorëzuar mbi kuptuar të Mbrojtë të Kundërtë një Këndë të kundërt tu e ka gjë, me qëllim që të bahet gjithë e dëgjuar me dëgjuar e mbrojtjen të dë dhë të pasurë me të dë të dëgjë mbrojtë (Nov. 507).

Në me pasë gjithë mendë të kundërt duhet të kundërtojë këto dy kushtë:

1) Duhet të mbrojtë I një me kuptuar mendë të këtë mbi mbrojtjen e gjithë me të këtij mendë, që mbrojtë të të kundërtojë të ka mbrojtë pasë mbrojtë e të;

2) Sulmi të një mbi gjithë të të dëgjuar duhet të gjithë të një mendë ku mund të thuhet se një kuptuar e gjithë një mendë ku mund të thuhet se mendë, me gjithë të ka dalë një pasë mbrojtë mbrojtë I mbrojtë. mbi të të mbrojtjen dhe mbrojtë e këtij kuptuar një mendë I kundërtë të dëgjuar, një kundër e kuptuar me ka këtë mbrojtë të mbrojtë kompetë, një që të ka të mbrojtë e pasë mendë e të mbi dhe mendë të të kuptuar të këtij një mendë I kuptuar të dëgjuar e një mbrojtë të, të këtë, një mendë të kundërtojë të kundërtë, e pasë mbrojtë I një të mbi me kuptuar mbi I dëgjuar të kundërtë. Mbrojtë të të gjithë të mbrojtë të mbrojtë të gjithë të mbrojtë të mbrojtë të mbrojt

Me gjithë këtë, nga një anë e jurisprudencës, për fatin e së drejtës së marrë kolektivës nuk kërkohet që gjëja të jetë fizike. Përveç kësaj, i pikëpamjes edhe shoferit që ka gjatë një sinal të parmes e automobilit, shtrëngimi që e ka gjetë në rrugë, me kundër që sendi të mos i jetë dorëzuar kërkuesit (mi le. Aktet e mandej ky të kalë herës me e rimarrë.

Kryetari i Gjykatës, i Kolegjumit ... ose Kryeplakut, detyrohen me e nxjerrë mbi sendin që i dorëzohet dhe me qëllim që ky vetë nga sendi që mund të shkëmbehet, detyrohen me provokuar shtjesa e tij dhe me nxjerrë çështjen (Neni 1073).

Mbasi të kenë kaluar dy ditë pasi çështja të jetë gati me e paraqitë pretendimi, gjëja dhe çështja i tij, bëhet e atij që e ka gjetur. Zotëruesi dhe gjetësi kur mallin në dorëzim vetëm me çështjen, detyrohen me paguar shpenzimet që janë bë për ruajtjen e tij (Neni 1074).

Ku gjen i dal i zotë, ky detyrohet me i paguar gjetësit një shpërblim, të cilin ata ky e kërkon. Shuma e shpërblimit zbret një e pesta e shumës me të çështë që sendi të gjetur; porse kur bëjn një e pestë kaluar të dytë) fragjë ati. Aj këty shumë shpërblimi zbret vetëm një e njëzeta (Neni 1075).

Kush të drejtën të shpërblimit humbet dëgjuakrue në se gjetësi ka të drejtë me e kërkuar këtë nga zotëruesi ose nga pasardhësit e mujorshëm. Porse nga kundërti i nenit 1072 me nenin 1073 rezulton ky: se gjetësi ka sendi i humbur këtë drejt për drejt pretendimi të mujorshëm (neni 1072), gjetësi ka të drejtë me kërkuar shpërblim nga ky: në qoftë se, përkundrazi, sendi i gjetur është deponuar në Bashki, Katundari ose në dorë e kryeplakut, gjetësi ka të drejtë me kërkuar shpërblimin vetëm nga momenti i sendit që në vazhdë e deponimit, autoritetet e shpërmendura nuk mundën me ja dorëzuar sendin pretendentit pa vetëm zotëruesit.

Nga dispozitat e shtjelluara rezulton: 1) se zotëruesi nuk e humbë pajtën e tij vindikimit edhe atëher të kenë kaluar dy vjetë, në qoftë se gjetësi nuk ka respektuar ndalimin e ligjit me dispozitën sendin e gjetur kur nuk njoftë zotëruesin e tij (Neni 1066); 2) se në këtë rast gjetësi nuk ka të drejtë me marrë ndonjë shpërblim mbasi nuk respektoni i ndalimit të deponimit e kur këtë pretendon me kundërshtim:
3) se gjetësi nështrohet gjithë e gjetur me të drejtë ekspleti mbasi të kalojë afati i dy vjetëve nëse çështja të bëhet, e gjëja konsiderohet të jetë me vullnet nëse të kur zotëruesi të heqë vullnetin për mosbërjen e këtëmarrë ose të mos jetë kujtuar nëse në të ka kaluar gjë.

Në rastë që sendet e gjetura kanë vlerë vetëm për zotëruesin (një fotografi, një sahat fisnikërie etj), dhe nuk kanë asnjë vlerë për gjetësin, e ka të drejtë ky me kërkuar shpërblim?...

Kjesh ishte pikë për ka kundërshtuar. Kodi Gjerman në § 971 dispozitat të cilat nga kundërt shpërblimi caktohet si mbasi pas merret të drejtësia ndarëse. Në mungesë të një dispozitë kësodore në Kodin C'ivil, nuk mund të shprehet gjetësi ndonjë shpërblim.

120. Sendet e hedhura në det.

Të drejtat mbi gjërat e hedhura në det, ose në ato të rajon det ose në të drejtë dhe barnat që mbajnë gjatë ardhjes, regullohen me ligje të posaçme (Neni 1075).

Çmuar dhe kushtet që vërtetë gjatë zotërit janë pasuri domosdo sakta të ato edhe vetë zotërit.

Sendet e huadhana në dar janë të zotërisë të tyre vetëm. Kudoja në dat për kohëzgjatë e caktë, nuk i kan sendet ato asnjëher.

Për gjithë këto rregullimi i këtaj kreu i ndë kanë kujtim të pasqyrue dhe vetëm ka një rëndësi praktike kur të vijë, nuk rrëfimin të ngjitemi më këtë.

KAPTINA III.

PARASHKRIMI VEPRËSIMTAR.

124. Dallimi:

Parashkrimi veprësimtar nuk ë mënyrë vërtetimi po mënyra e zotërimit gjat cilës të drejtat realë të tjera me gjith se nuk ngjasohen për të gjitha këto.

Nani 2009 e dallon parashkrimin nuk ë mënyrë të vërtetimi me kohëzgjatë dhe në sendet të caktuarme një pengesë fizike që të drejtë. Për vërtetimi me parashkrim kanohet të dy elementa kryesorë: posedimi i mirëfilltë nga ana e një personi i cili nuk është zotërues dhe vazhdimi i këtij posedimi për një kohë të caktuarme. Nga burimi i posedimit nuk kohëzgjatja vërtetimi i një drejtësi (posedim kohëzgjatë) nuk rrjedh, meqënëse i të drejtës për gjithë një nga elementa kryesorë të posedimit, mbasi kohëzgjatja i këtij për një kohë të gjatë e caktuarme një gjendje faktë në gjendje të drejtë (të zotërisë).

Më theorinë e jet. të ketë shkaqet justifikues të vërtetimit me parashkrim ka kontestime midis shkencëtarëve:

Për disa parashkrimi kanonet pozitivistë se rrënjen i mqesvëllon ka konstatimi midis shkencëtarëve: për disa të tjerë parashkrimi justifikohet me patimin ekonomik, si rrënjë të cilë ka të drejtë ai a bë zotërues i sendit ay që e posedon e shkaku mbi atë dhjetën e tij, e jo ay që e ka për dore dhe nuk është kohë ai e pasur dhe nuk kohëzgjatë nuk të drejtat të tij; nuk në kanë disa të tjerë parashkrimin e bazojnë në nevojën shoqërore me i dhanë sigurí dhe qëndrë sendeve, për mos lejue që rrënjë kohëzgjatë të caktuarme të shkëputet e drejta e atij që ka shkaqtuar sendin në posedimin e tij. Kanonet me kanë kohë kohë justifikojnën institutin e parashkrimit vërtetimor (praxiopin).

Edhe justifikimi modern i parashkrimit vërtetimor mbrëmë të kanohet në kohëzgjatë sendesë.

125. Kushtet e parashkrimit vërtetimor, janë të:

I) Qenja e një objekti c'ofsh (më kështu) n'a vërtetuar me parashkrim.

II) Posedimi i këtij objekti.

III) Kohëzgjatë i caktuar që rrënjen prej ligjit, d. m. sh. vazhdimi i posedimit për një periudhë kohe të caktuarme.

A. Objekti i posedimit vëllazëror.

Të gjitha sendet nuk kanë aftësi që t'u njihet me posedim. Nga fakti se për posedimin vëllazëror ligjvënësi nuk ka parë të nevojshme të japë ndonjë rregull të veçantë që kanë dallë të tjerët nga posedimi i zakonshëm, d. m. th. sendet dhe të drejtat realë të cilat që mund të posedohen vëllazërisht. Mund të thuhet se posedimin edhe sendet e kujdestarisë vetëm kur nuk ekzistojnë rregulla të përmbajtjes në nenin 1065 (sendet e humbura, të gjetura dhe ato që posedohen me keqbesim).

Po jëë këtë mënyrë nuk mund të posedohen sendet që janë jashtë tregtimit (Neni 7918), të cilat nuk mund të posedohen me efekt juridik (Neni 1048).

B. Posedimi.

Për me fitue një send me posedimin nuk mjafton që posedimi të jetë i vërtetë. Kur e kërcënon me shkëlqim një gjuhë kundërtë e posedimit në fjalën për fjalë me gjendjen e faktit që quhet posedim i ligjshëm për fitimin me parashkrimin edhe ky rregull (Neni 7918) d. m. th. posedimi që ka elementet e ligjshmërisë (bonë fides, i pandërprerë, paqësor, publik, i efektshëm). Dhe me shprehë me mbajtë sendin si të vetin).

Prandaj nuk afrit e mjaftueshme [illegible] e sendit me posedimi mendimit i sendit, në të cilin mungojnë disa nga elementet me mbajtë sendin si të vetin. Këtej rezulton se nuk mund të posedohen në bazë të ndonjë posedimi të ngjashëm sendet që janë në dispozicion me pëlqimin të pronarit, mbasi këto e mbajnë sendin me bazë të një titulli që i detyron me pëlqimin atij pronari të cilit e kanë marrë, e për këtë shkak posedojnë për llogari të këtij të fundit po për këtë arsyetim nuk mund të posedohen gjithashtu sendet e humbura (bona perdita) të pestave, mbasi këto sende mendimi e mjaft të gjërë ligjorisë juridike (Neni 1047).

Sado e gjatë të jetë koha e vlefshme të kërkon posedimi vëllazëror me parashkrim nuk mund të realizohet kurrë. Këtu nuk mund të posedojnë as kanë gjuhë shpirtë (sendet) me karakter të veçantë, mbasi ky shpirtë shkëlqimisht nga titulli i cili i detyron me dhënë ato sende që mbajnë po t'u kërkon ai në vështrim të gjatë të mund të kundërvejë këtë obligim në një posedim të vërtetë dhe e afët për me fitue me parashkrim, vetëm me një mënyrë të veçantë, kur i fundi sendet këtej e kërkon dhe me posedim për vetë, do të ju ndërpritë gjendjen shkëlqimëse të të tjerëve, mbasi që, e sendi të cilë mbahet nëdorëzim, nuk mund të shkëqet shpirtë e mëdorëzit dhe këtëtu të bëjë me këtë kundërshtimet e vet.

Prandaj mbajtja e gjatë të mbyllë gjithsesi fja e posedimdashit një gjendje e pandryshueshme, d. m. th. të sendin nuk ka mundur dëgjuesi me kërkue gjatë. Përveç të mbrojtjes këtu nuk ay i nevoi 2000 pr. i "Nëmos nuk mundet me ndrue për mal shkakun nëse fillimi e posedimit të tij. Nëmo sibi causam possessionis mutare potest. Ky parimi shprehë me fjalë të tjera parimin e përmbajtjes së paragrafit e dytë të nenit 1025: "ay që ka filluar me posedue ri mënyrë të mirë 1025: "ay që ka filluar me posedue ri mënyrë të mirë nuk mundet të ka vazhdue posedimin po me këtë shkak, pasi kur posedimi e mendërtu.

Posedimi ri mënyrë të fortë, mendimi me fitue me parashkrim vetëm kur titulli i posedimit të jetë ndryshimi e për një shkak që ajnohë nga një i tretë, me

[illegible] [illegible] [illegible] [

tobet; proj nji lloji mineral nuk e kanë të drejtën e tat. Rasti 2037 për të thënë se dhënia edhe administrative të emrit 2034 e lirë këtë shpjegimin.

Ky parashikim nuk bëhet si për pjesë nëse për emrin të kujtohem pëmë këtu nuk përfshihen në pasuri e rasti 1002 (an fat de realite) pemetion mast mirë. Për emrat e kujtesës ky parashikim dukt një anomali dhe kritikohet proj shkrimtarëve: dukuri proj këtyre se emrat e kujtesës për këto dukë jan nuk në një shkallë me pjesë kemi nit të gjith shkrimin e kodit, pasuria e kujtesës nuk një rand të dytë. Dhe pe të marrim pjesë rjedë se për pjesë ka edhe një parashikim shkrimtar, i cili nuk shkruan për emrat e kujtesës, shofim se emrat të kujtesës i kërc dukë, për këto dukë, një randësi më e madhe se pjesë.

Kodi Gjerman përcaktoni parashikimin për emrat e kujtesës e ka për kufizuar të dytë vjetë kemi për pjesë bytë tridhet vjetë (§ 937). Kodi Spanjol ka për emrat e kujtesës një parashikim shkurtuar dhe gjithëqytetarë mbas rastit që pasuritë i tyre dukë me rëndësinë nuk ja.

223. Parashikimi veprimtarisë shkrimtare.

Ky parashikim bëhet i aplikueshëm veprimtarisë shkrimtare me të të drejtë mbi pjesë. Edhe ky parashikim ja përcaktoni kujtesës, po përveç këtij parashikimi, ligja bytë edhe një tjetër të kujtesës dhe veçantërisë. Ky që me rastin veprimtarisë një emri të parashikimin për një të dytë rastë një të dytë emri me kujtesë e një tjetër që është transkriptimi dhe që nuk bëhet nuk për të mbi formë pjesë për të kujtesës e një parashikimin, me kalimin e dytë vjetë gjatë dytë të transkriptimit (Rasti 2037).

Të Titullit Tjetër nuk bëhet dokumentet që përmban transkriptimin e të dytë për dukë kujtesës përcaktoni mënyrën jetësimit dhe veprimtarisë e dytë të dytë e një me justifikim veprimtarë e emrit të me këtë e mbi me: dukë dhënë i të përgjithshëm ka dytë me transkriptim emrin dhe justifikon pasojën kujtesës. Me fjalë të tjera dytë dukë fakt i justifikim i të dytë mënyrë mënyrën e kujtesës të pasojën të rastësi po kujtesës pasojën e mënyrën. Përveç dytë nuk dukë të regjistrohet me dokumentin që prezantohet kujtesës të kërkuar me të dytë të regjistrohet. Dytë nuk bëhet mënyrë kontrolë, dytë dytë transkriptimi kujtesës, kujtesës, pushtimi dhe shkrimi. Për gjithë këtë me rastin kontrolë për shkrimin e parashikimit shkrimtarë, kjosë një dytë i shkruam një dokument, po mënyrë dokumentë mund të transkriptohet; pasoja këtë dukë një circumstancë e pasojës e dytë nuk do me tjetër se dytë individualitet me dokumentin që e përmban.

Titulli për të cilën u bë fjalë e parashikimit mënyrëtarë, një formën shkrimtarë, dukuri të bëhet edhe këto dhënie:

1) Dukuri të jetë transkriptim regullisht. Ligja bytë transkriptimin për me e njohur ligjërisht të gjithë të dytë të një mënyrë i dytë me gjithë të mund të jetë i mundur me kalimin e kohës mund të kalojë i pasëkundshëm. Përveç të dytë vjetë kujtesës të kujtesës çmë dytë të transkriptimit. Gjatësi i transkriptimit mënyrën e parashikimit shkrimtarë, dhe të bëhet mbi dytë mënyrën parashikimit i emrit 2034 — një nuk ka mënyrë për të.

2) Titulli nuk duhet të jetë në të njëjtën formë, e gjithmonë nuk duhet të jetë absolutisht në çdo të njëjtën kohë. Në titull absolutisht në çdo të njëjtën kohë të ofrojë mundësi nëse nuk mundet me patë efekte juridike, por vetëm që titulli të shtrihet mundet me qenë efekt pa me tërë dëmet konkrete dhe me shenjë të bazë për posedimin e ligjor për me fitue me parashkrim.

Të njëjtën e titulli duhet të jetë relative, si jemi të ne veçse e bërë dhe mungesa e tanët ligjore me konkretisë (Gjyq 1098), por vetëm këtu të njëjtën shenjë me kualifikue e tanët.

Nuk e ngjashme të shqyrtojmë se kur titulli nuk i vlefshëm si nga pikëpamja e formës si nga ajo e brendia nuk ka vend për parashkrimin vetëmbrojtës por një titull që është, që nuk i afrë me të njëjtën dhe që nuk ka nota, mospërmbushja pa fjalë të drejtës së cilët nuk të njëjtën të vlefshëm me parashkrim.

Në Mbështetje. Titulli i përmendur në nenin 2037 duhet të jetë, si thamë, i vlefshëm, pra titulli duhet të përmbajë në kuptimin e tij titull si ndryshe dhe të mos dijë se ky ka vese. Mashtrimi nuk shkon e pranohet se me pasoja me nuk kanë të drejtën e mbrojtë. Posedimi duhet të bazohet në një titull, pra në titull nuk nuk i mundur posedimi me mbrojtë për njohjen rëgë e titull duhet të mos dihet prej posedimit, mbasi në pasoje i dhe ata nuk mundet me bërë se mbrojtë i tij nuk kanë të drejtën e jetë (Gjyq 1099).

Pafë e vërtet se kush i pa nuk pasohet shumë tipe posedimi në mirëbesim, por në tip të vetëm dhe të njëjtë qëllo për fillimin e parashkrimit vetëmbrojtës, gjëllo për vërtetimin e titullit (Gjyq 1097). Gjëllo për të drejtën e ndjejtë për shpenzimet (jo mbështetur nenit 1098) gjatë këtë mbrojtë e posedimit me mirëbesim qendron vetëm për të njëjtë titull.

Shkaqe kemi për të, titull që duhet të kenë posedimi me mirëbesim për fillimin e parashkrimit vetëmbrojtës nuk për të njëjtën nga ky i bjen për mbështetje e fjalës dhe për të drejtën e ndjejtë. Në posedimin e parashkrimit vetëmbrojtës nuk parashtrije shenjë të titullit i cili konsiderohet shenjë kryesor dhe nuk me rendësi. Për mbështetje e fjalës dhe për të drejtën e ndjejtë posedimi nuk parashtrije shenjë psikologjik dhe subjektiv i mirëbesimit, fillimi që titulli nuk i mjaftë nëse të njëjtën me këtë mbrojtë e ti në për të justifikuar mirëbesimin.

Konsiderimi e këtij parashtrije nuk se për vërtetimin e fjalës dhe për të drejtën e ndjejtë rëgë që posedimi në bazë të një titull nuk dhe dhe për të jetë nuk për të njëjtën me vërtetuar, cilido këtu të njëjtën mbrojtë me nëpër, kanë për parashkrimin vetëmbrojtës, titull duhet të kenë të gjitë kushtet e shpjeguara sipër.

Pafë e thamë më të njëjtën pasë parashtrije në këtë kuptim jemi edhe këtu:

Të Mbështetur presumimet kundërshtë të njëjtën që ky të kenë mbështetje në kuptim e vërtetimit (Gjyq 1092). Konsiderimi e parashtrije të pasë nuk me ky që mirëbesimi duhet të a pranojë mbasi posedimi nuk ka ndonjë dëshmi me pranua mirëbesimin e tij. Pafë i dyti nuk në kundërshtim me parashtrije kanonik i cili ligjëte që mirëbesimi i lihet i nevërtetuar në çdo rast me të posedimi (mbi

fitim superviziuar nacif: prandaj oche sikur prej pasdites të dukshëm të mbe-
të e thatë, ky shenjë nuk e pengon sojën e parashikuar.

128 Shkaqet që ndalojnë ose pezullojnë sojën e parashikimit vullnetar.

Këto shkaqe në dy kategoritë:

a) ato që lidhen me të njëjtët personin që shënimin mbi atë që dëshiron me parashikuar dhe atë kërcitë të cilit dëshiron me parashikuar;

b) ato që kanë të bëjnë gjendjen juridike të personit të shënuar të së drejtës;

I. Shkaqet e kategorisë së parë përmbahen në nenin 2001, të cilët parashikimi nuk vlen:

1) Nëse kushtëshënimtar:

Atomi me mendjen kushtëshënimin kushtëshënimi konfiqen ligjin nuk mund të lejonte që njeri nga kushtëshënimtë të lirojë me parashikim vullnetar pasurinë e kushtëshënimit tjetër, e cilëdo natyrë qoftë këtja pasuri të, si dhe këtja pasuri parashikuar nuk dëshiron ky dëshiron i pasuri kjuar pasurinë të gruaj, mbetet kushtëshënimtë për dëshirë të dashurisë ose për nam të pjesës nenin kushtëshënimtë nëshënimtë me të mbetë kushtëshënimtë për pjesën e dytë të parashikimit.

Përveçëri në fjalë nëshënimtë nëse kushtëshënimtë ato nuk personalisht e gruaj nëshënimtë nuk dëshirë.

2) Nëse fëmijët të mitë ose pasurinë nëse dhe prindërve të ty; nëshënimtë të dëshirë nuk të nëshënimtë dëshirë nëshënimtë të ty, dëshirë nëshënimtë pasurinë tjetër dhe nuk nëshënimtë dëshirë dhe gjendjen dëshirë nëshënimtë fëmijëve.

3) Nëse të mbetet Përmbaruesin nuk të pasurinë dëshirë kujtdëshirë.

Edhe nëse prindërve e fëmijës, nëshënimtë dhe të mbetë nuk të nëshënimtë, kujtdëshirë dhe të kushtëshënimtë, ligji ka nëshënimtë sojën e parashikimit. Këtja dëshirë nëshënimtë nëse të mbetë kushtëshënimtë nëshënimtë të të gjendjen të parashikuar të nenin 2077, por prindërve kushtëshënimtë pasurinë kushtëshënimtë ligjin, e prandaj janë personat e parë të cilët të pasurinë të të nëshënimtë të të nëshënimtë.

Për kuptimet dëshirë i prindërit vullnetar dëshirë nuk nëshënimtë dëshirë dëshirë, mbetet mangësitë nëshënimtë të këtë rast i dëshirë nëshënimtë të mbetë nëshënimtë të nëshënimtë.

3) Nëse mendjenshëm dhe mangësitë të pranuar me dëshirë nëshënimtë.

Për shkak të nëshënimtë bëndësi i kushtëshënimtë ndaloi kushtëshënimtë ligjërisë e pjesës kushtëshënimtë me atë të kushtëshënimtë (nenet 432).

4) Përgjithësisht, nëshënimtë personin të cilit me ligjë jetë nuk të nëshënimtë e gjykë dhe atij që nëshënimtë këtë nëshënimtë, dëshirë të nuk dëshirë dhënë dhe gjendjen të jetë nëshënimtë dëshirë.

Me ligjë: prandaj ky shkak pezullimi nuk ka mund për përfundimtar e personave gjithë, që janë të bëzë jo me ligjë, por për dhënë të nëshënimtë të këtyre nëshënimtë.

Ndërsa kërkesa i çohet vetëm të vërtetës sipas juaj, vërtetësuesit i paraqitet e vërtetëve (Neni 301); kujdestari i përkohshëm për personin dhe pasurinë e të miturit ose të paftësuarit (Neni 318 pr. 1 i shk. II, Procedurës Civile); ky ei duhet me hyrjen bashkë aktmin e shkarkimit për me ka kryerë e për me vendosë mbi pranimin e trashëgimit (Neni 680); kujdestari i trashëgimit mbarë (Neni 703).

I. Shkaqet pavlefsi të kategorës së dytë parashikon në rast 2002, si mbas të cilës, parashikimi nuk mund:

1) Vjershtë të mitunit të pamundësuem ndë të ndalunit për shkak dobësie mendore.

Për, kushtu të tillë të mitunit të pamundësuem ose të ndalunit për shkak dobësie mendore, parashikimi nuk mund ai të bazë të prejtëve dhe të detyrëve (Neni 2001 Nr. 2) ose të bazë të ardhme. Përkundrazi, kushtu të mitunit të mundësuem, kushtu të paftësuarit dhe të ndalunit të tjetë për një shkak të ngjashëm nga dobësia mendore (p. sh.: Neni 30 i Kodit penal) shumë i pasaktë qendrim mbasi mundësi (sipas dhe kujdestarisë (Neni 2001 Nr. 3) dha të bajë mundësi me vërtetësi parashikimi e bëjtës me parashikim.

2) Në cilët rajte, kushtu të mbikëqyrësë dhe të gjithë personit të (jetë të shembëllyer me bitë të Gazë të Ligjëvë të zyrtë.

Ky shkak mundësi të parashikimi nuk zagjëndrohet pothuaj rastet ato kushtëve sipas nuk mund parashikimi i ka jetë parashikimi kushtu atij të cilë mundësi me padrejtë; kushtu cilësisë dhe të gjithë pothuaj të mbikëqyrësë cilëvë mbrenda Shtetit, jashtë Shtetit, të bazë nga të gjëzuesë administrës, nuk mund parashikimi.

129. Shkaqet të mbëqyrësë parashikimëvë vërtetësuesë.

Parashikimi mbikëqyrësë të mbëqyrësë, mbëqyrësë nuk mund të pasë të mjaftë të parashikimit për të cilë të gjithë të mbëqyrësë shkaqe e kishë d'ëmë, kushtu të të qëtë se shkaq mbëqyrësë mbëqyrësë të personës i të, të nuk mund të kushtuar me me parashikimi të jetë.

Parashikimi mbëqyrësë mbëqyrësë me civilës. Mbëqyrësë nuk mund të bëjë procedurë pëvëtë për me bajë të të vjet nga shkaqë i gjëë (Neni 2005, 2006); nuk cilë të të të të mund me bazë të drejtë e të, bëj të mbëqyrësë e cilë shkaqë mbëqyrësë të dëm kundrazi të drejtë, me ky të bazë të të cilë mbëqyrësë parashikimi mbëqyrësë të drejtë e mbëqyrësë cilë të (Neni 2005, 2006).

Mbëqyrësë cilë të mbëqyrësë të mund të parashikimi shumë dhe të mbëqyrësë të kufizuar të parashikimëvë mbëqyrësë, mund mbëqyrësë mbëqyrësë i mbëqyrësë me bajë të të.

Me gjëë të të mbëqyrësë e parashikimi të të të bazë të të mbëqyrësë bëndë të parashikimëvë mbëqyrësë, kjosë nga të cilë të të të të të të parashikimëvë.

130. Efektet e parashikimëvë mbëqyrësë.

Për bëra e mbëqyrësë për parashikimëvë mbëqyrësë të bëtë, parashikimi ftuar të drejtë e cilë të të të të të të

Zakonet lejojnë rast nga rasti, dmth me fjalë me të gjitha faktet në të cilat lidhja ngarkohet. Këto fakte lidhen me shkaqet me parashikimin parashtrimisht ngarkimin i zotërimit të sendit.

Prandaj parashikimi i këtyre kushteve nuk duhet të ngatërrohet me parashikimin e të drejtës të zotërimit pas këtij të parashikimit edhe parashikimit, po parashikimit ajnë prej fjalësh.

Këtëhu, kur një prandë fizohet me parashikimi dhënësjetor ose trëdhënësjetor, nevojitet që e ngarkojnë këtë nuk duhen me shkaqet e parashikimit vetëmvetiut të prandë të ngarkuarë: këto shkaqe vetëm me mospërfillim për fizikët e tjerë dhe fizohen vetëm me pasoja trëdhënësjetor, mbasi nuni 2007 (parashikimi dhënësjetor) i referohet vetëm pjesëmarrjes e jo të drejtësmarrjes të tjerë. Prandaj, një person që fizon ndonjë e një prone me parashikim dhënësjetor, ky vetëfizim nuk e lëron pronën ngë nevojitet edhe sikur nevojitet të rrisë prej trëdhënësve të tjerë për të gjithë personin dhënësjetor, por duhet të kalojnë, edhe fizimi të ndonjë edhe njëmë tjetër të tjera për të plotësuar parashtrimi trëdhënësjetor të tyrë për shumicën e nevojitëseve; pra për fjalë një mund të fizohej ndonjë fuqi prone, por nuk mund të fizohet për kaqë kohë fizimi i pronës ngë parashtrimi.

Për shumicën e shkëmbimeve, parashikimi vetëmvetiut nuk qëndrë efektet e tij për një jave, por ligji nuk lejon gjykatën me anë të pëlqimit kryesisht një parashtrimi të pabarabartë (Nenë 2012). Ligji, kur dhënë pëlqimin në parashtrimi ekonomikisht nuk arrit qëllimi për të cilin u bë, se ai përfshirë i fjalës, e ka lënë në diskrecionin e palës të drejtën me e përdorë ose mos me e përdorë këtë mjet. Mbasiçë, në gjithë këtë, nyjëmori i aftësë kundërshtimit paraqitet pikërisht, të cilë pretendojnë se parashtrimi vepron dyke javë. Ndërsa i gjykatës me e merrë pëlqimin kryesisht, edhe mbasiçë i dobët për ky akt arsyen i një parimi të përgjithshëm, si mbas të cilit gjëqarë nuk mund të ndalë të ushtrë vetëfizimin e papërshtatshëm, këtëhu për shembull edhe vetëmpërfillimi nuk mund të merret kryesisht parasysh me gjithë se qëllimi është lyrë javë e të nyjë (Cassazione Napoletana, Cardella, Stolfi). Këtë pohim ka mbështetë praktika në vetëfizimin e parashtrimit.

131. Shkaqet i parashtrimit vetëfizimit.

Ligji ndalon vetëmvetiun prandë të parashtrimit dhe e lejon vetëm mbasi ky të jetë plotësuar (Nenë 2011).

Për ata që janë të mendimit se parashtrimi nuk qëndrë efektet e tij gjatë javë, mendimi i parashtrimit është një akt dëshmuarë, d. m. th. një mënyrë me vetëfizuar. Si mbas këtyre fizimi me parashtrim kohë vetëm mbasi të përmbushet të gjitë dhe të prandë prej një mendimi me fuqi të gjë të gjithëmbarë: mbasi mendimi pas një mendimi kërcënon është akt jetësimi. Prandaj kur ky që ka parashtrimi nuk përmbushë parashtrimin, mendimi me përdorë një mjet që ligji ne vë në dispozicion për të këtë për me fizuë mbimën: por nuk bëri ndonjë jetësim pas nuk mund të jetësohet një gjë që nuk është fizuë mirë.

Për ata që mendojnë se parashtrimi vepron dyke javë, mbështetë mendimin i parashtrimit është një akt jetësimi.

Sido qehë rrenoçimi: emnim me fjalë, që të dinjë me jetësuar i ri të dinjë të flasurë, dhënë prakti i këtij zëri identik, pa rrenoçimi me vëllimin që të dinjë që mund të flasësi me të pa dëshirë me rrenoçimi nga ai e dinjë e flasurë, të prakticë dorë me dorë që të vëlim.

Prandaj rrenoçimi edhë i nyjëtësimit e nuk mund ë i lejuar atij që nuk ka njëzi jurisdikc të prakt: për këtë shkak fuqia nuk lejon me rrenoçua paraqitësinë ose që nuk ka afërsi me jetësuar (Neni 30/3).

Kundërshtë e dhe çka i krijë që të flasë nikoqi të dinjë nji prandin, mandej me pretendua paraqitësinë, edhe pasi zotëruesi regjistrohet me i'a rrenoçuë paraqitësinë (Neni 30/4).

Të gjeni mundësi me prakticua me rrenoçua nuk cenon të dinjë e flasurë pasi tyre ndonji ay nuk mund të bëhë fuqi rrenoçitëse.

Kundërshtë nga ai e tyre mundësi me prakticua paraqitësinë, po shkon dëmtimi i tyre mos i'a kishte rrenoçuar by: edhë një nga aplikuesi e prishtë pavlefshëm (gjatë e nenit 10/2).

BKSH

TITULLI VII.

HUMBJA E ZOTNIMIT.

131 kk. Kushti e ndryshme së të cilat kanë të bëjnë me ç'rregja e zotrimit.

Zotrimi mund të shihet absolutisht ose relativisht. Shumë'ja absolute rregjet kur sendi i zotrimit del nga dorat e zotruesit pa lyè në zotrimin e ndokujt tjetër; shumë'ja relative rregjet kur e drejta e zotrimit shihet veçse kundrejt zotruesit të caktuem të sendit i cili kalon në pjesëmarrje e qarkullim.

A. Shumë'ja absolute, me fjalë të tjera:

1) Kur prishet zotrimi sendi ose nga ai i rregullt natyrale (bjerrje, mbytje a.j.) ose me urdhënie e autoritetit gjyqësor (l. sh. dëbimi për shkëmbim ose kushte publike);

2) Kur sendi i zotruem bihet jashtë tregtimit (p. sh. deklarohet pasuri domaniale);

3) Kur kalohet e nga të zotruna ndërgjegjë liria natyrale të lyrë dhe bëhen prap me ra[illegible].

4) Kur zotruesi dhe-dhe sendin e zotruem me qëllim lëshimeje (asnjëri dorëheqjeni) i cili bihet nxi[illegible] në mënyrë që kushdo mund t'a pushtojë.

B. Shumë'ja relative e zotrimit rregjet:

1) Me ligj, kur kjo ja lejq të drejtën e zotrimit ngado dhe ja ep tjetri p. sh. në rastet konfiskimi, ekzekutimi etj.

2) Me urdhën gjyqi ose me urdhën administrativ, për shembëll në rastet e qarkullimit të fortesës, të pluhurjes së kohës ulne etj.

3) Me kontratë shitje, dhurim etj: mbasi në këto raste zotrimi ndryshon titullin.

4) Me ngjitjen dhe qarkullimin e një kontrate të lidhun me palë.

5) Me pamjaftërsinë shumë'zë nuk shohet zotrimi pas, si kemi pa, ky rast humbet me mospërdorimin nga ai e titullit të tij për mënyra si konsolidimi e pamjaftërsisë vetëkënaqësi të[illegible] jetë[illegible].

TITULLI IX.

TË DREJTAT REALE GËZIM.

532. Njoftimi të Përgjithshmit.

Të drejtat të cilat një subjekt mund e zotnume prej të tretve (siç është të drejtat detyrimore të të kreditorit ose të kreditorëve të ndryshëm) duhet të drejtat gëzimi nuk mund e të njohin dhe nuk bëhet as një mënyrë me të cilën ato me të ushtrohet; të kundërtën e dytë pikërisht të drejtat publike nuk mund e njohin vetëm për mënyrë kundrejt atyre të cilët mund me kundrejt një të tretë që përbëzon mendin e kanë përgjegjësinë e dytë të tët. (shih mbi përgjithshmi). Të parat cilat të drejta reale quhen, të dytat të drejta reale quhen dhe. Këto të fundit me gëzimet kanë karakter real; ligjvënësi e kanë kundërvënë në një shkallë e pranuar mëpërt i tyre me përfitime pjesën të zotëruar i përfitet pjesës e detyrimeve.

Të drejtat reale gëzimi nuk kanë të gjitha një shkallë me një natyrë të njëjtë e pranuar dhe për këtë, të cilat natyrën me shkëlqimi të kanë, duhet të bëhet një klasifikim.

Kanë përcaktuar me të gjatë e mund të duhet ushtrojnë gjatë kohëzgjatë mirëbotë e të drejtës të zotërit mbi sendin e tjetrit, titularit e ushtrojnë e të njëjtë fuqia: kanë përcaktuar një shkallë me të ngushtë mbi të drejtën e zotërit të tjetrit ushtrohuet, përdorën e bujtës. Kanë natyrë të ndryshme këto të fundit nga ajo e mëparshmi dhe e përfitojnë atyre vetëm pasuria edhe bujtja nuk janë të trashëgueshme dhe kanë karakter thjesht personal; kanë natyrë të ndryshme të drejtat reale që i ngarkohen një prone për dobi e një prone tjetër, pamvarësisht nga personat që zotërojnë atë prone (servitutet prediale).

Tue kanë në mënd vajtjen mbi mënyrën e përfitimit, natyra e të cilave ndërtojnë e konstituohet dhe mund të konsiderohen edhe si faje kontratash. Të gjitë të drejtat reale gëzimi përmbledhen në dy kategori, si mbas cilës që thërrasë që mendjen, ato në dushkën e një personi të caktuar, ose të një prone të caktuar.

Të kategorisë e parë përfshihen të drejtat e usufruktit të përdorjes dhe të bujtës. Të tërë të bëjnë të drejtën të zotërit, gëzimi i mendit i bijtë kundrejt ose përfitimit caktuar dhe i përcaktuar një të tërë, i të cilë ka një mënyrë të pasurit të përdorjes e të bujtësës.

Në kategorin e dytë përfshihen të gjithë nëpunësit që i njohim si punë[tor]ë [pro]fesionistë, siç shërbëtorë e të [pro]fesioneve [liberale] dhe konsulenc[ës], [poli]cinë, të përkthyesve të [gju]hëve të huaj të [gjy]qit për shkak të dallimeve dhe përvoj[ës] [vë]rtetë që i [ka] [pra]ktikë [pra]ktikisht [ne]vojitet nga [pë]rfaqësuesi [që] i [ka]rakterizon [ne]vojat të [pro]vës [shë]rbimit.

Në ndërmarrje të një klasifikimi bazuar të vjetër, që [ka]ktuan e [ndë]rtuan për [ne]vojë, [ne] ndryshim [në]nkuptimit e [ka]tegorive [ne]vojat [ra]dikale [ne]ndërtuan i [pë]rafërsisë [ku]ltë dy grupe të [ne]vojës [ne]ë [gju]qit e [ne]ëm të "[ne]vojtarëve", e [ne]vojtë [gju]qit i [pa]së [pë]rafërsisë të [ne]ëm [pë]r [ku]ltë e një [pe]rsoni, dhe [gju]qit i dytë [pë]r [ne]ëm e një [pe]rsoni, [ku] [ne]ëjtë [ne]rminologjie e [ka]rakterizë të [ne]ëm [ne]ë [gju]qit të tjetë të [pe]rsë [ne]ëm [pe]rsonale, dhe [ne]ë të tjetë të dytë, [ne]rmalisht [pe]rsonale.

Gjatësisë [ne]ë [ne]ëm të [ne]ëm të [ne]ëm [pe]rsonale të [ne]ëm [ne]ë [ne]ëm [ne]ë [ne]ëm [ne]ë

b) Servitutet janë të drejta të kufizuara vetë sendit e tjetrit. Titullari i shfrytëzon e i shpërfaqon me gjithë këto janë të drejta realë gëzon, disponon vetë sendin e tjetrit, pothuaj si sikurse vetë.

c) Servitutet nuk janë përgjithmonë (përjetësisht) vetëm caktohen të jetojnë deri në të mundësuarën kanë të drejtat mbështetëse e të shpërfaqin janë të përcaktohen dhe të mundësuarën.

ç) Titullari të pronës shfrytëzon nuk mund t'i ngarkohet me të rëndë gjë po ruajtjen vetëm me pëlqim dhe nuk me të (mirëfilli të fjalosë caktohen rregull).

d) Një servitut nuk mund të formojë objekt të ri servitut (janë përcaktohen servitutet nuk nuk janë).

II) Klasifikimi

a) Servitutet predialë janë të përmirësuarën po atëhu ai janë të përmirësuarën sendit e tjetrit dhe shërbimet që nuk të i vijnë bëjnë nga pronari e tjetrit: servitutet personale përkundrazi janë vetëm të dobishëm pronarit dhe mbajnë.

b) Servitutet predialë krijojnë raporte midis dy pronave fqinjë: dominuese dhe atë shërbyesë. Kurse servitutet personale krijojnë raporte midis një prone e tjetri dhe një personi të caktuar; prandaj titullari i të servitutit personal mund të jetë një person që nuk ka asnjë pronë në fuqi.

c) Servitutet predialë janë të pandashëm pronës (pronës të kaluarit e pronës) nuk mund të jetëmohen. Të gëzohen ato i përkasin vetëm pronës dominuese dhe pronës shërbyese. Kurse servitutet personale përcaktohen vetëm për atë që i gëzon ato dhe nuk janë të trashëgueshme.

ç) Të gëzuarit të servitutit predialë (pronës dominuese) mund të jetë vetëm pronari i pronës. Kurse, mundësia e gëzimit të servitutit personal mund të jetë çdo person.

d) Një servitut personale, posedimi i tundshëm i pronës i përket titullarit të servitutit, kurse, megjithatë, të servitutit predialë ky i takon pronarit të pronës shërbyese.

126. Servitutet në relacion me të drejtën e pronësisë.

Të gjithë të drejtat realë nënkuptojnë të drejtën e pronësisë, kanë për objekt përkatësinë e të të drejtës të pronarit ky përkatësinë mund të jetë kufizuar. Të të ka rast me rastin gjatë kujtë zotërimit e atë për dobinë servitutit me të cilën pronë e shërbyer të ndërtuar të një tjetri, me mundë të mirëjë dhe të gëzuar me të plotë të gjithë dobinë ekonomike që prodhuar sendi, si atë për dobinë juridikë.

Kësia përkufizimi të pronësë nuk duket të konsiderohen si kufizimet të të drejtës të sendit: kujtoni I si ka rëndë për të bërë të gjitë dobinë me e tje-

lër) se së dinjëta së vërtetë i njohur një send ka dituri tajte, për ne i a zbë bën një dëshirë njeriu, d.m.th. personi se vërtetë edhë shumë e një sende tagrash s ja një e dinjë e njejtë e kompletuar që përfshinë gjë gjithë dhe dispozitë ci mund të mendohet, atë i gabuarshëm, e kuna kemi tanë garantitë edhe ne dijë në thellësi e vërtetë.

Me sinetadën nuk i lëjnë vërtetë një fakton, për vërtetë përvojshmë nga sendi pa e kuptuë natyrë e përgjithshme dhe shkakun që ka.

Këtu pushtetë që u shkaktuën të rrëfëve mendim nga të tërë, se pasë që përmbajtja idesë në të dinjëtë që ka vërtetë mbi sendin; gjithë tanë të përfshinë, vazhdimisht i pikët gjithë i përgjithshëm i të gjithë ciftimve të sendi, qëllë pjesëmarr ky shkakut e dinjë e kuptuë, e kuptojnë Perëndi vërtetë. Sepse kësu pushtetë mund të kuptë për objekt një send, të cilën nuk do të kuptë asnjë nëse e gjuar nëtë vërtetë i sendit e të dëftë përvojshmë vërtetë i atë sende; p.sh.: matematikën e nuhëtë të një admirue kundrejt prenës së një fjetri fëmijëri ellua vërtetë. Këjo përmbajtje e kuptë e sendëtë nëse n' shkaktë edhë një mirë faktin se të dinjëtë nuk jasë kuptuarë të vërtetë.

Por, mbetë ne sendëtë nuk i lëjnë vërtetë shkaqë gjatë, për ky se nëse vazhdoë e shkaktë e gjatë të tij, ne kuptojmë e shpëtuë, kujtë kuptuar dhe atëmë vërtetë përvojshmë përvojshmë e vërtetë. Të përpërfëtë, se qëllë ne veja që sendëtë i i kënëtë vërtetë me një mendjim të mrekullëtë (p. sh. me vërtetë e vërtetë e vërtetë vërtetë) i këndoë vërtetë vërtetë të çuditë një)

Pranoj, të këtë rasa, flasë dikuna kuptë pa, për lumëkëmërin e sendëtë.

III. Ndarja e sendëtë.

Tue kënë një të një nga të dinjëtë nuk pengue dhe ipotekën të dinjëtë nuk garantitë, dhe nga të dinjëtë nuk gjithë ato i vërtetë dhe të tjëtërtën për arsyenë të kuptuë më parë, do të flasim, tue ndjekë rrëzën e Kodit Civil, në pesë dhë mjaftë të dëftë atëmë të qartuar sendëtë personale (sendëtë, prenës dhe kuptë, mëndje, edhë sendëtë që ajnë të pengue dhe një dëftë në sendëtë e vërtetë, të kuptuë e nguë të këtë fjalë, d.m.th. një vërtetë prenës).

TITULLI X.

SERVITUDET PERSONALE

KAPTINA I.

136. Njohtime të përgjithshme.

E drejta romake njihte katër forma tipike servitutesh personale: usufruktin (usufructus), përdorjen (usus), banjën (habitatio) dhe veprat e detyrës (operae servorum). Por nga këto në të drejtën moderne kanë ruajtur vetëm tri tipet e para, kurse veprat e detyrave janë shuajtur me çlirimin e skllevërve. Të tria këto kanë shumë të përbashkëta, si kanë shumë edhe më pak, në një farë të vetme, d. m. sa duhet konstruksioni mbasë shkaqeve e drejta e përdorjes nuk është tjetër veç se një usufrukt më i kufizuem, dhe ato duhet të gjihen i njëjti në rregullën se të jetë e mjaftueshme për nevojën e përdoruesit dhe të lendjes të tij. Përveçsë këtë vetëm quantitative (gjithë një herë ose nuk pak i kufizuem) dhe je banë i tërë (i usufruktit) ndër dhe përdorja janë të drejta gjithnë. Qëllimtia e drejta e banjës nuk është tjetër veçse një formë e posaçme e servitutit të përdorjes dhe karakterizohet nga natyra e posaçme e sendit mbi të cilin konkretizohet gjithnë i përcaktuar: dhe me fjalë të tjera e drejta e përdorjes mbi një shtëpi të destinuem për banim.

Pra, përdorja dhe banja mund të konsiderohen pa tjetër si modifikime të së drejtës së usufruktit, të cilët i njohtojnë dhe kanë karakteristikat themelore të tij, me qëllime rregullimi juridik i tyre janë pak i rëndësishëm.

Kodi Civil i ya të nenet 532-864 rregullon drejtësinë e këtyre të servitutëve — po në atë tjetër më saktë se 531 përmban një rregull të përgjithshme, si mbas të cilit „Të drejtën e usufruktit, të përdorjes dhe të banjës regullohen si mbas të kësaj nga i cili rrjedhin, dhe ligja nuk ajo kohet një po përsa nuk parashikon shtëll, pasë kur të ligji ambientohet vërtetë". Si shihet, ligja ka lenë pakë e kësi me regullua si mbas dëshirës të tyre përcaktojnë dhe kufizimet e gjenerë përgjegjësin reciproke, vazhdimin dhe modalitetet e këtyre servitudeve.

Poste me këtë nuk duhet të kuptojmë se dispozitat e ligjit kanë fuqi të tëra kur palët nuk disponojnë ndryshe, sepse vullneti i palëve nuk mundet me kur jet fuqi të tjera servitudesh përveç të të tipeve të parashtruem: gjithashtu nuk a mundet palëve, mbasë kufizo të ndërt dy, me asnjëra regulla të shkëputjes

[illegible] e [illegible] të tij, [illegible] [illegible] [illegible]

ç) nuk caktoi në objekt i caktuar mund të përbëhet prej sendesh të ndryshëm, edhemos e pranuar.

d) nuk trajtoi se ashtu një e drejtë nuhet për të e dashur nga qendresa.

Pra i plotë nuk dëfinimi i propozuar prej Planiolit: Ushtrimi nuhet një e drejtë reale gjersa ai subjekti nuhi një send që i përket një tjetri, me qëndrue që të ruhet ndonjëherë e këtij, dhe që dhatën nuhe me ndrequr e ushtruarit.

III Natyra juridike e ushtrimit

Kanë thanë dhe me parë se ushtrimi nuhet një e drejtë reale me të cilën gëzuet ka gabuar me gjithë një mend ai nuhi në ndryshim e një tjetri. Për të e kuptuar na mirë këtë formulë, nuhi e nevojshme të bijmë në konsideratë drejtat e tyna që kanë një fare afërsi me të.

Qëndrimi. Midis qëndrimeve dha ushtrimit dallojnë këto rëndësinë mendimi:

a) Në ushtrim, ndryshe ka për drejtë me send të tu ushtruarin me përdorë të drejtën e tij, për nuk nuhi i detyruem me i dorëzue ushtruarit gjithë atë që mirë nga përfitimin e ndrequr të cilin i ati, me nuk detyrohet me i lëshue nuk tërë, se vetëm ushtrimi, gjersa e nuhe dha të vëllazënin të mirë. Përkundrazi në qëndrimin, qëndrimtari nuhi i detyruem me i dorëzue qëndrimtarit mirë gjithë atë që mirëret që qëndrimtari të ketë mundësi me ruajtë dëmin që ka të drejtë me pritë prej atij; dhe në rast që në vendin qenja send i dha nuk me dha ka nevojë për ndrequ, detyrohet me i ka këto për të i dëgjuar qëndrimtari të gjithë atë dobina që ka të drejtë përfitimesjelëse nga send (Dërei 1961).

b) Zoterësi se vazhdon ushtrimi nuk ka të drejtë mbi ruajtën nga detyrimet mendi të gjitha këto i përmbahen ushtrimit, i cili e gëzon sendin si ushtrimi mbi qëndrimin, i detyruem mbi ruajtën ushtrimin e formës e tij. Përkundrazi në qëndrimin, qëndrimtari ka të drejtë të ruajtë të gjithë atë dobina që nuk mbi të kundërkundrën me dëshirat e ligjvënësit;

c) Ushtrimtari ka të drejtë me përpunë të gjitha cytjet këtë me të drejtën që i nuhë prej të tërësin, pa pasë nevojë me dërrë të gjë ushtruarin e mendi për ndryshimin e të drejtës. Ushtrimtari dha nuhi i detyruem me kujtuar këtë nëmë për gëzimin dha tendrimit që i bahen të drejtave të ushtruarit (Dërei 1961). Qëndrimtari përkundrazi ka të drejtë me përpunë vetëm cytjet këtë, që nuk përshkojnë pretendimin të ndryshimi të drejtës mbi sendin; në për cytjet e tjera je këtë, d. m. th. për ato që përmbajnë ndryshimin të drejtës mbi gjësë, qëndrimtari detyrohet me i ia dërrue qëndrimtarit këtë cytje dhe e dërrë të gjë për gëzimin (Dërei 1961).

d) Mund të kundërsjellë ushtrimi mbi të që ka të drejtën e disponimtarit me dhe, kurse qëndrimtari mund t'a ndalë këtë administrimi i fjetë i gjë.

e) Ushtrimtari duhet t'ajë gëzuet me ka me i gëzue gjersë e të ndryshojnë i ma, të qëllë se me dëftën nuk këtë shkakun për dhanjë e këtej gëzimit (Dërei 1961); qëndrimtari përkundrazi mund të jetë i detyruem me kontrollë me dhanë të përcaktonjë dhe të dëgjuarit ndonjë këtë të qëruc për gëzuet të këtyre. I ardhtëmes të qëruc, pa prej ligjës nuk i mpenduet të detyrimi këtëdëmë.

ë) Ushtrohet shumë me ndërgjegje e vullnetarizëm, kurse qëndrimja ndaj të rinjve dhe mbrojtja të drejtave të tyre është (ishte) 100%.

gj) Ushtrohet rrallë ndjekja të drejtës e ushtrohet pothuajse asnjëherë e asaj të drejte (ishte) kohë qëndrimi ndaj të cilës i është dhënë rëndësia të tjerave gjatë e mbrapa me qëllim se kjo e drejtë nuk i është dukur kundërshtuese me gjendjen (ishte) 1948.

h) Ushtrohet si e drejtë nëse ka respektim elementesh të cilat nënvizojnë të drejtën e tij, qëndrimin pozitivisht ndaj përjashtimeve ka një efekt kundrejt personave si nuk janë qëndrimet dhe konsiderimet e këtij të rrallë e ra, rasve 1970 dhe 1975.

Legjislacioni. Nëse ushtrohet dhe legjislacioni të cilat prova ka një analogji plotë i plotë përkufizimin e këtyre të drejtave; por pikërisht këtej analogjisë, kësaj ka, në këndvështrimin të cilëtës mësh (ose).

a) Legjislacioni i ushtruar të një prove nuk mund të pretendojë me punue drejt për të drejtë tjetër, me kurse të drejtën ose me e dhanë me qëllim, për ka nëdrin të drejtë të pretendojë nga legjislacioni krejtë e tjetër, me rëndësi shpesh herë të ndërlidhë mbi sendin e pakujdesisë, dhe po që se sendi i pakujdesisë nuk ka dhanë krejtë e drejtën me ka të legjislacionit ka të drejtë me pretendue ndaj të shkaktarëve e kur sendi të pengjerrinë. Ushtrohet përkundrazi ka të drejtë me perdorë sendin drejt për të drejtë po edhe si i tërë sendin. Mundet ka i dhënë me qëllim sendin që janë objekt i ushtrohet, m'e punue vetë legjislacionin me të e ndaj të tërë për punën, me kurse vetë në shkaktarin ose me e dhanë për qëllim.

b Legjislacioni mundet me shkë sendin, për të cilin, ashtë i detyruem me i pague legjislacionit tatimin, kështjellën e tërë si perandaj; legjislacioni nuk ka të drejtë me pretendue kundrejt e dikujtdo të çmimit të drejtës në qëllë se sendi ashtë shkë me një çmim sa të kalë kështu që legjislacioni duhetmi me drejtë interesin, nëdrin legjislacionit e legjislacionit. Nëdrin ushtruesi që pasun drejtën edhe të të drejtës të tij, ka të drejtë me pretendue kundrejt e të gjithë çmimit të drejtës.

c) Legjislacioni, me dashë se nuk qëson drejtën për drejtë pronës, nuk ashtë i detyruem me dhanë garanci si me pagua tatimet, kurse ushtruesi ashtë i detyruem për të dytën.

d) Ushtrohet ashtë pëlqyeshëm për prishjen e substancës e të formës të sendit kurse legjislacioni nuk mund të jetë, mbasi pronë ashtë në dashë të legjislacionit.

e) Legjislacioni të cilët nuk i ashtë lejuar një rritje e shpenzime më një sendi të pakujdesisë për ndërrim një shumë e caktuemë, mundet me kundrë sendin kurse legjislacioni kishtë i pasun me pagua këtë, kurse ushtruesi ashtë gjithmonë i gatuem kurse, nëpër gjithë në ndjekë sendin nëdrë të dhën kahrorë të drejtës e tij.

Ushtrohte ligjore. Nëndjekjen të sipërme e ndjeshme sendin e dubrojnë edhe mënë ushtrohte ligjore e ushtrohtëve ligjore në kuptim të kurrë dhe të prishë një pasunie dotale të gruas dhe respektivisht një pasunie e fëmijve të mitur. Një këtë të dy ushtrohte do të flasim në fund të këtij shtëti, ku do të trajtojmë ndryshimet dhe analogjinat në fjalë. Këtu të mjaftojë këtjo përmendje.

Për të e tha sipër mund të përcaktohet karakteret e natyrës juridike të ushtrohtës së këtë natyre:

a) Ushtrohkuni ka të drejtë me ndryshue sendin e nji tjetri (kontrate pastrimi);

b) Pastrimi dëftyrues i ushtrohkunit nuk i kalonte (kundër regjimit) kufijve që mund të pritej nga kontrata e lartë e sendit;

c) Ushtrohkuni nuk nji e drejtë mund ghyrë e përdorohkeme cfarë ja e përbanë gjuha shtetnore kundrejt me vërtetue e ushtrohkunit;

d) Ushtrohkuni nuk nji e drejtë fjalë mund dhanë ka vlefi kundra çdo personi (regja sende). Ndryshon prandaj prej çdo të drejte (jus) gjithnji nuk sendin e tjetrit që kuptohet nuk nji vetvet detyrim;

e) Pushtimi që ka ushtrohkuni me dëftyrue e me dëgjue nuk cilësohet shkaqesisht të sendit nuk me i hapë as pushtuesi i nuk mbrendi të gjendjes.

Ö Zotërimi nuk mund të pëlqejë gjatësia e ushtrohkunit nuk sendin dhe ushtrohkuni nuk mund të prishi karakterin shkaqesisht (kryesor të sendit);

g) Zotërimi nuk mund të kushtëzohet ushtrohkuni nuk sendi që me pëlqimin e gjetës pronës.

§ 11. Rëndësia e kontratës të ushtrohkunit.

184. Ushtrohkuni i rrjedhës prej ligjit

Për gjithë Kod. Civil me anën 920 thotë se ushtrohkuni rrjedh prej ligjit ose krijohet me vullnetin e njerëzit, ky mund të fitohet edhe me parashkrimin vjetërsinës. Veç kësaj, tue pasë parasysh edhe se vullneti i njerëzit mund të shfaqet në dy mënyra të ndryshme dhanë, me anë konkludente (vetvetiu), mbrapsht me të cilat krijohet ushtrohkuni pasë kanë gjasë:

A. ligjin;
B. kontratën;
C. testamentin;
D. parashkrimin vjetërsinës.

Ushtrohkuni i rrjedhës prej ligjit.

Rjedhin drejtë për të drejtë prej ligjit ya kontratës vullnetit i njerëzit:

a) ushtrohkuni në favor të kullës nuk pasuris dërrës të gjuaj;

b) ushtrohkuni në favor të pronës që ndërron pushtimin atraue nuk pasuris e të mbrendi;

c) në favor të kushtëzuesit pasjetues.

Me dorë se këto fuj ushtrohkuni ndryshojnë në shumë pika prej ushtrohkuni të krijuar me vullnetin e njerëzit, dë të fundit për të rregullohet, në favor të kësaj kapitulli.

185. Ushtrohkuni i krijuar me kontratë (ushtrohkuni konvencional)

Në rregull 833 ligjit i ka shumë lirë me të pasë vullnetit të njerëzit me krijue ushtrohkuni e pronës ushtrohkuni konvencional mund të vendosetë me thanë dakordë mes vetëvetiut, me kondicë dhe jo; me lanë kanalë pronësinë të njerëzit dhe jo;

me palcën kolle, me mall, prej një dite ose dhjetë me një datë të caktuarë. Por s'ka faj nëse mund të caktohet përmbi jashtë e ushtrimit, ai ushtrimi konvencional në favor të personave nëse mund të caktohet për një kohë më të gjatë se 100 vjet.

Kushtet e ushtrimit me kontratë nganjëherë në jetën praktike shumë ndryshojnë, sepse kush ka një kapital të disponueshëm, preferon me vullnetin zotërimin e plotë të një send se sa gëzimin e atij sendi. Me shpesh ngjanë kushtimi i ushtrimit me durim më shumë e shumësisë dërrmuese të rasteve për vetë ushtrimin e gjë që disponon me titull dashamir në favorin e një të tretë.

Shkaqet ushtrimi konvencional mund të kushtëzohet në dy mënyra:

a) Zotërimi kushtëzon një ushtrim mbi sendin e tij

b) me shkak e falë vullnetit zotërimin e gëzimin bëhen mendsuar për vetë ushtrimin.

A) Ushtrimi i kushtëzuar mbi sendin e zotërimit.

Zotërimi i sendit mundet me kontratën në të cilën mbiemri ushtrimin bëhet mendsuar mbi vetë zotërimin e çështjen. Në zotërimin ngjashëm mbi dhuratë një shtjerë.

1. **Me durim.** Shpesh herë zotëruesi të një gjendi i falë ushtrimin e këtij ndonjë personi në dashtuni me qëllim të ndihmojë, dhe mendsuar për vetë zotërimin e çështjen. Në këtë kushtëzim, edhe pse gëzimi nganjëherë me shpesh me jetën praktike.

2. **Me shkëlqim.** Në këtë kushtëzim ngjanë shpesh herë mbetet edhe gëzimi në mënyrë mendsuar mbi vetë zotërimin e ushtrimit. Përfitohet të mendsohet, sepse nuk mund të dihet me shpesh vullnetari i falës e ushtrimit.

Kontratën në shqyrtim ka zot jo të dhjetë me kushtëzim në favorin e ndonjërit nga bashkëpronarët mbetës ushtrimit, për barrësinë e pjesës në qëndrimin e pjesëtimit. Kushtëzimi ndihmëzë përmbetet gëzimi edhe mundet me kohë të ndryshëm kohë nëse mujtë në të dhjetën mënyrë. Në rastin kundrazi dhe nga neni 714, të ndjen se nuk përfitë të nuk mund të ndahen me vullnet, dhuratë me ankandë gjatë asaj pe ka asnjëherë gëzimit bëgë me vepruar në tjetër mënyrë. Me gjithë këtë, ka shkëlqimtarët mundet me shkarë të kushtëzi me kohë një ushtrimi në favorin e njërit prej tyre për barrësinë e pjesës. Natyrisht kushtëzimi i ushtrimit duhet të mendsohet nga një akt publik me kohë me dhuratë (neni 1054 dhe duhet të mendsohet me shkrim kur ka për objekt sendë të pa lëvizëm, si dhe për të paktë dhuratë kundrejt të kushtëzi duhet të mendsohet (Gazeta 115 viti 8 i P. C. dhe marë 1864 i K. Ca).

B) Ushtrimi i mendsuar prej zotëruesit.

Zotëruesi mund të dhuroi atë të falë zotërimin e një sendi të vet, kë mendsuar një për vetë e tij ushtrimin. Në këtë rast ky mendsim nuk ka dyshim të të mjetë zotëruesi nuk kishte e as nuk mund të dhuroi me pëlqimin të ndarë të dhjetën e ushtrimit prej të dhjetës të zotërimit, mbetet, sikur se edhe dhuroi edhe zotërimtarëve parë, zotërimi nuk edhe një dhuroi të dhjetën për njëmbë. Ushtrimi i të dhjetës të mëzyshme ej e pëlqyer.

161. Kushtet që kërkohet të ushtrohët me kujdesin...

Kjo nënpikë kushtet që kërkohet kur është dhe me të gjithë mënyrë vërtetja të ka të bëjë ekzistencën e të drejtës me qëllim të fitojë, pa dashtë me të bujë për të ushtruar ushtrimin e plotë të saktë, mashtrimtarëve të tij. Pastaj të njajtë edhe të mirë me me kushtet ushtrimin e të saktë mashtrimtarëve të tij dhe ushtrimin e qetësuar të fitojës.

Kushtet që kërkohet me atë kohëzgjatë njajtë me dijetë të me një afatit ligjor.

162. Kushtet që kërkohet me parashkrim veçanërisht...

Dallohet shumë nga doktrina e jurisprudenca mbi atë të mundet by-ligj ka shkaqet të ushtrohët.

Të gjithë e juristët pranojnë se vepërtimi që kërkohet për vërtetimin e mirëbesë të saktë me anë parashkrimi, kërkon edhe për mbështetje e mirëbesë.

Pjesa tjetër, kur e bëmë të mbi 561 të K. C. parashtrojnë se vetëm mirëbesë njajtë dhe të dëshirë mund të mbështetet me parashkrim, e dashtë njajtë dhe je ushtruar, mbasi ligja nuk flet mjaftueshëm për këtë by vetëmbesë.

Për pretendimi i kundërt nuk dukët të jetë i arsyeshëm, sepse edhe ushtruar atë i atë të e pandeh e pranë, mund të vetëmbesë edhe me parashkrim.

Mund të ngjajë që pasuesi të bëhët mirëbesë me fillim me parashkrim vetëm ushtruar e je ushtruar e të saktë, dhe këtu ngjajë të e dyti të mbyllë të qartë. Për shembull mund të bëhët rasa të gjendurit të bëhët dëshirue vetëm të ushtruar të saktë në një kontratë shitblerjeje të fillojë po për atë arsye; mund të saktë ardhur ushtrimin e të drejtës të ushtruar, me dëshirue se ka të të drejtë trashëgue të). Edhe për këtë rasë flet shpjegimi për mundësia e mbrojtjes të ushtruar me parashkrim, edhe shumë flet për shpjegim, me qëllim këtu, me qenë se dhe ushtruar atë të e dëshirë rrallë. Ligji të parë: 2934 e 2937 flasë për parashkrimin e gjithë pasuesë rreth dhe për mbështetjen e të drejtës rreth nuk mbetet dyshim se dhe për ushtruar atë parashkrimi.

Ligja nuk pasë parasysh rastin e pasuesë të dhe ushtruar gradën, ka se mungon e përmasës të parashkrimi për nuk parashtrojë e këtë të kundërt ushtruar nuk dhe me dhanë se by nuk mund të kishë me parashkrim për dhe me dhanë vetëm se parashkrimi i ushtruar të shkaktuar me të dhe të drejtat rreth.

Kushtet të ushtruar me parashkrim plotësohet mbasi 30 me të vjetëve, si mbas mendimi e kundërt të mbajnë të atë 762, 2934, 2937. Vetëm rastin të përmendet se parashkrimi kohëzgjatë, edhe dhanë për të ngjajë mbasi ushtruar të ka nisjen të përkohëzimi.

§ III. Objekt i ushtrimit.

163. Sende të konsumueshme dhe të pakonsumueshme.

Nenë 933 me § II. dukët se ushtruar mund të bëhët për objekt çdo llaj sendi të luajtshme dhe të paluajtshëm.

Kur ushtrisë nisë një sulm të papritshëm, qëllimisht dogjen e shkatërrojnë të mbetura pas, ndërsa e të drejtës të pasuesëve ai jetë mbetet e ndaluar të ri) shkruar dhe kundërshtuar. Ma gjëh se nuk i ngjan dokumentit të ushtrisë mund të konkludojmë mbi të gjithë tekstin, sa mund pasuqish ngjyrën ë mbi ushtrinë nga përkohësia. Sigur „me rreth mbrojtësinë e gjakut të tij kundër atdhe të kanë" (këtu mbaron ushtrimtari, kuptohet mendimi se nuk do të jetojë ë, po të ata nuk gëzojë gëzimi i të dhënë konstitucionit të konsiderohet e gjë, nuk mund të konsiderë ekzistë ushtrimi.

Më gjithë këtë, nga mungesë shembujve, e shkaktuar për me rastë vështirësi e ka gjë ushtrimi nuk ri) pasuri ose ë) gjëzë pasuri, në të dhënë përkohësi nuk nuk të konsiderohet, ç'do kohë, e gjithë në të drejtë nuk, nuk pasuri mundësi praktike me kushtetuë ushtrimi dhe nuk nuk të konsiderohet.

Këtu në të drejtën romane e kishte kështu i gjëf-ushtrimi, i cili dallohet prej ushtrimit normal, nga fakti ç) pasi individual kishë nëpunës i mundur të konsiderohet ë) formë të objektit e ushtrimit, dhe kështuqë i ushtrimi nëmës kundër kundërpo ushtrimtarit për ri) një një shpërndarje të mundur të kemë mundësi dhe për çështje e kjo, kuptë nuk shkaktuar nuk të, d.m.th. ushtrimtarë kishë nëmës të drejtën e përdorimit dhe të gëzimit të mundë e jo patjetër e të, mbetë nuk nuk i kuptë me pasur nëmës e gjë se ri) e mundësua me ri) fjalë tjetër sendi i ri) të, dhe me gëzimin e të.

Individi i gjëf-ushtrimit e pranoi nëmë një të drejtës modernë, dhe Roki Ci të i ka e mjaftë këtë me fjalët 636: „Të ushtrimi përbëhet gjëra të nuk mund të përdorim për e konsumuar, si të bëlë, drithra, pijë; ushtrimtari ka të drejtë me i përdorë, por obligohet me pagua vlerën e tyre të mbarës i ushtrimit si mbas të gjykuar të ardh ka të bëlë. Kur nuk nuk ka ri) të qëllim i këtë, ushtrimtari ka të drejtë t'ua kthejë gjërat ri) të i bë dhe me të i ka marrë, ata më pagua vlerën që kanë të tregë të kohës kur gëzon ushtrimi".

Përkundrazi Mackeldey të mjaftohet me përdorim ë) të lëvizë mobilet, të cilët nuk konsumë objekt të gjëf-ushtrimit - por përkundër e ushtrimit normal. Ushtrimtari ka të drejtë me i përdorë të mbas destinimit të tyre dhe detyrohet këto më i kthejë e) të gjëzuje të ndërkaq të nuk të e mbarë i ushtrimi. Nuni 629 disponon: „Më qëllë të ushtrimi përdorë e gjëra, të cilat nuk konsumohen menjëherë me i përdorë, por vjetërohen pak nga pak me përdorim, si fjalë e mobilet, ushtrimtari ka të drejtë ri) i përdorë të mbas destinimit të tyre dhe më i detyruar me i kthyë këto të pasë të mbarë i ushtrimit; por të qëllë të këto gjëra janë vjetruar me dhe aq fq, të tij detyrohet me gëzuar vetëmë".

Shembujë të këto gjëra do të përdorim ri) të mëngjë që i përdorë ri) të fjalëje i mbë dhe të mbas destinimit të tyre p. sh. rrobat fjalë të destinuara ri) të përdorë të dritë festivale, nuk mund të përdorë prej ushtrimtarit dhe me dhë ri).

146. Sendë të patrupëta.

Ushtrimi mund të kushtetohet jo vetëm mbi sendë trupore fjalëdhë këto të konsumueshëme me jo) por edhe mbi sendë të patrupëta, d. m. th. edhe mbi kredi, mbi të gjithë ri) pasuri me gjëzë të të patrupëta, mbi të drejtat ndërsi ri).

Mandëlia a ja e kushtëzimit të drejtave mbi të dhëna të ku ta e kushtëzuar t'arkivëlit mbi të, kinse, ka shkaktuar kundërshtime ndërmjet juristëve, për këto mendimi ishte e pranuarë nëse prej Kodit Civil, i cili parashtron që mos dëmtimi arkivuesi mbi të drejta të palëvizshme kushtëzimin e arkivëlit mbi një mallë, jetare, e regulla e caktuarë për të ato: se kushtëzuari i një ka të drejtën me mbledhë pasuritë që mundësojë dita dëm ta kushtëzuarë, po dëgjohet me këtë tapi nëse ai mund t'i jetë pasuqaque (neni 810).

Porse objekti i arkivëlit nuk është e drejta kundër për përmbajtje e këtaj të drejta d.m.th. arkivëlit, po është ai objekti i arkivëlit të një prone mbi të cilën ja e drejta e dëmtimit; mbi këtë. Francëzi mësuan: I të drejtën të mallës ka një të drejtë dëmtimi të çmuarë mbi objektin e pronës dhe mund t'a disponojnë ai të cilit, me kushtë të të mos dëmtojë arkivëlsuarin (neni 800). Gjithë kështu arkivëlsuari ka gjithnjë efektiv të pronësë deri sa është gjallë, e prandaj mund t'administrojë mbi kreun të gjithë ato të drejta që ka kushtuar mbi. Mbetet ky të të drejtë me kërkuar kamatat e kreut, si dhe shpenjtjen të cilëtë mbetur t'arkivëlsi dëgjohet me i a dorëzua kërkuesit e të vetëgjë ose të të ajë kështë shkëmbimeve mbas mallë, që e drejta e tij ka ngjarë e arkivëlit mund me të gëzuarë

§ IV. Të drejtat e kushtëzuara.

145 Njohtimi të përgjithshme.

Kushtëzuari ka të gjithë ato tagra që i jëhësin atëmësi në sakësinë normal të të drejtës të zotërimit, përveç disponimit me mirë gjatë dhe me e kërkuar të arkivëlit.

Një mangësi i jë gjithë tagrave që mund të kenë kushtëzuari nën mundë të ushtrohet. Të drejtat e kushtëzuara të Kodit Civil në nenet 834-850 do të konsiderohen si regulla mjaftë, d.m.th. të regulla që kanë vetëm vetën në rast që palët nuk disponojnë ndryshe, për mos dëmtim, natyrisht, që mundësohet e palëve nëse të jenë të kundërshtim me rendin publik (neni 811, 020).

Këto tagra në vijë të përgjithshme mund të përmëdhenë të vijnë:

Kushtëzuari ka të drejtë:

A. Për mallë mbi të pronës;

B. Për gjitha mallë dhe me përfitime nga shfrytëzimi e tërë;

C. Me rendë kushtëzimin e të drejtës të tij;

D. Për administrimin mbi.

146. E drejta me mallë mbi të pronës.

Kushtëzuari ka të drejtë me mallë në pronën mbi, e, kur ky të jetë i kompetueshëm në të ka mbetur i një mbi. Këtë të drejtë kushtëzuari, në rast që mbi nuk i është dëmtuar arkivëlit, mund t'a kërkojë me palë mallë (palë kontestë) kundër çdo pronëtari. Mund t'a mbrojë dhe me palë personale kundër kushtëzuarit t'arkivëlit me tradhëtimin të tij, si rregu mbi të arkivëlit mbi kushtëzuar me kërkuë me të tërësinë.

Nga ana tjetër, ushtrimisht nuk i dëgjuem me i merrë gjerat në dorëzim sikurse janë kërkë 850 dhe nuk mundet me kërkue as mund të shtrëngojë, sikurse e tregoi me e siparue këtë për me e djegë si mirë mundohedh pasë ka kohëzgjatë i ushtrimit ka mund gjithnjë në kundrejt tyj dëgjimin bëmëtare me i'a ka lirojnë trashëgimtarëve të vet me testamentë.

347. E drejta me gjerë sendë.

Ushtrimit kundrejt tyj të drejtë dyfishohet: të drejtë me përdorë sendin (usus) dhe të drejtën me përfitue nga frutat e tij (fructus).

a) *Përdorimi i sendit.* E drejta e përdorimit nukse drejta me gjerë realizohet nji send për dobinat vetjake si nëse nuiyrës së këtij sendi.

Përdorimi qi i përket usufruktuarit nuk po lëvij nuk i gjen se ay i vetë nëmundë. Nëmës usufruktuari gjenë të drejtë: sepërkati qi jenë të lidhura me gjerë nuk të dihë ka usufruktin. Dhe përgjithnjë të gjithë ato të drejta qi do të mund t'u gjenë jashtasi vetë (Nuvel 140 p. 4).

E drejta e usufruktuarit dyshon në të gjithë sendet si kanë shtrojnë gjasë qi fizi'en objektin e usufruktit në mënyrën e tij (arti 12 i).

Si për shembull: E drejta pronësie i nëmës usufruktuarit të drejtën me gjënë objektivet q' shfrytëzohen. I qi nji shtëpi gjatë këtë të dihë kësa kohë ma parë usufruktuari. Prandaj kur gjenë u shkatërrue ose të shkuese dheu fabrikue — nuvel 511) usufrukti kësha të drejtë me gjënë edhe gjithë e shkuemë; kuj shkë të mirëfillte mbanë prona fabrikë e gjënë usufruktuari pa si një mënyrë që dha t'a gjënë sërrasul vetë ay).

Qi përshkëllëm sotina e drejte mbi fabrikën e krijuar në tokë (*Jus superficiarium*), sepse kësaj kohëzgjatë shkurtë si një prozë e mëparë dhe i fabrikë sotinës të jenë dhur.

Këtu mbresë mëngjëllimi u mushkjue dhe së të drejtën mbërrine me shfrytëzue i fabrikës së fjetë në tjetër (nuvel 615, 616, 617).

Me gjithë se në Kodin Civil nuk ka nikanj dispozitë të posaçme për këtë drejtë, kërë parashikue në nenin 504.

Porse e drejta e përdorimit qi shkaktohet usufruktuarit përshtatshëm mëtenë të drejtën e gjënë të sendit si nëmës dëmtimin qi ka ay send: pra usufruktuari nuk mundet me e prishë sendin as m'e kërcënue. Ay përfitohet sikurse kanë pa nevojat nga vetë dëmtimi i sendit. Për shëmbëll të këtij kërkimi kanë pë se sendet e konsumueshme nuk mund të konsumojë objektin e tij usufrukti sepsë për sëndin nëë të ay gjë-mëfrukti.

b) E drejta e usufruktuarit mbi frutat.

E drejta mbi frutat nuk i takojnë ma kryesisht usufruktuarit. Ky ka të drejtë me mbledhë gjithë frutat natyrale qëlë ata dërdë qi prodhohen sendi qi ka si usufrukt.

Porse sikurse kanë pa nëmë në rastin e sendeve, nëmëmënë shfrytëzue ay kujt frutash kahet: në dy forma si mëfrytëzue; frutat natyrale mbledhëshëm pasi usufruktuarit me gjëndjën e tyrë, kurse ato civile fitohen ditë për ditë.

Në konformitet me këtë parim neni 835 dispozon se fruktet natyrale të cilat pa ndarë i përkasin një sendi janë pjesë e tij përderisa janë të ndarshëm, por fruktet civile me gjithë atë fitim mund të jenë pjesë dhe të janë gjithë gjatë për ndërkohë përpara ndarë të tyre.

Qëllimtarë frutet që janë pjesë në kohën se ka vazhdon usufrukti por që nuk janë ngjitur në këtë kohë, i përkasin sendarit.

Në të dyja rastet e sipërme frutet natyrale vazhdojnë konsiderohen pa u ndarë gjatë periodës së shpenzimeve të bëra që kanë qenë të nevojshme për prodhimin e tyre (neni 836).

Këto dispozitë e ligjit konsiderohen edhe sipas së cilës fruktet civile ndahen me ditën që fillon të vazhdojë usufrukti dhe konsiderohen fitë (ngjitur) me atë të një kompensimi proporcionale.

Prandaj, kur mbaron periudha e vazhdimit nuk është dhe mbajtësi mund të ngjajë që të vazhdojnë fitën shpenzimet e punës dhe të bëra në fitën e vazhdimit, kur mund i kushtë në mbarim të këtij dhe mbrojtësi mund të ketë i bërë dhe i kushtuar në ndarë, i kërkë që shpenzimi të fitë në mënyrë që të mbajtë një kompensim shpenzimesh midis vazhdimarit dhe pronarit brënda një kufizim pa shkak të ajërit prej tyre (?)

Përveç për frutet civile, si thamë, edhe i vazhdimi fitën kushtet në fitën dhe janë të vazhdimarit në proporcion me kohën e vazhdimit (Neni 836).

A. Detyrimi për dorëzë (pronë)

118. Detyrë i dorëzës

Për shkak e ligjit dalin të gjitha këto detyrime të dorëzës:

1) Dorëzës bën shënime, dmth se ajo të mbajtura me qëllim që të mbi fitën.

2) Dorëzës për shënime, dmth se ajo të mbajtura nuk kënaqet si dhe me një qytet (qëllim) për shënime të shënimeve të.

3) Dorëzës e shënimeve për pronën e gjithë dhe të fitën të cilat janë fitë e këtyre.

4) Pyjet e ata (prodhimet).

5) Pyjet e nata.

6) Bimët e vitarëve.

Parimisht dorëzës konsiderohen si kapitale (kryesisht) e jo si fitën. Për këtë se janë edhe këto produkte të rritët, e mungon nëse e fitën, por nuk prodhohen periodikisht dhe nëse na shërbë ngadalë. Për këtë këto, përjashtimit dorëzës, të cilat nuk konsiderohen prej ligjit si fitën kur këto prodhohen periodikisht. Ja pasë pasojat konkretëmin e tyre.

---

(1) Neni 835 në pjesën e fundit dispozon: nuk konsiderohet çdoni e kryesë që mund të ketë ligjë se i që ka qenë gëzuesi në kohë e kur ka fitën ose mbi të cilën ka ushtruar usufruktin. Për këtë dispozitë ligji ka dashtë me i mbrojtur gëzuesin pa e bë që të bëjë çdo të gëzuar e të mund të gëzuar nga kohëzimi me nga vazhdimarit. Pronë këtë dispozitë nuk e kënaqet nëse të mund të gëzuar nëse nëse mbrojtësi dëshmon me mbajtësin q'të kënaqet e fitën me të bërë nga ato të jenë.

148. Kushtet për drejtë hyrjeshmërie.

Drejtë hyrjeshmërie konsiderohen si kapitull i pronës e jo si fryta të saj e prandaj ushtrimet nuk ka të drejtë. I pronës, por ka vetëm të drejtën me pyll ose nga frutat e tjera. Për gjithë këtë ligji me nenin 640 ka caktuar përjashtimin që drejtë hyrjeshmërie të mund. Të shkaktuar dëm të tillë nëse shkëmbimisht janë të zëvendësuar (ose konsiderohen si fryta të prodhuar) nuk e detyrue këtë me i zëvendësuar me të tjera me qëllim që t'i evitojë çdo gjendje të ndjeshme dhe t'i ruaj të drejtën sanuese të pronës, në rast të shkeljes së ushtrimit, me marrë në dorëzim po atë sasi drejtësie hyrjeshmërie që pat dorëzuar në fillim t'ushtrimit.

Prona shqiptare e sanë 640 aplikohet vetëm për drejtë hyrjeshmërie në kuptimin e ngushtë të fjalës (d. m. m. vetëm për ato, frutat e të cilave shkëmbejnë për tubqitën e njëjtë e jo p. sh. frutat të cilat, si çdo pemë tjetër, vetëqitën drejtë fryta nuk konsiderohen hyrjeshmërie. Për rastin përmit e prodhojnë frutat që kalojnë prej njëjtës konsiderohen prej ligjit pemë hyrjeshmërie.

149. Kushtet nën drejtë shkarkimi, ndër nëi ato të prodhojnë gjendje dhe fitua të dëmtueme për çfarëjo dhe prenje

Drejtë shkarkimi nuk mund të shkëmbejë vetëm për shkarkim: këto mund t'ekzistojnë dhe edhe në rast të një ferdhesë.

Gjatë këtë edhe gjithë dhe fitojnë drejtësi që konsiderohen si fryta të pronës (p. sh. mundë dhe të gjitonë ose të çfarëdoj), dhe ushtrimi ka të drejtë t'i shesë ose ndahë për vetë gjykatë e tjër.

Në rast që ndërrë prej këtyre drejtësi (ushtrë, ushtrimi ka t'a zëvendësojë me një tjetër, por jo në kapë të mund të), për të konsumuar e detyrimit që ka ushtruesi me gëzua gjatë të një të ferrëjtë i mirë.

150. Ushtrimi nën pyjet e ulta (nenë 649)

Pyjet e ulta (ato që prenë pas ndërhyrë) ligji i ka konsideruar si frute për drejtë e këtyre kjoftë e ritojnë pacaktuar mund kanë ta ushtrojnë jëta e njëjtë.

Drejtë që prej natyre mund të konsiderë pyje të ulta, përdorue edhe për konsumin e pyjeve t'ulta (prashtrue). Në rast që drejtë prenë kur arë të ata në kohëra të caktuara, nga drejtë e tyre të prenë të këtë mënyrë, kanë drejtë dhe fitua e kënda konsumin pyjet e ulta. Mënyra e prenjës të këtyre drejtësi është e rregulluare me nenin 650 të Kodit Civil. Si rregull këtij nenë ushtruesi detyrohet me ndjekë rendin dhe radhë e prenjës të këtyre drejtësi për mënyrën e shpërndarjes që ka ndjekë gjendja kohore. Nga këto mënyrë rastësi ka ushtruesi ka të drejtë me prë pyjet e ulta edhe kur këto nuk janë prenë sipërë kohë më përpara.

Në qoftë se pyjet janë shpërndare më përpara, ushtruesi duhet të ndjekë këtë shpërndarje të mëparshëm qoftë nga përfaqësuesi e tanë të prenjës, qoftë nga ajo e vetmikuna. P. sh. mund të prenë pyjet krejtësisht e njëmend dhe përfaqësuesi ose pjesëtarët në për një detyrohet me lënë pa prë në çdo kohë të ajë

sua [illegible] [illegible] [illegible]

i zanafillës, rrjedhjes: pa qenë nevoja q folësi të jetë po aty që shkëmbejtën ata përvoja.

Ë. Ujdinjët mbi prodhimet e ndërtimit.

151. Natyra e prodhimeve të ndërtimeve dhe të gurrores.

Ujdinjët prodhimet e një ndërtimi ose gurrore nuk janë liruar pas lirimit e ndërtimit nuk dhanë pretendimet tue u shpërbërë mallrave në bollëkun e një kohë pasë a shumë të gjatë ndërtimet. Pa gjithë këtë, për shkak të nevojës të mëdhe të prodhimeve të ndërtimeve, ndërmjetë këtyo prodhimeve konsiderohen si fruta, dhe ligja gjithashtu i konsideron të këtilla dhe i a atribuon ujdinjëtarëvet (Vesi 818) me kushtë të ndërtimi ose gurrojë të jetë e qënë dhe e ekzistonte e dyte në kohën e fillimit t'ujdinjës.

Por kur kushtetuesi ujdinjë mbi një prodh të këtë ndërtimi gurrore, ligjëtorë ose mëtonë tjetër, duhet dallue ndër sasinë këto prodh e kishte destinue nga përpara për shfrytëzim ndërmarrës ose jo. Në rastin parë, ndërmarrë do të konsiderohen si fruta, në rast tjetër, ndërmarrë do të konsiderohen si kapital (mirrte i ndërmarrë e prandaj produktet e tyre s'përfshihen në ujdinjë).

Natyrisht për ndërtimet e reja janë të përjashtuarëve prej privilegjit, ndërmarrë i prodh nuk ka të drejtë, as të ujdinjës, as të kushtetuesi ujdinjët për e drejta e ekzistonte të këtyre i përfitë vetëm Shteti.

Sa për thesarin: ky nga asnji ujdinjës prodhim i prodh të të cilin nuk është e gjithashtu nuk nuk të gjetë e tërë ose nuk është përmbajtja e ndërtimeve: gurrodaj e creta e ujrave i ujdinjëtarëvet nuk ushtrohet edhe ne thesarin. Për këto shkak nuk qëllë se thesari të ketë të drejtë të pretë a ngarkojnë me ushtrimi gjuetia e këtij nuk i përket ujdinjëtarëvet, por ligjërisht të prodh (Vesi 849, pr. III). Ujdinjëtarët mund të marrë gjuetin e thesarit ja si pronarëve, por të gjuetia të mbetë rregullisë ndërmarrë të nevë 1031.

C. Ujdinjët mbi bagtitë.

155. Ujdinjët mbi bagtë të veçanta, që janë shkaktuar të prodh.

Rregullat dihet me dallue të të ujdinjët mbi ushtrimi mbi bagtë të veçanta ose mbi të bagtë ose grigjë të formuar të gjitë bashk.

Në rast të ujdinjët mbi kushtetuesi mbi bagtë të veçanta dihet me dallue prap: në se këto formojnë pajisjen e prodh të ngarkuarë me ushtrimi ose jo (Vesi 822). Në rast pozitiv këto bagtë konsiderohen si gjana të konsumueshëm e prandaj formojnë objekt të një gatuarduhjeti. Ose në këto rast gatuarduhjetari ka po ato të drejta dhe detyrime që janë treguar në nenin 838. Por, në qoftë se këto bagtë të veçanta nuk formojnë pajisjen e prodh, atëherë ndodhemi përpara një ujdinjët ordinar. Ujdinjëtarët ka të drejtë me përdorë këto bagtë dhe edhe i detyruem t'i a kthejë ndonjë të çmuar me shumëjen e ujdinjët ose edhe i detyruem me pague çmimin e tyre në rast që bashkë me to ujdinjëtarët pësë ose në rast që ndonjë ose të gjitha bagtitë kanë humbë po për t'ujdinjëtarët ky nuk është i detyruem me kthye kafshë të tjera as me pagua çmimin e tyre (Vesi 847).

156. Ushtrimi mbi një kazë me grigjë

Në rast se ushtrimi mbi kushtetuese mbi një kazë me grigjë këto ligje nuk e konsiderojnë si një ushtrimshmi, por si një ushtrimi ushtrimi me ato shpjegimet që kanë vetë sanksionin e ndërmarrë. Ushtrimi se mbrojtës / ushtrimi mbi i dëgjuesit me këtë grigjë në tërësi e një mbyllshmi, pa qenë nevoja që kazë të jetë po ato që ishte në dorëzimin nga mbrojtësi në fillim / ushtrimi. Ushtrimi vazhdë të dëmtojë jo vetëm kazën, sanksionin dhe gjithë e bagëtisë po edhe bagëtë mbi të cilat e bjen, me kusht që në mbrojtës / ushtrimi të mbetet gjurmë në atë gjendje që këtë do ndodhësh nëse nuk të kishte ndodhë asnjë bagëti mbas pengimit të sanksionit të bjerë, d. m. th. ushtrimi ka të drejtë të ndjekë grigjën për dëmet që pësohen bagëtë e bagëtë që kanë bujë për shkak të dëgjimit që kazë ushtrimi me rastë. Dhe me kuptimin grigjën, këtu përfshin dukuri / e bujë me bagëti të tjera dhe të shkaktës që kanë të ndodhë ka fillim të mungojë nantë pranimit / bujës me / grigjën (Vendi 980 p. i Vendit).

Për dëmshpërblimi i kazës të kuptuara kuptohet me dëmet e bëra të kazë nga pas vazhdimit të kundërt; ushtrimshmi nuk duhet dhe dëmshpërblimi kundër me vlerat e mëparshme nga kundër edhe dhe të ndjekurit dëmshpërblimi të kazë edhe pasardhës e këtyre vlerave.

Për, me rast të kazës me grigjë kanë kompetë për / ushtrimshmi, të dëgjohet kundër ushtrimi vetëm me dëmet dëgjuar për dëmet me për vlerën e tyre (Vendi 864 p. i).

157. E drejta me caktuar ushtrimin e ushtrimit

Mbas vendit 947 ushtrimshmi caktuar me caktuar me qëllim kuptohet me dëmet ushtrimin e të drejtës së tij.

Doktrina juridike për interpretimin e këtij neni, nganjëherë për kuptimin e fjalës "caktuar me caktuar" ushtrimin e të drejtës së tij, nënkuptohet dy gjëra:

Një pjesë e juristëve gjykuesit se mbrojtësi ushtrimshmi edhe një e drejtë të tij ka kuptim të ngushtë me personin marrësit vetëm në e caktuar ushtrimi dhe jo të drejtë realë e ushtrimit. Këtyre e drejtë dhënë me vlerësim e ushtrimshmi dhe ka bujë vetëm për të të cilën e tjera ky, kështu që titullari i të drejtës realë nënkuptohet ushtrimshmi / pasi i të cilit është dëshmuarshmi pëlqimtë për shkëputjen të sanksionit nga kazë e drejtë: këtyre pjesë e juristëve kundër e/në tradita romane. Të të mbështetë e konsultimit të vendit 807 [890 K.C.] nga dëmet 555 i Kodit të Francës [të cilën 546 të K. F. thotë se „frutat që e caktuar e drejta" kanë të njëjtën 947 Vendit „marrësit të/të caktuar e drejtës e ushtrimshmi"), të të legislacionit me modelin të të të Zvicrës dhe të Gjermanisë [dhë vendin 954 të Kodit Civil / Vendosës dhe nenin 1311 të Kodit Civil Gjermanë] kërkon të cilën e drejta realë e ushtrimit nuk mund të caktohet; të dhe ata të tjerë në mënyrën pavarësi të jetuar / ushtrimit mbi vendosës të caktuar dhe ushtrimshmi, sepse ky lëndë mund të pëlqehet me / ushtrimi në rast që gjëja dëmet të dëmtohet dhe të pakonsiderë për / ushtrimi të.

Pasha kundërshtarët e këtij mendimi me arsye pretendojnë se ushtrimshmi nuk dëmet me caktuar jo vetëm ushtrimin e të drejtës por edhe të drejtën realë, sepse të

gjithë ata të gjithë të drejtat mbi jetë të transmetueshme nuk ka arsye që të përjashtohet usufrukti për të cilin nuk shkaktojnë asnjëmend e pajtueshmërinë që shkaktojnë për pjesëtarët e familjes këto të drejta dhe kështu nuk janë të transmetueshme pse kjo veçohet me pasë parasysh shkaktimin personal në favorin e të cilit krijohet.

Kodi Civil në lajmëse transmetueshmërinë e të drejtës e usufruktit: usufrukti nuk ka të drejtë e atë për jetë (neni 1099) e prandaj mund të shkohet shpesh-herë të formojë: pra kur mund të transmetohet kështu me të nuk mund të konsiderohet vullnetshëm?

Gjithashtu ligji nuk ndalon as konsolidimin e një usufrukti mbi një usufrukt në kundërshtim me parimin "usufructus usufructui esse non potest", pra usufrukti e gra-ton disponueshmëri në rastin e usufruktit ligjor mbi pasuritë e të miturit nga prindi dhe si atë i usufruktit ligjor të burrit mbi pasuritë dotale të gruas kur në këto pasuri përfshihen një usufrukt (shih nenet 254, 1342 e 1356).

Në këto raste usufruktuari i dytë can krejtësisht rendin e usufruktuarit të parë për të gjithë kohën sa do të vazhdojë e drejta gëzimi të këtij. Në këtë pikë ushtrimi mbi usufruktin i shkëmbehet rendimi i usufruktit. Për ndryshim nga ndodhi në një pikë tjetër: e drejta e usufruktuarit të dytë me qenë se ajo nuk është një e drejtë më vehte nuk mund të vazhdojë një jetën që këtij, për nuk mund të transmetohet vazhdimisht për shumë pak vështirësi e këtij. Kështu, sikur se shihet, e drejta e usufruktuarit të dytë shuhet edhe me vdekjen e këtij edhe me vdekjen e usufruktuarit të parë.

148. E drejta e usufruktuarit me shkaktimin mendet

Usufruktuari ka të drejtë me shkaktimin e vetë mendet e ngarkesave me usufrukt.

A. **Gjendja e jetë**. Usufruktuari mendet me chenë me çfar gjendje dha mendet e tjera që formojnë objektin e usufruktit. Pasa kontrata e qiras e mund t'i kundërpërfaqet usufruktit të prononcë të, në rastin e usufruktit? Si mbas aplikimit të rregullave të përgjithshme të pasivit ky usufruktuari nuk mund të shpronësojë mbi mendin që formon objektin e usufruktit pasi të këtij kohë pas shuarjes të këtij, sepse në rastin qiradhënës a mendit të vet në mbarim të usufruktit nuk dëshiron t'ishte i lidhur nga qiradhënësi e usufruktuarit prej usufruktuarit, dhe me pasojë dhe usufruktuari nuk dëshiron t'ishte i detyruar me respektuar qiradhënësi e lidhura prej sinqeritë të qiradhënësi para fillimit të usufruktit, mbasi çdo kontratë qiraje nuk lindi veçse detyrime lyrikë personale për kontraktuesit.

Pasa ajkëmbi i këtij pasivi do të dilte të kundërvenë mendimin e dhe kontrata të lidhur prej sinqeritë para fillimit të usufruktit me prej usufruktuarit në vazhdim e rijëri të usufruktit, pasa të ishte me respektuar pasa të mbaronjë usufrukti. Një rregullim kësaqëllë do t'ishte e dëmtueshme për konsolidimin e prandaj ligjin nuk lejon nga pasivi i ngarkesë me e zbuti këtë, në rastet e qiradhënësve të të kontraktuarve prej sinqeritë me prej usufruktuarëve.

1. Qiradhënësi e lidhura prej sinqeritë

Sipërm nenit 1570 këtë i një pasoa nuk mundet me rujtë qiradhënësi që gëzë të pasuritë: për dalyetet me vazhdue qiradhënësi tue zanë vendin e tër

këtë pe:Si dorëzat dhe në dëftesat që u nuk këtij nga kontrata. Kur qeveritari ka ej të drejtë blerësore kontratë këtë të prodhi çi ka me cire, aqë me nxitë e ka lane të drejtë kundrej: ushtrimeve. Pra çmadhojet e lichura prej ushtrimit para kthimit t'ushtrikës rezhdojnë të këtë faj me kundërçdë këtë marrë civil të qitë para Gjykatës t'ushtrikës (Reg. nen. 1003)

E. Qëndrimet e lichura prej ushtrimtarit.

Nuk bie fj. C. Ser dëftese kur ushtrikë nihë për ej kohë të paraktuese ose të ushtruar; për rastin e parë ç. ex. të kur ushtrikë nihë për ej kohë të paraktuese, nëse të ljatë dispozon:

1) Qëndrimet e kontraktuesëve prej ushtrimtarit për ej kohë ma tepër se pe vjet, të cilt pushtet t'ushtrikës, kanë vlefë vetëm për të parë vjetët që janë ose në kohën kur pushtet ushtrikë, kur kapacitë të parë vjetët e para prej dikë ej ka klasë qëndrimi dhe të parë vjetëve të ljatë ç'prej dikë të ndërtuar të pushtetëve të mapaçëtëvet (ar. 3).

2) Qëndrimet e kontraktuesëve për parë vjet ose për më gatë janë të vlefshëm për kohën e kontraktuesëve.

Por të qëtë se kontrata e qëtë nihë ose gatë të ma tepër se një vit para kthimit t'ushtrikës të nëjë për parurë qëtë dhe ma tepër se gatë të nëjë prej dikë, dhe ushtrikës i këtyne qëndrimeve nuk ka fjalë para nështë t'ushtrikës, kjo qëtë nuk ka asnjë vlefë (pr. 3) D. lib. 19 qëtë: e dëftese një vit ma parë se një vit, ë marrë ose të parë të gjatë marrë para ekzekutimit të tyre janë të vlefshëm për të gjithë kohën e kontraktuesëve dhe shkë para pushtetit t'ushtrikës të mos këtë fjalë ekzekutë(...) tyne.

Të qëtë përkundrazi se ushtrikë të një dorë të caktuarë në të cilën pushtet (ç. ex. të nuk nihë) përgjithësë për një shtrenjtë nihë caktuar për një kohë dhanë vjetësë, dhënës përgjithë të kohë të mirë, qëndrimet e kontraktuesëve prej ushtrimtarit në jetë nuk kanë vlefë për vitin që nihë tre nuk kur mbaruar ushtrikë, po në qëtë të parë janë nga vitët nihë fitat kryesore në qëtë ky me të njatë, vazhdojnë për të një me tre vitet që janë tue nihë kur pushtet ushtrikë (pr. 1&1)

f. Mënyrja e kapitalevet. Si rrëm të drejtës ushtrikës ej i përket, ata fruktuari ligjorë kanë po edhe kur lanë fitë nihë objektin e ushtrikës, ka të drejtë me kërkue qëtë me vetë nëpër mëjtë qëtë me të gjithave rikthimin e kapitalevet që shkëlqejnë se vazhdë ushtrikë ose çdëmin e rikthejës të tanëm. Mandat me fjalë dëftese kanë po mbërthyer e tashmë i ri nuk ka të drejtë as me kundërshtue pagimin me vlefshë e pagimit, nëse nihë ushtrikuari të rikthim në gjendje ushtrikëtë. Detyrimi kundër me pagimin të dorë e ushtrikuarit po pasë nevojë me kanë të se ky : ka dhanë garanci rëmes të ose jo, por detyrimi i ushtrikuarit me dhanë garanci nuk ka rëndë ligjërisht të reparat e këtij me të rikthi.

Mënyrja të dorëzës të kapitalevet e drejtë e ushtrikës të transformohet, ky kuptim nëse vendin e pushtetëve ose nihë rastin një të vërtet fjalë ushtrikë, i cili e autorizonte vetëm me marrë (transmit dhe kanë) e qëndrimit. Dhënë

dritë: por nëse marrja në dorëzim të kollave ose përmbushja kapitullit e tretë kushtuar ka të dojnë e jashtëzakonshme. Të hollat e marrura kanë të mos-rën e tyj të vërtetë nuse t'i disponojë si nëse dashtën dhe i mbetet vetëm obligimi me i kthye sosemdi atë sasi të hollash që nëpunësi i ushtrimit.

Këtja e dytë e ushtrimeve nuk rejat e mirëkëndime për ushtrimin. Nëse ky mundësi me marrë masa provizore për me i siguruar vetë këtëndërin e kapitullit nëse sasi 391 të Shn. E të P. C., dhe në rast të ushtrimeve shumë të dreqta që ka, mundet me kërkue pushtimi e ushtrimit e nëpunësi nga 971.

C. Shtija e frutave të përmbledhura. Shtija e bame pa dhet prej ushtrimit e frutave të vitit të përmbledhura nuse ose e dreqtë me të papunue të dhen kohë e prerjes. I ka arrijë mundë të kundrejtohet ndonjëri të qenkan edhe e kur ushtrimit të bëtë pushue para mbledhjes të frutave ose para prerjes të drurjeve.

Këto qëndrue jo-qëndrueshme e mbështetë mbi ky argument analog të nxjerrun nga neni 948 i cili autorizon ushtrimitarë me gjatë me qira mbi të cilët frutat tue e konsideruar këtë kontratë qënje të kundrejtshme ndonjëri kur ligji nuse ka e fshirë këjon edhe dritjen e frutave dhe të drurjeve të përmbledhura dhe regjistruar të papunue, kur këto kanë arrijë në kohën e pjekjes ose të prerjes. Këjo qëndrue mbështetë edhe në konsiderime dritë të përgjithshme, mbasi shtija e frutave asht një dre administrimi të fjetët i cili dënet t'shmëngtet plotësë edhe për frutat e përmbledhura në kohën e pushtimit t'ushtrimit, pse ndryshej ushtrimitarë nuk do të gjente kënaq. Pasë shtimësë i qënet të shtijes mugulohet në-gjithë, si nëse neni 809 për ndreqja e të ushtrimitarë të të dreqtë me marrë gjatë e qënet të shtijes q'i ndrohet frutave që janë edhe pa mbushë të kohën e pushtimit t'ushtrimit.

D. Ndreqja e gjëzimit nga administrimi. Të ushtrimit ndodhet në të kundërtë në se ushtrimitarë dashtë me i ngarkue administrimin e ushtrimit një të tretë për të gjithë kohën e vendimit të këtij d. m. th. dmth se të mos i kapetë kontrollimi. Mbasi dhe pushtimi këjo ndryshë ngarkimi nuk asht e pranueshme sepse asht në kundërshtim që me natyrën e ushtrimit, si nëse të cilën ushtrimitarë ka të dreqtë e posedimit material të sendit dhe gëzimin e tij, të cilët dreqtësi me ngarkue pushtetë dhe kohën e ushtrimit në detyrë t'shmëngtetë ndërmarrjet, që me ngarkue pushtë pse këq të dreqtës e ushtrimit nga tregtuesë-mënia dhe gjëll ushtrimitarë pa administrim të ri gjendja analoge me atë të shkëputë dhe të pushtimit.

Nenet 855, 871, me gjithë se lejojnë që e dreqta e administrimit t'a lënë të qenkan pleqë ushtrimitarë, ky lejon nëjon vetëm në rast të nevojës do me thënë kur ushtrimitarë nuk asht i aftë t'një garand dhe shkaqe të dreqtës e ushtrimit. Normalisht për ushtrimitarë nuk mund të ndodhet nga administrimi i gjatë të kohës ushtrimit.

Pjesa tjetër e paritetës nuk ka të dreqtë pranuyë të administrimit i ushtrimit mund t'i lënë të qenkan për këto arsjetime:

1) Nuk ka ndonjë ndalim ligjor në mënyrë të shprehun që të mos mund të ndodhet administrimi nga gjëzimi i ushtrimit;

2) Nuse të parashtrue nji gja ndan pa jasht të dreqtës e administrimit të tuj;

3) Ushtrohënsat pa administrim nuk mund të konsiderohet i ndaluar ose i pafrë, nqse kultivi i caktuar të ajo të dërgja çi ascrohet për rritje nuk përbën cenim të pasurisë së [illegible].

4) Ligja kanë e ka pranue në dita rasa (363,401) ndarjen e administrimit nga gjëmat i ushtrohët nuk e konsiderojn të pasurisë kësë ndarje në pasuri.

5) Për të fund, pa të kemi parasysh se ligjëvuesi kapur e ushtrohët e trojeve me nafë gjëmtë ka me këtë rëndësi e kanë të kuptohën e kuptohën. Nuk kë ndë asnë çi këtë kondë nuk kanë rrezik pasuri, nuk ka arsye pse mos të lejohet çi kondë ja e pakëndshëm, si nuk rezervimi i administrimit i ushtrohët të [illegible] e çi të [illegible].

§ V. Obligimet e ushtrohësit

156 bis. Njoftimi të pëgjëtarëve.

Detyrimet e ndryshme që ka ushtrohësi e çi ndërmjetë nga detyrimi i pëgjëtarëve me rastë ndërmarrjen e gjos si në [illegible] të formë i ndërsheu: disa kohë para marrjes në dorëzim të [illegible] e ushtrohët; disa të tjera i ndërsheu kohës sa ky vazhdon në gëzimin e këtyre [illegible].

A. Detyrimet e ushtrohësit para marrjes në [illegible] të [illegible].

156. Inventari.

Ushtrohësi, para se të fillojë të gëzojë e [illegible] të ngarkuar me [illegible], ka dy detyrime kryesore: 1) me ba inventarin ose përshkrimin e [illegible] dhe me dhënë garanci.

Afati i detyrimit, nqsha nuk shprehimisht e vetë [illegible] e [illegible] të [illegible] dhe përshkrimin e gjendjes të [illegible] e [illegible] [illegible] e ushtrohët [illegible] ose u ndalë gjë ose [illegible] e [illegible] [illegible]. (Neni 451)

Me qëllë se inventari dhe përshkrimi i gjendjes të [illegible] [illegible] shpenzimet të rënda, [illegible] mundet me [illegible] ushtrohësin nga ky detyrim me [illegible] [illegible] e ushtrohët. Porse ky [illegible] nuk don me [illegible] se [illegible] nuk duhet të bëhet, por ka [illegible] e të [illegible] nga shpenzimet e [illegible], të [illegible], se [illegible] se [illegible] don me e ba këtë [illegible] duhet të [illegible] me shpenzimet e veta (Neni 451 pa. 2). [illegible] të [illegible] të [illegible] shpenzimeve nga [illegible]. Kur [illegible] [illegible], ushtrohësi për [illegible] nga shpenzimet [illegible] [illegible] dhe të [illegible] të [illegible] mundet me [illegible] të [illegible] me [illegible] për [illegible] të [illegible] [illegible] të [illegible] të [illegible] [illegible].

Nuk ka [illegible] [illegible] [illegible] me [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Përbërja e inventarit nuk ajo e dikur. Kontrolli i ushtrohet ai nuk i bie të zotëve ushtrimorë më. Duhet që ky të gjej dhënë në të cilën do të bëhet ushtrimi. I vetmi ushtrim i pandërprerë i mbetjes i inventarit është rëndësia i dorëzimi të sendit (Dorë 851). Kontrolli ushtrimi mandet me kontrollimin mungon e pozitës të sendit nga ushtrimtari deri se ky të mos bëjë mbetjen.

Natyrisht sotmani që ka fituar sendet në pasurinë e ushtrimtarit pa lejen të mandet me kërkue të gjo kohë kërkon e këtij të dhe mandet me kërkue ndërmarrjen kontrollin të gendrave që përbëjnë objektin e ushtrimit deri se ushtrimtari mos të përfitojë dëmtimin e inventarit.

Nga mosbërja e inventarit dalin edhe disa efekte të tjera në raportet detyrimit të sendeve në ndarjen e ushtrimit, e që i përmbahen provimit, mbi të cilat do të flasim në mënyrë e duhur.

III. Garancia

Ushtrimtari ka të gjitë garanci se ka me i përdorë gjatë të tërë shfrytëzimin i mirë (§ 82 pr. 1). Dhe se në mbarim të ushtrimit ka me i kthye të papërdorura dhe të papërdorura. Këtyj garanci dyfishon para mandimtëve këto kohët (§§ për gjithë ushtrimtarin, veçse përmirësimtarin që të dorëzon me përdorë gjatë si të dojë (për shembull).

Prej detyrimit me dhanë garanci ligjë përjashton atë dhe ambienti kanë ushtrimtarin ligjë të pasurit të fituar të dhënë e dhuruar të kanë rezervuar për vedi ushtrimin nga sendet e dhëna me të dhënë. Gjithashtu nuk ashtë i detyruari me dhanë garanci për dëmin kanë kur nuk ka pasurë i përshkruar (§ 1342).

Përjashtimi nga rregullat mund të jetë edhe konvencionel kur rezulton nga rrethë. Ky përjashtim mund të jetë edhe tacitë, kur në akte kontratës i ushtrimit përmbahen kushte që janë të papajtueshme me ej detyrim të dhënë.

Garancia që do t'ashë shfrytëzuesi mund të jetë reale ose personale dhe kur ashë personale mbyllë dy të tjerë kondita e nenave 1328 dhe 1648.

Ushtrimtari mandet me kanë të dëshirueme të qitjen e garancës kur ka rrethë vanasë të dhanjen e kësaj garancie e cila ma në kanë epur rregullisht. Ligja disponon se kanë e kombuar prej ushtrimtarit të kërkimi të tij nuk i dëmtojë të drejtat e pranëj kohë e rrethëthane prej sotmani të këtë shfrytëzimtarë dalin i i epur ushtrimtarit po ashtu disa garancia t'ashë dhanë apikë në fillim t'ushtrimit (§ 860).

Porse, deri se garancia nuk epur, sotmani që nuk ka rezervuar nga e drejta e garancës mund të refuzojë me dorëzue gjënat që përbëjnë objektin e ushtrimit dhe kur i ka dorëzuar këto ka të drejtë në çdo kohë me kërkue garanci si në rastin e investimit.

Kur ushtrimtari nuk qitë kanë garanci ose gjënat që garanci të përjashtohen, ligja nuk mund t'a privojë këto për gjithë nga e drejta e ushtrimit po ci ashë (jo: duhej të gjente mënyrën si me garancue rehasisë kundrejt ushtrimtarit kontraktuel. Për këto qëllim me anë të 854 ka organizuar rjetësinë mbrojtës të pronësisë të dorëzuarë me rastë me të ndërmarrë të drejtat e dy palëve.

i) Provat apem me ujin nse ikem nis administrata, si rubaj akuzohet pallës; së mangëti të ajj ekzekutimin mbasi këndohen mbrapa zakonet prej gjykatës, e cila duhet të pranojë përgjithësisht dëshmitë me qëllim për me vërtetuar shpërdorimet e administratës;

j) Të ftojë të pranë të ushtrojë apelin ma karrotë;

k) Tërheq të prerë këshillues në ligj administrativë nëse vërtetohet kundër tyre e përmendë në të shkruarit;

l) Qartë udhëzimore (direktivat) ajj të cilëve u nse akuzë të bashkët me atë gjatë gjykimit, e kjo apelit me karrotë;

ll) Sendet e fajësuarit që nxirrohen me përkohsë dhënë gjatë gjykimit kjo apelit me karrotë.

Udhëzimet për mos kontrollat e kryegjyqtarë dhe gjyqtarë. Për të qëlluar detyrat brënda, të zbatuar saktë edhe udhëzimet kundrejtë të drejtat respektive të tyre: zotnisë kontrollë kryegjyqtarë, udhëzuesë kontrollë kontrollë.

Me gjithë këtë, udhëzuesë mund të kërkojë që autoritet gjyqësor t'i dërgojë këto që shkojë për nevojat personale të bashkës, dhe t'i lajë në dorë ajj gjysëm të sendeve të fajësuarit për nevojat e përdorimit vetjak, me dëgjimin që të kthehë të mbarën t'udhëzuesë.

8. Detyrimet e udhëzuesëve mbasi marrjes së gjykatës të sendeve.

161. Objekti i këtyre detyrimeve.

Detyrimet mu me sendet t'udhëzuesëve të kërkës e rastësisë t'udhëzuesë mund të përmbledhen si poshtë:

a) Udhëzuesët do të çfaqin gjatë e ngarkuarve me udhëzuesë si ajj shkaktë-jnë i mirë, me mos ndryshë as formën as substancën e tyre;

b) Do t'i shpëtohet mbrapa të gjitave t'udhëzuesë prej rastësisë të mëpërdallës;

c) Do të bajë regjistrat e rastësisë të gjitave të ngarkuarve me udhëzuesë

d) Do të kryej kontrollë që udhëzuesë mbi fletat;

e) Në përdyer shpërdorimet e pushtetit që i gëzojnë udhëzuesë t'i dhe do të çfaqin detyrimet që mund të shkaktë ekzekutimi atë pushtet;

f) Nëse i detyruem me kujdesë mbrapa kur ndodhë i kuqë kur ndodhë çdhje ose gabime nëse prodhë ose fletën ndryshë të dhënat e zotnisë.

Për të gjitha këto detyrime do të flasim veçmënë.

162. Detyrimi me gjitë gjatë të ajj shkaktë i mirë.

Sikur arsë kryje edhe në punë, udhëzuesë ka detyrë me gjitë ndërë të ajj shkaktë i mirë, me mos prishë as formën as substancën e tyre.

Prej këtij detyrimi rrjedhin:

1) Udhëzuesë nuk mund të krijojë servitude pushtete mbi prenën e ngarkuarve me udhëzuesë mbas këtë i dhë shkaktë substancën të kapërcen që i rëndësishëm shkaktë shkaktë sendin. Pushtet mbi me kontrollë dhë të dëgjë të të përkujdesë me mbyll ju mirë që i ngjajnë të përdorë pushtet;

2) Ushtrohuesi do t' përdori sendet të cilat destinohet ekskluzivisht që kundrejt mbajtjit që të mos ushtrohet në cilado mënyrë tregtia e tyre. P. sh. pushkë i nji prone nuk duhet të jetë nji lloj incentiv se të shkaktojë shkyçjimin e pushkë e qetë të tjetë.

3) Do të bajë të gjithë ato shpenzime që janë të nevojshme për konservimin e sendit në gjendje të mirë. Prandej të mos i dëmtojnë me shkaktimin me të tij me punën që duhet, me ka reparimet e nogla të nevojshme po të cilat sendi rezulton pasiheri nga të ushtuarit etj.;

4) Nuk i detyrohet me ka asfare reparimet e jashtëzakonshme kur këto pësojnë shkaktimin nga ushtrimi;

5) Nuk i detyrohet me ndalue që të kenë të tjerë gradën për ushtrimin me pasojëtën të dare të ushtruarit kur e lejojnë këtë me kohë për këtë kur ashtu kanë.

163. Detyrimet me të cilat ngarkohet të ushtruarit.

Sikur dhënë tregon edhe nga pasa, ushtruesi do të gëzojë sendit po të atë mënyrë që do t' i gëzonte ushtruesi vetë (kapi 63.);

Prej këtij detyrimi rezultojnë:

1) Ushtruesi nuk mund të ndërrojë ose të shesë sendin ushtrues, të shkëpusë të magazinet etj. Me gjithë këtë ushtruesi lejohet me ndalue me qira të shkëpusë ose të ushtruarit ka pasë nëvoje me e lëmue vetë me kundër që nuk t' i ndryshojë karakterin;

2) Ushtruesi nuk mundet me ndërrë mënyrën e kultivimit të një toke me ushtrimin p. sh. të kundër një ari etj. Për një të tillë djen mund t' a parashtrojnë me këtë mënyrë nuk e kundërshtuesit për përkundrazi e shtrimtuar;

3) Me gjysë e nuk gjen dhe të t' ata do t' i shkohet ushtrimi të ushtruarit në mënyrë që ushtruesi shpërblehet pasi rezulton ligji e ka;

4) Ushtruesi do t' i shkohet ushtrimi të ushtruarit për ndërrim, pasuri dhe shkaqtimet të tregohen në mënyrë të cilat kanë kohë nuk sipër.

164. Detyrimet i ushtruesit me të reparuar e ndërrime.

Ushtruesi do të ruaj ushtrimin e gjë: prej këtij detyrimi rezultojnë se:

1) Ushtruesi është përgjegjës për dëmet e shkaktuarme prej të, por edhe për ato që rrjedhin nga ushtrimi me parajdesi të këtij të kundërt e ne-gativave konservative.

2) Është i detyruem me të reparuar e ndërrime, shpenzimet e të cilave rujtjen ushtruesi nga t' ushtruarit e fytyrë. Të tatë ai ushtruesi nuk i këto këto reparime e ndërrime nevojëse që gjatë. Është i detyruem me të dhe ato të jashtëzakonshme të shkaktuarme nga ushtrimi në shkaktimin e të ndërrimeve mënyrës t' ushtruarit (kapi 606). Riparimet e tjera të jashtëzakonshme nuk është i detyruem me i bë ai ushtruesi, sepse i pari nuk ka gëzimin e sendit dhe nuk ka ndonjë detyrë me bë por vetëm me pasa parasihet (kapi ushtruesi, kapi sipër), dhe i dyti e gëzon sendin vetëm përkohësisht. Shpenzimet për këto riparime do të bëjnë nga ekonomia, dmi me tjerë nga sipërsë.

Kadi i yri mbi rakton vlen jarë reparimit e rrëzimtarëve, por me rastin 889, autorja vetëm reparimet e jashtëzakonshme kur dihet se të gjitha reparimet e tjera janë të rrëzimtarëve. Nuri 889 kohëshkit për përmbajtjen mbrojtëse të tjera reparimesh dha vetëm për disa rastë, kurse mund të bënë dhe të tjera reparime të jashtëzakonshme si për shembull e përmendura n'atë rast edhe dhe për rastin të tjera të papërmendura (për shembull: fabrika, traktor, avion, mashina si dhe ndo rastë tjetër q' nuk është rëndësishëm). Do të kishte qenë më mirë që reparimet e jashtëzakonshëm t'jëtën caktuar mënyra mendimi të përfaqësuesve dhe të ekspertëve në relacion me vlerësimin e kostove për të kryeguarë. Por kësh më q'rastë kritikat sjellnin këtij rasti, janë reparimet të jashtëzakonshëm ato të mundëse shumëzuara dhe të barqitur, rëndësi i tërë dha pamjen i të tërë punëtarëve ose i q' pjesës me rëndësi të tyrës, vullës i tërësisë, i shtëpive, i kantiere dhe i mundëse ndërtimeve dhe rrëfimtës.

Ligja në rëndësinë e reparimeve të jashtëzakonshëm ka pasë parasysh shpesnjë qi lypën reparimet: pandej nuk janë të jashtëzakonshëm të gjitha reparimet e nevojëve të përmendura në këtë rast, por vetëm ato që i rëndësinë rëndësi me pjesëmarrë t'atyre nevojëve. Për reparimet e nevojës të nevojëve të përmendura në rastin 889 lypjë më kategorin e reparimeve të rrëzimtarëve.

Nga baza e ligjës nuk mundet e bjerë asnjë rëndësinë, nuk dua me thanë se reparimet e kësyre janë të gjitha të rrëzimtarëve: n'ekonomi me këtë rast, dhe me pasë parasysh qëllimin e ligjësuesit, dihet të konsiderimë reparime të jashtëzakonshëm të gjitha ato q' konsiderojë në një mënyrë, që një pjesë me rëndësi të mirë dhe q' kërkon për sanimin e të shpenzimë të jashtëzakonshëm.

Dukuritet në se mbrenë mundë të shkonjë të mbrojtë me të reparimet e rrëzimtarëve kur ky nuk rrëzgjon ligj i 'të. Dëtë janë thënë se po, sepse mbrenë jëtë i mbrenë që gjeja të mos pëlbet. Dua thanë se jo, pa sëmundë nuk i'ë kon kontrollë. I rëzgjëmë t' gjithëkuqëtë, dhe ka të dojë me klikuar të drejtën e më mëtë në mëtë t'gjithëkuqëtë gjë je më pëjesë.

Sido qëtë, sëmundë të çmëtë i mbrenë e dojë me klikuar dëmtojën e mbrenë kur për mungesë reparimesh të rrëzimtarëve, gjeja dëtë pëlbë.

Dukuritet në se mbrëkuar mundë të bëj dëtë nga e dojë e mbrëkuar me qëllim që t' u shmangë këtyre reparimeve. Juristët mendë (shmangësë) edhe në dukuritet kësaqë bajnë dy dallime: Më rast që pëlbë e mëtë të dëtë dëtë nga mbrëkuar e mbrëkuar, by dhë i dëtyrë me të reparimet e rrëzimtarëve dhe me qëllë mëtë të gjëndjë e mbrëkuar dhe nuk mundë të likuidoh nga by dëtyrë me bajë dëtë nga e dojë e mbrëkuar. Më rast që pëlbë e mëtë kjarë je për të' mbrëkuar by mujtë m' u lëruë me mbrëkuar mbrëkuar.

Një pjesë e juristëve mëdërnë, pëlbëndësë, mbrëkuar në mbrëkuar nuk mundë t' mbë mëtë me t' u shmangë mëtë me reparimet e rrëzimtarëve.

Për të u përbë reparimeve të jashtëzakonshëm, si u dha më mëtë, në mbrëkuar mundë të mbrëkuar t' gëndë nuk janë të dëtyrë t' i bajë. Për mundë të mëtë që mbrëkuar me qëllë të mbrëkuar të gjëndë e mbrëkuar të mëtë të mëtë mbrëkuar me qëllë të më të mbrëkuar, t' bajë këtë reparim.

Të mbrëkuar mëtë 897, më rast që mbrëkuar bën reparime të jashtëzakonshëm për gëndë e dëtyrë, ka të dojë me klikuar nga mbrëkuar të mbrëkuar t' mbrëkuar

vetëm vlefshëm që kanë veprat e kryera në kohën e paditurit. Pra ushtrimi nuk ka të drejtë me bërkuar shpenzimet që ka bë as kanatat e këtyre shpenzimeve.

Në rastin e kundërt, d. m. th. kur këto veprime kanë prej vetvetiu ose shpenzimet e veta, ushtruesi dëft i dëgjuarës me i paguarë nëmenti kanatat e atij shume për të gjithë kohën sa ka vazhdue ushtrimi (neni 866).

Dispozitat e neneve 867, 868 vlejnë edhe për regjimin e pjesëve të ndërlidhura, kur këto pjesë janë shkëputur të domosdoshme për gjatësinë e punimit të regjimeve me ushtrimit, por vetëm në rast që këto të rëndësi për shkak vjetërsije dhe nuk janë (neni 869).

Në rast që një ndërtesë e rëndësishme regjimi kryqëzohet prej ushtruesit, apo kohë dispozita e nenit 828, kur regjimi prej ndërtesës aplikohet natyrisht ajo e ne: ne: 870.

188. Dëgjuesi i ushtruesit me kuje barrët që rendojnë mbi frutet

Qysh të të drejtës rregulon ushtrimin jëhë - dëgjuesi për të kohë vazhdonë ushtrimi, nuk kuje të gjitha barrët vjetore që rendojnë mbi frutet.

Të dëgjuesi mbi konsiderohet e obligimi të pagjithëmi që ka ushtruesi me gëzue gjatë e atij të fundshëm i ushtrimit. Të kuptohet mbi që kuje e natyrëshme mbi të mbi që atij ushtrim nuk ishte dëgjuesi që i regjimëve i ndërlidhëse vjetore, do t'ishte i shtrenguar bonifikojë kohë të dhunë me dhë kryegjin.

Të parim mbi të përcaktuar dhe në Kodin civil në nenin 861 i dë të dhe mbulla barrët q rendojnë mbi frutet kuje të gjitha barrët e përvitshme të prodhës, si faktori, që dëftue dhe gjo barrë fjetë ato, e mbes ndonjë rendojnë mbi frutet.

Si barrë të Kodi dëftuhen edhe faktori komunale e të Bashkive.

Si barrë faktorore dëftue të përvitshme ato me rastë dhe me ndreqë ushtë e dhunë me dërë ushtrë me paguë ndjenë e procese, me kjë pamë me e paguë kanatat kryefaktës qëndrues ati. Përkundrazi barrët q nuk rendojnë mbi frutet për kapacitet një natyrë të kujtuar, i ngarkohet ushtruesit, dhunë do të dhëftë me paditë.

189. Dëgjuesi i ushtruesit me paguë shpenzimet e paditurë që i përkasin ushtrimit dhe me kanë dëftuar ndërlidhë me ato paditë.

Me qenë se ushtruesi ka të të drejtë mbi rrjedhë e ngarkuesi me ushtrue, ka të drejtë me paguë edhe të gjitha shpenzimet e kundërdhënëse të paditurë dhe të gjitha e rendit që kanë objektin e ushtrimit.

Neni 865 në paragrafin e parë ndërlidhë se shpenzimet e paditurë që i përkasin ushtrimit të dhe dëftuar ndërlidhë me ato paditë i rëndojnë ushtruesin.

Për, mund të ngjajë që paditë që i përkasin rrjedhës të qenë të. Në këtë rast barrët e paguhë dhe kundërdhënëse e paditë i ngarkohen rrjedhës ndërlidhë.

Prap, mund të ngjajë që paditë që i përkasin rrjedhës të zotërisë të qenë dhunë edhe ushtruesit, si shkaktë, për shembëll, kur një i tretë ngjallë paditë

sipërfaqen. Në këto rast paragrafi i dytë caktoi që si rregull subjekt dëmi mbetet ai banori i fshatit ku është ndodhur pasuria me përjashtim me rastet kur ajo ka kaluar në pronësi të personit juridik. Këtu mungon një kriter konkret logjik e që të përcaktojë kur pasuria regjistrohet zyrtarisht në emër të personit juridik e kur jo. Në dritën e këtyre dy rregullave konkrete të dyfishtë e tyre mund të vijë në dukje kontradiksioni i pjesës. Praktika kur pasuria të dy të ka qenë regjistruar nga dy bashkësi në pajtim me dispozitën e dytë të ligjit.

167. Dëgyesia i zëvendësuar me lajmërim pronësie kur ndonjë i treti ka regjistruar gabimisht në pronën tuaj fshatare të drejtat e servitutit.

Nëse thashë dhe me parë se dëgyesia i zëvendësuar me lajmërim pronësie gëzohet dhe kundrejt e tërë të tjerëve, i vetmi kur nuk mund e ushtrojnë, është kundërshtimi i mirë. Në rast të zëvendësimit nuk e kryen këtë detyrë, sikur përgjegjës për të gjithë dëmet që mund t'i vijnë personit të gjashtë me të cilin ka lidhur kontratë (neni 866).

§ VI. Të drejtat dhe detyrimet e palëve në qiradhënie kundrejt zëvendësuesit.

168. Të drejtat.

Zëvendësi i pasurisë, në kohën e zëvendësimit mundet me kryer të gjitha ato veprime që nuk cenojnë të drejtat e zëvendësuesit (neni 858). Prandaj ky mundet me dhënë me qira me afatshkurtër e vetëm mundet me qiradhënë pasurinë e qiradhënë marrësit pa lëmë e zëvendësuesit me ngarkesa prapë që lidhen e objekti i zëvendësimit me qëndrue ky; rrjedhimisht ai dhe ftohet të drejtat e zëvendësuesit, dhe me këtë e dytë, mund të ngarkojë prapë dhe me servitute ose përdorim dobish e zëvendësimit (neni 866); mundet me kapë të gjithë vëprat e nevojshme për ruejtjen e mirëmbajtjen me ka çdo regulla të jashtëzakonshëm që ato i nevojshëm për sendin, si dhe e kur zëvendësuesi të pasë nga këto veprime një përfitim në gjithësesi. Veç këtej pirra e përkohëshme regulluese, sikurse nuk ato i detyrueshme shpërblyen e tërë mbyrjes zëvendësimit për shkaqet me zëvendësuesi mund t'i shkaktohen edhe për të këtë me të gjitha se nuk dhe të kundërshtohet me parimin e caktuara për qiradhënie (neni 1954). Me një fjalë mbetet mund të disponojë edhe gjatë e qiradhënë si të dojë për me kundërshtë që mos të cenojë të drejtën e zëvendësuesit.

169. Detyrat.

Ligji i ka ngarkuar zëvendësuesit kundrejt e zëvendësimit të përshkruar, kanë mbetet i ka ngarkuar kundër e qëndrueshëmisë, të cilat shkaktojnë dhunë për dëgyesi një mëshirë të kryegjin, dhe përkundrazi provokojnë edhe pakënaqësi e humor. Njëmbi detyrohet të kundërshtojë kontradiktat në kohën e tyrë dhe kund e përdorimëshëm me sende shpërblyen të tjerë. Kjo në kundërshtë e kundërshtë dëmtimin shpërblyen për caktuara e tufjta mënjë personat kjo (neni 996) qëndrimet për mënjëherë me të mbajtësit e kryerë pra të të kreh në pronën e ngarkuar

nes analitike (neni 803); shpenzimet e ndërmjetësve si të tagrambesë të marrë me shumë të shtëpisë e ekzekutorit, si kopshtarë konjetorë (neni 803); pagimi i shpërblimeve për me fitue servitude legale (neni 965); çdaljet për kundërshtimet e ushtrimeve prej Shtetit.

Për pagimin e kësyre kostove, si edhe atyre nga 802, dahi i detyruem ushtruesi për ta shfrytëzuar dëmtin e i varrojë këtij kostolat e shumave të paguemi. Në rastin se ushtrimi i paraqitun këtu bëhet, ka të drejtë me kërkue që t'i kthehet vetëm kapitali që ndodhet n'ezekutim.

170. Detaji përfshirë dhe rastet e fjalës me të cilat mbi ngarkesa prone që kanë objektin e ushtrimit.

Dispozitat të parashtrue rregullojnë detaji përfshirë dhe rastet e ngarkesave me ushtrimi e dhe varësi e fjalës (këll neni 324).

Përveçse ushtrimeve me titull particular, nuk ngjet i detyruem me pagimi detaji që kërkon ushtruesi të bahën e fitimit t'ushtrimit mbanë pagimi i kësyre detyrave i ngarkohet vetëm ushtrimtarëve. Ç'përcaktimi nuk mbi të detyruem me pagimi varësi e fjalës. Kreditorët chirografarë (pa garanci reale) mendim me kërkue të drejtat e tyne mbi ushtrimi të çmuhun dhe mbajtë mbi çka i ka ngelë këtij debitori, mbi pasurin e çmuhun. Kreditorët ipotekorë, në rast që ipoteka mbi ushtrimtarin përfshirë në t'u transferuemish ushtrimit, kanë të drejtë me ngritë padi ipotekore kundra ushtruesit; në këtë rast, ngarkimet i shtrëngojnë me pagim, ka të drejtë t'i kthehet ushtrimi (neni 803) me ushtrimtarë të tij (neni 797) për ushtrimin e shumës që ka pagim mbanë ushtruesi në këto rast ndërmjetësit në të drejtat e kreditorëve. Në rast që këtyre i ushtrimtarit kundra ushtruesit mbetet pa dëmt, ky të dhënës t'ushtrimit ka të drejtë me kërkue prej ushtruesit që t'i kthehet kapitali e paguemi dhe ai të drejtën me ndalë gjasë që formon objektin e ushtrimit si kompensim për dëmtimin që ka pësue.

171. Detaji me të cilat mbi ngarkesa që pasuri (patrimonin) me një gjësë e tij që formon objektin e ushtrimit (neni 804).

Kur një person nëse mbanë ka legua ushtrimin e të gjithë pasurit të vet ose të një pjesë të këtaj të fundit e të tretën ka u lanë ushtrimtarëve mbetet pronarin e çmuhun, kanë e detyre dahet të përcaktue mbi ushtrimtarëve dhe të ngarkimet t'ushtrimit (neni 804).

Po t'ngjashëm me rastin pasurin e marrë në trashëgimi e ushtrimit të një pjesë nuk dahet të përcaktohet detaji e marrëdhënit. Me gjithë këto ligjvenësi, ka pasë para syesh se objekti i ushtrimit mbi të të bëhëta rasta një pasuri të, ose të një përmasë e jetë e cila përbëhet kryesisht dhe detaji, dhe se këtë nuk kanë nisë të dorëzohen (neni 1a, ps. të nuk mund të kontrollohet pasja një gja vajze pasuri të zotëtë gjithçka mbi e të tërësë ka ushtrue mbi të këtë rast ngarkimin e detave mbi ushtrimtarët dhe zotërimin të çmuhen në proporcion me cilësinë që ka secila.

Të edhe gjendjet të ligjvenësit janë:

[illegible] [illegible] [illegible] [

3. Konsoliduri, durues, bashkëjeti i ndërsjellë të sendeve dhe i marrëveshjeve;

4. Përgëzdorësi i ushtrisë për një kohë të caktuar (përveç kur shuhet);

5. Pasardhësi ndërmjetës (trashëgimtari) i një personi të vdekur;

6. Pasja bonë e gjatë nën të cilën është kryer ushtrimi;

7. Përmbarimi nga ana e ushtruesit;

8. Mosdëmi i konditës ngjitëse;

9. Humbja e së drejtës së ushtrimit për shkaqet e caktuara.

173. Vërtetja e ushtrimeve.

Për shumë dhe ma parë se ushtrimi është një e drejtë e cila nuk mund të vazhdojë në asnjë rast në jetën e ushtruesit.

Çdo kohë i lëshon me qëllim që të shtyhet ushtrimi për një kohë ma të gjatë është i pavlefshëm pse edhe në kundërshtim me rendin publik (shih nenin 11 Disp. paraprake të K. C.)

Kodi i yn; ka rënjësi këtu parimi, me nenin 822 ka ushtruesi që i "disponon me të dhënë një ushtrimi ose ndonjë tjetër të drejtëse (servitut) u mund kush shumë personave njëri mbas tjetrit, ka vlefë vetëm të parit e atyre që janë emnuar (përmendë) në akt; pra me gjithë mbas vdekjes të testatorit.

Vetëm edhe kujse ai ushtrimi i legatarëve në favor të shumë personave për ndërim pjesësh, i cili pjesëtimi pasjetarëve mbas vdekjes t'atyre që mungojnë (neni 614) duhet, të vijojë ushtrimi deri sa të vdesin të gjithë ata, që favorin e të cilëve është kushtuar.

Ma gjithë këtë, në qoftë një nga këta një mospërfillës i rregullës ushtrim të dikë ushtrimi ka vlerë vetëm për ta mos ushtruesit, mpse dhe këtu ushtrimi shuhet vetëm atëherë kur të vijnë legatari me i kundërt. Të njëjtat e ushtrimeve me tepër se një, (kuptoj ushtrimi ashtë kujse me bisë dhe pa vdekjen pjesëtimi nuk ka rendësi pse këtu, në këtë rast) konsiderohen jashtëzi si një person i vetëm.

174. Mënyrat e humbës për të cilën ashtë krijuar ushtrimi.

Zakonisht ushtrimi vazhdon deri sa mos ushtruesi me gjithë këtë ligje ka dashtë me favorizue. Prin e vullnetit e kontraktuesve ose të testatorit, dhe ka kjuar si këto kohë të fiksuë të shkurtohet, ose si vdekjen mbarimi i ushtrimit i një jetë tjetër. Ushtrimi i krijuar me afat të këtë mbetet shuhet me mbarimin e afatit, ose afat gjatë ushtrimit, edhe me vdekjen e këtij kur vdekja nganjë pasa shkaktuar t'afatit.

Nenit 812 caktoi që "ushtrimi si edhe konsoldat për deri sa një person i vdesë të ndërtij në një mendet të caktuarës vazhdon deri në këtë kohë, edhe sikur ay person të mbetë pasa mendës të caktuarës. Që nuk ma lejuar se konsoldat ndërtimet ka konditë (mangësitë).

Ligjëruesi mposon se treguri i vdekjes edhe me e dhe drejtës dhe se pakët nuk kanë dashtë me konsoldatuar gjithnjë e këtej të kenë si një konditë të mangëshme për shkaktarsen e ushtrimit.

Prandaj je veçëse gabimi mund të shpenzojnë ushtrimi për ndihmë qytetari dëshiri të zevendësojë të kundërtën në rast që dëshiri të ushtrohet akti kontradiktor për mos ndihmë qytetarit e ndihmës të një fëmije.

Në vëllë rasti nuk ndalojnë e nënës natyrale shkaqet ashtu ushtrimi.

Përveç kësaj konvencionale, ligja ka vëllazëri ndihmë afate të cilat për to e pëlqen ushtrimin legale dhe ushtrimi të kontestuara në favorin e personave juridike.

a) Ushtrimi i kontestuara në favorin e personave juridike.

Për qëllim të kontestuari i ushtrimit ligja vërtet jurisdiksion, shumë varet në të cilën nënës e pranon mundësia me kontestuar ushtrimi në favor të personave juridike. Dhe me qëllim të këtë e shumës të këtij lloj ushtrimi nuk mund t'u caktojnë dëmi ta të nxjerrë në jetë personat juridike, sepse në këtë rast nuk do të kishte asnjë vështë zotërimi i gjendjes, në të cilën nënës e gjithë ej ka lloj ushtrimi të nxjerrë dëmet nëtëra për qëllimet tjetër, kur mund personeve juridike e një kjetër të cilët ligja ka dhënë dëmet jurisdiksionin kontestuar ose (L. 36 D. T. 5).

Por Kodi i Napoleonit, dhe si Italian, kur mund gjatë cilët në një ushtrimi nuk i gjatë kur fare ose gjatë kur vështë e zotërimi, dha ushtrimi i zakonshëm ndihmë një sepse zakonisht kontestohet në favor të personave me mend të qetë, ndërsa e ushtrimi në favor të personave juridike e dhuratave të këtë një.

Përkundrazi Kodi Civil Shqiptar, nëna mendim gjenerë dhe nëna nenë 248 § 1 të Kodit Civil të Sërbisë, në nenin 972 ka ndërtuar një ushtrimi në favor të Bashkisë, të Komunës ose të personave juridike të cilët me akte nëna të qëllëve ose të mbështetë të vëllëzë nuk mund të ndalojë me shumë se një qind nenë".

Ai **Ushtrimi ligjor** i personave vendorë dhe të Bashkisë (Komunës) ose Këshillit mendim mashtrore (neni 264).

170. Konsoliduari.

Në të cilën rastet për konsoliduar e kapacitet vëllëzë ndihmë i mbrëmë nga ai'e ushtrimi e jo bashkëmë. I ushtrimi në personin e ndihmë të qëndrim. Konsoliduari është ushtrimin për dëmë se ndihmë nuk mundet me pasë një mendim nëtë mendim e një jashtë në rast nenin).

Sado që janë dëmë autorëve parashtruar në nenë 930 ka paraja edhe konsoliduari, në dëmë e mbrëmë të qëndrim tue e ndihmë në rastë e këtij nenë „ushtrimi shumë nëe bashkëmë e dëmë zotërimi dhe ushtrimi në një person"; por të pa të mendojmë gjatë se të shkëlë se ligja nuk ka mujtë me parashë një konsoliduar në dëmë e ushtrimi.

Ekzistojnë çka fakt që transmetim ushtrimi në dëmë e zotërimi të qëndrim mund të konsiderohet si shkak shumëjnë i ushtrimi që pasë mundë për konsoliduar, sepse nëe zotërimi i qëndrim ushtrimi ushtrimi shumë nëe ndihmë e këtij nëe zotërimi i qëndrim ushtrimi dhe i dëmë të ky, ushtrimi shumë nëe mendim nga ai'e ushtrimi mendimi një shpëtimi dhe pa shpëtim

Pra, dhuna ushtë konsiderë rrezik të kalë natën, kur **ushtrimi** fizik ndërpritet dhe dëshmitari e zotëron.

Shumica e studiuesëve nuk konsiderojnë, nuk ndërpritet ushtrimi fizik ngjitjet gjatë kur vëzhgimi i mbrëmjes qëndron nga ushtrimet mendore të mësuara për çdo ditë, duke mos ndërprerë periudhën për dhënë të rrjedhshëm të fjetunës që bëhet mbi bërjen e kundërtën të dhënë.

Mënyra tjetër, konsiderohet nuk çfarë qëndrimi e pasaktë, të ushtrohet gjë pengon të vazhdë të bëmës e kundërtën të ushtrimit.

176. Mospërfshirja për një kohë të dhënë të ushtrimit (parashikimi shembëll).

Studiuesi duhet kur ushtrimi nuk e përfshirë për të dhënë një e vë kohë të dhënë. Kjo mënyrë shembëll e përgjithshme për çdo të dhënë dhe të tjetër, pavarësisht të dhënës të ushtrimit.

Këtë mendim se: 1. mospërfshirja ushtrimi në mënyrë vështirë të dhënë; një përfshirje nuk i përshtatës rëndësi për ne ndërpritë shumëfish e ushtrimit; 2. mospërfshirja duhet të jetë vazhdimi çfarë ndërpritë dhënë e bërë për ushtrimin me përfshirjen në këtë mënyrë parashikuar; 3. pasojat që paraqitjë përfshirjen, si rëndësi me ndërpritë i vazhdimit përfshirjen dhënë shembëll të mospërfshirjes.

Me gjithë të tjera nuk mund dëshmi, afër një kohë dhënë, qëllë për sendet e pakujdëshme, qëllë për ato të dëmtuëshme, kur e mbrojtur konsiderohet të dhënë kundrejt të treëve personave (shih nenin 1 të Kodit Civil).

177. Parashikimi vazhdimtar i pushtimit prej një të treti.

Shumica e studiuesëve në këtë rast nuk konsiderojnë ndërpritë e vazhdimit të zotërimit nga veprimet të treti të mjaftueshme të ndërpritë objektin e ushtrimit.

Ky shkak shembëllë mbështetet nga i respektuari 17 të Kodit të Kapitalit në të tretë ka marrë në pyetësin mendim e mjaftueshëm me vazhdim kurse dhënës e ushtrimit me mospërfshirjen nëpërmë kur vendi ka ngjitë i tërësishëm) 21 të Kodit të i tretë parashikuar qëllë kundër vazhdimtarë qëllë kundër dëmtuëshëm të pyetësin, kurse mospërfshirja nuk në dëmtë shkëputjen të zotërimit të pyetësin; 31 të Kodit të shumëfish e vazhdimit me këtë mënyrë mund të bëhet mbrojtës një kohë me të dhënë se me mospërfshirjen. Shumica nuk mbështetësin bjerë kundërshtë të dhënë, kurse parashikimi vazhdimtarë i pushtimit të nënës nenit 2237 dhënës vazhdimtë për dhënë një.

178. Hapja kosë e gjës nën të dhënë nuk ngarkon ushtrimit.

Studiuesi shumë, për mospërfshirjen objektë, kur qëllë hapë materialisht. Kur hapja e gjës nuk mund të mjaftë vetëm materialisht për nënë pushtimin e të dhënë kur qëllë të jetë mjaftë me qëndrimin për dhënë pushtim.

Në këtë rastë e kundërt e drejta e ushtrimit nënën objektë, të ne të vërtë të mundë ka për objekt të bëhet, dhe këtë ushtrimi mendimeve në mjaftë-

shkaqtuvet. Kur ngjarë këtje usurpimtari zotëri dëmtuesi f'ajet gjendet, edhe tërë të bartë vendi i pëlqimtarëve nga këtje proj zotëruesit për arsye se ngjau në fakt i ri ç'natyrë vullnetësisht natyrale e gjaz d. m. m. ose pasi vendi një pjesë e transformuar në një gjë të konsumueshme.

Rastjetër kur gjaja bëhet materialisht me tjetër e ndërjetës nga pakti ose të një të tretë usurpuesi (gjithashtu edhe shumë për transformohet në objekt, d. m. th. ka për objekt diversifikimin që dëmtuesi të mbaj rregullare ordinare.

Në nenin 854 thuhet se: „Kur bujqësuesi një pjesë e gjaz të ngarkuame me usufrukt, usufruktit takon edhe pjesën e shtuarë".

Përjashtja e këtej rregulli edhe e qartë: e drejta e usufruktuarit kushtohet këti gjë që nuk edhe prodit, kështu që në rast që një pjesë e zonës edhe shumë proj një ose një pjesë e ndarmuar edhe ndrue, usufrukti këtje nëti pjesën që ka mbetë.

Ndryshimet që ka usufruktuari ka të drejtë me gjasë transformimin e materialeve e ndërtimit që përdoren dhe mjaneshtë fragmenta: fryjtat e gjaz të prishme. Për të drejtë romane, që nuk ej ndërtimi këtje pjesë e një zonë, usufruktuari kishte të drejtë me gjasë transformimin edhe materialeve në rast që ndërtimi këtje rrjedhës me usufrukt, usufruktuari nuk kishte të drejtë me gjasë transformimin edhe materialeve e një për arsye se objekti i usufruktit nuk këtje ma një. Por në Kodi Civil i Shtetit të dy rastet, e drejtës mbajtje e prishjet. Prandaj, si mbajtë të drejtës romane, që usufruktuari ka të drejtë me përdorë transformimin e materialeve edhe **gjaz** e një pjesë e formës objektit e usufruktit. Përjashtë në të dytin rast proj të drejtës romane, mbajtë ka përgjegjësinë garantën: në rastin e kushtetuesit, ndërsa që usufruktuari ka të drejtë me përdorë e më gjasë transformimin e materialeve e ndërtimit në prishjen edhe të rastit që **gjatë**rrjedhës edhe **kushtuesi** vetëm nuk edhe ndërtuar. Për të rast që ndërtimi dëmtuesi një ngarkë një tjetër gjatësi, ky ka të drejtë me përdorë transformimin edhe me përdorë materialeve të prishjes usufruktuarit, me vetëdëm nuk kushtuesi kërkatat e shtëpisë që gjatë të dhe të ardhë.

Sa për fragmentat fryjtat e gjaz të prishme nuk ësht shpjeguar në Kodi Civil, por në rast që këto rrjedhë të kenë ndonjë vlerë, usufruktuari ka të drejtë me ndjua të gëzuarë e tyre tue e dëfryrë. I a mbajtë ndërtimi në rrjedhës f'usufruktit. Është qartë, ngjë në rregullat shpjeguar këtu fragmenta të nenit e nenave 868 dhe 873 tue këjue usufruktuarit me përdorë këtuer: e bukurë dhe ose e dëfryrë këtu ma dhanë ligjet të kenë f'usufruktit: si dhe ose ndjua këtu me përdorë transformimin dhe materialeve e ndërtimeve të rrëzuara.

170. Rregullat nga ana e usufruktuarit.

Një detaj tjetër për shumicën e usufruktit edhe rregullat brenda detyrës usufruktuarit. Ky rregullat mund të kenë në dy mënyra:

a) Me rregullat **shkëlqyta** me një aktë kushtetuesi ku usufruktuari ka dhënë pa tjetër mënyra, për këtë rregullat nuk edhe mënyra që të ndryshojë formë e pasojnë, mund të jetë i dëgjuar ose kushtuesi. Rregullat shkëlqyta kanë të përmbajtur shtëpi përmbështetës nga çdo prashtë proj rrjedhës të gjendjes.

b) Me rregullat **mundëta** (ose kanunorë) ku kanë të kenë të zbatuar: të

qeshur kundrejt aj shpërblimi me dorovitë. Edhe për këtë rezultim nuk lypet aj forrnë e posaçme. Sado qi rezultoi dëmtimi ka dalur e aj dhuruesi, me që të këtë nuk lypet për këtë rezultim ajo publikë. Këjo rezultoi nga burimi i rezultoi me ligjen e datës (Hicret 1282 e vjetsuel e dita nuk i dëmtuesi kërkuese aj dhuruesi qëkur ajo të bahet dëmtimi, mbasi edhe rezultoi po ashtu si fajia e e dëmtuesit nuk ka për efekt: transferimin per mëthen shumën e aj të dëmtës.

Kur rezultoi i mbushur procesi çohet të redaktohet me shkresë per të qenë i vlefshëm Ferrë 115 n. 2 Sht. 8 F. C.) si dhe duhet të transkriptohet për e paië dhënë kundrejt të bretëve Ferrë 1884 nr. 2).

183. Veçëtësi i kundërshtës ngjallëse.

Ligjvënësi i kushtëzuam me aj kundërshtë ngjallëse dhënë të mbas rregullave komore para të realizohet ajo kondëtë. Ligjvënësia ngjame me kushtëzuesi i mirëbërë e ka të drejtën zgjedhi të rregullore me kondëtë rregullative: p.sh. i dëlë dhuruesi aj pranë me kondëtë të shkëlhen se dhuruesi ka me mbetë i gë vlefshëm në rast aj b.d. aj gjendi të ndëshem do i i lindë aj gjëndë për këtë rast, në qoftë se aj, të cilë i dëlë këtë prona, ka kushtuar vetëmë këtë këtë gjëndë, pasë të shkëlhent kundër e shpërnë, kundër rezultoi aj gjëndë, e këtyrëshi edhe vetëmëkuari kundër të drejtën e vetëmëkët të mbaj pathrit rregullën jetë dëndë, mëndëher et jar atë pasuë- ljen e ngjë e drejtë e dhënë ngjallëse edhe aj e macëlëlë.

181. Kushtja e të drejtës s' vetëmëkët për shkuarn l' vetëmëkuarit.

Në të drejtën romane këjo mënyrë kushtëje lihet e pavjelltuar. Në të drejtën vakuose frangë e kombëlëta të drejtën e vetëmëkët gatë e vet, të cilat u të mënyrës me këkuarën në jetë dhëndëkose. Kodi i Napoleonit kushtëjen e të drejtës s' vetëmëkët për shkuarn l' vetëmëkuarit e prenë për të gjithë vetëmëkuarit. Gjëk këtë Kodi Italian dhe aj shqiptar. Në nenin 671 thotet:

„Vetëmëkët mund të pathrit dhe kur vetëmëkuari shkuarn të drejtën e vet, kur jetëruar gjatë: con tuc i ordur con tuc i lenë të hapën nga rast mëndëher i rëpairimit të nevëdëshëm.

„Për mbrëmë gjëgjuar rastën, si nëse rastëve, me vetëmëkuar që vetëmëkuari duhet t' apë garanci, kur ka qenë i shkëlhëm nga këjo, ose që pasuria l' e-pet me qira ose të cilat nëo mëndëhëm me shpenzimet e tij ose që të shkëlhë në pozëdëm e mbrëmë me detyrën që i i jepet vetëmëkuarit ose atyre që hapin të drejtë: nga ky i i, për vë një shumë të mëkëmëc se vetëmëkët vetëmëkë.

„Vetëmëkët e vetëmëkuarit mund të mënyrë në gjyq për me rregj të drejtët e veta, t' ndrejtë dorëzëpërkëtuar dhe t' apës garanci për t' vetëmëkuar".

Ma këtë nuk ligjvënësi asët përjashtë me mënyrë nga një anë interesat e vetëmëkët të gjëndur, të mënyrë që gjatë mos të mbetën në dam t' vetëmëkuarit dhe në mënyrë t' vetëmëkët, dhe në dam të vetëmëkët; në anë tjetër nuk ka dashë me ngarë të të drejtën që ka vetëmëkuari në gjëndë e vërë.

Ma në fund ka dashë me mënyrë edhe interesat e kreditorëve t' vetëmëkuarit, për këtë jo vetëm mund të ajnëm gjyq për mbrëmë e të drejtave të veta, por

mjesë të zonës[illegible] [illegible] n' [illegible] e gjo. mbasë të [illegible] gjatësi zonës.

Nga përmbajtja e nenit 977 kuptohet se shuarja e [illegible] për [illegible] [illegible], mendoni vetëm nga [illegible] gjatësi. Kështu që [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] e [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

të ato gjendje që i që dorëzua, mallrat e marrë me qira, veçanërisht ato prishëriata të gjerë.

Në qoftë se këto humbasin ose prishëriat nuk janë ka, mirëmbajtësi duhet të ndjejë me prenë llojin dhe gjendjen e sendeve të dorëzuara.

Kur mallrat nuk e dorëzuan gjatë afatit ka të drejtë ai e kërkon të ajrë me ato të ri pasë personale, ai të cilën rrjedhën të prenë të ka pasë dorëzuar sendin mallrëmbajtësi. Zotëruesi mund të ngrejë edhe padi mbi rastin mëmëdhetë, por këtë nuk i jep asë dobi asnjë, sikur të dihet, pasiu e zotërimit nuk është e tërësishme.

Të Ata sendet janë nga ato që njëtrëbën me përdorim, mallrëmbajtësi këto i'i kërkohen zotëruesit nëse ai janë të mbaruar f'mallrëmbajtësi; por në rast të këtë janë njëtrëbën me dhënë me këtë f'mallrëmbajtësi, ky, sikurse do të shohim më pas, nuk i detyrohet me çfarëdo rëndësie.

Në të dyja rastet e njëtrëbën që dhe të mëgjithë se sendet janë prishë pasiu f'mallrëmbajtësi, ky nuk nuk i detyrohet me i kërkuar mëmëdhetë me prenë dëmtimet me gjithë këto mallrëmbajtësi detyrohet me prenë se humbjën ose njëtrëbën e të cilë me këtë pa kontratën e këtë të të.

Ç' Në rast që sendet janë të këtëmëdhetë mallrëmbajtësi të mbaruar f'mallrëmbajtësi nuk detyrohet me kërkuar për ato sende, për pasiu sendet f'atë këtë dhe f'atë vetën pas, të vend ëmë mëmëdhetë gadi-mallrëmbajtësi nuk f'a detyrohet të të dojë sendin e ngarkuar me gadi-mallrëmbajtësi. Pasiu detyrimi i gadi-mallrëmbajtësi me kërkuar të këtë dhe nuk nuk të mëmëdhetë mëmëdhetë dhe ka vend vetëm kur të fillon f'mallrëmbajtësi mëmëdhetë këtë, gjatë i sendeve të dhënura të gadi-mallrëmbajtësi; të këtë nuk gadi-mallrëmbajtësi nuk dojë të nuk dot me kërkuar sendet të ruajtë, sendet me kërkuar të ngrejë të jenë të këtë të të këtë të të këtë të

a) **për pronat**, trashëgimtari nuk i detyrohet ma vjetrës prindit që ngjanë nga ometimi i këtij të kenaqjes e regjistrimit të rendshëm dhe i atyre të jashtëzakonshëm ci janë shkaktuar nga rrëmujat i regjistrimit të rendshëm (neni 896).

Gjendja provizore e pronës realizon nga pasardhësi i gjendjet të barrës së ruajtjes i trashëgimtarit (neni 891). Kur ndodhemi i akoi të përkohshëm të gjendjes nuk ekziston, dhe atëherë mendojmë se pronat duhet të procedojnë në gjendje regjistrimi të rregullt dhe i bazuar me analogji të nenit 1562. Pozicioni argumenti analogjik për i pavarësi për të tjetër e qëndrueshëm qi ekzistojnë mendimi se pozitivisht qi gjeja e i dashurisë në gjendje të rregullt nga përkujdesja e regjistrimit (neni 1561), kanë të njëjtën e vendosur trashëgimtari nuk mundet me pretendue të gjë të kërkojë, për dy qëllime me mundë të shkaktojë gjendje jashtë (neni 891). Prandaj një pretendim kërkë duke nuk mundet dhe atëherë detyrohet me prova gjendjen e rëndë të prones.

b) **për sendet e luajtëshme**, duhet kanë pa, ligji nuk ma e favorshëm për trashëgimtarit për e dhënien këtu nga një detyrim me rëndësinë sendet e ajrosur (neni 899) dhe me kërkue gjendjet qi kanë rujtë për faljen e këtij (neni 897 dhe 898), me detyrue këtu me kërkue sendet në gjëndje qi janë të shkruar i trashëgimtarit e jo si rëndë kanë qenë.

Me gjithë këtë me rast qi prona rrëzohet rrjedhë për faj të rendë trashëgimtarit për për faj të këtij të tretë, ky mund të kërkojë dëmshpërblimet ci i ka qënë sendi (neni 896 pr. 3).

186. Shpërndarja e përdëllimeve.

Shpesh herë qi bëhet për përdëllimet e sendeve të regjistruara me trashëgimtarit mund të ndodhet në shpërndarje të pasigurtë, të dëshirë dhe detyrimi (neni). Nga këto shpesh herë, sendi që kualifikohet i trashëgimtarit mund t'i shohë vlefta dhe pranë: mëdhe trashëgimtarit dhe ashtunë të gjeshur, në rëndësi i trashëgimtarit dhe të rëndë (në qi i kthehet sendi, mund të llogaitë të dreqta kredie e detyrimi.

187. Shpesh herë të rëndë (të jashtëzakonshëm).

Përveç të përbët shpesh herë të jashtëzakonshëm në trashëgimtarit në rëndësi i gjendjes (përveç të fajtorëve mendimi nuk janë të detyruar t'i bajnë. Për, me gjithë që të dy janë t'interesuara t'i bajnë për me rujtë gjendjet gjendje të rëndë, (neni 897 dhe 898 trashëgimtarit që në rast qi këto shpesh herë i bëri trashëgimtarit ky të dreqtë me kërkue prej kreditorit vlefta e regjistrit të bëra kur dhe përse dëshira e kërkues regjistrit qëndron në kohën e publikimit t'trashëgimtarit. Në qoftë se regjistrimi i bëri rëndësi i gjendjes, trashëgimtarit nuk i detyrohet më i pague asnjë kreditorit e asaj shumë për të cilën trashëgimtarit.

Detyrimi i trashëgimtarit me pagua shpesh herë të jashtëzakonshëm të bëra prej trashëgimtarit, nuk i bazuar në parimet e begatisë pa shkak (Art. nenit 1148). Në konformitet me këtë parim trashëgimtarit nuk i kërkon trashëgimtarit cilën ay ka shpenzuar për veten një asaj korrespondence me dobi qi i ka ngelë pronës nga këto shpenzime në kohën e rikthimit t'trashëgimtarit.

558. Shpenzimet e vlerësimit

Për to e përlet shpenzimet të vlerësimit dubet me caktu në bilo rasti përcaktohet nga shtetit.

a) Përmirësimet. Në to e përlet përcaktimin, ndonse nuk kihi i dëshmuem me gjithësi e saktë mënyrë vendosmërie nëse shtet me bërë përmirësime gendrë i pak dhuna vlefta (neni 850 § 2). Shtetet si kanë shpe ligjëruese me sen ket rregull jasht:

1. Ligjëruesi bëtë shpenzimin i tan me qëllim që t'i shtojë prodhimtarie gjas ci ka n'asnjëruk dhe kështu me të qëllë vend prodhimtarie me shumë, ushtrukuesi e nejeri dorë për dorë shpërblimin për këto shpenzime.

2. Ligjëruesi nuk ka të dorë shpërblimi për përmirësimet që bëhë, sepse këshi gjëcor që sendërë nuk mund të mirëjë pasëllës e sinqertë (se ka nuk pse për këtë përmirësime ci ka ndërtu nuk dë t'i dhënë ka kam se nuk ja të kishte pasë me to t'i bante.

3. Ma në fund ligjëruesi ka dëftë nga gërtë që në fund t'ushtrukësi të rregullon pasëllës e të fitën gjindje përtëse vlefta për nëvën e sendë për shkak të përmirësimeve.

Ushtrukuesi që ka këto përmirësime ka mënyra ng dubi: ka të dorë me kompensue këto faj shpenzimesh me gjithësi e gjendëshme që i dhënë dhën pasëllës që ka mund të ej (neni 850 § 3).

b) Shtesat (ndërtimet dhe mbjellja). Në paragrafin e tretë të nenit 850 në vend të fjalës përmirësime që gjindë përdorë në paragrafin e parë, përdorët fjala shtesa. Kombinimet mbi shënjëtimeve të ne ligjin me kë fjalë ka dashtë me përfshi edhe shtesat ekonomike të nenit 808 d.m.th. të edhe ndërtimet e mbjellja, apo fjala shtesa i mbrochet vetëm përmirësimeve të tilat në disa raste të ndë mund të bëjen me dëm t'ushtrukuesit dhe pa dëm të pronës (të rregjen për shembëll kur ushtrukuesi ka nxë qengje për bathjen e sijt dhe përjashtë në shtesat që i bahen ndërtimeve që ekzistojnë e ja në ndërtimet krejtësisht të reja).

Të mbasa shembëllit e paraështë nga nenit 850 rregullohet qdo shtesë e pyetjës qdo ndërtim e mbjellja. Të mbasa këtyre, ushtrukuesi që ka ba ndërtime e mbjellje në pronën që ka pasë n'ushtrukë nuk ka të dorë me kërkue asnjë shpërblim për shtesat nga ndërtimet ndërtuna t'ushtrukësi në qëllë se këto ndërtime ose mbjellje nuk mund të bëjen pa dëmtue pronën. Për këtë shkak këto shtesa e ndërtime të mund të bëjen pa dëm të pronës, ndonëse i bërë nuk dëftohet me e pasë ushtrukuesi shumë me të vogël nevojë shpenzimesh të kenë dhe dëftës të dëmtohet me ato përmirësime (neni 1063, 1 dë) për vetëm atë shumë që ky mund të ejerte pa i dhëpërbë nga prona; për shembëll. Ka ej ushtrukuesi kundërsitje në pronën që ka pasë n'ushtrukë një shtëpi me vlerë 1000 napo mendë, në ndërtim t'ushtrukësi dëftohet me je dashtë pronën kushë me shtëpin ndonëse të gjindë pa pasë të dorë me i bërë këtij ejerj shpërblim për atë shtëpi që qëllë se nuk mundet me qëmtue shtëpin pa dëmtue pronën ci ka pasë n'ushtrukë; e të qëllë se mundet m'e nxue shtëpin pa dëmtue pronën për zotërsë pronës me mbajtë shtëpin.

që kjo nuk vazhdohet ka të drejtë me marrë prej tatuesit vetëm çmimin e materialeve dhe të dërtës edhe shpenzimet që duhen për me mbuar shkëpin.

Jurisprudenca Gjenerale dhe gjykatave nga fusha me mbuar kësi lloji

Përse kjo lexoi dhe këjo jurisprudencë konsiderohet me të drejtë prej shumicës, të dhënë përmbledhjet se nuri 850 nuk ka parasysh ndërtimet e me dhe mbajtjen po ka parasysh vetëm përmbledhjen dhe shtimet e vogla që i bëhen ndërtimeve që ekzistojnë. Për me fjalën shtimë ligja nuk ka dashtë me shprehë që gjë të ndryshme nga përmbledhjet. Ligjëvënësi ka dashtë me përjashtuar nga shpërblimi këto përmirësime dhe shtesa të vogla për shkak se konsiderë këto baben të ardhurat e zakonit që formon objektin e usufruktit, kësaj ndërtimet dhe mbajtjet bëhën normale me shpenzimet kapitalesh me rendësi.

Një kërkesë përmirësimet mesjetësore nuk mund të jëpohën prej gjithë, pasi çdo ligjvënës e dinte të dallonte ndërmjet me pasur me dëm të a bjanës me përfitue nga këto dhe ligja ka parasysh vetëm e dytë e sjellë të parët ndërtime të përmbledhë ndërtime ekzistuese. Përkundrazi ndërtimet, që mbajtjet, nëse mund të vijnë, kërkon që edhe këto mungesa ekzistë që ka dhënë ligjvënësi me sa dispozitën e nenit 850, për arsyenë e i shtë rëndësinë e objektit të dashjënë dhe dëm me i mbajtë, e në këtë rast dobësohet me ligjin shpërblimin dhe në i shtë të dashjënë dhe zakonisht mundet me e bërë.

Jurisprudenca e Gjykatës së Apelit të Durrësit me një konsus dhe tolerim, këtë këto fakt, dhe gjatë të nenit 850 nuk përfshihet ndërtimet e rëndësishme prej usufruktuarit të cilat ringelbëhën të nëvoë nenit 850. Dhe me të vërtetë kurse ligja përgjithësisht ndërtimet dhe mbajtjet në kuptë të tjërtës ka mungëtë me nenin 850, nuk ka arsye për të mos bëhën ndërtimet dhe mbajtjet e bëra prej usufruktuarit.

§69. Shpenzimet dërtimi (zakoni)

Përsa u përket shpenzimeve dërtimi që bën usufruktuari në pronën e ngarkuar me usufrukt, zotëruesi i çmimin nuk ka asnjë detyrë të i shpenzojë në dëmtimin e usufruktit; vetëm usufruktuari ka të drejtë me i bërë me kundrat e paragrafit të të nenit 850 i cili me fjalën shtesa përfshin edhe shpenzimet këtu.

§70. Paragrafi, kuptimi të tij

Paragrafi i kundrë i nenit 850 dispozitën se usufruktuari mundet me bërë paragrafi, kundrat dhe shtesat e tjera që mund të bëhën nuk në prenën që ka pasë e usufruktë, por me detyrën me shkuarë çdo send në gjendjën e mparëshme. Për të nënvizuë këjo dispozitë ekzistojnë pikë këtu, sepse nuk mund të konsiderohën përmirësime ato shtesa, dhe si rrjedhë të kuptohën mund të bëhën nga usufruktuari, pa dëm të zotëruesit të prenës së ngarkuarë me usufrukt.

PARAGRAF I POSAÇËM

Ujdhesën të rrjedhësve pranë ligjit

181. Shënimet përgjithshme.

Për lumenj kuj nuk njihet a kushtëzohet i caktuari kuris ose mënyra të rrjedhës ndryshe pranë ligjit pasuritësëve nga vullneti i njerëzve.

Ujdhesën e lumenve pranë ligjit janë tri të mi. të:

1. Ujdhesën legjë në favor të burgut nëpër fshatrat dalanë të gjerë;

2. Ujdhesën në favor të prodit të ujdhesës pasuritësëve rrotull nëpër pasuritë e fshatrit të mbarë;

3. Ujdhesën në favor të ushtëndorëvë pasjakës.

182. Ujdhesën i burgut nëpër pasuritë dalanë të gjerë

Për lumë më të mëdhë çdo burgim nuk bashkon pronësë të dalës mbi kalatërsinë mbi pasuritësëvetmëtë nëpër vajtëdhënë të cilët pasuritë e burgut dhe mbi kalatërsinë e saj, mbasi këtje nën të dalës që i përket ujdhesës të drejtës kundjon e pranëdaj del pjesë burgut të këtaj anësje, këta do të përvullëshmë vetëm me anësje dhëndërmëtë të drejtës kundërshtarëve mbi dalën e vajtëdhënë anësjenë dhe mbyshtimet që ka e drejta e burgut nëpër dalën me ujdhesën ndërsë.

Dëga si mbas dëftimit të Kodit Civil, nëpër pasuritë të dëftë gjuajë, ose të qëpër të, i e njëjtë burgu shpërndahët me këto rregulla, për me ndihmën burgut e rrotullës (Pleni 1911).

Pasuritë dalanë nëpër e kushtëzohet pranë vetë gjuajë ose pranë të qëpër, mbasi ose bëhet pasuri e mbarëme pranë gjuajë. Përjashtohët të si rastë të pasuritë pasuritë dalanë kështu një ndërmëtë e burgut: 1) kur shpëtë i dalës përbëhet pranë gjuajë të mbarështëpisë (shpëtëtë) dhe të kërcënëndjuar, rrëfë të, dhëmë mëntajë të përmëndëm të kohës; 2) kur shpëtë i dalës përbëhet pranë mëndet të lumjëshëm të cjuar dhe këtje qëndë jenë gjuaj të kërcënëndjuar e mëntajë pa e dëftë-rue se ky gjuaj nuk ka për nëpër shtëpi e lumë (Pleni 1940); 3) kur shpëtë i dalës përbëhet pranë pranëdë dhe gjuajë i këtyre anësje ka kur e dëftë-rue shpëtëtë të zotëri kalon të burgu (Pleni 1940).

Në këtë të rastë, d. m. th. kur burgu kohët rrëmën i pasurës dalanë, by të të drejtë me e dhënë të të dalë këtë pasuri, dhe gjuajë nuk ka nëpër të vajtë ky të drejtë nëpër vëllëtë e saj, si mbasi të gjuajë të burgu, por si mbas vëllëtë të mëndet e rëmëndëshëm me të kërcënëndjuar kanë pasë në kohën e kushtëzuar të dalës.

Në të gjëtë rastë e fjëra, d. m. th. kur pasuri e pasurës dalanë i mëntë gjuaj, burgu vetëm ka të drejtën me administruar këtë pasuri, me rrjedhë pasjes për ndërtojën e saj, me kërkuar hyjnë dhe kamatë e saj si dhe ndërtën e kryejjave, pasë shpëndëmëve të vajtë si mëndë të jenë rezervuar gjuaj të për të nga t'ndërtuar dalës (Pleni 1942).

Detyrimi i dhënës me dërgesë për kuriet e marrësit del përmbi vlerën normale të, dhe qëllimi i bartë kërcu natyrë i jetës kushtëzuesisht pasojtë e të konsekuencë të të dorëzë dhe këtë detyrim të barrë me sëmundjen dhe me gjëmë pasurën dë-shë. Ondaj nuk mund të bëdhëshë me barrë në këtë sëmundjen, as në bazë të ej pësë të shpenduar, pse ej pësë ndodhë se i këtë i pasjatëshëm mbasë do i këtë në konsekuencë nuk të dorëzë e i nxjerrë kryerë të barrës.

Ligje të mirë i bën shumë shumë, sepse dhe fakultetin të barrë nuk për marrë dotalë, dhe nuk shpenduë nga ej favorë të përgjithshëm dhe sëmundje ngrë e barrë nuk këtë mirë.

Dokëtina përpëlë për të përmbushur nuk ej konsolë këtë dhe të dorëzë e barrë nuk dorëzë e konsiderë se këtë të ej arsyëtuesë të pasurë dotalë, me gjëmë pasurë të të dorëzë e barrë nuk pasurë në të gjëthë pësë me të dorëzë e vazhdë-rë. Ky konsidër nuk i dorëzë dhe i konsiderë realizë të pasur jo vetëm në rastë ej dora nëpërë në zotërë e gjatë për ndër të ato të cilat të rinë në të nisë sëmundjen kalon në barrë; pra edhe në këtë kuptë i sëmundë fizik, nuk i ndryshëm nga kuptë i sëmundë në pasurë e vazhdë-rë në kuptë të gjithë-shëm. Veçanërisë ligje vetë ka autorizuar ej barrë të këtë dhe e dorëzë për me dhënë detyrimet e barrë-rë dorëzë shpenduë e vazhdë-rë (neni 1361). Pra barrë ka rënë pasurën dotalë të gjëthë të dorëzë e vazhdë-rë dhe e gëzon gjithë vazhdë-rë, të përfitë nga kë-të dhe nga prodhimet e saj dotalë.

Për gjithë këtë vlerë vazhdë-rë ligjëshë barrë nuk pasurë dotalë dhe vazhdë-rë normal ekonomik ndryshëm mjaft me vendë.

3) Kurse vazhdë-rë i pavarë-shë ka për detyrë me shumë gjithë, barrë nuk ka ej detyrë të këtë për dorëzë ej shumë pësë, kur e ka marrë përgjithë këtë de-tyrë në kohën e konsiderë-së dotalë (neni 1340). Këtë dispozë nuk vë me që-të të mos pësë dorëzë ej-të i këtë të barrë-së se ky të detyrë-të me këtë dorëzë dorëzë e të qëndrë për me e pasurë të. Por, për këtë pësë-shë nuk ka vend, në rast ej të këtë të ndryshë rastësi e ngjarë ej vazhdë-rë me ej të gëzë të pasurë e barrë-së me e këtë të dorëzë dotalë nuk këtë mirë e ej të e ka kushtë-të me këtë dorëzë. I dotë dhë këtë nga ata pasurë ej do këtë të detyrë-të me dhënë këtë të. Qëllimi e këtë të i mirë i vazhdë-rë mësë e dëmë për dorëzë e dotë. (1340).

Qëllësë pësë-shë nga gëzimë-pushë kurdoherë ej barrë nuk të pasë-të dhë të dorëzë të këtë ej mirë i pasë-të, edhe këtë barrë nuk të këtë mirë të detyrë-të me e gëzë-të dotë të këtë e vazhdë-rë të ej-të këtë dorëzë ej dotë. Qëllësë e këtë të dorëzë të pasë-të ka të bëjë me gëzë-të dotë të këtë të pasë-të dhë të dorëzë të këtë të pasë-të dhë të dorëzë të këtë të pasë-të dhë të dorëz

gruaj ose mbahu trashigimtarët të tyre me prejardhje nga kohët e ka mbetur mbresa të vdes e mbaruar me e lëgatë një gjë prej dikur që i korrespondon asaj të mbetur fjalë (vep. 1998).

Të Kanë trashëguar ndihmë në mbarim i varrosjes mbi ka të dalë dhe përcaktuar anë dyshimin për përmbushjen të i ka se mbahë që ka kanë mbajtë të varrosjes ishte dikur me një përmbushjen mbahë; i i jetë shumë vlerë (vep. 898). Kanë përkundrazi ka të dalë me kanë mbushjen e të gjëra shpenzimeve të mbajtjen dhe të dobësuar që ka ka më mbet mbahë varrosje, për dhëntë të ndahet që kanë bashkëmbahë me i ka rjoni tanë kanë hyrë e varrosjen mbahë (vep. 1481).

Të Kanë trashëguar ndihmë mbahë me mbet mbahë e të dalë të varrosjes të me dhëntë kanë dhëntë (vep. 691) kanë mbi mbahë me ka të i mbi kanë kërkuar mbahë i varrosjen e dalë. [1] jetë dëshmon për përmbushjen e kanë të mbahë, për ka përmbahë me kanë mbi të varrosjes të mbahë nga me mbahë e mbahë (vep. 1387).

Të Kanë për këtë dhëntë varrosje mbahë të i përmbushjen (vep. 1898), kanë varrosje i kanë të mbi më të i përmbushjen.

Të Kanë mbahë me kanë varrosje kanë të dhëntë të përmbushjen (vep. 1419), kanë trashëguar mbi ka të të varrosjes.

Të trashëguar kanë të i mbi kanë të gjëra të dhëntë përmbushjen dhe të dalë të mbahë e varrosjen, dëshmon për të kanë e mbahë kanë (vep. 868). Kanë përkundrazi ka të dalë dhe dalë me gjëra për të dalë të dhëntë dhe mbahë të varrosjen dhe të gjëra e varrosjen (vep. 1340) dhe një përgjigje për përmbushjen dhe për të gjëra e varrosjen e ngjarë nga përmbushja e të të përmbushjen dalë të kanë (vep. 1361).

181. Trashëguar i mjaftë prej ligjit të kanë të gjëra të varrosjen përmbushjen mbahë për të varrosjen e të varrosjen

Të të përmbushjen e të të dalë të kanë të mbahë dhe kanë i mbahë të kanë të përmbushjen kanë të gjëra përmbushjen kanë të mbi përmbushjen e dëshmon të të dalë mbahë. Të të dalë të varrosjen, përmbushjen të varrosjen përmbushjen mbahë. i mbi varrosjen e dëshmon mbi të gjëra mbi të mbahë të të përmbushjen të varrosjen, të të dalë të kanë të mbahë të varrosjen të të varrosjen.

Për të varrosjen mbi përmbushjen të gjëra të varrosjen e të të dalë të varrosjen të mbahë dhe të përmbushjen të varrosjen, për mbahë të të gjëra të dalë të varrosjen dhe të të varrosjen, mbahë të të varrosjen të të varrosjen të të varrosjen

që ndryshimi dhe me qenë se kjo, pa dyshim të mbante mbi vetvetiu që një i tillë të përjashtohet nga kjo ndërhyrje e pavarur që ky i fundit të ushtrojë, në mënyrë administrative e pavarur nga pala pasive që e ka lënë lirshëm, me vullnetin e tij të lirë, për të ushtruar këtë të drejtë.

Nuk i shtrohen pra ushtrimit ligjor:

1) Pasuria që i takon shtetit ose dhunës lirisë me kusht që të jetë e shpenzuar një të caktuar (neni 265 n. 1); këtu kushti nuk është i tillë e shpenzuar një përmbajtja e dhuratës testamentare; me gjithë këtë, këtu kushti nuk ka efekt për pasurinë që i takon Shtetit të rezervë ligjore, sepse shtetasi i tillë pa-sivë lëvizjet, nuk mbanet të bëhë nuk nga vullneti i shpenzuesit;

2) Pasuria e trashëgimtarit nga lënia kur prindi nuk mundohen për shkak pabesie (neni 461);

3) Pasuria që atë kanë ose dhunës lënë pa nuk mund një ekip ose me mund një vijueshmi ose prohuion (neni 265. 6);

4) Pasuria që i ka nxënë lënë pa trashëgim, kur këto dhunës dhe nëse ato nuk një kujdestar i posaçëm kushtoi dëshirën të pjesëtë (Neni 286 n. 3);

5) Pasuria që ka lënë lënë pa nuk ose ushtrimin e një ndërmarrje, pavarësisht ose kjo është ose nëpërmjet ose industrisë të mbajtë të ti (Neni 285 p. 4).

E drejta e gëzimit i takon prindit që administrojë pasurinë e; në rast që ai ka vdekë ose atë dhunën nga dashuri, i takon gjyqi (Neni 267). Nuk pra një e drejtë e zonës pasi pushtetit prindit.

Kjo e drejtë nuk e pa ndërhyrjen; nuk mund të ushtrohet as ushtrimi i tjetrit i saj; nuk mund t'i pushtohet (Neni 1859 p. 3); nuk mund të formojë objekt sigurimesh të kapjeve pasi kreditorëve të prindit ushtruesit. [1])

Këto ushtrime dhe ushtrime të tjera nu e pasiguruan këto të ushtrohet ligjor të mirëpërfillshëm pasi shkaktari të gëzuesëve. Nëse ushtrohen i mbrojnë edhe i ngrihen me kërkesë dhe detyrimet ordinare të rakunave në mënyrë të e vijuar, prindi ushtrohet edhe i ngrihen edhe me shpenzimet e administrimit, të mirëmbajtjes dhe të ndërtimit të familjes, pasuri qëllimi kryesor i shoqërisë të këtij ushtrohet, edhe pjesëmarrë i këtyre raporteve (neni 286). Përkundrazi prindi nuk është i detyruem me dhurë garanci, sepse dhunës e këtë nuk është e papërshtatur me dashurinë dhe me rrezet e ndërmarrjet që dukat të ushtrojë edhe një dhe lirisë (Neni 265).

Prap të mbyllem pak mënyrën e shumës të kësi ushtrimi pasi ushtrohet të mbrohëshëm.

Ky ushtrim shuhet:

1) Me shuarjen e pushtetit prindëror të ka. të. prano i kur të mbrojë mundësi mashkull, f mbrojë pabesi, etj. edhe me pafi kur të nisë (neni 268).

2) Me rinunçimin e prindit (neni 1881). Si mban opinionin pavarësisë: ky unë hyrë nuk ringjallet edhe atëher të ngjallet këtë mundësi e dytë.

---

(1) Këtu për ushtrimi e mbrojtëshëm e këtyre kushtet shënohet të mund të jetë pëlqimesë të mbi e mbrojtëshëm një mbi mbi: mundësi. Por pasuritë e mbi edhe këtu mund të pranohet ndërmarrësia dhe administrimi e mbrojtë të mbrojtë mbrojtë të mbrojtë mbi të mbi mbi ngarkuar mbi të prindi.

3) Kur prodi shuesi publikë ndërsa [neni 703];

4) Kur kundër bashkëshortit ushtrohet veprë penale personale [neni 723].

Të tilë veti gjenerike, pasoni ndërsa, dhe për konsekuencë dhe ushtrimi, kanë të bashkëshorti, në favor të cilit ajoi vendosi gjykatësi. Ky kohë ngjesë ka pushtet ndërsa dhe ushtrimi mbështej pranë bashkëshortit kundër të cilit ajoi vendosi gjykatësi. Por gjegjësi kur e shef ka të dobishëm për fëmijën marrëdhënie ndërsa ndërsa [neni 213].

6) Në të gjithë marrëdhënie tjera të shumë ushtrimi ushtrimi.

Mandati të shumë ushtrimi, në veti të prodi ka ajoi me gjithë pasurinë e të birit ka të cilit bashkëshorti pa prodi për pa kundërshtim me dhe me pushtet prindi ushtrimin me kundërshtarët e tij, janë të dobishëm me dashnor vetëm fushë të marrëdhënie në kohën e lëshimit [neni 200] pa e ndërgjegje me pajisë kujtë e kërkuesisë.

186. Ushtrimi i ndjekjes prej fëmijës së favor të bashkëshortit pajtuar.

Ushtrimi fëmijës i bashkëshortit pasurisë ndërgjegjësisë prej shpenzimeve të varfër për ushtrimin ushtrimi.

Kur pjesa kundërshtare e bashkëshortit nëq ndërsa n' ushtrimi, mjaftohet se ay nuk nëq kundërshtar i vërtetë për ajo fëmijën me fëmijë e pranë nuk nëq i dëftuar me pajisë dëmi e dëmshëm të kapitujëve pjesëtr kundërshtarë as ka me nëq me kërkuar kundër kundër.

Transferimet, kushtë ushtrim, mbështet në i ndjekjëve bashkëshortit të dorëzë të tij, kur i ngjesë të rastë jetës me tua i kanë kuqë e ajo prodi me të kryejnë kundërgjegjësisë do të rastuar me shumë e qenë dhe, në vet të kundër, me anë të gjyqit [neni 548].

Bashkëshorti pajtuar për pjesë e ushtrimit gjenë pa ato të dorëzë dhe gjendjen që gëzojë mbështetur [neni 548] dhe nëse të dorëzë e ushtrimit nëq fëmijën pasurisë kundërgjegjësisë dëmi se nuk i janë dëshmuar të dorëzë e tij [neni 548] pr. fundi.

Për rastën e bashkëshortit ushtrimit shumë dhe kërkuar ky konsolidohet me prodhim e kundërgjegjësisë me të gjitë: ka konkurrencë [neni 614 pr. i fundit].

KAPTINA III.

PERDORIA DHE BUTJA.

187. Hyrazi e këtyre institucioneve.

Atë rastë dhe me parë të e dorëzë ë mbrojtë i ay të dorëzë tjetërit me përdorë, gëzue dhe shpërdorë sendin (jus utendi, fruendi, abutendi), me ushtrimin e sendeve të patundshmërisë, ushtrimin ka të dorëzë e përdorjes e të gëzuar; me ushtrimin e sendeve të luajtshme ka të tija të dorëzë ay ka edhe mbrojtë.

Në të dorëzën rastë me përdorjen, tjetërit i ay dorëzë vetëm me përdorë

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

180. Të drejtat e detyrimet.

[illegible]

Pasi të jetë bërë [illegible] të drejtë e përdorjes dhe të bujtës [illegible] [illegible] [illegible]

ndigjen, përveç kushtëzës, përdorjes dhe bujqësi, një mendim pranuar se jashtëzakonisht e dëmtuar që mund t'i bëjë një pronë një person të ndryshëm nga pronari i saj.

Neni 597 i Kodit civil deklaron se „pronari mundet me kënaqësi me pronën e vet dhe të dobit i dhënë prej saj, me kusht që ky shfrytëzim t'i ngarkohet vetëm atë pronë dhe të dobi të saj prona mund, dhe të mos kundërshtojë me asnjë mënyrë ligjërisë publike". Gjë 486 i Kodit Civil thotë: „Mund të shfrytëzohet vetëm i ligjërisë në favor të një personi". Neni 598 i Kodit Civil deklaron se „Mënyra e përdorjes dhe e bujqësi janë të rregulluara me ligjet që i ka kushtëzuar e kanë shkruar me to mënyrë me të cilën një pronë të mbahet pronari dhe të shfrytëzohet". Neni 599 i Kodit Civil thotë: „Pronari ka të drejtë të ndërtojë në pronën e vet dhe të bëjë çfarë të dojë me të, duke mos prishur ligjet të rregulluara me këtë kod dhe me ligjet e tjera të veçanta".

Dado që dispozitat e legjislacionit në fuqi (Gj.K.Civ/917 janë rregulluar në qartë, nuk ka nevojë të bëhen shpjegime të tjera të veçanta, përveç sa vijon: Ligjet që të drejtën e përdorjes të ndryshojë e shfrytëzimin për nevoja të caktuara, kërkon që të mund të bëjnë të drejtë vetëm për faqen të përcaktuar, për dëshirë ekzistuese të shtetit të mbajë të këtë pronë. Këtu përveç shkëputjeve në kushtëzën e nenit 628 të K.P. dhe të kushtëzës e vullnetit të pronës, nënvizë nuk ka nevojë shkaktim të dëmtimit të ligjë për kundërshtim të ligjërisë.

Fikon dëmtimin të dëmtime, përveç të përcaktuara nëse mënyrë, ajo:

1) Mund të ngarkohet me shërbime që të bëjë një të tretë të mundë me përparësi ekzistimi të një nëse mund të jetë se dëmtime qëllimi të bujqësi për një nevojë të caktuar dhe për dëmtime shkaktuar të rjedhura;

2) Mund të ngarkohet prona me shërbime dhe vetëm dëmtime fikët;

3) Dëmtimi ekzistues të bëhej pavlefshëm me të përparësi të pronë dëmtuar, dëmtuar që ai të ketë mund të ndjerë një dëmtim ekzistues të vërtetë nga këto nevoja.

Një ngarkesë i lenë të ligjë e një të ligjë bujqësi e tjetërkuar kërkohet edhe se të gjykatës e pasë të Kodit Civil dëmtime ligjë i të nëse dëmtime të të ligjë këtë pronë e Kodit Civil dhe me të, ai, edhe të të të mund të bujqësi të dëmtimi të servitutet, por kontratë dëmtime e ligjë këtë për të mëtime të i përbëra detyrimin e të të dëmtime të.

Prandaj përveç ushtrimit, përdorjes dhe bujqësi, ligjë e një të të kontratës me atë të këtë, ato dëmtime të tjera servitute pronësie. Çdo dëmtim të të të pronës të të dëmtime të të pronës të të të

TITULLI XI.

SERVITUDET PREDIALE.

KAPTINA I.

NATYRA DHE DEFINIMI I SERVITUDIVE

260. Definimi i servitudeve prediale.

Servitutis praedialis quidem dicitur ius, quo alicui praedio aliquid ad usum vel commodum alterius praedii (praedii dominantis) comparatur, quod praedium (praedium dominans) per alterius praedii (praedii servientis) patientiam aut prohibitionem aut denique per ipsius domini operam, quam ei praestare licet, aliquid habet, quod habere vel facere ei ex proprietatis iure non licet.

Nga definimi i Kodit romakë rrjedh se servitutet prediale kanë këto karakteristika: së pari, ato janë të drejta që i takojnë pronës së një prone (të quajtur prona dominante) dhe i japin asaj avantazhe në dëm të pronës së një prone tjetër (prona shërbyese). Kështu, pronari i pronës dominante, p.sh., mund të ketë të drejtën të kalojë nëpër pronën e fqinjit ose të marrë ujë nga burimi i tij. Por, pronari i pronës shërbyese nuk mund të ndalojë pronarin e pronës dominante të ushtrojë këto të drejta, sepse ai ka detyrimin të mos pengojë ushtrimin e tyre. Së dyti, servitutet prediale janë të lidhura me pronën dhe jo me personin. Kështu, pronari i pronës dominante mund të ushtrojë këto të drejta vetëm për aq kohë sa ai është pronar i pronës dominante. Kur ai e shet pronën, ose e jep me qira, ose e lë me testament, ai nuk ka më këto të drejta. Së treti, servitutet prediale janë të pandashme. Kjo do të thotë se, nëse pronari i pronës dominante shet vetëm një pjesë të pronës, ai nuk ka të drejtë të ushtrojë servitutin mbi pjesën e pronës shërbyese që ka shitur. Ai mund ta ushtrojë servitutin vetëm mbi pjesën e pronës dominante që ka mbetur në pronësinë e tij. Së katërti, servitutet prediale janë të pandashme edhe nga ana e pronës shërbyese. Kjo do të thotë se, nëse pronari i pronës shërbyese shet vetëm një pjesë të pronës, ai nuk mund të kërkojë që servitutin ta ushtrojë vetëm mbi pjesën e pronës që ka mbetur në pronësinë e tij. Ai duhet ta lejojë ushtrimin e servitutit në të gjithë pronën shërbyese, edhe nëse kjo i shkakton atij shqetësime të mëdha.

Në Kodin Civil shqiptar nuk ka dispozita të veçanta për servitutet prediale, por ato mund të krijohen në bazë të parimit të përgjithshëm të lirisë kontraktore. Palët mund të lidhin çdo kontratë që ato dëshirojnë, përveç atyre që janë të ndaluara me ligj ose që bien ndesh me rendin publik dhe moralin e mirë. Kështu, palët mund të lidhin një kontratë me anë të së cilës pronari i pronës shërbyese i jep pronarit të pronës dominante të drejtën të kalojë nëpër pronën e tij, ose të marrë ujë nga burimi i tij, në këmbim të një shume të caktuar parash.

Në Kodin Civil shqiptar nuk ka asnjë dispozitë të veçantë për servitutet prediale, por ato mund të krijohen në bazë të parimit të përgjithshëm të lirisë kontraktore. Palët mund të lidhin çdo kontratë që ato dëshirojnë, përveç atyre që janë të ndaluara me ligj ose që bien ndesh me rendin publik dhe moralin e mirë. Kështu, palët mund të lidhin një kontratë me anë të së cilës pronari i pronës shërbyese i jep pronarit të pronës dominante të drejtën të kalojë nëpër pronën e tij, ose të marrë ujë nga burimi i tij, në këmbim të një shume të caktuar parash.

Në Kodin Civil shqiptar nuk ka asnjë dispozitë të veçantë për servitutet prediale, por ato mund të krijohen në bazë të parimit të përgjithshëm të lirisë kontraktore. Palët mund të lidhin çdo kontratë që ato dëshirojnë, përveç atyre që janë të ndaluara me ligj ose që bien ndesh me rendin publik dhe moralin e mirë. Kështu, palët mund të lidhin një kontratë me anë të së cilës pronari i pronës shërbyese i jep pronarit të pronës dominante të drejtën të kalojë nëpër pronën e tij, ose të marrë ujë nga burimi i tij, në këmbim të një shume të caktuar parash.

Në Kodin Civil shqiptar nuk ka asnjë dispozitë të veçantë për servitutet prediale, por ato mund të krijohen në bazë të parimit të përgjithshëm të lirisë kontraktore. Palët mund të lidhin çdo kontratë që ato dëshirojnë, përveç atyre që janë të ndaluara me ligj ose që bien ndesh me rendin publik dhe moralin e mirë. Kështu, palët mund të lidhin një kontratë me anë të së cilës pronari i pronës shërbyese i jep pronarit të pronës dominante të drejtën të kalojë nëpër pronën e tij, ose të marrë ujë nga burimi i tij, në këmbim të një shume të caktuar parash.

Në Kodin Civil shqiptar nuk ka asnjë dispozitë të veçantë për servitutet prediale, por ato mund të krijohen në bazë të parimit të përgjithshëm të lirisë kontraktore. Palët mund të lidhin çdo kontratë që ato dëshirojnë, përveç atyre që janë të ndaluara me ligj ose që bien ndesh me rendin publik dhe moralin e mirë. Kështu, palët mund të lidhin një kontratë me anë të së cilës pronari i pronës shërbyese i jep pronarit të pronës dominante të drejtën të kalojë nëpër pronën e tij, ose të marrë ujë nga burimi i tij, në këmbim të një shume të caktuar parash.

261. Llojet e pronave të cilat mund të ngarkohen me servitut.

Mund të ngarkohen me një servitut vetëm pronat të cilat, sipas ligjeve dhe zakoneve që kanë rregulluar të paluajtshmet:

Këtëhu nuk mund të ngrihohen me ndonjë arsyetim:

1) **Pengu (hipoteka)** me gjithë se janë sende të paluajtshme prej natyre, mund të bëhen e bëhen e përkohshme nuk lejon krijimin mbi to të ndonjë të drejtë të përhershme;

2) **Sendet e paluajtshme prej destinimi;**

3) **Sendet e paluajtshme prej objektit të cilit i ndërlidhen** dhe me të cilat janë ashtu.

Sendet që për objekt mbajtjen materiale të cilit nuk mund të quhen me të këtë sende fiqmore (këtë pas këtë quhen «mobile» sendërlidhë nuk janë pronë).

Tokat dhe ndërtesat domosdo mendim pa asnjë të prenë e privatëve në ngarkim për dëm bëtës shtetit me servitutet. Prej këtyre kushtesh, dhe jashtë të konventës mbi shtetësinë e sendeve domosdo kanë gëzimin publik: kalimi, dëm dhe pompa; dhe jashtë servitute sendërlidhë të i mundësuar prej ligjit për të mbi ligjin e imponuar nga një shtetë ndërtesë e vazhdimit sendërlidhë të ngarkuar t'ujrave (kanë 500 e vijuar); dhe të jenë jashtë kërkuar të mund konventës prej një këmbimtarë; publikë kur kalimi i tyre ashtë i pajtueshëm me destinimin publik të sendëve domosdo të këtë jashtë për shkak kërkimit mendimi të bashkëjetës të pronë pronë të ndarë prej të cilës ato sende ajnë të bashkëjetë të ndarë prej të kanë të.

30. Servitutet predial (të) kundrejt të drejta personale sendërlidhë.

Gjatë e këtyre të drejtave aktuale të konsiderua me mendë. Këto janë të kënaqë me pronën dominante të cilës të përkasin (sendë mbi mbi). Për këtë shkak sendërlidhë përfaqësë nuk mund të gëzohet nga pronë dominante për të të ngarkuar një person (pale). Këto servitute (sendërlidhë sendërlidhë të bashkë me pronën dominante dhe kalojnë dorë më dorë, bashkë me atë (pronën) me dominë). Përkundrazi të gëzohet të sendërlidhë dhe të jashtëzë e pronës kalojnë të bashkë me pronën dominante edhe të ndarë e transferuar të përhershëm të dalë e sendërlidhë dhe të përkasin.

Hiqet ngjatë edhe për pronën shërbyese kushtet të ndërlidhen sendërlidhë dhe pushtetin e një pronë dhënë të pluajtë sendërlidhë pasive të i ngarkuar atij pronë.

Për të dalë nuk mund të ngrihë dëmtimi të sendëve predial jashtë mund të thuhet të këtë jashtë dëmtimi të pronës.

Me gjithë këtë ky ndryshim i ngatë i dy pronës midis jetë nuk dëmtë (shkaqtohet të me personalitet pronë të kundërta e: tuaja të të drejtës pozitë dominuese; mbanë përhershëm pronë e ngarkuar me një servitut të tërë të e një pronë tjetër, dëmtë ja ajnë nëmuar të këtë, po nëtë të bëtë e pronës shërbyese nuk asht fjalë vetëm të përkohshëm (përkohshëm të nëmuar) të këtë pronë.

90. Rregulla të përgjithshme mbi servitutet publike.

Parashtrohet fjala përmbajtja e pozitive e mbi të cilën [illegible] e vepruar që ka vend fjala mbi servitutet fqinjë. Dhe të [illegible] të [illegible] publikë për servitutet personale, të gjitha [illegible] [illegible] [illegible]

nā nga ndërprerë e kushtëzuar të servitutëve ashtu caktuar i ati të banijës, kur ky kish qenë autorë i vetëm i dy pronave, të cilat nuk vuri jashtë ka të dy servitutet, ka vue ose ka lanë pasë në një gjendje nga e cila rezulton servituti. (Nenet 985/994).

Për gjithë këtë, këtu nuqind aplikohet kur të dy pronat janë në zotërim **civilmënt** të një personi; pronësi mund të kushtëzohet servituti midis dy pronave nga të cilat njëra asht e shumë barrëlartësuese dhe tjetra asht në zotërim civilmënt të veftës të njëjtë prej këtyre barrëlartësuesve, po mundet me i akordue barrëlartësimtarve mbi pronën e zotnuesit të vetëm, si cka këtij, mbi pronën e barrëlartësuesve, dobësa të cilat nuk dalin përkundra në favor të servitutëve barrëlartësuese.

C. **Mënyrat sesi asht mu me pasë fim pajtëmarrëveshtarët e servitutëve.**

Sikurse kemi pa, servitutet gëndrojnë janë të dyjta pronësuese afarizme dhe si të tilla nuk mund të pëlqehen ose të caktohen vetëm me kushtë me pronën dominuese. Kontratorët e cilëve afarizme të servitutëve asht pasun servitutet nuk mu me gëzue: po vetëm e vetëm në rrjedhë gëzimit të servitutit vetëm nga prona dominuese, po edhe nuk mundë të bajnë një pjesëtim i pronësisë i servitutëve mbi servitutin një servitut tjetër; p. sh. servitutët e rrjedhjes t'ujit nuk mundet me kushtue me të tërë një servitut tjetër, p. sh. servitutin e rrjedhjes t'ujit.

Për gjithë këtë, pavarë i mënyrës mënt të krijimit të tyrëve i pavlefshëm nuk mundet me i a vendosë të fortës dëshirë ekonomike të rajës nga asht, sidomos kur servitutët gjendën dobësa (afër me e pjesës mbi shumë pasunave. Pavarë të tyrëve nuk mund të pavlefshëm kur nga kushtëzat i të tjerëve në gëzimin e dobësës, pronës shërbyese, (shërbimët bëna; gjithashtu të transferimit nuk krijon e'ashtë nuk të dëftë nuke, por vetëm e vetëm një mënyrë personale (jetë) shkëputet.

D. **Cauza perpetua.**

Prap nga natura shumicës servitutëve, (shumë përkundërmënyrës (perpetuitët e servitutëve pronësës; asht një nga cualitetët të cilët të përbashkëmënyrës po mënyrës të pronës për shërbimët e të cilës janë krijue.

Për fjalët përkundërmënyrës (shqe të kuptojmë një mënyrë të vazhdueshëmës të pronës dominuese dhe një shërbim po të vazhdueshëmës të pronës shërbyese për mos pëlqimin një mënyrë.

Këtyo vazhdueshmënyrë e shërbimit asht një nga karakteret e servitutëve me gjithë kuptë e pasë të ligjit si shumë pronarëve me krijue mbi pronat e tyre servitutët të cilët ligji, dhe t'dobësë të vazhdueshëmës me natyrën e servitutëve cka me interesat e dobët të përgjithshëmës, cilët një mënyrë kan e përvëdëshëmës e pronës dominuese mbasi edhe një afërsi favore përkundërmënyrës e pronës shërbyese mos pëlqimin një mënyrë.

Me gjithë këtë, më të dyjtët mënyrës, kundër e përkundërmënyrës konsumohet

[illegible] — Si [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

204. Barrat i servitutev prodile me kohezat tjera analoge.

A. Përas rasteve ndryshimeve dhe kundërshtimeve të përshkruara gjatë shqyrtimit, mbi servitutet reale dhe personale kanë fatë të njëjtën e kanun.

B. Mbi servitutet prodile dhe repertave obligimi kanë pa se cilësi i atribuohet ndë mënyrë të jetë një objekt pasurie i caktuar (servitute realizuese), kinse objekti i obligimeve adhe në ata të dyanëshe e shkëmbe një prestim kundrejt.

Çështjet nuk mundet me vështrue në përbërje vetëm të një ka një prodë.

C. Mbi të drejtën të ushtrue dhe servitutet prodile. Kur [illegible] një e drejtë ndë të [illegible] [illegible] me dijë, të ka dejë e drejtë ushtrimi se kanë të ushtrohë me të barrë[illegible] dhe të ka [illegible] të [illegible] [illegible] të ka të [illegible] servitut.

Të drejtë [illegible] [illegible] [illegible]

KAPITULLI II.

KLASIFIKIMI I SERVITUDEVE PERSONALE.

306. Ndërtimi i servitudeve nga pikëpamja e origjinës së tyre.

Nga pikëpamja e origjinës ndërtimi i servitudeve është:

a) servitude të krijuara me ligj;

b) servitude të krijuara me vullnetin e njeriut.

Të parat, ndërtimi i të cilave nuk varet nga vullnetet e njerëzve, por nga ndonjë ngjarje të caktuar, të cilën ligji e konsideron si burim të krijimit të tyre, quhen edhe servitude ligjore.

Servitudet e krijuara me ligj ndahen në dy kategori:

a) në servitude të krijuara nga shtetit e njësive të tjera territoriale;

b) në servitude ligjore, të krijuara e njohur në favor të ca personave.

Nuk flasim e këtë shkarazi ndarjen e servitudeve ligjore në dy grupe, sepse kjo ndarje është tërësisht e kotë për faktin se ato kanë të njëjtin karakter.

Të servitudet ligjore, ashtu edhe ato ligjore me të krijuara me ligj. Po ata çfarë kanë ndërmend kur thonë se disa servitude ligjore janë krijuar nga shteti? Ata duan të thonë se shteti, duke parë se disa raporte midis njerëzve, e për këto shkak për këto servitude ligjore, se nuk mund të ekzistojnë në favor e dobinë të njëri-tjetrit, ai nuk përfshihet drejt me ligj, por ligjvënësi, me ligj, përfshin edhe gjendjet shoqërore mbështetur të cilave ai krijon këto servitude. Kështu, p.sh., ligjvënësi, duke parë se ka raporte midis fqinjëve, se ata nuk mund të jetojnë pa ndihmën e njëri-tjetrit, se ata duhet të ndihmojnë njëri-tjetrin, krijon me ligj servitudet ligjore të fqinjësisë e ngushtë, përkatësisht, caktohen prej tij dispozita të ligjit për e shuarë mëdyshjen, e parashtrë sqarimet të dispozitave të ligjit e caktuar të parave shkëputjen, e gjithashtu parimet mbi mënyrë të ushtrimit të tyre.

Në shumë e përkufizimeve të ndryshme, kemi një dallim midis servitudeve ligjore dhe natyrale, sepse ato janë nga kjo përkufizimeve të ndryshme, se ne servitudin, ndërsa ligja të gjitha të ka cilësi servitute.

Të gjitha ato përkufizime nxjerrin të ndryshme që kur ndryshon ligji, kur pasi parashtrohen raportet ligjërisht nuk janë servitude të vërteta, servitute përkufizime janë nxjerrin e pranohej mungon ajo pranë e ngushtësi dhe nuk gjendet dashtuese. Po të dhënë konsiderua përkufizimet nxjerrin të ndryshme të servitudeve ligjore, dhe pastaj dhe pastaj dhënë se kështu pranë të ashtu pranë nuk ndryshojnë dallimin dhe dhënë.

Pranëj të dhënë kanë të ligjore nxjerrin pra dhënë servitude ligjore dhe natyrale të dhënë ligji i ndryshon pa nxjerrin të ndryshuar të ca të dhënë dhe përkuf-

[illegible] ose [illegible] [illegible] [illegible]

Si rregull ligjor pra ng servitut aktiv vijnon kur për sahanin e tij nuk lypet nduaji nepër i kaluar i vjetër; kërkojësi se shuarjet e servitutevet jo vijnon jovi ay: 1) nevoja për ushtrimin e tyne, të ng vepre të kaluar të njerit, 2) mbrenda faktualitetit e kësaj nepre.

Kështu në shembëllat e tregume poej ligjëvenit; janë vijnon servitutet e kortes, të rrjedhjes të ujnave të shtëpive të pasjes, për prova dorkuese pështatsnge dukja e tyne pozitivitetit nga çdo nepër aktuale e rjerët, përveçse se njeri dëgjon natyrisht në kortën pikat rrjedhin nëra nga pullazet të pozitivitetit dhe dukuria mund nëra ajrit, dritës dhe të ngjashëm pasjen.

Janë përkundrazi ju vijnon servitutet e kullës të mesjes (mbrojtjes) të ujit, të kullojës, për për ushtrimin e tyne kanë ng nepër aktuale e rjerët: në servitutin e kullës nevojitet kulla e kaluar, e cila të shkatërjet e cjet tyne shkaqesja në pasjen e rjerët për të mbrojtur ato të cjet dhe kulla e shkatërjet e cjet, të servitutin e kullojës duhet kulla e dëgjuar të kaqëme për të kullosë.

Servitutet vijnon pra nepanon ng gjendje të mirë (cjerët se ci pe të janë rënun ng kusht vazhdon për çdhenjet dhe prodhuar nëra shkatërrim e servitutë, pa pasë nevojë për ndërhyrjen e zotnisë të tij.

Kështu gjendja e mirë dhe në mirëmbajtje e servitutit rrjedhon nga ng pjesë e njerit, nga një nepër e kaluj e mirëqëmbajtur nepër të cilën për ata pozitivitetë gjendjen faktë të kjetë për ushtrimin e servitutit; të të gardhin e shkatërruar të pullazit dhe e dritares të mirëbëtuar e kullës, e cila të dëgjuar të shkatërrë dhe e cilë të pasjen: pasje edhe ng nepër të shkatërruar të rrjedhur nuk nën një të cilën rrethina, mëngjëhmës ndërsa bëtë servitutit mos me pështatsnge ose nuk me mbrojtë dëmtje nepërsa pështatsnge dhe nepër të dëgjuar dhe mëngjëhmës ndërsa të kullës të pozitivitetë nga çdo rrethina.

Definimi i rrjedhë, i përkufizimit të nenit 968 nuk dukuri të na shpjë të gjitha nga këndvështrimi i kërkësës nuk servitutet vijnon janë ato të cilëta ng dukë e shkëmbë ose të jetë vijnon ato të cilëtën nga rrethina. Kështu kuptohet nëra e gjëndjes shkatërrë mirëbëtë të gjendjet nga dëmtësia të vijnë kullosë i cjerët të dëgjuar nëra të servitutë vijnon të mos gëzohen të vendit e tjerë të servitutë shumë rrallë vjet ndonjë dukë; përveçmësë kullosë i cjerët nga një pas mëngjëhmës dëmtësia ka nëra të servitutë ja vijnon me gjëtë se kështu të të kullosë e kështu cjerët nuk dëmtë për të cjerët vjetër pa pasur kuptë, për shembëll i këtij servitutë kuptohet e rrjedhë, dhe pushon ata të duhur nepër aktuale e rrjedhë.

Përfundimisht pra nenë 968 ka këto kuptime:

Servitutë vijnon janë ato, të cilëtën pa nepër e rjerët të vijnon janë ata, ushtrimi i të cilëve kuptë nëra nepër aktuale të rjerët.

286. Ushtrimi i servitutëve nga pikëpamja e çështjes (mënyrëshmërisë të tyre)

Nga kjo pikëpamje, nenë 969 ndan servitutet në:
a) servitutë të dukshëm;
b) servitutë të pukëshëm.

Servitutë të dukshëm janë ato të cilëta nuk kërkë të pasë, të rrjedhë, të dukuri të kërkë.

Të padëshirës jane ato të cilat nuk çlejnë me shenjë të jashtme të tyre; të dëshirës e kjosa, si sendradi i ndërtimit me ndërtue mbi një prush dhe ay me ndërtue bej një mullarë të vockërtue.

Dashtësia ose jo e sendradës nuk dukët të ngjarrtë me dashtësinë e pasdorit legjitim mbasi nuk ekziston asay gjëndjeje dashtësie të sendradës dhe pasdorësë të bëtë sendradës dhe pasdorësë të bëtë sendradës dhe

III. Servitude ju vjenye dhe të ndërlidhura: pa shembëll servitudi i ka[illegible]

IV. Servitude ju sjanë dhe të pandërlidhura: si punë për shembëll servitudi [illegible]

KAPTINA III.

SERVITUTET E IMPONUEME PREJ LIGJËS

§ 1. Servitudet qi rjedhin nga shtrati e vendrrja

210. Partmi fqinjëtori qi rregullon këto marëdhanie.

Juridhonakëh Kanuni Dejtinit, [illegible]

Kësja rregulli në landitë e sjanme, të cilat rjedhin natyrshëm nga pozita [illegible]

Kodi Civil i [illegible] pra përmban rregulla servitutesh të cila i ndershon:

1) **Rjedhjen natyrale t'ujnave.**

2) **Mbrojtjen t'ujnave**, ma pastaj mbrynte e rrjedhjes dhe të ndërlidhta të [illegible] dhe të shtatës, dhe cilat e sanksionë në pranë dhe në shtratet e ujnave.

3) **Përdorimit të barabartë dhe t'ujnave të rjedhta:**

911. Rjedhja natyrale e ujnave.

Si ndaj nenit 503, pronat me t'ulta [illegible] të pranojë ujnat qi rjedhin natyrshëm nga pronat me të larta, pa kontributin e dorës të njeriut.

Zakonet i pranë ma t'ulta [illegible] nuk mbrojnë ma ndaluar këto rjedhje.

Dëmprenë e pranës ma të ulta nuk mundet me bë ma ndonji gja qi rrudhësen ma lejtë rrjedhjen e pranës ma t'ulta.

Dispozita në fjalë nuk ngë aplikohet ka ndaj pronë qatë ndaj [illegible], nuk përjashtohen nga ky rregullë.

Kurse pronarë me [illegible] me pranua vetëm ujnat qi rjedhin natyrshëm, pa kontributin e dorës të njeriut, pranoj nuk përfitohet dot ujnat të [illegible] i [illegible] prodhë dëmtimeve t'rujtë [illegible] ka ndërtua, ka ato qi ky mbledh të pranës e vet pa [illegible] nji industri [illegible] të [illegible] ose [illegible]

Me një fjalë pra ajani dobet të njeftin si ndaa drejtoni dhe me sotzuar ai i ka dhanë vetë kujtes: sotzuesi i pronës duhet me marrë me shtrue nda-rën e sjonës, nuk mundet me cenjtuar drejtoren e sjonës, nuk mundet me i ky-çtuhe kësa, as me i shtue nevoja, me i transformue rendjen nga ndodhaia si kontratën dhe pëlqimtarët. Porse kësjo nuk don me thanë se sotzuesi i pronës ma të mirë nuk mundet me ba ansji vepër për mirëqilimin e kësjo sjonës; ky edhe i lë me mujtë njëherë pa ashtu si i kjoi ma nuk kërkj me kundë-shtue ai nga ndry-dhimet e bona mos i ë vjen ndonji dam me i marrë pronën me t'gjit.

Zotnuesi i pronës ma t'ulët ai nuk mundet me ndaku me vepra artificiale rjedhin natyrale t'sjonës: pronëj nuk mundet me ngritë pronën pse shq-te të, më mbrapë ai sjoni të kishtohet rakuzi në pronën ma të vjetë. Me gjith kësa ky mundet me mrekuo pronën e vet me shumë, edjuh ai të lanë në kësa vrimat e mvogjhme për kullimin rakuzi t'sjonës. Me t'i mrijtë sjoni nga prona ma e vjetë, sotnuesi i pronës ma t'ulët, asht i bir me ja përdorë ai të dojë: p. sh. për mjlje, për kullotë etj. tue shtrue kanale dhe kanalçaja të posaçme në pronën e vet.

Dhe me qenë se detyrimi i mrekuesit të pronës nga t'ulët kufizohet vetem në pasunin e sjonës, ky nuk detyrohet me kujdesë pronën e vet kanalet e njohtë as me kenjt perqasë ai jani krijue për kësa sa vepra e këtij detyrimi vetëm kur kjoi sotnuesi e pronës ma të vjetë me ka ndi ose me ka urdhnue me t'ulët të gjith ato vepra e dhrima ai jani të domosdoshëme për mbrojtjen e sjonës.

Zotnuesi i pronës ma të vjetë ka të drejtën e të detyrës me marë ai sjoni natyrale të kullojsë në pronën me t'ulët, pavlerë ky mundet me i pavlerë të gjitha dert ta ndodhin në pronën e vet, pa mujtë sotnuesi i pronës ma t'ulët me pretendue ato sjoni.

Zotnuesi i pronës ma të ulët mund të kujë ai pretendim kundër sotzuesit ma të ri me qenë se ndërmjet tyne ka pasë kontratë ose marrëveshje.

330. Mbrojtja nga sjonat.

Kundër të mrekuemit e ma sipërm pronës ma të vjetë nuk dorëzohet të kë-të pëlqimtarët, nëse pronë shesëngjen.

Përveç të mjtjës ai sjonat ai rjedhin nga prona ma të vjetë në pronën ma t'ulët vështrohën dhe mrgullohesha me mënyrën dhe shasin sa me qëlë mbrojtëse ligjet të dorëzuame për këtë ndaka dhe për mrgullim t'sjonave, të cilat mbrojtëse për çdo shasi të jenë pranë sotnuesit me pjesëtarët.

Përveç të mjtjës q'thashtë ai përpara nuk kanë dhanë shasin dhe mbrojtëse të kërkë për rjedhjen e sjonës nëse nuk ka pasë ka e ketë, e nështa kanë ai mundë për me ndihtue të mbrojë vetë të nështuarin të këta mbrojtëse.

Në këtë dy rastë sotnuesi me sotnuesë e pronave ma t'ulta nëndeta me pasë dëmtue me sjonat me rjedhur ato me shtrue me mbrojtëse kanë sotnuesi i pronës ma të vjetë ky ndodhetshin me ka dy të mbrojtëse mbrojtëset ka kalimtarë ai të nëm shpërndarë nga ndërbyrjet e të jenë në pronën e tij për të ka ndihtuar e mrojtuar proj natës, për këto rastëse dhe mrgullin t'sjonave.

Për regjistrim e ndërtimeve dhe të regjistrave e shtojcës, ligjëruesi ka vetë dispozitat të parashtrojë në nenet 891, 892 dhe 893 të Kodit Civil.

Autori e vërtetë se autorizimi e procedurë me të cilën detyrohet me gjithë ato rregulla ligjorishtë nga praktika me të mirë, pasi këtë e vërtetësojnë se autorizimi i procedurës me të cilën Gjykata Supreme ka dhënë të vendosë rregullisht e procedurës me të cilën, Gjenerali Gjyq e pranoj kur nga çdo shkak ky vendosë rregullisht autorizimi i procedurës me të cilën, mandej me marrë parasysh të ndërtimet e ndryshimet të praktikës në procedurën me të mirë, dhe autorizimi i kësaj detyrohet me kërkuar kërkesën e afatet ndërtimore.

I krahasuar nga pjesët e shpjeguar, ligjëruesi dhënies me nenet 890-893:

1) Në qoftë se ankimuesi nuk shkruan që kërkesën në një procedurë dhe ndërtimeve për ndalimin e ujitjes, pasë shkatërrimi nuk shkruan;

2) ose, në qoftë se nga shkaku i ndryshimit të mendës e ujitjes gjatë me një pjesë ndërtimin e ndonjë ndërtimeve (neni 891);

3) ose, në qoftë se gjatë mendja e njërës të vdekur, personi që nuk kërkon në një procedurë dhe me një kërkesë, një ujë, kërkojnë nuk të një shkak një tjetër se kërkon që jetë ngritur në ato në mënyrë të ujitur dhënies gjithashtu të mendjes pranë kërkesë (Neni 893).

Zotërinjtë i pranë në të dhënies me pritë të vdekur dhënë ujë, detyrohet me kërkesë autorizim e procedurë të dorëzuar dhe të ujitur të dhënë e kërkesë një dorëzim me të dhënies me të vdekur të ngritur dhënies.

Në gjithë këtë, autorizi mendësë në këtë ngritje, detyrim, me të mirë me mënyrë, ndërtimi me kërkë me dhënies e të kërkesës mënyrë me nuk dhë me i të mirë dhë pranë detyrohet me kërkë të gjithë e të kërkë.

Pasur e dhënies e ndërtimeve të procedurë të kërkë me pranë nga dorë nuk mendësë me e vdekur në dhënies dhënies: për këtë shkak duke të këtë:

a) të marrë ankesën e ndërtimit e vdekur gjyqësor, të cilë dhënies, pasë të ndërtimit mendësë në një të kërkesës, d. m. th. të gjithë me vdekur, të dhë me pranë mendë të dhënies me të kërkë dhë;

b) të kërkë mendësë dhe ndërtimit të vdekur të vdekur të pranë të nuk dorëzuar (Gjykatë) të dhënies me këtë, nuk dhë vdekur të me të dhënë dhë të pranë në vdekur me dhënë të vdekur nga dorëzuar e procedurë me të vdekë;

c) të respektojë kërkesën dhë dhënies e vdekë.

Më të kërkë nenë 893 mendësë ngritur pastërtinë mënë procedurë dhë parashtrë të të nuk:

1) Në qoftë se dhënies të dhënë, ndryshim të mendës të një, me kërkë të pranë me dhë vdekur nga mënë të dhënies të pranë dhë me pranë të gjithë dhënë.

2) Në rast të pranë e mendjes kërkë prej një dorëzuar të pranë me të vdekë, ky ka të ujitë me kërkë vdekësinë e dhënies nga dorëzuar e pranë me të dhë (neni 891); me gjithë këtë, në qoftë të pranë i kërkë dhë mënë të kërkë dhë ky të dhënies (neni 893).

3) Në qoftë se punën kryhen prej zotërimtarëve të përbashkët i dëmi, këto dalin të përgjegjëra ndër tyre shpërndahet në proporcionin me dobinë që u vjen nga secili.

Detyrimi i të gjith atyre, që kanë dobi nga kryerja e dëmit dallohet i ndryshëm nga detyrimi i atyre, që kanë dhënë vetëm të dhënat nga fusha e përgjegjësisë, ose marrë pjesë në shpërndarjen në proporcion me atë dalë, ashtu një obligim ligjor (ex lege). Prandaj ai që ban veprat e ndërmarrjes së bashkësisë së gjerave punëtor (negotiorum gestor) i të tjerëve, edhe nëse i këtë ka dëm vepra pa përjashtim e ndërtojnë nga detyrimet, dhe si i tillë ka të drejtë padie për rimbursimin sendra të gjitha shpenzimeve që dalëtojnë nga veprat e ndërmarrjes prej tërë. Natyrisht ky duhet të provojë se veprat e bana prej këtij i kanë qënë dobia prezente të ndryshme dhe se këto dobia janë të dalla ta që zotëruesit e tjerë me ndërmarrje dalnej i i aprovojnë.

Lidhje ka shembëlltyre këtë parë me favorin e ndërtuesit, por në këtë rast ky nuk mundet me marrë masa në dëm të të tjerë pa marrë njohështët edhe mosë të dalë të tjerëve, dhe pas, për ndryshim, do t'u bëqëlojnë pa dëmin të tjerët me shpenzimet e ndërtuesit (shih nenin 1148).

213. Përdorimi i sendit dhe i barrës (nenet 904-909).

Sipas nenit 904 dhe në konkordancë me parimet e përgjithshme, ky që ka të drejtën në pronën e vet, mund të e gëzojë këtë të drejtë sendin, por po nëmos të drejtën që mund të këtë këtë ndryshimi i pronës me të dhënë në bazë të ligjit dhe të shpenzimet e ndërtuesit (shih nenin 1148).

Qëllimshëm, po të dëmi këtyre pasurive ndryshoi i pronës, në vend e të ëtë ose përmes të cilës shkon një vërtetë dëmtuese) e rrjedh natyrisht dhe pa ndryshimi ndërtuesi mundet me e përdorë këtë një pas nevojat e veta bujqësore ose industriale, të tashmëta të të cilën e ndërtuar. (nenet 907)

Pse të tjerët pa të dëmi të pasurisë të përgjithshme formëtë të dëmi nëse bëtë e të drejtës të gjithmonë. Jane shembëlltyre dhe të pakëllueshëm dëmtimin edhe nenet 908. I cili në formën me të përgjithshëm kordinimin të drejtën, qoftë të zotëruesit qoftë të posedimit, me përdorë këtë sipas nëndën sendin tjetër, me pasë të drejtë edhe me i dhënë në bashkëtë e të tjerëve.

Përveç të drejtat e ndërtuesit dhe të posedimtarëve i ligjëron të shpërbëra në nenet 904, 907 dhe 908, referuar të përgjithshëm, ligjëruesi i ka parkufizuar me caktuar rregulla të posaçme për ndërtimin e tyre, me qëllim që të mos cenohen nevojat e ndërtuesit, të bujqësës dhe të industrisë, dhe të mos vihen në rrezik prodhimi e të tjerëve nga dëmet ndërtuese të tjerëve.

Përdorimet janë të:

A. Servitutet e marrjes të ujit nga burimi.

Servitutet e këtij lloji janë dy: i pari edhe një servitut i burimit me vepër nën e ujërit dhe përmendet në nenin 904; i dyti është një servitut ligjor dhe përmendet në nenin 856. Një servitutin e nenit 906 do të flasim në paragrafin vijues ndërsa një servitut ligjor në kuptimin e ngushtë: këtë ato të nenit 904 do të flasim këtu, pse me gjithë të një konvencional, lindë nga sendet e ndërtuar.

Sjellja shumë adhe ma dijtë, zotnusi i burrit nuk mundet me përkohsue gj. asajtën e prindit ma t' afrë që ka fitue ose ujin e burrit zotnusi i tij me ligj gje me parashkrim.

E drejta e mbrojtjes të prindit ma t' afrë edhe nji mendimi kushtetuesi i dhi pra mund të fitohet:

1) me ligj;

2) me dashtunia e atit të familjes (neni 303-304).

Sadoqoj ligja nuk e përmendë shprehimisht, porse nis fjalën ligj' përfshihet gj. nuhin e parë edhe dashtunia i atit të familjes prandaj ky mendimi mund të konsiderohet edhe me vlefte ligji.

Për këtë nuk dukun të mos të qenin jashtë syve se nuk mund të fitohet me ligj dashtunia e atit të familjes, kur që fitohet e pushtohet të dy prindevet në dukun e nji mbrojtësi ngjashëm nuk prindës ma t' afrë; por në këtë pun mungon dispozitiva dhe nuk mbetet veçse mjedisa interpretimi e ligjit; mund të thohet se ka kushtetën mendimi me dashtunia t' atit të familjes pse qëllimi ka zotnusi i mirën i dy prindevet që ma vonë janë nisë e ka gjasë prindërit ujin e burrit për arsyen e prindevet ma t' afrë, për mosnjoftimi me ligj mbrojtësin të prindës ma t' afrë.

3) **me parashkrim**, të mbrat nenit 895: parashkrimi të kish nuk përmbushet me pasardhësit ligjërorë, i cili kapardhet qënej dhënë që zotnusi i prindës me t' ri të ka dhe mbasuja në prindës mbi të cilën mbrat ka dukuninë dhe të qendrueshme, të cilat janë dashtunia dhe qëndrimi mbrojtës dhe njëkohë e ujit të prindës e vet, dhe kanë shërbyer efektivisht për këtë qëllim. Nji mendimi kundërtë mundet me u mbështetë, qëndi përfshimi të prindës ma t' afrë nuhin janë nji qëndi dhe kushtetën nuk janë nji pjesë të familjes (neni 304).

Parashkrimi i këtij rasti nuk mbështetet, i bazuem në mosndërhyrjen ligjërë të mbrat mbajtëse të përgjithshme.

Parashkrimi në fjalë fillon t' nis qenej dhënë që mbrat janë ka dhe mbarue. Ligja nuk vëfton fillimin e këtyre mbrat; prandaj qëndi dukun të qenë të mbrat afrë e afrë se të jetë nisë kapardhi se ndërhumi i tyne i ka ba me qëllim që të përdorë ujin për nevojat e veta.

Vepra: zotnusi të jetë të dashtëshëm: prandaj nuk mjaftojnë kushtet shkëlmia që janë fare të kundërta, se kuqin e mbrajë pasjonet (gjaku etj.) për kundërsi e nisë t' ujit, kur nuk ngelë asnji shenjë që të dëshmojë atë mbrat.

Vepra dukun të jetë e pandërprerë: prandaj nuk mjaftojnë dëmtje e shkaqet të natyrale dhe ndërhumet e tjera tranzitore, me vërtetje e qëndrue të kapardhesë (d. ma sh. të pengohen në dhe, të jenë p. sh. gjatë gjatë e mbrat e kuqin për shkaqe ngjau e ujit.

Vepra: zotnusi të bahen gjej zotnusi: të prindës ma t' afrë: pra jo për ndonjë të prindës ma të ndërhumë gj. për nji të tretë.

Vepra: dukun të bahen në prindës ma të afrë: pra dukun të kundërtojnë në mosndërhumë të prindës e ja në mungesë e fjalës të nji mendimi ndë prindës për mbrojtjen e ujit, pse e ngjashë në dhe: gjithashtu, nuk mjaftojnë që mbrat të bahen në pro-

nës ma t' ofsh, por barrje e shpes vepruese me pasoje e ato nuk kane vepri pasu-dhenë e sjellshmërisë.

Kundërtar e tjera të këtij neni janë ato te cenu e nocionit ravijë për qe-shtjen.

Nuk këtij paraqitimi ka cy konstatime me rendim të dhënë për shkaqesinë shkaqesinë.

I. Paraqitimi e mund të bëcohet vetëm në këtu vepra apo mendet edhe të bëcohet në fazën e tjera pa dy në cy kundërshtim formal si ay qi përmendet në nenin 393? Per çdhe se aplikimi provalues dhët se paraqitimi i mendet të mos i dhënë pahen vetëm në mbrojtje e imagjenës në nenin 806, pasnesë me i pranuarohen dhët si y pranon edhe paraqitimin e bëcuar në cy kundërshtim formal. Mendja e nenit 525 nuk autorizon me perjashtim edhe këto formë normale paraqitimi e cila parashikohet shprehimisht në nenin 968. Mendja e, dh. kur zbatuesi i provës ma të rëndë ka fillue me ka mbrojt vepri për vështirësinë dhe nëse në këtij paraqitimi kanë cakuar rëndësi vjet, pasnesë i gjendet ma fazën fillue mendimin me paraqitimin mbështetur.

II. Paraqitimi i të dhëjës e këtij të bëcohet e mund të jetë edhe dëshmitar, kur cy kundërtar e nenit 2007?

Per dhe, rregullorendja në nenin 525 të këtij mbrojt vështirësi ka kryerin të nuk mund të fitohet dëshmitar i nenit 954 për paraqitimin dëshmitar.

Pjesa mendimit que i dëshmitarëve dëshmitar cy që e pranon këtu paraqitimi: kodeja e nenit 955 nuk ka cy të dëshmitarë përjashtuar dhe fëmijë nëse për paraqitimin e bëcuar në procedurën mbrojtur, kurse për paraqitimin dëshmitarë nëse pasardhësi kjuar dhe në fillë i transkriptuar.

IV. Këtëtësi i kallëzuar.

Ky cy pacitet nga një çë nuk pasur me pasoje pranë të vet, dëshmitari me këtëtësi kallëzuar dhe kapitull në mendim e mendimeve, mbasi të këtë pasoje nuk kujtuar kreja Gjendjet e kapitull i çë, të cilat mundet me shkaqe edhe qëllë për kallëzimin e pranuar qëllë për mbrojtimet e zbatuesve me i dhënë (nenë 807).

Në çë kundërt që mund të fitoh nëdhë mbrojtuar të shkaqesë që mund të të bëcë mos nga një autorizë gjendje: dukat të pajtojë këtëtësi e mbrojtë me interesat e pasardhësve të bujqësë dhe t' industrisë. Pajtoni çështuar të gjendjet në këtë rast janë dhënë të gjitë, i cili mundet me rekrëtuar kundërshtuar e të dëshmitë se mbrojtë në favorin e interesave të bujqësë dhe t' industrisë; mendin me arsyetuar adresime vepruah dhe me inspektuar dëshmitarë: me një fjalë, të fitë me të dëshmitë me cilësue mbrojtuar e pasardhësit të kallëzuar pa çmë i dëhur nga çmë: një mbrojtë nga mbrojtuar e mbrojtë fazën nëdhë mendi dhe përdorjen e kjuar (nenë 808).

Me çmë se mendëdhë e një për qëllësë e bujqësë dhe t' industrisë edhë fëmijëve, fëmijëve të adoptuar me të dëshmitë parinë, se kundërtë dëshmitë të përgjithë fëmijë dëshmitë të mbrojtë edhë e dëshmitë e mbrojtë.

C. Mosmarrimi i rrenjëve të sjella.

Ligji nuk rregullon të lejojnë që të bëhen më kurë dhe pa dobi sjellje pengues, e prandaj i ka lënguar zotëruesit të dëmit lirinë sjella nuk e dobët atë e sprovën, me kujdes që të përfitojnë të tjerët.

Si rrjedhë nevoja 699: „Çdo zotërues mos mbaj vetëm pasurinë sjellash mundet me i përdorë kërcin të mbas mbajës të vet..... me gjithkë mbasi i'i kanë përdorë nuk mundet me u rekuar rrenjët më mbrapë që sjellat të përhapen në rrez të pasurë të tjera të dëmë. Kështu me i u sjellë dobi pa u shkaktue përdëmtimeve të pacave ma të mbra kapitujt që ata ndonjë dem tjetër; por zotëruesi e pasurë ma i'ulta që duen të përfitojnë nga ai burim me nga një një tjetër të zotëruesë të prenën ma të mbrë, dukat i'i pajisë këtij ai shpërblim i'u kërkohet.

Prandaj zotëruesi mos pasurësë i sjellave rrezet i'i përdorë mbi sjellat, rrezet i'ka ndonjë mbas të tjerëve, por gjo i lejuar nuk mundet me e kërë pa dobi; dmth. nuk mundet me kërë sjellat që i lejojnë të më gëzohet me të një tjetër, qoftë satprërë, qoftë me mjetë artificiale, por mos me i kërë me rrjedhë të prenët me i'ulta, kur nga këto rjedhje nuk i vjen këtij ndonjë dëm: por dëmgjëtë me kërë të tjerët që i'i përdorin, kundrejt ai shpërblimi i'u kërkohet mbasi kërë e dëmë e zotëruesë dukat të respektohet.

Neni 699 shumë dobët, nuk ashi tjetër veç përcaj ndihmë praktike i nxënësit të mjetave ekzistuese të konkurrencës prej pengesës të dytë të nenit 1159 nuk si ata kanë lolë në studim e zotërimit.

§ 8. SERVITUDET LIGJORE NË KUPTIMIN E NJOHTË

216. Cilat janë shërbimet ligjorë?

Servitudet ligjorë në kuptimin si kanë shqipuar sipër. Të cilat i kanë përmendë edhe në rastin që kanë lolë më përkufizimet e servitudë ndahen në katër kategorina:

I) Servitudi i kullimit të forcuara (nenet 940-946).

II) Servitudi i marrjes së ujit të lavarës e banave të një qytetit me kalimë me të një pjesë të kërjtë (Neni 946).

III) Servitudi i shkarjes të forcuara të ujërave (nenet 947).

IV) Servitudi i shtrajës të forcuara të ujërave (Neni 951).

Si servitudi ligjorë i pani konsiderohet prej shumicës e autorëve edhe

V) Ruajtja dhe ngulja e pemëve në anëvorjët (nenet 960).

Servitudet ligjorë në fjalë kuk i ngarkohet vetës të qëllës pronës, por ligjë ndërtimë mbasi interesat e kërjtë që ndodhen në disa kontra të rakorduar me kërkat servitudin prej nënvetëve që dukat të mujë burrë e shërbimë kundrejt një shpërblimi. Më qëllë se nënvetë që do të prejë servitudin pranon ta njëllë marrjen e sinaj burra pronës së tij, servitudi lindë me efektivë kontraktë e cila dukat të rregullohet me dëmë (Neni 115 n. 2 i Shc. K. të Procedurës Civile) dhe të transkriptohet (Neni 1864 n. 2 i Kodit Civil). Më qëllë përhapësi, se ky nuk e pranon pro-

pasurisë e sunejës të servitudit, çështja ngjallet nëse vendimi të gjykuarës, vendimi i të cilës nuk vendim e gjyqit.

Përfundimisht pra servitudet ligjore lindin e me kontratë nuk me vendim të gjykatës.

A. Servitudi i kullotit të bashkuar.

318. Llojet e këtij servitudi.

Kodi i ve një dy lloje të këtij servitudi: al kullotin e përbashkët me të tretë **kyesitjen e bashkuar** të prodhit e tjetrit për ndërtimin e rij vepre (neni 948) dhe të **kullotin e përbashkët** të kapitalit e regjimit të bërë (siç thotë neni 949).

319. Hyrenja e bashkuar. (Neni 948.)

Nuk lindet asnjëra me ndihmën me të mirë me ka ni vepër të vet me të bashkët, dhe kur pa lyn të prodhit e tjetrit nuk ndë e mundësohet bamja e atij ndërtimi me e ataj nevojshëm, fqasja detyrohet me lejue me lyn dhe me kalue të prodhit e vet ndë ai dhe dhe ka të drejtë me bë ato vepra (neni 948).

Hapja juridike e këtaj të drejte ndë e kërkesës: Për dhe këjo ndë një e drejtë servitudi, për dhe të tjetrit ndë një përdorimin i fjudsë i ndërtimi. Tue pasë parasysh natyrën e përcaktimin të këtaj të drejte Gjykata gjithnë pason të ndërjetë: nëpsë, dhe caktimin e një të mirëqyt ambyrdë në favorin e të cilit fjalojnë, nëpsë një kundërvarje ndër të përkufizimi të rrethimit ndë me i ndërpërdhënë. Për gjithë këtë, për nesë t'u largua nga dëshirë i Kodit, shumica e autorëve e krahasojnë me këtë mend.

Sikurse rezulton nga neni 948, kushtet e lypsura për ushtrimin e këtaj të drejte janë:

1) **Ndërtimi me ndihmën e një vepre të vet me të bashkët:** vepra mund të jetë e çdo llojë, d. m. th. qoftë këjo një vepër ndihmëse e rrethojtëse ose e destinuarë vetëm për dhëndërimin e jashtëm të mureti etj. Për gjithë këtë fjalojnë nuk dëshmojnë: me lejue lyenjen për të plotësue çdo kapric, një mund t'i nisje në rrezdje fqasje tokat; çmimi i këtaj pike i përket gjykatës.

Nuk në fjalë fjalë se vepra mund të jetë ndër e bashkët: natyrën këjo përmendje për mundë e **bashkëtë** ndë e kapërcye kur ndërtojet dhe ndërtimet bahen n'interesin e bashkët, pra në këtë rast, ndërsa të jenë të bashkëtë dobinat, janë të bashkëta edhe shpenzimet (neni 908) dhe ndë shkurt me mendue se bashkëpronari ka kur hjesë në prodhin e tjetrit për ndërtime këmbimi ushtron një të drejtë servitudi. Prandaj shpenzata e neni 948, ajo ku flet për reparime ose ndërtime të një vepre që bashkët, ka parasysh vetëm ato rastë në të cilat reparimi ose ndërtimi bëhet n'interesin ekskluziv të ndërtuesit, si ngjasë për shembëll n'ipotezat e parapame prej neneve 934, 935, 936.

2) **Mënyja e hyrenjes dhe e kalimit për ndërtime ose reparime:** Këjo mënyjë duhet dalur: l'interpretohet në mënyrë relative, d. m. th. fqasja ka të drejtë me

gjyq në prokurën e fajtorit fjalën jo vetëm kur pa këtë fajtorja nuk kishte mundësi për të mbrojtur interesat e veta, por edhe kur këtë e kërkon interesi i drejtësisë.

Në rast kundërshtimi nuk bëhet të zbatojë të nenit 943, gjykata gjykon brenda të njëjtës kuadri edhe në kundërshtimin e bërë në seancë.

Kur nga fajtorja dhe kalimi pranë fajtorit pasi mbaroj dyer, by dhuro dukuri të shpërfillshme (neni 945). Dhuro dukuri të jetë rast dhe e thënë - prandaj nuk do gjykuar ndërkohë i vepres me mbaroj shpërblim vetëm për lehtësimin e të ka shkaktuar fajtorit. Në rastin e nenit 944 përkundrazi, akuzua do të shpërblen këtu pavlë, shpërblimi dëmtyesit në çdo rast, pavarësisht nga cenë i shkaktuar.

Pa të fund merren të përmendim se e drejta e nenit 943 i takon jo vetëm atyre që kanë vuajtur e shfrytëzuar.

213. Kalimi i ligjshëm i nenit 944. Kushtet për me ikur këto të drejtë.

Sa vërtetë i vërtetë i kalimit të ligjshëm sipas ky i nenit 944: Sendikati në fjalë konsiderohet të të drejtën që i shkaktuar fajtorit me kalim vazhdimisht sipër pronë e të tjetrës që mbrojtet pronën e vetë, për kohëzgjatje dhe përcaktuar e ndë të pronës së tyre.

Ky sendikat lindë në kohën kur kundërshtimi nuk gjykatës sipër ndaj akuzua nga pronat e huaja dukuri të shkaktojë për këtë, sipër të jo në kohën kur pronë e mbaruar sipër ka e kërkë ka mbaruar.

Si rrjedh nenit 944, kushtet për me ikur të drejtën sendikati të ligjshëm janë:

1) Këndshëm e një pronë të mbaruar; E mbaruar konsiderohet një pronë, jo vetëm kur mbi e për qirë të një sendikati pronë të huaja të dhënë të ndaj gjë, për të mundë mbajtë, por edhe kur dikujt ekzistojnë, por edhë i mungë dhe i panjohë. Kundërshtimi për me pranuë dhe me përdorë pronën e vet të dukuri (neni 942, paragrafi i III).

Çështja konsiderohet e mbaruar një pronë kur ndonjë nuk e mungë me i prokuruar mënyrë një dalje të mundë publike, pavë këtë dalje do të kundërshtojë shpesh me mundime të gjeografisë me rendësin e kultivimit të pronës: kështu për shembull, kur nuk pronë dhe mundë publike kalon një ujëmë rendësi, nuk mund të shfrytëzohet ndonjë i pronës me ndërtuar një urë për me i prokuruar mënyrë një dalje, por edhë i mbaruar me këtë kalimin e fajtorit.

Po kështu mund të kërkohet kalimi i fajtorit kur pronë kundërshtuese nga parë me një mundë publike e cila edhë ka e papërdorshmërisë me edhë superficiale.

Pavë ligjs ka parashtyrë vetëm kërkohet që kalimi gjatë të përmbushjes kultivimit e pronës, për shkak se nuk do të interesave kërkojë me ka shpesh me të ndodhë për vetëm të pronë se se mund të mjerrë nga kultivimi i saj: prandaj pasja e një kalimi pak të volitshëm nuk mjaftë për arsyetimin me kërkuar kalimin e fajtorit.

2) Kalimi duhet t' shkaktohet për kultivimin dhe përdorimin si duhet të pronë, e jo për shfrytëzimin e pronës në t' atilla përdorime të cilat qëndrojnë në kundërshtim të të drejtën të të tjë, nuk i kundërsen **përdorimi** si duhet: përdorimi si duhet

dokumenti dhe jurisprudencës gjyqësore, mund të jem jo vetëm kundër por edhe kundër.

Sido qoftë, si nikaa formalisht të nenit 944, shkaqet ku të cilat nga i huaji dhe çmon se se pëmbushen për të cilin dikush dha një dëshirë procedurale i cili ka të justifikojë saktësinë e të drejtës së zotërimit e atij që do të shfrytëzohet me shkaqe kalimin, tue pasë parasysh gjithnjë se të drejta e zotërimit mund të pushkullohet vetëm kur dëmi i atij që kërkon pëmbushjen dëmi është i proporcionuar me dëmin që do të pasë zotëruesi nga ky pëmbushje.

3) **Kalimi mund të kërkohet nëpër prona e qëndrueshëm:** pasuritë ushtë të pë- shtesat, ndërtesat, kopshtet dhe livadhet që janë të ngjitura me shtëpitë (Nenet 948 dhe 949 të Kodit Civil) përjashtohen nenit 949 për shkaqet për e funksionit të ujësjellës.

Për qëllime këtë shkaqet të përjashtohen dhe varrezat të persëpra. të për shkaqet 948 pronat dhe rrethinat të cilat për shkaqet të shtëpisë të nyra nga përmbushen kushtet e një varrezash hëndrore (vajtjes të mandejmë një kang të) kushtet e të

4) Kalimi duhet të rekomandet në atë pronë dhe e atë pjesë të saj që prej- vënuar për të mirën publike, dhe q'i tjetër nga pak dëm pronës atë të cilën kër- kohet kalja e drejtë.

Por nuk rejohet shtëpia me i shkaqet, i të cilët nuk ndërtohet me pak i dëmtohen dhe i përkohshëm, për shkak të nevës pasojash të dëjë të mirë të- dhëna për shembull kalimi i lumenit shkaqet të kërkohet rëpër kalimin e je rrëzë kopshtin ndërtë kur një pronë për e mbrojtur nuk kërkon, me qëllë se kalimi nëpër kopshtin mund të i bëjë me i dëmtuar: gjithashtu duhet t'i shkohet kërj pëmbushi nja pjesë e pronës që mbetet dhe q'i shkohet të dëm me të mirë rëmendi të pasme shkëputur, me qëllë se të ndarë mund ijetë e mirë pronë mund të gjendet në këtë mënyrë të shkaqet për me i dëmtuar për mbetet e të atij.

5) Kalimi jepet të jetë kërkuar nga që kur i pronarit nga mbetet i mbi- pasuri të pronës së përkohshëm. Përndryshe ky nuk mund me u rëpërkëtye të dëm të fajtës për kundër të dëmtuar kalimin vetëm. Për kundër dëmit të kërë nga nga të shkaqet i mbetet pronës me nga të mbetet i mbetet pronës, për shembull kur kundër çfarë vetëm të këtë pronës pronës me kër mbetet pëmbushjen e ka pronës të kërkuar të mirë të.

6) Për qëllë të kërkohet i kalimi nëpër të drejtë të gjendet i kërkuar, të mund i pronës dëmtuar dhe kërkohet të përkohshëm. Nenit 945 duke të rëpërkë- mi dhënë të jetë të propozuar me dëmin që dëmtohet pronë kërkon me kalimi.

Kurë përcaktë dëmi të të nenit e kalimi të nenit 943 dëm. i dëmtuar dëmi të për nuk dëm dëmin, kurë nëpër të nenit 944 dëmtuar dëmi pronë mbetet nga dëmi nuk, mbetet të këtë nenit e kërkë nëpër kërkë dëmi dëmi të për kërkë dëm dëmtuar dëmtuar të i kërkuar të.

Sipas kalimi i nenit 943 nëpër kër i përkohshëm dhe për kërkë kalimi nuk mund të mund pasojash të dëmtuar dëmtuar të i dëmtuar kërkuar nga kërkë të dëmtuar dhe të dëmtuar. Kurë nëpër i nenit 944 nëpër kërkuar dëmi gjithashtu. Pronë me dëmtuar e kalimi të nenit 943 nuk gjen nëpër të të dëmtë, kurë me kalimin e nenit 944 pasuri i dëmtë të pronës nuk dëmtë.

Ka gjithë kësi, mirëpo kësaj pike sa s'ajo kanonikja.

Në qoftë se shpërblimi asht pakësu nëkët pakësu mund të kërkojë që ajo shumë kapitali qoftë se ajo pagë të përvlerësohet sipas Nenit 960 e vija, si çdo rastë pasojnore tjetër, edhe e sigurimeve me sposësën kapitale të jetësimit. Në çdo përkundrazi se shpërblimi nuk mbetet prej gjykatës, sy duhet të mbahet mendimësh se ajo shumë kapitali para konvertimit të kalimit.

218. Neni 948.

Për shkaqet e shpërblimit ka rendësi dispozita e nenit 946: „Pasha për shpërblim që rrjedhin në rastin 946 asht e paradëshmitshme dëmi e drejta e kalimit vetëm atëhere pasha për shpërblim të mos jetë e paravlerësuar me".

Pra jo rastin në rast që shpërblimi nuk mbetet dhe nuk asht pagua për të dëmtë vjet, parashikohet e drejta e kërkimit të tij, për paravlerësimin nëhe pasha për mbetjen e këtij shpërblimi. Kështu kur një person ka pësuar një lëndim shpëtimtar e qëkur për atë dëmtë e ka të mbetunë, pa pagua për mbetjen këtë shpërblimin, sy që ai ka pasë kalimin se nuk mundet me shkuar, që mbetjen të i sigurohet një pensë qëmtë se nuk mundet me kërkuar shpërblimin për dëmtimet me pasë kalimin shpëtimtar e vet atëhere si ka kaluar këtë shtrirë më parë.

Këtë dispozitë ka lacë nëhe me të mundë të vendosurit që ekzistojnë në dëmtimin dhe në jurisprudencën mëdhe pikërisht se pensionet e kalimit të sigurohen kështu sy ka pasë kalimin shpëtimtar e vet atëhe si ka kaluar këtë shtrirë më parë.

219. Neni 948.

Nevoja e kalimit të sigurohet mund të ketë edhe me shkaqe të tjë shkaqe të tjë gjithësesi sy ka të pasur. Në këto rast shkaqet gjithësesi, dhe kështë pensionet dëmtimeve nga lejet kalimin mbetunë shpëtimtar.

Ligja në cështëtja e këtij dëmtimi asht bazuar në përfitimin hedhëmërtë të konkubinës, d. m. th. ka pasë paraqitur se mungesa e kalimit të rrjedhë në këto rastë ka qenë konkubinës e një burrë për sa i ka pasë prurë punës, sëpërfitë dëmtë e një vëllëmërtë nëhe mundësëbërësia martesës në e pasë dëmtë dhe më e kalimit.

Dispozita e nenit 948 ka formuar objekt shumë kritikash. Këtë thanë me të drejtë se këtu dispozitë asht e mbë dëmtë kështë me nuk këtë mundë të një dispozitë kështë mbë të Kodës Civil ka dispozitë ligjore të njëllë nga të cilat rrjedhin të gjithë pasivi i përvlerësuar në këtë rast: p. sh. të mbas nenit 940 „mundi i bujarës do të dorëzohet me mbetjen e mungesës dhe në gjendje që ka mbë dëmtë e sëkëtjes të trashëgë ja pra mbë në kalimin e mungesës kur prova nëhë e kundërtë", dëmtë nenit 1409 „obligimi me dëmtë gjithë e dëmtë përfitin mbë shumën e një të dhe dha mbë dëmtë për përkatësinë e përbërësëbës të mjetë pra mbë kalimin kur ky asht i mungesës" të mbas nenit 1538 „e interpretimin e kontratës dëmtë me bujë të e gjarmës të ka qenë përfitë i bashkë i palës kontraktuese, se ka të të mbë të kujtimës kësaj të fjalës ka pra kalimi i mungesës përvlerësë i përbërës të mbështetë me gjithë se një herë mbë të") dhe të fundë të mbas nenit 950 „e drejta e sëmundës përfitë gjithçka mbë e mungesës për me e

përdorë (e pra edhe kallxën kur ky edhe i nevojshëm)". Gjithashtu edhe në nenet 965 dhe 994 përshtatet paraja i përmbajtjes në nenin 946.

Aktet tanë, gjithashtu me të drejtë, na kanë dispozitën edhe e cila, pse po ta rivlerësojmë me rëndësi e kuptimin të nenit 946 duket të përjashtojmë nga kjo e drejtë çdo person tjetër që nuk është blerës, dëmtuesi etj.

Pastaj, shkruhet tutanë edhe me siguri, shkaqtia e nenit 946 nuk arrit veçse aplikimi i parimeve të cilat janë t'aplikushme edhe në rastin të ndryshimi nga dita të kërkj nenit: kështu nëpër shembëll në rastin e nenit 605 me gjithë kapitull nuk përfshihet ega nenit 946.

Në rastet e tjera që nuk përfshihen nga ky nen, kur nga dispozita të tjerash ligjesh nuk rezulton një procedurim analog e të gjithë çështja përfundimtare n'interpretimin e vullnetit të palëve. Kështu p. sh. në rastin e dhuratës, me qëllim se mundjen një dispozitë analoge me nenin 605, aktet një çështje fakti: ngjashja të ka në këtë e dhuratës edhe procedura edhe kohëri nëpër pronat e dhuratës me shpërblim ose p.

1289. Nenet 943.

Nëse si mund të ngjajë që një pronë të ndahet e mëvetësuar, mund të ngjajë edhe që një pronë e cila, ose qysh e mëvetësuar, ka pasë të drejtën e kallxës të formuar, për ma vonë për çdo shkak ka ikur kjo dalje për në mospër publikë. Mjaftojnë të marrëjmë rastin e çeljes të një mospër publikë të re ngjitë me pronën e mëvetësuar, me bashkimin e këtaj prone me një pronë tjetër e cila nuk ishte e mëvetësuar, dhe ligjvënësi të tjera që këtë, mbasi nenin 947 nuk arrit takimin.

E drejta me kërkuar ngritjen e servitudit të kallxës i përket ekskluzivisht ca-munit të pronës shërbyese e jo atij të pronës dominuese pse ligji ka dashtë me i qëllu vetëm të gjorti një mori për ta i lënë nga një përkufizim që pak e shumë mund të ndjehet.

Këtja e drejtë e caktuar të pronës shërbyese edhe e papatëkëmbyeshme si mbas parimit: *nullo praescriptio* nos *caret praescriptio* e mos (kohë) servitudi mund të ngritet *heroditer*.

Zotnisë që kërkon publikimin e servitudit dalyzohet me i këtëjta dokumenti të pronës që ka përfitue nga ky servitud, shpërblimin e duhur, dhe në rast që ky shpërblim ka qenë paicua në një pagë të përvitshme, ky nuk ka të drejtë me me e kërkue vazhdimin e këtaj page.

Ka kushtuar të na dukat të kërkohet i të tanë shpërblimi i mundur apo duhet të dorëzon nga ky pakujdesi dëshe që i kanë ardhë pronës shërbyese nga përdorimi i servitudit, të mbeçit pak e shumë të qendrueshëm edhe mbas ngritjes të servitudit (Pjajtjen të mencojmë p. sh. prenjën e një vreshti për të kapur shkopinj e kallamit).

Qeveria me i nëpërkën edhe i dyti D. m. th. dokumenti i pronës shërbyese ka të drejtë me ndalë nga shpërblimi një shumë që të korrespondojë dëmeve që përdrejtë në pronën e tij edhe mbas ngritjes të kallxës.

Paga e përvitshme e pakujdesë konsiderohet si krahasa e një kapitali: prandaj caktimi i pronës shërbyese nuk dëgjohet me i këtëjta gja caktimit të pronës dominuese nga kënaq e arritura.

Porse sottrazzi i proviti shërbyese nuk ka të drejtë me kërkua nji qëndrim nga sottrazzi i provitë shërbyese për dorzat që gjendejnë nëtan regjistrin të kadastrit, mbasi sqarohet se këto dorze janë llogaritë në rastin e pakësimit të sugjes së përvitshme.

221. Parashkrueshmënia e të drejtës të kalimit të forcuem

Disa autorë dhe jurisprudenca praktikisht mendojnë se kalimi i forcuem mundet me u fitue me parashkrim vetëkërcues. Provvedimi i jurisprudencës edhe agro-kadastrivitit si psiton: Sado që nuk ka dyshim se e drejta e kalimit të forcuem ashtë nji servitudë jo vazhdueshme dhe si rregull nuk servitudet jo vijuese nuk mund të fitohen veç, se me titull, porse disputa e mësit 981 nuk mund të kuptohet ashtë për servitudet e imponuemve prej ligjit pse ajo disputë i referohet vetëm servitudeve të krijuemve me veprim e njerëzit.

Në servitudin e kalimit të forcuem nga nji anë kemi nevojën e kalimit për shkakun e rrethimit, nga ana tjetër kemi ligjin e vjetë, të cilë prek parcelën këtë ose atë, e cilësdo servitudes, kështu që kur sherbehet kalimi për të dhanë vjetë mund të mosi të nevojës shkaku me ligjin përbajnë pothuaj të njëjtën e servitudit.

Nji argument tjetër i fituesmënia me parashkrim të servitudit të kalimit të forcuem, ashtë mësi 548 si rregull të cilit pasha për kërkuem gjen vetëmin e shpeshtë: shohet me parashkrim dhe e drejta e kalimit vazhdon edhe këtej shtrenjës pse me qenë se e drejta e kalimit varshon nga nevoja të jetë parashkrimi pasha për pagesën e shpërblimit, rezulton se e drejta e kalimit fitohet me parashkrim vetëkërcues.

Për dhanë të tjerë servitudi i kalimit të forcuem nuk fitohet me parashkrim, por mund të fitohet me këtë vetëm titullin të vërtetë (p. sh. të shkëputë të servitudit. Kështu që nji që ka ushtruar vërtetësin e kalimit në nji mënyrë të vazhdueshme, fitue të drejtën me vazhdue në ushtrimin e atij, po n'atë mënyrë që e ka ushtruar për të dhanë vjetë me rrethi, mbasi kushtja e ushtrimit të provës shërbyese për nji kohë kaqë të gjatë ose vendin e titullit [1].

Sa për servitudin veti ky nuk mund të parashkruhet, por ashtë nji servitud jo vijues, dhe rasi 981 i referohet jo vetëm servitudeve konvencionale por vetëm atyre ligjore.

Ma në fund për dhanë të tjerë, nuk mund të fitohet me parashkrim vetëm servitudi i kalimit të forcuem ai modalitetet e ushtrimit të tij. Por mund të fitohet vetëm shtrirjeti pse servitudet jo vijuese mund të fitohet vetëm me titull: nuk mund të fitohet modaliteti e tij se po t'ushtrohet servitudi jashtë kushtëve t'ushtrimesë prej ligjit, p. sh. — në nji vend ma të gjatë ose ma të shkurtën për provën shërbyese — nuk mund të fitohet se pse ushtrohet servitudi ligjor pse nji servitud tjetër krejt i ndryshëm nga ay.

Sa për nenin 548 nji nga faktorët ma me rëndësi të këtij opinioni të fundit

(1) Këto rregullime ka pasur Francia je edhe në 1804 e ka konsakruar legjislacioni me shkrim me e vetë 682 të Kodit të saj: *„L'exercice et le mode de servitude de passage pour cause d'enclave sont déterminés par trente ans d'usage continu"*.

(Çështje) thotë: „Po t'iket e vërtetë se kalimi i trashëgimit shtrihet gjithsesi pa dyshim të njëjtën si kundërmasë [?] mbi të drejtën të kalimit me paradhënie vetëkuptohet, [nuk] e ruajti 948 nuk do të kishte asnjë kuptim [dhe] e drejta e kalimit vijoj. Kush mund të mbrojë të drejtën se nuk mund të vazhdohet në vetvetiu nji e drejtë e cila po ta a [nuk]?

Opinioni me i lagjëkohshëm duket ky i fundit me gjithë se provokimet e dobi kishte dhe e jashtëzakonshtë nxit për vjedhërin e parë.

8. Sendrati i shkaqeve të ferrasmes t'ujave (kortës)

222. Shkaqet e këtij sendrati.

Nji sendrat analog me atë të kalimit të ferrasmes atëri shkaqeve e ferrasmes e ujnave. Tue qenë parcelyesh se përveçmi i bujshëm dhe pjesëtohet. I shkaqeve kontribuon mbarë kryesisht nga atë. Ligjvenësi ka dujtur kësi sendrati si mbas të dhë çdo sendrati pronash edhe i dotyrimi me fund të kalimit pernes pritavet të tij çdo fiqi ujnash qi kërkon t'i shkojë ay i nji ka për gjëkuaj me pëlqimin të drejtës me i përdorë për nevojën e pronës, për kapërcimin gjë [nuk] [?] [nuk].

Ujnacqi mund të dëshiron nëpër pagoni e të fjetëve mund të jenë të çdo fiqi dhe duhet të dëshirojnë:

a) **për nevojat e jetës** qi të njëjtëve si të bagëtive; pastaj përbrënda të qi-tha nevojat, p. sh. me pi, n'u la, me be gjellë, me e shuarë ujn, bagëtive etj. Nuk përfshihen punët qi nuk janë të nevojshme për jetën: h. t. fermenat [nuk] etj.

b) **për përdorimin bujqësuer** i gjithëfiqëj qëllë ky, pra jo mbas për ujitje por edhe për shtëmbjen e aj: të mbrojtjen për kulturën e. [nuk] me të kuq pi etj.

c) **për nevojat e çdo fiqi** si për shembëll për mullinj etj.

223. Kushtet të cilave u shtrohet shkaqesija e ferrasmes e ujit.

Të gjitha këto kushtin janë sine me qëllim qi të mos dëmtohen prona të dy të pesjën këto sendrat. Këto kushtin janë këtë:

I. Po qi dëm me shkaq ujnat dëgjohet me gjithësi se ka të drejtë me i përdorë ato ujna pëqëllëqi me të gjitha përkufizimet. Pastaj shkaqesija e ujit mund të kërkohet qëllë pasj autorizuar qëllë pasj caktëruarit, përdorimit me ordinancën [?] pasur këtë dukur të justifikuar se mund t'a dëgjonjë atë qi të kishin për të cilën kërkojnë kalimin [nuk] 949 dhe 953.

Në qëllë pra se e drejta e kërkuarit atëri ujit duhet me dhë me të kushtë, edhe shkaqesija e ujit i cpat këtij me këto përfundime.

---

(1) Si mbas cjdoshtë provohet mbi qëmundësia të drejtë me kërkue shkaqesijen e ujit pse edhe qe ka cil të drejtë të përdorimit atëri ne si mbas nevoë të tij. Me gjithë këtë, me qenë se këto duhet të e drejtë natyrë, dhe gëmundësia atë ka atë provën qi të drejtë kjaskun, kja e drejtë kontestohet prej atyshtëri.

Sikurtë shtetit ligjin mbi kërkim provash e së drejtës të zotërimit mbi një gjë kërkimet në shkak për vërtetim provash e shpronësëmbrojtës i një gjyqi, ju dh. në lidhje me një konvention administrativ një.

I. Konditë e dytë nënt që një të jenë i mjaftë për përfitimin për të cilin dëshirohet (Nenet 950).

Për këtë konditë ligjëvenë na pasë për qëllim mbi me rendërisë pasënë e pranuar shkëlqyesë, kur nuk provohet mjaftueshëm dobia që mund të nxjerrë prona dominante nga kushtëtimi i këtij servitudi. Çështëdhëna me këtë konditë ligjëvenë ka pasë për qëllim edhe me evitue shpërdjen e ujit që të të fjetën e, me të, me rëndësi që fikoh me pasë një burim faze të rregull dhe të pamjaftueshëm. Të kërkojë vullnetin e sjellë të këtij burimi mbjell prenë të pajisuna me një me që burë përbrëtj kanale një me qëllim që të shpërdjen me këtë vullnet ujnat e burës.

Shkojnë në shumicë i mjaftëshë mbi mënyrë të, me të, nuk lypet me u provue me ligjë mjaftëshë e një për vjetën e të këtë provës: mjaftoi të provohet se një një i një prenë një dëft me rendërë.

II. Konditë e treti nënt pamundësia absolute ose relative me shkak ujnat rëpër prënë e tëtë. Këjo konditë nën analogji me një të kaluarë të kuvendë për mbytëm nga një në këtë për: kuvendë mbytëm e kaluarë vetëmë i prenë shërbyese mënyrë, të mbas nenit 947, ni e lirë nga servitudi me një kaluarë pushon të jetë i nevojshëm: të servitudi e shkurtojë të fëtuar. Për pamundësë, që nuk mundet me kërkue kapërcimin e servitudit. Këjo dëftesë shpjegimi nga këto që konditë i shkurtojë i një kërkon shpërdjen shumë me të rëndë se që kaluarë.

IV. Konditë e katërt nënt: një dëmi të shkaktuar në mënyrë që të jetë më e volitshme ose më pak e dëmëtuar për pronën shërbyese. Për shkurtim e këtë konditë mënjëhë rëndësi shpërdjen kuvendë të dëft do të kenë parasysh gjërdjen e pronave kjarë dominojnë e vetë gjë konditë (për qëllim), rëndësi gjëdhë e një (nenë 950).

Me justifikuar e shkaktuesë të konditë të shpërnguelë, shkurtoja e kuvendë e një dëmi / shkurtëtë një e mund me u nxjerrë parasysh konditë të ligjë, një atyre që caktohen shpërbërësh prej ligjë.

Kështu për shembull rendësia e dëmi që i shkaktohet pronës shërbyese në të e rëndë qëllë, nuk nënt një mënyrë për me shkaktuë shpërdjen e shkurtojë të kuvendë i një: edhe shkak këjo shkurtoja i mënjëhë vlerës e pronës shërbyese, shkurtoja e një dëmi të këjërë. Rëndësia e dëmi nuk të merret parasysh vetëm për vlerësim e dëmëtuar. Me qëllë këtë, për rastë një shkurtoja e një mënyrë këjo vlerës e pronës shërbyese, ka kushtëtuar një dëm rëndësi të të këtë rast shkurtoja e një nuk dëmi të konditë.

Përjashtimi i servitudit të shkurtojës të kuvendë i një për shkëpëlë, shkurtoi, kopshtet dhe livadhi që janë të ngërkuar me të (me shkëpëlë) nga paragrafi të i nenit 949, nënt vet për qëllim me rëndësi shkurtoja të kuvendë. Me këtë rastë të nëmë qëllë, pronarët, përfitimi je vetëm shkëpëlë e kuvendë, për të një me rëndësi: livadhi, kullat etj.

264. Shpërblimi i dëmtuesit për kualifikimin e servitutit të shtrimtarisë (Vjedh: neni 954)

Mbasi gjykimtarët e shkallës së kundërtë të kenë zbatuar të njëjtën rrëfim-faktin e konstatuar, ky që dënoi me shkuar lajm nepër procedi të rjetrit, dëgjohet me pagues këtej ajo shpërblim për servitutin. Sepse e këtij shpërblimi caktohet në bazë të vlefës së tokës që do të pushtohet (ekspropriet) me të shtue kësaj vlefë ky e pesta. Në caktimin e kësaj vlefë nuk duhen takuar dhe burrë e fjera të njëjtës me procedi (neni 954 fr. 2.2). Kështyja e kësaj dispozite të fundit erdhi me rrypë të këtë i pushtuem prej kushtës rabetet në zonatinë e zonavet të procedi shkëputyeshëm nuk bahet e zotnyeti të procedi shkëputyes (segurant neni 3080 e procedi rrëmtit rrëmtim). I procedi shkëputyeshëm dëgjohet me vushtim në pajtim e tokëtare të, edhe për pjesën e tokës të ekspropriuem prej kushtës, nuk erdhi e dëmtë që ato tokë e bazë të shtrihet në caktimin e vlefës të procedi.

Dhënia e ty të pandi mbi këtë vlefë erdhi y të ajo shpërblim mbasi për zonatinë e procedi shkëputyes të dhë i impashet ajo faktorbat kapë me rëndësi. [1]

Përveç dëftesës të shpërblimit dëmtuesi i kushtës dëgjohet me shpërblim dëmtet e pasdëmtyeshëmsë që i shkëputuhen procedi shkëputyes nga kushtë (neni 294 n. 3 C-ti për vlefë dëmtet).

Përkundrazi, shtrimi përmendimi të shpërblimit i gjëmendi, dukuri të gjëndëshëm dëmtet që mjedhin nga të ndarë e procedi që nuk me dëmtë pjesë prej kushtës. Këtu hyjn në parëpyesh mëtimi-gjëmendi që mendon nga ndarja e je dëmtet dëftesa dhe praktike që shkëputuhen nga këtja ndarje, si për shëndëtësia me kuluc nga një anë në njëtër të procedi, dhe ajo me vjetë procedi këtë të fundit i ka regjëtur shpërblimin me nenin 980.

Dëmtet e njëta të pandëllenjatura të procedi të cilave i referohet neni 954 janë ato që shkëputuhen p. sh. nga prëtnja e pemëve që ekstrapojë në mënyrë të të dëmtë kushtë, një kumbija e prodhimave të tjej mënyrë të.

Tokë që pushtohet me kushtën nuk asht nevoi ajo në të cilën dëmtë që mështatshëm për mëpërfëlla dëftet mbë që nuk rjetri tokë ajo dëftesë të se që i kushtës dhe perfet kësaj dhe që asht i servojshëm për dëftimet e tjetës të tjerë të ndarë të dyja anët).

Porse pushtimi i këtij rrypi tokë të dytë nuk asht nuk i plotë se pushtimi i rrypit të të dëftë dëftes materialisht kushtë. Prandaj ligjëvuesi për pushtimin e këtij ka caktuar shpërblimin me të plotë.

Paragrafi i dytë i nenit 954 dispozon: "për tokat që pushtohen vetëm për me vendosë kanalin e rrjedhjes dhe për me bashtë kushtës, pagohet vetëm çmimi e vlefës të tokës me të cilën një e pesta dhe kushtohet pa u mbrëtë tokat; me gjithë këtë e gjo toka mbrasë i procedi shkëputyes mundet me mbajtë pandi dhe bimë të tjera, me kusht dhe me bërë lëndët e ndërtimës, me kundër që të gjitha këto punë të bahen pa e dëmtuë kanalë, pusinat dhe reparimi i tij...

---

(1) Këtu duhet mbi konstatuar se dëmtimi e vlefës të tokës në cilën një kushtë me servitut (mbi mënyrë rrëmtimi) prej gjykimtarëvet (të a. 3).

Nji e jashtë i rrëzohet të tarë vlerës apo gjysmës së vlerës? Pikë e kontestuar. Opinioni prevalent sheh se i rrëzohet gjysmës së vlerës.

262 Mbyrja e shoferit të shkurrajës së furcatës e djathtë (neni 868-869)

Shpesh herë ngjet që kanalet dalës të pavëllazërt kanale të tjera kanalesh me rrugë që ekzistojnë më parë shkëputen. Në të tilla raste duhet të respektohet, përveç rregullores që përcaktohet për këto shkurrajës, edhe dispozitat. Ligjore të posaçme që janë nxë me qëllim që të rregullojnë të shkuarit e ujërave në varësi të ku kanale të tjera ose kanalesh me rrugë.

Neni 868. Të mbas këtij neni ndërmarrë i ujërave nuk mundet me rjedhë ujrat e tij mbi kanalet e katër për detyrohet me çdi kanalet e vetë. Me gjithë këtë ky nen i nuk ndalon ndërmarrë të prerë shkëputjen, me ndihmë shkurrajës e ujërave, me çdo mënyrë të me të dhënë për këto çdi kanalet e vetë. Porse ky ngjet i nënshtrohet dy kondicione:

a) që ndërmarrë i prerës shkëputjen të jetë edhe gjithnjë i kanalit të dhë i ujërave që shkëputë mbi atë;

b) që shkurrajës e ujërave mbetë kapitel e ndërmarrë të prerës shkëputjen të mund të bëhet pa i shkaktuar atij ç' kishën kësa shkurrajës një dem të rëndë e të, do me thënë: Për dem të rëndë për të, atëherë ky që ndërmarrë nga ndryshimi i tërë i tij të me qenë në një gjëndje kështu. Ligjësi të gjykojë këtë, ndërmarrë mënyra pasë ndërmarrë, mund të përcaktojë një tokë të rëndë nga dobia e ujërave.

Nuk ka nevojë për ndërmarrë ndërmarrë vërtet e ferrit e këtij neni. „Në këto rast ndërmarrë të kanalit për të i qenë ky shkëputëm i dë ndërmarrë me të mund për respekt një që shkëputjen kanalit të kanalit, pasë që dobia për kanalin e e dha ndërmarrë e shpenzimeve që dalën për ndërmarrë e kanalit".

Neni 869. Kur një kanal dalës të përshtatë kanale dhe kanale të tjera përshkimi kalon të ngjet e atë mënyrë që janë nga të ndërmarrë dhe me të përshkimtëtë për vendin dhe gjendjen e tyre me kanalin që dua të ndërmarrë, vendosë të ngjetë: ose të ndryshohet me një mënyrë tjetër rrëna ose ndërmarrë i ujërave që ndërmarrë i atë.

Pyesa e kanalit e këtij neni [illegible] nuk sheh [illegible] shpjegimi përmarrë i ujërave të parë.

Me [illegible] **kalimi i ujërave përmes kanaleve** [illegible] mund të ndërmarrë kanë përdorë [illegible] përshkimi. [illegible] nuk dua me thënë se mund të ndërmarrë ujrat në kanalet e [illegible] përmes nuk dua me thënë kështu. Nuk[illegible] i këtij [illegible] sheh: përshkim d. m. të, kalim përmes kanalave të tjera në kanale pasë e shumë të kryeqendrës shpenzimeve i kanalit të të me kanalet e të tjerave ujrat [illegible] me të.

Ky përshkim [illegible] me kanalet që të mos ndërmarrë ndërmarrë e kanalave të përshkuara: [illegible] e ndërmarrë ndërmarrë i [illegible], [illegible] [illegible] 591 të [illegible] e tërë, kur [illegible] me [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible]

pakësohet e gjithësesi nëse rrethi e ujit bahet ma pakë e shpejtë. Përkundrazi, po të shohë-më prirja e kanalit, edhe ecja e ujit shpejtohet dhe ky shoqërim shkakton shtimin e tanë e ujit për në vendin e dëshiruem. Për ndalimin e këtyne shkaqeve-rrezeve sëcë nuk dispozita e nenit 951.

Neni 952. Dëri se kanalet e ujrave të ftohtë të nevojshëm të koritës duhet të përshkojnë kanalet e ujrat të privatëve, mjaftojnë nenet e nenit 951. Të rastet-ra nën drejtimin e ekspertave kompetent, për cuijnjen e interesave të privatëve. Por kur me kanalet duhet të përshkohen rruga publike, kanalet dhe përroj, për rruajtjen e interesave publike, nen 952 fitnë ligjit dhe regulloret e posaçme nëti rrugët dhe ujrat.

Nga ky rast nuk ka nevojë se edhe Administratat publike janë të detyruem për-jashtëzakoni me lejen shkrimore e kanalave t'ujrave siperi nëtat dhe ujrat dominale me kundrit që ky përshkim të bahet në mënyrë të pasaudëtur me dashtësinë e ujrave nevojtem për përdorim publik.

Përveç kësaj administratat kur lejojnë këto gjatëshe, duhet të caktojnë me-dëmtimet e këtij sendi. Ligjëve dhe regulloreve në fuqi.

224. Shkarkimi e kanalave të përshkuar (nenet 953-955)

Nenet thanë më siperi se nenet 953 ligjvanit ka lejue me kërkue shkarkimin e ujit nëbe ato që ka shpronësimin e përkohëshëm të këtij. Natyrisht shpronësimi e përkohëshëm e ujit ep të gjithë me kërkue shkarkimin po në mënyrë të përkohëshëm; por edhe ky që ka për gjithnjë shpronësimin e ujit mundet me pasë interesë në pasë të pasaudëtur me kërkue shkarkimin e ujit për një kohë të caktuame.

Nenet 954 caktoja mënyrën e caktimit të shpërblimit për rastet kësaj-lloj. Në këto nen nuk caktohet një shpërblim i proporcionuem me vështirësin e sendvidit, por ashtë caktue një shumë fikse ortiluar dhe në nenin 954 për me qëllim shpërblimi. Dispozat ky nen: „Kur kërkohet kalimi i ujrave për një kohë jo me tepër se pesëdhjetë vjet, pagimi i shtëllës dhe i shpërblimeve që përmendet në nenin e mësipërm kërkohet vetëm në gjysmën, por me detyrim që edhe kalimi i asaj kohe të rivlerësohet gjithçka në gjendjen e mëparëshme".

Natyrisht kur të mbarohet e afërt nuk ashtë e mundun me e nue gjithçka në gjendjen e mëparëshme — p. sh. të rastin që për mbarimin e kohës ka qenë se-vaja me gjalë prenë etj. — duhet t'epet një shpërblim i arsyeshëm të te kohës.

„Për të ka fiue të drejtën e kalimit të përkohëshëm, mendet para mbarimit t'afatit me e ba të përhershëm, me pague gjysmën (pjesë bashkë me kamatat ligjore gjersa dikë që atë nuk e ka vepruar kalimi; mbarimin t'afatit nuk merret me parasysh ç'ka paguar për kompensimin e përkohëshëm (pa, të).

Kushtet me ku të përhershëme kanë e përkohëshëm, duhet të bahet pra para shndrimit t'afatit dhe e pjesëshëm duhet të paguhet gjysma (pjesë e shpërblimit të bashkë me kamatat ligjore gjersa dikë që atë nuk e ka vepruar kalimi. Këtëhu nëmundi i pasëlla shembyese nuk dominohet për shpërblimin po t'afatë mënyrë të di-

ku do t' bëhet shqiptimi sikur shkruani i ujit ose kroit kur kemi të mbyllë të përmbushme epsh në fillim.

227. Shkaqet i ndajn t' njëjtave (Neni 196).

Py qi ka fiton të drejtën me shkue një send të caktuome që mujan gjindja e tjetrit mendoit me punë me vonë nevojit për një send që ma të madhe.

Përgjithë edhe kaluni i kënaj nenit ma të madhe që lejohet kur konkurrojnë si gjitha kundërtat e paspunave prej nenavet 945 e vijuesa.

Sa për mbrojtjen e kaluni të nenit që ma të madhe, ligja ka parasjoh dy ipotezi:

a) kur kaluni qi shoshitet nuhi i afrë me vlerë atë send, pa i dhunkuese ndonji dore gjindja shoshitjenue, ndonanë i karuditë mundet për tjetër me dhënë ajnat ma të shumtë atjithë këtë kaluni (ps. 0. Zakonet i prenës shkëputen nuk ka asnjë interesë me ndihtue pse deri sa shoshitjenuet e karuditë nuk ndryshohen by nuk ka as si të pasjë ndonjë dam.

b) Në qoftë se për lexhjen e një nenit ma të madhë një të kanë lypur mjete të reja, këtëto nuk mund të kalojnë para se të caktohet nëpër dhe nduhet t'jetë dhe të pajtohet shpenzimet i detyruem për lypjën që pushtohet dhe për dorzat e nduar nenit 954.

Po këtëhu mjetëvet nuhe kur për kallëzin e një pjesëza një kanë lypur dukat të ndarë në vend të një ushtrimit një gjendëj, dhe shoshitja (ps. të dha 3.1.

Paragrafi i fundit i këtij neni ka nevojë për dhe shpjegime mbasi nuhi pakë i errët:

Py paragraf ka parashoh kjoshtëhu që parashëhu prej nenit 951 për të dikë kenë falë njëri.

Kur një konkurs i kryem detyrohen ma shkue pikërisht kundër të tjerit, d. m. dh. kur detyrohemi për pikërisht kundër e tjerit, un mundem ma thi konkurs i kryem pikërisht kundër të tjëtit pa ma ndi të. Kur e shkel një nëvi kundër e tjerit detyrohem ma ndërhyrë një ushtrimit d. m. të, një send një kenëj të këtyrtës si kig, një të dikuj dë të shkojë një i kry, në mënyrë qi të mos pengohet ma një e jashtë qi shkon mes të; kur pengohend un një e shkoj një konkurs e tjetrit, detyrohem ma ndërhyrë një kundër vendimeve e dëm ka pa kundërshtë e urë-kundër ma të vërtetë dëmtimit që shkon nuk konkurs që ka pengohe e dëm e mbrohet si kapak.

228. Thelbi i kundër (Neni 956).

Pikërë të kaluni dyshimi të se, mbiu vepruve që si mbas nenit 956 nuk mund të kalojnë pa ua shkue kundërkaze të shpjegueme siprë, përfshihet me je thelbi i kundër. Këtë dyshim e ka qëllë neni 956 që mënyrë vepruve kur mbahet të kuhet e kundër me i thelbit këtij kërkimi.

Për qëndrimin e këtij mbahet ligja i ep të drejtë mbrenit të pyetë dëmtuesin me kërkue që dëmtësë mbështetës të mënyrë të vepruesit të kalojnë të kundër kur u nuk shkoja të pengojnë të pikë të mbështetës.

Këto shenja nisin ndarjen në kanalin dhe konstatojnë mospërfshirjen në tubacion pjesë të ftohjeshme mbi një masyre që të mos mund të kthehen. Për një qarkullim me të lirë ajrosjen i prodhi shtrëngimi mundet me kërkuar që këto shenja të vihen në relacion me një pikë të palëvizshme (p. sh., me një godinë, me një shkrep mali) kur cilësdo dëmtimin në shenjën vertikale mbahet dhe mospërfshirja në kanalë për të mujtë në çdo rast me kontrolluar në se kanali ashtë tretësuar me të vërtetë.

Gjithë këto kohën me shpenzimet e ashtuquajtë të kanalit, por më qëllim se atë nuk i përfshin shërbyesia nuk e ka përdorë këtë të drejtë në konsiderim e parë të kontës dobësohet me pagesë qëmtimin e shpenzimeve që ipen (p.v. 10). Këtë dallimin justifikohet me faktën se mirëmbajtja e shenjave ndahet të ndërtohët kanalit, pasiqë shpenzimet me shumë.

228. Detyrimet të pronarëve të ndërtuarit të servitudit për mirëmbajtjen e pronave shërbyese (Neni 908).

Kur kemi folë për shpenzimet e paraparë në nenin 304 kemi përmendë dukuri shkëlqimin që i shkaktohen pronës nga mbajtja në dyshë.

Në rast që për shkak të kontës nuk mund të mbahet ajtja e pronës shërbyese dhe për mbajtjen e kësaj dukuri të ndërtohen çmimë mëndhesë, ose kanale ose mjete të tjera të mbajtjenë për ajtjen nga kullimin e tjerave; në rast që nga shkaku i kanalit prona ndahet në dyshë për gjithë gjatësin e saj në mënyrë që të mbajtjen ndërmjet i saj ose për ose dëmtojë ose kalon nga njëra anë në anën tjetër të pronës; të gjithë ata që përfitojnë nga mbajtja (kanali) detyrohen me ndarjen dhe me mbajtje në gjendje të mirë sipas nga të dukuri për kullimin, për ujitjen ose kullimin e njëmas, pra kësaj jenë nga ato dëmet e paderrmjetme që detyrohen me shpërblejtë.

Numërimi i nenit 908 nuk ashtë tekstualisht; prandaj konsumat e pronave dominuese detyrohen me shpenzimet e veta të gjitha veprat e tjera që janë të nevojshëm për ruajtjen e pronave shërbyese p. sh. detyrohen me vue ndërmjetë dhe me çelë kanalet që mund të cohen për me evitue inondacionet etj.

Nuk cenohen me gjithë këtë, të drejtat e fituara me konvencion ose që nje dëm nga parashkrimi (Neni 2034). Ky parashkrim ashtë shumë natural i pronës shërbyese që lë me kalue vëllimi vjet pa kërkue ndërtimin e asnjë veprave kundër të drejtës e pronës, nga e cila burdhje përfitojnë pronarët e pronave dominuese.

C. Servitudi i ujrasjes të kërcasëve t' ajsave

229. Koritat e ujrasjes.

Dem tash kemi folë mbi rregullat q'u ndjekohen kërkuve të vuene me qëllim ujitjën ose për nevojat e industrisë (neni 908). Porse kurda mund të ketë edhe qe lloja të tjera dhunë me servitut si ujrasjen e ujsave të tepërta, ose thanjen e përmbledhjen (konfiklimin) e tokave (neni 908/90).

231. Zbrazja e ujave të ngelme (Neni 956)

Sikurse kemi pikue kemi bë ndë vendosjen natyrale, ligjvënësi mendoi e 956 ka dashtë prenë me t'u dhë me pranue ujnat që rrjedhin natyrisht nga prenat me të ngë; porse në praktikë me të ndë shumë herë mundë të ndodhë ujna të shumta për të cilat dobësoi i pronës nuk ka nevojë, të cilat ujna e dashtojnë e pranë[illegible] ka interesë me i shkue atyre: prenat me t'u dhë me vepra artificiale. Dëri sa ujnat rrjedhin natyrisht, zotnisë i pronës me t'u dhë nuk mundet me ba ndonjë ndryshim; por kur zotnisë i pronës me të ndë dëm me ikë artificialisht prenën e vet nga ujnat e ngelme nuk mundet me pa që këto të dëmtojnë të pronën me t'u dhë ka pasunë i vetë; prona nuk dëm me i pranue: zotnisë i pronës me të ndë ndalohet me ndërrue mënyrë për derdhjen e këtyre ujnave në pronën me t'u dhë nga dispozitat e paragrafit të fundit të nenit 956 me të cilën ndalohet me ba veprë që rrudhojnë me tepër servitutin e pronës me t'u dhë.

Për me pasë nga një anë interesin që ka zotnisë i pronës me të ndë ni'a lëmë nga ujnat e ngelme që'e dashtojnë me kanalizue që të mos ujisë ka zotnisë i pronës me t'u dhë mos me pranue nga prona tuj e ndë mënë ujnat që dëmtojnë, ligji ka krijue gjendjen e nenit 956 "ngjasoi i pronës me t'u dhë i cili nuk don me pranue në pronën e vet ujnat e ngelme të pronës me të ndë dobësohet, kundrejt shpërblimit dhe me marrë të ndihmën për shkuarjen e forcuesve i ujnave, me lejue kalimin e këtyre ujnave me kanë ndjekë pronën e vet.

Kjosva, që cilat ligjëja nuk dinë me i pranue në pronën e vetë ato nuk i konsiderë për krijimin e këtij servituti, por kur këtyre kujtoi se mundë të rrjedhë edhë nga dashtja e këtyre ujnave që ngelnjë nga vetja pa pasë ndonjë dobësim në pronën të ndë, dha këshillën i parë se pranimi në pronën vet, pavarë mendjen shkarjes së forcuesve.

Dispozitat e nenave 955 dhe 956 të kodhikës mu duk, aplikohen pikërisht edhe për këtë servitut.

232. Shenja dhe përmbajtimi i ndaas (Nenet 957-963)

Pikat të ndërlidhet shkarja e forcuesve e ujnave edhe për me ba me pa me përmbajtë ndaat.

Dispozitat nenit 960: „Pronari që don me ba ose me përmbajtë ndaat e vetë me ullaqe, me mullixhi ose me rrjedhë të lirë, ka të drejtë me çarë ullaqe ose me hapë[illegible] ujnat që kullojnë përmes pronave që ndajnë ndaat e tija nga një moshë që ata nga pikë kullojnë tjetër; për dëmtimet me parapagim gjykatësi dhe ata vepruar të mëngjet që të shkaktojë, me ca adet e mundëmë, dëm ti me të vujë".

Përmbajtimi me ullaqe, adet një nga rrjedhat me mundësi me të dhë lëmë të ujë pronë nga ujnat e ndaës (mendimi) me anë kanalesh të mbuluame. Me shkarjen e kanalave të mbuluame shmangiendet taka, për arsyetë zgjatë i tanë në shumë pjesë, si do të ngjasoi me çelje e hendekave të dëgjuara dhe të thella.

Përmirësimi me mbushje realizohet kur pjesët kanë gjer të përmirësohen në shumë copa e mandej kur i lëshë përsipër sipas e ndërsëhuara nga konsolidimi dhe të mospërfillen me lyrë dhe me dhe. Copëtimi i shumë i lëkuar dhe dëgjuar e vjetër e bujtë me rrjedhë ujin me ngadalë e kështu sipas kërkojnë mbi dhomë lyrës dhe kanë e qenë fortifikuese që përmbajnë.

Nga ky nën-seksion se e dinë me dëkur ujësi me qëllim thanjën dhe përmirësimi i pëlqen vetëm **prozarit**, d. m. th. ashtëqë të prerës: pra nuk i përket as ushtrimtarit, as qëmtarëvit, por i ky bën nuk fat për ata që kanë të dëgjuar me përdorë sipas edhe përvëhëtësë, sikurse flet **neni 930**.

Ky që kërkon këtë kallëz duhet të justifikojë që kalimi i korkuar adhe me i vëlëshëm dhe me pak i dëmshëm për pronën shërbyese, dhe u marrë parasysh gjendja e pronës fqinje, prirja dhe kushtet e tjera për qëllimin e marrë si dhe gjykën e ujësve (**neni 950**).

Përpara me pranë kallëzin e ujësve për qëllim thanjën dhe përmirësimin i vështrohet të gjitë pronat si dhe regjët publike, kanalët dhe përrenjtë, dhe i nevojshëm e ligjëve dhe të regjëtarëve të pasaportës për përjashtimin shkëlqat (**nenet 902, 935, 962**).

Ky që ka fituar servitutin në fjalë ask mandat me lëkur pasën para se të pajisë vëtëmëdhë të pronës shërbyese (**Neni 902**). Ka kanalëve të dëh shërbyesës në se ky qëmtim duhet të caktohet me kohë e marrë **354** apo në bazë të kohëzës të përgjithësisht d. m. th. a duhet të përshkruar në këtë qëmtim mëkëdhë e qëlët pronës, apo jo. Qëmtimi me i nëjësuar adhe ky që pronës vëkëndë e qëmtimit në bazë të **neni 924**. Nuk ka shtëpi, sindikë këtë qëmtimi që pronës shërbyesë të pajisë me vëkëndë në rastë e tjera: vëgëmëshë ndërtimi në marrë **354** rrethinë adhe nga bëtë i marrë **960** i ati dënë që formë të vëkëndë: qëmtimin, e nuk bëtë një qëmtim, me duhët me këtë mënyrë me dënë atë formë qëmtimi që adhë përmendë me se bërë.

Forma e qëmtimit të ujësve nuk caktohet prej marrë **960**: ky flet përgjithësisht për dy formë ordinare në të cilat mund të bëhet: me akt shpëndë me kërdëpëtë d. m. th. me akt kanalëh të ndërtuara me të dëshirë.

Mund të ngjajë që dëgjët me kërdëpët për të marrë në vëndë e dëshirës duhet të përshkojë përmes kanalëve të tjerëve me rrëjëm publik ose të. Në këtë rastë ajëkëlëm dëgjësitët e shpëgëmëve sipas të nenave **931** dhe **932** (**Neni 962**).

Kanë pë, kur kanë këlë nëë rastë **950**, se mënyrë i pronës dominëmë nuk mundet me ngë ujësë sipas e të të destinuarë për ujësë me për qëllim industrie, rrjedh kanalët e destinuarë për rrjedhjen e ujësve të tjerë. Në rastë e kanalëve të destinuarë për thanjën e ujësve me qëllim thanjën dhe përmirësimi të lëkuar, ky ndalim nuk ekzistën.

Pronëj mënyrë i pronës shërbyesë përveç që mundet në çdo rast me i ënë mënyrë të pronës dominuese kanalët dhe kanalëpët e vëta kur këtë që mund të bëhet pa dëmë e atij që kërkon kalimin e ujësve: në dëyëbëtë me parimë e marrë **950**, mund të destinohet echa për lanjen e kanalëve të vetë në dëpozitën e mënyrë të pronës dominuese, kur këtë kanale kanë një destinim. — Gjithashtu

ndonjëri i provës shkëputur mundet me pëlqim nga kandidati e çdonjë palë zotëruese të provës dorëzuese për me tha e përshtatshme edhe sipas e vetë.

Përveç ja cjanve të kandidatëve nuk ka këtu asnjë rregull, por çdonjë palë e dorëzuesme m' e dorëzuë prandaj kalimit i keq ose i vonë i cjon edhe ndërtimit. Këtu pajtohet plotësisht neni 561: "Zotnimit e pronave të përbashkëta me afate me tha kërdoqa të tjerëve, ose ato që ma çdo mënyrë tjetër mund të përfitojnë nga punimet e bame në to në të njëjtën të nuk u dëmtojnë. Se pra dhe zotnimet e pronave nuk të kanë që i gjatë kërdoqat e kuvendit, kanë të drejtë me i përdorë ato afate me kërdoqa për me përmbushtue punimet e vetë.

Dëshirat i këtij lakuriqi i dëmtuar ay kundërtimet.

a) Duhet që nga ay ndërtimi të mos u rrijë rrugë; dmth pronave të përbashkëtave.

b) Duhet që punimet

1) të mos jenë shpenzimet që lypen për me ba ato nevoja të përbashkëta edhe për punimet e përbashkëta (p. sh. rregullimi, ruajtimi i kullojavet, i ndërtesavet) të dhe

2) të punojnë në përmjet proporcionale të pjesëmarrjes që jane ka për ndërtimin e nëpër nevojave të dhe të shpenzimeve që dalëngo nga sendërgjet ndërtuajtjes e tjera.

Ka në kuvë ky nen dëshiron të thotë nëpër kuvë ka kërdoqa të kundërta. Ky kundërt pasuesi ushtrohet jo në proporcion me dëgjë të rajonëve ndërtuesi e pronave të ndryshëm, por të proporcion me vlerën e cjë që dëgjët nga pronat e ndryshëm në këto kërdoqa etj; gjithashtu si mbaj këtij përbashkëti ushtrohen shpenzimet e bame dhe ato që do të bohen për përmbushtimin e nevojave e bame të kundërta.

Neni 950. Mund për ngjyrë të një i lirë ka të drejta mbi sipër që ndodhet në pronën e një të dytë me ia dhe dhe përdorimin e kësaj. Të lirë të kundërt mbi një të dytë etj. Nëni 950 për pajtimin e këtij kundërti. Dispozitat e të bohen nevoja ngarkuese për kërdoqën e një që ka të drejtë mbi sipër me kundërt që këtë të mos jenë të dorëzuesme me qëllimin. Kur të dy interesat mbi mund të pajtohen me vepra ndërdore, kanë të bëhet të këtë të pajtohen e ndryshëm. Shkaqet dëshirë, lajë i ka dhanë pronarët. Kanë të, e dhe, mbi e interesin publik, ndonjëri në zotërimin.

Ç. Përbëtja dhe ngarkesa e pronave e' ndërmjetëve.

231. Neni 964.

Ky servitut ka në shumëcën e rastave nëpër shumë, por shkëmbej për me krijuë pronën të të drejtën me shkue një. Për qëndi se një cështje me nëpërmjetësi për të cjaje pronat e ndonjë prej një, ka me kanë mbyllën e një përbashkëtë të një nëni se ta të një servitudi (gjarë. Cështja mund të konsiderohet edhe si [illegible] figurë. I servitudit konvencional të shkaqesjes (një këtë). për të mos [illegible] nga sistemi i Kodit, dhe për mbyllën që ka ky servitut me shërbye si mjet për me ka të mundëshme të drejtën e marrjes (një), po e kufizuë të këtë mund.

Neni: nji fjalë dispozitë: "Kta qi kanë të drejtë me vjelë ujna nga kanonej, pëllumbj, vijat, kanalet, bjerret ose depozitat nji kor ashtë mundun me vue ose me ngjitë nji pecle n'anëtanejat, par detyrohen me paguë shpërblimin dhe me shkakdhanë dhe me mbajtë nepmi qi sigurohet prostë nga çdo dam."

Shpatn ngjatë qi per me perdorë ujnat e kanonjve, të kanalevet etj, duhet me i ndajtë ujnat bijtyra. Drejtorija ose me i ndihmuë bijtyra mbrë: ky ndajtim i drejtuë: dhe ky caktohet i shtë mujtohet kahet tue përdorë kurrizi ose kanalin ose nji pecle e cila të ndajtë ujnat e bijtë në drejtimin ordinar dhe t'a bëftajë në drejtimin e pranë ku do të dërgohet nji pel mesatar e ujtjes ose për perdorim industrial. Qi këjo pecle të mundet me iu përgjegje mesatës, duhet të vihet ose të ngulet në të djaj anët e kanit ose të kanalit.

Pasë ambarqe tjetër i kanit ose i kanalit mund të jetë i aj zotnisë tjetër i cili pa nxë të lejetë përdorimin e ujt me vue ose me ngjitë pecles në atë ambarq, djelja e ujt do t'u bahet të prakëtë e pamundun.

Për t'evitue këto pasoata. Ligjnuesi ka lejue mesatën e nenit 966.

Për ambarqe e këtij mesatash lypet përdorimi të pesëdhet mesatave.

Të dyti duhet me paguë nji shpërblim t'arsyetshëm ci t'i kompetojnë atë kë të vendose qi shkaktohen dhe duhet të përcaktohet qi shkaktohen; d.m.th. nji shpërblim qi t'i kompetojnë atij që të pengohet përdorimi i ujnave sikur pasë t'a bahet vue në një mesatë të pjekurisë jetsake.

Na të kuë dukem ni e shtrëngueshme dhe të u mbajtë mesat qi sigurojnë prodhimi nga çdo dam qi mund t'a vijë nga këtë nga djelja dhe nga ngjitja ose nga pastrimi e ujnave. Po të rejatë mesat shtrëngueshëm shumë e pasë: ndjenjen me dëmtuë të drejtat të tjerë të tjerë.

D. Servitudi i mundës t'ujt të kanalit e kanalevet të nji ujtësi ose kalamdi për të nji qitë të kërjar.

XII. Neni 976.

Të dret qi kanalet e nji ujtësi ose të nji kalamdi ose të aj qitë të kërjar nuk kanë kuë me parashkrim ndihmëtarë servitudin e mundës t'ujt, mundën me ndalue ndonjë të nji burimi me i ndrue këtij servitu, kundrejt aj shpërblimi.

Aj servitud ligjore ashtë me të cilën personi mesatë e pronës të aj për pushtojn dhe me ndërtimin të kanalit e shtoj kërcese të përgjithshme kërcesat të drejtuarë të ndrueshme të kanalit.

Porse ligjvuesi ka marrë parasysh edhe këto kërcese të kanalit me caktue të favorit e ndrueshmit të kanalit aj shpërblim t'arsyetshëm.

Pastaj, kur ky dregtim shkaktohet për ndrueshmin e kanalit e jo kështu shkaktojn edhe ato ndrueshmet e pronave me t'cilat kalon aj i kanalit (ndër dhe me ato me dhet për t'u derdhë të kanës ose në depozitën ci përdorin kanalit e qitët ose të kalamdi.

Tue pasë parasysh rastësin e këtij përfundimi, neni 895 dukej t'kërcyetshëm gjithashtë: ligja lejt për mesatjë e pranë) ndë mund të përfshihen përdori-

[illegible] i'ujt qi [illegible] poej qytetit one kalamdi, as edhe përdorimet [illegible] gjithëmone fjo ah. pse ujit edhe me i frrokllit, me i shkon ujit. Përveja i referohet ne-vojave banijare, përcaktimeve personale si banorëve me pi, m' a ia me i shkrue ujit [illegible] ujit, e jo mevojave të bujqësis ose i industris.

Nga ky rast rezulton se ajo i bashkit duhet të jetë i vetëm se të formuarit ajo rrjedhë dhe se bëjn mirë dukuri i përjëll në një vend ku banorët e kalasnit ose të qytetit kanë të drejtë me dhënë pas rasti 806 i ay bëtyne të drejtë vetëm me vaditë dhe me përdorimin e ujnave, jo rëndësi zotësitë e banorët me të bëftyne rivalës. Përveja, banorët nuk kanë të drejtë me bërtue kallamtë nëpër prona të gjindëit banorë për të marrë ujë, as me ndërtue kanale në këto prona për shkarkimin e ujnave.

Fraza e fundit e këtij neni: **Në qoftë se banorët nuk e kanë vërtetuar përdorimin mbi të cilët flitet me parashkrim...** i ka dhënë shtegun shumë keqkuptimeve (1).

Për dhënë parashkrimi i pranuedhur në këtë nen nëj parashkrim pëlqimtar ky interpretim pëlqimtar në rikthim e rasti 836 të cil thotë: „Jasht këtë me parashkrim", dhe dëshmë se rasti 960 i cili rëndësi parashkrimin vetëmbrojtje për servitutet e pa-dukshme dhe jo nijanse nuk ka nevoj shpjegimi për [illegible] pëlqimtë publik, si kur të ishte ky.

Si rikthim shpjegimi parashkrimi në Francë parashkrimi i pranuedhur këtë nen nuk dëmtojnë dhe i referohet vetëm shpërblimit e jo fitimit të servitutit. Duhet të: për parashkrim vetëmbrojtje kanë rrjedhë vetëm ato që nuk kanë nëmë të drejtë, kurse i'pasnde e rasti 836 banorët gjë kanë asnjë shtegë me fitue me parashkrim të drejtën e përdorimit i'ujit, pse ndërsa me i nëvrjëll të drejtën e këtyne nëmë nëmë rasti 836. Përveja, dëshmohet me interpretim nëmë të këtë rikthim ky të ishte jo për ajo parashkrim vetëmbrojtje ai ka për objekt përmbajtjen e banorët për për një parashkrim shumëjtë ai ka për objekt fitimin e servitutit nga dëshmë me pasjen dëshmëtarë.

Çështjet i pasë nëmë me i nëjtuar si kët.

KAPTINA IV.

SERVITUDET E SHKARKIMIT ME VEPRËN E NJERIUT.

§ 1. Llojet e nëmëshme të servitudeve që mund të krijohen nëmë punët.

535. Llojet e servitudeve vullnetare janë të pa kufizuame.

Sikurse shpjegoan rasti 537: servitutet mundëm me krijue nëmë punët e rasa ose në dëmë. E nëjtë gjë [illegible] me fjalët të qenët e servitudi i i rëndësishëm ai pra-

(1) Kuptimësia i nëmëshme „Si nuk ka pa nëmëshë" e ja mbrojtur të gjithëmë me të vërtetë të jetë, por kur rëndësia nëmë ka me fakte në me mbrojtë, përjëllë nuk ka mundësi për-pas shpërblimit.

ose dhe të jetë në dobi të ri: prona (tokë), dhe të mos jetë në kundërshtim me rendin publik.

Nuk ndë e mundur me pëlqimin të gjitha sendërtë që mund të kundërtojnë me natyrën e njeriut. Kësi do të përkufizimesh me pëlqimin vetëm disa sendërtë që parashikohen shprehimisht prej ligjvënësit.

Një kujdesin e dytë të këtij thelbi kanë analizuar dallimet e ndryshimit të sendërtë të cilat duhet t'i kenë ndër këto pasojimin. Sendërtë vijnë dhe ju në jetë, sendërtë të dashurisë dhe të pasurisë, sendërtë pozitive dhe negativë.

2.5. Sendërtë vullnetare mbi njeriu

Karakteri i sendërtë që kanë njeriu mbështetur kanë dhjetë ligjvënësin me u ndjekur me sendërtë e ndryshme që i referohen këtij lloji.

Sendërtë vullnetare në kanë njeriu mund të ndryshohen:

A. Sendërtë e martuar të njëri

B. Sendërtë e shoqërisë me të kaluarë të njëri.

A. Sendërtë i martuar të njëri

207. Aftë sendërtë vijnë dhe i dashurisë (neni 939)

Dispozita e nenit 939 për përmbajtjen mbanë parim të ri po aftë kundërtojnë e sendërtë e dy sendërtë të shoqërisë.

Kushtin që ky sendërtë të konsiderohet vijnë dhe i dashurisë aftë që një të martuar me aftë të një kaluarë, dhe të një pasuri tjetër të dashurisë. Të pashmë dhe të sendërtë (pozitivë) kësaj ky sendërtë, po t'ashtuaftë që dhe me të një kanë mundësi t'një nëkaluarë të aftë prej të njëriu e dëshmuar prej të sendërtë të pëlqimi vullnetarë, nuk të një vijnë por ju i dashurisë.

Një mund të bëhet me aftë të një kanë sin vijnë tjetër të dashurisë dhe të përkufizimi. Vetëm në dispozitën e nenit 939 aftë një rrjet i afër me qëllë një të mbyllë të dashurisë të një vijë, një vijnë të afër e kundërta, ku njëri një. Një i vijnë dhe kaluarë i mbë me i ligj i tjetër aftë sendërtë: njëriu që të bëhë dy shoqëri e dashurisë dhe të qëndrueshëm. Kur përkufizuar këtë vijnë jetë të dashurisë dhe të përdashurisë me me sendërtë, sendërtë që fjalë nuk aftë me vijnë dhe i dashurisë, kështu që dh. kur vijë që një një ka dalë të qëndrueshëm në kundërt të të cilat nuk sendërtë sendërtë i martuar të një, sendërtë që nuk mund të konsiderohet vijnë dhe i dashurisë.

Vijnë dalë të bëhet të pranë dëlirësi: pa të mos sendërtë të mjaft jetë ka të këtë pranë për rëdhë të pranë dashurisë sendërtë nuk mund të që të vijnë.

208. Mëngët në të cilat mund të caktohet nafa e një (nenet 971, 979)

Nafja e një që do të mund të caktohet të një mund fikse dhe të qëndrueshëm, ose për të sendërtë të caktuar (nenet 97. dhe 972).

1. **Masara** (neni 933). Në rastin e vrasë ligja ka ndërmarrë që familja e atij që ka bërë të vdesë të caktohet në bazë të **masarit**; kur ligjvënësi bëhet i vetëdijshëm mbi këtë.

Masara është një vlerësim që ligji në mënyrë të veçantë ka përcaktuar kërcënimit dhe ndalimit në dhunimin e prekshmërisë trupore. Këtu dispozitat nuk nxjerrin në pah të drejtën e mënyrës mënyrën e cila familja ka ndërmarrë të bëjë vlerësimin e atij njështëm, e pra ndonjë qëllim tjetër. Përkundrazi, dispozita në fjalë nuk merret aspak sakaqë që ekzistojnë të vendet e ndryshme disa masare e saktë të atij, për këtë shkak këtu dispozitë nuk mund të përcaktojë të ligjëvënësi i ligjit të të ruajë vëmendjen mbi caktimin e saktë të atij të konsiderohet **masarë**, sak dhunimi mbi mallrat dhe pasuri janë të tilla nuk ka e mundësuar këtë dispozitën.

2. **Caktimi nga pasuri e saktë i atij të cilës i gjykës dhe i gjakës nga e cila njëshi të (neni 971 par. I).**

Kur pasuri të konvertueshme e fiksuar kanë caktuar gjobë saktë e atij në mënyrë të tillë dhe të qëndrueshme gjobë **ndërkohë** e gjykës dhe të gjakës nga e cila njëshi të (1) ligjë. Kanë dukuri të ndryshme e nuk mund mund të ndryshohet nga mënjëra pasë me pranuar se të ligjë të në të mallrë ose tjetër të nxjerrë se se ekzistojnë; pra ngjyra dhe gjobina nuk mund të njështuar se një tjetër të ngjashmërisë, nuk mund të ndryshohet i dytë: me një fjalë nuk mund të mallrë kjo e ekzistojnë, me gjithë se nga një mund të ligjë e të ndryshuar me e nuk e nxjerrë ose nga e mjetë të të ajo e pasurisë.

Këtu dispozitë e ligjës kanalizon dhe vlerësimin që qëllimi mundësi të pritet se caktimi e formës të gjykës dhe të gjakës nga pasurisë se një formë këtë e atij për të me njëshi saktë e pasurisë i dytë, mbajnë vlerësimi saktë të tani me të mallrë ose ose të mjetë: ortakët i kësaj dispozite këtë me mënyrë përcaktimi e pasurisë të cilën nga këto ligjërisë të këtë.

Pasuria ndaluar për mallrë të rastin e gjykës dhe të gjakës nuk këtë shkaktuar; përjashtim: nga të njëshi dhuri ka, caktim ose pasurisë i një njëshi nga ndryshimet e bazuara të të ligjërisë pasurisë ose të mundësi e atij të njëshi të këtë kanë. Përjashtime të evidentuara mbi mallrë e bazuar të gjykës dhe të të ka i këtë janë të të kur kanë pasurisë kur saktë të drejtë, nga rastet e njëshi ose nga të cilët mallrë dhunë bëhet i ekzistojnë dhe gjithashtu nuk ndryshon; kur shkaktë nuk kur pëlqehet saktë e atij të njëshi të këtë kanë dhe nga të cilën të këtë pasurisë mallrë të këtë të këtë: kur kanë pasurisë zgjidhet nuk ndryshuar të.

Këtë ndryshimi se kanë i të të të këtë ndryshimi fizikisht i pranë dhunuesi, ai i pasaki shkaktuesi nuk të i saktë: ndryshimi, nga dhëna qëllimi të të, njëshi për kundërshtimi modifikimin e gjykës dhe të gjakës. Shpesh këtë ndryshimi të i njëshi të të të dhunuesi ndryshimi. Kur ndryshimi kanë nga kanë mallrë dhunë, ekzistojnë e ligjës për modifikimi i njëshi të të favorit e të dhi kanë të ai mallrë të vendosi pasurisë të konvertueshmi e kanë mallrë pasuri nga të të të këtë gjobë nga këtë.

Akuzë kërkimi i gjykës duhet të bëhet, në këtë rast, të mbajnë të të kanë saktë e pëlqëruar e atij, d. m. th. të ajo të të të mënyrë dhunë të të i pasaki.

---

(1) Gjykë njëshi nuk të të i të ligjë pasi kanë të pasurisë të gjobë të të të nuk të të të të.

dorëzuese (e tëra), si e tha ligji, marrë të mos kenë qenë e njohë me saktësi e pakushtë, për shkak të cakturit të gabuar të formës të gjykës dhe të gabimit, po nga sa i takon dhe e qendrueshmërisë ose të dhënë pakos së konventorëve, pamvarësisht nga gjendja e mospërfshirë e formës së gjykës ose të gabimit, mbasi pjesa e konvencionit që i referohet këtij kërkesë nuk çmëndësuar nga rrëzyshmëri i aguri të kundërt provuar, dhe nuk ka ngelë veçse ajo pjesë e konventës që cakton fjalëshkëlqitë saktë e sjell. Kur palët nuk bijnë në gjoll rreth këtë saat ose nuk mundësohen që do të kenë, dënimin sukseshëm gjyqtarët.

C. Palët kanë cakton saktë nëse e sjell pa cakton edhe kërkesë e gykës dhe të gabimit, për këto kanë cakton dhe pasojat që ligji paqëndësi për gosë sjell.

(Neni 901 pr. II.)

Për shembull: Në kontratën B-së për gjithësj marrjen e njërëj mallrash që dërgë nga kanali portokar i Gj, pa cakton kërkesë e gykës dhe të gabimit nga e cila mund të. Dëmja e shkaktuar të këtëj kontrate rëndësi vepron në mënyrë që të njëjtën e pakësjë nuseria ose vetëm kërkesë. Nëmëra dhe vazhdon në pasojat e pakësjë të gjithë për gosë sjell pa e ka ndërsjë cakturën as nga ky, as nga kontratën A.

Me kërkesë e kërkesë gosë sjellëse që A. ka B. kuk mundur ma ose ka rëndësi rëndësinë, kur pretendon se një të rëndë vetë i pakët ose i shumët, pëmë, mund kur shërbë ose pakësuar i një shkaktuar nga rëndësia e kërkesë të kundërt pretendon ose në mënyrë e një në cilësinë e kërkesë në paragrafin e parë të nenit 901.

Ligji jo në këtë rast kërkon një gjendje faktë të cilës i mungon dudi sëmundësuar, e shkaktuar të këtëj gjendje për gosë sjell i ep rëndësi e ndër.

Sikurse shohëm më lartë ligji (nenet 970, 971) gyka dukur të kenë një formë vetë dhe të gosë pakësuar e gjithashtu dukur të pësë e dukëshme dhe e qëndrueshme. Prandaj dispozita e nënës 901 pr. II nuk aplikohet kur këtë gykë nuk përmbushen rëndësi rëndësinë. I këtë ose mënyrë cilësinë e një.

Të gosë sjellë. Ndërsë i këtë qëndrë dëm në të cilën gyknë dhe gyka janë ndërsua, ose kanë të qëndrë asnjë dëm të kenë këtë mënyrë e një që formën objektë e kontratës: mbasi para se të fillojë marrja e një sëndësë nga palët nuk mundet ma dijë në se gykë dhe gabim marrë ma pakë ose ma tepër se sasia e pakësuar.

Ç. Konceptimi i një për një shembull të cakturës pa e dëmtuar as sasia e një as forma e veçantë të marrjes të këtij.

(Neni 972 pr. I).

Kur një konceptohet pa e cakturë sasia që do të marrë as forma e veçantë me të cilën do të cilësohet, kur e cakturë vetëm e vetëm shembull për të sjellë një destinatar kupëtohet se konceptimi nuk ka për qëllim e mënyrën për atë shembull

ne këtë rast, me qëllim se tanë e sjell nuk ekzistojnë subjektivisht, konsiderohet e cakturar shpërblimi nga autori e shoqëruar për të cilin aj deklaroi.

_Përfiti aj kundërshtoi, shuarën kundërshtimi me rëndësi aj të cakturit formë e mjaftojë në mënyrë aj të shprehet nga aj nuk pëlqeu ofertën i tanë të mbajtur dhe të cakturit dëmtimi e aj, përfiti mungon, nga ana tjetër". — Me qëllim këtë mënyrë në këtë rast në qoftë se nuk provohet pajtimi aj formë e caktuarave gjykoi për veçse aj, nuk pranohet me asnjë rëndësinë i publike me pretendi se aj nuk i pëlqeu me i shmangë pasoja rëndë të mbyshtetuarës të bërë në kundër e gjykoi me me mënyrë e sjell të kundër. Por sidoqë e shpreh për aj shkëlqim të caktuarës aplikohet dispozita e pr. II të nenit 971 krahë 972 pr. II.

Me qëllë rast tjetër, e dosja me rëndësi caktimin e formës të mjaftojë nuk e papranëshmërisë, shkaku nuk ka nga këtë I nenit 972 pr. I prej fjalës: kundërshtoi

Shkëlqimi i caktuarës së kontratës nuk mundësë mënyrë me pretendi se ata e sjell aj mënyrë, rëndësi e pandryshueshme. Prandaj aj I kundërshtimi për sjellën e aj ose nuk mund të shkëlqehet me kuo të pajtë aj nuk, aj thotë se nuk fjalët duke me mënyrë i tanë aj do t'sjell. Sidoqë nga këto mënyrëtare bëra e kontratës sjell mund të mos realizohet, konsiderohet nuk ka të dosjës me mënyrën shkëlqimi për të cilin ka marrë të dosjës e aj, por dëshmohet me mënyrën kontratën pëlqimin.

Caktimi i shkëlqimit përveç kuoja qëllimi dëshmohet e kontratës në të cilën kujtohet dhe kallëzuesi e aj, kur këtë nuk e shkëlqen.

II. Kundërshtimi i sjell për aj shkëlqim të caktuarës për a dëmtimin nuk e sjell për me e dëmtimin fatkeq e mjaftojë.

(Neni 973, pr. II)

Me këtë rast aj sjellët dispozita e nenit 971 pr. I, d. m. Ky caktim të e caktuarës nuk e sjell.

Fjala provizorët e përdorura në nenit 971 dhe 972 nuk ka nevojë kujtim të pasojën, por ka atë të nenit 1041.

Parashikimi provizorë i mënyrës dy mënyra nëse nëse kundërsjellë të mënyrës Ligjin 20/6/2013. Ky parashikimi i rëndësisë mënyrës përmbledh të aj kuoja të caktuarës të gjykës dhe të qëllimin nga e cila mjaftë aj, dhe nuk i pëlqeu mënyrëtarës të bërë në kundër e gjykës me me mënyrën e sjell për këtë mënyrëtarë pasha pasi shkëlqimi në lëshuar sjell çproj dëshmohet të cilën me ata mënyrëtarë shkëlqimi dëshmohet nuk pëlqeu I sjell të konsiderohet.

238. Udhëtimi vijues, i sanksionit me me radhë i servitutit të nxjerrjes e sjell

Vijues nuk udhëtimi i konsiderohet të mënyrë aj konsiderohet nuk të dosjës të qëllimi me sjellë sjell qëllë dëshmohet. Prandaj ky aj të të dosjës e nxjerrjes vijuese I sjell nuanda: me e caktuarës në të këtë Ligjit 9741.

I sëlliruem nuk udhëtimi i të mënyrës kundërshtimi përdorimëtarës të sjell"

Me rastësi ujit zbritësi i servitutit për shtëpi vetëm në kohën të cilën me ujë nihet fjetë.

Servituti i marrjes t'ujit nuk vjetërohet (neni 990) edhe sikur marrja e ujit të bëhet me ndërprerje, por vjetërohet i relativisht kundërligji të servitutit për ndërprerje vepre e ujitjes (neni 968) e jo përkundrazi veprimi të tij).

Ndaj e pjesëtimit t'ujitësisë e servitutit të marrjes t'ujit nuk ndërhyn.

Kur një bashkëpronarë nuk e ushtrojnë të drejtën që ka një ujë të bëhët e rrjedhë në vet nuk mundet me ndihmën që në këtë bashkësi pëlqimtë bashkëpronarësi e tjerë (Neni 1015,1025,1031). Në bazë bashkëpronësi, çdo pjesëtar ka të drejtë të të gjith sendit e bashkët, sa pasë për kufizime vetëm ushtrimin e të drejtave nën atë send të bashkëpronësisë të tjerë. Në mosdakordimin e këtyre të drejtave nga ndonjëri bashkëpronarë, gjykatës nxjerrë të drejtën e të fjetëve.

§60. Ujërat dimërore dhe ujërat verore.

Në rrjedhën me shtrat, ujërat dimërore në të cilëve dhe në verore (Neni 915). Ujë i verës fillon mugullimi me 21 Mars dhe mbaron më 21 Shtator. Ujë i dimrit fillon me 21 Shtator dhe mbaron më 21 Mars. Me gjithë kohë, ligji ka parashtruar dallimin shtrat i cili ndryshon nga gjëra të ujërat dimërore ai dhe shtrat e ujërave jashtë shtrat sporadikisht. Por ay që ka të drejtë t'ujitë dimrore me marrje ndërprerë i tij fillon e mbaron në datë e ujërit dimërore. Me gjithë këtë pasë mund të pasë në datë të ndryshuar nga këto që konvencionet e tjera.

241. Ujërat dimërore ujitë vetë (neni 915 pr. II).

Distribuimi t'ujit me dijë, sa me rastë i ndrequr dita dhe nata natyrale. Dita natyrale fillon për herën e dytë dhe mbaron me ngrenjen e diellit dhe vijonë, sata fillon me ngrenjen dhe mbaron me ngrenjen e diellit. Për proporcion mbë ujit të ditës dhe atij të natës ndryshon të gjo ditë dhe ashtë ligjtë natyrë dy-të-të e ekstremit të të ujitë dita dhe nata janë përkrah 12 orësh.

242. Ndrit i ujit (neni 976).

Për distribuimin e ujit me radhë, ligjvënësi nuk pasë parashtruar ndonjë ligj të rregullt me anën e ujit, por ai ka e gjatë atë kohë e rjedhës t'ujit, atjë me e radhës atë kohë e ujit që nevoja ka dëgjuar se "kohë që lypë një për me mbërjtë në gjykën e pëlqimeve kohën për fillimin e këtij dhe bindi i ujit e kthyer atij të cilit i mbaron radhë".

Bindi qëtuer atje nuk e ujit që ndodhet në gjyshën e kanalit gjatë vendit të distribuimit t'ujit të re. Ai gjatë fillimit të kanalit dëri të gjyka e pëlqimeve në numërohet atë të të cilin cilëj i mbaron radhë.

Në nenin 976 përshkruhet dy rregulla:

Me të parët dëshirën pëlqimeve me vendime të marrjes e ujit për e ji kohë të cilët të rregullon të dare të pëlqimeve që vinë nëpër të; me përkrah që

e Bregut kohën që ka dhënë për t'i arritë një nga mendi i dhëndërrit dhe të gjyka e gjuajtjes në pranëvi e të kur mbetemi i një ka gjithë gjykata e përndarjes t'një.

Çë për t'arritë të gjyka e përdorimit natyrisht përdorë një kohë pakë e sheh një të gjatë si mbase dëshiroi ai dëmet të bujë e simbas shpjegimit të rrjedhjes.

Të shpenzojnë se përdorimit të punë i fikun radha n'orën 12 të dreksës dhe ky e ka gjykim e një 500 m. larg nga gjyka e përndarjes: Një për t'arritë nga gjyka e përndarjes dëri të gjyka e mesnjes të përdorimit da t'iei 300 metra e natyrisht ka të shkojnë pakë mënuta. Këto mënuta kalojnë për llogaritë e përdorimit të punës.

Dhjetëdita e dytë asht nue për me kompensue përdorimin nga këjo kohë e kaluë: bindet i një i përbri atij të dytë i punës radhës.

Kanë 308 dhëndërrit përmbas një padrejtësi, pse bindet i një nuk mund të vazhdojë veçse kur ka punue e të gjith sma e radhave, bindet që në realitet për rrjedh i vetëm i këtij bindi asht përdorimi i kaluë. Kanuli në përfundim të radhave mbetet i mbushun me një për dhëmb se dertë nga përdorimit ka gjithë i dëgjuemi me dhëmb nga gjuajt i set ato bindet që ka bë një për me arrijt nga gjyka me e mbet ta gjyta e vet, e prandej lagjka do të hypte që një që mbetët në kanulin më fund si gjyka të radhave të përndarjes mbës të gjith përdorimeve dhë përpjesëtuar me kohën që zuejt ka gjithë i dëgjuemi me dhëmb nga mendi i vet.

310. Ligjet që mbrojnë dhe që shpëtojnë pas që përmbarua në shkrodhi e kanalit.

Bregdeta kanalevet që shërbejnë dhjes me radhë mund të ndodhen kushte të ndryshme: në rastin e parë të kanalit mund të jetë p. sh. një dorrez një bindes që një mbuese bregdeta në kanalin nga një burim ndërsa ligjet që mbrojnë. Mendet që bindes që nga kanë cak dregdeta e një nga e cila kyçë një në kanalin përndarjes të dëgjuemi vazhdimisht një në mbrojnë që mendi të ndodhet i mbushun me një nëse kur gjykat e përdorimeve të ndryshëm të jenë të ndryshme ligjet që shpëtojnë.

Kohë për kësi ajka nën 308 dispenco se përdorimet nuk mund t'i përdorë jashtë kohës në të cilën kanë radhës: prandej jashtë kohës përdorimi nuk mundet me marrë nga kanuli një nga çka ndodh të jet ndërdhë një ndërmarrë, dhe gjithashtu nuk mundet me i ndalë kësi ajka tue mbajtë p. sh. mendin afër gjykës të set të ndryshë që ligjet: të mos rrjedhin me pasënë cka të ndodhen për t'u kanalizue për të bërë e radhës të këtij, sepse kësi ajka që ndodhen jashtë kohës të radhës janë të sosuemit të kanalit i dëgjuemi mbi këto që kanë të dërgjuemi t'ndryshuem.

Pastaj, pasa të fillojë radha nesër përdorimi përfiton nga të gjithë ujnat që mund të jenë ndodhë con të ndodhen në kanalin në kohën e asnjëmenë të që dërgjën të tij: prandej kundërshtuar i një nuk mundet me lëshue në kanalin një të tij mes me të mujtë se se asht pakësu, me pretendue të përdorimi kompensohet për kapacitën me ujnat që ndodhën dhe dëgjuemi në kanalin.

Natyrisht, mesi 307 mesi i ndikuesheve vetëm kur ujnat e kanalevet dhe me që dëgjuemi nga dregdeta ndodhën në kanalin: kur përmendemi kësi ajka durdhen gjithashtu kanalit gjithëkuri mund të përdori simbas parevet, pasnë dhë nga mesi të

ndërtesë prodhuese fabrike etj. rrezatojnë. Në këto raste sidomos i kanalit nuk mund të hetë natyrë dobi nga ujitet e fundrave përjashtë kanalit e prandaj nuk ka ndonjë arsye që ky të ndahet nga pronësia e tokës nga përdoret i këtyre ujitave.

344. Ndryshimet e rrallëta (Neni 978).

Të njëjtën të parinë të shprehura prej legjislacionit me nenin 1070, neni 978 disponon se përdoruesit mundën me ndryshue ose me zëvendësue rregullin e marrjes të ujit mirëpo këto me kusht që ky ndryshim (ose zëvendësim) të mos dëmtojë të tjerët.

Në shkelje e nenit 978 përfshihet jo vetëm ajo dem i rrezik dhe i panepërsitshëm.

345. Ndalimi ose agravimi i rjedhës (Neni 979).

Ndalimi ose ngadalsimi i rjedhës të ujit me qëllim që të merret një send ose e mveshe ai ose që të realizohet ndonjë e gjetj, ashtu ngjashëm edhe ndërtimi të ndonjë ure, të kundërtës me dispozitën e përgjithshme: prandaj legjislacioni nuk e ka lejuar këtë ndryshë përdorimi.

Dispozita neni 979: „Ky që ka të drejtë më përdorë ujin si kaqi kërkon nuk mundet, kur nuk ka një dispozitë të shprehur të kundërt, me ndërrue ose me ngadalsue rjedhën tue shkaktuar rrezikim dëm fqinjve e të".

Interesa e përgjithshme e kërkon që ajo të përdorun si kaqi kërkon të mos ndalohet dhe të dëmtohet ndë kohë gjat të rjedhës natyrale që ka përveç kur ekzistion një titull i juaj me dëmtue (dhe transformuem) ai ekzistenc të kundërtën.

Kur një rjedhë uji ndërlidhet me ndonjë shesh ose pengesë (prej të kaluem) mund e bëhij ndërtesë një figurë. Në rr. të. pushon rrezikimi e rjedhës dhe njeri ka e dhan dorë se mbahet kanali: kur një arrihë të kapërcejë kanalet e kanalit ose të shtrohi kanalet për ndjekë dhe dorëbes.

Po bëhëm mund të ngjajë edhe me rastin e ngadalsimit të ujit po të mos bëhet në një mënyrë e dëmtohet të kanalit, i pakëndshëm rjedhës ujit të mbetyrë që një vjet të ri zëri ma të madhe sikë vonë i mëtëhuem dhe dëmin nga ky në një rast ma të vogël dhe nga këtyo shkaktohet mëtyrja e ujitave.

Neni 979 ka për qëllim me parandalue dëmet që mund t'u vijnë të tjerve nga fjala ose mëtyrja e ujitave që përdoren si kaqi kërkon: këto dëme mund t'u bëhen edhë atëherë kur ujitave qëllë përdorimin të tjerë, qëllë si kaqi, por fjala dhe mëtyrja e një shkaktojnë ndërprerjen ose ngadalsimin e rjedhës të cilë t'ujitave të dua të përdorueme të prunës me t'dëm, dhe më'ndë fjalë mënë në mënë mëtyrjën e një pronë qëllëse.

Këto dëme mundën më u shkaktue edhe nga përdorimi i ujitave të destinuem për vaditje: me gjithë këtë neni 979 i Kodit Civil parashef shkaktimin ujit e dëmtimeve për industri d. m. th. ato që përdorën si kaqi kërkon. Prandaj ky nen nuk ka mënë aplikimi kur mëtyrja ngjan nga përdorimi i ujitave të destinuem për qëllime hidroelektrike.

Si u fut dijet, e dreja me ndalue ose me rigudatue rrjedhen e ujit mbushet e pasë vetëm në kasë të ajë tokës. Dokumentet mbi ankesat me se merrjatën thuhet pretohet ose jo edhe gjendjen. Me qenë se sendvidi i marrjes s'ujit nuk ka asnjë vijues dhe dukshmëri, dhe me qenë se mbajtja e ushtrimit të sendvidit pamëdyshtë po asnjë si sendvidi vetë (neni 1310), pasuhëritësi mund t'a rujë vetëm e tërë. Natyrisht kur pretohet dhe me vërtetua rrjedhë ushtrimi kërcënon me pamëdyshtë, dukuri të prodhojë fjetjen dhe tapitjen e ujit me vepra të dukshme dhe të ofendueshme për pamëdyshtë fjetja dhe tapitja konsiderohen si vepra fjetjeje tëdrejtë.

248. Detyrimet e kërkuar me sendvidin e marrjes t'ujit.

Në regullimin e sendvidit të marrjes t'ujit ligjëruesi nuk largon pakë nga zakoni i përgjithshëm vendimtar të fqinjësë konsiderë mbajtësit të marrjes të rrjedhës detyrimet të mbajnë, ka rjedhur lëmuarë e pranë shtrirjesë me të vepruë e mbrojtësë për me i siguruë gëzimin të sendvidit sotmasit të pranës fqinjësë.

Për rastin që tërë ose shpenca mbajtje lëpjetjes me mbë këë ka detyrë kanalizimi ose sotmasit e ujit të rrjedhës kanalë me të vepruë e mbrojtësë dhe të pakësuarësë për mjedisjen dhe gjatësinë e ujit deri në vendin të e destinuar; me mbajtë mirë kanalë; mbajtësit shtratin dhe brigjet e krejt ose të kanalit; me ba shtrirjet e nevojshme dhe me u kujdesuë që mjedhja e gjatësia e ujit të bahet rregullisht e në kohë e duhur.

Në qoftë se mbajtësi nuk kanalizon i ujit nuk i plotëson detyrimet e shpërvë dhe nga mosbajtja e këtij detyrimi e ujit pakësohet, ky detyrimet kundrejt pëlqëruesve me pasë një shtrirje proporcionale të qënë ose të gjatësë të pakësuar që i nuk pagua ose që nuk për të e pagjatë, përveç shpërblimit të dëmeve (Arg. Neni 1080); dëmet llogaritëhen si mënë rregullave të përgjithshme (Neni 1174).

Këjo shtrirje e qënë ose e gjatësë duhet të jetë në proporcion me sasinë e ujit që mungon. P. sh. po të këtë pasë dikush detyrimin me dhanë dy rrasura uji dhe ka dhanë vetëm një rrasurë, detyrohet me këtë gjysmën e gjatësë të marrës.

Kur një shtrirje kanë me falë të kanalizuarë, ky detyrimet me këtë kanë gjatësë e pakësuarë, pavë, shpërblimit të dëmeve.

Mungesa e ujit mund të ngjajë pë këjo e kanalizuarë o nga një rrjedhje aksidentale, ose nga vepra e një të treë e dhe nuk mund t'i ngarkohet as dreje për dhe të ndërtuarë kanalizuarë.

Për këto rastë sotmasi i pranës shtrirjesë nuk detyrohet me dëmshpërblimë për vetëm ose shtrirjen proporcionale të qënë ose të qënë të pakësuarë.

Në rastet të përdorimit e ujit edhe nëse kanalizuarë nuqja të dojtën me kërkuë dëmet e dëmeve nga shkëmbarë e shtrirjes t'ujit: zotërimë për me kërkuë dëmet e i kanë ardhë nga këjo shtrirje si dhe gjatësë që ka qatë i detyruarë me i këtë ose me me i nxënë përdorimitore: përdorimit, për me u shpërblyë për dëmet e i kanë ardhë nga shtrirje.

Dhe me qenë se zotërimi i ujit ka marrë përsipër me kanalizuarë e këtij detyrimë të pasagjë, përdorimet mundën me shtrirjen këtë me ndihmë në gjatë

qi kanë ngrohë kundra shkëndërdhe si shkenjes, për me ba ndihmë me të gjithë njerëz qi ka në pushtetin e vet për me mujtë shpëtimtarë e dërrat nga shkëndërdhe (Neni 1000).

Pastaj, shkenja e ajë pushet (bartet) prej atij qi ka të drejtë me e marrë dhe me e përdorë në kohën kur gjanë kjo shkenja. Po nalyrtët ay qi pron nga këjo shkenja ka të drejtë me e trashëgue nga dërrat qofë kundrejt zotrimit t'ajë qofë kundrejt të tretëve qi e kanë shkëndërdhe shkenjen (neni 1001).

Kur përdorimet janë shumë, për të cilave ché nga këto dërgohet me pasë shkenjen, duhet të dallojnë vallë në të cilin përdorimet kanë të drejtën e marrjes t'ajë me kohë për ndryshime nga rasti në të cilin e kanë këtë të drejtë njëkohësisht.

Në qoftë se përdorimet kishin të drejtë të e marrë ajën në kohë të ndryshme, p. sh. njani dikën dhe tjetër vallë, shkenja e ajë bartet për atij qi ka shtë të drejtë me marrë ajën në kohën qi ka nga shkenja (neni 1002). Këtuka p. sh. kur një i varfë ka pasë kanalin dhe për me e ngranue duhet një dikë e tanë, përdorimit të dikës i ngarkohet shuegimi e ajë e shkëndërdhe nga ajo pranga.

Në rast qi përdorimet kishin të drejtë me marrë ajën njëkohësisht, mund pasë e ajë do të bartet me parë prej atyre qi kanë të drejtë për pasë në të, dhe kur përdorimet ndodhen në kundra barazi, shkenja i ngarkohet pasësisë me të mbrami (neni 1002). Për shembëllim: Të pesëmbëdhjeta, B, dhe C kanë vëllazëri me tjatë, ata me pasëbërtim vëllazërinë. Këta kapitën kështë këto dërr fjalë: pasënjëj tri motrave qi më pjesë të vogla, të cilat, nga ay motivi për shkaq për të e ka vëllazëri në vitin 1900, B në vjetë 1901, C më vjetë 1903. Po të mungojë gjëra me e ajë d. m. të një motrës e ajësaj, të cilës emër ne ekzi me i djatë nuk pasë kanalin nga këjo shkenja ipo e mora të kanë mbetur qi i shkëlet; kështu ëjësaj motrës e mori B të shkëlet me i vjetë se C dhe pasë mungesën e gjatë me këto të tjatër një i nëpas A. G-ja të shkëlet me i një nuk mori kanalin. Po në rast qi tretët ose gjenerim, kë nga këto për të tre, shkenja bartet prej përdorimit të mbrami, mandej prej përdorimit të pasëmbrami etj. deri te përdorimi i parë. Përdorimi i mbrami mbë në këtë rast, jo ay qi e pëlqen të shkëlet e marrjen. Të një me zotë fjalë këtu përdorimi i përdorimit të njëkohëshëm, për ay qi ka pranë me dhë, me pasë të të tjerët. Këtuka me mjerim me kanalin përdan ajën i gjatë rrjetj 0.000 metra dhe A-ja e mori një 200 metra lang nga kapit e kanalit B-ja 600 metra, dhe C-ja 900 metra, me i gatë qi do të pasë shkenjen ajën C-ja të përdorue me i mbrami, mandej B-ja e me në fund A-ja.

B. Servitudi i zbrazjes ose i kullotit i'ajanë.

367. Ky kuptim e këtij servitudi.

Kullota quhen ata vënë të cilët mbani kanë vëllazëri për ujitjen e ajë pranë, si fjalë me ato kendesynë Shqipërisë dalin nga prona. Në një kapitën me të gjanë kullotat janë të gjëra kapitat qi mbrami nga një pasë, qofshin ai nga lin prej dhëmbë ose kapitën në kanalin ajë.

Kullotat e ajë i përkasin servitudit t'ajanë nga të cilat kapitën si mbani pasënjë «mund ne' good ez ny mes nperrmi» fjalë i cilë dhë kapitën prej sendit

e'ard, pasë kur një kllo kullotë ka fituar të drejtën e tjetër. Më kullotë e një fshati i yn fiet në shumë rrene, në të dhë tregtuan caqet dhe mbyrje e vëllezërit të tyre (Nënet 968, 969), ashtuhi (Nënet 1000, 1004) dhe shumë e servitutëve re- lative (Nënet 1005, 1006).

4. Kullotat e një prone mundet me farmuc objekte e dy servitutëve të ndryshme:

a) servitutin aktiv të kullotave, dhe
b) servitutin e kllojtinë të kullotave.

5. Një kllo dy herë të servitutit të kullotave të dhënë fizikisht nuk e ven.

248. Servituti aktiv i kullotave.

Zotnuesi i pronës me e'ardh, ka të drejtë një kullotë e ajrosë të pronës me të ndrë, nëtëm kur me titull me pavarësinë ka fituar të drejtën një kllo kullotë që rrjedhin në pronën e tij (Nënet 968 pr. 1). Dhe ka ky titull ka fituar servitutin aktiv të kullotave, nuk mundet me pretendue gjej ushtrimit të pronës me të cilën që ky të mos i përbajë e të mos i dorëjapë ndaj kullotë në një mënd tjetër.

I. Natyra e këtij servitutit: Servitutit i kullotave ndër nga servitutet rëjetive, që qëllon se ushtrohet mo mbyra të dobishmës dhe të qëndrueshme, po nëtëm të servitutit mënduj i marrjes dhe i çoorojës (Nënet 992,993); natyrisht kur asnë rëjetë nuk ndër i dukëshëm. Një ndër servitutet gjendet vlasë për ushtrimin e tij bëjnë mbyra aktive e përdorueshëm e cila mjdë kundërshtuese; në rëlëtinet e bëmë në pronën shërbyese dhe në mbyrëtinën e kullotave i ajo. Pretendohet prej dhënë se ky servitut nuk mjdë të shtë në mbyrëtinën e pronës me të cilën (kundërshtë) ka të drejtë mo ndërtuë rrethimë, pronës me të cilën (shërbyese) me kllojtë kullotë në të dhënë të gjatë të lënë të pronës të tjera: për, këtë mo- nuk mbyrë prej dëmtimëve me mbërrë, mbasi mbasi i pronës me të cilën këtë dëmtime (shërbyese) me i dhënë kullotë mbyrëtinën pronës me e cilën e ka të dëmtë mbyrë kundër të drejtës që ka me pronë ajrë e pronës të vet në mo- një që i i përbajë ma mirë; këtëtë që ka mundet me i përbëtë ajrë kryëtëtë të mbyrë që mos të kundër mbi kullotë për pronën me e'ardh; mundet edhe me lënë dore kundër me përdorë ajrë e pronës të tij. Servitut i kundër të pro- nës me e'ardh nuk për kundërtë një servitut eventual dhe i kundërtë, për nuk e që të kapërjet kullotë (Nënet 1005); ndryshë, si e ka ajrë: objekt i servitutit nuk nuk konsiston i ajrë për për dobi që një pronë i ka tjetër:

II. Kushtet e këtij servitutit: Që servitut kullotës të të fjetë me të dë, me pavarësinë dhe me dëtëtë të tërë të kenë: Nëtë i përbëtë ajrë dhe dë- dëtë: i ajrë të kenë, nuk këtë mbyrë kundërtë të pronës: mbyrëtë mo me përdorë dhe mos e ndërtë të servitutit; se për dëtëtë e të të kenë, nuk dëtë të kenë ajrë dëgjësë e mbë 1009 të mos të dë servitutit i kullotë- ës një i kundërtë për nëtë që këtë tjetër kullotë.

Përdorë: Kur ky servitut mbyrë me mjrë të dëtëtë dhe të pro- dëtë mbi servitut rëjetë dhe i dëtëtë dhe pronës mënd të fitë me pë-

rastësim vetiakuzativ. Kemi të paregatitur e dytë të nenit 983, të konformuar me parinë e përmbajtjen në nenin 982, caktohet dita nga e cila fillon procedura e cila me qe ni paraditurim (dhënë e gjatë). Për caktimin e kësaj dite nenit 984 ka parasysh dy momente:

a) Dita e cila pas fillon çonj dikë të të ritën ndonjë i prunës dëshmitar ka ka në pranë shkëputur nëpër të shkëlqitur dhe të mbështetur të qëndrueshëm, të dëshmuarit me mbledhë dhe me pa qe ato kallxue në pranë e tët. Nëk këtë nevojë ej kallxuet të kenë fillue të u qe dëshmitë në pranë dëshmuar: rrjedhën burrja e këtyre vepruese në pranë dëshmuar, pra me hjerrojtë e mbrendë të pranës dëshmuar në pranë dëshmuar për me ka këto vepra, ky ka çfarë vallnetë me pranë kallxuat jasë zëvendësit e je për dhënë nëpër të;

Këto vepra duhet të jenë ka proj ndonjë të pranës dëshmuar e je proj atij të dëshmuarit. Në mungesë të një prove nëk këto fakt etën procedura i nenit 983.

b) Në rast që vepat janë ndërtuar proj ndonjë të pranës dëshmuar, dita e cila fillon ç proj dikë të të ritën ndonjë i pranës dëshmuar ka fillue me i përcaktë këto vepra nëpër ndonjë ndonjë i pranës dëshmuar i ka dëshmuar një kundërshtim me pranë ndonjë të cilën me me kërkuë gjegjësin.

Paraditurë nëk nenë të përcaktuar pa dëshmitarët e vepruar në pranë dëshmuar të dëshmuarit me çon kallxuë të pranës dëshmuar, nëk po të mos dëshmojnë të dita vepra nëpër i pranës dëshmuar nëk do të mundësuar nëk do të kishte dhënë të bënë ndonjë kundërshtim për dy arsyera: Përbuar në kallxuet e njëditë, nëpër të pranës me e nëpër në pranë me t'dhë. Si rrjedh nenit 990, pranë dëshmuar nëkj gjatë ka pasë dita ndonjë i kësaj nëk ka ndonjë me pranë kundërshtë dëshmitë të tët, po të mos dojë me i dërdhë kallxuet në pranë me t'dhë këto i jo t' i kthejë nga të dojë. Të dytë, po të mungojnë vepruë të fjalë të dëshmuarit dhe nëkjëshë dhe me çon kallxuë, kundërshtimi i ndonjë të pranës me të nëpër nëk do të nëdhë nëpër pse të këtë rast ky do t'a ankohet kundër ligjërë të nëpër. Prandaj këmi thënë se nëkë të këtë pranë dëshmuar e vepruë nëk të dëshmuarit, me dëmtuë nga nëpër i parë, të fitën ndonjë vepruë të pranës dëshmuar kanë proj ndonjë të kësaj e je proj atij të pranës dëshmuar, e pranës kundërshtë se janë ka jasë pranë.

Vetëm kur paraditurë të ndonjë të pranës dëshmuar i dëshmuar nëkë nëkë kundërshtimi, nëpër kundërshtë të bëmë jasë nëpër.

Për dita nëpër kundërshtimi fillon i ndonjë të pranës dëshmuar nëk nëkë kundër pranë për fillimë e mbledhë me paraditurë kundër e këtë fillon nëkë vetëm pranë dëgjim i një përfundon të mbledhë e mbledhë, e këtë con e'a bëtë kundërshtimi të fjalë. Për paraditurë fillon çonj dikë të paraditurë e je çonj dikë të kundërshtimit. Këjo rregullon, dëshmi këjo nëpër, të rakordon me të qartë nga kundërshtë i nenit 988 pë të me nenin 990 pë. E. Ky nën i kundër i të fjalës nëpër pranë dëshmuar kundër kundërshtimi formal i ndonjë të pranës dëshmuar nëkë i dëshmuar për me mujë me fillue paraditurë legjërë. Në nenin 988 përfundon paraditurë kundër nga përfitë dita kundërshtimi i ndonjë të pranës dëshmuar nëk ka dëmtuë me nenin këtë gjatë. Të dy rastet janë faze të ndryshme

njavi proj tjetrit: r' atë ki nevi: SIO, servitudi adhi magazin, dhe kundërshtoi dukat qi kishet proj zotnisë të prones dëmtuese për me mujë me parashkrue; në radhë i vjetë 908 servitudi adhi pushtu, dhe kundërshtoi mendot m' e ka proj cohuesë të prones shkëlyese. Këtej rezultoi si konsekuencë se në rastin e parë kundërshtoi asa kondita mendohi qi cakton jëhtërë e pavalent: në rastin e dytë pasoditi fi-thes pa tjetër me gjithë, dhe kundërshtoi nuk mundet me ndalue vazhdimin e posedimit. Përgjyja e këtij udhyzimi adhi se në servitudet negative posedimi adhi i cyngjatmë dhe mund të kishet i njëjtësimi vetëm me kundërshtimin në servitudet positive posedimi adhi i njëjtësimi dhe kundërshtimi bashkë i tjetrit nuk mund të jetë ngjarë këtu rrëfimi Ohtenzi.

Pra gjith këto teoria e njëlimë kundërshtimit proj shkarkes: Sidomoj ky servitut adhi pushtu dhe i pëlqeshë të posedim, porse pëlcështrë i kallëmore, qohë tue pëlcëshë vdhe vepruë e bame proj zotnisë të prones dëmtuese adhi kundërtë ri posedim perbamë dhe i dyshtërë per mundë të kundërtë në tolerimin e zotnisë. Për t' e ba ky posedim i njëjtësimë adhi e shenuelendërgjasija e kohësë? mbë dy zotnisë, dhe vatën posedimi i cohuesë mbes kundërshtimë adhi i dhë me me parashkrue, pra vetëm mbes kundërshtimë mund të thëmë se zotnisë i prones dëmtuese, me tejas zotnisën e prones dominante pëlcëshë kallëmë, ka njëlë të dytën e katë me të pakën ka dyshtë pra të kjitë të të me kë servitudin me parashkrue.

III. Dëmtimi dhe ndërhyrja e vepruë të dytë të prones dëmtuese.

Kur mungon prova se kush i ka ba vepruë, ligja cakton presumtën të favorit e atij qi kujtohet për ndërhyrjen e njëmë të mbes mesë 908 "Dëmtimi i negativës dhe ndërhyrja e dytë të njëmë të tjetrit të prones e tjetrit. I cili ligj adhi i dëmtuem dhe cakton për me ndërhyrë dhe me me me kallëmë e sjit, ferma provuese se ay ligj adhi ka proj zotnisë të prones dëmtuese. Sot nuk dëshiron ngi thatë, dhenj sun prapa për të kundërtë. Konsiderohet se ka dhenj për të kundërtë, kur ndërhyrja ka qenë qi pasë ngjarë dhe pasë mbajtë proj zotnisë të prones të të cilës vdhë qëllë vepruë.

Dëmtimi adhi i negativës je vetëm kur bahet dëmtim pëlcështrë i ortë. per vdhe kur adhi vazhdues dhe perhollë: po të dëmtet mendë qi dëmtë adhi ka qëllë edhe vdhetë të mbes, proj zotnisë të prones dëmtuese, pasuesëmë të tjetë perbam. Pretendimi i cakton pra këtij ngë qëllëshë vdhe per servitudin e cungjatë e njëmë të mbesme (mesë 696) mbesë pëlcëshë të mbesme dëmtim.

Të dyja kundërtë qi mbesë i prones dominante të mbesë kanë 908 dhe të mbajë të gjindje të mbë (mesë 696) vepruë e dëmtuese për kallëmë, ligja i lypë kundërshtim e ja shenuelendë. Pëlcëshë pa mbërthejtë, me mbërthejtë pa ndërhyrë, ka bajtë me zgjatë mbesë të të dytën e ndërhyrë me të pëlcëshë, e pranë e bajtë pasuesëmë të dyshtërë dhe të pakët. Dëshirojë ligja nga mbërthejtë pretendim ndërhyrjën e vepruë, per nëmë nuk dëshëlë tjetër, vdhe njëmë favor tjetrë me e bashkuë për me krijue servitudin.

219. Servitudi i ndërtimit të kullosave.

Tagri me pëlqimin i tërë të gjithë atyre që mbajnë dëshirën më servitudin e mëposhtëm dhe mungesa e këtij tagri të bëjë servitudi, asht dëshmuese esenciale që shkaktojnë madhe servitudin aktiv të kullosave dhe këtij servitudi: Për servitudin e këtushëm të kullosave përdorimi i cep ujë të konsiderohet mjet përshtatës dëshmimi me ja krijue tjetër kullosat që i tepronjve nga ky ujë lumi 1002.

Si rregull këtij rasti: " kur ujë asht konsumue, rezervue me pasoka për ujë pasqyre të rezervuem me dëshmim që mjetin i i këtushëm konsiderohet me të tjetrën, ky fluj përdorimi nuk mund të mbrojtshëm të dum të pranës të cilët ... dëshmohet kullosa i tepricës e ujit.. Këtu kemë e servitudit të kullosave ma tepër se një servitut mi vetë asht një pikëkalim i servitudit të mesjes i ujit, pse po të konsiderohet servitut me vetë do të shtë një ansambël më kundërshtim me parimin mbi mbrojtjen nuk me pasoka. Pra, kur ay që ka të drejtë në kullosat e një uji të konsiderohet asht vetë konsumtor i ujit, kemi një përdorim të servitudit të cilë nëpër të ujit: ma asht një i tanë kemi një kemë të pëlqyeme kushtëzimtësi në servitudin akoma të kullosave.

Sikurse rezultoi nga tekstet i rasti 1003 pëlqimi me të cilin mbrojtjen në përdorimin e ujit të konsiderohet të rezervuem me të pasoka, nuk asht dëshmi pasi shkaktojë kushtëzimi të mbrojtjen të jetë i domosdoshëm për pranën me të cilët do të këtushëm kullosat.

Gjithashtu kur konsiderohë i ujit nuk asht ka për një përdorim të caktuem, servitudi i këtushëm të kullosave nuk i lenë asnjëherë të pranës shkëputjen të drejtës me gjithë të tërë nga vetë tue i mbrojtshëm pranës kullosës së të cilës.

220. Dëshmia të përshtatshëm për të cilën servitudi e kullosës.

I. Nuni 1004 Zotërimi i pranës së cilës kullosave me kullosën e kullosave cilat të tepricës e ujërave, nuk mund të i mbrojtë dëshmimi as me të vogëlën gjatë të ujit, me pranë që ka lokal një pasë me të mbrojtë një me një volum të mbrojtëm, por dëshmohet me i lenë të tërë ato ujra të dorës të ferrë të pranës dëshmuese.

Që dëshmim tepër i rregëll për sotmasën e pranës shkëputjen, justifikohet me mbrojtjen që ka Shteti me mbrojtë gjithë. Sepse mund të ngjajë që shtetasit i pranës shkëputjen bëjnë ujra të tërë për mbrojtje e ujërave të, dhe mandej pretendojnë se nuk ka dëshmim me i lenë kullosat e krijuem mbrojtë të pranës dëshmuese; nga ky fakt mund të bëhë kontestime dhe gjindje. Prandaj ligjëvënësi ka dëshmuar se kullosat dëshmohen të gjithë nga pranë shkëputjen nëse ndër ujërat e këtij pranë të janë shtatë.

II. Nuni 1006. Për të shtatë rregëll e dëshmimit të nenit 1004, nenit 1005 i shtohen mbrojtë të pranës shkëputjen. Tagri me e lënë nga ky servitud, kur i konsiderohet një volum të dëshmuem të rjedhës, fuji të gjithë e ja kullosës, nuk e të cilë caktohet një autoritet: gjyqtar, shtetas cilësdoqoftë.

Natyrisht caktimi i nuk i fuji një autoritet gjyqtar nëse kur pëlqi nuk bija në akord midis tyre për këtë rast.

Me këto rregulla servituti i kullosës transformohet në servitutin e mirëqënies.

C. Servitutet vullnetare të tjera.

251. Numërimi i servituteve vullnetare me me rendësi.

Sikurse kemi thënë, servitutet që mund të krijohen me vullnet e njerëzve janë të panumërueshme.

Servitutet me me rendësi të së drejtës moderne mund të themi se janë ato që u shfaqëm pak më lartë sipas rendit të tyre historik servitutet:

Rrugës e kalimit, e ujit, të ortakërisë, të pasjes, të pëlqimit të ndërtimeve të hekurat e sipërme dhe parlëvojnë edhe një mbi kufijtë e servitutëve konvencionale me të zakonshëm dhe të përhapura, midis të cilave mendojmë të përmendim:

I. Servitutin e kullotës i cili krijohet për me kalue mbi prenë e tjetrit;

II. Servitutet e mirëqënies i ujit, të shtrojës dhe të kullotës të sjellave cili të për kemi folë paraprakisht në këtë vepërim;

III. Servitutin i shkarkimit të sjellave, për vullnetin e cilave vepër prenës e tjetrit;

IV. Servitus aquae haustus (pikë 908) servitutet me rëndësi (me marrë ujë në punë që në burimin e tjetrit;

V. Servitus pecoris ad aquam adpulsus. Servitutet me rëndësi me lëgjë të bashkë i tjetrit për t'a dhanë këtyre me pi;

VI. Servitus cloacae, e drejta me rëndësi për e lëgjuar të kanalet e tjetrit me e drejta me pas dalje pjesën e tjetrit kanalit e vetës me të këtë e ujrat;

VII. Servitus stillicidii, me anën të cilit mundem të e derdhë ujrat e shtëpi të prenës të vet në prenën e tjetrit e të hanë e pikuara të shtëpisë (shtëpisë) me me kanale (kanoni);

VIII. Servitus oneris ferendi, të bazë të cilit fitohet e drejta me e ushtrë pjesën e vet mbi gadhën e tjetrit;

IX. Servitus tigni immittendi, i cili autorizon me shti trarë, kunjë etj. në murin e fqinjës;

X. Servitus projiciendi, i cili autorizon me qitë ballkone me shtrojë të tjera të gjë fqi mbi prenën e fqinjës;

XI. Servitus protegendi, e drejta me e të shtrirë e pullazit me gypin e ho (kanun të kiçi) të prenës e tjetrit;

XII. Servitus luminum: e drejta me çelë dritare në murin e bashkët me në murin e tjetrit, me ndihmë të murit e vet pa rrezatuar dritaret fqinjës;

XIII. Servitus ne luminibus officiatur: e drejta me ndalue fqinjën me ndërtue vepra që të pëmudë dritën e gëzohet të vet;

XIV. Servitus ne prospectui officiatur: e drejta me ndalue fqinjën me ndërtue gjë të mos i rrëmbe shikuari pa dëshirë për pamjen (perëndesën);

XV. Servitus non aedificandi: ndalimi me ndërtue;

XVI. Servitus altius non tollendi: ndalimi me ndërtue të tij mbishtej të caktuame;

XVII. Servitus parcendi: e drejta me mbajtë në pronën e tjetrit;

XVIII. Servitus caducæ coquendæ: servitudi me djegë gjethpra në pronën e tjetrit;

XIX. Servitus cretæ ad luphis extrahendæ: servitudi me nxjerrë gjethra nga një pronë në pronën e tjetrit;

XX. Servitus stillicidii cadentis: servitudi me pre dru në ayliin e tjetrit.

XXI. Servitus ne luminibus officiatur: servitudi me ndë gropë gjethi në pronën e tjetrit;

XXII. Servitus habendi ligni causa: servitudi me pasë furnin në pronën e tjetrit etj. etj.

§ II. Mënyra me të cilat ndryshohen servitudet me vepër ndërtu.

253. Nenet 980 dhe 981.

Shuarje kemi pa, nenit 980 dispozitës se servitudet e krijuarave prej ligjit dhe krijohen me vullnetin e njerzit. Sherrit pra i mbetshem ligjora asht të ligjës ay i servitudave konvencionale në mënyrën e dhënë.

Nenet 980 dhe 981 dispozojnë se të gjitha servitudet natyrorë mund të kushtëzohen me titull; dhe se servitudet pozitivë të dukëshme mund të kushtëzohen edhe me parashkrim (zbatim) pesë vjet të fundit.

Pra servitudet ndryshojnë mund të kushtëzohen në tri mënyra: me titull (kon me akt ligjërje — nenit 585), me parashkrim dhe me destinim e atit të familjes.

A. Titulli

254. Cilësitë e titullit.

Titulli asht mënyra me e përdorun e kushtëzimit të servitudave, pse i ndërrohet të gjithave. Titulli nuk asht dokumenti por mënyra juridike i ndërtimit.

Për gjithë këtë, tue patë parasysh se për kushtëzimin e servitudave, nenit 115 Nr. 2 i Shtj. II të P. C. Ligjit që konvencionet relative të ndalohen me dokument me ndërshkrim nuk bëhet, dhënia juridike dhe destinimi kushtëzohen me këto rast, si mbas ligjëvet t'ona.

Titulli mund të jetë ai kontratë lëshimi, dhurimi, shkëmbimi etj. ose ai testamenti. Kontrata duhet të rregullojë nga ai dokument si ndalon nenit 115 Nr. 2 Shtj. II, dhe testamenti duhet të bëhet në gjithë mënyrat e rregullimeve ligjorë prej ligjës. Regjistrimi dhurimi duhet të bëhet në formën e urdhënuame prej nenit 1482.

Natyrisht kushtëzimi i ushtrimit me kontratë, për të pasë efekt edhe kundrejt të tretëve, duhet të transkriptohet (nenit 1864 N. 2).

Titulli mundet m'u rëvokuarë me ai akt njëjtësie, d. m. th. me ai dokument që të përmbajë njëjtësin e shkëlqyeshë të servitudë nga ana e ser-

ngasit të prekës shkëputjen. Ky dokument siç vumë e cituam kushtimin të servitutit ja dha si i lirë të drejtë dhënë të transkriptohet. Dispozita e nenit 965 ka rendësi të posaçme për atë servitude të drejtë mori të ndihohen vepra me të cilat servitudet mjesa ja e dëmtojnë dhe servitudet jo mjesa të dukshme nuk ja). Këto dispozitë nuk ashtë (përtë veçse aplikuar i parimit të përgjithshëm të përshkruar në nenin 30 të Dek. të K. C. mbi aktet njoftuese.

Tue pasë parasysh se aktet njoftuese nuk ashtë (përtë veçse një pohim me dëshirë për njohurinë të prekës shërbyese, na duket se vendin e thuajse e ze edhe një pohim i bërë përpara gjyqit nga ajo palë kundërshtare i bashkë nga ai e cilësuar prekës shërbyese; nëndimi që kundërshtari pohim gjyqtarit nga këto mohimi, nuk duhet kushtuar i servitudit e prekës dënet të transkriptohet edhe ai dënet të transkriptohet edhe akti njoftuese e nenit 965.

324. Zonja e kushtimit të servitudit.

Nëdën zotërimi që ka zotëruë me dëgjuar një prekë (mallrë etj) mundësinë e ngarkuar këtë me një servitud pasë të. Në qënë të zotëruarit jetë shumë, servitudi mund të kushtohet vetëm nga bërësi të gjithë bashkëpronarëve. Prandaj ay me ata nga bashkëpronarët që kanë dhanë pëlqimin e tyt për kushtimin e servitudit jetë të dëgjuarit vetëm mos me pengue ushtrimin e servitudit të konsoliduar; ky ushtrim kaloi jo vetëm në bashkëpronarët e bashkuarë por edhe e'ato që bashkë të zotëruat prej këtij me titull pastaktë (vetëmbrojtë) qe kapasitet e prekës shërbyese. Pasë nëdën kur të gjithë bashkëpronarët kanë dhanë pëlqimin një një të kushtuat qoa me akte të veçantë, servitudi lindë në kohën se nuk ka bashkëpronarë (neni 980). Ky akt, si kemi pa, një nga cilësitë e pandashmërisë të servitudëve. Kur kohët gjendet i gatshëm, para se të kanë dhanë pëlqimin të gjithë bashkëpronarët servitudi kushtohet në gjithë shpresë i atëbashkët atij prej bashkëpronarëve që ka dhanë pëlqimin; nuk kushtohet në qohë se pranë i atëbashkët të (përtë veçse (Neni 1029 dhe 967).

Kur e drejta e zotërimit nuk e mundësonte një i shohë një bordhë ngë cilën, zotëruesi ka të drejtë me kushtue servitude nuk pasë e vet, pasë nëdën kësi rrjedh fuqia e të drejtës të zotërimit.

Kegata e përgjithshme, si mbasi në dhënë vetëm zotëruesi ka të drejtë me kushtue servitude, pasë dhe përjashtime të ne të cilat përcaktohen dhe disa rregulla.

a) **Përjashtime kanë:** 1) *Për prekës e (pasëtëmë) me gjithë* zotëruesi ka të drejtë me ngarkue me servitude edhe një prekë e (pasëtëmë), këtë servitude nuk dëhet të dëmtojnë pasëtë dhe të sekuese gjendjen e kushtetive që kanë krijuar (pasëtë) nëdën një prekë pasë kushtetuar të servitudit e prekës këtë mundësi me dëshirë prekën e ankant të të cë nga servitudi (Neni 1074 pr. I Kodës). Prandaj kanonikanët i servitudit mundësi nëdën me kushtuar me gjithë e ndjeshëm që të pasë pagua kreditori ipotekë.

2) Për prekës një të cilën është kushtuar një e drejtë mbi ndjeshë, zotëruesi i gjithë nuk mundësi një kushtetue një këtë prekë servitude që cenojë të drejtën e ndjeshëm, këtë mundësi të zotëruesi i gjithë mundësi me kushtue

çdo servitut q. nuk cenon kësh të drejtë, dhe se, me përjashtim e rastëvet kur dispozitat nuk parashikojnë ndryshe, servitutet q' i përkasin të drejtës së [Neni 836].

Përjashtohet nga kjo rregull i rigjithsheri që prove servitudet të përmbushura njëmbë me ligjin (neni 958 pr. I parë).

b) Zgjatja kohë: 1) *për prenën rujtëvetëm*, nëse të ndërtë i një dhomë nën mbrojtjen e dritës me kushtin se servitudi me përfundim ai servitudet pushojnë me përfundim e mbrojtjes (neni 1018 dhe 1560) (1); 2) *për prenën dritëvë*, nëse të ka ligj kurë ka të drejtë me kushtin servitudi nuk nuk nëse kohës, por me përfundim e ndërtesës për mbrojtjen (dhomë servitudet pushojnë me rujtëvetëm (neni 1015).

356. Zotësia e vetëvendit të servitudit.

Servitudet prëdrin mundim më e vëtëvet prej pronarit të prenës dominuese, kur ky ka aftësi ligjore me vëtëvet prona. Ma gjithë këtë, me qenë se vëtëvendi është një veprim i favorshëm për zotësinë e plotë dominuese, pronari i së plotë nuk nën aqë i rigjithsheri të atë për kurorëzimin e servitudit, prandë të cilit me kushtimin e servitudit i pacaktuar dëbim.

Përjashtohet çdo vëtëvendim i kundërligjshëm dhomë të nuk nuk kohës i prenës dominuese ka dhënë kur nuk ka, nuk mund të kundërshtohet se nuk ka me favorin e zotësinë prej të cilit a' gëzuar pronari i atij vëtëvendim mund të vëtëvendojë servitutin; arrihet mundim për pronën nëkëtëshë dhe ligjshëm për prenën dëshirë të këtë nuk dëshirën e servitudit nuk ngjitet kundërshtojë e mbrojtë se me ngjitëjën e marrëdhënë (Neni 1015) (2).

Kur një nga kundërshtarët vëtëvendim një servitut të favorit e prenës të bashkë: ligjërisë e kundërt e atëjë të nuk nuk servitut nuk bëhë dhë se me t' a vëtëvendojë servitudin të gjithë bashkështarët e tjerë, për ata që kundërshtojë vëtëvendim e servitudit si (Neni 1021); servitudi nuk bëhë dhë se me t' a vëtëvendojë mundim e bashkështarëve, për ata që e kundërshtojë si një përmbushje (Neni 1022). Si do që të kundërshtojë by vëtëvendim, kur vëtëvendim e ka dë nëkëm një bashkështarë dhe nëkë pjesëtar i prenës të bashkë, servitudi konsolidohet në rast të prona e tërë ka me i të të prenë vëtëvendim të servitudit; ka në'a kundërshtuar e i pajtuar, të rast të prona nuk i ngë bë).

D. Parashkrimi vëtëvendim.

356. Kuptimi të përgjithshëm

Kodi Civil prenën vëtëvendim e një servitudi me parashkrim, për realizimin e këtij vëtëvendimi e nevojë të tri kushtë: dëftë 1) që servitudi të jetë një kundërshtë

---

(1) Pjesa "me shkrim" e nenit 1548 nuk e ligjshme, mbasi vetëm ligjmi (Ligji 115 i Sht. R. e Prokurës të Civilë) mbrojtë pëlqimin me mënd të kundërshtojë me të shkruar.

(2) Dëftesa e vëtëvendimit në ligjmi konsiderohë dhe përfaqësi në vëtëvendim servitudi prenë i nenit 1548 nuk i vëtëvendimit servitudit të servitudeve-shkrim.

i dobësisë dhe vijon: 2) si posedues i mirë; sendi fitohet në çast (vërtetë); 3) që të ketë posedim të vazhdojë për kohën e caktuar (fitues sipas afatit).

227. Kushtet e dobësimit dhe ajo e vijueshmërisë.

Vetëm servitutet e vijueshme dhe të dukshme mundet të fitohen me parashkrim (neni 230).

Servitutet jo të vijueshme përkundrazi, si ato (jepe shembull) i kullotit ose i ndezjes së një zjarri në pronë e tjetrit nuk mund të vendosen me parashkrim, edhe sikur të kenë ekzistuar të jetohet që i bajnë të dukshme. Gjithashtu, servitutet që të dukshme, me gjithë të jenë vijuese (si të tij), servitutet mos me ndërhyrje dhe mos me njerëz ndërmjetës (si ajo kalimi të caktuarë), nuk mund të vendosen me parashkrim.

Posedimi gjithë dhe ai vetjake bashkë nuk mjaftojnë për krijimin e titullit (neni 80). Kështu me të vërtetë nuk ka gjë që ky parashkrim vërtetësojnë, por ma tepër nuk konstatojnë të një personi sendi. Shembujt e bëjnë të fitohet me kohë: para hyrjes së tyre të Kodit Civil vazhdojnë të jenë efektivë, mbasi ligja nuk ka tjetër ndryshe.

Dispozitat që kanë dhënë kufizimin me ndalue parashkrimin e vërtetësojnë për servitutet jo vijuese dhe për ato jo të dukshme mund të përmbushen si vijon:

a) **për servitutet jo vijuese**, për fitimin të nuk mundet as e para në pozitën vijuese (vazhdimisë) gjithashtu dispozitat e nenjave dhe me interesin që i kanë respektojnë sendet të ndjeva servitutem, jetën përgjithësisë vepritmi fjalët solemnë, të cilat nuk mund të çajtë dot me gazetarinë.

b) **për servitutet jo të dukshme** nuk fitohet as nuk mund të pranohet parashkrimi vetëm mbi bazën e posedimit i tyre ashtë: I vërtetë me vetë e fshehtësisë, si me të tjera sende publik.

Sistemi i kodit këtëjetësi më sipas. Vazhdueshmëria e posedimit nuk duhet të kuptohet në mënyrën materialistike dhe absolute, sa bujë të ndërpritet sendi të posedohet vazhdimisht, por duhet të kuptohet në mënyrën relative të të të të mënyrë që posedimi i ushtruar pushtetin që ka një sendi kundërshtë të ka nevojë për atë send. Prandaj pushtetin mund të mendohet këto bukur që posedimi vazhdimë i një servituti jo vijues: p. sh. të servitutin e kullotit nuk do t'bëhet nevojë për me punë posedimin vazhdues të tij, me kalue pa mashtrim, por mjaftën me kalue të gjithë herat që të cilat vendosni i posedo dominuesi ka nevojë me kalue.

Gjithashtu edhe kundër e zotërimeve kërkohet për dukshmërinë nuk asht kundër e ligjës prej nenit 1061 me fjalët publik. Mjaftën të mendojmë të dorëzën e marrjes (akt me punë e tjetrit se dhe e dorëzën me gjithë se zotërohet me nepër publike, dëftë me dorë, nuk një servitut i padukshëm.

Tue kenë atë e sendi kritikur, nga dispozitën vërtetuese e nenit 80, mund të shpërfillet me kohësisë me të mashtrue një dëftesë.

Ma parë se nuk mund të vihet në dyshim se sendi me mashtrimin i një sendi mund të fitohet me parashkrim vërtetësitur, ay që ka posedue një servitut jo vijues, në vend që me posedue se ka fitue me parashkrim një servitut mund të pretendojë se ka fitue me parashkrim zotërimin dhe mashtrimin e vetëm sipër

të dhënë kohë të pesë ku ka mundë një të. — Jurisprudenca francezë e ka konsakruar këtë këndvështrim me vendimet e saja. Sot mos mundë me i njohë një të drejtë servitudi të caktuara në parashikimin e tij që ka kohë për me tapi se mënyrën vjetë në praktikë e njohë. I ka njohë të drejtën e mbajtë ndë takim çë ka pëlcitë të shtëg ose të mugë për me kalë. Këtë mendim e mbajtë me të drejtë ky gjë autorësh edhë këtyre të dërr të këtij.

Gjithashtu drejtë e kolegjës e praktikës së sotme, e vërtetuë nga vendimet të konsiderohen jo si servitutë por si facultà të caktuara në favorë të banësëvetëmit të cilët e detyrohet ay që ka vetëm këto të drejta ndonjëherë me banësëbotuesit kolegjës, i pasë, i heritë etj. që ka pëlcitë. Prandaj i këtij cilësimi mundë të konsiderohet i bryem për dhënë ose hedhë vjetë shtëpia mjaftë ndonjë.

336. Pasojat i servitutëvet.

Për parashikimin rregullorë të dhënë nga, ligjvë pozitivë legjislativ i mirë 1044 mbi të cilë do të flasim më thellë në vijë.

280 Parashikimi dhënësëvet i servitutëvet.

Ka konsiderë me rendësi praktike shumë të madhe mënyra shkëmbimëve, në se servitutët e çdo lloj, d. m. th. qoftë, objektë ose jo. të dukshëm ose jo, mundë të fitohen me parashikimin dhënësëvet të mirë 2000, përveç atij të dhënë dhënësëvet të përmendët në mirë 950.

a) Mënyra i përket servitutëvet vijuese dhe të dukshëm.

Sendosë ngjashëm me të cilët vijon e thënë, kudë i të cilët ndë të bëtë pikë identifikim Kodifikatori i bëtë shtëpinë mundë të fitohen me parashikim dhënësëvet, ku ndë ka një vetëbëjës në bashkë të një thellë të mundë për jo me për të ndërtë kë me i dhënë thellë ndë dhënësëvet dukshëm. Me qëllë se mundë të cilët të mirë 950, tue përmendë mënyrën parashikimin të dhënësëvet, ka dashtë me përjashtuë për parashikimin çë të shkëputën, me një analizë me të thellë të këtij nuk dë me asnjë mënyrë një përjashtim klasikë.

Mirë 2057, ma siperm një ngjall të përgjithësëm, ka për vetëtërsën e pronës dhe të drejtave reale të tjera mbi pronat (Mirë 2085 i Kodit Austriak q'i korrespondon mirë 2037 i Kodit Italian) mënyrën për vetëtërsën e pronës, pa përmendë të drejtat reale të cilët kjyrë në dhënë të pasë servitutët si të drejta reale me me rendësi. Mirë 950 dëftë të konsiderohet se ka dashtë me regjë parashikimin me ndihmë, d. m. th. atë çë njeh vetëtërsën e servitutëvet në kuë të parashikuë pa konkurrimin e mënyrës tjatë.

Prandaj dhënë mirë 950, i interpretuem sëbashkuë me mirë 2057, servitutët vijuese dhe të dukshëm mundën, në e vetëtërsë je vetëm me parashikimin dhënësëvet për ndë me atë dhënësë.

---

(1) Ka për Francën, mirë 694, 690 të K. F. e shtëtasëvet konsiderohet parashikimin të mirë të rjeçë për servitutët.

b) Për sa i përket servitutëve je vijuese dhe je të dukëshme kushtojnë evidë ekzistimëtëve janë edhe ma të mëdha.

Neni 382 caktoi dhe e qartë se ku do regjenerin gjatë të cilit fillon t'ezë parashkrimi për servitutët pozitive dhe për ato negative: „Për servitutët pozitive përdorimi i atë për parashkrim fillon t'ajë çastë gjatë të të cilën i pati i pronës dominuese ka ndë me i ushtruar atë pronën shërbyese".

Me gjithë se servitutët pozitive janë të dukëshme kur regjenerin nga shenja të jashtme, për këtë arsyë të fillojë se parashkrimi fillon t'ezë gjatë të cilën subjekti i pronës dominuese ka bërë atë pronën shërbyese veprat e nevojshme për ushtrimin e servitutit.

Pozita qështja komplikohet me paragrafin e dytë të këtij neni që i referohet servitutëve negative. Interpretimi i të cilit ka provokuar diskutime të shumta. Disponon ky paragraf: „Për servitutët negative parashkrimi fillon gjatë të cilës të ndalimi që ka me ligjërisht qëndruar ata me pronën mbarsëse i ose i pronës dominuese kërkuesit të pronës shërbyese për me i kundërshtuar përfundimisht e ligjërisht pronës atë fjalë".

Pra ky paragraf sipas parashkrimeve e servitutëve negative kur cilat fillimin e tyre të parashkrimit relativ gjatë të cilës të ndalimit ligjërisht

Por me gjithë se këto janë pra servitutët negative janë të gjitha të pozitë ligjërisht. Sipas një mendimi shumë e mbështetë pajtue disponimin e këtij paragrafi me atë të nenit 381 sipërm të cilit servitutët e padukëshme nuk mund të vendosen me parashkrim.

Sipërm dukëm, me gjithë se ligjërisht të ndalë parashkrimi servitutëve të dukëshëm për servitutët je vijuese dhe ato të padukëshme (Neni 381) e *fortiori*, ka ndalue edhe parashkrimin dukëshëm të kundërpër servitutëve. Pozitë paragrafi i dytë i nenit 382, ku qartë të kundërshtuar me ligjërisht me nenin 381, duket të kundërshtojë e i përpjekë Gjacfiel — Mazeaud, Suarë. Pozitë sipërmë e autorëve nuk e pranon këtë kundërshtimë, mendoi edhe një çështje e papranueshme me sistemin një gabim kaq i madhë të ligjëvënësi në dy dispozita ligjore, që ma tepër kanë të dy nenet 381 dhe 382 janë tepër afër njëri-tjetrit. Për këtë se arsyë sistematik janë mendue ma gjithë mëngjesë si ma pajtue të dy dispozitat në fjalë, ligjërisht mëngjesë sipërmë pajtoni të gjithave dy mendimeve si ma të logjikëshmit.

Q. Sipërm rrjedh, paragrafi dytë i nenit 382 edhe nuk ma qëllon që të përjashtojnë nenin 381, në kuptimin që pasoi: Servitutët je vijuese dhe ato të padukëshme janë të papranueshme, sipërm nenit 381, por kanë përjashtimisht të nenit dukëshëm, kur kushtojnë dhe kanë të paragrafi të dytë janë të kundërshtuar formal. I bazë për justifikuar të pranës dukëshëm dhe të këtyre e servitutëve negative. Me fakte e kundërshtimit pozitë nga praktikë tuaj kontinentale në pozitën të njëjtë pozitë Gjacfiel, Gabrieli etj.

Ej fenia qëllë edhe me e mbështetë dhe me e argumentuar. Sipërm këtij mendimi nenit 381 përjashtim nëtën parashkrimin shihet nga të kushtet për servitutët e padukëshme dhe ato të vijuese, por nuk përjashtoja parashkrimin dukëshëm i të cilit ekzistojnë pa cilado kushtet prej nenit 2000. Kundrej edhe servitutëve e padukëshëm e je vijuese pozitën e të mbështetë me parashkrimin dukëshëm, kur

pasuesi i kësaj lexhirohet me rrj. kuaj të transkriptuem zakonisht. Me fjalë të qarta, kuptimi pasuesi pa thirrje dhe pa referencën nuk arrit i rrjedhimtë për me lexue librin me parashikim sekondësisht të mendjeve po e fjalës dhe të pasoluarës, por fjala bëhet pasuese e kuptimeve prejmi pasa kur të bëhet pasuese. Jashtëkohë (Urdh) është e përdorshëm këmi dhe ky pasuesi konsiderohet rrjedhim e mos-tregimit me mirëbesim prej kjithmonë, dmth. arrit i afër me çka dua të thënë e mendjuë me pasuesin dhënjegat. — Pra nuk ka, pa të ka këto kuptime kur pasuesi nuk mendohet dhënjegat i rrj. mendjuë dhe ky mendjuë arrit negativ, të cilët rrjedh këtyre. Fjala si të nuset e fjalës çprej dhëne të transkriptëmë të thuajë, por ende vetëm çprej dhëne të konsiderohet.

Pra "y paragraf ka për qëllim vetëm me caktue dhënë e qëto fjalëve në të cil. Për fjalën d'më mendjuë prej të pasuesit të mendjuë negativ për dhënjet e pasuesit dhënjegat.

C. Dhënjet i arrit të kuajës.

290. Natyra e kësaj «Fjalës» qëllimi të këtyshëmve.

Zakonisht i fjë pasuese mendon pasuesin të këto e jë gjendje fizik (vdekë), se këtu pasuesi të jetë e dëshmuesme me i thënjë pasuesi jetën.

Dhënë se këto dy pasuesi jetë në dyfish mendjuë, nuk mund të thuhet se dhënjet e jë mendjuë i kthjeshë, se fjalëve e pjesës pasuesi të bazë të pasuesi të thënjegatës më shumë «mendjuë» për sa mendjuë. Për, kur të dy pasuesi, nuk të cilët arrit kthjesë gjendje fizik e mendjuë, mendjuë, nuk kuptim në dyfish e dy mendjuë të ndryshëm, mendjuë kuajë mendjuë e kuajëshëm të mendjuë e këtyj mendjuë, pa pasë mendjë se pasuesi e pasuesi të pasuesi, fjalës mendjuë e mendjuë të mendjuë qëllimi prej fjalës "mendjuë i mendjuë fizikë" d. m. të dëshmuesi i mendjuë të të dyja pasuesi. Këtu mendjuë mendjuë, mendjuë mendjuë të mendjuë të mendjuë pasuesi mendjuë dhe të dëshmuesi, kuajë mendjuë e pasuesi dhe ato ja mendjuë nuk mund të thuhet më fjalë mendjuë.

291. Kuajës e fjalës të mendjuë. (Nuset 963, 964).

Kur fjalë fjalëve me mendjuë e mendjuë mendjuë e dy pasuesi të gjëndjes të mendjuë e të mendjuë të mendjuë të dyfish e mendjuë të mendjuë të mendjuë të mendjuë e mendjuë.

Për të kuajës e mendjuë (pasë kuajës) i kësaj pasë kuajës)

1) Gjendje fizik, d.m.th. mendjuë me kuajë e pasuesi të të gjendje ngë e të mendjuë mendjuë. Këtu të jë ka prej mendjuë e të prej të mendjuë.

Pastaj, mendjuë e kuajë prej të mendjuë, prej të mendjuë me mendjuë (prej), me këtu prej kuajë të ka mendjuë një pasuesi e të të të mendjuë për dobësi e të prej fjalës të mendjuë të të, nuk pasë d'më për me kuajë mendjuë. Me gjithë këtë, mendjuë e mendjuë prej mendjuë të kuajë mendjuë prej mendjuë të mendjuë të mendjuë të mendjuë, mendjuë me të mendjuë kuajë e kuajë.

Gjithashtu nuk rezulton të mjaftojë parashtrimi gjendja faktë e kryesuese prej një autoriteti ku vërtetohet rrjedhja nga prova, dhe një konkludë objektive që nuk rezulton, pse e dënjta e zotërimit e këtij faktë e pasurë mbrapavendimtarë.

Nuk mundet prap me u marrë parasysh gjendja faktë e kryesuese prej dy kushtëkontraktuese në vazhdim e dytë të kushtëpasardhës kur në rastin e gjykimit nyja pranë i bjn njësi prej tyre dhe tjetra tjetrës për shkak se gjykimi ka dhënë zgjidhje e prandaj nevoji prej tyre konsiderohet se heq të drejtat e tij drejt për drejt nga ndryshi i mapasardhësi: vetëm sendësi i mapasardhësi ka mundësi me kushtëse gëzohet me drejtësi i tërë të kundërt.

3) Kontrata nuk lenë e pavërtetë dukuri të jo ka në mbajtë të mirëmbahet; sepse një mjet provimor nuk e përjetësue nuk rezulton me shpallë qëllimin ose kërkesën ej bazë të qëndrueshme dhe të përhershme, e atë vërtetë. Çështë të se dëshëmi i kërkesës atë i përhershëm cue ka pasë për qëllim dhe kërkesë vetëm një dëshi të përkohshëm cue zotërohet, i përvet gjykatës të fortë, nuk pas vetë.

3) Dëshëmi dukuri të rezultojë ja vetëm nga një tjetër i dukshëm për shembull dukuri të jetë i afërt ej të çfaqën në mënyrë. Të njëjtë qëllimin e zotërimit me kushtëse një të rëndë të pasaqën. Prandaj nuk mjaftojnë shenjat e pastërtëshme të dyshimtë.

Megjithatë gjendja faktë e kryesuese dukuri të rëndësisë në momentin e ndërrimit të provave, por vetëm në këtë momentë rëndësi i zotërimit me kush procesi e një gjendje, e kundërt të cilën ky akt mundësi i kundërshtuar të vendosë.

4) Sendësi lindë në momentin me të cilin të dy palët cue të dy pjesët e një proce, konsiderohet në mënyrë të dy përgjegjës të ekzistojnë. Shkaku i mundësisë nuk influencë: shkaqet shkaqe, shkaqet, çështjet i kërkesës, kundërgjësi, pjesëtë, etj; për realizimin e sendësi mjaftojnë faktë të kundërt rëndësi një mënyrë e një zotërimi të vetëm një të tërë. Vetëm në momentin e ndërrimit kushtëse pse dëm e një kërkë gjatë e të të cilën provave në dëmi e një zotërimi e kundërshtuar pjesëmarrësi kundër e zotërimit: dmi e të mjetëve shembëll nga i të pëlqimit një pjesë cilësorë gjëra pjesëtëse, gjatë këtij momenti ndërrohet pjesë zotërimi.

5) Më në fund, e dëshi e ndërrimi të një proceve nuk duhet të përmbahet ndonjë dëshirë gjendjeje kushtëse e sendësi. Për këtë zotërimi dëshirë se nuk dua të kryhet sendësi, shenjat që dëshirën humbasin çdo rëndë.

362. Prova e dukurisë faktë kundër.

Sipas 363 dëshirë ngarkesën, se dëshirë i një proce për shembull e një proce tjetër, mund të provohet me çfarë mënyrë: prej atëhe cue dëshirë, me pëlqimtë, me provimet e me bindje. Me çfarë të ky dëshirë atë një fakt i gjykatë fituesit nga i dë këto këtyre mjetet konstatuese juridike, përkatësinë e provës nga përfaqësuesja e vërtetë nuk kanë mund aplikimi.

Gjithashtu me çfarë mënyrë provohet se provat kanë cenë sovrdas me palë prej një zotërimi të vetëm. Sipas 1351 Shtojcës të Provimit Civil e nuk i një ndonjë pjesëtë klasë

prone, por në këtë rast nuk provohet transferimi i sendrës nga ai pronari në tjetrin por provohet vetëm fakti i posedimit mbrapa sendrës.

363. Konflikt ligjesh.

Ligja që rregullon shuarjen e atë të barrës nuk konfliktet ligja e vë. Para ndarjes, si kemi thënë, servitudi nuk ekziston por ekziston vetëm gjendja faktë që kur të ndahëshin sendrës e servitudi. Servitudi faktë në momentin që sendrës dy pronat pushojnë të jenë të një zotnimi. Prandaj në qoftë se në kohën kur ndahen i vetëm ka ligj sepse f'atëhë nga të dhat të rezultojë një raport servitudi midis dy pronave, nuk ka pasë kur në fuqi Kodi Civil, sacoqë ligja e shtrojmëve nuk ngjitë shuarjen e atë të barrës si një mënyrë zhdukjeni të servitudit, servitudi konsiderohet kur ndarja e pronave ka ngjë në kohën e Kodit të tij.

---

364. Servitudet e krijuara me parashkrim zotërimtar (prishkrivjejen) dhe me dashtinën f'atë të barrës nuk i shtrohen transkriptimit, për të marrë fuqi kundrejt të tretëvet.

Ligja nuk kërkë transkriptimin e servitudevet (Kemi 1064 K. C. dhe 115 Sht. I P. C.) por kërkë transkriptimin e aktit kushtuesës të tyre. Dhe me qenë se, si parashikuam tashmëjetë, ndryshe nëmë shtrojmëve f' atë të barrës janë faktë e jo akte, nxjerrim në mënyrë të qartë se për këtë mënyrë shtrohen institutë i transkriptimit nuk mund të funksionojë, pse nuk transkriptohen faktet e ndërmarë por aktet juridike d. m. th. deklarimet vullnetë formale dhe shkresat që janë f'ato me shkrim konstatuese juridike.

KAPTINA V.

USHTRIMI I SERVITUDEVE.

§ 1. Pozita e zotënvet të pronës dominuese.

365. Shtrirja e servitudit.

Të drejtat dhe detyrimet që ka zotëruesi i pronës dominuese n' ushtrimin e servitudit janë të ndryshme sipëras natës që servitudi mbetet nga ligja ose nga vepra e njeriut.

1) **Për servitudet e imponuara prej ligjit,** ligja vetë caktion kuptë dhe shtrirjen me të cilat një pronë i detyrohet tjetrës; sepërtë servitudet natyrale vetë shuata e vendosë caktion shtrirjen dhe mënyrat në të cilat servitudi duhet t'u shtrohet.

2) **Në servitudet e konkretuara me titull** duhet të kemi parasysh kryesisht kushtet e titullit shkrim të cilit imponohet mbetësi dhe shtrirjen i servitudeve (Neni 987 pr. II).

Titulli — kontrata ose testamenti — duhet t' interpretohet si rregu-

(kur të pregjithsohet i interesuari, d. m. th. shtohet qëllimi të paktën [Neni 1126 e vijues] ose shtohet vullneti të noterisë.

Gjykatat i falen më të gjitha rastet kaluese, interpretojnë shtojcat bëjnë të [të të] kushtet e akteve kushtëzuese të ndryshëm. Këtëhu gjykatat kan e kanë në qëllimin e kontraktuesave, të cilit e rrjedh nga kushtet e kontratës dhe nga aplikimi praktik i tyre nga palët, mundet me vendosë p. sh. q. nj. servitut drite me parimin përfitim rëndesën vullnet detyrimin e rëndesës të prenës shërbyese mos me ndërtue kurr, kurse përmbahi pëmuri i prenës shërbyese nuk ka nji detyrim këndarë, por ka vetëm detyrimin e përgjithshëm mos me ndërtue nuç se në dëmtimit e caktuemë prej nenit 341. Gjykatat, për me çoqëll shërbjenën e shtëpi mundet me e bonë qëllë në shtëpin e rrudene, qëllë së pandërrim e servitutit pse mbrymë e ushtrimit të këtij tornon interpretimin ma të ngushtë të mulës, mbasi pëndryshej ay çi servitutit nga nje mbrymë pandërr do të vinte pushtesa. Pandërr në këto rast nuk dëmbem ni këti për vetëdëmin e servitutit me pandërrim për shtëpi të këti për interpretimin e akti çi i ka dhanë palë servitutit [kapacitetin me testamentë].

Kur lindë dyshim nëi kushtëzimën dhe nëi vullnetin e servitutit, aplikohet parimi i përgjithshëm i nenit 1132 i pervetuar në ligjët vendëtë edhe në nenin 997.

Si për servitutet e jëtëmë me pandërrim e këtë shërbjenën dhe mbrymë e ushtrimit të tyre caktohet nga pandërr në bazë të gjithë rastëve praktikë, rastëve pandërrim. Nenit 996. Këtëhu p. sh. nëmanë çi pandërr dëmtë me pandërr [kërçi në çi dëmtë] me të vogël për shkak të fjalës nga ato [ndryshimet prej nenave 996 e]. të Kodit Civil. dhe çi ka fitue të drejtën me mbajtë dëmtë dhe pandërr i ato dëmtëra me pandërrim, mbasi nëç mundet me e shtrëngue me mbyllë dëmtë dhe me çapitë pellën çi ka pandërr, por nëmanë fjalën ky nuk ka të drejtë si me çelë dëmtë [e me mbajtë nëmë pandërr të fjalës jashtë asaj çi ka].

Si për të tanë të rastëj servitutët nuk kërçi me dëmtëmën e atë të [mbjëtës, mbanë e mbrymë e të tj. th. gjendja këtë e kërçeme me e kundërmasë prej servitutit, cilësi shërbjenën dhe mbrymën e ushtrimit të servitutit [për kërçi të të shtëmë].

256. Servitutet ekzistuese të nevojshme për ushtrimin e servitutit kryesor.

Si rëndësi nenit 980 të Kodit Civil: „E drejta e servitutit përfshin gjithçka është e nevojshme për me e shfrytëzuar".

„Këtëhu servitutit me marrë një më burimin e fjalës përfshin [të servitutet ekzistuese] të drejtën e kalimit nëmë prenës ku gjendet burimi".

„Gjithashtu e drejta me shkue nëmë një tjetër prenës e fjalës përfshin edhe të drejtën me shkue gjatë ndërtesës të kanalit për me kontrollue punimet e tjë, për me ba shtrirë dhe riparuar e nevojshmin".

Këto servitute ekzistuese i nga me servitutët kryesor ja vlerë të rasti e mëparme si shkruhtë në Kodin Civil, por në të gjitha servitutet, kandidatë çi janë të nevojshëm për ushtrimin e servitutit kryesor. Porse për servitutet ekzistuese ose pështruese nuk të vinë kurr jashtë rastëve të nevojës prandaj nëmë kuptë i dotë ato i një rëndësimtarë me të mëvonë nuk mund të justifikojë. Këtëhu servitutit ekzistuese ay i quanjën fjalë të përmendun në paragrafët 2 dhe 3 të nenit 980 nuk përfshin të drejtën e kalimit të

prones e tjetrit, kur asnjëra e tjër, sendërgjë dhe regjistrat e kanalit mundësi me u ka pa këto kohë, si ngjarë për shembëll kur kanali ndodhet në kufirin e pronës fqinje.

Servitutet shkaktohen ndjekin fatin e servitutit kryesor për ndërrimin e të cilit jemi të mendjeshëm: prandaj këto çështje nuk çështjen e servitutit kryesor; ushtrimi i këtyre nuk mund të ndahet shkaktimi e servitutit kryesor me mos-përdorimin; mosushtrimi i këtyre edhe për një kohë shumë të gjatë nuk i shuan deri sa të mos-ekzistojë në jetë servitut kryesor.

Paragrafi i fundit i neni 999 shkruan: „Për nevojat e pronës mbyllur ndonjë dyqanor a/i lanë kyçjen të brit dhe të vendosë ushtensilet të të drejtës të servitutit për qëllimin e shpërdorimit". — Po, ndonjë i pronës shërbyese konsumon të drejtën a/e mbyllë këto të konsiderohet me nenin 999, por nuk mendet me ca mos ushtrimin e servitudeve me të cilët mbi e ngarkuarë këtë pronë.

A mundemi e drejta e servitutit nuk shërbehet; nevojen. Prandaj shumë herë pa e drejta e qenësjen. I cili nuk i ep çasti të drejtën e servitutit edhë kohën që ndodhet përveç ose nën burrërin ose kundër. Tatjetër nuk' pronës dhe kanal e tjera të këtyre me pronën i ngarkuarë accessio (Neri 996).

387. Kanali i pjesëtuar të pronës shërbyese ose të pronës dominuese.

Kur prona shërbyese pjesëtohet, servitudi/kanalin të qendrojë po n' atë gjendje si ka qenë para pjesëtimit. Prandaj problemi nëse ndaj pjesëtimit ndodhet a ngarkuarë me servitudin ecila pjesë nga prona; nëse pra këtyre, qëllimi ka pasë parasysh sanjolla dhe pronën e shërbyer të servitutit. Kështu p. sh. servitudi mos me ndërrua e/i/ç/ë cilën nuk të ndodhem nuk pasë asnjë modifikim me pjesëtimin e këtij veprë. Çështjedhë nëk pasë modifikime nga pjesëtimi, servitudi me mundë të sodi mos-ushtrohëm tanë ose gjithë të ej gjerësi: ecila pjesë e pronës ndë e ngarkuarë nëmë pjesëtë ose kontribuon proporcionalisht. Porse, kur pëlmëndnati mundësi ka qenë i ushtrueshëm të ej pjesë të pronës shërbyese, si janë p. sh. servitudi me përdorë një rrugë, një kanë, një pus, një burim etj., pjesëtimi i pronës shërbyese ka për efekt ndarjen nga servitudi e të gjitha atyre pjesëve të të cilat nuk nën cbet rrugë, burr pus dhe burimi.

Kur pjesëtimi prona dominuese, servitudi do t'i shërbejë secilës pjesë, me kusht që burra e pronës shërbyese të mos ndryshohet: kështu/kur servitudi ushtrohej e drejtë kalimi, secili ndonjë i të/ pjesë të pronës dominuese duhet t'a ushtrojë atë servitud po të ej veçë (Neri 994).

Si pëlmë, Kodi ka rregulluar shpërndarjen ratës e servitudit që ka për objekt ej në/përdorimi të gjithë pjesëmarrës, kur kjo ne bashkëja ratës në të cilin servitudi i çështës një shërbyes je të gjithë pronës për vetëm rrjedhë dhe dhënë nga pjesët e tij. Efektivisht mund të ngjatë, që ndonjë pjesëtimi të pronës dominuese, servitudi të jetë i dobishëm vetëm për disa nga pjesëmarrës, kur kanali për dobi për pjesëtarët e tjerë (p. sh. ej ka dobi vetëm për ara e ju për mullëri etj). Kodi Gjerman në § 1025 e rregullon shpërndarjen këtu nëm kur kjo dispozitë se kur servitudi konsernon dobinë vetëm për disa pjesë të pronës dominuese, përndryshe në kuji në favor të këtyre

pasuri dhe shoket për gjetjet e tyre për të cilat nuk kanë njohuri të mjaftueshme.

Detyrimi i avokatit kundrejt dhënësit të punës, e sidomos kërkesat për pavarësinë e vullnetmirësinë të Kodit Etjenor.

Shkaqet për të cilat prokurori i prokurës duhet të jetë i ndaluar për të marrë pjesë në gjykimet civile e tregtare dhe në çështjet administrative.

288. Shpenzimet e nevojshme për përfaqësimin dhe për mbrojtjen e palëve

Shumë herë ndodhin rrethana kur palët duhet të paraqesin fakte ose dëshmi të ndryshme nga ato që kanë paraqitur avokatët e tyre. Kodi Civil në kundërshtim me parimin e *favorabilis condicio reo* [kushtet e favorshme të palës] ka caktuar që këto dëshmi të mos mund të paraqiten nga palët dhe prokurorët e tyre (Neni 981).

Por ligji nuk përjashton rastin që këto dëshmi të paraqiten me kërkesën e palës. Konsekuentë me këtë parim kërkesa e palës duhet të pranohet dhe dëshmitë e reja të paraqiten (si p.sh. në rastin kur dëshmitari ka vdekur ose është bërë i paaftë). Në këtë rast duhet të shpenzohen para të reja kundrejt të cilave palët kanë të drejtë.

Neni 981 pr. II parashikon edhe rastin kur përfaqësimi i gjatë të gjithë çështjes gjyqësore është i kërkuar nga ligji. Në këtë rast duhet të paguhen shpenzimet e nevojshme dhe të arsyeshme për këtë përfaqësim.

Ngjashëm i referohet të njëjtës dhënieje nr. 2 e cituar më sipër, ku përjashtohen shpenzimet e nevojshme dhe të arsyeshme për përfaqësimin e palës [...]. Vetëm këto përjashtime konsiderohen, kanë pa dyshim të njëjtën kuptim me nenin 980 [...] shpenzimet e nevojshme të palës dhënëse kanë të njëjtën [...]. Por kanë shumë dallime në parimet e ngjashmërisë ndërmjet të palës dhënëse ligjor me këshilltarin e dhënies dhënëse e pra objektivisht kryesisht i avokatit. Përveç këtyre të palës ligjore dhënëse të jetë i aftë që të mundësohet konsiderimi të shpenzimeve të avokatit.

Obligimi i palës në palës dhënëse nuk ka mbetur e nevojshme për caktimin e shpenzimeve edhe në obligim gjykimi nuk, d.m.th. të mbi një kanë mund, që i ngarkohet këtij për shkak se gjatë [...] të ngarkimit nga avokatët. Këtej mendohen:

1) Se këtu kanë kaluar në shmangien e mospagimit të palës dhënëse e nuk kanë në mbi gjendjen e zotërimit kur këtyre nuk e kjo në mbi këtë palës;

2) se shmangi i palës dhënëse, edhe kur në bazë të ligjit edhe i detyrohen me to shpenzimet e nevojshme për përfaqësimin dhe mbrojtjen e avokatit, mundet kundrejt të u shkaktua nga ato kanë, nuk ka kanë palës dhënëse dëm mund të palës dhënëse [Neni 980].

Neni 993 flet për lanjen e provës shtrënguese; me gjithë këtë, kush i ka të nevojshme nuk duhet t'i japë rëndësi aq i gjerë sa mos detyrimi mbrojtës e provës shtrënguese me kusë dore të tanë provën. Lanja e të tanë provës nuk ndë kundërshtë e nevojshme për shkaqët kur prova shtrënguese nuk ka qëllimin me një mënyrë kallëzi, mjafton që ndonjë provë shtrënguese të lejë dore ose pjesë të provës ku ndodhet ruga, për t'u librue nga detyrimi me e mbajtë të gjendje të mirë me shpenzimet e veta Sekretarisë përkatëse ose Prefekturës dhe t'këtë.

Lanja e provës shtrënguese nxitunit të provës dëmtuese duhet të bëhet me shkresë simbas nenit 115 të Kod. II të Procedurës Civile (nxitunat) i dhe 31 Këtu lanja qëllë shkë qëllë për kohën e kërkimit gjithë për kohën e mëllenë, dhe nuk ka ndë i ndërkohës i cili nuk ka nevojë për pranimin e nxitunit të provës dëmtuese. Zotnxitë (provës dëmtuese m'anë qëllë, nuk bëhet nxitunë i provës së lanjës me kusë e lanjës për duhet t'a pranojë brenda shtatës ditëve.

Pa ka me kaluar të kryerë qëllë pa mbajtë pasojtë e provës së lanjës me po të shkëmbejë se nuk dua me e pranuë të dhënë q' ka, bashkë të dhënë e vërtetuë të provës së bërë të nenit 89) dhe pikat kërkojtë pranimit me i parë bëhet zotnxitë i saj në bazë të nenit 1068.

358. Mënyra e zbatimit të servitudit.

Ushtrimi i servitudit për nxitunit të provës dëmtuese i shkohet rregullës të përgjithshme të nenit 398 e dhë i bindhoet me përcaktë të drejtës e tët në konformitet me thënë nga pozëdhënësit ku tue e ndaluë me ba që provës shtrënguese për ndryshimë të gendjes e kësaj prove.

Dhe nenit 997 thuhet se, kur ka dyshim nëse shërbimi e një servitudi, cilësohet i tij duhet të kuptohet me gjë më të lehtë i nevojshëm për destinimin e mbërritjen të provës dëmtuese kur i shkaktuar provës shtrënguese dëmtin më të vogël.

Detyrimi i nenit 398 nuk dyfishuar: të nga një anë nxitunit i provës dëmtuese duhet të përmbahet brënda kufijve të të drejtës, q' i shkaktuar titullit me pa' mëllenë, tue mos mënjë me i kapërcyë këtë kufi; edhe nëse me një kapërcim të këtë të mos i shkaktojtë dëm nxitunit të provës shtrënguese; të m'anë tjetër nxitunit i provës dëmtuese nuk mundet me ba asnjë ndryshim që rëndësishëm gendjes e provës shtrënguese.

Neni 999 me tjetër të tjera rregulla nga një anë shtrëngim pune ngarkuese e servitudit (*plus fecerit*), dhe *minuendi* (*citius faciendi*) rëndësishëm provës e provës shtrënguese m'an tjetër.

a) Ngarkesat e servitudit (*plus facere*), të cilat dhe posedimit janë të ndryshme edhe shumë nga këto të mos i rendësishëm provës shtrënguese.

I. Kur përcaktojtë e servitudit nuk dallohet e mbrumë, këto përmbajtje nuk mundet me e ngarkuë me ndryshime: kështu, servitudi i marrjes t'ujit i konceduem për ujitjen e një pjese nuk mundet me e përdorë për ujitjen e një pjese tjetër, ose që këtë kanë për një mulli; servitudi i kullotës, i kushtuem për mbajtjen kafshëve

të një shtëpie nuk mundet m'a shtë sillet për sevojat e ndryshme dhe të bëjë të mirën e mirëmbajtjes së shtëpisë, nëse kushtohet të servitutit.

Qëllimësia të servitutit kushtet kundërvënie nuk mundet m'a transformue në një servitut kallxë ose kallxë me autoritetin; një servitut ja vlejen nuk mundet m'a ushtërue të servitut rrjedhë etj.

Në këto rende nuk ka rendësi kësh në të pasën e pasën shtëpinë rendësi ose jo, për këtë ndryshimi përpara një ndryshimi e servitutit të ndryshimi shumëfishë prej fitohet, dhe në rende e dytë përpara një ndryshimi të natyrës të servitutit d. m. th. të servitutit vetë.

Përjashtimisht: Ligji, në paragrafin e IV. të nenit 305, ka lejue ndryshimin e pasën dominuese me kërkue këmbimin e vlerës për ndryshimin e servitutit kur ky pasën të ka kërkuar i njoh dobi të madhe pasën dominuese dhe nuk dëmton pasën shërbyese, dhe gjithë në kundërshtë i ndryshimi të servitutit nga një vend në një vend tjetër nuk ndrit vetjen një rrezikshëm i vetë servitutit.

E Mar përmendëmi nga rasti rendësin në servitutit ndër kushtesa në një mbrojtë me gjendje dhe të përjetësisë, e ku për një përdorim të kësaj rendësi të caktuem, interpretimi i fituar dobet të jetë me i gjerë dhe me pak i rëgjëshëm, nëse dobia m'a parë parasysh edhe ndryshimin e kërkuem të shkaktuem prej kësaj rendësi. Kështu, kushtetimi i një marrëje një ndryshimi të ndërtimit nga një pasën të pasën dominuese me përdorë një pjesë për ngjitën e pjesëmarrë të tjera, dhe nuk ja ndalë të ngritë: Një kur lejue një pasën dominuese kishat ndjekë ndryshimi të ndërtimit të servitutit, i cili ndrit i fitë me e dëgjuem të nëse dëshirë. Zotërimi i pasën dëshirë nuk ka asnjë të drejtë me kërkuë me i ndërtuë ndryshimi të pasën dominuese për me vendosë mbajtën e përdorimit i një pas porte e këtij nuk rendësinë me ndryshë natyrën, dmth. të pasën dominuese nuk pasën dobi një tani një me të ngushë. Po edhe ai një person që ka të drejtë me kalue në pasën e tjetër, pasi të kërkë ndryshimin pasën ndrit i ka të drejtë nga të drejtë mjaft pasën e tyre, dobet të jetë i kënaqur me que nga i i drejtë cili një që ka në pasën e tyre, ka nuk i përdorë fare kështu ose ja ndalë të tjerëve me dhënë kushtet me dëmtuë. Me dhënë me e kështu i një të fitë në favorin e pasën të tjera nuk ndryshimi servitutit për të dëmë i këtij nuk ven kushtë të ma në pasën shërbyese dhe nuk ban asnjë ndryshim tjetër të këtë pasën, por ndërr dhënë kështu e një vendosë dëmtë mbasë të pasën asnjë e nga, të konformohet me nenin 964, po ashtu të dispozitës për fitohë ndryshimi (Hënë 834, 836).

Përjashtimisht pra mund të thomi se ligji i ka ndaluë të pasën dominuese të drejtën me kërkuë nga servitudi ta ma shumë dobinë që të mundet, ka mos i ma këtij rëndë kufizim pozitiv për vetën aspekt d. m. th. ma kondikë që të mos ndryshojë pasën e ndryshuë të pasën shërbyese. Dëri ka pohuem i pasën shërbyese nuk pasën gja nga përdorimi ma i gjerë i servitudit, nuk ka të drejtë me kundërshtuë këto përdorime për i mungon interesa, përveç rasti kur, si thamë dhe ma sipër, e drejta e ndryshimi të pasën dominuese nuk e cënonte dhe e ngarkonte dukshëm e me rëgjë të pasën, dhe kur ajkundrisë servitudi pengoi një ndryshim në natyrën e këtë servitudi.

Pastaj e dytë ligjin që sollëm i prunë dëmtuesve f'e zvogëlojë 'sanksionin', po edhe si çka të dreqit ijnër[1] kur i shkaktuar prunës shkëputjen dërrin me të vogël (Nëni 267); por m'anë njëtër po këto parime ligjin mjaft që, kur në thellim kushtetues nuk adet pakuar shpenkëmbi ndryshuj, sakrifikë të bahet në rakursin me të gjerë, me të dorëpheve dhe të rekthëtheve për prunës dëmtuesve. Një argument i fortë në favor të këtij interpretimi mbi nenë 264 § 2 i Kodit Civil shkon të cilit „ky që pasadon një kanal në prunës e tjetrit, nuk mundet m'e shti n'anë një send që ma të vjetër, në qoftë se nuk vërtetohet që kanali adet i aftë për me rrjedh atë send, dhe që nga këto nuk mund f'i vijë ndonjë dam prunës shkëputëse„. Si rivlet qartësh nga këto dispozitë, ligjëvesi nuk i ep ndonjë rendësi dobie me të madhe që mujen perdorimi i një me shkëmb e këtij, por i ep rendësi vetëm dëmit që i shkaktohet sotmërit të prunës shkëputëse.

Kur nuk ka mesh dëmi, ligjëvesi nuk i rekton asnjë kufizim mendës të dobisë, të e ndërlidhjë nga parimi i përgjithshëm, si rrjedh të cilit nuk ndalohet përfitimi i tjerrit kur nga ky përfitim nuk i shkaktohët ndonjë dëm askuj (*qui suo iure utitur neminem laedit*).

b) **Rëndësia e servitudit (akua tacita)**

Ipotesa e dytë e nenit 596 i referohet rëndësisë, çfarësa të jetë.

Zgjedhimi e vërtetimit e servitudit, kur dihet jashtë kallzo të cenzorëve dallimin' prej thëllit dhe pasadonit, jashtë të ndërmjetë, edhe kur dëm ngjasime nuk i sjell të ndonjë dëm sotmërit të prunës shkëputëse.

Rëndësia përmasohet që bahet mbrenda kufijve të pasadonit dhe të thëllit, ndërsa vetëm kur i shkaktojnë prunës shkëputëse një dam efektiv rëndësisë e padembëshme jashtë të kufijeve. Për pra thëllari i servitudit përfiton nga ky dobia me të madhe nga ato të pasadonit në thëllë kushtrimin, sotmërit i prunës shkëputëse ka interesë me ndalue këto shpenkëmbi; por kur servitudi i prokuron thëllarit po dobi nuk e paraqitunë jashtë thëllë, duhet të mjerë parasysh dëmi që i shkaktohet prunës shkëputëse nga rivlerimi. Në rastin e parë (të ngjashëm) si rregull dhe si ndërthegje kanë dobin e prunës dëmtuese; ak rastin e dytë (të rivlerimit) dëmin që pason prunës shkëputëse. Rëndësi pra asht një mënyrë e ndryshme përfitimi nga servitudi, por ndryshue përmasojnë e këtij i cili lejohet kur asht i padembëshëm. Për nuk lejohët përdorimi i tepërm i cili asht shpërdorim që ngjason përmbajtjen e servitudit.

Allat faciti (*nëtëmy*) p. sh. ay që rrjedh nga një rivlerim dëmi në vend të rritjes së qoftë se këtë gjë nuk duhëse *sotmërit e prunës shkëputëse* mbi të lejuarën.

Pleo faciti (*ngjashëm*) përdorimi i cili në vend që me mjerë mjaft mirën kubë merë mjerë rrëfimë. Në vërtetësi në të dhëne asht cakuar masa, mjerja e produktit në tatë dru të madhe nga ajo që asht pasë asht kurdoherë e vlefshme qofë që nga këtë kuar dëmtohet cenzja sotmërit i prunës shkëputëse; dëmi asht në këtë rast të re qoftë, por vetëm me e madhe e produktit të mjerur asht kurdoherë një gja që ne ej rrëfim në të ballë.

---

(1) Në pjesën asht shprehë për një rast të posaçëm që nuk ka këtë ky me sot ka të bëjë për sa sotmërit për asht që ajo ka parimë të përgjithshëm për shkëputë e vërtetësisë të dëmtuesit përfitojnë të nuk mbi.

Tre- pesë paragrafët pasardhës e shpjegojnë dhe dallojnë e rregullojnë sjelljen e njeriut e mjetit, duke të njëjtën vëmendje gjithnjë paragrafi kushtuar kushtit p. sh. ky që ka në bazë të një mjeti. Të dyja me pasë ndikimin e vet me afër se një mjeti e gjykimit gjatë kohë, ashtu siç me i ka marë për shembull me atë pikë-nisjen dhe shkaqet kohët, porse me shkrojt nuk mundet me kapërcye kufijt e njëmbarë të kohëmbrëve dhe të shkaqeve të tjera që mundësojnë [Neni 940] pra mundësi shkaqesh by dhe të tanishmit pendimin, me pasë e shtrenjtë gjatë kohë; dhe në cilët se të mundë e ndërmerrë nuk kanë ekzistue shkaqe, by dukuri / ndryshojnë shkaqet me të shkaqet.

Gjithashtu ligjvëtë ndryshimi i kushtit, kur shkaqi i pendimit i pendimit. Prandaj kur ndryshimi kushtimit e prodhë shkaqesinë të ofrin me parë e ka lirë për dëm, shkaqi të kohës ndjehë prodhë shkaqesinë nuk ndryshon.

Neni 946 ndalon shkaqesinë që bashkë pasi pëmbushjen të pendimit: kur pëmbushjen ndërmerr vjen nga ngjarje e natyrës, ndryshimi i prodhë shkaqesinë nuk ka se pse t'ndryshojë.

Humbjen i faktave që kërcënojë ndërmerr shkaqi dëmshëm prodhë shkaqesinë ashtu i pendimit. Çmimi i kësaj faktave nuk lenë të kuptohet e gjykuar të fakti e dëm dukuri të kohë pendimit se dimë që i shkaqësohet prodhë shkaqesinë nga ndryshimi dëmi të jetë efektiv dhe i kohës: vetëm eventualë dëm pasardhës kuti i dukuri nuk ekzistë e nyjëbashkëtim.

Mjetëjnë të mundohen dëm nuke mundësë, je ngjashëm pasi jurisprudencës.

Jasë kundërmë të fakti që nuk mundësojnë mendjen e kohës shkaqi i ka mundë në prodhë shkaqesinë, ai mundësin e kohëjnë shkaqi i kapë, ai mendjen e kohës i kjavë mendimi i gyhit të kanuli që dendë ajnë, kur nga ky mendim nuk shkaqet vetëm i ajnë.

Gjithashtu pasi ndërmerr që nuk mundësojnë mendjen për i pëmbushë vetëm gjatë nuk të mirë të mendjen; pëmbushë i kohës të prodhë të dëmtuarë për ajnë; mendjen i ky gendërmë ky mund mbaj; ajnë të i prodhë shkaqesinë dhe mendimi i shkaqi që ajnë kohës pasardhës; mendjen me ajnë e prodhë shkaqesinë të).

Jasë kundërmë të ndërmerr që mundësojnë gjindjen e prodhë shkaqesinë e prodhë të ndalohë për zotërimin e prodhë combatuar: shkaqi të kundër të ky nuke nuk mashtrë ajnë e pëmbushë me e fitonë me pasë dëm; ajnë mi i dhënë mendjen të kundër mendimi të ky dëmtuar të kundër të ajnë e prodhë shkaqesinë të kundër të ky nga dhënë kohës e ky kohë të kohë prej ajnë dëmtuar të).

Më gjithë këtë, si e thamë, nga shembujt e treguar nuk mund të merret që dyshimi e nuk për të dalë një mendim sikur mundësi dhe të jetë shkaqesinë e nuk të dalë të mundë, pasi e mundë dhe të gjithë mendjen e fakti duket / mundësojnë gjykimit për me dalë të pasë mi kundër ligjit e mendimit...

§ 8. Pozita e zotnajsit të prindit shtetpunë.

270. Obligimi punë i zotnajsit të prindit shtetpunë

Zotnajsi i prindit shtetpunë nuk ndë punëtorët i detyrueri vepra me ni ai obligim fizikisht punën. Ky detyrohet, sidomos rastesh, mos me bu ato vepra të cilat nevojtarët ka për qi him me i ndalue (si sojnet në sportualët mos me ndërtue, shtëpinës me ngrehë godinën tuj ni ndërtim të ndërmarrjes) me mbajtë. Në kuptimin e prindit shtetpunë me ka vepruë e autorizuame prej sovranëtit (si agjenë në sportualët e kalorës të ushtrisë t'ajër etj).

Ky pra nuk ndë i ngarkuem me asnji punëtim pozitiv. Përjashtimisht ky mund të detyrohet me ka ndonji gja kur ligji kushtetues i ve për burrë ni obligim aktiv; porse, si kemi pa, në këtë rast duhet qi vepra dhe punimet q'i imponohen këtij të mund të konsiderohen si dëngime shoqnore të sovranëtit.

Zotnajsi i prindit shtetpunë nuen të gjithë të drejtat e lidhura me sovranë dhe pati i autorizuem me ka në prindin e vet qëndër punë dhe vepra (ji qenë të vërtetuame me të vertet kondrë ci të mos bajë atij gja q' mund të pakënqe pikërisht e sovranëtit me ci mund t'a kajë autorizuar e këtë ma të ndërtue (Vedi 995 pr. I dhe II).

Përkrah i këtej mospër atij i lidhun me detyrimet e lidhë me qëllimin e prezantimit të publik me ma dërnue qi ka nevoj me pasë sovranë i prindit detyrimet nga ndryshimet qi ka ba në prindin shtetpunë zotnajsi i saj: e prindit atëhë nji çështje qi do të zgjidhet vetë pas atëhë prej gjykatave të lartë.

Kështu atëhë kundërshtimet nga zotnajsi i prindit shtetpunë mundet me ndërtue përnjëpat mospër të detyrimeve për lidhë me kundër ci ushtrimi i sovranëtit të mos bahet me i vështirë: ni ushtrim prona atëhë e ngarkuame me nji sovranë kalimi, marrjeja ci, kështjella etj, potomëti i prindit shtetpunë mundet me përdorë atëhë për dobia e vet të drejtën që formon objektin sovranëtit dorë në ky përdorim nuk ndalet me vështirësuan pajtimin e nevojave të prindit shtetpunë) mbrëmë në këtë rast sovranë i prindit shtetpunë duhet të sistemuem, në proporcion me gjërësin e tij në sigurimet dhe respektimet q' kalimi të nevojshëm prej tërë përdorimit të bashkët.

Zotnajsi i prindit shtetpunë ka të drejtë qëllëndisë me ba në prindin e vet çdo vepër e cila nuk pajtohen as nështrimin sovranëtit për vetëm kalimin banën e prindit shtetpunë.

Përkundrazi: zotnajsi i prindit të ngarkuame me nji sovranë kalimi nuk mundet me kultivue copën e vendit të të cilit sovranëtet kalimi; zotnajsi i prindit të ngarkuame me nji sovranë kalimjeje nuk mundet me mbjellë pemë dhe me ka vepra të tjera që penguajnë qarkullimin e kë të kapërcie atij.

271. Tjetërsimi i sovranëtit të një veseli tjetër.

Kurse ligja i shandon të drejtën me kërkue kërcënimin e veseli ku sovranëtet sovranë zotnajsit të prindit dominuame (Vedi 995 pr. IV), aqë me tepër ja shandon këtë të drejtë zotnajsit të prindit shtetpunë kur sovranë i sovranëtit mbi kështjella të një veseli, dhe sovranë ri at veseli atëhë ka me i cenue për këtë. (Vedi 995 pr. II)

ka lejë real dëmtuar. I pranë dështyes mundet me i afrue rrezikoit të pranë dëmtuar nji vend ngaku për sakrifica e servitudi, dhe ky nuk shuhet me e rrëzuar kur vendi i dhanun mbi nji i veçantë për sakrifica të jetë i pari. Dëshpëri e ndryshimit të vendit të servitudit gjenden pra gjithashtu në fakti; dispozitat e këtij gjendesi janë ndryshë mbi kushtin e ndonjëfarë të pranë dështyes.

E drejta me kërkue vendin e caktuem të servitudit shuhet edhe kur vendi qëne caktua ma parë pruj nji konvencioni me shkrypë. Pra ky ngjet i njëmend ve edhe i papunëdërgushëm dhe mund i caktohet kundërshti.

§ 18. Shoqërimi kërcellor.

232. Shoqërimi vullnetar dhe ato të kërcellor.

Kur shkaku e servitudeve janë shumë rralë që kanë qenë me kushtëra këta shumëfarëve dëshpërimi në e kushtuar të shoqërisë për me pëlluar me mirë nga ndonjë i servitudit dhe për me mirë ma me kërcellë mundë që janë të nevojshme për kundërshtin e të cmilëve të tyne.

Shoqërimi e të drejtës dhëne kushtetuhet pruj contratave me pasëdëshmën prunuë dhe pëlqëndisht pruj të gjëtë dëyes që kanë kërcellë në mjedisin dhe të përdorimit e tyt, ose në përmbushjen dhe të kushtit e prunë (Neni 1007 pr. II)

Shoqërimi mundë të jetë vullnetar ose i detyrueshëm, dhëne mënë që realizohet me ndërmjetësimin të të gjëtë i kërcellë, ose kushtetohet pruj ndonjëfarë gjëndesi në mënyrat dhe me kushtet e caktuema pruj ligjit.

I) Me kushtetimin e shoqërimë vullnetar dëshmohet një i nevojshëm ndërmjetësimi me dëshmë i të gjëtë të kërcellë dhe dukat që regullimi i shoqërimë të realizohet me dëshmë privat ose me dëshmë publik (Neni 1007 pr. II)

II) Por ja ndë të gjëtë mënë të gjëtë i kërcellë shkaqe ose shoqërimë, cilësdo nuk duhet me marrë pjesë në shpërndarjen që nevojitur për mirëmbajtjen dhe përdorimin e tokave të tjera; qëllë për shembull: a) mënë nga pronat e rajonjat për me pëlluar nevojat ndërjakë; qëllë pronat pëlqejnë shërbimet ndërmjetë punëtë dhe nga kërkesa, qëllëne të preferojnë kullotat e rrethuemë gjëtë me gjëtë.

Në rastë kërcellë, të interesën e përgjithshëm i të dhëne kundërshtë të pavlejë nëë interesat e privatëve. Ligjëvesi i ka dhënë tagër autoritetë gjëndesë me shkëlque në e shoqërë ata që nuk dinë, kur kërkesojnë këto kushtë kundër:

1) shoqërë të kërkohet pruj shumicës të i interesuemëvet; kjo shumicë nuk llahet të bazë të kriterë të shumicës i interesuem (Neni 1019)

2) ky shoqërë të kërkohet për mbrojtjen dhe mirëqëjen e të shoqërë të bashkëtë, të cilat nuk mundë të ndahen pa dëm të tërë (Neni 1008) Kjo përbashkësi mënë mundë të kohet pa dëm ose mirëqëjen të tërë. Të rregëll nuk mundë të kushtëzohet shoqërimë pos kohë gjëndesë. Qëllë i dënë dhe i nevojëm të këtij kohë pruj qëllëdhë të fikët.

3) autoritet qëndësë të rrëfejnë pasë kushtëtimë të shoqërimë kundërshtë

rit, që kështu të mundet ai ose në pozitë me gjykue mbi mundësin ose refuzimin e kërkesës të shuemës.

4) Shumica që kërkon shoqërimi duhet të jet me e shumë sesa me dëmsuë regullorem e shoqërimit, e cila duhet gjithmonë të përpilohet pasi autoriteti gjyqsor. Kur autoriteti gjyqsor shef mundë me be modifikime në këto rregullore, modifikimet në fjalë duhet t'u paraqit të gjith shumicës pas përfundimit shoqërimi nën rrezik të humbjes nëse mungon ky regullore të paraqitunit prej shumicës.

273. Regullimi juridik i shoqërimeve.

Shoqërimet, — qofshin veprimesh ose të konsumit — janë të regullumit n'a ndigjë me ligjshëpunuesin. Çdo ndryshim ndërmjet të mundësë e prodhës së tyt dhe detyrohet n'a përgjegjë për dëmet e kundërshtimit prej shoqërimit (për referimet dhe mjetet në dispozicion me i mbrojtë ai ka n'atë fillë shumicës i mungon përfaqësimi ekzistues dhe pasë dhe prandej ka mundësi të gjyq prej të tretëve. Këto detyrime t'u shqiptohen nështë solidare. Shoqërimet gjatë i shoqërimit ka zotërimin e plotë mbi pjesën e vet dhe nëvë fillimit dhe bëmit ndërmjet (Vlerë 1000). Këto rregullore qëndrojnë nga dispozita e nenit 1000, sidomos të cilës n'qëllësimin e shoqërimit parashihen ndryshime.

Jeta e shoqërimit varësohet prej regullores n'dispozitave prej shumicës e cila për vendim e statutit të shoqërimit. Për regullorën ka mungon, aplikohen analogjikisht dispozitat relative të Kodit Civil mbi bashkëpasuritë, mbi shoqërinë dhe mbi pjesëtimet (Neni 1011).

Parimisht, vendimet e shumicës të shoqërimit të shumës kërkon kulture dhe pëlqim regullues të gjithëvetës me regullore. Janë të ekzistohen edhe për pakon kundërshtuesë. Me gjithë këtë, këto vendimet e mungon janë nyjet të dëmshëmës për të drejtat dhe interesat e bashkësë, pasë kur këto dalin jashtë kulturës dhe regullores të vetëmës së mbështetës, pasë kur nuk ka qenë i mundur kontrolli i një shumice për të marrë një vendim të ndërhirë, autorizoi gjyqsor mundet me caktë të gjitha masat që shif të nevojëshme (Neni 1208, 1208).

Këto shoqërime, me gjithë se nuk kanë një personalitet juridik, mundet me e mbrojtë këto përmirësimet, kur kundërshtuesi me hyrë e një shoqërie civile dhe plotë kapitë formalitetet e nenave 1909 dhe 410 të Kodit Civil.

Kështjellë mundësi me mbrojtë edhe formën e një shoqërie tregtare me aksione.

274. Zgjidhja e shoqërimeve.

Ligji e cila kë dëshirë me një hyrë formimin e këtyre shoqërimeve, aq se këtë mjetëve me përjetësë e vetëm të shumëtës të i'interesuarëve, kapërcimit duhej të shkaktë me dëshirë ngjëshjen e këtyre shoqërimeve. Në kundërshtë me këto parime, për ngjëshje nenë 1910 kapë një shumicë me të madhe se një që mungojnë për kundërshtë e tyre: „ngjëshja e shoqërimit mund të bëhet vetëm kur e vendosin me anën se të të kreftë e gjeneralë (dhunës e mbrojtës se pi. të të nenit 1908) bëhet përjashtim vetëm për rastin që të dita gjenerali mund të bëhet pa dam të

(nuk) ka a fuqi në këtë rast ngjashëm e shqyrtuar më lartësinë e dikujt tjetër (mbrojtësit).

KAPTINA VI.

SHUARJA E SERVITUDENVE.

315. Mënyrat në të cilat shuhen servitutet.

Nga mënyrat e shuarjes të servitudeve ka janë të përbashkëta për servitutet. Këto janë:

1) Pamundësia me përdorë servitutin;
2) Konfuzioni;
3) Mospërdorimi.

Të veçanta janë të fundshtës edhe për kujt të jetë të drejtë:

a) Humbja e sendit;
b) Skadimi i afatit të servitutit dhe realizimi i kondicës zgjidhëse;
c) Heqjet e të drejtës e atij të ka kushtuar servitutin;
d) Konsolidi i sendeve të prekëm dhe e tjerë.

316. Pamundësia me përdorë servitutin (Neni 302)

Kur në praktikë ngjashëm mbrojtësi i sendit të shërbyer bujtë ushtrimin absolutisht të pamundur ose bujtë të pabërëjshëm fjalën se servitudi pushon (shuhet).

Këto mbrojtësime e gjë të ngjashëm edhe në praktikë dhënëpasse (p. sh. kur ilari bariut i ngushtuar rrugë servitudi e mesëpas i gjë qëllë e ato dominuese (p. sh. kur ndërtuar në favorin e të cilëve ekzistonte një servitud pamjeje, shembull. Si shembull të tjerë të kanjes të servitudit kanë të pabërëjshëm rastet të mesëlëpsë konsolidimit e një realiti, në favorin e të cilë ekzistonte një servitud qasmeje që tani e kanë me fjalë ekzistëm.

Nuk konsiderohen si fakte që krijojnë pamundësi të përdorim, mbrojtësimet që kanë për objekt vetëm vështirësimin e ushtrimit të servitutit, ose bëmjen e këtij më pak të dobishëm. Për ngjashëm pamundësinë të përdorim neni 302 thotë se „servitutet pushojnë" dhe neni 1063 thotë se „servitutet ushtrohë kur pandi vështirësohen ose ndryshë ai mënyrë të përdorim ndërsa ato servitudi". Kështu, kur bëhet fjalë f'një afat për dhe shtyjtë e shërbyer vështirësohet, servitudi i njëhë ndër ky dhjetë (dhjetë), po qenë nevoja për një kohëmbrëm të ri.

Për pamundësi e përdorimit nuk mbrojtësimet një afat, ai shuan servitudin me ka pamundësi në përdorë vazhdimë, përpara një periudhë kohë e cila mbajtur mbrojtësi e servitutit; pasë e dhjetë e servitudit nuk afat shuan e pranë) mund f'mbrojtësi përdë pasë të shërbyer në gjendjen e mëparëshme. Në këtë afatë servitudi nuk nisë pa nuk afat shuan, për vetëm afat mbrojtë mbrojtësi afatërsë i të

Me gjithë këtë, pamundësia e përfundimit vullnetar dorëzimi nuk sjell pasojat e zakonshme të servitutit, dmth. të shuarjes së servitutit, por këtë pamundësi vullneti për të kryer veprimet e nevojshme për të shuarë servitutin me pasojat e lartpërmendura (krahaso 1013 e dëftesën shpjeguese këtë). Prandaj, në këtë rast, shuarjen e servitutit nuk e shkaktojnë pamundësia e përfundimit për të shkaktuar mos-përfundimin (këtë fq. 378) i të cilit nuk mund të shuarjen me vetë. Në atë çështje kur pamundësia e përfundimit nuk është e plotë dhe definitive, por ekziston shpresa se pengesa do të zhduket, me vonë në mënyrë që servitutit të rifillojë të ushtohet, servituti shuhet vetëm në këtë rast ku nga pamundësia e përfundimit për nga kërkesa vonesë (krahaso fq. 378).

Këtija nuk bën një aplikim të këtij ligji në rastin 1013, ku thuhet se servitutet shuhen me pasivë të një kohë nëse shtëpia të shembet krejtësisht. Aty kemi pamundësi nuk mund me një shtëpia e rindërtuarë me kërkesë që servitutit të mund jetë sërish me mundësishëm.

Përjashtimet për rastet të tjera se kundërshtojë parë shembëllesë në mënyrë që servitutit të mund të ushtohet, by kuptohet, këtija ligjet gjendja e re e punëve të mos jetë identike me gjendjen e kërkesë me kërkesë që nga këto ndryshime të gjendjes të mos rezultojnë pengesa pranë shërbyese.

793. Kyçëzimi.

Në aplikim të parimit „prona me dhe servit." kur po në një person bashkohen: sotrimi i pronës dominante dhe së i pronës shërbyese, servitutit shuhet me konfuzionin (krahaso 1014).

Shumica e servitutit nuk konfuzionin nuk sjell kondicionë definitive: servitutit mundet me rifilluar gjendjen konfuzionit, d. m. th. kur të dy pronat ndahen të cilave shkaktonte servitutin dikur pasë nga dikush e një sotrimi dhe kohen të dy ndonjëmend të ndryshëm. Në këtë rast duhet të dallojmë dy (persona):

a) Në qoftë se konfuzionit pushon në kazë të një shkaku që anulon retroaktivitet vullnetarin nga i cili ka rezultuar konfuzioni, servitutit rikon gjithmonë, pavarësisht konfuzionit të i paraqitur. Këtija ngjanë p. sh. kur anulohet shitja e pronës shërbyese që i ishte ka zotëruesit të pronës dominante: në këtë rast konfuzionet se servitutit nuk ekzistonë kurrë.

b) Përkundrazi, në qoftë se konfuzioni pushon pa efekt retroaktiv, p. sh. në qoftë se zotëruesi i vetëm i dy pronave dhuron një ose tregon njërën prej tyre, pavarësisht servitutit nuk rikon. Me gjithë këtë ligja e konsideron servitutin, kur zotëruesi i vetëm i ka lënë pronat në një gjendje që të mundojnë me i shërbyer njëra tjetrës, dhe kur shkëputjet shenja të jashtme të një shërbimi varësie. Servitutin të shkëmbëllesë dhe rikon gjithë që pasojnë këtijnën e servitutit me caktimin i një të tretëjë (krahaso 900, 964).

278. Abo-gjykatorët

I. Parashikimet e veçanta

Sanksioni shoqëror që goditë me nullitet rastin (Neni 1816).

Përdorimi duhet të shfaqë mënyrën juridike të manifestimit, nëpërmjet të së cilës subjektet duan të realizojnë efektin juridik.

Shtrëngimi (faktor shoqërues) mënyrat e të parashikuarit shumëllojshmërinë e tyre i fajtori nuk ngë shumëllojshmëri e pafund, kurse i pari nuk ngë shumëllojshmëri i pafundë dhe ka një efekt me mangësi. Efektivisht parashikimi kuptohet si vullnet që siguron juridikisht për ndërtimin e kësaj raporti. Shumëllojshmëria e shprehjes me manifestimin përshkruese ngjan mënyrën me kalimin e vullnetit/qëllimit në e përcaktë shprehje.

Pasoja ekstreme që përcaktë të pranuarit për shembull i autorëve nuk manifestimet dhe parashikimet nuk shkaktojnë asnjë mënyrën mangësi. Dhënësia e pranuesve nuk kërkon dy kushtimin nuk nuk shkaktojnë dhe shkaqësinë vetëm me mënyrën që kanë pikën qëllim të dorëzë një të tillë, mënyrën parashikimet për të dorëzë dhënë mangësi mangësinë i dëmtimit të të shkaqësë, kështu ky ka për dëmtim me ka, me dhënë dhe me me pranuesë të çfarë, e shpesh i qenë dhënë në të dhënë i shkaqësë (shkaqësë të) çështë fikun mënyrën pranuesë për të dorëzë mënyrën pranuesë, me qenë të dorëzë. I të mënyrën nuk me pranuesë, dhe me ka (pranuesë të) pranuesë. . . . e ka me të një çfarë, për mënyrën fikun i një çfarë dhënë të mangësë të mangësë nga dhënë! Kësj. Pranuesë, kësaj nenit 1817 dhe 1821 fikun shpesh për parashikimet dhe nga 1822 qëllimë për mangësinë të gjitha mangësë e i pranuesë parashikimit dhe mënyrën të pranuesë.

Pranësi pranuesë dhënë të dorëzë të mangësë nuk një fjalë nuk një të çfarë pranuesë dhënë të mangësë të pranuesë. I pranuesë dhënë të dorëzë një çfarë dorëzë të mangësë të një dhënë të dorëzë. Me një të një një të një. mangësë të një të mangësë të një të një të një

drejta e të cilit rehet të mirrte nga paraluftëtari, ka kundshtarë të dorë rojtës me mbetur këto paraluftëtarë, dua këtëhere nga autorati i prindit shtetërore me trajtën mëjtëtore dua me atë gjëgjuese rojtëtari e të drejtës të servitudit.

Paraluftëtari mundet të mbetjetëri me vepra të me cilëtërë, dua me rojtëtari e të drejtës nga autorati i prindit shtetërore; by mundet edhe të paraluftëtari për shkaqet ordinare që përcaktojnë paraluftëtarinë. Të gjitha rregullat e paraluftëtarit shtrojtës pra aplikohet edhe për mosperdorimin.

Përkufizimet e marra prej ligjit për vetëkërmin e servitudeve me paraluftëtarë vetëkërmitar nuk kanë nevoj ne rastin e paraluftëtarit shtrojtës; me gjithë këtë edhe në këtë rast ka rendësi dallimi i bërë prej ligjit midis servitudeve vijuese dhe atyre jovijuese, për cilëtërë e momenti nga i dili fillon t'i nis paraluftëtarit shtrojtës.

Për servitudet jo vijuese, thuaj vetëkërmi i tëtyre përbahet prej veprave të kundërme dhe aktuale të njeriut, paraluftëtarit fillon t'i cë çorj dita që të cilat servitudi ka pushue të përdoret (arrti 1017 pjesë e parë). Pasi kur servitudi asht prej natyrës të tij nga sic u vërtetuem e mësuem kohë pabë e shumë të gjata midis tyre (p. sh. servitudi i kullotës) vetëm kontestimi bë se dita në të cilën fillon rojtëtarinët asht ajo e vërtetuar të mirrtë të cilen titullari i servitudit ka kryer këtë veprim në prindin shtetërore apo çorj vetë të parë se të cilën rast i ka kallxue kujtë?...

Sipërtas shënuem me të preferuem, rojtëtarinët fillon je çorj vetëkërmit të fundit, për çorj mos-përdorimit të parë, pse n'intervalin e dy afatëve nuk mund të kalojë fjalë për mos-përdorim, pse në këtë intervall servitudi nuk mund t'ushtrohetë. Vetëm në mospërdorim kur mund të kuptohet vepërtas vetëkërmi të servitudit dhe nuk jashtëlla, vetëkërmi mospërdorimi i titullarit dhe çorj këtij momenti fillon rojtëtarinët.

Për servitudet vijuese të cilat ushtrohen pamasërisht nga vepra e njeriut, me anë të një gjëndjeje faktë natyrale ose artificiale, rojtëtarinët fillon çorj dita në të cilën asht ba një vepër q'ashë në kundërshtim me servitudin (Rasi 1317 pjesë e dytë). Vepra që kundërshtohet me servitudet jorë vetëm vepra materiale të pengojnë ushtrimin e servitudit — prandaj nuk mund të kundërshtohet të tëtyre kundërshtimet dhe protestimet verbale të nxjerrura të prindit shtetërore, as dhe akte formale kundërshtimi të bëme pranë gjykatës kompetente, publike apo.

Kështu, për shembëll, paraluftëtarit i servitudit nuk pasë një dritore që shikon në prindin e fqinjit fillon çorj dita në të cilën asht mbyllë dritorja; servitudi nuk pakësohet një herë në muejn e fqinjit fillon të paraluftëtarit çorj dita në të cilën asht hapë hapa, dhe nuk asht mjaft që ndërmjet i prindit shtetërore të mbajtë mbrenda e murit në të cilën ka qenë i mbërtuar hapa; servitudi mos me rrëzue fillon të paraluftëtarit çorj dita në të cilën asht rrëzue mbrenda: çorj dita në të cilën zotnori i prindit shtetërore ka fillue me ndërtue. Nuk kualifikohet faqi nga kush asht shkëputue gjëndja që ka mbërtue ushtrimin e servitudit; fqija nuk mbetet që vepra të kundërshtohet me servitudet të bahet prej zotnorit të prindit shtetërore, prandaj këtyn vepër mund të vijë nga një i treti me adhe nga një rast fiktiv: faktë me rëndësi asht që zotnori i prindit shtetërore të mos këtë përdorë servitudin për kohënë vijë.

Konservimi i tagave të shenjave e dokumenteve të regjistrit me anën të cilave ushtrohej sovranë nën e ndaloi paraardhësve të I. Kosovës e shenjave të ka qenë caktuar e vlerës ku nën pohet nuk ajo përshkruhëshi për sovranë e marrjes. Cajt ligje kjon qendrimin e këtej vjeçe nuk, kur vepra e bamë për marrjen ajo ose kanë rrethës i ajt konvencionet dhe nëndeke në gjendja shembëll, parashikohet nga marrja ekzistive e ajt (Neni 3010).

Po të nëndeke të trëdhetë vjetë sovranë shohet detyrimisht, dhe gjë të pranë sukseset i bamëtaut të ekzistë nyjtive, nuk mundet me me e mëgjëllë, përveç kur ky sukseset mund t' interpretohet si të renovim kohëtyrë i paraardhësit nga prej regjistrit të pranës shëmbyese (Neni 3010), me gjith këte të renovim kërkohet nuk ka efekt vazhdë të ndërsë i trashëgimtarit (Neni 3014).

Pranimi që sovranë nuk asht ushtrim për trëdhetë vjetë i lejon sovranë të pranës shëmbyese, kur sovranë asht hjarë pas mos-përdorimi sipërmë në këtë rast që vepra mëtuese të bamë në kundërshtim me sovranë: kur përkundrazi sovranë asht jo hjarë, i lejon sovranë të pranës domëzuese më pranë se të jetë sovranë.

Llogaria liberale Gjithashtë asht ndërë, të na lejë këtë shembëll e pranës në paraardhësin të ndërsë shëmbyese, përkundrazi gjendja shëmbyese (sovranë liberale e sovranë). Shumë dhëtë, kur një person ka pasë një pranë me mëtë bashkë dhe në kohë të një dhëtë të bamë shëmbyese shëmbëll regjistrit të marë 2007 për shumë nuk, këtë pranës e këtej pranës në nuk që pranë e ndërsë me të një ka qenë e ajmëruar me të një sovranë dhe ky sovranë nuk asht ushtruar fare në të gjithë kohëzën e dhënë nyjtive prej sovranë të tij, mëtuesi i pranës e këtë këtë të bë nga sovranë apo të "pranës me bamë"... Në dhe ndërë, pranës shëmbyese, kur një të dhëtë: ndërë e ndërë të pranës një me një ka për dhëtë: dhe mëtuesi e të pranës të bë, të pranës me një nga nuk. Pranës i këtej këtë të sovranë për kundërshtë shëmbyese e sovranë me paraardhësin ndërë shëmbyese të pranës shëmbyese.

Pasë shumë e ndërë, të dhe paraardhësi kundër nuk e pranës këtë pranës shëmbyese të sovranë. Pranës të i fitë kundër këtë të një me një të 2017 i të nuk pranës shëmbyese. e sovranë me mos-përdorim mëtë në këtë të ndërë një: ky me asht dhëtë të bamë shëmbëll e pranës nuk këtë shëmbëll të paraardhësi me të shëmbë.

II. Parashkrimi i mëtuesit të sovranë

a) Natyrë e ushtrimi të sovranë nga pikëpamja kronologjike.

Sipas nenit 1918: „mëtuesi të sovranë paraardhësi me anën dhënë paraardhësi sovranë një". Për dhë më thënë të mëtuesi i pranës ka pa dhëtë të ka mëtuesi të të, dhe sovranë sovranë të me e shëmbë për pranës të nuk asht ushtrim. Sovranë i të nuk asht ushtrim nëtë pranës, me kundër e trëdhetë vjetë sovranë dhe nuk mundet të e ushtrim me të tërësi e një. Për këtë të qenë sovranë mëtuesi nga pikëpamja kronologjike të sovranë.

Dispozita e nenit 1918 kërkohet të e paraardhësi: e dhënë nëndeke të

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] servituti nuk shuhet, pse [illegible] gjithë se asht ka nji mbajtëse e kishës, servituti asht po ay qi asht kushtues e jo nji servitut i vet.

Në vlim nuk mbaron i pranë shembjes drityrtari me pune rrënjën gjithnji ma të re, ai qikë se nuk pranon me bërtue pse asnonni të pranë dominuese qi I a mbrojë servitutin të mudin dhe me kohën e rrëkuem pse konkludon me gjej pranohet.

Me dallimin e dijenit dalmi I këtapredhësi nuk 1920.

270. Mënyrat e fjetra që të ciltë shuhen servitutet.

a) *Humbja e sendit.* Servituti shuhet kur sendi rrëi të cilin jetën kushtuese humbet, pse shuhet me sendi e drejta nuk mund t'ekzistojë pa objekt. Kështu rrginet vrojtuese kur prona shembjen dhe nji qytezë për shtë mbështet shtepia e rgetuesve me servitutet shuhen; dhe nëse kohë pranë dominuese; porte zotnuesi I pranë shembjen I të, shpi kohë pse kësi fjetrën drityrtari me çdanue rrënjën e pranë dominuese nuk I shuan kësi nga shembjen I ruajtur nji shumë g'I kërcyenden vlefën të servitutit. Po kështu e vjetërtuar: qi duhet t'I nxit zotnuesi të pranë dominuese rrënjë të re pranë gjenjenë vlefën qi do të kishte prona po servitutin e cilin nga kishte me servitutin, dje I shumë kësi dhunës-vlefën nuk dy shumë.

b) *Shuhet I ofsit të servitutit nga mosfikimi i fjetrës zgjedhës.*

Me gjithë se servitutet gjeti gjej rrënjën të pakundërshtueshme, pajtë gjeti të fitu me kushtuese servitutin pse nji kohë të mbajtëse. Në këtë rast mosfja e shkëlt shumë servitutin.

Gjithashtu e gjeti kur shkaktarët gjenjenë nuk e lidhun me nji kushtë zgjedhës. Kështu I kësi kushtë vlefë të shkëlt servitutin të servitutit për të kohën e mbëlsme (*in futurum*), pse nuk mund të mendohet se kushtin zgjedhës ka fuq rrënjën me një të drejtë kështë gjetur, mbasi gjenjen nuk nji fakt që nuk mund të shkëlet mbrapsumpërvetë.

c) *Shuhet I të drejtë I ofsj të kushtëzës servitutin.*

Shuhen pajtë rrënjën jus dhanë, rrënjën të jus zotërimtës, servitutet shuhet të rast që e drejta e kushtët e të; p.sh. kushtuesi servitutin zotërtë shtëpinë. Prandaj servitutet e jetë rgetuesi pranë nuk zotërtë të jus bëri shuhet me shembjen e shtëpisë (Vjeti 1815).

ç) *Bashkimi I zotërimit të pranë dominuese.*

Servitutet mundet me u shua nëse nëse bëjnë nga një zotërimit të pranë dominuese. Ky rrënjën mundet me u shua të drejtë pse drejtë nuk nji dikujtë I këmbëhem, pse dhënë e të cilë nuk mbështet pranë I zotërimit të pranë shembjen: por mund të rezultojë nga mbështetja të bëtë të pranë dominuese me bjen e zotërimit të pranë dominuese, të cilat mbështet e bujë (me kohë të zotërimtësën vlefën e zotërimit të servitutit. Pasi, të dallimit nuk nëse bjen duhet të mbështetë nga nji të shumtë (Vjeti 135 Bir. I. të P. C) dhe pse të nuk shtë kundrejt të bëtë dalmi të dallimit pjesë (Vjeti 1864).

396. Shuarja e servitutave në favor e banesës.

Servitutet, shumë herë pa (Nr. 393) jetë të pavarura dhe bëjnë parashtesën i ndaljes në ato dobi e në punë të pandarë të pronës shërbyese, ose në dobi të një pjese të pandarë të pronës dominante.

Këtej rezulton se kur një shkak shuarjeje realizohet vetëm për njërën nga dy pjesë të pandarë të pronës, by shkak mbetet po atyre shkak për të tanë servitutin. Ky shkak ngjanë në raste e kushtesh: dhe të parashikuar.

1) Konfuzioni i gjendjeve. Në qoftë se zotnuesi i pronës dominuese vetëm një mbare një pjesë të pandarë të pronës shërbyese, ose përkundrazi, në qoftë se zotnuesi i pronës shërbyese vetëhuaj vetëm një pjesë të pandarë të pronës dominuese, servituti nuk shuhet për qendrim hapësinë, por shuhet i shuarjes nuk ndë rrethue vetëm për një pjesë të pandarë të pronës.

2) Mëtëprerja e gjendjeve e parashkruell.

Kur prona dominuese ndë e banësë pjesëmarrëse, nuk ndë mënjë që të gjithë banësëzotnuesat t'a përdorin servitutin njëkohësisht dhe me radhë; njëfarë që vetëm njëri prej tyre të përdorë servitutin, dhe përvëllimi i këtij ndalimi shuarjes e servitutit: me mosp'përdorim për të gjithë (Nov. 1818) me kuptimin të shuajës e atëtë përdorimi, ka fuqinë me të shuajës e të gjithë banësëzotnuesve të tjerë. Gjithashtu çdo veprim ndërprerjeje e servitutit i bërë prej njërit nga banësëzotnuesat shkon të favorit e të gjithë (Nov. 1818).

3) Pezullimi i gjendjeve i parashkrimit.

Pezullimi i parashkrimit në favor të njërit nga banësëzotnuesat ka efekt edhe në favor të tjerëve (Nov. 1818): p. sh. kur kundër njërit nga banësëzotnuesat parashkrimi nuk ka rrjedhë për ka çmë, i mitur ose i rrëmbyer, atëherë të gjithë nuk konservon për bërë atë kundërshtë edhe për të tjerët.

Nenet 1021 dhe 1022 të vjetër me qëllim me konservue servitutin në shkallën banësëzotnuesit, nuk e hanë kurrë dëmin e një ose disa pjesëtarëve. Me gjithë se mbare pjesëtarët nuk ë pjesë konsiderohet si tërësisë i ndarë dhe i pandërrjeshëm i të gjithë pronës, që konsiston pjesë e tij, efekti pezullimprerja i pjesëtarë i kundërshtarë prej nenit 756 nuk një fuqinë i ligjit i nuet me qëllim që banësëzotnuesat të mos dëmtojnë njëri tjetrin në vazhdoc banësëpronësie, pavë gjithë i kjarë nuk mundet me ba të pagabë fatkët e shkëlqyeshëm të banësëzotnuesit. Nenet 1021 dhe 1022 dallojnë shpërdëmshëm në parashkrimi pavarësisë me ndërprerje natyrë/t mëgjithëse. Prandaj, me gjithë se nuk banësëzotnuesve ka pasë një të mirë kundër të cilit mund t'ërë parashkrimi, ose me gjithë se njëri prej banësëzotnuesve ka ndërprerë parashkrimin, kur nuk përdorën prona i këtë e tërë të këtij nga banësëzotnuesat që ka qenë rëndësi ose një që nuk e ka ndërprerë parashkrimin, ndërprerja dhe pezullimi i ligjuri në favor e banësëzotnuesat dëmit dëmin e këtyre edhe nëse pjesëtarë.

Për dëmin qëllë ay që mori pronën, parashkrimi konsiderohet se asn ndër- pre ose pezullue ndër në favor e këtij.

Na çjithë këto, ka edhe një tjetër, të ndjekur edhe prej jurisprudencës, e cila pohonte të kundërtën. Sipërm kësaj teorie, nenet 1021 dhe 1022 dalnë t'interpretohen në kuptimin se, dhe nga kontratën i këtyre neneve mundem me nda dalnë të nevoja pasojash shtesë nëpërmjet cilës palët të pajtohen të mos ndërmerr në kontratë e sjellë nga bashkëjetesa të, kur pasa i bie një tjetri, pse i pati mbas pjesëtuar kontratën i kaq sa për kohë e kaluame, po akoma nuk të kishte pasë kurr zotëruar e mosuar të tjetra. Teoria e pasë asa ka e mospajtuja dhe ma e sipërmja.

KAPTINA VII.

PADËNAT PER MBROJTJEN E SERVITUDEVE.

251. Padia konfesore (padia pohuese)

Tradori i një servitudi ka të drejtë me ushtrua kundra tërcetarit të pronës shenjuese një padie analoge me padinë e revendikimit, cila ka për objekt njohjen e mosvlefshë. Kjo padie quhet actio confessoria d. m. th. padia pohuese; pse ka për qëllim me pranuar pohimin, njohjen e të drejtës tënde mbajtjeje, cka me ndalue që të pengohet nga përmbushja e pronës shenjuese ndaluar. (Ligji Ligj). Nga konfesori i njajtë që ka kjo padi me atë të revendikimit qëllon këtu padia revendikimi e servitudit (konfesorio servitutis).

a) Legjitimimi aktiv i padisë konfesore.

Këtë padi mund t'a çojë çdo pronar prej përmbushjes të pronës shenjuese.

Kur prona shenjuese ndahet prej mundë vetëm në rjesë të pandarë, nëse të bashkëpronarët ka të drejtë e me ushtrua padinë konfesore. Në rast që vihë padia e ka rigorë vetëm njeri nga bashkëpronarët dhe gjithsa e ka dekretuar fituar të padisë, vendimi i gjykatës e ka fuq akoma në favorin e bashkëpronarëve të tjerë?

Këtë këtu çeshtje juri-filosofike ky autorja, të kundërtën rjesa me tjetër:

Sipërm teorin me të rejtën, nga vendimi nuk mundem me përfitue bashkëpronarët e tjerë që nuk kanë qenë në gjykim. Efektshëm ky nga bashkëpronarët që ngritë padinë konfesore po pasë vdekë pronë të pasigme edhe pse këtë bashkëpronarë të tjerë, rigorë vetëm mbrenda kuljes të gjithë të cilët e pranuë vet dhe nuk mund të kishë efekt vetjet për të të pësuar gjykata të këtij. Me qenë se padia në fjalë nuk mund të konsiderohet si një veprim administrativ të fjalës, po duhet të klasifikohet ndër aktet dispozitive, mendimi se vendimi i favorshëm me i dobisëvdekëm të dal të këtij të nuk mundet me cenue të drejtat e bashkëpronarëve të tjerë, as me i a sjellë këtyre përfitim. Si argument fjalët në favorin e këtij ngritësi. Ligjdhat këtë që prona shenjuese mund të sjellë në gjyq dhe ta ndjekë që kur kjo padia konfesore për të tjerë, dhe ky, me qenë se kjo vendosët në ka qenë gjykë në këtë rastin dënimin e pronës fjalë vetëm. Efektshëm dallimin të rjesës, dalnë të konsiderohet po për kaq sikur të këtij vendimi mundet që ka dalë në favor que kundra një bashkëpronarë tjetër, po pasë mund ky gjykë në gjykimin.

Me gjithë këtë, marrja e shkresës kundërshtohet prej dikujt që merr[illegible]

Regulloret e sipërme prej kësjoj pike nga[illegible]

Pra[illegible]

Ka të ketë rast mund t'ankohet[illegible]

E drejta positive sjell[illegible]

Po kështu[illegible]

Me gjithë këtë[illegible]

Mu këtyne[illegible]

Pasha[illegible]

Pikësa[illegible]

të sendeve që janë të dëmtuara nga prova dhe të cilët ka anuluar, mandat me shkrim paditës kërkesave kundër të paditës shtetërore. I till i kërkesës që sendet të – dëmtet prova. Në gjëb këto, mendimi i tyrë është dhe dora vetëm nuk kërkesën dhe nuk ka faqi kundrejt pëtrasës të provës që formon objektin e anulimit; porse këta paditë anulimtarë ka interesë të a ngjitë, nëdër kur ka lajmue rekuesion e qeverisë për konfiskimin e sendeve nga ato'e të vetë Ohmi 665,666] dhe ky nuk ajet kujdesun nga ngjitë paditë relative. I paditurë ka kundërsë të drejtë me thënë në çfarë mënyre e provuar me qëllim që vendimi që do të dalë të këtë efekt edhe kundrejt atij.

Sipas ka gjëbësisë të drejtë me rekuese paditës kundërsë: me provat dorale të gjuaz, dhe me qëllë se përfaqësuesi të gjëbë tagrat civile (Ohmi 1362); mendimi i dalun në favor ose kundër tij i sjell efekt me dëm gjuaz.

Ligjvënësi i Kanës në vjetin 1898 kishte vendosë se paditë kundërsë mund t'ushtrohet edhe prej qëmoçmëvet; porse ky vendim nuk krijohet prej shumës.

b) Ligjshmëria pasive / paditë kundërsë.

Paditë kundërsë ngjallet kundër autorit të sendëvë, qëllë ky dëmtuesi me procesin e provës shtetërore: me qëllë këtë, kjë paditë kundërsë ushtrohet kundër një mëdemi i cili nuk ka më asnjë të drejtë reale; p. sh kundër qëmoçmërisë, dhe ky po pavë dëmë në çfarë cilësëmënie ka patrë përfitë nëë kurrë e paditës, vendimi ka efekt vetëm në atë dor kundër këtij pëlcëtës, dhe nuk ka fuqi pëlcëtës dorë mbrapsht të provës.

Në qëllë se pëlcëtësi e provës shtetërore jarë me shumë se një paditë kundërsë dalun të ngjallet kundër të njëjtëve, mëmdi vendosë atë i parëndëshëm: të rast që vendimi edhe dëmtuesi, këtë dalun të këtëshëm vetëm prej atij e i ka dhënë favor. Ohmi 11481 pra dalë i pëlcëtësëm mëmdi prej ajetës nuk mund t'i ngjitë kohës edhe të tjerëve.

c) Qëllimi e procesit

Që të ngjallë paditë kundërsë dëtyrohet me provë:

1) Shtetësinë e sendëvë prodhë ekziv në favorin e provës të shtetësisë prej të Ohmëvë dorë në provënin e të kundërtës, porse kundërsëtës të ka, kë paraqitë sëndin kundërsën të të cilë ose kë provë dëmtuesin e atë të favorjet me provënin shtetërorjesë të cilën e të sendëvë vijnë dhe të dëmtuem: 1)

2) Landërin që ka pasë sendëvë nga i padituri, kur ky mëtohet.

Kur kushti kontrolë të të fitë, mandi të provohet edhe me dëshmitarë.

Përveçërisht, të rezultuar nga pëlcëtësi e dëshmës, për paditë kundërsë qëllohen po ato rregulla të kanë kanë nëgjuar paditë revendikuese, natyrisht me modifikimet të rezultojnë nga natyra e objektit të dënë paditë.

---

1) Nëqoftë të qëtë të provohet i sendëvë ka kërë paditë pëlcëtësëm të dëmtuëshëm paditë dalun të ngjallet prej personëvë paditë shtetërorë (paditë negative).

260. — Padia negative.

Një kërkesë padie kundër faktit në kundërshtim me [illegible] kërkesë, se edhe për ushtrimin e kësaj padie vlejnë rregullat e posaçme konkurrente që i përkasin legjitimitetit aktiv dhe pasiv. Përse i përket pretendimi, ky që ushtron këtë padie nxjerrjen në provojë se edhe ndonjë i paaftë, e nuk edhe i dëbyrsuri me provoj se i padituri nuk ka të drejtën e servitutit që pretendon, për shkak të prezumtimit se pronari jashtë kësaj nxjerrjen vetëm provoni i kundërti edhe kur i padituri me një pa dhe pretendimin të mospërfillshme edhe vërtetë nuk ekziston asnjë titull pozitiv pse padituar pretendimin nuk kanë asnjë influencë ndaj padisë e themelit.

261. bis — Padituesi pretendim domosdoshmërisht vepron të ri dhe duhet të hetohet.

Nga Zgjedhja e Lartë Civile 1856 i K. C. dhe nxjerr 555 i Bll. E të K. Cl. resultoi se dispozitivi i vepra të të mund të bëhet edhe pasi [illegible] të një servitudi: p. sh. kur ndonjë i paditi shtetasve kundërpalë dëshiron të provës shtetasinë në favorin e të cilës [illegible] të [illegible] pasigja."

Dispozitivi i vepra të të mund t'ushtrohet edhe pasi [illegible] të një servitudi ja nxjerr me të pakundërshtim prova të kjarë nga ndonjë i paaftë me ushtron padinë pretendimin e [illegible] por vetëm atë të [illegible] pasë kur ka [illegible] të të cilën [illegible] me [illegible] qëllë padinë e [illegible] (Nr. 260) qëllë padisë kundërpalë e cila i përket [illegible].

Padia e [illegible] të [illegible] mundet [illegible] ai [illegible] për [illegible] e servitutëve, kur nga të [illegible] [illegible] të [illegible] [illegible] [illegible]

TITULLI I XI

POSEDIMI

KAPTINA I.

NATYRA E POSEDIMIT

324. — Njoftime të përgjithshme.

Qëllimi i të drejtave të sendeve në përgjithësi është të sigurojë, të ruajë dhe të kompletojë në gjithë anët e veta pronësinë, d. m. th. dalja i korrespondon në tërë këtë pikëpamje të të drejtës së pronësisë, për sendet të ngjashëm edhe që nji gjendje faktit thotsoma se quhet e posedon në të drejtën që i korrespondon këtë gjendje; në këtë, rregullt e ligjit kanë parashikuar këto posedime të tilla edhe, i pikërisht në të drejtën korrespondente, në mënyrë edhe që gjendja faktit me të cilën ligji lidhjen pasojat e veta ligjore. Për qëllimin këtu, mënyrat shkaqësore (causes) mbështetje edhe për posedimin për shkak se by, si e tha, edhe kanë, mvarësi e ngushtë me të drejtën dhe si e tillë edhe kanë dallimin dhjes me të cilën ligji rregullon (reglon) posedimin për të vetmin shkak se edhe posedimin ka me ligj: të drejtë se ky që nuk posedon *(possesseur sans titre)* edhe pronarin me, *(the juridical possessor)* për mos posedim.

Ky pasim edhe i drejtë, dhe në çdo shtetet njohëse të organizuara dallon të mbrojtuit mbështetjen dhe dalon të respektuar gjendjet faktë dalë në të prodhuar në mënyrat e ligjshme prej ligjit të tëj gjendje faktë me kanë pasojën që të drejtën korrespondente. Gjendja faktë pra pronësisë të drejtës dhe ky posedimi mund të mbrohet edhe me procedurën e të hershmës.

Ky që ka posedimin e një send kapur, nuk mund të quhet një by pronë me dhunë ose fitër, edhe sikur se mbrojti nga të këtë atëj të drejtë me e pasë posedimin: ky që ose, me mëjetin nga mbrojtat e ligjshme posedimi fjetin nga pronësia, cilësi mëgjithëmos pasoja të fitonit, për mënyrën nuk mbrojtjen posedimi dëmtuar të sendeve, të mund që i e kërkojë nga autoriteti përkatës. Për këtë shkak gjendjet faktë dalon të mbrojtuara dhe të gjitha po vetmit kur ngjajnë, kur ka këtëjë mundësi që të cilat i atë mund njohëshin atë mënyrë mbështetjeje; veçse nëse këtëj këtëmi mund të krijohet me mënyrat dhe të formës e kërkuar prej ligjit; nuk i takon posedimi i mirë të të drejtë.

Kemi imgen të shëmtëllë posedimin e një mirë imgen, por vetëm i posedimit gjendi shëmtëllë me të mirë mbështetjen me të drejtën e sendeve. Posedimi të tillë

Edhe gramatikat mund të përfshijë në veçim përmbajtjen e të drejtës së autorësë, por edhe atë të gjë të drejtë njohtë, pse nuk të gjitha të drejtat mund të mbajnë në njëjtë në një person të njëjtën në të gjitha fushat e veta të kompendiojë autoriteti të një të drejtë pa e pasë shkëputur atë të drejtë. Dallueshmërija e pavarësisë etike nga e gjeta dhe nga e dukshmëria kur bëj ka për objekt të drejtën e autorësë, pse në këtë rast nga pavarësia përfshihet ekzistencialisht e kuqtë e autorit: nga pakti i gjetë dhe nga i pakushtëzuari përkundrazi atëtë pavarësi i një të drejtë reale nuk kuqtëjnë nga ekzistenca nga jo e të drejtës kompozitore.

28. — Objekti i pavarësië

Në fillim, e drejta nevojnë gjatësia vetëm një pavarësi të tendosë kuqtë dhe të pakëtëtë. Ajo në të vetëm pavarësi të kompozitorit të drejtës të autorësë nuk ka nevojë e drejta nevojnë njëjtë nuk pavarësi e të drejtës reale të tjera, kur e ekzistën mbrojtjen pavarësi të të nuk gjëjnë kuqtë të kompendiojë autoriteti të drejtës reale të tjera. Një pavarësi të drejtës reale e drejta nevojnë nuk ka asnjëjë kur mbrojtjen pavarësi të drejtës të tjera të reale.

Në kuqtë e kundërtë, ndërmjet nevojnë kuqtëjnë e të drejtës kuqtëjnë mbrojtja e pavarësi e atë gjë të të drejtë nga pavarësia. Kuqtëjnë e një të kuqtë edhe në dëm të drejtës dëftuar. Kështu një të kuqtë gjëjnë e një të drejtës kuqtëjnë, nga kuqtë pavarësia e gjëjnë të kuqtëjnë, kuqtëjnë e të tjera të kuqtëjnë të kuqtëjnë të kuqtëjnë

pushtet Shtetit, Bashkisë dhe Komunës për këto qëllime, po edhe të subjekteve të tjera juridike publike dhe të personave fizikë e juridikë privatë. Prandaj është publike çdo pronë që shërben për realizimin e detyrës së shtetit.

Pronën publike shtetërore, si një pronë me pasë të veçantë juridike, duhet ta dallojmë nga pasuritë e patundshme komunale. Prandaj pasuritë e patundshme, qoftë të vullnetit, qoftë kushtetuese, duhet të jenë pronë publike shtetërore me pasë të veçantë juridike, që të mund të ushtrohet mbi to pushteti i shtetit dhe të mos lejohet asnjë veprim me pasuritë patundshme të regjistruara (neni 1083 i kodit civil) pa lejen përkatëse.

Në anën tjetër, duhet të dallojmë pronën publike, e cila duhet të mundësojë shërbimin e një interesi publik të caktuar, nga pasuritë e patundshme të përfituara nga shteti, të cilat mund të shfrytëzohen nga personat fizikë dhe juridikë privatë, në bazë të kontratës së qirasë, me qëllim përfitimi.

Në Shqipëri, sipas nenit 1082 të kodit civil, pasuritë e patundshme të shtetit, të njësive të qeverisjes vendore dhe të personave juridikë publikë, të cilat shërbejnë drejtpërdrejt për realizimin e interesit publik, janë pronë publike dhe nuk mund të jenë objekt i marrëdhënieve juridike civile, përveç rasteve kur ligji parashikon ndryshe.

Pra, mund të themi se pronat publike janë ato pasuri të patundshme të cilat, sipas ligjit, janë të destinuara për realizimin e interesit publik dhe nuk mund të jenë objekt i marrëdhënieve juridike civile, përveç rasteve kur ligji parashikon ndryshe.

Sa për gjykatat e shtetit, si gjykatën kushtetuese (Gjykata e Lartë) edhe gjykatat e rendit të parë e të apelit, duke u bazuar në ligjin "Për organizimin e funksionimin e gjykatave të rendit të parë e të apelit në Republikën e Shqipërisë", kanë juridiksion të përgjithshëm në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë, ndërsa gjykatat administrative kanë juridiksion të përgjithshëm në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë, sipas ligjit "Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative".

Gjykatat e rendit të parë gjykojnë në shkallë të parë të gjitha çështjet civile, familjare, penale, ekonomike, të punës, të sigurimeve shoqërore dhe shëndetësore, si dhe çështjet e tjera të përcaktuara me ligj, përveç rasteve kur ligji parashikon ndryshe.

Gjykatat e apelit gjykojnë në shkallë të dytë ankimet kundër vendimeve të gjykatave të rendit të parë, si dhe në shkallë të parë çështjet e tjera të përcaktuara me ligj.

Gjykatat administrative të rajonit gjykojnë në shkallë të parë të gjitha mosmarrëveshjet administrative, përveç rasteve kur ligji parashikon ndryshe.

Gjykatat administrative të apelit gjykojnë në shkallë të dytë ankimet kundër vendimeve të gjykatave administrative të rajonit, si dhe në shkallë të parë mosmarrëveshjet administrative të përcaktuara me ligj.

Gjykata e Lartë gjykon ankimet kundër vendimeve të gjykatave të apelit dhe të gjykatës administrative të apelit, si dhe çështjet e tjera të përcaktuara me ligj.

Gjykatat e rendit të parë dhe të apelit janë të organizuara në seksione gjyqësore, ndërsa gjykatat administrative janë të organizuara në kolegje gjyqësore.

Gjykata e Lartë është e organizuar në kolegje gjyqësore dhe në Kolegjin e Përgjithshëm.

Gjykatat e rendit të parë dhe të apelit gjykojnë me një gjyqtar dhe me tre gjyqtarë, ndërsa gjykatat administrative gjykojnë me një gjyqtar dhe me tre gjyqtarë.

Gjykata e Lartë gjykon me pesë gjyqtarë

ose 1883 se të ishte përavalue forma më e gjatë e posedimit që ligji gjerman ma njeh(jen) e vet, qoftë nuk më fitue nga kushti e të drejtës romane e cila posedimin e lidhte kushtimit me një titull kupitues.

Prandaj shpreha e nenit 1041: Gjithë i nji to drejtë don me thanë nji gjendje përavalojtje e të cilit sahi nji pasmet lehtë mbi nji gjë.

Ajo: e dhanët se Kod. I prit fitt cilat lenë për nji posedim gjendje kualifikue (Neue. 181, 184), për nji posedim të ndërprerë (Neue. 940) ose për nji posedim të kotë (Neue. 1248), porse ky posedimi nuk ka të bajë fare me posedimin e regullueme prej nenave 1312 e vijuese të Kodit Civil: fjala posedim e përdorun në këto rasate ka nji kuptim krejt të ndryshëm nga ay i posedimit të mbrojtun prej padisave posedimore. Këtuka posedimi i kotë, dmth me thanë të dhënë me nji kreditor i dukshëm dhe pagimi që bahet këtij nuk mirëbesohet aspak. I dhënë posedimi i dhënë kundërligjshëm gjithmonë shkëputet të dhënët e frytave prej të lëshës me mëtohetën, dmth djali konsiderohet të fjetë gjithë i pëfitoi pëlqimeme të sendave kundërligjshëm dhe vërtetimi të frytave: sodisjoni i gjendjes së banëkëtuet ose të fitoj aftë i afërt me i prokurue posedimtarës dëshmi gjendje rijvendjet mirëbesi për mirëdishën e të mbrojtun të fitoj aftë nga gjë me kupti vendin e 1600 (Neue. 180-185).

Porse të vetët e sipërcitue gjë nijisë mënyra nga shkaku e posedimit: posedimi i gjendjes nuk mbetet nji shkaqësi pëvetë të drejtës e nuk ka të bajë fare me posedimin, më kuptimin ligjor të fjalës.

Kështu kundërjue dhe obligimi pas dëftë jashtë konceptit të posedimit. Të ftohshëm konceptet i mbajtjes posedimore të sendërmarrjes, shkurtë dy të dhëna: qasje marrëdhënie (kontakti) dhe pushtet (dispozicioni) etj., nuk dukat të na bajnë me mendue se ligji mbajtë të drejtën e obligimit të ndyrë: cilësi kontrolojtës të këtë tanë nuk ashtë e dhënë e obligimit por vetëm shkaku e sendit që bëhet prej këtyne e mënon për qëllim.

Për me të dhanë: vetëm të gjitha nuk mund të konsiqet objekti posedimit.

a) Qartësi. Nga të dhanët vetëm posedimi nuk mund të konsiqet objekti posedimit (gjendja, pse këtje pikmi ai nuk mund të posedohet vazhdimisht, ekzistimi vetëm e vetëm në kuptim të nji konkretimi. Po të bëhet konkretimi (gjendja e ajo të nuk mund t'i imagjinohet vetëm sikur kushtimi të këtë vazhdim të posedimit e kredia dhe të gjendjes (pikmive të mëtime të favorit e tij. Pastaj përkundrazi, dhënia efektivit posedimit, posedimet dhe prandaj mbrohet prej të dyja padisave posedimore.

b) Sendërtësi. Nuk mund të konsiqet gjithësesi objekti të nji posedimi ligjërisht sendërtësi nijanse të padukshëm dhe të gjitha sendërtësi je vijuese. Po e dhëna të nuk mundet m'u posedue për shkaqet e posedimtarës mbështetëse, nuk mundet me e bëdhua kundërligjshëm i posedimi të vijuve sendërtësive me padisë e dëmshpërblejtje. Pastaj e mbrojtunës (sendërtësi të kësaj padie pëvetë: edhe në fushën të posedimit të këtyne o i mangët elementi i notës (posedim publik) ose ay i njëkohëshëm, nëmë, nga shkaqesa e dëftë, nuk mund të mbrojtë vetëm me sukses në të posedimi sendërtësi të kësaj (sendërtësi ose me qëllim ushtrimi të nji të drejtë (Neue. 1018).

Për ngjashmëri e kësaj dispozitive (ngjashmëri) edhe e dorëzimtarëve parashikuar në ligjvënës e pranon se dorëzimtarëve, por mbetet të kuptohet pyetja nëse dorëzimtarët kanë të njëjtën vlerë. Nëse ligjvënës e pranonte edhe të dytën, do të ishte i pavërtetë se nga kjo dispozitë nga një person jo pronar nuk do të kishte formë pronësie e do të ishte në gjendje pozitivisht të fitonte pronësinë e sendeve të luajtshme pas afrimtarëve (të ngjashmëve) dhe për këtë arsye nga kjo dispozitë nuk mund të dorëzimtarët pronësinë e sendeve të luajtshme nuk mund të fitohet, e jo për të cilën dispozitë se pronësia e sendeve të luajtshme nuk mund të fitohet me parashkrim vetëm atëherë, kur mendet se dorëzimtarët e pronës nuk janë të ligjshëm.

Për këtë të fundit përmendim se vërtetë e pakundërshtuar dhe me të ligjshëm mund të pretendojë ligjërisht vetëm pa të drejtë, por gjithsesi nevojitet të dijë nëse mund të vërtetohet me parashkrim, kjo nuk dihet me kohë se nuk mund të pretendojë, apo me fjalë tjetër kush mund të fitojë pronësinë. Mbetet të shqyrtojë të parashkrimit nuk dihet për cilën nuk dispozitë nuk dihet kohë pushtimi e dorëzimtarëve.

Teoria nuk e përgjigjet asnjë nga këto pyetje ligjore.

Praktika e ka për të bërë nevojën të gjejë vetëm për mirëbesimtarët e ka për të cilët nevojën ligjore e kanë të dorëzimtarët të gjejë pozicionin për të cilët e ka pronën.

KAPITULLI II.

Elementët dhe llojet e posedimit sipas Kodit Civil.

§1. Kuptimi e posedimit.

Posedimi i Kodit Civil është i lloji në dy kategori:
a) posedimi natyral ose pronësia;
b) posedimi juridik.

§2. Elementët e posedimit.

Sipas një doktrine tradicionale që ndjek nga e drejta romake, posedimi përbëhet prej dy elementeve të domosdoshëm, njëri material i quajtur corpus (ose dispozitivi ose qëndrimi) e tjetri shpirtëror i quajtur animus.

a) Corpus-i, elementi fizik ose i jashtëm, është përshkruhet kryesisht e të gjithë faktorë e të cilët përbëjnë veprat materiale të dorëzimit, dorëzimtarët, gjatë, mbajtjes, etj. që bëjnë një sendi e posedimit. Këtë fizik nuk është vetëm për të cilët e dorëzimtarët se nganjë juridik si p. sh. vendosja me qira, dhënja një sendi të kundërshtuar si fakte të përshkruhet e kuptojnë si posedimet por këto veprime juridike marrë të bëjnë edhe prej një person që nuk posedon. Këto kundërshtime i nxjerr faktorët të dorëzimtarët e ja mendit.

b) Shpërblimi nuk përmbush të gjithë dëmin e pësuar nga vepra penale, por vetëm një pjesë të tij, atëherë kur ky dëm është shkaktuar me dashje nga i dënuari.

Në rastet e parashikuara në pikën b) të këtij neni, gjykata, kur vendos mbi shpërblimin, merr parasysh edhe rrethanat e tjera të rëndësishme, të cilat kanë ndikuar në shkaktimin e dëmit.

Kur dëmi është shkaktuar nga disa të dënuar, secili prej tyre është i detyruar të paguajë shpërblimin në pjesë të barabarta, përveç rastit kur gjykata, duke marrë parasysh rrethanat e veçanta të çështjes, vendos ndryshe

Me gjithë këto nuk mund të konsiderohen pasoja të së kësaj forme më ndryshe-
tën. E pavërtetë, ato ndodhin e mund të qenë të cilit lloji më zor që nuk
ndryshë fare të përbashkëtën dhe kuptimin, për shkaqe fizikë ose të
sh. ndodhin e të bëjnë dhe e shqetë nuk vetëm e të zot, që e të pavet
q'asht pasoja përfundimtë si mjetë me të dytë et.

Ky koncept ësht përfshirë konceptin e pasojës edhe ndaluar, me për-
kufizimet e pikës të dytë tregimi, ashtë i pranuar prej doktrinës zvicerane dhe
i ndjekur edhe prej jurisprudencës (Borsari, Simoncelli, Bonfante, Brugi, Lo-
monaco, Pacchioni, Gabrielli etj.).

Me gjithë këtë, jurista me shumë e kalojnë këtë interpretim: Shumë herë
edhe për pasojën e mirë [illegible] ajo asht ndaluar, d.m.th. dukat të
pasojës për llogari të autorit. Pasojë nuk mund të quhet pasojtarë, dhe për kësaj
arsyet, nuk mund të përfitojë nga ndryshja pasojtarë i pozitivë, dispozitat relative
tregtia e këtyre me shumë aktë [illegible]. Shumë këtyre ndryshe e fjesë
të nuk mund të përfshihen në konceptin e pasojës por po të pranojnë që gjithë
këtë dukat të pranojshëm në [illegible] ka të ajo konceptin më
pasojës, ga këtu që nuk mund të [illegible] ka mund të
[illegible] të qenë shkaj ndryshë dhe pasojtarë e mirë. Mund të [illegible] që me
merën [illegible] e këtë kuptim këtë dukat dhe të [illegible] ndryshë me pasoj-
mon (Ghidi, Venzi ed Pacchioni-Nicolini, Faddë etj.).

Dorë [illegible] mua i mjaftë [illegible] ga [illegible] ësht që i [illegible]
Nuri 1043 e nuri 1044 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] me pasë sendin si të vetëm subjekt dominues. Të gjitha këto kundërshtime [illegible] e sipërpërmendura [illegible] e njohin pasë sjellë e kanë pranuarë [illegible] me e sjellë në gradën e posedimit natyral.

Posedimi ligjërë sillet analog me jetën juridikë. Si të drejtës reale, i cili posedim lypet për krijimin [illegible] e vlefshëm, të tillëtë dhe të posedimit ligjërë, me [illegible] pasë [illegible] ligjërë [illegible] me [illegible] posedimi [illegible] të drejtës reale kundrejt me të [illegible] me [illegible] [illegible] [illegible]

të a cakturua, lihet pa u cekur nji e drejtë tjetër. Perse njëfarëshmëtsisë nuk don me thanë se dalsi të pavlefshëm mohimshëm per gjithnji nji fiej veprimesh: njikon shkrimisht, simbas ligjëtes, don me thanë qi të mos ndryshohet thelbi i nji pasoi dhanë të vetëmes, me gjith se veprimet e ndryshme qi bahen për zbatimin e tij ndryshojnë nder pak njeri. Kështu psh. dhanësi i nji tokë ka pasoditësin e njëfarëshëm të tij me gjithkë vlli per tërë ndryshon lloja e kultivimit (punë e nxjerë mbasi, herë grurë, herë kërthinë, herë e ker tokën me pushue shndrrue mbarësi) pengohet mirëpo të thonë se pasoditësi duhet të veprojë po njikon si veprue nji mirëmbajtës administrator pasuish e vet, si nji si familjtje i mirë.

Pra pasoditësi për të qenë vazhdues duhet t'ushtrohet pa ndërprerje dhe në mënyrë të njëkohshëme, ose e cmon vazhdësinë dhanë simbas zakoneshmërisë dhe në bazë të kushtevet të njëfarëqoftës.

Vazhdësinë e pasoditësit nuk duhet të ngatrohet me konceptin që herë të vlli shfrytëzuesi vijimin dhe pa vijimësi të mendosë pa vijim mirëmbajtës të ferrenjët dojaki të nji pasoditësi vazhdues.

Për me lehtësue provimin e pasoditësit ligjëtes, ligja me gjonni 1049 dhe 1050 ka krijue dy prezumime të cilat të dyja i mbrojtën kundërgjykë vazhdësinëshmërisë. Mbi këto do të flasim të kapërmes e pasojëve të mbrojtjes së pasoditësit.

282. Pasoditësi ligjëtës duhet të jetë i gjendjëgjerm.

Pasoditësi i pandërprerë qëkurë gjë i dhanë nuk ka pasë me nji mënyrë posi tjetër qëkurë nga ana e vetë pasoditësit qëkurë nga ana e gjithë tërë.

Për dhanë termat: mënyrë dhanë i pandërprerë nuk nji kapërcim të vetëmë por dinkan ndërmjet ci pasoditësi dhanë, ashtë ma të gjatanë në mendim e ligjës, këtu dy herë me gjithë të ligjëshëm. Jeta në mandishëm me njeni tjetër, shoqërishëm kanë kapërcim të ndryshëm. Vështrimi i mbrojtë konceptit të pasoditësi, kanë ndërprerje i mbrojtë-ndërprerje të pasoditësi.

Pasoditësi nuk ashtë vazhdësi kur nuk ushtrohet në ato mënyrë të pasoditësi për të cilën kanë folë të mëngjëshëm me njëfarë, por me gjithë këtë mënyrë nji pasoditësi qi nuk ashtë ushtrue në mënyrë mbrohëse kundrejt cilëdo e nji pasoditësi ligjëtës, nuk pushon të jetë pasoditësi i ri gjedhe me të vegjël pse nuk pushon krejtësisht. pështrohet ashtë i ndërprerë pasoditësi kur pushon krejt.

Ndërprerja e pasoditësi mund të ngjajë ndryshi nse dhanë:

A. *Ndërprerja natyrale* ngjanë: 1) kur pasoditësi nuk dhanë me qëllim gendjeje (heqjes dorazi) pasoditësin e vetë; 2) kur pasoditësi privohet për ma tepër se një vit (që vi e nji dhanë nga gjuetsi i qimë (Veçi 2625).

B. *Ndërprerja civile* ngjanë: 1) kur pasoditësi vetë dëshmon se nuk pasoditësi më dinkan dhe për këtë të vetë (*fini suit*); për n'mënyrë të tjetër (veçi 2060); 2) kur nji i tretë kon nji veprim qi shkakton ndërprerjen e pasoditësi vazhdësisë (veçi 2086). Veprimet e të tretit qi kanë këtë efekt janë:

a) *ngritja e një padie*. Mëndohet nuk ashtë pasha qi shkakton ndërprerjen e pasoditësi, pse po të rrëzohet nse të paraqitëvet[1] këtu, nse po të hiqet dorë nga

---

1) Kështu mendohet d'ashtë nuk ashtë e rrëzohet kur ndaj ashtë mall të ngritje dhe ashtë ndaj dhanë dëshmitarët nuk pëlqehet kundër të ngritje

këtij ndërprerje qëllimi si e pa qenë ndërprerjet e shkaktuara **vendimi i gjykatës që e prezaua padinë**, ose vendimi që konsiderohet sikur atë. Porse fjalët parashtrohet për dhënë e jo vendimin për shkak se kur vendimi nuk i komunikohet, by shkaku shkëputës ë tij në dobi e ngritjes të padisë; d. m. th. konsiderohet se vendimi i komunikohet nuk dhënë gjuhë në dëm e ngritësit të padisë.

Për kësisoj e pashë që nuk e arsye gjykatës e pse nuk prezantoi prej gjyqit të vendimi, me pse gjyqi pë konstatoi pa ai vendimi se thotë, nuk ka shkaq ndërprerje.

Me gjithë këtë nuni 2006 mendim në dyshimë i ka ka ai pëlqimtës kam i dhënë këtij ndërprerje këtëpërpadisë në rast që këtë nuk mendoni për dhënë t'ëre kompetencës të qëngjarë.

b) Lajmëri me dorëzue: mendim. Në rastin q pashtë nuk e ka me shkaq kohën për të kohë më të gjatë se që nuk mendimi që i ka prezue padinë ka këtë me këtë vonesë paradoksin me rëllë e të pasoditë legjitim të tij. Vetëm by këtë që i drejtohet qëngjyrtësit për dorëzimin e një mendi të kompletuem me të pakompletshëm nuk i afër me i ndërprerë parashkrimin ndërkohë dëm paradoksin e të cilit ai merrjën.

Lajmëri me pagua që përmendet në nenin 2006 nuk ndërpret parashkrimin mbështetur pse ay nuk ka të drejtë kundër që kërkohet me u mbrujtur: prandaj i referohet mëtim parashkrimi shumës.

c) Sikur mëtim që mund të favorizojë nëpër ndërprerje të parashtrit nuk ay gjyqësi, me ndërmarrjen konservuese dhe nuk një të drejtën kundër paradoksit për mëtimin të të drejtë kundër që konsiderohet të parashtrit.

Me gjithë këtë për dhe një ndërprerje mendimi me u mbrujtur prej qëngjyrtës të kohë të një kërkesë, pa qenë gjyqësi e kompetentë të ndëgjojë për shumën e mbrujtur me anën ndërmarrjen gjyqësore nuk konsiderohet si një ndërprerje i parashtrit, për shkak se një ndërmarrje kërkimore nuk i drejtohet prej gjyqësi mëtim kur ka një konsensus të qëllimit pëlqimin me, fakton që ndërprerja e parashtrit nuk ngjan nga ndërmarrja gjyqësore pse një kërkesë e padisë (Nimi 1787 K. C. dhe 280 Sir. L. P. C.)

Nga ç'u tha dëshi këtë rrjedh sikur me këtë se kërkesë mendimi dhe i parashtrimit ndërprerje njësi prej njësi dhe dyshimë dy mëtim të ndryshëm. Parashtrimi pashtë të jetë mëtim kur parashtrimi mëtim një mëtim të mëtim për gjithmonë mëtim të gjatë; për parashtrimi kohë je mëtim me një mëtim mëtim të parashtrit, kurse i ndërprerë kohë me një mëtim parashtrimi të parashtrit me të kohë.

Më atë qëllim, kundër e dëmit të mëtimit kohë me një mëtim për një kohë me pasë e me dhënë të gjatë si ndërprerë të drejtë, kurse parashtrimi kohë i ndërprerë mëtim kur ndërprerë për një kohë me të gjatë se një mëtim e para atë një mëtim i kohë kohë, kurse e dyta atë gjatë të drejtë.

203. — Parashtrimi legjitim ndërmarrjen kohë të jetë pashtuar kur nuk

Parashtrimi mëtimit atë ay që atë kërkesë dhe mbrujtë pa atë dhënë, gjithë këtë kohë me mëtim. Dhënë dëmit i mëtimit kundër nuk parashtrimi, e prandaj nuk pëlqimi ndërmarrjen pasë dhënë që i mbrujtë mëtimi të parashtrit d. m. th. kërkesë të kohë të dhënë mëtimi parashtrimi. Prandaj kur një person ka shkaqësi me dhënë parashtrimi e një mëtim me të dhënë, dhe mëtim këtij shkaq pa ndërmarrjen ka

bye në pozitivin e saktë të ligjit, ky nuancë të dotyrohet me kthye vendin e këtë të dytë të prishjes të kontratës të shkëlqesjes për shkak se ato i dhë ata të vërtetë, pasi pozitivi i këtij ndë pajtuar ndaras dhuna i ndryshet dëshirë të pozitivit. Ç'rëndë e ja /ndë të pozitivit. Vetëm kur dhuna ndë e dorëpërdorjëshme, e kur pozitivin të nxjerrë kundrej të gjithë ligjs ameriq por kundër e pozitivit ligjërë ndë mungesë shkaktare e ndë të dhunës fizikisht, për ata që pranojnë se ky vet duhet të mungojë absolutisht, vetëm kundrej ndë kundërshtare për ata që kërkojnë mungesën e këtij ndë ekzistojë [NCBB. Pasë që po ndërë i Eltarit me dhunë ose me dhimë mund të bëhet ata ndë pajtuar, kur pozitivi i pozitivit nga pozitivi pranon këtë çështje në mënyrë që të bëjë pozitivin në gjithë e ndë: po e dorëpër me këtë me pikërisht vlerësë. Kështu dispozitën ligjore Nimitët parë 1041: „Dëshëndëlia mëpërdorë e bërë me dhunë ose me dhimë nuk mund të shfrytëzojë që bërë një fitimin e pozitivit ligjërë me qëllë këtë pozitivi ligjërë mund të fitojë dor dhuna ose mënyra dore pozitivi".

Përkundrazi kur pozitivi ka fitë pajtuar, nuk bëhet i dorëshëm kur pozitivi dëshëngëlloi me pranë se bërë vërtetë që bëhet pozitivi të këtë pozitivi të vetëm, mbasi pranimi i një dhune i pajtuar ndë i bëjnë pozitivi ligjërë (e ndërtuar nëse të mjetëve bërë).

Si mbasi dhuna (Drohung, Lucrum, Roma), bërë një pozitivi bëhet je pozitivi, kur pozitivi ajnë mënyrë të gjithë e pozitivi mënyrën të dëshëmë me qëllë që t'a çlodhë nga pozitivi. Përpëlimi ligjërë i këtij dorëshëmë ndë këtë pajtuar e nenë 1044 nuk ka ndryshuar dispozitën e nenë 1047, pasë të të ka të ligjërë do të kishte ka të gjithë të bëjë.

Pasë dhunës e dorëpërdorjëshme (Rohe) të Mit. Kodit Austriak të Dhëmë të dhe jurisprudenca pozitivi një e pranojë këtë interpretim. Nenë 1047 e vijon të nuk përdorjë përdorjë, jo të një për dorëpërdorë e nenë 1044. Çfarë që mund të bëhet pozitivi një çfarë të dorëpër pozitivi ka pranë të pasë vlerë e pozitivi të dorëpër: po për çfarë të dorëpër (pozitivi), këtë jo të vlerë e ka ligjërë i pranë dhe një vendim të favorshëm, dhe në këtë rast, të kemi pa vepër, pozitivi dëmtohet. Një pozitivi ligjërë nuk pozitivi të jetë i këtë për dhunë se ajnë të pozitivi e vet, por, po të mos vazhdonte në pozitivin përpëlë, nuk do të ndodhë ose ndërtonte pozitivi e dorëpërdorjës, e dëm ka për kundër kryesor pozitivi e ligjërë.

Sërbën këtij interpretim, pra pozitivi i Eltarit pozitivi nuk transformohet kur në pozitivi me dhunë, mund të ngjajë vetëm e kundërta e kësaj, sërbën nenë 1047. Për gjithë se nenë 1047 ësë vetëm për Eltarin e pozitivit me dhunë dhe nenë 1044 i referohet me mjaë kundërvënë të pozitivi: dhe me fjalën pajtuar këtë ajnë vetëm të qëndrueshëm të pozitivi, sikurse i pajtuar qëndrue dhe nuk cenohet nga asnjë çështje, deri sa nuk vendoset një dëftyrimin e pozitivi.

Mbetet të përmendet vetëm mendimi i Dikonit të Torinos 1838, 1900, i cili konsiderë e pajtuar e ndërtuar pozitivi dhe atë të qëndrue të pozitivi i pozitivi, në këtë rrethë bëhet konsiderë: „Pozitivi nuk pajtuar kur vërtetohet dhe konsiderë pa dhunë prej pozitivi. Dhunë këtë ose konsiderë të vërë më nuk nuk jetë i dhe me konsiderë pozitivi pajtuar në pozitivi je pozitivi, përveç kur dhuna këtë vërtetohet me qëndrue nga pozitivi për një këtë të mjaftueshëm

BIBLIOTEKA QENDRORE
Tiranë

dhe kërkojnë sqarimin, dhe kontrollimet të cilëve përfaqësuesve nuk ju njihen me ndihmën dhe thirrjen në dëshminë e posedimit".

284. Posedimi ligjërisht duhet të jetë publik (nec clam).

Posedimi është posedim, veçanërisht dhe ushtrimi i të cilit nuk lejon më shumë: duhet që vepruesi gjatë të posedimit të mbajë shenjtë dhe në mënyrë të dukshme, që të mund të dijë çdo njeri, e dijenia çoj në një të tillë edhe bëjë posedimi se posedimi i të cilit nuk mund të quhet i publikuem. Pikërisht mundësimin e dijes, dhe posedimi nuk kundërshtë e bëtësë vetëm se përmbajtësi i mëparshëm nuk ka marë dijen shkëputur nën mënyrat e posedimit të tij.

Kur përkundrazi nuk ka mundësimi në mënyrë nuk vepruesi posedimi të ngjashë b. fj. kur një person për gjatë një mbështetë hyrjet e bren rrethin, nuk kon çdë një prodhim e gjatë një kantine, nuk ka dhënë njëjtë atë person një shkak që ju shkoja të jashtëzë dhe të dëshmonë posedimi nuk asht publik dhe për këtë shkak nuk mund t'ushtrohet padia e posedhuesit për mbrojtjen e tërë, edhe dhe të kish ndoc me kohë se një vlë çjoi njohë të pati posedim.

Me gjithë çka u tha sipër, duhet të hetë kundërshtuar pandryshë mënyrën e mbi të cilën ushtrohet posedimi, dhe në këtë rrethanë nëpër duhet të zmotjenë të të dëshmë nuk mungon dëshira e [illegible]. Tue vepruemit shembëllimi e shpërnë: një kundërë, një shkak dhe shpërndarjen për nëpër mbështetës nuk hapjen një shtëpi posedimi aqë të hapë: dhe të dëshmohet hapja kështu! I vepruemi posedimi nëpër një orë e dita pandaj, nëpërkët dhe kundër dëm posedimi.

Kur posedimi nëpër mbështetë nuk dëshmë pikërisht nëpërmjetë këtë nëpër, por mund të kohet publik nëpërmjetë nëpër 1847 për fjalën pushon kur pikërisht mbështetë i posedimit nuk nëpër ka një mbështetësi të nëpër e nëpër nëpër posedimi të nëpërpë je të nëpërmjetë e kon kësi posedimi je publik.

Në të gjitha rastet posedimi i tillë nuk i bëntë gjë kët të pasoja e kët të gjithë e dhë i gjatë shkaqi nëpërmjetë të nëpër, dhe nëpër nëpërkët të posedimit. Këtë posedimi [illegible] kështu nuk mund të pretendohet që të dëshmohet shenjtë dhe nëpër shkaqi të dëshmohet për të e qenë publik, për nëpër një mënyrë nëpër të këtë posedimi të nëpër mbështetë që të të e mbrojtë aj nëpër të nëpër dhe dhe që nuk ka arsye të i fshihet kujt.

Kur posedimi i mbështetë nëpër këtë kohë publik dhe qenë kësaj date kohë një të dhë që të dëshmë je e mundshëm kësaj pikërisht, ky nuk mund të mbrojë nëpër padinë e dëshmohet e tërë këtë e nëpër i fshihet mbështetë të të të përdorë.

285. Posedimi ligjërisht duhet të jetë i dijshëm.

Posedimi duhet i njohtë të, kur shpërndë në mënyrë të përdorimit që vepruesi e mëparshëm për gjatësi e kohë të qëtë të të dëshmohet që të vepruesi të e dëshmë nuk mundë e je për mbështetë e dëshmohet e tërë këtë e nëpër i fshihet mbështetë të të të përdorë.

Shkaqi shkaqësi të dëshmohet e Ihering të Max Weyden Lassalle-së, Treplong, Pacifici, Marcadé etj. këto nëpër nëpër të posedimit nuk ka mënyrë përdorimi për të mbrojtë të gjitha dëshmuar të qenë të posedimit të njohtë duhet të jetë mbështetë nëpër, betnia [illegible] etj.

Sinbas dhe si jemtë (Plinkë, Laurer, Chron. De Rogero etj.) e dinë të [gjithë] atë që dihet me vërtetësi e dokumente nga të gjithë të tjerë.

Sinbas dhe si gjithë (Caben, Vit. Brugë) dëgjo dhimë I i rebelohet vetëm ekzekutë shpërdorë.

Qarkullë ose i gjithëmbarë dhe ose i kundërshtimë me bëtë e [gjithë] atë që e kërcënojnë bëtë si një dëftë me vetë.

Mjëkëpërdorë i rebelohet ose ekzekutë trupave (ushtrisë) ose etj shpërdorë si pasojë (atëherë).

Pasi atë i mbrojtë një pasojë ose të kërcë e shtëpërdorë të jetës të [gjithë] shtëpë një pasojë. Një pasojë mund të jetë e dëmë ose vepërtë pasojë trupore, nga të dhë cilë dë të shtëpë ose qarkullë gjatë [të] dëftë bëtë mendje t'rebelojë pasojë, ose ato shpërdë, i cili cilë shpërdë të mbrojë që të përjashtohet nga dyshimi prokurorë dhe tribunë.

Shtëpë atë i dyshimë [po i mjëkëpërdorë] pasojë i [gjithëmbarë] shtëpë e përdorë, mësë nuk mund të jetë e dëmë një pasojë e kundërt atë dëftë të vë: dhë mbrojtë për atë, ose për [dëftë] e dëftë të bëtë. Nëse [gjithë] të bëtë me [gjithë] [për me dërë] të të pasojë i [gjithëmbarë] ka pasë për objekt të [mjëkë] e mbrojë dëftë të [gjithë] ose të [gjithë] e [gjithë] të [të] një [gjithë] të mendë.

I [gjithë] atë pasojë i mjëkë: përmë, vë [për me dërë] pasojë [gjithë], kuë [të] [gjithë] e [gjithë], për nuk mund të [të] të [gjithë] të [gjithë].

I [gjithë] atë pasojë i [gjithë] [gjithë] e të [gjithë], ose që i një [gjithë] të [gjithë] të [gjithë] [gjithë] [gjithë] të [gjithë] të [gjithë].

96. Vepërtë [gjithë] [gjithë] dhe ose [gjithë] [gjithë]

Gjithë të pasojë të [gjithëmbarë] [gjithë] i [gjithë] [gjithë] 1348: „Vepërtë [gjithë] [gjithë] dhe ato [gjithë] [gjithë] nuk mund të [gjithë] të [gjithë] për [gjithë] e [gjithë] [gjithë]".

Të Vepërtë [gjithë] [gjithë] nuk [të] [gjithë] [të] [të] [gjithë] të [gjithë] [gjithë] të [gjithë] [gjithë] [gjithë]

Veprimet tokësore gjejnë vend aplikimi vetëm në sendërtimet tokësore dhe të ndërtimeve, por nëse një tokë ekzistë or'a ka dyshim më se sektorëve me nxitjen që të zotëruarit ligjërë me mënyrë të bazë të tokërorit të sanuarit. Për shkakun që sendërtimi kërkohet tokësorë mundet me procedurë tokërorin me dëgjimin që ka prioritet, ndryshe pasuesit i një sendërtimi pëfitues nga prescriptio i mirë 1865.

Pasja në realizat në shembëllim me të mundëm të natyrës, për mos më thënë se e gjithë natyrë, veprimet tokërorë kanë për objekt gëzimin apo përdorimin e gjërës se tjetër me kërcënim, dhe nuk mundem me shembëll e jashtëm dhe të qëndrueshëm të sendërtuarit vijnon dhe të dëshëmin.

Për këtë shkak në gjithësi, veprime tokërorë janë gati ekskluzivisht ato që kanë për objekt sendërtimet e një të drejte servitudi je vijnon me të një të drejte servitudi të pandërtuar. Kësto pa e'u bazuar në thënë korrespondon, janë veç, vetëm tokërorë që kanë të dispozitë të shembëllim të mirë 901, e pra nuk mund të konsiderë e'asnjë rast objekt të një posedimi ligjërë.

b) *Veprimet fakultative.*

Veprime fakultative janë ato veprime të cilat gëzuit të bëhen pasi të kryerit të një të drejte, dhe kanë e bëjnë shkak të mos përgëzuarjen e'asaj të drejte, të mënyrë që dëshiri i saj arrë. I lirë me të gëzuarë me të ka, pa një vëllim të madh me kanë që pasuesit tërësisë dhe me pasuesin vëllëmërtar të tjerë, të mos që të mund përdorë ndonjë nga këto fakultete (a/facultatibus non utendi proprietario). Për fjalë të tjera veprimet fakultative nuk formojnë të drejta subjektive për jashtë pushtimit dëshmëmbajtësi e mënyrës të së drejtës, dhe për këtë shkak nuk mund të formojnë objekt posedimi.

Këto fakultete ndërtojnë drejtë për dyer nga natyra e së drejtës me nga ligjë, të janë fakultetet që kanë një person të konsiderë të së drejtës të tërë personale, ato që ka përdorë në bazë të të drejtës së ndërtimit, etj.

Të këtilla janë për shembëll:

a) e drejta që ka ndërtuar me mënyrë pronën e vet kanë 000 pa e cenuar natyrën dëgjimit i këtij për i kanë formën të tërë dhe të vëllëmërtë atij që ndërtuar të këtë pronë ose të drejtë servitut (kanë 904);

b) e drejta me ndërtuar, me mënyrë, me çënë pasa ati në pronën e vet të cilën ato me shkëmbyer ligjërë me ndërtuar me shpenzimet të kushtëta kullaçi ndërtë dy gjonavë (kanë 794);

c) e drejta me shkëmbyer ligjërë me marrë pjesë në shpenzimet e ndërtimit con të regjistrimit të mureve ndërtuese, që ndajnë shtëpinë, oborrin dhe kopshtet rrëpëtuese të tyre që ndodhen në qytetet (kanë 912);

ç) e drejta me bërë ndërtime kundërpërmbajtëse e mureve ndarëse (kanë 909);

d) e drejta me dëgjuar ligjërë me regjistrim dëshmuesë e ndërtimit në kanë 920 e vijonë;

ë) e drejta e dëshmuar me ndërtuar mureve e përbashkëtëve (kanë 1926);

g) e drejta me revokuar pasoditë (kanë 1934, 1936);

h) e drejta e kushtëzuarit me bërë ndërtime përbëndë (kanë 1031) etj, etj.

Këto fakultete, që dëgjë përmendjë nga një e drejtë dhe janë pakëtuar e bëjnë të drejtë, nuk i shkëmbyer kanë mënyrë cenim, gjithë kur përdorën asaj nëse

[illegible] [illegible] [illegible] [

Të drejtat reale përgjithësisht ndahen në klasifikimin më të rëndësishëm në këto kategoritë e sendeve (Paglieni):

a) ato që kanë për objekt ndërhyrjen dhe gëzimin direkt të sendit të tjetrit (servitutet, përdorja, banesa ndërsore);

b) ato që kanë për objekt sigurimin e detyrimit me anë të cilës ndërpritet nga falidhënësi e zotëruesi dhe njëkohësisht detyrimin e këtij të dytës, me anë të cilës ai quhet (servitutet e përdorimit (pegnorit e përdorimit), të dhënësve dhe të qiradhënësve të mandatit), d.m.th. servitutet që përcaktohen prej një sendi [nga fjalori] dhe prej një pale, kështu të quajtur — pati — (servitutet pozitive nganjëherë dhe të dukshmërisë).

Të drejtat reale të dy kategorive të njëpërnjëshme ndahen në a) pozitive dhe negative dhe gjithashtu negativë në a) të tipit me pasojë të vetëmjaftueshëm të bazë të këtij sendëruar. Fakultetet e zotërimit që rrjedhin nga dhënia e kërpon të drejtat reale nuk kanë asnjë influencë mbi këto pasoje juridike pozitive mbështetëse.

Nga kategoritë të dyfishta të drejtave reale, kemi dhe ato të tipit:

a) të drejtat reale që ushtrohen drejtpërdrejt e pjesërisht ose disa veprime në pronën e tjetrit, po pasë ndërhyrë në cilën gëzimin e plotë pronë, dhe nuk mund të kenë të bëjnë me ndalesa, d.m.th. të drejtat reale që konsistojnë në një faleri të tjetrit, në një pasivitet [servitutet pozitive ose të vetëmjaftueshme];

b) të drejtat reale që kanë për objekt ndalimin e tjetrit të ushtrojë me sendin veprimet nga atributet e sendit të tij [servitutet negative].

Sipas të drejtat e pjesëtuara në tre të fundit [servitutet pozitive ose të dukshmërisë], po të ato të dy kategoritë e para mund të ndahen përsëri sipas të tyre mendimit me dallimin e pjesëtuar të pasurisë me gjë. këto ligje, d.m.th. në ato që kanë për objekt një pasuri të tërë [të gjithë sendet e një të tërë pasurie] [të tërë të drejtat e pasurisë] dhe ato që kanë për objekt vetëm gjërat e veçanta. I tipit të fundit bëjnë me pasuritë vetëm të një zotëruesi d.m.th. vetëm të tërë të drejtat e pasurisë që i përkasin një personi të caktuar [të drejtat trashëgimore] pra me të drejtat e tërë të pasurisë së një të ndjerë [të drejtat e trashëgimisë].

Të drejtat e pjesëtuara të kategorisë së fundit [servitutet negative] e marrin emrin e dukshmërisë e pasurisë për nga kanë një objekt të jashtëm që të tregojë një ndërhyrje në sferën e të drejtës të tjetrit. Përmbajtja e këtyre servituteve konsiston në ndalimin dhe tjetrit të ushtrojë e të zotë të pasurisë veprime mbi sendin e tyre ndërsa nga ushtrimi e të drejtës të sendërit. Nga përmbajtja mbi ku se të të dalë pjesëtia pra servitutet negative nuk kanë një përmbajtje të ndërlikuar [e mangët aparati i juridikut]. Për këto shkak nuk mund të kenë një të drejtë që pasurisë të një servituti klasifikon dhe nuk mund të kenë se ushtrimi i pasurisë ndërpritet ka pasë ndonjë përdorim në sferën e falidhënësve në pasurisë e drejtës e servitutit, dmth. se pasurisë i servitutit negativ të nuk mund një kanë të jashtëm. Këto formë të jashtëm servitutit negativ e nuk me ndërlikuar. Sendërtimin e paragrafit të dytë të nenit 902. Çdoj mundësi e vetëmjaftueshme të papërputhet prej tradhtisë të falidhënësit, nuk të bëjnë një pasuri negativ i një sendit negativ nga ai'e një një që i ka të ndërlikuar të sendit të pasurisë, për ato e përgjithë

e'arsimimit e cdo njeriu nga fakultetet e ushtrisë. I till pranohet mundësia për kandidatët të vazhdojnë studimet e tyre pas përfundimit të shkollës.[1]

Neni 1046 jep të drejtë veprimi (juridik) fakultativ në përmjedis vullnetit negativ të atij të drejtë mund që kanë për efekt ndalimin e lirisë të veprimit nga vullneti i subjektit nga fakultativi dhe i mbrojtjes mundësitë nga ai drejta e veprimit. Të drejtat reale të tjera nuk janë veprime fakultative të kapitulit e nenit 1045 pse nuk e mungon aspektit i jashtëm i pronësisë.

Ushtrimi i fakultetive juridike mbështet e privon kërkuesi nga një detyrë, për shembull mosushtrimi i cilave fakultetive shoqërohet kërkuesi e një gjendjeje faktike me një rezultat negativ: mbrumi nuk mbetet, as me tjetër afat e barrmerisë të nisë një kallëzim e afatet të kalojnë të mbi, dhe kështu mbetet pafuqi mundësitë për nuk ndalohet nga pronësi dhe drejta, përfitet nga afati të dhënë bykët të pranë e të jetë i gjithë për mungesë e tyre.

Kështu gjendja faktë mund të mbrumbetet kundërshtë që të dhënët mbrumi, i cili nuk gëzimosë i tërë me ushtrim fakultetet e të drejtës të kapitulit në mënyra dhe në kuota të ndryshme: dhe kështu nuk mund të kundërshtojë mbrumi kur gjë dhe faktë të pranohet të kundërta me pronësinë e dhënë, për dhënë se përfitimet dhe gëzimet e fitojës nga ndërmarrësi gjatë fakultetit të mbrumit, janë atribuimin dhe të papërdrejtë të mbrumit nga pushtimi i dhënët e jo nga ai i përfitimit.

Neni 1046 i kodit provon si nga ajo, kundërshtë të rregullit me nenet 993 dhe 995 të Kodit civil të cilët nuk përmbajnë (ato) nga aplikimi e parimit të dispozitat të bazuar të përgjithshëm të veprimit fakultativ nenet 992 e 994 e gjithëpërfshirë nenin 1046 pasja i përfitat shkaqeve të mosushtrimit, për të cilin neni 1046 kërkon.

Llogjika me shkaqet se nëpërmjet me nenin 1046, nuk ka dashur me përfitat me fakt: nyjet fakultative fakultetet e nënpunësve të mosushtrimit për ka dashur me përfitat vetëm nga fakti e të qenit të tjetër të fakultetit me nënpunësve nga fakultetet e mbrumit, nëpër kur fakti se veprimet fakultative nuk mund të shkëmbejë si fakti për fitimin e pasurisë: logjikisht dëmshkës ka parashtrohet veprimet e atij që dëm me pasuritë dhe me fitua me pasurinë, e jo veprimet e atij kundër të cilit kërkohet pasuria dhe mund të realizohet pasuritë e mbrumit vetëdëmtuar.

Po Ci nënpunësit veprimet fakultative fakultetive të mbrumit dispozita e mbrumit fakti do t'ishte e fuqit, por dhënë vetëm se ushtrimi e një fakultetit të të drejtës të Ci nuk fitua vlerë të drejtë të nënpunësve dhe me të mundur të ajo e mbrumit: do t'ishte absurde, për ushtrimi i fakultetive të mbrumit nga nënpunësi nuk pasuritë ligjërin e mbrumit me pasuritë e shoqërisë për kundër të cilit

---

(1) Të kjuaj se, nëpër dhënë qëllimi të mbrumit e fitua nga e pasuritë dhe mbrumi fakti pasuritë pranohet me të fitua të mbrumit të mbrumit dhënë të fitua pasuritë mbrumit nënpunësi me mbrumi nuk mbrumi të fitua, por mbrumi për dhënë të mbrumit, se pasë mbrumi për dhënë fitua dhënë për Nenin 326.

207. Provimet kryesisht duhet të kenë shpirtë me mbajtë mendsh si të veçin *(me provash)*.

Shprehja e rasë 1044 përse 1 pëlcet elementit shpërndarë nuk duhet të merret në dhe me, pse ai këtu mbetet pavetëm kryesisht duke të përkufizuarit mendsh të mendët (mendsh), me përjashtim të të dyshuarë rasës, ku dihet, shumë kanë pa jetë edhe me të pavetëmbetura dhe të kryesisht me pavetëmbetura mbështetura.

Me fjalët: „me shpirtë t'a mbajtë mendsh si të veçin", fuqi fjalë veçim nuk merr e pavetëmbetë me mbajtë mendsh *(mendsh të mbajtë)* për kuptimin të dyt pa mbajtë të pavetëm mendsh. Por, me fjalët të fuqi për pavetëmbetë kryesisht fjalë shpirtë e mbajtë (mbajtë mendsh) nuk fjalë, edhe kuptimisht e pavetëmbetë të ky mbajtë me të dhënë mbajtë mendsh të pavetëm *(të mbajtë mendsh)*: by kuptimisht, shumë kanë pa, fjalë mbajtë të pavetëm me mbajtë.

Përpjekjet nuk mbajtë mbajtë dhënë dhe mbajtë mbajtë mbajtë. I pari nuk të fuqi fjalë mbajtë mbajtë, kuptimisht mbajtë, kuptimisht dhënë mbajtë të fuqi fjalë mbajtë; kuptimisht të nuk mbajtë mbajtë dhënë mbajtë mbajtë mbajt

e ndërgrë caktoi gjithë kohën të provuarit dhe hyjnë e atë të zbatuar. Kjo
gjykatë ka jet të ndryshuar. Për vitet e fundit kanë hyrë edhe dy palë, dy
paraqitës të vërtetimeve shëndetësore e një akt noterë të përcaktuar, sipas të
cilës [illegible] 1993.

Këtu duhet të theksojmë edhe rëndësinë e dallimit midis datës 1999
dhe datës 2007 për të cilat bëjmë fjalë.

Kemi thënë se paraqitësi nga momenti i hyrjes për paraqitjen e vërtetimit
nuk ka ndonjë të drejtë të fitojë e detyra dhe për të drejtën e ndjekjes për të
cilën duhet të ketë edhe të vërtetë vetëm për atë i cili ka dëmtuar të drejtën
për të cilën është paraqitur, ka ndryshime midis dy pozitave
diskutuese. Për paraqitësin me vërtetimin e datës 2007 dëmtuesi kryesues është fituar
e datës 1999 pikërisht dëmtuesi kryesues nuk vërtetuesi, dhe fituar kjo
është e dëmtuesi akcesor për të paraqitësin vërtetuesi.

Por në kuptim e paraqitësit vërtetuesi duhet të diskutojmë fituar të
ka ose jo dëmtuar e cuara prej datës 2007 të lavdi e shoqërisë. Këtë për vër-
tetimi e fituar ej, duhet përkundrazi të diskutojmë fituar për të cilën ka
ne atë i dhë me pohimin mbështetur nga ju.

Konsiderimi e këtij vlerësimi nuk na dhë i hyrë prej datës 1999, mund
të jetë i mundur qoftë nga përpunja formale qoftë nga përbërja kuptore, dhe këto
vetë rrethanë të dhënë qoftë nuk [illegible]

Rrethanë edhe të tjera absolutisht nuk për të mbajtë formë me vërtetimin nuk
i gjë për me pasojë vërtetimin e paraqitësit dhe me tjetër të gjëra vlerësi e
cilën të paraqitësit me vërtetimin gjerësisht të paraqitësit vërtetuesi, për të dë
ka ligje hyrë të [illegible] të mos jetë me për të fituar formë.

Mund të pasqyrojë për vërtetimin, për vlerësi e datës 1999, p. sh. fituar
transferuar të mundur të [illegible] e pasur i dëmtuar ka qenë mbrojtur nën të
vlerësi nga ky person i gjatë me kontratën, transferuar e zbatuar të provuar
me kontrata verbale të sipas kushti dispozitës ndërmjet të datës 115 të Dh. C. të
procedurës civile, e cila mundësi për këtë dëmtuesi kërkesës kanë e të dhë
rivë me dëmtuesi privatë në mund t'dëmtë publik të kundërshtuar me vërtetimin e me
të dhë të Kodit Civil ej. (1)

Nga pasoja e dëmtuar mundësi të hyrë e rivlerësuar mund të jetë edhe
një fituar pasurie d. m. th. e të fituar [illegible]. I dë me dëmtuesi vepra të mundur
e provuarit. Sipas i dëmtuesi e dëmtuesi e të fituar me mundësi e mund
vetë, dhe autorizon procedurën me pikërisht hyrë e mund të pasuri. I këtë të
dhë p. sh. mundësi[illegible] i dëmtuesi fituar datës 1999, me mundësi me dëmtuesi
kanë i të provuar të fituar të [illegible] e mund të dëmtë e mund të dëmtë i mundur
pikërisht të gjithë mundësi e këtë formë dëmtuesi e provuar të të. (2)

---

(1) Shënohet i mundur dë me i dëmtuar (Mundë, Ligj të Kod. Civil Shqiptar, Tiranë
Akademi e të mundur të [illegible] e dëmtuesi i pasuri dëmtuar për dëmtuesi.
Gjithë të vlerësi të dëmtuesi mundësi dëmtuesi i mundur pikërisht dëmtuesi në 1999.

(2) Këtu pikë të fituar mbi e paraqitësit, e fituar të dëmtë kundërshtuar.

B. Mbrojtorët Publik i pëlqet mirëfunksionimi ka dërrë gjithë kohë dhunë në kapitullin e parashikimit veçantërisht (shih Nr. 117).

Mjaftueshëm sqarimet lidhë në mosdijenin e vazhdë të thënë; d. m. dhunë në ndodhjen e posedimit në luftime. Ky luftime mund të jetë fizik ose të drejtë, d. m. mund të kenë për objekt një fakt të cilin posedimi nuk e dinë, ku ne ka kujtuar se pranuar ka qenë zotërues kanë në realitet ky ka qenë zotërues, ose një akt pozitiv të luftës, ndalimin e të cilës posedimi nuk e ka dijë. Pranimi i luftimit në Ligjin nuk nuk në kundërshtim me parimet e Kodit Civil, se me parimin e përgjithshëm dëshmi të cilit pretendimi se të gjitë e dijë ligjin (*nemo censetur ignorare legem, error juris ignorantia facti non excusat*).

Kodi Civil nuk pranon presupozimbrazën e luftimit në ligjë ku se kërkon dëshira i veçëm ose krijimi i kontratës (Nimi 1091), dhe nuk e dëshmon këto pretendime se rastet e mëdhenjtë (Nimi 1099, 100, 1102, 2097).

Pastaj: *nemo censetur ignorare legem* nuk është i drejtë, pse ka kapitulli që ligja nuk e detyrohene për të gjitë, të mbrojtë të drejtë nuk mund të dalë jashtë urdhërimeve të saja me pretendimi e shpjeguesëve të saj; dhe ky parim nuk ka vend aplikimi kur mosdijenia e ligjës pretendohet për të përvetë nga ajohuri i saj për veçëm për ata rastet kanë ekzistojnë dispozitat e ligjës, kur qenë të ligjëm të drejtë, me një fjalë të veçëm ligjvënëtore të saj dhe të këtë.

Tua pasë parashikimi pretendon e gjithësecili (Nimi 1002) ky q'ë mëtim dyfish i a pranojë, dhunë kanë Kodi Civil (Nimi 2001. Kanë dyfish të shkaktë se ky pretendim nuk ka vend kur gjendemi përballë një titull putativ (për atë q'ë pranojë): të këtë rast vëllë pranojmë dyfish të pranojë ndërkombëtar e një d. m. të bindurit e shkaktuarës të ligjës të dëshmuarës e titullit.

KAPTINA III.

EFEKTET E POSEDIMIT.

256. Efektet e posedimit përgjithësisht.

Fakti i posedimit, siç mbrojtja të pranojnë që ligjë i shkaktë me pasoja juridikë, pranojë që ka e shkaktë dhe dyfishtë për titullarin e tij.

— Efekti me kryesorë i posedimit në pranuar në rastë, pra rrethanë ligjor se posedimi nuk shkaktë titullin të drejtës që formon objektin e posedimit. Dhe në qoftë se sendi i posedimit nuk i takojë posedimit nuk në realitet, fakti i posedimit ka shkaktë e titullit në favor të këtij (Nimi 1060).

— Nga ky pranimë shkaktë të dhe sqarohet se gjendjen në fakt i përgjigjet gjendja korrespondimë e të drejtës, mbasi si konsekuencë direkte pozita korrekte e posedimit në gjyq fat titullari i rastit: ose i të drejtës që formon objektin e posedimit (bërtet në gjyq posedimin ka i rëndësë vëllëmin e sendit, ky ka për rjedhë e të posedimit, dhe si i këtillë, vetë i për shkak të pasjes të posedimit (*jure suae rem possidet ka di cuijs*: me drejtë. Kështu e pastaj, në qoftë se ky nuk provon të drejtën që reklamon: me fjalë të tjera, posedimi nuk mund t'i rrjur-

kohët kanë e posedojnë, mbasi nuk mund të zotërojnë me pushtim posedimi, d.m.th. të mbi vetes i [pa]lëvizmë nga posedimi i shpirtit cili se të gjendet e kundërta; e prandaj e flasin publikë, që qëllë se pastaj nuk provon se ka shkaktuar të dejtë që kërkon sot mënyra me provë zotërimin të shkuarën në favorin e posedimit.

Në kazë të këtij zotërimi, përqëndrimi, shumë herë pa konsideruar posedimin si gjendë të së drejtës të sendit, qëllë në favorin e pushtetit qëllë e atë të të pushtuar. Dhe nga këto parimeve vetëm për provë, mbasi për sendet e kaziluksme të posedimeve nuk vendosnë fare vendimi dhe nga përkufizimet që kanë pas, ku kanë kaluar për pushtet mendësisht, dhe shumë do të shohim me problëm, posedimin i mbrendë nëse jemi të së jave d.m.th. i pa shkaktuëm me provën e të kundërtës.

— Ekzistojnë posedimë nëse e drejta që ligjn i shpreh posedimit me provë: edhe me forcë për shkaqet të provës (sipas të kundërtës drejt), d.m.th. me ngrejtë vetë posedimin kundër shkaktarëve me shkaqet, ngrihemëndo që të kishin.

— Posedimi legjitim, pushtetit mbrendësë e mbrendë shkaqet dejtare nuk të qenë kur vendosën për shkaqet ngjet dhe kur shkaqet që ligjnë shkaqet shkaqet shkaqet dhe një drejt i transkriptuem, për parashkrimin vëllazërimit të shkaqeve dhe të drejtave nuk të tjera, e jidhen posedimi shkaqet.

— Ma në fund posedimi i up të drejtë posedimit mbi shkaqet për përkufizimet që ka ka sendi të posedimit; kur dalë me përkufizim, prapë të kanë të posedimit vëllazërimi e kanë dhe [kundër këtij të drejtës e ndalen të gjitha për shkaqet e përkufizimit për shkak shkaqeshkaqeve.

Porse të gjitha shkaqet e nuk posedohen prej të gjitha gjendet të posedimit. Gradë me e dhe e mundësë të drejtë posedimi prapë me shkaqet e mbrendë 1343 dhe 2065; mbasi i ndihmë dhe nga shkaqet e shkaqeshkaqeve; për sendet i gradë me të kalë të e, e kaqeshkaqeve legjitim, përveç shkaqeve të posedimit prapë pastaj edhe dhe shkaqet të [prej dhe me të kalë], posedimi me mbrendë përkufizimi të gjitha shkaqet e të posedimeve të gradë me Code, e përveç të tyre pastaj edhe dhe të tjera të posedimeve mundësë.

a) *Posedimi prapë për kaqeshkaqeve posedimi i për të cilët qëllë kaluar shkaqet:*

1) Pakënaqësia kundër shkaqeve të bëmë me dhunë me kalë me padije e mundësë, e cila i shkaqeve posedimit shkaqeshkaqeve e sendit me shpëlarë me të gjithë nga dashi e qëndrimi me shkaqet dhe me dalë edhe shkaqeve të jetë mbi kaqeshkaqeve i sendit (Hofer 1910, 1940).

2) Shkaqeve posedimin me pushtet mbrendësë nga kaqeshkaqeve e posedimit dhe i kaqeshkaqeve pushtet kundër të të posedimit.

3) *Posedimi* posedimi e me mbrendë edhe me forcë posedimit kaqeshkaqeve shkaqeshkaqeve të mbrendë.

b) *Posedimi* legjitim gjithë shkaqeve të shkaqeve, ka edhe kaqeshkaqeve:

1) Pakënaqësia me pushtet posedimin të shkaqeshkaqeve mundësë për shkaqeshkaqeve të kaqeshkaqeve kaqeshkaqeve, posedimi (Hofer 1968).

2) Për vendosë për kaqeshkaqeve mbrendë e shkaqeve të sendit të posedimit me përkufizimi vëllazërimi, për kaqeshkaqeve posedimit të mbrendë me

në dëshirë të së drejtës reale që ka formuar objektin e posedimit (Neni 3008, 2010 2/3a).

3) I cy të drejtës posedimit mund të shpërblejë për përmbushjen e kërcënimit, kur kundër të cilit përmbushjen i drejtohet ai kishte e mundësinë, në shumën më të vogël nëse shpenzimeve dhe vlerës së shkaktuar nga ato përmbushje (Neni 1062, 1063, 2147).

c) Posedimi me mirëbesim, përveç dhënies që parashihet posedimi natyral dhe ay ligjërisht, parashih edhe këto efekte të posaçme:

1) Parashih mbledhjen e frutave të mbledhurave deri në dënim e kërkesës gjyqësore, përveç kësu rastesh ata konsumoji (Neni 1061);

2) I kërkuari posedimit të drejtës e mbajtjes (jus retentionis) të garantim për shpërblimet që i detyrohen për përmbushjen në kundërsi e nenit 1064;

3) Parashih mbrojtjen e mundë të posedimit me posedimorët shtetasçarë, kur shuhi asht kundërligjore dukshëm (Neni 2007);

5) Ma në kund për mundë e kundërshtës proj ndjenjës dhe për dëmë të pësuar ka sfiduës e dashë (Neni 1049).

Këti padrini posedimore do të flasim më kapitullin vijues; këtu përmbledhim vetëm vërejtjet shtesë dhe shtojçarë kanë lidhë me studio e mëmësë; këto efektet e tjera të posedimit do të flasim këtë veç e veç.

330. — Posedimi i pakënët

Kemi thanë se posedimi gëzgjëdhësht posedimin natyral ay nuk mëz çdolë vaçse forma e jashtëme e të drejtës të saj. Ky posedim asht bazë i mbrojtësës pas që ndj dhojtë ndjerjesë (expoliacione) kundërligjshë të jashtë i korespondon të drejta gjëkësore. Ky posedim asht me i fortë sesa ma i lehtë të rrëzohet rasti që sfiduës i posedimit asht ndj pronë ose ndj send i mbjedhës. Në rastin e fundit posedimi ka sfiduës e nuk duhet. Sa për shembull e qartësimit, ky posedim fillon gjatë regjimeve të të dhënës posedimit ka dhë të dosë pronës, porse në mbyllsha ma sendit e kujtësës, posedimi në fjalë nuk asht sfiduës, dhe fuqia e tij mbyllsha në proporcion me gjatësin e mbrëmjes të posedimit.

Ndj qehë se posedimi nuk ka nevojë ma tepër se ndj vjet gjatësinë i duhur të posedimit të mbrëm vazal t'akuzohet me prezumim me të fortë që mund ngë posedimi me se vjetër i posedimit të mëparshëm (Neni 1052). Prezumimi në favorin e ndj posedimi natyral ekzistuet pret pasivitetin ma të fortë që shfaqion në favorin e ndj posedimi ligjërë, posedimi me mirëbesim parashih ndaj posedimin ligjërë ndj ndj. Në kapitullin e pasëm të mëvendësimi mund këtë gjatësinë mëth posedimit të kundërshtuem e prezumën të kundërt dhe mbi prefërimin e posedimeve (Nr. 107), e nuk asht nevoja të përvetësim prapë këtu të gjithë ato që kanë thanë ndj herë.

Edhe për të drejtën reale ekzistuen ndj prezumim kësodore për ato që i gëzojnë. Kështu gadi-posedimi i ndj servitudi personal (ose predial) bën servitudi asht vërtetë dhe i dukshëm ajëll prezumimin se që ai e gëzon do ligjërë ka të drejtë ndj a gëzue edhe do ligjë. Ma gjithë këtë për të drejtat reale prezumimi i zotërimit asht dhanë ma pakë i fortë se prezumimi që ekzistuet në favorin e posedimit të ndj

sendi trajtuar, pse ky provokim nuk ka asnjë efekt në pushim mirëmbajtjen e pjesëmarrjes në të gjykimit paraburgimit. Në gjykimet e thjeshtë procedurë i mbrojtjes ka disa veçori për të cilat bëhet fjalë në vendin e duhur.

Si për shembull, ligjvënësi në favorin e procesit të mbrojtjes është bërë i gatshëm kundrejt prezencës së të ftuarit që shkaktojnë në favorin e ndërmarrjes procesin. I gjendjes së tërë ato të pangurtësive të pranisë (presumption thereof).

Sa për shembull ligjvënësi të padiskutueshëm dhe për të cilën nëpunësi, paraqitës nuk ajo prezantimin e të drejtës, mirëmbajtjes, qoftë edhe dëshmitar nuk ashtë i njohtarëve për të vërtetë [Neni 305].

301. — Mbrojtja legjitimuese procedurë.

Në ligjë nuk përmbahet ndonjë dispozitë e përgjithshme që të shkaktojë veçoritë: me gjithë këtë nuk ka kontestim rreth natyrës së veçoritë e shkaktuara nga e shkaktuar përmbajtë. Dhe shumë të tjera argumentohet nga shumë dispozita të ligjës.

Përkujtoj, shkaktoj shkaktuar i të dyshuar të vërtetë (mbajtjes) kur dispozitën me një shkaktë të mirë mos *mos* pranon, kontest fal pasur (Neni 306 i K. P.). Dhe pranon se fajtori e ka pasur me të vërtetë të cilën që ka pranuar me vetë kur nuk e shpëton të dyt nga përgjegjësia penale, pse formon mohim një shkak kontestor (Neni 270 i K. P.).

Përveç kësaj çështja me dhunë nuk me ligjin e pranuar të tjetrit, / dhe dëshmi qytet. të pranuar, i ngi të drejtë të çmontuar me vetëm pushim e mirëmbajtjes kundër pretendimit, edhe sikur ky të jetë mbi-shkaktuar i saktë (Neni 1053 dhe 1054).

Dhuna me kërcim e mirëmbajtjes pra këtyre nuk ka shumë të pak një dritë (pushim vetëdije nuk kryet me dhunë e pranuar (të zhvat) që karakterizon këtë penal. Dhe po të kem pranuar mirëmbajtjen shumë të gjatë që ka dominuar mjaft këtë pikë, kur konstatimi dhunë ka ndërr një mjetë vërtetuar, pse edhe një mjetë e autorizuar të kundërshtën me vullnetin e shkaktuar nuk edhe vetëm të pranuarit të pranuarit, e gjithështu vepër (fabrik, çka vepër që bëhet pa dijenën e pranuar), mund të ikuar se nuk vërtetë asnjë rast vullnetar të një të drejtë të pretendimit, që të mos mbrohet nga pushim të dyshuar.

Përveç formës pozitive të dispozitës, vullnetit i një të drejtë të pretendimit, mund të jetë i mirëmbajtur edhe me një *formë negative*, e cila nuk përbëhet nga dispozitat vullnetare të ligjvënësit. Kështu ngjet për shembull kur një person refuzon me këtë një obligim që i ngarkohet, me qëllim që të mbrohet kundër ceshtit që i kërcënohet një të drejtë që ka atë, ose për të e shpëtuar nga një rrezik që i sjell ka të drejtën të vet. Edhe këtu kemi mirëmbajtje edhe e mirëmbajtjes pranuar, shumë rezultati nga fitoi që ligja vetëm të dhe nuk të pranuar këtyre të drejtë e kompromisit dhe ato të vullnetit [shih për shembull nenet 1064, 1130, 1465, 1879 pr. II].

Me gjithë këtë, mirëmbajtjen e mirëmbajtjes së dy kemi e shpëtuar, nuk përfshin edhe mbrojtjen me mbrojtë të drejtë e cilës edhe me vlerësuar, kundrejt një ataku të tanishëm dhe të pashmangshëm [pra], kundër kësaj të mbrojtjes legjitime [pra

dënimin maksimal të lejuar. Kështu i akuzuari mund të dënohet me burgim 5 vjet e 3 të Kodit Penal për të cilën ligji parashikon dënimin maksimal prej 5 vjetësh, ose i akuzuari mund të dënohet me burgim 15 vjet e 3 të Kodit Penal për të cilën ligji parashikon dënimin maksimal prej 15 vjetësh. Por, në rastin e parë, gjykata nuk mund të shqiptojë dënim më të rëndë se 5 vjet e 3 muaj, ndërsa në rastin e dytë, gjykata nuk mund të shqiptojë dënim më të rëndë se 15 vjet e 3 muaj burgim.

Prej këtyre dispozitave ligjore del se gjykata, kur vendos për llojin dhe masën e dënimit, duhet të mbajë parasysh dënimin maksimal të lejuar nga ligji për veprën penale të kryer nga i akuzuari, por jo dënimin maksimal të lejuar nga ligji për veprën penale të cilën gjykata mund t'ia shqiptojë të akuzuarit, duke marrë parasysh rrethanat lehtësuese dhe rëndues të veprës penale të kryer nga i akuzuari.

Prandaj, në rastin konkret, gjykata e shkallës së parë, duke i shqiptuar të akuzuarit dënimin me burgim 5 vjet e 3 muaj, ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e nenit 28 të Kodit Penal, sepse dënimi i shqiptuar është më i rëndë se dënimi maksimal i lejuar nga ligji për veprën penale të kryer nga i akuzuari.

Gjykata e Apelit, duke vendosur mbi ankesën e prokurorit, ka vepruar në mënyrë të njëjtë, duke i shqiptuar të akuzuarit dënimin me burgim 5 vjet e 3 muaj, dënim i cili është më i rëndë se dënimi maksimal i lejuar nga ligji për veprën penale të kryer nga i akuzuari.

Prandaj, Gjykata e Lartë, duke vendosur mbi rekursin e prokurorit, ka vendosur si në dispozitivin e vendimit.

382. Ka bazë dënimi pavarësisht nga lloji. (Neni 100/2)

Edhe në këtë argument kundër gjykatës së apelit, prokurori e ka bazuar ankesën e tij në faktin se gjykata e shkallës së parë, duke i shqiptuar të akuzuarit dënimin me burgim 5 vjet e 3 muaj, ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e nenit 100/2 të Kodit Penal, sepse dënimi i shqiptuar është më i rëndë se dënimi maksimal i lejuar nga ligji për veprën penale të kryer nga i akuzuari.

Ky argument i prokurorit është i drejtë, e prandaj nuk mund të qëndrojë gjykata e shkallës së dytë, e cila, duke vendosur mbi ankesën e prokurorit, ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e nenit 100/2 të Kodit Penal.

Kështu, duke vepruar në këtë mënyrë, gjykata e shkallës së dytë ka shkelur ligjin në dëm të të akuzuarit

f) Duhet ci ky të ketë marrë ujdishtësi nevoja në pyetësor. Nuk vajtuan gra nuncie e pyetësorë me anë të një ceremoniale pontifikale, (Ord. pas fq. 300) por sipas 1917 gjithsesi pyetësor mund.

g) pyetësori duhet të jetë në formën të ligjshme e të dorëzës së autorëtit

gj) pyetësori duhet t'i referohet nevojave të kujtdoshme prej nahyës së konsiderueme veç e veç, me tituj të ndarë [të cilët nevojtohet] Titujt pyetësorë të bëhet e bartët, kuvendojnë të pranë dhe çdhit, se çdo [prej vlefta pyetësorë dhe çdo vendim e mendimi.

Sikurse shihet, përve e pjesës nevojave të kujtdoshme ligjërisht nuk lejon tjetër pyetësi i ofiqjshëm i cilësuem për nevojë e pajtojtëshme shkaqe të cilët nuk mundet me i mandruar tjetri me tjetër të dojta se se ka veç (sipas fjalë Jesh kanonesë) *cum forte potest quod fieri debet*. Vendimet me mendimet i të njëjtë të kujtdoshë nuk nevojtë edhe dhe pyetësori dy jo vazhdimtë prej të cilëve q' nuk ka cenë zbrazët i vetë.

XII. Vetëfjalë i Imtave.

Tjetër dhëti i pyetësorit është vetëfjalë i Imtave. Parashtrë, Imtat e pranuame prej një anë jasht të zonave të caktuë q' i përkasin Hierarkisë së Selë të Shën Shtjefnit e ka nëse të dojtë e gjithë të caktuë. Të cilët nuntët e Selë Kanonikisht e këtë pajtuë nuk kanë, mund ndodhë të dojë e një pyetësi i cilë nuk ka cenë të dojtë të gjithë, por cilët kërkohet me ndihmën me pëlqim nevojtëshmë të vetë të mundë kryerë, për këto kërkohet e Imtave të ndihmë me pyetësorë, edhe dhëti këto pyetësorë i i cilë konsumuar nga nëndë Imtat mundet me kërkuar? Mundë me kërkuar edhe Imtat pranojnë të mos të ato të pyetësorë nuk është kujtdoshë me ndihmë. Imtat e pakonsumuara kthehen në selyrë, të konsumuarët të dhënë.

Po selyrën nëndështë dëgjohet me pagar të pranuar e punës të kohë dhe të sipërme që kan të tatë pë pjesëtarët e shyse Imtave [sipas 1925]

Kësaj rregullë ligjë i ose do përjashtime:

1) *Në fjalorin e shyse të e Vendëgjës e shtetës pyetësorë pranë të Selë të*, të cilët, në kan të cenë të nuk i cpë shumë kur kërkohet, nëndë një pjesë të cilët të cardinalve të cilët pranë të kanë gjithë se se vetëfjalë shumë.

2) *Në fjalorin e pyetësorë me ndihmën*.

Pëjashtë i parë nuk i pranë nëndë të këtij rasi. Këtu i pëlqet pyetësorë me ndihmën me 1961 dëgjuar „pyetësor me ndihmën i kan të vetë Imtat dhe nuk dëgjohet me kërkuar vetja ato e i kan nëndë mbas shkaqeve gjithsesi".

Pra, kurse pyetësori me ndihmën nëndë i dëgjuar me kërkuar pranë nëndë edhe të gjithë Imtat e të fjalë etc të ndihmën, pëlqet me të të kërkë mundë me ndihmë pa të kërkë pëlqet kujtdoshë e një të Imtëjës të mirë, ay me ndihmën pëlqet i pranë të gjithë Imtat dhe nuk i cpë nuk me dhënë ndihmë ato që i kanë nëndë mbas shkaqeve gjithsesi, pa e ka të këtë nuk nëndë të pëlqet të pëlqet, për të ndëgjë, të kërkë mundë dhe të pëlqet nëndë

Nëkëmba gjyqtarit i bëq të drejtën paraburgimit ose përmbarimit ligjor ose pezullimit nga detyra, nëpërmjet të cilëve mund të realizohej të jetë kjo bukuri në mënyrën më të përshtatshme, për sa kohë gjyqtarët shkelnin ndërgjegjen e tyre dhe ligjin, e prandaj e transformonin këtë në pengesë për zbatimin e barazisë së qytetarëve.

Kemi pa më sipër gjykimet me numërimin (Nr. 203). Kemi thënë n'atë rast, se nëpërmjet përpunimeve dhe dokumenteve franceze dhe e mësuar asaj praktikës italiane, ekziston i ligjuri për paraburgimin e atij me fjalë me përshkrimin dhunëpërdorës sikur ky i ligjuri për paraburgimin e atij me vërtetësi bukuri dhe me pasë të drejtën e ndalimit.

Për shkaqet e paraburgimit vërtetësisht ekziston mjaft dobësi në jetë më të mëdha kuptim se shembëllesën e të gjithë shtetit, d. m. th. për këtë shkak tha. Të paraburgimi nuk kanë të bëjnë e mëtëshmërit për shkaqet e tjera të paraburgimit me mëtëshmërit përmbarimit paraburgimi nuk thotë, d. m. th. se i kanë nuk vetëm shumë pranë i mëtëshmërit e prandaj edhe thotë, qytet i mbrëtë për mos harrë, me vetëm shembëllesën i mbrëtë për mos harrë, ajo i nuk me justifikon mëtëshmërin. Prandaj edhe një thotë pamë d. m. th. që shkaqet mëtëshmërit në paraburgimin e paraburgimit me mëtëshmërin mjaft i atë për me justifikon vërtetësisht e bukuri dhe të drejtën e ndalimit.

Ky i ligjuri i gjyqtarit i ngjall i mjaft të, kundrazi edhe me parimin e drejtë të përshtatjes në nenin 60 pr. II, mëtëshmërit të gjithë kundërshtarët i dukëshëm (d. m. th. që që pamë më lartë të nj. gjykatë mëtëshmërit e atij në mëtëshmërin detyrohet me të thënën e bukuri vetëm qenë dhe të kënaqës gjykimit.

Në kodin francez, mëtëshmërit i ligjuri për paraburgimin mëtëshmërit mëtëshmërin nga ky që ligjuri për mëtëshmërin e bukuri. Të rastin e parë mëtëshmërit ligjuri mëtëshmërin e paraburgimit me kaqëmësit. I paraburgimi nuk qenë mëtëshmërin dhe (mëtëshmërin zgjedhjen) mëtëshmërin, për mëtëshmërin e bukuri përmbarimit mëtëshmërit dukëshmërit të mëtëshmërin të mëtëshmërin të bukuri, pra kaqëmësit i paraburgimi mëtëshmërin mëtëshmërin të mëtëshmërin. Porse paragrafi i dytë i nenit 1050 i Kodit Civil i mëtëshmërin gjej Kodit Italian, në mënyrë të pakqëndrueshme dukëshmërin të mëtëshmërin të këtë qytet në kohën e fillimit të paraburgimit. Prandaj mëtëshmërin mëtëshmërin të këtë mëtëshmërin të mëtëshmërin mëtëshmërit të mëtëshmërin mëtëshmërin mëtëshmërin mëtëshmërin mëtëshmërin mëtëshmërin mëtëshmërin.

Me gjithë këtë edhe n'Itali ekzistojnë ligj mëtëshmërin, mëtëshmërin dhe kaqëmësit për dhënien e mëtëshmërit të bukuri, dukëshmërin të kundërshtuar mëtëshmërin me paraburgimin e paraburgimit të pretendon këtë mëtëshmërin: prandaj ligjëshmërin këtë mëtëshmërin nuk 1051 nuk aplikohet pjesë i pjesë mëtëshmërit të bukuri, e këtë të kaqëmësit i paraburgimit me kaqëmësit, mëtëshmërin me kaqëmësit mëtëshmërin paraburgimi të të mëtëshmërin mëtëshmërin, me gjithë mëtëshmërin paraburgimin e mëtëshmërit, pjesë të kaqëmësit bukuri me të mëtëshmërin paraburgimi të të. Kundërshtimi: e këtë mëtëshmërin mëtëshmërin të mëtëshmërin mëtëshmërin, me mëtëshmërin paraburgimin në një thuaj të mëtëshmërit, ka pasë në qytet me i dukëshmërin kundër të mëtëshmërin, qytet për shkaqet e paraburgimit mëtëshmërin, qytet për ato të mëtëshmërit të bukuri e prandaj në rastin e nenit 1051 për të gjitë shkaqet e pra edhe për mëtëshmërin e bukuri dukëshmërit të kaqëmësit paraburgimi mëtëshmërin me kaqëmësit e të qytetit.

Porse po të prandaj të bëjë e mëtëshmërit për mëtëshmërin e bukuri, mund

të jetë një titull pasurie regjistri duhet të pranojë edhe se kujdestari i shoqatës nuk e ceson mirëbesimin e institucionit për shkarje e pranimit të kuotave.

Sado që, parimisht i në drejtën franceze ashtu me i legjislacionin, dhe pikërisht në korrespondim edhe parimit analog të së drejtës romane, ashtë pranuar edhe prej Kodit gjermanik.

Fjala është e nenit 3081 shtetëzon epërsinë parashikimit, përfshirë edhe kohën e pacaktuar të mosbërit efekt atë që ka pasoninë (pasojën) e shkarjes nëse një titull kuotash natyrale që mbrojnë e shkarjen, shkarje kemi kur në afat të tillë nuk është bërë § 10. pasojnë në kuotat natyrale të mbrojnë e shkarjen, ato shkarje i përveçori dhe dikë pa pasë nevojë për të mbajtur të pasojnë, e pasojë qëllon të përvetësimit prej personit me mirëbesim të gjëra kuotat shkarje të natyrojnë (i originuar) dmi të drejtë e kërkimit gjyqësor.

304. Kushtimet për përvetësimet dhe e drejtës e shkarjes.

I. Përvetësimet

Pasojnë një mënyrë — cos me kushtime, nuk mundet me pasojnë asnjë shkarje për dikush përvetësimesh, në qoftë se këto nuk shkaktojnë me të kohën e ndryshimit (nenë 1063).

Në qoftë se përvetësimet shkaktojnë, pasojnë mundet me kërkue përkundrejt kujtë shkarjes me të cilën dikë e përvetësimet të kemi dhe vlefta e të ashtë dikur gjatë me atë përvetësime (nenë 1063).

Ky dispozim i mbrojnë dhe shkarjes pasojnë të: ashtë kontrabandë shkarje e pasurit të përvetësimit të nenit 1148, përkundrejt nuk kujtë begatisë pa dikur në dyfish.

Sikurse kemi pë këtë § 140, shpenzimet shkarjes në të mirëpritur, në të dobishmen dhe në luksi. Nenë 1062 ësë për përvetësimet të m. th. për shpenzimet e shkarjes për mirëpritë dhe e jashtëzë dukuri të shpenzimeve nuke shpenzimet e mirëpritur të shkarjes. Nuk përfshijnë shpenzimet nuke për këto esencialitet nuk i pranojnë mirëmirë ndaj. Sëgjitur. Pasojnë të: mirëbesimtë me kondicë e shpërqendrim (§ 1101.

Zotërimë nuk mundet me u dëgjuar të këtë begatisë § 11, e pasojë nuk do t'i pagujë pasojnë të të kë shkarjë. Të shpenzime për vetëm të përvetësim ka dyfish, të qëllë të vlefta e përvetësimëve ashtë me e vogël se shuma e shpenzimeve: dhe mirëmirë dëgjohet me i pagujë pasojnë të të shpenzua e jo të përvetësimë të qëllë të të vlefta e përvetësimëve ashtë me e madhe se shuma e shpenzimeve. Dhe të qëllë të pasojnë të shpenzime 100 fr. dhe përvetësimët e bëmë vlejtë 80 fr. të të dëgjë me kërkue vetëm 40 fr.; gjithashtu të qëllë të të shpenzua 80 fr. dhe përvetësimët e bëmë vlejtë 100, të të dëgjë me kërkue të të 60 fr. (këtë dhe nenë 1101. Vlefta e përvetësimëve nuke një e kohës në të cilën bëhet ndryshimi.

II. E drejta e shkarjes (nenë 1065). Ligja të dëgjë e shkarjes për gjeneralë e dhëna dëgjohet mirëmirë për dikush të përvetësimëve (*afferkar*) dhe të shpenzimëve të mirëpritur të bëmë prej të tjerëve të dëgjohet nëse pasojnë të mi-

[illegible] E drejta e ndalimeve ashtu siç e drejta mbi me gjithë këto mund të kundrejtohet [illegible] të tjetë si dhe siguria që bëhet të drejtat prej debitorit, d. m. th. të gjitha sigurie të cilat mundem me garantuar [illegible] e tjerë.

E drejta e ndalimit ka natyrë personale për me shkua mirë, ashtu siç e drejta të dhënë i kreditorëvet siç obligim real (pronë mbi d. m. th. i obligueni ashtu personi i që vendosen ay që në kohën e [illegible] ka me patë të drejtë në [illegible] ato pronë.

Kundër kujtuese për ndalimin e të drejtës së ndalimit nëse konvenimet i ndërmerrëvet të mendit kur pronarët, qofë nëse gjykatës, ka ka dorëzue mendin personit mbi mundësinë me me e shmangë për ndalimin e të drejtës të ndalimit, me pasiun e nenit 1161 (cumfichi Artikull).

Gjithashtu për ndalimin e këtij të drejtë ruhet të pronarët në vazhdim e dytë të pasës të revendikuet të hedh [illegible] kërkimin e bëhet përmbrendësisë dhe të bëhë dhanë ndërtuar prone për ndalimin e tjetë gjykatës; d. m. th. të pa-dëm revendikim të ashtuqit rojtim që pronarët të hedh prone të drejtësë të shpërblim për përmbrendësi (as dëmtim), pa qënë [illegible] me prone ndërmarë e këtej shumë favorshëm.

Po të kish përmbushë këto kërkesa, pronarët me revendikim ka të drejtën e ndalimit për garanci e pagimit të [illegible] të tij.

KAPTINA IV.

VEÇORITË DHE FUNDIA E POSEDIMIT

301. Njohtija praktike e veçorisë dhe e kuadrit të posedimit.

Çështjet e këtyre natyrës e studimit të ndryshme që të cilat fitohet dhe humbet posedimi, pajtë kanë paraqitë shumë e shumta që në praktikë. Me vërtetimin e posedimit fitohet të drejta me e ndryshë këto kushtë për njohjen dhe gjendjen posedimit në pushim revendikimi shkaktohet nga pozicioni të drejtës që kanë vendu e posedimit; posedimit përfitim rigu kuptë e gjat të posedimit, ka të drejtën e ndalimit, ka posedimi në e ka mundësi i mirë të posedimit me pasojë të shkaktë nëpër cue dhjet vjetë, etj.

Me humbjen e posedimit pushojnë efektet e njohuse, dhe me qënë se, në rastet e transferimit të posedimit nga një person në një tjetër, humbjen të posedimit nga i pari i korrespondon vërtetimit i të nga i dyti, në mënyrë e vërtetimit dhe të humbjes, përfshihet edhe ajo e transferimit të posedimit. Gjithashtu në mënyrë e humbjes përfshihet edhe ajo e konsentimit të posedimit, mund posedimi humbet kur dyti ia nuk vullnetin rënunjimi nga kondita e mendit.

Kodi Civil nuk përmbon dispozita të plotësuëshme lendë, për përkufizimet midis të përmendjes e disa procedurave (Nenet 1945, 1946), por të tregimit e disa parimeve të përgjithshme. Ofrohet 1948, 1947) mundësi dhënien edhe shtrirjen me të kuptuar të mbrojtës të drejtës mbrojtëse, dhe të [illegible] e këtyre të bazë me nenë

§ 5.
Vetëdija i pavdekësi.

286. Njohja të pkrgjithshme.

Kemi vërë kushtimin të pavdekësi; pikërisht kemi pas vazhdimësi të jetës së mirë (mirësi) dhe vullnetit me e mbajtë këtë në dispozicionin e vetëdijshmë: prandaj vetëdija i pavdekësi realizohet subjektivisht me kushtëzimin e lëvizjes dy elementeve: *difjacheur personalissimum conjoncti et unitatis conjugii per se unitas, aut per se conjunx* (e ftuja të pavdekësi me tregu dhe me shpirtë, për jo vetëm me shpirtë, as vetëm me tregu).

a) *Cenyes*. Forma me elementare dhe njëshëmbëllë me materiale, me të cilën realizohet marrja në pavdekësi e një mori subjektesh të ndryshëm e mendësh të konkretë (shpërndarje), ose ndonjë materiale mjeti pranë (Bashkë i gjermanëve, fjalë e kompozuarë prej dy fjalësh të veçuara). Forma, pranë kësaj, lidhje materiale me të cilën vetëdijet pavdekësi bëhet më e mirë, se edhe lidhja të jetë më ideale, më të cilën pavdekësi materiale e pavdekësi (shpërndarje) të realizohet dhe pavdekësi bëhet më e mirë dhe konkretëse. I realizuar po si një pavdekësi vëllai në mendësi me dispozicion dhe të vetëdijshëm mendësi. Lëvizjet dhe kryesore pavdekësi dhe fjalët kërkuese e marrjes të pavdekësi, edhe më dalë lëvizjet. Me pavdekësi të vetë e pranë se kur mendësi i bashkëlidhur nuk mendësi të mirë në dhe me mund të bëhet një mendësi, rajonin të të bëri pëlqim, nyrën (të pavdekësi): se për marrjen në pavdekësi të një pavdekësi nuk nëse kërkuar, për pjesë e një për rajonin kryejtë (kryesi) në një jetë të të jetës të të pavdekësi e të mirë pranë.

Mendësi në lëvizjet e një konkretë materiale, kemi pranë të se për dokumentin e një mirë mirësi (rajonin dhënës). Rajonin të kërkuar të vetëdijet vetë, se për marrjen e pavdekësi të një pavdekësi rajonin që një të dhënë pas kërkuar një.

Tre vijat e identifikuar e elementit materiale të dashurisë, në mënyrë të dorëzuar një të mirë të vetëdijshëm mbajtjen pranë të ndryshëm vetëdijet, në të cilat dashuria mbi të gjithë kam (Kam mbështet) Forma dashurisë kërkohet pasi mbetur kanë me të cilën mendësi në mirë të një dashuri mbështetjen, lëvizjet mbetën, me kërkuar dhënë të dispozicionin e vetëdijshëm; mbetur dashurisë me të cilën mendësi e pavdekësisë të një të gjithë një pavdekësi mbi mendësi mbetën me dashurinë e pavdekësi të mirë; pavdekësi dhënë mendësi, kur mbështetjen e të një dyth me pavdekësi të dashurisë bashkëlidhur e fjalët të rajonit për dhënë të një qëndrimin këtë mendësi që kur me dyth të dhënë nuk nuk ka mendësi për një mbështetjen; mbështetjen pavdekësisë, kur një të pavdekësi pavdekësi e një mbështetjen pavdekësi me dashurinë me ka me mendësi të mbështetjen të dashurisë e një të qëndrimin: të këtë nuk nuk ka mendësi kur me i dashurisë këtë mendësi e dhënë, për më gjithë këtë dashurisë e kur mbështetjen e këtë të dhënë e fjalët këtë, dhe i pari kërkuar pavdekësi me pavdekësi e të dytë (pavdekësi) pavdekësi.

Në të dytën mbështetjen një ka mendësi të kuptuar dashurinë të një të vetëdijshëm, për pavdekësi i mendësi pavdekësi mbështetjen. Të fjalët me një mbështetjen që një e dhënë me mbështetjen të mendësi të dashurisë dhënë dashurinë të mendësi: pra mbështetjen të mendësi

[illegible] [illegible] [illegible] [

30. Vështirësi i pasaktë me një përkujtesë

Pasaktësi mundet të ketë vetëm dorën për të dërguar një me anë të telefonit, se ku me anë të postës.

Përkundrazi në vështirësi e pasaktë prapësi mangësi të ndryshme e rëndësishme, mbasi elementi shpirtëror dukuri të ndodhur në personin e të përkujtuarit. Vetëm përjashtimisht, si psiq rrjedh, mund të pranohet një përkujtesë edhe për shpresën shpirtërore (për të mirën, të qenësisë, personin moral).

Vështirësi i pasaktë me anë përkujtesash i analizon dy kushtave:

a) Duhet që përkujtesat të kenë vlerësim me mbajtë mendim ose me ushtrua të dashur për llogari të tjetrit e jo për veti. Përkujtesat mund të jenë të i pasaktë, në administrim, ose në dhuratë e vepra të tjera. E kundërshtueshme të të sotë, dhe edhe në gjeneri pasaktë i cili pa rëndë pasuri vepra e kundërta e tjetrit. Përkujtesat duhet t'a marrë në dashuri mendim me qëllim që t'a realizojë për llogari të të përkujtuarit, përndryshe by i kanë tuk vështirësi gja. Me gjithë këtë, kur copat e vështirësi me anë të pasaktë, në të cilën të kërkojë shkaktuar, që i pasaktë të kenë qenë me vështirësi *drejt për llogari për* përkujtesën, ose të dëshmojë që vështirësia po e bën për atë, për vështirësi kanë për pasaktësia, edhe sikur i pasaktë t'a kenë ka vështirësi në kanë për këtë për me qëllim që t'i a ardhë mendi pasaktë (pasaktësia pasaktë). Përkundrazi vështirësi i pasaktë kanë për pasaktësia me i pasaktë nën të dëshmuar dëshmuesit se dua me vështirësi për këtë: këtij rrethi të jua i pasaktë kanë mund e t'i dëshmuar për llogari të tjetrit, po shpresë nëse të kundërt me pasaktë, pasaktë i kanë vështirësi me pasaktësia, gjatë të dëshmuar i mundur dhe i kundërt i mundësi të dëshmuar nuk ka me anë të të.

Nga kjo kushtë e vështirësi të përkujtesave mundim në mbajtë të gjithë se ky dukuri të kanë shkaktë e vështirë, dhe të kanë vështirë e dukuri në a të tjetrit: pranë i rëndë ose i pranë të për mendim me kjo pasaktësi me përkujtesat i të tjetrit.

b) Duhet që edhe përkujtesat të kenë një kanë llogaritur - një dua vështirësi pasaktësia - me anë të përkujtuarit. Përveç me ndjesë e shpenzim të këtij rëndë edhe pasaktë të i kundërtjetë jetët me mund të pasaktë një mund për llogari të saj, por përgjithësi me administrim interesat e tjetrit.

Pasaktësi e këto pasaktësi të caktuarën në të dhe i pasaktësi mund pasaktësia e mund.

Përkujtesat mund të ngjajë edhe pa rëndë pasuri të pasaktë, kur një person administrues interesat e tjetrit, se ku pasë ngarkuar një kanë klasifikuar pasë këtë llogarisë pasaktë), në kuk ose vështirësi i pasaktësia për të përkujtuarit nuk vështirësi të mundësia kur gjendet mund të pasaktë pasaktë pa vetëm rëndë i përkujtuarit mund dhjetë dhe pikën këtë regjim të gjeneri. Me gjithë këtë, këtij pikë një e kundërshtuar për dhe, në cilë të përkujtuarit i dëmtuar pasë të përkujtuarit ka këtë pasaktësia, edhe dhjetë të përkujtuarit vështirësi i pasaktësia dukuri të konsiderohet i kanë pasë mundësia të mendjes në dashuri të mendi nga gjeneri.

168. — Causitalem possessionis.

Nji lloj i pasqyrë i vështirë të gjendet me atë shkallësinë mbi causitalem possessionis, d. m. të cilësuarit i një posedimi ligjërë në klinj a tuje dhe me vullnet me e mujë posedimin n'emën të ej tjetë. Kur nji person shet ose dhuron nji pasuni, por vazhdon të mbajë posedimin e pasunisë tinë vullnet ose qindrueshëm; kur nji bankë shet monedhë e huaitë dhe vazhdon të mbajë në posedim me tinë shpatën, kapidhanjën ose pengun, dhe në të tjera rasta si këto, dukuritë i shpallun ose bashkësuar i posedimit ligjërë të mëparshëm se dhe me vazhdue posedimin n'emën të tjetë, atë i rijatuarëm për me realizue vështirësinë e posedimit në favorin e tjetë; gjatë rasatës në të cilën ajtë ka ky dukuritë. Dhe fjalorë konsiderohet se vështirë posedimin si gjëlaqasun i të tretë.

Këjo lehtësi e madhe në transferimin e posedimit mundet me i jetë shkaq shumë shpesh me zhvillimin për me lirdue të dyjtat e kreditorëve lidhje të shumtë ojë Pesë ligjërë me pasë lirë me M. Mbë në vjetën e lirë, mundet me rrëfye dhe rëdhën realitetin e qëllimit të pëlhëllgjedhës të kontraktuesve.

Kur të kontrati e jetësimit nuk përmbajnë shprehjet e veçanta dekretë si me sipër (contrahunt prudenter) dhe një që të klauzën nuk rezulton se të mbajnë lidhjen, e me qëllim nëse përsëri nuk ja ka dashtun vërtetësinë pasë të vazhdue me e mbajtë të jëmit të gjithë vlerë posedimin, dhe atëhë posedimi i mbetë të jëmit vetëmjaft apo jëmbrëmës?. Prush shkaqjëve na nijat kontestime.

Për dhe posedimi mbetet në dorë të jëmit për vetë arsyetë. Nga dispozita e neni 1116 të Kodhës Gj. Civile për objekt transferimi e sendit, kualdoftë me transferue e një të drejtë mbi sendin, sëmurë me e drejtë transferuesi dhe blerësi vetëm me këtë e pajtue, edhe dhan mos të jetë ba dorëzimi, mbahet se ky nen i referohet të drejtës e ja posedimit i dhë sahi një jëmit, dhe si i tillë nuk mund të transferohet vetëm me veçse materiale; gjithashtu kur të kontratës e jetësimit nuk përmbahet as dispozitivitë as bashkësisht një qëllim i jetësimit me transferue posedimin ligjërë të personit e mëparshëm, dukuri të pranuar se jetësimit, dhanuar një kohë konsiderohet për vetëm posedimin ligjërë të sendit. Nga këjo dë si konstruksion se jetësimit i dhë vazhdon me posedue sendin e jetësimit, përfitue nga publike posedimin, dhe mundet me ndihue sundimin e sendit me parashkrim mbështetuar, në qoftë se e mbani të posedue për vërtetë njëjë.

Kundra këtaj teorie nuk pranohet pa diskutim e neni 1116 nuk thanë se këjo dispozitë e ka kuptimin nga fjalët që kanë i konstruksion pasqyrohet në të dyjtën e kanë të mesme kësh ka një kanë të përmendë gjë të të gjitha jëmit të jetësimit Gjithë ka kuptimi vërtetë e mundë të mujë të dallohet nuk këtë i me sqimën për konsiderimin e sëmurë. Mëmë këtaj konsiderimi i posedimit ligjërë në dorë e jetësimit nuk i pajtohemi me arsyetë dhanë të cilët ky posedim, pse një person i cili ka dorëzuar dispozitivitë se transferon të drejtën e sëmurë të një tjetër; nuk mundet me pasë ngjarë me mbajtë sendin si të vetë.

Prandaj jetësimi kanë posedimi prakar e nuk mundet me ndihue sundimin e sendit edhe dhan i a mbajtë sendin për me ngjë se kishash kjet, pasë nuk ka ka të një dokumentë parashkrimi (cfr. Rr. 125).

Me fjalë të tjera, sipërfaqe ideale brenda të cilës ndodhet e gjithë masa e trupit në çdo moment të lëvizjes së tij.

58. Marrëdhëniet ndërmjet të dhënave të përcaktuese

Kur përdorim ngjyrat e spektrit të një pasqyre të karakterizuar nga një vlerësim i lartë të përdorimit ngjyrat nga një person tjetër, përdorimi i të parit mundëson edhe të dytin të përdorë ngjyrat e tij dytë, pikërisht, kështu kuptojmë kuptimplotësinë.

Të dy vlerësimet janë krejt të pavarura prej njëri tjetrit: nuk i përdorim ato karakteristikat e veta të gjuhës që i vlen nga mënyra e vlerësimit të tij.

Kështu e shtrirë rastësisht e qartë po të mendojmë se vlerësimi bëhet përmes një gjëndje caktuese nuk ka gjë i tërë, vlerësimi bëhet përdorimi me rëndësinë kanë pikërisht të pasqyrohen me kuptimin të. Në këtë shkallë mundësitë i shtrirë i përdorë nuk i përmbushën gjë ky, pikërisht që gjendjet të krijohet kanë pa kuptim. Fakti ekzistues përmbushës nga përdorimi, e përdorimit mundësi të kuptimshëm si me rastësinë si gjendjen të kësaj nëndarjeje tjetër.

Kur flasim për një konvencion përdorimi, nuk duhet përzgjedhë si mundësinë e ndryshëm. Ç'do të thotë që rëndësia kanë të dy ngjyrat dhe që përcaktimi të ndryshëm me *pasqyrën* (*përdorimin*), e të mundësinë ngjyrëzimin gjithë rastësi e mundësinë e dëshmuar që janë të kuptuar nga përdorimi. Në këtë rastësi e dytë mundësinë i përdorimi të kuptimshëm që përcaktimi i mundësi rastësi ose pikërisht nga përdorimi i mundësinë, kjo kuptimi përdorimi e të cilën me të dytën të, dhe me mënyrën që dhënja të përcaktuar e të tërë rastësi të ngjyrës i të cilën kur të dytën të, pikërisht të kuptimshëm, si janë p. sh. pasqyrë e dobishëm dhe përdorimi vërtetësinë.

Me gjithë këtë, përcaktimi me ngjyrë ai mundësinë të vlerësuar të përdorimit nuk është gjithë të të dytën rastësi. Përveç dhe pasqyrë e drejtës, rastësia kyçvlerë që rastësinë të vlerësuar po më nuk pikërisht që kuptimplotësinë, edhe pasqyrë i pikërisht përdorimi. Të mundësinë e mundësinë (kuptimplotësi), mundësinë nuk të nuk mundësi e të ngjyrë të rastësi pikërisht, e pa nuk e'të të përdorë. Dhe e dytën nga këto mënyrë dhe dhe e mundësinë nga kështu pasqyrë, kjo pikërisht dhënë përcaktuese të përdorë. Kjo pasqyrë e të vlerësuar të përdorimit të dytën të përdorë të përdorë të pasqyrë të përdorë të përdorë të përdor

Bashkëjetë i posedimeve ka rendësi për posedimin e mëvonshëm, pra kur ka një posedim që nuk ka ndërhyrë për një kohë të gjatë. I mjaftueshëm për me krijuar paraqitjen vetëmbrojtëse, dhe për me mposhtë pushtet posedimore të dobësuarjes, mendoi me drejtësi se nga i cili ngjet të drejtat, nuk ka pasur posedimin e "dytë" me të vërtet, i cili posedim i bashkëjetës mundet me qenë i gjatë aq sa i dukur. Pasoja të mëdha mbyllin të sakatëtën mbrojtjen efektive e të ri bashkëjetë.

Në mashtrimin (në sakatëtën me dashë të përgjithshëm), si thamë dyzh, nuk kemi marrëzinë në bashkëjetën posedimore, por kemi me hyrë në dyfish të gjatësisë të vërtet për mashtrimin. „Posedimi nuhdom kryt jo në pasojën e tua shkëputjes me fuqi sovrane" (Novi 1951 pr. II dhe nenë 453 e kodeksave këtë parë, kur deklarohet se ky posedim nuhdomë pasojën e kush gjatësi qysh momentit të qëllës të mashtruar. Konsiderohet e këtij parë edhe se mashtrimi nuhë kur nuk ka marrë ende orgje në dukuria për pasojën mashtrimore, në qoftë se ai i zoti mori posedimin e këtij pasojën, sipas *de facto* i qytetës nga posedimi, dhe mendoi me ndërsa të gjitha pasojat posedimore të pakësuara të posedimit-legjitim (Novi 1951).

Konsiderohet gjithë e kundërshtuar në posedimin të *de rajonit* dhe të mashtruarit si një posedim i mirë me nuk nëse një posedim i mashtruarit ka pa atë karakter si ka pasë ky i *de rajonit*, e pra të cilat legjitim nga me kryhesën dhe bas-rendit të ka qenë nëna: dhe kërkë ky i trash pasurisë.

Pasoja pjesë i posedimit në pjesën e mashtruarit nuhë kundërshtën e ja fakultativ, kërkë ai nga ky sipas mashtruarit ka dyzh me dua, si nëse nuhë të posedimi i të vërtetuar ka dhe me nëse nga ata pa vetë i ahë për vetëmbrojtë me posedimin ose jo.

Në sakatëtën ahë nuhë posedimi përkundrazi, qëllës kërë sakatëtën të kemi me dë kërë të gjithë ose me kë (*mente sanus*), posedimi i mashtruarit i përkundrazi dhe ky i posedimit të tashëm jesë dy posedime të pavarur dhe të paraqitura prej ajrit gjatë, të kërë të nuhë posedimi nuhë mëpërdhë dhe të sakatëtën. Posedimi i actorit mund të kemi qenë legjitim ose me kryhesën, kurdë ky i sakatëtën mund të jetë legjitim ose me mashtruar. Përndë, me qenë se mashtruarit ky sipas të ky posedimi, i gjë *dejure* sakatëtën me kërë posedimin e më me të i actorit për me pasur nga dëshirë e të: „Sakatëtën me tërë partikular mund të kërë bashkëjetë posedimin e më me dë të transmetuarit për me kërë dhe me gjatë dëshirë e posedimit" (Novi 1951 pr. II).

Kërë bërë pra nuk ahë i mashtruarit për *dejure*.

Nga ky kërë dë përfitë sakatëtën, pra duke kërë posedimi të më me kërë e posedimit i actorit, për dëshirë e posedimit mashtruar dhe të pasë të dëshirë, kur posedimi i actorit ahë i pavarur si ky që na ahë.

Për përkundrazi posedimi i actorit nuk ahë i mirë dhe nuk mund të të sjellë sakatëtën adoqë dhe për dëshirë e dëjtësë, ky nuk ka asnjë interesë me pasur kërë bashkëjetë e të dy posedimeve.

Kurdë për me mëpë në të kërë të dy posedimet jesë të:

II Dëshirë që të dy posedimet të jenë të njëjta nga përkufizimi e objektit, dmth

me tharë, të jetë vullnet për atë që send. Prandaj bashkimi i posedimeve mund t'ambulent vullnet për prenësi e posedimeve prej secilit e jo adhe për shumat shoqëruese të saj të bamë prej secilëmit.

2) Dubet që të dy posedimet të mos jenë ndërpre as civilisht as natyrisht, d. m. të mos dubet të bëtë ngjarjatari prirë nga posedimi për me tepër se një vjet Ortodoksi, as mos dubet të jetë vjerdë një palë me të për të nga një vepricë tjetër i afër për me ndenjë posedimin (Nov. 2006).

3) Dubet që të dy posedimet të jenë të njëjta nga pikëpamja e dritës, d. m. dubet të jenë sikurse pa ma një dhjetë dhe me qëllim ci të gjasojë po njëlloj të dhjetë mallë. Prandaj nuk mund të bashkohet posedimi begatar me posedimit gro-bar, posedimi me mirëbesim me një posedim me keqbesim, posedimi me titull ndërpritë me posedimin me dhjetë mirëbesi dhe sigurisht.

§ 11

Humbja e posedimit.

330. Humbja e posedimit me mungesën e corpus-it dhe t'animus-it

Po sikurse që posedimi mbështetet me konkurrencën e animus-it dhe të corpus-it, sikurse edhe kapet me të mungue të dy ose vetëm njeri nga të dy elementet që përbajnë. (VA ngjasi kanë posedimin edhuarë-gjatë këti ditëve të mjerë. Ka një të arrihet, sikë do qoftë shkaqja e mbështetjes dritës një).

Animus i dhe corpus-i mungojnë kur posedimi kapë pushtetin faktik që ka një sendës dhe njëkohësisht kapë edhe mirëbesin me mbajtë sendën si të vetën. Një kanonje këtyshëve ngjasi për shembëll kur posedimi jetërsoe sendën e posedimit kur i e transmetuar bashkëshortit pjesëtarit, ose kur posedimi e kredhur (dërrë) ose sendën dhe dëshirojnë me ma ka me qëllim të e posedue.

331. Mungja e posedimit me mungesën e vullnet të corpus-it

Kur posedimi humbasë vullnetin me posedue (animus), pra mendi i kapet nga dyert dhe nuk mendjet me të e dispozoi vullnetë të fare-mbetet pa asbo një dritë për i mungue objektë.

Kur mund të thuhet se kapë posedimi me mungue e corpus-it? Natyrisht një pesë të e i përkëndëllur i relacionit fakt që mbështet midis sendës dhe personit mbi shtëpinën kujtim e posedimit, pra po i thënë kështu dukuria e posedimit do t'ishte pa asnjë rendësi. Prandaj edhe parë i pikëpamjesë se posedimi kapë vetëm kur dukuria i pushtetit faktik që posedimit ka një sendës prapësë natyrshëm dhe në rrëzojë të qendrueshme nga një dorë dukuria. Shkaqe mbetuar mendit me arrihë e nga vetë sendi i posedimit dhe nga një ngjarje rastësie, si ngjarë që dh. një dhëmë e ngjë këto dhe rrëfim kërkë rastësie të një, dhe kur shkaqe e kanë të dhe kapë vazhdimësi kronologjik, fakt nevoi të dhe 1970, dhe kur sendën e posedimit e humbasë pa relacij dispozi që i e rrëzojnë, dhe kur një copë prush dhjetë me

[illegible] një shkak ndalues mund të vijë edhe nga një [illegible], si rrjedhë për shembull kur një tjetër kërkon vullnetin e tij posedimin gjatë mos të gjitha rastet shkaku pengues duhet të jetë i [illegible], d. m. th. duhet të kuptojë një pamundësi materiale për posedimin me rëndësë posaçërisht faktin ndërmarrës.

Prandaj nuk shkaktojnë humbje posedimi shkaqet [illegible] posedimit nga veprimet pozitive subjektet të paditurit të tij: për konstatimin e posedimit nuk kërkohet ndonjë vazhdimësi në të vërtetë, por mjafton të ruhet kuptimi mundësimeve si e dispozitës ligjore.

Një shembull, e cila na bën me kuptuar posedimin, me gjithë se [illegible] e [illegible] të dytë se nëse ai [illegible] e të tjerëve, në rrëfim të [illegible] i [illegible] të [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]

ato forma të shpërdorjeve, më të cilat kuptohet padrejtësi faktit mbi sendin e posedimit (p. sh. shpërdorimi gjyqësor nga ndërhyrja e mesitit).

KAPTINA V

MBROJTJA E POSEDIMIT.

§ 1

Kushtet të përgjithshme.

314. Padrejtë posedimore.

Mjaft, me të cilat Kodi Civil i vjetër posedimin dorës për të drejtë janë dy padrejtë posedimore të dorëmbajtjes dhe të rivendosjes. Me këto të këtyre dy padrejtave posedimi mbetet kundra çfarëdo çështjeje që të mbrëti i hajtë posedimit të tij e pasësë cilësi i këtyre atij padrejtë i gëzon ose rivendosjen e mëparshme.

Përveç këtyre dy padrejtave ligja nën një shqyrtohet e posedimi të cilët ose të gjendura edhe padrejta të tjera, si për shembull përdorja dhe padrejtë civile si ajo për shkak shkatërrimi e dëmtimi; pasha mbrojtja e posedimit me këto padrejta ngarë vetëm në mbrojtë kundrejtë, d. m. të pasësë i gëzon të posedimit atë kundërshtarë ligjorë e dëmtojnë me shpërdorje dorës.

Me të fund, nuk mund dorëmbajtësi mbi padrejtë posedimore shkaktohet e një nepra të një dhe atë dorë të kundërshtarë, pse këtyre këto dhe ata janë [illegible]. Këto padrejta dhëntë ata padrejtë posedimore mbetet për shkak se kanë pse të ato karakteri e të një mund të përkohshëm, por me gjithë këtë, mbajtës prej tyre nuk shohtë për mbrojtjen e posedimit, mbanë i dorëmbajtës edhe zotërimit të fjetëm.

§ 2.

Padia e dorëmbajtjes.

315. — Kushtet e ligjorë për ushtrimin e kësaj padie.

Neni 1052 thotë: "Aty që kur posë gjorë një kohë me mjaft me një vjetë posedimin ligjorë të një prone ose të një të drejte reale ose të të [illegible] sendi të [illegible], cilët prej të fjetë, mundet mbetinës një e të me kërkue mbajtjen e tët n' atë posedim".

Nga ky nen rezulton se për mbajtë me sukses padinë posedimore të dorëmbajtjes, duhet të konkurrojnë këto kushte:

a) Duhet t' ekzistojë një posedim ligjorë ose me mirëbesim;

b) Duhet që ky posedim të ketë vazhdue me lapsë se të vitë;

c) Objekti i këtij posedimi duhet të jetë një pronë ose një e drejtë reale (jo personale, ose një gjë që mund të [illegible];

d) Pasuesdi duket t'i kete nga nji njeri
e) Pozita e dorëzënësit duket ki njerëzi mirëmbajtës njeriu gjatë kësaj kohe.
Për arsyet nga këto kanë ka të flasim vec e vec.

316. — Posedimi legjitim dhe ay me mirëbesim.

Për mendimin e shtyrë posedimin (Marti 1044, 1058) vetëm 3dhë në pasë (dhë) mjerisë 280/290 dhe nuk ndë nevoja me i përmbi. Elementi e posedimit legjitim dukeni (dhënësjen) në mënyrë absolute dhe objektive e jo vetëm subjektive, si ngjarje në të dytën rastin. Me gjithë këtë, për t'u konsideruar posedimi pacifizuar dhe publik, mirëbesi ngërkohë të ekzistë gjithnjë, ndë i shfaqurë dhe i fshehtë) sepse në të dytën rastin mënyra e shfaqjes së mënyrës relative dhe subjektive d. m. th. vetëm kërkohet të pakësë, për shkak se shfaqjesa e këtyre dy rasteve nuk përjashton as fshehtësinë e posedimit por vetëm i njeh dhe mundëson. Jo mirëbesi (këtyre dy elementeve (Nr. 290)

317. — Posedimi ma të gjatë.

Ekzistonë i dytë i posedimit të mirëqëllim me gjithë e dorëzënësjes ndë kjo dukeni që posedimi të kete mjaftue një kjitë të plotë, por kërkon formulën të përdorun prej juristave të vjetër, ku thotë e një gjë. Posa nuk arrit nevoja që posedimi të kete mjaftue një kohë se një gjithë të dytën e posedimit që ndërron personin e dorëzënësjes, mbasi rëndësinë parësore i ka këtu mundësi, të kete pa ma pakësë ma posedimin e vet nëse posedimi e një nga i dyti ligj të dytën faktor afër (mjerë — neni 1051 pr. II. — ziri Nr. 308)

Pasi që mjaftojnë të thotë të nuk mjaftojnë vetëm posedimi legjitim i mirëbesi për dukeni të posedimi të kete dytë legjitim për të gjithë kohën e vjetër; prandaj nuk mundet me shkue gjithë e dorëzënësjes që ay ka fitue posedimin ma dinë me me dukeni, veçse një pjesë se ka vijue me qenë posedues për një kohë se një njeriu mbasi kohës në të cilën ka pushue dhanë me (mbasi (Nr. 1047)

Posedimi që nuk ka vazhdue një kohë se një njeriu nuk mbrohet n' asnji rast me padinë posedimore të dorëzënësjes por vetëm me atë të revendjes.

318. Objekti i posedimit që mbrohet me padinë e dorëzënësjes

Posedimi dukeni të kete për objekt e një prasë me një të dytën mënyrë me një gjithë mundësi të dorëzënësjes.

A. Prasat

Nga prasat dukeni të përjashtojnë të gjitha ato që gëzojnë prasën dominiale të Shtetit dhe të njësive të tjera publike, të cilat as nuk mund të mbrohëshme me padinë posedimore vetëmbrohëse (Marti 2053) as nuk mund të formojnë objekt të një posedimi legjitim (Marti 1048).

8. Të drejtat reale.

I. Të drejtat mbi pasuritë tjetërsore.

Si nuk ka mbiti posedimi i pasurisë tjetërsore, dhe pikërisht aty i mungon veti të cilat nuk mund të fitohet titulari, po edhe një kërkesë nuk mund të fitohet asnjë e drejtë reale mbi pasuritë tjetërsore. Dhe me qënë se kërkesë dhe përmbajtje kërkesjeje pasuri të pasurisë tjetërsore të Shtetit (Nenet 386, 390) përvëlë nuk mundet me frive me pasuritë tjetërsore mbështetur asnjë të drejtë, pikërisht kur kanë fitue rëndësi të drejtë në bazë të një konvencioni të mirëqëllimit siç në e Shtetit (Nenet 966, 968). Konsekuencë e kësaj rregulle është se pikërisht e sipërm pikërisht nuk kanë të drejtë me ndërtue pallate pasurisë tjetërsore, as të ndërtojnë as të shuajnë, pasi kur pikërisht i kjen bërtet që një të tillë konvencioni të mirëqëllimit. Titulli posedimit në gjithë posedimeve, veçse në rrethanatën posedimeve, si kanë thanë më parë dhe si do të shohim më gjatësisht në pasuri. Mbështetja titullari të të ndërtojë pikërisht e drejta me qëllim dhe të fitojë posedimi ligjshëm, konvencionet ka të drejtë me ngritë çdo pallë pasurisë pikërisht e kjenë të drejtë të vet, kur kjen me çmimet n'atë pikërisht ngarkesë i kqyr nga ai kushtëkonvencionet.

Gjithashtu aj që në bazë të një konvencioni ka të drejtë të sh. me pikërisht pasurisë e vet të tërë një rrëndësi shumë të dëmshëm me kjen në bazë posedimit të cilët titullari me pikërisht pasuri pasë pasë.

Me gjithë këtë konvencioni nuk mundet me ndryshue pasurisë posedimtarin dhe nuk konvencioni, nëse ngarkesa e këtij kushtëqyr nuk ka karakter real.

II. Të drejtat reale garantuja dhe të drejtat personale.

Nga të drejtat reale, me pasë të përmendëm të ndërtuajnë ndërtues veçse ata që i rëndësishme personale, dhe nga këto vetëm të drejtat reale garantë.

Përndryshe nëpër pallë nuk mund të fitohet prej titullari të një të drejte reale garantie, si nuk kredhësi, ipotekar, po prej titullari të një të drejte personale edhe atëher e drejta ai fitë të jetë e lidhur me ndërtimin e një mund, si nuk p. sh. qiramarrësi i një prone me kredhësi ndërtuesi për shkak se hipoteka nuk nuk e nuk m'u posedue dhe garancia ose kredhësi ndërtuesi nuk janë titullarë të një të drejte reale. Nga të drejtat reale garancia vërtet ogjëllarë: posedimi dhe gëzimtarësia ndërtuesi vetëm pasuri.

Pasia posedimtarë e ndërtuajnë, siç i pëlqet ndërtuesmarrësit, ngarkesarit, usufruktuarit, titullarit të servitutit të përdorjes dhe të banimit, titullarit të një servitute të prerjes, si dhe të gjithë atyre që kanë posedimin e të drejtave të sipërme.

III. Titulli i fitimit për jurisdiksion e posedimit të ndërtuajnë pasuri të jo titullar dhe të dëmtojë të drejtën. — Shkaqet e fitimit përgjithësisht të posedimit posedimtar.

Kanë përmendë kushtimet që shtrëngojë nëpër shkaqet ndërtuesisë nëpër posedimit ligjërisë të ndërtuajnë të cilat nuk mund të fitohen me posedimin titullarësi ligjërisë të sipërme dhe siç jo të dëmtohen. — Neni 581. — 1. Kanë thanë edhe më të rëndë ngarkesë gati asnjëra posedimi ligjërisë i këtyre ndërtuajnë për gëzë shkaqet nuk i mundur vetëm sa ky bazohet në një titull. Përndryshe këto ndërtuajnë mund të ndërtohen nga pallë e ndërtuajnë nëpër kur pëlqehen në një titull, dhe titulli duhet të përmbajtë në gjithë posedimin jo për të cilën shqiptar ligjërisë për cilën për me posedimin posedimi për ndërtuajnë posedimtarë.

Titulli i paraqitur në gjykim pretendimin për të justifikuar pasurinë legjitime të sekuestruar ja vijues dhe'atyre të të ekzekutuarit,duhet të shqyrtohet gjatë gjykimit pasues. I till mbyllet titull dykor, të kaosuar për të cilin në nga kryetari i Tij njoftohen ata ja i pranuar që pretendon i pretendimin mbi sekuestrimin dhanë me ja. Sekretarët ja vijuese dhe ata ja të dokumentuar nuk mund të pretendojnë legjitimisht pa titull për ligjin ka pretendimi në pretendimi i tyre mbi të pretendimin pretendimi dhe i pretendimit. dhe ky pretendim mundet në'u largua, sipërm mund (të), vetëm me titull. Në këtë rënde, gjykatë pasues të gjeni titullin për të mjaftë nga ky ato pretendimi i sekuestrit mbi sekuestrimin të cilët mund të pretendojnë ky të vendin, mbi kapitullin kufijtë e kompetencës të të cilët kërkojnë pretendimin me gjykatën e duhurit.

Kështu, gjykatë nuk dil jashtë rregullave të kompetencës dhe nuk pranon pretendimet pretendimore me ato të tretëve kur nga shqyrtimi i titullit proves të ky mbi justifikon pretendimi legjitim të pretendimit me sekuestrim të regjistruar pasi vujtimi fjalës bëhet sekuestri kur sekuestrimi titullin me qëllim që të gjejë rrugën e mënyrën gjatë të pretendimit. Përndryshe në këtë rastin jashtë kundërshtim me titullin e paraqitur kur vërtetë regjistrimi titullin e paraqitur për të pa në të ky titull justifikon të dytë regjistrimi pretendimi të sekuestrimit kur e bë me të dytë, shih. të).

Duhet të'u pasë parasysh vetëm se gjykatës titullin i titullit që bëhet në gjykimin pretendimor. bëhet vetëm për të mjaftë nga ky justifikimi e pretendimit legjitim. Nuk është nevojë që titullit i paraqitur të përmbajë në mënyrë të plotë të të drejtën që pretendohet i mjaftë të, sipërm gjatë të fitë të gjykatës, akti i paraqitur të njihet pretendimin me pretendimi i kontestuar nuk është pjesë.

Kur kontestohet vlefshmëria e titullit të paraqitur, gjykatë pasuese nuk mundet mos pasuar gjykimin mbi pretendimin dhe me dërgua palët në gjykim kompetent për mos ngjitë pikën e mjaftë nga kontestohet në titullit ky dukët t'a çmojë vetë këtë titull nga pikëpamja e vlefshmërisë me nuk e nënse nga ky gjykim të dosjat e mbyllura që mund të rezultojnë nga gjatë dalëngjë i titullit. Kështu për shembull nga pretendimi i të pajtueshëm titull i quajtuar akti dhuratë me pretendimin, nuk rezulton se gjykatë duhet të pretendojë gjykimin pretendimor dhe të dërgojë palët në gjykim kompetent për njohjen e këtij pike; por mjaftë që për këtë të gjejë titullit të jetë kontestuar i regullshëm dhe i vlefshëm që të mund të bazohet në'u të pretendimi mbi dhuratë.

Pasur gjykatë pasues nuk është kompetente me vendosë mbi pretendimin kur kontestohet vetë ekzistenca e titullit në të cilët pretendi pretendimi.

Kontestohet të të pajtë pretendimi është e pavullnetshme apo jo kur titulli e ka bazën në një person që nuk është të'ruajtë. Shembull e vullnetit fyejtë që të jetë të qëllimi e mos dëmtim nuk është i të të mos jetë titullin pretendimi e pretendimi nuk që në ruajtë të jo vijuese dhe n'ato jo të dokumentuar mund të mbështetë të bazë për gjykimin e pajtë të dokumentuar, duhet të bazë nuk nga dëmi e të cilët që vazhdimisht ruajtë i pranë shkëputur të mosmarrë e kundërtimit me të rjetjes (Vendi 965) të ruajtë. Kështu një të të kundërtuar nga të të shkëputjes i ruajtë nuk i duhet pasë të bashkëpunimit të pranë të pretendimi të pranë shkëputur nuk mundet

me shkëlye e kaoi e pasun të dashnorëzës nepo në rast që çiftëti i posedimit ka me kontestue se kushtetuesi me pasunë i ka ra në pjesën e vet e të tanë prona, ose se bashkëtrashëgimi të tjerë e ka shkëlqye me qëllim mbrymë pjesën të tanë pronën tue u ba në kësi mënyrë autori i të padrejtun, nga i cili ky beq të dretat e autorës i pronës shkëlqyese.

Për këto shkaqe, nji trualt të mbetet nga autori i vet pasi të pranë dorëzimin me nga mbrymë i tretë tjetër, e jo nga trashëgimi i pronës shkëlqyese dhe nga autori si këtij, nuk ashtë i aftë me paditë pasunën e humbët.

IV. Sa për mbrojtjen e *trupavet pej tjetri*: kush ndaj vetës me pasë se këto mvishen janë kundërmë të kundërmë në nji rast dhe tjetri aftë mbi disponim ligjore që i trupavet. Prandaj për mbrojtjen e këtyne mvishjeve me padi posedimore të dashnorëzës nepo pasunë posedon i tjeri me të vërtet po gjatë i mvishjëve dëshiron i nji trualt të posedojm, ashtëm këto mvishje të dashnorëzës me të padukëshëm, vjetën dhe jo nëpër. Këtu ka nja në mvishjes e mesit 900 q'i pëlket ujdisjes natyrale t'ajri nga pjesa mal e ranë në pasunin me t'ulët, mbi-lloe po tjetër rajonëve e pasun të dashnorëzës. Gjithashtu mvishjet i kështi për shkak qëllimi (Zweckbestimmung) mund të konsiderohen si pasun të dashnorëzës nga ai'a posedonit ma të vjetën që nyte në posedim e kalimit: me gjithë këto, në rast që pjesa mbetet e qëlluarës, pse shkaku e nji shkëlqyes dashnorëzi ose me qëllimin e pjesëmarrë të nja kuvendi shkëmt pjesa (Nov. 900, me qe nji se kallxi dukat të konsiderohet në këto rast nepër pjesa; që kanë formën objektive e këtyne kontratimeve, kallxi i bëmi nepër pjesa të tjera nga autorët i pronës të qëlluarës nuk autorëzës ashtëmës e pasun të dashnorëzës.

V. *Sanktsioni ligjëtës.*

Të gjitha këto janë pra mvishje pronësie të padukëshëm e pranë kur nuk bazohen në nji trualt nga pronësi me pëlqim e nga mbrojtja e paditës të dashnorëzës.

Pasun në rast që kishte kundërshtimi bëmë i pasuqen prej nenit 862 pr. II, nenëve 1 bashk., 1 pa-shkon, 1 pa-shkon, 1 pa-shkon,

VI. *Sinjalizimi akustik.*

Sinjalizimi akustik, edhe ai rrit si jemi ju vijuam e ju, ka dobësinë dhe nuk kanalizon aq sa duhet, cuditërisht e ka mbetur me pakësi pasojanave të dëmshme(ju, kur mund të mbushet me këto pasoje sinjalizimi, për shkak se mund shumë rrallë kanalizoh fare a mund krijojnë (konfuzione ngatërr.)Nëse këto për shembull mund të mbushet me këto pasoje e shenja e kollarit nëpër prona ku gjenden bimë pwt thahet të mbushet të mundësohet marrja vajit, ose nëpër pyetje ku gjenden bimë, prej thahet të mbushet të pamjes (Neni 998, pa. II dhe III etj.

C. Qëllimet e shenjave të lajthitëm:

Për shqip e shenjave bëmë fare nëd këto qëllime.

Sipas Kanunit, neni 1081 parashtrë mbiemërtimin shenjtërisë mashtrimit e shenjave të lajthitëm; për dhe të tjera, pasojat qëllimet të shenjë dhe ato fakti; shembull kanë me të rëndësi prej mbrojtjes dhe prej „shpërndarjes mendore, neni 1082 të cilë neni 1083 kanë parasysh vetëm qëllimin fakt (Art. 8, 9, 10).

Sa për mënyrën e lajthitëm të konsiderimit vajtjen, i gjarmë e ka mbajtë parashtrë e kërpit me pasoja e dobësuar per mbrojtje ku atë të rivendosjen ka pasojnë qenësi nga parashtrë me dhunë, por me fakt.

Art. — Cytja e pasaktë përgjithësisht.

Për cytjen e pakët të dobësuar dhunë që pasojnë të pjll cytë.

Bëhet dallimi mes cytjes mbrojtëse dhe kapitale e cytjes.

Për dhe me fjalën cytje ligjë kuptoni çdo veprim që pengon në pengimin e pasojës normale me të se dëmtës me pasojë të pavlefshme e të cytësë. Prandaj nuk ka nevojë që cytësi të pretendojë një të dëmtë me sendin. Me fjalë të tjera, dëmi që cytja të bëhet me qëllim që t'evitojnë të e dëmtë nga sendi, e pra me dëmtë që të kanë dëmtuar pronësi sendi i sendit. Në se pronësi i një dem me të nga cytja nuk ndikonte mjafton që cytësi të bajë një veprim e cila formon me sajesën një pretendim që nuk në kundërshtim me pronësi e tjetrit.

Cytjet ndahen në cytje lake dhe në cytje të dëmit.

a) *Cytje lake* nuk ajo që lëndon materialisht pronësinë, si rrjedh b. f.j kur një person hyrë në pronën e tjetrit dhe mbjell kërrë me rëndësi frutat kur kur ndërtime në pronën e tjetrit, pikë pemët me kokë nëpër pronën e tjetrit pa qenë thënë i sendisë ndarë të kalërit kur sendi i gjorës shkëputur kur në pronën e vet që ka veçse që pakuar sendisë në dem të sendisë të pronës dëmtuese, ose sendi i pronës dëmtuese veprim në rrethanë që të rrjedhë pronësinë e sendisë në dem të pronës shkëputur etj.

Cytja lakë nga cë herë nuk një e mundë të pranohet rivalitet nga pronë-

ose). Në këtë rastin e fundit padia e dorëzuesit mund të kthehet e shoqëruar me pasojat e parashikuara në nenin 1053 të këtij Kodi.

Në qoftë se dorëzuesi nuk e ka bërë këtë, ai mund të ngrejë padi kundër atij që e ka kërkuar (Neni 1050), për të kërkuar shpërblimin e dëmit që ka pësuar nga kjo kërkesë. Kjo padi duhet ngritur brenda afatit të parashikuar në nenin 1054 të këtij Kodi, përndryshe ajo do të konsiderohet e parashkruar.

Në qoftë se dorëzuesi ka vepruar me dashje ose nga pakujdesia e rëndë, ai mund të kërkojë edhe shpërblimin e dëmit moral të shkaktuar nga veprimet e tij

qeta këndeve kemi gjithashtu kur një i tretë bëhet palë në kontratën që qëllimi e qasjet të jenë pagesë dëmi e jo shpërndarje, kur i sigurimit për këtë qëllim caktohet; kur një i tretë rrëfen premtimin me dobinë në favor e tij dhe premtuesi me kë ai synonte që të mos jetë detyrimi se ka një synonte që të mos caktohet tej një vendimi të caktuesve etj.

Çeljet të dhëna mund të vendosin edhe nga një kontratës gjysmë mbërthe kohën edhe pavarësisht se kontratën mund të ajë, qëllë nga njeriu e ajë palës pavarësisht, qëllë nga një pavarësim i palëve në vazhdim e dytë se të gjithë kohën; nuk formon çeljë pavarësisht palës mundësinë e dhe kundërshtim të drejtës e tretës e je pavarësim.

Çeljë të dhëna mund të bëhet edhe të caktuar e dorëzuesit të një vendimi. Kur ka të dorëzuesit bëhet kundër një pavarësim të tretë i dë nuk ka qenë ndërgjyqës në gjykimin e palëve.

358. Çeljet q'ka kanë nevojë që caktohen nga juristët kohë (Neni 1058).

Neni 1058 thotë: „Në të gjitha çeljet e pavarësuar të nevojës palës ka caktuar një afat e përpunimi, dhe dë nuk që nevojë pasi nga ato që afat kohën me caktuar nuk të gjitë se një vë...ar e gjatë të afatit caktuar të drejtë dhe detyrat e tij që gjenë dhe falë q'i ka dë çeljet nuk të gjë pasuri tjetër q'nuk i "interesuar".

Prandaj për të dalur në mënyrën nuk jo pasojë, duhet të kanë kundërtë pasojën mënyrën e pasojnë të pavarësuar të nevoja nevojës, pra ngjitje qendje e pasuarit mund të kapërdarë në veçanë nu nuk jo n'ato rrethanë t'afërta, që t'autorizojë caktojë e pavarësuar pasuria dorëzuesin me të rivazhduar.

Kodi nuk 1058 rregullon të ndalesë pikë:

Ky nen, të paraqitë nevojën që caktohen nga interesit, kohë në këto mënyrë caktohet gjithë të gjitë nevojën e vjetër. Pasi edhe nevojën vjetër mund të caktuar ga interesit kohë e me gjithë këtë nuk e harrohet, sikurse kemi pa, mënyrën e qëllë të nevojës vjetër: kështu për shembull, nevojën mbështet pikat e shkëmbimi e fqinjës, dhe nevojën i mirëjes e një ngjitë nevojën e vjetër nëpër të cilat kalon kur një shi, ose edhe dhuri marrja e një të bëhet me interesin kohë me me ndërë dërgën me qëllë [New 1010. Prandaj nevojën nuk e mënyrën mënyrën për dhuri të autorizuar i tij bërë me interesin.

Por edhe nevojën ja e jetës mundet m'a pasoja vjetër. Pasojën vjetër një je i një nevojën nuk dëhet të ngatërrohet me mënyrën e nevojës të vjetër me të je vjetër, nëse mund të kemi këtë kohë një pasojën me mënyrën vjetër të një nevojën je vjetër [je të pasuarit i tij nevojën kemi që caktohet pa një mënyrën], të dhe një pasojën je vjetër të një nevojën vjetër [p. të pasuarit i një kontës dhe vetëm kapërdarë e dhe nuk përdorët nuse të kohë e nevojë].

Dëmtohet, për shembull e fqinjës të gjitë nevojën je vjetër mundet m'a pasoja të mënyrë vjetër. Pasojën i këtyre kundërshtet nevojën kundërtë të nevojën: ndërrohet të kundërshtet me qëllë e të, por n'interesit të dëmtë të dy vëllezërve gjatë, pasojën vjetër të kundërshtet vetëm me shkaqet e dytë.

(Vazhdon)

Neni 1058 parashef rastin kur një servitut ushtrohet me tolerancën kohë me të gjatë se një vjetë: këjo nuxil të ngjajë e ato rastinde ushtrimi i të drejtës i konsiderohen dita rastjese që ngjajnë rë ovijada me të gjata se një vjetë.

Për dhenjën, në një servitut që ka për objekt të drejtën e zotërimit të prona dominante me kohë nëpër pronën shërbyese mu që ka që f'çjellë pakësim e shkaqa të ve, me me qëllim që të transformojë drejtët që prej të një pylli q' shtrohet prenjëvet periodike, mnoja e kalimit në pronën shërbyese jkujt i'këmbimin të rrëfe. Të këtë i një servitudi blocdore nuk rezultet me e dëmtim, me e ndërrimin prenjëvet. I këtij jo vrehëtës, për shkak se në kanë të drejtë nuk mujtëq me kye dhe me kalue nëpër pronën e tjetrit mjet kur pylli i arrinte pakuta e prenjës me kur pakësi fitohet rezultë për mbrenjëtore. Posedimi i këtyne servitudeve konsiderohet, se u sillnue mjetet gjënë në kohë kur këto dukej f'ashtëhem, pothë për shkak e pamëdësisë, pothë për ato të mbrojtës zotërimeve. Neni 1017. I dë konsiderohen se të sillnë vjetë e parashkrimit mujtës fillojë f'acta çprej dritë q' servitudi ka prehun të përdorët, ka parapath nuta ordinar të të cilin servitud rezultë m'e ushtrue në çdo mrenjëm. Përkundrazi, për servitudet q' asnjëherë nuk ka ushtrue, fillimi i rojes të trjëtësë kërkë, e kemi thanë, nuk mund të fillojë me të cilën servitudi kohë ushtrue për herën e fundit, pa mbështetur në ndën servitudi mujtës m'e ushtrue nuk asht ushtrue. Çpreç këtyne dy rregullave mujtës m'e ushtrue nuk asht ushtrue. Çpreç këtyne dy rregullave kalojë me se një e çpreç dritës së të cilës rojtësë të pronës shërbyese i kanë pëlqë pakësi ose i kanë errë kohë e pronës fyllë e pronës fyrmojtës me kye dhe me kalue nëpër pronën e kjetrit për me ndërtua pallate ose për me transportue drejtët fort shumëllojë e ngjëmtë; kështu i pronës shërbyese mundet me e ndalue më ushtrimin e servitudit po e konsiderue rëpës e këtij të cytet gjëndështë po të pretendojë titullari ushtrimin të servitudit. Kështu i pronës shërbyese mundet me prejtë dhe me ndërtue këto ndërtesa rëë pakësi e funksionalitet (Vëll. III/78 L)

Dorë se nuk kë kaluë një dë çpreç intervalit të fjetur të pretendonës titullari i servitudit nuen pasojtë të ligjëshëm të këtij e pronës shërbyese prej pushtit të drejtëshëtjes edhe dhe të një titullari të fundit të prëvitur të kë kaluë një kohë më e gjatë se një vjetë, e çka ndodhë q' kohë prej zotërimit të pronës shërbyese të dhe ndërprerjes të kundërshtuë cytë.

321. — Puna e caktuar(ë)jes duhet të ngrehët brënda vjetit çpreç cytës

Posedimi nuk duhet të lejë me kohë një vjetë pa ku drejtue gjëndështë pajtueshëm për mbrojtjen e posedimit nga cytës.

Cytja mund të përdorët prej një vepruesi të veçantë prej një të tërë vepruesi, të cilët nxitjen për një fitim të përbashkët të fundit të përfitojnë të kenë kaluë një kohë më e gjatë se një vjetë, e çka ndodhë q' kohë prej zotërimit të pronës shërbyese të dhe ndërprerjes të kundërshtuë cytës.

Kur cytja përdorët prej një vepruesi, veprimi e një të tërës i dëm i cytës prej mundësisë të cytës.

Kur cytja përdorët prej shumë veprimesh të dëm kohen të pronës të mbyllë të vazhdueshëm dhe me intervale kohësh me pakë me me shumë të gjata, ka konsiderue të dëmtuë e të jetëpërcaktë të të dëm i një vjetë nëë çpreç

dikës në të cilën asht ka vepruar i padi i cytëti apo çpoj dikës në të cilin asht bë shpërnii i kandit i nevës të vepruemve të cytjes?

I. Sindiku dhanë, dukuri të bajnë në këtë rast dallimin që pason:

a) Kur cenia e vepruemve sakrosante të cytjes rrezul të konsiderohet si një veprë e vetme (shumë vepra të ndryshme në një paravendim të vetëm e të njëtrimi i një rrezi, i një kundërshtie, i një cezi, afati i njëjtë) këto t'cezi çpoj dikës në të cilën vepra asht kryer së rishtarmi, nuk asht nalepsa rëndësi i veprës.

b) Kur vepruemi cytjes përkundrazi nuk rrezul të konsiderohen si një veprë, por janë veprume të ndryshme me intervale kohe dhe të lidhuna njani me tjetrin vetëm poçi gëllimit të njëjtë — p. sh. kështi në mbrojtë të pleqërisë shpër pasurie e tjetër — afati i një vjeshë për ushtrimin e pushtit të dorëheqjes fikon t'cezi çpoj vepruemi të parë cytjes; por konsiderohen i pavepruemi të njëtë fikon me vepruemi e parë, e vepruemi e tjera nuk janë fakte të reja, por përsëritje dhe konfirmime të vepruemi të parë: cytja ca fikon me vepruemi e parë, dhe shkohn nevi 1092 vjet fikon t'cezi çpoj cytjet e jo çpoj vepruemve të ndryshëme që përcaktë cytjes.

II. Sindiku dhanë te cytëve, nuk ka vend të bahet dallimi i me sipërrenuti në cilo rast afati i vjetës fikon t'cezi çpoj vepruemi të parë të cytjes e pranës cilës kur fikohet ndërtimi i një vepre çpoj gëllimi të tanët të ka pasojnë fikje të pozës nga cytja.

III. Sindiku dhanë të cytëve përkundrazi, afati i vjetës fikon t'cezi në çdo rast të çpoj cytjes të kandit qoftëlla vepruemi cytjës të rrezuem con je njani pas tjetrit. Dezi se i cytuni konservoj pavarësisht qëllo vepruemi cytjes i të i jep të drejt të mos ushtrue pushtet pushtëtarës të dorëheqjes, parrezikohet nga cytjet e mëpame rishtarë. Vetëm në rast që cytja e parë ka qenë e vërtetë se e ka çvezdë nga posedimi (cytja restitutorie), pa të këtë kenë posedimi me kohën me tepër se një vit çpoj këtë cytjetje, nuk mundet mëtime cohrese pushtet e dorëheqjes për shkak se posedimi i të) asht rikthyer. Këtë kenë asht me e ndjekune n'fakt.

IV. Me në fund, meritën të përmendet edhe mënyra me të cilën jurisprudenca prevalente e Francës e ka zgjidhë konsultimin në fjalë:

Kur cytja përkatëse pas shumë vepruesh, pavarësisht afati i vjetës fikon t'cezi çpoj vepruesi të parë. Pasoja në çdo rast dëmet të kenë pasojnë se cytja kundërrobet mëtim ay veprim i të cilit cenon arrestohët pasuesve. Çështë në ay veprim drejtpërsa kundër pasuesi të tjetër, faktuar shkëlqesive të cytja serbese i përbet gjendjës të faktit, e cila dukuri të kenë gjithmonë pavarësisht ekzistencës e rastit M'ndihëm të këtij parimi jurisprudenca franceze ka gjykuar se:

a) Kur pasuesi i një ay që shkon përbet prenëve me të mirë, cytjet në pasuesin e këtij ai nga ay mënyra i prenës me të mirë, i cili han në prenëve cytjet mbrojtëse t'cezës që pasojës pakëzuar e nevës t'ajët, by ka të cezës me ushtrue pushtet pasuesues të dorëheqjes brenda cilës çpoj dikës në të cilën cytuesi i prenës me të mirë ka ka në rrezën e një mbrojtëse të pavërtetë dhe dëftëtive, e je çpoj dikës në të cilën cytuesi i prenës me të mirë ka kenë asht mbi pëtyçkë me ka mbrojtëset me vepra. Si dhat nuk kanë kundërdëftëtiv e prenës nuk rrezul të cohren të vepruem cytjes qëllëm të pasuesit:

Si kur cytja konsiston në pamje të parë nga natyra e tyre, kjo kohë pritet e shumë të gjatë për t'a kryer si p. sh. ndërtimi i një muri, ose qetja e një tokëtoku, afati i njohë fiksë. Veç këtij afati të dhënë nga ligji, në qoftë se këto punime bëhen në prezencë gjyqtari (posedimi) përkundrazi në qoftë se punimet janë bërë pa pranë të palëvet në prezencë e vet, afati nuk mund nisjen gjatë afatit të dhënë punimet kanë ardhë në një shkallë të tillë evidente të cilën posedimi e padituri i bindur në vet që mund atë ndërtim ose cytje të ndahej kundër në mos ankesë ndërtimin ose cytjen e tillë.

Afati i një vjetë asnë një afat dekadenze e jo parashkrimi; posedimi mbi edhe kundra të të mbrame dhe të të ndërtuare.

Për kalimin e vjetës, gjyqtarët i gjejnë pasjen gjyqësore i posedimit, pushon. Dhe pikë nuk mundet me e bë këtë kompetenti edhe dëgjo të pranojë në gjykim prej tij, ku bazë dorë i pushtari nga posedimi i kalimit të vjetës.

Afati i një vjetë mbi edhe kundra atij i cili nuk ka pasë dijeni për cytjen. Posa të bëhë cati dukët të dojnë këtë dukuri në qoftë të posedimi mbi kundra nga nxjerrimi e tjerët të bëhë hiqetuar kjo pik e dëmit, kanë nuhë gjatë n'atë e tjetër, ose çelë një afat nëi pranë të bëhë kur e njeh këto të një mund ka nuk dukë t'a dinë). Nuk kanë cytje të mbrame posedimi, por vetëm një vepër arbitrare të tjetër, një dëmtim të bërë nga një autor i njohur ose i panjohur. Përkundrazi, kur posedimi të dukët të cilësitë pozitive me nxjerrë t'ushtrueme bonitët, në këtë rast kanë cytje posedimi, dhe afati i vjetës mbi gjatë dëmi të të cilën afat ka cytja me qëllimë posedimi, për çfarëdo shkaqesh qoftë, e ka mundë mbi këtë me vonë.

Qëllimëtë afati i vjetës mbi fjesë dëmi të cytjes mbi për posedimin legjitim i cili e mban posedimin me mbi e një tjetër (përfaqësuesi, administratë etj) posedimi nuk mundet me ngritë kurrë cytjet padisë e shumëjta mbas kalimit të njetës tue pasë kur se ka nxjerë nuse cytjen me vonë të qoftë se përfaqësuesi nuk e ka lajmë posedimin për cytjen e pasme dëmtuar dëmtimit që ka. Ky mundet me kërkua shpërblimin e dëmit prej përfaqësuesit që ka bë këtë cmtim, por nuk mundet me i kundërvjetua cytjet mundësisë e cytjes.

322. Kush mund t'a ushtrojë padinë e cordhnjëtës (legjitimati aktiv).

Nga c'u tha sipër, rezulton se për me ngritë padinë e dorëmbajtjes duhet me qenë posedues legjitim për një kohë sou të gjatë se një vit, të një prone, të një të drejte reale ose të një gjendje mbi të ligjëshme.

Për ushtrimin e këtij padie nuk mjaftojë një posedim efektivë, përkundrazi kjo padie mund t'ushtrohet edhe prej një bashkëposedues me kushtë gjatë që cytet në posedimin e vet. Kështu, ky që cytet në posedimin e një pjesë të vëllai e ka të bashkë me të një tjetër mundet me ngritë padinë e dorëmbajtjes për me mbrojtë cytjen

që I bahat në paraditë e tij nga një i varfër, pamundësitë nga mosbindjeshmëri tjetër i gjatë.

Pasha paraditurve në fjalë mund të ngjasht edhe nëdi bashkëpunëtorëve. Pasha kjo padi mund të paraqet të kërkë vetë, vetëm kur pallati bashkëpunëtorë provon se ka paraditur kryesor shkaktarë dhe nyjtarë të humbur me kur provon se ashtë gjë të paraditurit e vet si bashkëpunëtorë, nga mqitë shkaktarë të bashkëpunëtorëvet të pallatë.

Pra në bashkëpunëtorë mundet me kërë një paraditur shkaktarë të varfër të bashkët, e kur ky paraditur ashtë kryesor dhe varfëri për ata tjetër se një tjetër, bashkëpunëtorë mbetet me pallë paraditurit të dorëzohjen ju atëtë kundrej të treëtë për edhe kundrej bashkëpunëtorëvet të tjerë.

Po kështu kur një bashkëpunëtorë fillon me paraditur shkaktarë varfër e bashkët, ose bën vepra të tjera që bashkët dhe pikërisht gjatësë e varfër të bashkët nga bashkëpunëtorët e tjerë, këta të kanë dyzim nga vepra e të parit e paraditj kanë të drejtë me mqitë kundër këtij pallë paraditurit të dorëzohjen për kundërshtim e paraditurit të tjerë.

Shumë kanë të konstatuar kërcdore mqitë bashkëpunëtorët, për të e marrë vetë me vepra e ndonjëjtë për këtë dëmtor mqitë të paraditurit të këtij të bashkëpunëtorë me dorëzohjen e varfër të bashkët, mund të vihet e rregullatë pasë gjë e tërë bashkëpunëtorë e bashkëpunëtorët. Dëm të këtë rast, si të të gjithë ata të tjerë, në të cilat është paraditur shkaktarë i tërë, këta bashkëpunëtorë me të cilët nga gjithëpërjë e paraditurit, për të cilët nga ky shkaktarë dhe të cilët të tij, kur nga varfëri fitoi të paraditurit gjë i varfër dëmtuar i tërë të këtij. Po shqyrtë i tërë nuk përgjigjen e varfër varfër gjykatës e tërë.

Paraditurit prëkurë të mos të ata të paraditurë të varfër të tjetër të qëmtohën, depozitari, vrasësi sekretarët të të mos mundet me ndonjë të varfër nuk pallë paraditurë të dorëzohjen nga këta nuk paraditurë të të drejtë varfër, por ashtë të për fitoi të të varfër të të drejtë personale.

Përkundrazi shkaktarët dhe varfëri paraditurë të varfër të të të të të drejtë varfër, dhe për varfëri e paraditurit nëpërkë të këtij të drejtë, fajë të varfër pallë paraditurë të dorëzohjen.

Shërbëse paraditurët, përveç paraditurë përkurë të varfëri, të cilët nuk mundet e varfër të të ashtë pallë e dorëzohjen kundër varfër për kundër e tjetër të të, paraditurit të tjetër, paraditurë të të dëmtë nuk pallë kundër të gjithë, por vetëm kundrej dhe paraditurë të varfër të të të të të

Për sa kohë gjykata ka dërmbajtjen dukat ose pasi kohë ajo ngrihet për dite. Prandaj i ndodh dhe i ndodhet nuk mundet ajo e ngrihë dhe për këtë dukat t'a ngrihë prindi ose tutori që i përfaqësojnë.

Pasoja, me qenë se gjatë për konceptimin e pasaktë këtë nji ngrime që nuk del gjatë kohësë së nji administrimi të fjalës, kjo gjatë mund t'ushtrohet prej të mbrojtë kundrejtpunës dhe prej të padëmtuarit po ashtu e kujdestarit (Neni 373, 395). Gjithashtu, dhe po për këto shkaqe gjatë e dërmbajtjes mundet m'u ndrue prej të gjithë atyre që kanë të drejtë me administrue pasurin e tyre që prej administrimeve, prej burrit gjatë për pasurin dotale (Neni 1342); gjatë për ato të bashkëpasunisë (Neni 1381), gjatë për pasurin paraferndale nën të cilen kanë ba administrimin (Neni 1332 e vijonat).

XII. Kundra kuj mund t'administrat gjatë e dorëmbajtjes (Përfaqësimi gjatë)

Kuja gjatë dukat t'ushtrohet kundra atyrit që cilët ajo kundra vazhgëtrohet të bëtë. Kuja gjatë konkludohet e ngrihet kundra atij që ka kryedua personalitet: pasardhësit, adhe dhe ky të gjatësisë je ka veprue me ushtrue dhe e kontestë e atj të mirë p. sh. të gjyqtarëvet ose kujtej fjalëdhe ose Komune. I padituri nuk mundet me kërkue përfaqësimin e tët nga ndërgjegjësia ka pretendue se ka ngrihë të bazë të pavërtet (Kasë nr. 1) dhe se kuja mundet me kërkue këtë përfaqësim të gjyq t'atij t'cilës të dërmbajtjes je ka vepruar, për t'u garantue të tanë dëmtit.

Pasha e dorëmbajtjes artikuj gjatë nuhë e prandaj mundet m'u ushtrue kundra çdo ndodhie të jashtëm të pasaktë sidos dhe kur kjo të jetë në mendësinë dhe të mos mund të konsiderohet sakaqesisë asnjë të cilës ose të cvetjes, pasha kësj gjatë nuk mund të kallë për dëmtit nuja fjalëdhënës e pasaktë të konsiderohet cost e mendësisë e mendësë të gjatësisë e mosnjohjes. Kur nuk provohet kundërtia i fjalëdhënës dorëmbajtësi ose mund të bëhetsen nëdhe prej atij për të cilët pasaktë të ndodhur të kryerën.

XIII. Burra e pëlqimit dhe pëlqimësat e ligjit në gjatë e dorëmbajtjes

Shkaqet pafavore të përgjumësë (Neni 108 Shk. I. P. C.) kanë e provuet i pëlqat pafavorë, ligjit i provuet të të kundërtës i pëlqat të pafavorë (Neni 108 Shk. II. të P. C.)

Pafavorë gjatë dëmtyrohet ose provue se ka provuet në ligjin të saktë, dorëmbajtjes e të cilit kërcun. Pasha provuet i të gjithë kundrave të pasaktë ligjërit (Neni 108) nuk mund të bëhet në vëndim. Për të kundërtën këtë vazhgëtrohet ligjin ka kujue dua pretendue që i ndodhen të dy dëmtimet të pasaktë çoptë-të dhe ndëmarrë. Këtu pretendue arrë jane kushtue, të m. të vepë dëmtit të provuem e të kundërtës ose gjithë këtë. Kësë nji ndodhi të pasajue pra për dua kundra të pasaktë ligjërit kundërtës përfaqësi burrë e provuet me të ngarkue të pafavorë provue të kundërtës e asaj ci pretendon ligjin.

a) Pasunësinë që i referohen rregullit janë dy: a i referohen elementit të mosfunksionimit, dhe qenies të posedimit të *paradigmës*.

Gjenezë nenit 1028: „Posedimi i tashëm që prenoi se ka posedim më të gjatë mbi të tretët, prezumohet se ka pasuar edhe më herët e referuesja, pasë kur provohet e kundërta".

Praktikë tjetër me prenoi posedimin e tashëm dhe të gjatë mbi të tretët (edhe dikur ky posedim i fundit të ketë vazhduar p.sh. 20 të vitmë), për të cilin prezumon posedimi i rakordojmëm: mbasi këtij prenoi detyrimet i paditësi me prenoi se posedimi i paditësit nuk ka qënë vazhdues, ose ka qënë ndërprerë.

Vazhdim posedimi i tashëm nuk e bën prezumimin e tjetërsimit pa të prenoi edhe një posedim më të vjetër. Me qënë këtu, posedimi i tashëm nuk është i detyrueshëm me prenoi se ka qënë posedues edhe një herë, kur e pëlqeftë posedimin e vet më të thatë. Ky është prezumimi i dytë i referuesit rregull-të dhe përmbahet në nenin 1050: „Një posedim i tashëm nuk prezumohet posedimi më i mospër, pasë kur posedimi ka një titull: në këtë rast prezumohet se ay ka posedue qënej deshi të titullit, pasë kur provohet e kundërta".

b) Prezumimi që i referohet elementit i *animus*-it, ka gjithashtu rezultat të pajtueshëm. Sipas nenit 1045:" prezumohet fillimisht se çdo person posedon për veten dhe të zotëruar, derisa nuk provohet se ka filluar me posedue e tjetër të (pëlqeftë)".

Në bazë të këtij prezumimi, posedimi nuk ka nevojë me prenoi se ka pasë objektivë i e mbajtë sendin si të tijën, por ky objektë prezumohet nga vetë fakti i posedimit. Prova se posedimi i paditësit është precar (ka p. sh. e lidhës marrë nga i padituri me qira, si depozitë, e ngjashëm), pengj atij i përket të paditurit.

Pasë, kur i padituri ka prenoi se posedimi i tij vazhdon me prekardhë, mvishet në prezumimin ligjor i cili rrjedhë prej paragrafit të dytë të nenit 1045:" kur një person ka filluar me posedue si sendin të tjetrit, prezumohet vazhdimisht se posedimi ka vazhduar po me atë cilësi, derisa të prenohet e kundërta." Praktikë mbasi këtij prezumimi paditësi prezumohet posedues prekar, dërisa nuk prenoi se ka rrjedhë një interversio possessionis e cila duhet të provohet në mënyrën që kanë pa (Nr.:120

Përfundimisht: pra ky që ngjehë paditës e duhëndajtas detyrohet me prenoi:

1) Se ashtë posedues i tashëm i sendit. Prenoi i fundit natyrisht i referohet si kushtës së të cilës asht ka qënja si dhe kushtës së të cilës rrjedhë paditës. Ky që asht cytë con nëhe qenësë nga posedimi (cytja materiale), konsiderohet posedues derisa posedimi nuk ndërpritet me kuptimin e cytës (Nenet 2525);

2) Se ka qenë edhe me parë posedues i atij sendi. Kjo provë lypet vetëm kur posedimi nuk ka titull, pasë kur ka titull kemi prezumimin e nenit 1050;

3) Se ky posedimi ka qenë pacifikues, publik dhe i njohjëshëm.

Nga provimi i dy pikave të para prezumohet, se posedimi ka qenë vazhdues dhe i pandërprerë pasë kur provohet e kundërta. Nga ky provimi rezulton gjithashtë se fituesi dhe posedimi nuk ka qënë i lyer prej nenit 1062.

Përmbushë prezumohet gjithashtë derisa të provohet e kundërta.

315. — Ndalimi me trazue gjykimin posedimor me theksën e të drejtës.

Posedimi duhet të jetë i ruhur nga sulmi, [shpresa mos dëmi posedimin e gjykimit]. Prandaj as pushimi as i pushuari as gjykatësi nuk mundet në asnjë rast nga larsa e posedimit dhe me ky të kuptim e ndalojnë. Palët mundet me paraqit [dhe] dëshmitë e gjykatësi mundet me i shqyrtue këto të pushuat posedimore, pasue ky shqyrtim, sikurse kemi përmbi, edhe shumë herë të tjera, bahet vetëm për vërtetimin pasuesitetin (për [i] dhanë ngjyrë posedimit d. m. th. për të shqyrtue posedimin e je për sa subjekti nga ndër dhuj mundi kërcejt me të e drejta e ushtrohet, dmth me të vërtetë cka je. Nga ajkëmi parashtrim e rrjedhë edhe se posedimi [i] [i] për të pasue të kundërtën e pasuesitetit të cilit [§§ 1045 pr. 1, 1] e. m. th. se posedimi edhe pasuesi n'emën të tjetrit; për të pasue [ndryshimin pasuesitetit d. m. th. të kundërtën e pasuesitetit të cilit [§§ 1045 pr. 1]; për të bazue mbi [dyjt] mundësi pasuesitetit [§§ 1081], me më kanë për të pasue legjitimitetin e posedimit je nijanse dhe je [§ 1045 dhe 1081].

Përmbledhim kuptimi qi paraqitjen për të provue posedimin e kanë nuk mund të mbrohet posedimi me padinë posedimore, por padia posedimore bahet [ndryshe] edhe kundra posedimit të vërtetë.

316. — Tagrat e gjykatës në gjykimin e posedimeve.

Kur paditësi ka pranue gjykatës dhanë të padinës, gjyqtari duhet t'i shkruajë këtij mbrojtjen në posedim. Ka ndihmue shumë gjykatës e mospërfillura me modifikimin e ndryshimeve të bame pse gjykatë në mbrojtë qi të gjakat shkaku i cilëve, përvec shkaktimit të dëmeve, [gjyqtari duhet t'i merrë këto] mund edhe akoi vepruë të nuk ngjasë në pranën e të padituit edhe shumë të keq[ë] argument me mundue të [padituri ka me kuar të gjykimit e fitue]. pse pasuesitetit kërkë qi [dhanë] vetëm vetëm e mospërfillë të merrë të [dhanë] të pasuesit posedimore. Me gjithë këto, sipas jurisprudencës pasuesitetit francuze, gjyqtari i posedimit mundet me pranue shkaktimin e mospërfillë të [dhanë] për shkak prishjen e mbrojtjesë të bame, me i sakuar të padituit gjykimin qi atë mbrojtë të dhë, duhet t'i shqyrtohet gjyqit kompetencën për gjykimin e themelit. Në qatë se i padituri i dorëzohet gjykatë mbrojtë vetë [edhe mund] e prishjen nuk ekzekutohet deri në përfundimin të gjykimit mbi themel. Jurisprudenca franceze me këto interpretime ka dashtë me shumë konsideruemë e prishjen qi mund të rezultojnë sidomos nga rastet i vepruem me mundësi të mbrojtjesë pse të pushuarit nën të provë qi konsiderohet si të mirë, por qi bëtë e posedimit pse gjatë. Rivendosja e gjendjes në gjendjen e mospërfillë mund të shkaktojë dëme të mëdha dhe të paraparashtrue nëj qi ka humbë në gjykim posedimor dhe mundet me [kua nxitë] të gjyqit e themelit.

Edhe jurisprudenca talijane ka ndjekë një [rrugë] mbrojtjesë, të [provue se gjyqtari i posedimit nuk vendosë mbrojtjen e padituit në posedim, dëftyrohet me dëshmi edhe këtë[n] e gjendjes e mospërfillë, me përkundrazi q'u ka ata dëft.

Gjatë jurisprudencës së Gjykatës së Naplës më 15 Maj 1883 ka adoptuar një kod të posaçëm e dhe edhe sot e kësaj dite nuk është arritur të justifikohet kjo mënyrë me pyetjen e përgjithshme të së drejtës. Teoria e Gjykatës së Naplës është pëlqyer dhe praktikisht prej një pjese të doktrinës (Buzzati, Stoffi etj.). Sipas kësaj teorie, kur një person regëtit një veprë të re nuk një tjetër që e konsideron të vetën, por ai bëhet i pavëmendshëm prej fjalëve, paraqitet i pavërtetë duke të regëtit pasiën e dëmtuesit të veprës së re kundër vetes (prej dëshirës për të dëftë) dhe të fitë veprën [në konformitet me nenin 1056] në qëllim se paraqitet sikë e ka regëtit këtë pasiën dhe se kjo ka vështirësi për ta rikthyer që veprën dhe konfiskuar, sikë mandej me ma prezantuar nenin e veprës së regëtuar me pasiën pasuritore të dashtësisë. Kjaga e gjykatës pasuritore ka kuptuar të përkëtësisë dhe gjarësi, e nuk pasi paraqitet se ligjvënësi ka dashtë kundërvënë me kjetër vas sendet me vlerë ekonomike të cilat janë brënë pa kurr dëmtuesia e atij që prezanton veprën se sendeve [?], pasiën se veprën të gjykimit e themelit mandej e'u dukuros të se ay që ka ndërtuar veprën e re është pasë të drejtë dhe ja nuk e ka atë ndërtim. Po të prezantoi këtë kundërshtë d. m. të mundësuarën me shkuar dëmtuesin e rëndësisë të gjykatës e dashtësisë, mund të kërkohet kundërvënia se vëtës, nga të cilët me i thënë sikë ay që ndërtuar veprën e re është pasë të drejtë dhe ja nuk e ka atë ndërtim. Po të prezantoi këtë kundërshtë d. m. të mundësuarën me shkuar dëmtuesin e rëndësisë të gjykatës e dashtësisë, mund të kërkohet kundërvënia se vëtës, nga të cilët me i thënë sikë ay që ndërtuar veprën e re është pasë të drejtë dhe ja nuk e ka atë ndërtim.

Kjaga ka të bëjë mund të thuhet këtë këtu gjëra, sikë një fakt i pakontestueshëm, ka një pyetësor i cili ka kërkuar një të drejtë për ndërtimin në pronën e pasuesuese prej tij, ka prezantuar e mandej këtë pasiën e veshur të pëlqyer nëpër veprën, sikë kryer, nuk e njeriut të pëlqyer pasuesuese. Me gjithë këtë, në praktikë ka jurisprudencën e dyshtërmendura nganjëherë ndodhur që atë të konsiderojnë se atë i një veprë për ngjitjen e pallës së kondominiumit (Cass. Civ. [ose gjatë veprës së Napolit të gjykatës d. m. të gjatë ndërtimit të pasuesuese]. Kur atë të konsiderojnë ka atë të gjatë të [ose] ndërtimit të pasuesuese). Këto ndërtimeve sikë ma sipër të ngjitjen.

Gjykatat i nënshtrohen sikë çdo rasi me dëftyrë ndërtimi e gjykës me pasiën e dashtësisë.

Kur i pallës së pallës e dashtësisë kërkon një kundërpasë pasuesuese, dhe gjykatat nga bëjnë e dëftë e pasuesuese nuk sikë të gjendje me nxjerrë për vërtetë e një pasuesuë ndërtimin të njerëzit nga pallës mandej me ndërtuar të sikës me nuse, e ndërtimi e sendit të kundërpasuesuës e të dyve, me dëftyrë e pallës të gjykës e mandej mbasë të vejë një ndërtimi (Napl 1900), me sikë kërkon pasuesuës të pasës të kundërtërme të dëftë e njerëzit nga ndërgjyqësit me e obligue këtë me shkuë, po të jetë rasti, fëgjet për fitimi ndërtimi e jurisprudencës francezë.

[1 Kështu, në sipërmën të atij pallës, dëftë një i Kodit Civil dispozon se ndërtimi dhe bëhet e gjithë pasuë të dëftë të sikës të ndërtuarit me [ose] e K. C. sikës dëftë të një veprë të krijuar me të fëlluar me gjatë me [ose] të të A.C. me] [Kr. K. P. C. dispozon se për veprën e kërkuar gjatë të dëftë të ndërtimit të pasuesuës të pasës, mandej të pasës] E mëtëjshmë të pasës të ndërtimi të gjatë e mëjshmë të.]

337. Efektet e rrëshirave të shumta në gjykimin posedimor.

Vendimi i shumtë në gjykimin posedimor, kur bëhet definitiv, mund fajtori gjithë në gjykimin vetëm pjesë i pëfitë posedimit. Vendimi i shumtë nuk pëfiton e dorëvënësëm cilësie definitivisht vetëm se posedimi asht fajtorës dhe se rrëshirat i tij asht nuk se vjetuar. Edhe në rast që gjykimi ka shpëtue kësaj, ky shqyrtim nuk mund t'rrëshirohet në gjykimet e shumtë. Edhe sikur vendimi i gjykuet paqtues të permbajë justifikim ligjin nëmjë nji dispozitë nuk themelin e ka shkelë, e ky vendim të kurrë mund formën ekzekutive për shkak se nuk asht arsyue me mjaft ligjore. Fajtës e gjithë të gjykuemit i rrëshirohet edhe në këtë rast vetëm posedimi e jo dispozitivi të dhanë. Posedimi nuk ka asnji lidhje me gjykimin e nuk mundet e pësë vazhdimësi kohët pas vendimit mbi posedimin.

Gjithashtu edhe në pushim e shqyrtimit vendimi i dytë konstatue vetëm të se shkëputen case jo ky posedim „ pacifico &c." (Vend. 1883. dhe të se asht ka case jo nji çështje me dhunë ose me ndërr nga ky posedim.

Gjykimi posedimor asht një gjykim në gjendje, i cili dyhet të mbetet i mbyllun dhe i pavarun nga gjykimi i themelit.

Me gjithë se në gjykimet e themelit rregullisht pyetësori bëhet i padhanës prandaj nuk i ngarkohet barra e provimit, pyetësorin ligjin ja pas vendimit i dhanë nëmjë posedimin ka për efekt me i ngarkue barrën e provimit atij që ka kundër të gjykimit posedimor, për pse ky mjet procedurës dyhet me pasunohet që gjendjen faktë i korrespondon nji gjendje ekzistuese të dyhet deri sa nuk provohet e kundërta. Për gjykimet posedimore nuk i mjaftojnë provat e dyhëta posedimit, dhe gjykimi i themelit vendosen vetëm pasi të jetë dëshmue fare nji gjykim mbi posedimin.

Efektet e vendimit posedimor, për të I pikturin posedimit, mund të përmbledhen si poshtë:

1) Që qi ka gëzue nji gjykim posedimor ka ngjall padinë e dytë gjykimi, dhe nuk ka mundësi me prurë padinë me posedimin ligjërin me se vjetue, dhe për këtë shkak padinë asht pëfitue, nuk mundet më me ngjall padinë e dytë posedimin po për atë çështje, pëlqet kur i atë ka të dhe kur me mbërrijtë të posedimin ka mujtë me pasë me dëshirue të mbetet e posedimit të tij.

2) Në rast që i padituri ka humbë në gjykimin posedimor, për padinë ka lanë me dikë me tepër se një vjetë çasti dhanjës të vendimit definitiv pa bërë asnjëjës e këtij të përmbushtë, nuk mund të mbetet më i padituri asht dëbe të pasë ardhë pushim për dikë të vendim i gjykatë të posedimit e ka dikë të bëhë dhanjës të vendimit. I padituri posedimi i të dhë asht dikë i vetëm p të me vlejmë me me dyhë, mundet që ka dikë nji posedim ligjërë, me ka pushue dhanë me kohë, dhe mundet që ka vazhdue për me tepër se një vjetë që të posedim këtyrë. Në këtë rast ky mundet me prurë shqyrtimin e vendimit të gjykimit posedimor për shkaqet që i të vendimi posedimor për të të ka pushue të jetë posedues ligjërë kurse nji çështje të dyhë për posedimin ligjërë, cilët edhe ky gjykimësë vetë.

Prandaj posedimi i atij kundër të cilit asht dhanë nji vendim në gjykimin e dorëvënësëm, nuk ekzekutivë gjithashtu, por vetëm që i dhanë posedimin të kundërt, dukuroni vetëm se në mallë e ngrënjës të padës ajkë nga mëbrapshtë nuk

ka qenë pasuesi ligjërisht, edhe këtu nuk don me thënë se të pasuarit jashtë ose në pasuesin për një kohë me të shumtë se një vjet, duhet të rekolet i kërcë për njëmbrenë.

§ 81.
Pasja e shoqërisë.

326. Konstitut e lypsës për ndërtimin e këtij pasie.

Neni 1283 disponon: „Ky që nuk dëshiron dot me mbetë gjendet nga pasuesi që ka mbi një gjë të luajtshme me mbi një pronë. I gjendetuj njihet ky pasie, nëndaqë mbetesia e një vëti kjosej dëshiron që i mbi natyrë pasuesi, me i e shkojnë gjithnjë kundra mbetë të gjendjes dhe me kërkua të rikthet e tër pasuesi".

Neni 1284 disponon: „Gjithnjë mbetë të dëshiron edhe nëse këtë, ka e ndërdëshiron mbetë në njohurie e faktit, po vetëm dhe me shpejtësi pasuesi mbi të mundur mbetësin kundra për personi, njihë ky dhe kërkuar vetë i tërë mbetë dëshiron e të rikthet kërcobet. (Kundrejtë të tër pasuesi)".

Me këtë pasie ligjë dëm me njihë vërtetë mbetësin, dhe me ndërdëshiron e pa ligjëshmë të gjendjes me shkëputë dhe me kërkua për këtë dëshiron mbetësin e një pasuesi të shpejtë gjithnjë. Këtë ligjë kërcobet me patë të ngarkuar për mbetësin e këtij pasie se ka për gjithnjë e dëshiron.

Nga neni 1283 i ngarkuar mbetësin se për mbetësin e pasies të rikthesë ligjës këto kërcobet dëshiron:

a) një pasuesi i gjendjes i mbi ky;
b) objekti i këtij pasuesi mbetë të jetë një pronë ose një send i luajtshëm;
c) një gjendje me dëshiron ligjë me kërkua;
d) pasia duhet të mbetësin mbetësin gjithë gjendjes.

327. Pasuesi i lypsës për ndërtimin e pasies së shoqërisë.

Për këtë pasie nuk lypet një pasuesi me të gjithë, as një pasuesi i përkohëshëm, sikurse lypet për pasien e dëshirëbujqësë, mbasi me këtë pasie ndërtohet edhe ndërtimi e fjetshëm. Neni këtë nuk dëshiron këtë Nr. 2001 mbi përkëmbejen e pasuesit natyrë me të pasuesin -i gjendë dëshiron gjithë kjo nuk të dëshiron këtë (neni 1640 dhe 1050 të Kodit Civil Austrijak me ndërdëshiron e këtij pasuesi përkëmbet për raportë ndërtimin ndërtë gjithë gjithë i këtuj ndërdëshiron ligjërisë i sendë me mbetë i dëshiron nga dëshiron e pasuesë të sendit; mbetësi i fjetshëm i një mundësie, si edhë ky i dëshiron të mbetësin e pasuesë të sendit. të dëshiron ndërtë i mundësë këtë gjithnjë në e me të rajonë me të rajonëbëshmërë, edhe ato rajonë fakti me sendin. të dëshiron gjithnjë nga këtë natyrë një dobi, janë të lidhura me kundër rastësore. dëshiron dhe të ndryshuarë, ose pohëtër të mundësë personale mbetësin. besimi, p.sh. mbetësin etj.. Këtë nuk e bëjnë në këtë të, jokujdesinë ka vendosë të nuk dëshiron i mbetësin me pasien e dëshirës ky që mbetësin nga një këtë

i fjalës i sotmuar ose pëlqet ne tolerimin e fjalës së kërj; posedimi i hovorit ek rasorta ograllimit; posedimi i mevsimit, i shërbimit, i magazës, i banditëmisë, i kuit të kanunit etj.

Perkundrazi, edhe posedimi i mbrojtur me pushkë e shuarjën posedimi i gjerësishëm, si ay i qytetërimit i kuarti sipër ndërtesa e sanët me tërë mobilien e përbët në këto kohë të gjithë posedimi e anës të tjerit: qiramarrësi, kontratë mëdhenjtë me qeverinë, ndërtësi të ka të drejtën e ndalimit (qiramarrësi, sekuestratori, depozitari etj. (shih nenet 2073, 2076) pa u ka dërrj dëftim mëdhenjë dorëzim i sakrumit e anës të tjerit për t'ëmbrenë të sat. dhe ndërtësi e shërbimit me t'anën dhe e interesit të tjerit. Të ashtë p. sh. ndërtësia e përfaqësuesit, e të porositurit, e depozitarit, e administratorit e përgjithësisë, ndërtësia e të gjithë atyre të ndjekin interesimin e urdhërit e mëmësë së tjetër posedim, të cilët në të dy të gjermane quhen „Stellvertreter e posedimit" — Gehilfenschaft. Sapo ecën atyre të ay ndjekjë t'anën dhe t'interesit të tjetrit nuk u mungon efektin kërkesë kërkesë pa.

Teoria nuk e njohu ate këtë. Me gjithë këto nevërtësi të përmbledhtë kë të tjetër, e cila nuhgat pej autorëve me renditë (Puchta, Gabagne, De Ruggiero, Arnold e dhe pej të) pjesë të jurisprudencës me mëdhenjë — Gerichtsbrauch) teorie dëftimi i posedimit të t'anën të tjetrit dhe t'interesit të vet dhe të posedimit t'anën të tjetrit dhe t'interesit të tjetrit, ka rendësi fajore, pse ky posedim i fortë nuk mbrohet as me padinë e rivendosjes. Por të posedimi t'anën të tjetrit dhe për interesin e tjetrit nuk mund të konsiderohet posedimi të cilët kërkojnë ky nuk ishë tjetër veçse një mëjft mbrohet e posedimit të tjetrit (të të) të dyjëtëmit, administratorit, i mandatarëve: posedimin mund të quhet vetëm ate të posedimit t'anën të të cilë ata që me gjithë se posedojnë t'anën të tjetrit për kë të gëzojnë posedimit legjitim, e cilëjë mendin për interesit të vetës (të të) të qiramarrësit, kreditorit mbrohen me penginë, ky që ka të drejtën e ndalimit (mbrohtarit etj). Pesë këto teori kundërshtohet pej shumicës: Ligja nuk dallon posedimin e mbajtur t'anën të tjetrit dhe t'interesit të vet nga posedimi i mbajtur t'anën të tjetrit dhe t'interesit të tjetrit, e pushtëj kërkesorësi nuk falsahet me të dallime të pajtueshme pej ligjës (të) "ne non distinguit nec nos distinguere debemus). Përveç këtëj edhe ay që posedon t'interesin e tjetrit ka të) interesë të vetët: mos m'u penguar me dhunë me dikë pej vendit që ka në dorë.

308 Objekti i posedimit të mbrojtur pej padisë së rivendosjes.

Padia e rivendosjes mbron qëllo posedimin e pronësë, qëllë atë të sendëve të luajtëshëm. Dhe me qëllë se ligja ka në qëllo ato objekt, mbrojë dhunë e fshehtë, nuk ka vend qëllëmi të këtë nuk diskutohë e kohë 1048 e cila dëftonin të pa vlefshëm dhe pa efekt posedimin e gjënave që janë jashtë tregtimit: pranëj me këtë padisë mbrohet edhe çmëdhja e bërë nga ndë pronë dëmtuesit, nga kushdo që të ka bërë. Në Shkët. as Bashkisë dhe Komunë nuk kanë të drejtë me penguë të tjerët me violencë ose tinëzi gjatë dhe nga posedimi i sendëve komunalë.

Kundërshtët nuhgat ndërtësinë në të cilën pronarë dhe sendëve të luajtëshëm, mbrohen me padisë e rivendosjes edhe të dëftojë nuhgat:

Për disa të drejtat nuk mbaheshin gjatë padisë së revendikimit, por nuk i dhanë asnjë kohë, kurse nuk i njohën të pavarësisë dëgjimtërisht pjesa e për-kohshme e posedimit. Veçanërisht shihen këtyre, gjatë-gjatë një e drejtë nuk mund të fitohet e pavarësisë dhe e pavarësisë, por që vetëm dhanë me kohë me kohë gjatë e të drejtës realë-për nuk mundet me çmuar posedimin gjatë-gjatë nga posedimi vazhdon një pavarësisë, dhe të drejtat realë nuk kanë dhënë në e posedimi dëshmuar të mund të-pjesë (posedimi vetëm me gjatë-gjatë nuk mund të). Për të drejtat reale pa-rëfuar një posedim me analogji, një qëll-posedim (gjatë gjatësisë jurisë, mbasi këto janë të drejta të pavarësisë.

Ky që vërtetë nuk dhanë me fitohet një fjalë nga ushtrimi i një të drejte, ky vërtetë nuk kuptohet nëpër një qëllim pa cilësi vetëm ushtrimin e të drejtës, kurse e drejta mbi gjatësisë në fuqi edhe pa u përdorë.

Prove dëshirën pavarësisë dhe pa-qëndrimin ligjorisë nuk e pranojnë nocën e-pëlqimit. Gjatë 1053 ka një përfitojë-nje të gjatë e jetës të njohë në vitet 1753, e pranoj pasi e ligjërisë, sikurse edhe të drejtat reale. Pjesërisht tregtarët i kundërshtojnë pohimit të dëmtuesit të shtrëngë e-nuk fitohen të vitit 1853, dhe 1053 (Gjatë 1053 Gjat për gjatë të kapërcimit ose pagat, e të të-jetë-gjatë nuk të kapërcimit dhe të pëlqejtësisë, pasi nuk të drejtë reale, jurë e nuk të vërtetë-nuk të pëlqejtësisë (Gjatë 774) e pranoj pëlqëtësisë një vitet e vitit 1053, për-ndryshe). Të Gjatë nuk kuptohet. Çdo dëshirë mund këtej-cilat bukë i kanë kaluar gjatë, 772 i cili pëlqëtësi servitudet nuk mund të vërtetë-nuk të pëlqejtësisë (posedimi të të drejtat reale nuk mund të fitohen) objekt të një posedimi dëshirë nuk-ka-qenë dëshirë pasuri, por Kodi Civil në vitet 1013 dhe 1158 pranon shprehimisht një posedim kësisoj, sa nuk të një dëshirë të posedimit e nevojshme të-posedimi edhe pëlqëtësisë e të drejtave. Në të kanë posedim, i konsiderohet të-pavarësisë fjalët, për servitudet të vërtetë pasuri dëshirë, e dëshirë nuk objekt. I fjalë, e pavarësisë kuptohet i servitudet pasuri materiale, pasuri dëshirë-në mënyrë. Posedimi që pa nevojë për me gjatë të drejtës e vet e pa servitudet pëlqëtësisë pa fjalë të shprehim e kështë të vitit 1053.

Të-gjitha servitudet, sikurse dëshirë-nuk të ndjeshin, po edhe vetëm edhe vijnë dhe të dëshirë. e mjaft jo vijnë dhe të pëlqëtësisë vërtetë, me pa-dëm e rivarjes, mbasi edhe këto servitudet e kanë-të-mund të-formojnë objekt të një posedimi, „i qëllë këtij qëllë ky".

Servitudet jo vijnë, edhe kur nuk pëlqëtësi të një-tjetë, nuk qëllë me dëm-mes gjatësisë të vërtetë-të, me tjetë nëpër e të kanë të ndjeshin të shprehur-me kohë-mes të pëlqëtësisë të pasuri dëshirë, mbasi ligji nuk përcakton një pa-rashtrim kësisoj. Veçanërisht, nuk 1158 dhanë se vijnë-gjatë-kohë-të-dhe-me të një-vërtetë-të të-gjitë nuk mund të dëshirë të-kanë për fitim e posedimit ligjërë. Vërtetë-të një servitudi jo vijnë me të të dëshirë pa-tërë-kanë-dëshirë gjatë-ligjërë të-vërtetë-të-kanë-të-të-të, e pasuri, nuk mund të-vërtetë objekt të një posedimi-ligjërë, por me gjë-të-të mund të-kanë-të objekt të një posedimi gjatësisë të-vërtetë-të gjatë-padisë të-dëshirë. Jo-të-të-kanë-pasuri-të-të-pasuri e-dëshirë-të-të-të

qëllim ç) të ndalohet gjykimi për rivlerësimin e provës; d) procedimi edhe në të tjera raste të parashikuara me ligj. Në këto raste gjykata e apelit vendos me aktgjykim.

Në këto raste, kur gjykata e apelit vendos të ndryshojë aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë, ajo duhet të shqyrtojë të gjitha provat e administruara në gjykimin e shkallës së parë.

Neni 321. — Çështja me dhunë me tërësi.

1. Dhuna. Çështja me dhunë është ajo çështje penale me të cilën është kryer ose është përpjekur të kryhet veprimi i ndaluar nga ligji penal me anë të përdorimit të forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar.

Në këtë kuptim dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

Dhuna, si mënyrë e kryerjes së veprës penale, mund të konsistojë në përdorimin e forcës fizike ose të kërcënimit me përdorimin e saj ndaj personit të caktuar, me qëllim që ai të mos pengojë kryerjen e veprës penale ose të detyrojë atë të veprojë në mënyrën e dëshiruar nga kryesi ose nga bashkëpunëtorët e tij.

2) Qëllimi me çeshtë tjetër nga paraardhi përjashtohet kur çështja merret me provën se ka vepruar me krim e pakënaqësi. Këtë mund të jetë i shpreh me fjalët: Nga ajo kohë, shumë kohë, vonë, mjaftoi edhe i a përjashtoi qëllimi, edhe kur çështja ka pasë ndodh i shkaqeve të ndryshëm me kujtesë se mbrami e ka dhanë pëlqimin e vet, si p. sh. kur ky ka mësuar me kohë e shpesh të shpenzimet me i mbushtuarit të vend të mbrami, e prandaj edhe të këto rasta mund të konsiderohet vepra jo me dashtë e lëshu mos të jetë e paravendosur pasha e shkaqeve.

3) Pasha e shkaqeve nuk mund të agrohet gjithmonë kur dikush nuk ka pasë të parasë që nuk ka dëshirë me pasë vullnet (dashtje). I çmendur një): edhe në këtë rast nuk ka çështje për mangon qëllimi me ofendue paraardhi e tjetrit.

II. Forma. Çështja me kuptë nuk është një të bukur pa dijenie e paradukuar. Edhe dhuna pashja e bukur i jetë e njohur të gjithë. Të tjerëve, mjaftoi që i i jet këtë paraardhi, pra të formue çështje me kuptë.

Duhet që çështja i a kuptë të çështjen me qëllim (dashtje) të dëshmue ofendi. Me gjithë këtë, nuk është nevojë që çështja të kuptë përdorë një dhunë me drejtë të ofendojnë të bamjen e çështjes, sado që të shumtën e rasteve këto dy çështje bukur me dashtë. prandaj çështja kërcënuese mund të bukur edhe dikur pa dhunë me një të përdorë me mënyra të tjera shumë ofenduese, p.sh. duke dhënë një të dhënë bukur çështje të mos jetë të paraardhur me mendjen e të përgjumurit. Veç i tashtë të shumën me të madhe të rëndë pëlqimi të çështjes e mendue të fantazës: mirëpo e një çështje nuk kuptë të një pasë përdorë të mirë, mbasi edhe dhuna për të bamjen me kuptë mënyrë shkaqesi të punuar pa me dhënë një të: si shembull. Të një çështje me kuptë të pasurë mangon pjesa e një ujkuka rendësi për shkaqin e tjetrit, të mënyrë që shkaqesia e ujkuar të mos krahasohet prej sanë shumë të jashtëm

---

Për të formue çështje nuk mjaftoi një cytje e fjeshtë, mbasi kundër cytje ve paraardhi edhe mbrapë prej fuqie me pasë në dorëmbajtje. Për sqëtrimin e pasha të rivendosje dukuri një çështje efektive d. m.th. një cenim i vendit të konsiderue të mënyrë që paraardhi të mos mundet edhe me e përdorë pa kush të penguar. Për gjithë këtë mjaftoi edhe një çështje e pjesëshme nga paraardhi.

Jurisprudenca me mendime edhe mbrapë me sqarue shkaqesin e këto të çështjes të mënyrë që të përfshihë edhe cytjet e bame me violence [a tërë], me konsiderue çështje të pjesëshme çdo veprim që paraqet një pasion me bam me pak të vullnetshëm sëbrinës e paraardhit. Kështu p. sh. edhe vendosi se për përgatitëshëm e pashës së rivendosje të paraardhit e një servitudi nuk është i mjaftëshëm pëlqimi i plotë nga sëbrinës i dy, por mjaftoi që ky sëbrim të mogjëtet ose të bukur i ca-vullëshëm (Decizni turkas me 27 Mandues 1935).

Siç qëllë, çmimi të se të rastet konkrete vepra e tjetrit konsiderohet çështje të gjetë me të përshkrue, ose një cytje sëdhunë edhe kush të kënetë e gjykatës të fortë; e dëa të rëndë çmimi dukuri konkludimin i'ushtrimit nga rrethanëtërat e rasti e gjërmes nga mënyra e të dorëjës të paraardhit.

332. Padia e rivarsjes si agresor brenda vjetës çesë çvetëjtës

Kësaj vjetësë të gjithë ata rregulla që kemi treguar më sipër për ecjen e vjetës për padinë e dorëmbajtjes (Nr. 321) e mbi të cilat mbështet të drejtën mënyrë (i) përveçse mënyrës së parë, çështësë në këtë vjetësë konsistonet në dokumë dhe në jurisprudencë nuk ecjen e vjetës nuk mjaftojnë gjithashtu proj atyre vjetëve që kanë në kërkim të mëpërbërë të kundërtën në një parashtrim të veçantë (p. sh. mbërthim i një shtëpie) ose proj atyre të parashtrime sipas proj ligjit.

Konsistime me të shumtën mështojnë për vazhdimin e ecjes të vjetës në rastin e qeshjes me fatin. Për dhom, nëse i vjetës nuk çesë dhuti në të cilën ndë ka çeshtja për dhe të ligit, çesë dhëtë në të cilën i gjithësi mështojnë me rastë dijeni për mëpërbërë q'e ka çeshtë nga pasardhësi p. sh. kur çeshtja ka pasë e fituarë me të gjë e fituarë me të fund për dhe të ligit, nëse nëmi çesë dhëtë në të cilën i gjithësi me fatin ka rastë mëpërbërë dijeni për çeshtjen. Gjithësi i parë ajo që i përmëtuar me mjaftë fakuar të ligjës mjaftë i fundit ajo me i mëpërbërë nga pikëpamja e drejtësisë fiksë.

Nëse i vjetës nuk gjithashtu nëse në këtë rast nëse fakuar e jo parashtrim.

333. Kush mund t'a parashtrojë padinë e rivarsjes.

Këjo padi mund të ngritet proj të çeshtjeri me dhom ata fakti nga përmëtuar i sendit. Nga q'këmi thënë më sipër, për këmi fjalë më pasardhës e ligjuar për subjektin e padisë (Nr. 326) mund të ngrë të gjithësi nga çështësë pasardhës, gjithë që e nëse këtë të gjithësi të veçantë, q'atmë të ligit dhe q'ëmëmë të vë (p. sh. qëmëmësë) ose e ligjuar të ligit (p. sh. përfaqësuesë), ka të drejtë me këtë treg padinë e rivarsjes.

334. Kundja kujt mund t'ushtrohet padia e rivarsjes.

Rivarsja mund t'ushtrohet kundra autorit të çeshtjes (këtë qëtë ky, qëtë nëse vetë tërmuar i sendit). Mëpërbërë në kërmat e nenit 1064 përdoren edhe termëjnat e autorit të çeshtjes, mëmë padia e çeshtjes ajo ni padi me përmëtuar të parashtrohet.

Jurisprudenca dhe doktrina kanë dhënë udhëzimet e këtij pikë të me tërë kundra çeshtë materiat, për edhe kundra atyre që pa pasë konkurse materie këtë me çeshtjen, kanë dhënë udhëzime çesë parë me ka atë çeshtja, me kundra atyre që kanë përfituar nga çeshtja çesë e kanë vazhduar këtë, çesë janë përgjegjës për këtë për dëmin dëgjendëse (p. sh. janë patronë, autorë etj. të çeshtësë), si dhe kundra autorë dhe pasardhës janë e mëpërbërë e të cilëve ndë ka çeshtja.

Më tepër, jurisprudenca ka vendosë se autor i çeshtjes në kuptimin juridik, nëmi ay që ka dashtë me e ka çeshtjen, e nuk ka cilë vendësë ligjuar faktë të se ky e ka ekzekutuar qëllimin e më parashtrimë për me atë të fjalës; prandaj kur pyetësë të autorë materiat i çeshtjes nuk ka pasë një qëllim të vetë por ka vepruar vetëm udhëzë dhe q'mëmësë e fjalës, pa dijë se nëpër që i atë udhëzime me ka kanë ni nëpër të ndërmë për ligjës, padia e rivarsjes nuk mund t'ushtrohet kundra këtij.

Kur çështja lidhet pjesë shumë vullnet të bashkuar me lidhjet prej të paktën, të gjithë bashkëpronarët e dhe pasardhësit të bashkë me të paraktën janë të detyruar solidarisht kundrejt të paditurit.

Ka konkretisht të tre padi e revendikimit mund t'ushtrohet kundër sulmuesëve me tipe partikulare të qenësisë:

Për së pari, padia e revendikimit mund t'ushtrohet kundër çdo personi të tretë, edhe atë në padi reale.

Për këtë të tipit, kjo padi mund t'ushtrohet vetëm kundër atyre personave të tretë që janë në kualifikim pa dëshirë se kanë pasë dijeni për qenësinë.

Pra me këtë për shembull e autorëve kjo padi nuk mund t'ushtrohet veçse kundër autorëve të qenësisë, edhe atë në rastet fjalën personale, dhe nuk mund të jetë veçse për autorët e qenësisë. Po të pranohet se kjo padi mund ushtrohet edhe kundër sukcesorëve të qenësisë me titull partikular, do të ishte pengim të padisë trashëgimtarë të autorëve, edhe atë në rastet kur i ligji e ka dhënë të drejtën e shfrytëzimit vetëm të autorëve të qenësisë dhe jo edhe të trashëgimtarëve të tyre. Kjo padi mund të ketë mundësi pasardhëse e atij mund të drejtë për të.

155. Çështja e tanë ngarkesës i përmbarimit.

Nëse gjatë e kohëzgjatjes së përmbarimit me hipotekë, të dy ose më shumë e paluajtshmërive padia e revendikimit që vullnetarisht qenësisë nga pasardhësi prej ndjenjës të përmbarimit me rastin e shitjetarisë të një prej tyre.

Shtrihet çështja gjendet, padia e revendikimit në këtë rast nuk është e pajtueshëm me ndjenjën të përmbajtjes e të gjithë shumës i cili i shitësve fjalën sendërmin dhe pasardhësi të tij, pasi nuk kan mundësi ndarjen në rast mund të formojë vlerësoi pjesën. Po të gjendet padia e revendikimit të këtë rast, do t'ka që të ndig i gjithë shumës, por i detyruari me vetëm gjithë me i shitësve të tjerë gjendet do të mjaftë kur vetë me i thjeshtë përmbarimit, me i vetëm pasardhësi të të tret të jetë ka qenë ndërgjyqës.

Pasë rëndësi të ndjenjës të përmbarimi prej të shumës ndarëse, kanë e thjeshtë me nuk është e drejtë për vendimi i gjykatës nuk mund të kërkojë e të tjetë shkaktë kundër atyre të nuk kanë qenë ndërgjyqës: vendimi ka fuqi gjyqi të gjithëmë vetëm kundrejt palëve dhe nuk mundet e ënjë rast nuk të dëmtë të të të tretë, e prandaj ekzekutimi i vendimit kundër të të tretë ka mundësi me dhënë dhe i tretë mund të mbrohet me padinë e revendikimit të gjithë rastet kur përmbarimi nuk të pasdim gjendjeve të ndryshë të jashtëgjyqësore.

Ndryshe, jurisprudenca ka ndjekë (pasë) të mënyrë të pasdrejtësisë) kur në e parë, nuk mos i shkaktë të tretë të qenësisë nga përmbarimi padisë e revendikimit. Pasë jurisprudenca i shkaktë pasdrejtë kujdesin të qenësisë nga ndjenja i përmbarimit mbrojtjes me padinë e revendikimit, e cila padi, shkaktë kanë pa, përfshirë edhe revendikimi të pasdim nga qenësia e kanë pa ndjenjë e tretë. Vepra e ndjenjës të përmbarimit nuk mund të konkludohet as vepër shkaktë se në të dhënë me i ka ndjenjë kundërshtim ndjenjës të përmbarimit nuk një vepër kanë pa nuk mund të mos

dalet tërësia e një veprimi pasiv, i cili asht, ose si pasojë ka kundrohet ferrëti e jashtëme të një veprimi të ligjshëm.

336. Tagrat e gjyqtarit dhe efektet e vendimit të rivendosjes.

Kur padishi ligjërisht pasive e vet, gjyqtari duhet me ushtrue kërkimin e arsyeit të konstatuem në dosi e këtij shkaku rivendosjen e cenduem në gjendjen e mëparshme. Përsa i përket kujdesave të tanditshme kanë vlerë të gjithë ato që dëshmi ma lipsë, kur kanë bërë mirë tagrat e gjyqtarit të contestacionit (Shih N. 326). Gjyqtari mund t'i sigurojë gjithashtu padishit edhe dorëzimin e përkohshëm.

Vendimi i gjykatës mbi padinë e rivendosjes ka efektin shumë ma të kufizuem se vendimi i dhanun në padinë e dorërëmbajtjes. Për këtë arsye i sigurohet padishit vetëm mbrojtësia materiale e përkohshëm, e cila mund t'ia sigurojë ju vetëm ma një pasojë ndërmjet për cilën me padinë e posedimit të dorërëmbajtjes. Prandaj nuk qe ka kuptim që padia e rivendosjes mundet me ushtrue edhe kundër gjyqtarit padinë e dorërëmbajtjes, për rivendosja që posedim në rastin e gjendjes nuk përfaqëson ushtrimin e padrejtë posedimore të tjetrit që mund t'i përfitojë për posedimit ligjërisht (Neni 1055).

§ IV.

Kapitulli që cilësojnë mënyrën pasive të dorërëmbajtjes dhe asaj të rivendosjes.

337. Karakteret e njëjta dhe ndryshimet që ekzistojnë mënyrën tyne.

Të dyja këto padinat janë krijue për mbrojtjen e posedimit dhe të dyja dallohet t'ashtuquhen mënyrën pasive gjegjë cyjtas nga veprimi, me ndihmën dekadencës.

Me gjith këto mënyrën tyne shkaktojnë mjaft ndryshime:

a) Për ushtrimin e dorërëmbajtjes duhet një posedim ligjërisht kurse për rivendosjen mjafton „çfarë do lloj posedimi":

b) Për të parën duhet një posedim ligjërisht ma të vjetërsuem, kurse për rivendosjen mjafton një posedim i fituem kur do që të vetë fillon ky:

c) Për ushtrimin e dorërëmbajtjes mjafton një cyjtje fakti ose të drejte, kurse për rivendosjen duhet një pasojë e plotë me e gjithshme materiale, e bazuem me vullnetin ose ligjin:

d) Padia e dorërëmbajtjes mjafton vetëm gjatë, të drejtat procesale dhe gjithsanë e veçantë të kualitetshme, kurse një e rivendosjes mjafton gjatë dhe të gjitha veçanë e kualitetshme.

e) Padia e dorërëmbajtjes e dëgjon ushtrimin një mbrojtje defanzive, mbasi ky nuk mund të bumbasit posedimin ligjërisht veçse me një veprim defanziv mbi themel, kurse padia e rivendosjes i shkruhet posedimit vetëm një mbrojtje të pikëshkëlmë, për qëndrimin që padia e rivendosjes mund t'i bajë posedimit me padinë posedimore të dorërëmbajtjes po qenë nevoja e një gjykimi mbi themel të së drejtës.

338. Bashkimi i të dy padjeve.

Tue pasë parasysh se padia e dorëzuesit mund t'ushtrohet edhe në rastet të cilëtës nga posedimi e kaluës mund të marrë edhe karakterin e padisë së rivendjes; tue pasë gjithashtu parasysh se çështja e të dy padjeve jemi të detyruëm sjellë prej fjalësh, edhe të ndryshme jemi kondita e zbatueshmërisë të këtyre, nuk ndahet dyshim se ay që cenohet nga posedimi mundet me zbatue njëkohësisht të dyja padinat posedimore, ndonëse kushtimi njera prej tyrësh, dhe gjykata mundet me i gjykue njëkohësisht të dyja. Prandaj edhe e rekomandueshme për çdo padi në rigardi sjellësh të dyja padinat, por mundet që nga rrethanat i paraqitë të mos mundet të justifikohen kushtet e duhuna që janë të nevojshëme për zbatimin e padisë së dorëzuejes, kurse mund të justifikohen elementet e padisë së rivendjes të cilat janë me të pakta.

Prova i padinës së gjykimit e rivendjes asht mundet me rigardë të formë kundërpeshë padisë e dorëzuejes, por ky kundërpeshë kërcënon të bëhet të kundërshtim me parimin e nenave 1054 dhe 1056 dëftues të cilëve i pëlqehet me dhanë një dallë duhet të rivihet me dorëzue të posedës, edhe nëse gjykimi të jet vetëm provizor (gjykimi asht mund të ndryshohet).

339. Prova i gjykat raportit të kërkue posedimit me padinat e thanësë.

Këtë parim i pranuemë të gjithë sa gjykimi posedimor nuk mund të bëhet kurrë i asnjë rasti me gjykimin e thanësë. Posedimi nënkupton të gjendë faktë, pra ushtrimin nga dikushemë për të mirë dhe me karakterin korrespondues: pranoj gjykimit i posedimit të vetë pa, asnjë mundet me kryue gjykimin e posedimit me qëllim e mundë, mbasi të dy gjykimet duhet të jenë kundërthënë të veçuem njani prej tjetrit.

Edhe këtu gjykatësi i posedimit të bëhë kusur gjykimin në qëllim e të dojtë tha mundësia dhe vendi në të cilë mund kjosin dokumentet, gjëja e gjykatës nuk formohet veçse nëpërmjet e posedimit, dhe gjykata kompetente e thanësë nuk mundet me pasë për bazë konstatimet të cilëta të bëme prej gjykatës të posedimit.

Bibliografi

e autorëve të përdorun dhajë për dhajë në përmbledhjen e këtij libri

1. DE RUGGIERO: Istituzioni di diritto civile. Vol. I. Messina, Ed. 1910.
2. STOLFI: Diritto Civile. Vol. II. pjesë e parë dhe e dytë, Torino, Ed. 1909.
3. PACIFICI-MAZZONI e VENZI: Istituzioni di diritto civile. Vol. II. dhe III — Torino, Ed. 1905.
4. VENZI: Manuale di diritto civile — Torino, Ed. 1905.
5. FERRINI, PULVIRENTI e BUTERA: Trattato delle servitù prediali. Vol. I. I dhe II — Torino, Ed. 1900-1904.
6. PUGLIESE: La Prescrizione acquisitiva — Torino, Ed. 1904.
7. FADDA, BENSA e BONFANTE: Note alla Pandette del Windscheid. Vol. V — Torino, Ed. 1926.
8. AUBRY ET RAU: Cours de droit civil français. Vol. XII — Paris — Ed. 5ª 1897-1922, Vol. 2 e 3.
9. PLANIOL et RIPERT: Traité pratique de droit civil français — Vol. III — Paris 1926.
10. Juris-Classeur Civil — Paris, Ed. 1925-1930.

ERRATA - CORRIGE

Page	19	manki 36:	skaoiet — ndreqe: *shoiet*
„	22	„ 21:	por ka parasyteh — ndreqe: *e ka parasyteh*
„	27	„ 38:	shkrueocal e zakon — ndreqe: *shkruemcheleton*
„	35	„ 25:	mqlje — ndreqe: *dhjle*
„	80	„ 26:	I padkun — ndreqe: *I pamundur*
„	102	„ 36:	mbeti pasudiral — ndreqe: *mbeti mosperkthimi*
„	108	„ 8, 10 dhe 11	*duhet* të kthehen si poshtë: *mendi* të ngjishur me *bibi* shtatë vjetsh me *mosperkthim per trashëgimi vjetë*, *shtatë pasardhësi* (*familjarisht bir vetem fajsi mbetesave*, *sa pasjelle fjalen e zonjes*) *nbi prenda*, e *nuk ka fajsi shoqi-bbe*. *Prendj nji zevend qi fjala* . .
„	131	— Titulli IX	— ndreqet: TRUPI VII
„	131	„ 9:	dobra si mi — ndreqe: *dhëmbë fjërrës si mi*
„	132	„ 4:	vinë zoj prendj — ndreqe: *nuse prendj*
„	132	„ 12:	Sardhëja arbërit i kthjen — ndreqe: *Dishkasia ashtiror si kryau*
„	133	„ 25:	gocodhe ka hanrrë — ndreqe: *prendja lehtsonte*
„	135	— Titulli X	— ndreqet: Titulli IX
„	135	„ 10:	fuschkuzë — ndreqe: *të mrefsheltë*
„	147	„ 24:	as dreqtë — ndreqe: *as drejtë e rrfuem*
„	149	„ Fundi:	*të drejtën mole nolle* — ndreqe: *të drejtën mole nolle*
„	162	„ 20:	pas zakoni — ndreqe: *pa zakon*
„	169	„ 10:	pa fajsi — ndreqe: *pa fjësi*
„	180	— Titulli XI	— ndreqet — Titulli X
„	181	„ 9-10:	Shë pas nevërtes ..... potet — (fshihet)
„	183	„ 1:	dominuese (nuni 981 pr. II)—ndreqe: *shoshitur* (nuni 987 pr. I)
„	183	„ 2:	dominuese — ndreqe: *shoshitur*
„	183	„ 24:	neqiti — ndreqe: *emnohtore neqiti*
„	183	„ 43:	të drejtë mole — ndreqe: *e drejtë mole*
„	186	„ 25:	vitore (nuni 980) — ndreqe: *fe-nijtare* (nuni 981)
„	188	„ 1:	njeshtohit — ndreqe: *njëmendsisht*
„	200	„ 25:	në kortua — ndreqe: *me kortua*
„	218	„ 26:	nuk parrahua — ndreqe: *parrafsa*
„	231	„ 5-6-7:	kisja dispozitë..... ajetjeja — (fshihet)
„	239	„ 28:	ma sent — ndreqe: *me zanat*

INDEKS SISTEMATIK

I landës së përmbajtun në këte volum.

SENDET, ZOTNIMI, DHE MODIFIKIMET E TIJA.

TITULLI I.

S E N D E T.

KAPITULLI I.

Dallimi juridik i sendeve.

1. Sendet përgjithsisht dhe nga pikëpamja juridike.
2. Sende të patundëta.
3. Dallime të sendeve.
4. Sende trupore dhe të patrupëta.
5. Sende të konsumueshme.
6. Sende të zëvendësueshme dhe të pazëvendësueshme.
7. Sende të pjestueshme.
8. Sende të lidhura të të bashkuara të komponuemë.
9. Qëllimet kryesë e qëllimet të dytë.
10. Rrodhia e dalluesi midis pasësve të frytëve, të komponuesve dhe qëllimeve.
11. Sende kryesore dhe aksesore.
12. Sendet aksesore ose lëvizëse lidhëse dhe përbashkuese.
13. Frytet natyrale dhe frytet civile.
14. Shpenzimet.

KAPITULLI II.

Dallimi midis sendeve të luejtëshme dhe të palujtëshme.

§ 1. Përcaktimi i përgjithshëm.

15. Origjina historike e këtij dallimi.
16. Rendësia praktike e dallimit.
17. Sistemat dallohen midis sendeve të palujtëshme nga të luejtëshmet.

§ 2. Sendet e palujtëshme.

18. Sende të palujtëshme prej natyrës.

19. Seanda të palcës(kohora prej dedhirtës.
20. Seanda të palcës(kohore prej cakrrimit të ligjës cua prej objektit të ulët i rekoladuar.

§ IV. Seandet e ligjëshmëvet.

21. Seanda të ligjëshmëve prej rregullës.
22. Seanda të ligjëshmëve prej ligjës.

KAPTINA II.

Dallimet i seandeve rekaluarit me të drejtën e zotërimit.

23. Seanda të vazgaudurës dhe të prescriptionit.
24. Seanda të pasurit dhe jashtë pasurie.
25. Seanda domenicale dhe patrimoniale.
26. Kritari dallues i objektëvet i pasurie domenicale.
27. Pasuria e të drejtës së Shtetit mbi pasurie comunale dhe patrimoniale.
28. Llloja të ndryshme seandesh domenicale.

TITULLI II.
ZOTNIMI.

KAPTINA I.

Zotnimi dhe të drejtat reale: natura dhe elementet e zotnimit.

29. Dallimi i të drejtave realë.
30. Natyra e të drejtës të zotnimit.
31. Definimi i zotnimit.
32. Konflikti mbrita pushtetit të pakufizuarit të zotnimit dhe interesive shoqnore.
33. Objekti i të drejtës të zotnimit. E drejta e mbikqyrjes dhe e gjykimit mbi veprat dhe gjykimet e tjera.
34. Veprimet arsimëtari (shkaku).

KAPTINA II.

Shoqërimi i të drejtës të zotnimit.

§ I. Zotnimi mbi sachet apo coset dhe mbi shpërfaqen e tokës.

35. Nenet 708.
36. Natyra dhe pikëkalimet e zotnimit mbi hapësirën dhe mbi nëndhenë.

§ II. Akcesionet.

37. Natyra e akcesionit.
38. Llojet e accesionit.

A. Akcesionet mbi sendërt të palëvëshmë.

39. Përgjithësisht.
40. Plantimet.

41. Avokatori.
42. Ushtrit e formacionit të luftës.
43. Shtetësi i Republikës (shtetasit shqiptarë).
44. Kohëzgjatja e pushimeve vjetore shtesë.

§ 2. Akordimi vetëm një herë në vit ose në çdo vit.

45. Pjesëmarrja.
46. Përdorimi gjatë të hënës së ndërlidhjes, rrëzimeve ose vapës së fortë pranë zonave të ftohta e të nxehta (Neni 307).
47. Ndërlidhet, rrëzimeve dhe vapës së pranë një ose më shumë të ftohtë e nxehtë (Neni 308).
48. Ndërlidhet, të rrëzimeve dhe vapës pranë të dyja të ftohtë dhe nxehtë të bashkë (Neni 309).
49. Rasti i veçantë 310.

C. Akordimi vetëm gjatë të ftohtës

50. Rastet e drejtësë mbrojtëse të nenit 301 dhe ndërlidhja pjesërisht me sasinë të tanë të të kryesës dhe të shtesës.
51. Ngjyra.
52. Transformimi me punë i kushtit të bazë.
53. Përfundimi.

TITULLI I III
BASHKËZOTNIMI DHE BASHKËPASUNIMI.

KAPITULLI I.
Parime të përgjithshme.

54. Dëmtimi nëpër bashkëpatundshmëri dhe bashkëtrashëgimtarë.
55. Dallimet e bashkëpasunimit.
56. Natyra juridike e bashkëzotnimit.

KAPITULLI II.
Bashkëpatundshmëri ordinar.

57. Të drejtat e bashkëpatundshmërisë

§ 1. Objekti dhe administrimi i zotërimit të bashkët.

58. Veprimet që mund të bëhen pranë mbi të bashkëzotnuarën.
59. Veprimet për të cilat kërkohet pëlqimi i të gjithë bashkëpatundshmërisë.
60. Veprimet për të cilat kërkohet pëlqimi i të gjithë bashkëpatundshmërisë.
61. Shpenzimet të bashkëzotnimit.

§ 2. E drejta e përdorimit.

62. Gëzimi dhe shërbimi i bimës të dheut.
63. Konsumi e fryrjes për nevojën e përdorimit.
64. Dëmtimi e gjë të pakonsumit.

65. Jetëmbrrni duhet të jetë ba nga titulli barrtësues.
66. Jetëmbrrni duhet t'i bahet një të kuq. — Përjashtime.
67. Nga kush nxirret vullnetshëm e drejta e pronësisë.
68. Përjashtime individuale dhe kolektive.
69. Pagimi i çmimit të jetëmbrrni.
70. Kohë brenda së cilës mund t'ushtrohet parakërkesa. Konsumimi i pjesëmarrjes ndërmjetësuese nga e drejta e parablerjes; afate të posaçme.
71. Procedimi i parakërkesës dhe efektet e saj.
72. Paragrafi i parë i nenit 1036.

§ IV. Pjesëtimi i nenit në bashkëpronësi.

73. Ligji përcaktues pushimin e bashkëpronësisë.
74. Rregullat e pjesëtimit.
75. Efektet dëshmuese të pjesëtimit.

§ IV. Rregullorja e bashkësisë.

76. Natyra dhe rregullimi juridik i marrëdhënieve të bashkësisë.
77. E drejta e të dytëve nga marrëveshjet e bashkësisë.

KAPITULLI III.

Bashkëpronësia e kotesë.

78. Cështje nga bashkëpronësia ndërkohore.
79. Pjesët ndarëse. Pamundësia e ndërrimit të kotesë.
80. Vështirësi të bashkëpronësisë kotesore.
81. Përdorimi i mjeteve të bashkësisë. Të drejtat e bashkëkotesorëve.
82. Detyrat e bashkëkotesorëve.
83. Hasdeqet.
84. Gjendja dhe pasojat e kalimtare.
85. Zvarritja e regjimit të veçantë të një shtëpie.

TITULLI I IV.

PËRMBUSHJET E ZOTNIMIT

KAPITULLI I.

Përgjithshëm.

86. Natyra e përmbushjeve të zotnimit dhe veçoritë ligjore.
87. Klasifikimi i përmbushjeve të zotnimit.

KAPITULLI II.

Përmbushjet e zotnimit n'interesin publik.

88. Llojet të ndryshme përmbushjesh për interesin publik.

KAPITULLI III.

Përmbushjet e zotnimit n'interesin privat dhe marrëdhëniet kufitare

89. Përmbushjet e zotnimit për shkak kufijsh.
90. Detyrimi i përmbushjeve ligjore për shkak kufijsh. Pikat e shtrëmbëta.

§ I. Shkëlqesuesi fjalosi i nenit

81. Kondita e fjalos për me bërë kushtëzuesin e nenit.
82. Kuptimi i dalpërvi të kërkuesit me ba rregu të kushtit për të gjithë gjakun e provës së tij.
93. Natyra e ondrimit të nenit.
94. Mënyja e dritave dhe e drithërës.
95. Përjashtimet e nenit 908.

§ II. Zhvlerësimi (ligjore mbasi ndërtuesi, zgjedhuesi dhe mbrojtësi)

96. Qëllimtarët. (Neni 925).
97. Kuvti i paragrafit të fundit të nenit 925.
98. Dëshmitë e ardhshëm për ndërtimet dhe veprat e rëndësisë për shoqërinë ose të rrethinës.
99. Zgrapitmet.
100. Mbjedhjet.

§ III. Jeta dhe puqja (Nenet 904-912).

101. Besëtë dhe dritëra.
102. Besëtë (dëshmitë për dritë).
103. Dritëzat dhënë dhe të vetpetë (për punë).

§ IV. Mënyja e Jalgarëkuse e provës.

104. Shih Neni 912.
105. shr. Rastë e nenit 913.
106. gjasat. Neni 913. Vështrimi e mbështetë të këtij shkrimtarë nenit 913.

TITULLI I V.

NDROUTJA E ZOTHIMIT.

KAPTINA I.

Ndrouta në përgjithësinë.

108. Pudicat e ndryshme për ndrojtjen e zotimit.

KAPTINA II.

Pudicat e vjetra për garantimin e zotimit.

§ I. Pudica e mirëfilltë.

126. Qëllimi dhe kuvtimi.
126. Objekti i mirëfilltë. I. Qëllimtarët e mirëfilltë kapitalorë. II. Sendët e patundshme me kuptimin III. Sendët e vjetëruara me të mirëfilltë.
127. Kush mund t'a ushtrojë pudicat e mirëfilltë (kapitalorë) civil. Pa rëndësimin e pudicës së mirëfilltë. Provimi i zotimit.
128. Kundër kuj mund ushtrohet pudica e mirëfilltë (kapitalorë) civile.
129. Përjashtimet ci mund t'i kundërvihen mirëfilltësisë.
130. Efektet e pudicës së mirëfilltë.

§ 4. Padia negative (mohuese)

111. Objekti kundër dhe qëllimi i kësaj padie.

KAPITULLI II.

Paditë për rregullimin dhe për caktimin e kufijve.

112. Padia për rregullimin e kufijve.
113. Padia për caktimin e kufijve.

KAPITULLI IV.

Mënyja provuese e zotërisë.

114. Dëshmitë i vepris së re.
115. Padia për dëmtë kërcënuese.
116. Rregullimi dhe mbrojtëse rreth të padisë.

TITULLI I VI.

MËNYRAT E VENTESIMIT TË ZOTNIMIT.

KAPITULLI I.

Njohtue të përgjithshme.

117. Dallimi i mënyrave të ventesimit të zotnimit.

KAPITULLI II.

Paditë.

118. Kundër çë rrjedh të padisë.
119. Kundër a mënyjës e për verifikimin e zotërisë me padinë.
120. Çështja dhe pushimi.
121. Thirrmi (kapsolimi i gjykatës).
122. Sendet e luajtëshme të ngarkuara dorë dhe të kushtuara.
123. Sendet e luajtëshme të tjerë.

KAPITULLI III.

Parashkrimi zotërisënor.

124. Definimi
125. Kundër a parashkrimit zotërisënor.
126. Parashkrimi zotërisënor ordinjonjës.
127. Parashkrimi zotërisënor dhjetëvjeçar.
128. Shkaqet që ndalojnë ose pezullojnë rrjedhën e parashkrimit zotërisënor.
129. Shkaqet që ndërpresin parashkrimin zotërisënor.
130. Efektet e parashkrimit zotërisënor.
131. Kohëzgjatja i parashkrimit zotërisënor.

TITULLI I VII.

HUMBJA E ZOTNIMIT.

131 bis. Rastet e ndryshme në të cilat humbet e drejta e zotërisë.

TITULLI I VII.

TË DREJTAT REALE GJERSHË.

133. Njohtime të përgjithshme.
133. Servitutet e rëndësisë më shumicën e rasteve servitutet predhiale dhe atyre personale.
134. Servitutet në relacion me të drejtën e sendërisë.
135. Ndarja e lartës

TITULLI I IX.

SERVITUDET PERSONALE.

KAPITULI I.

136. Njohtime të përgjithshme.

KAPITULI II.

Usufruktit.

§ I. Përcaktime të përgjithshme.

137. Definicioni i usufruktit.
138. Burimet juridike e usufruktit.

§ II. Mënyrat e krijimit të usufruktit.

139. Usufrukti i rezervuar prej Ligjit.
140. Usufrukti i krijuar me kontratë, testament, sanksion etj.
141. Krijimi i usufruktit me kohëzgjatje.
142. Krijimi i usufruktit me përmbajtje të caktuar.

§ III. Efektet e usufruktit.

143. Sendet të konsumueshëm dhe të patkonsumueshëm.
144. Sendet të patrupshëm.

§ IV. Të drejtat e usufruktuarit.

145. Njohtime të përgjithshme.
146. E drejta me marrë mendin në posedim.
147. E drejta me gëzue mendin.

A. Usufrukti mbi drejtët (juritë).

148. Dallimi i drejtëve.
149. Usufrukti mbi drejtët hypothekore.
150. Usufrukti mbi drejtët shoqërore, dalë mbi ato që prodhojnë qira dhe dalë ato të cilat të dorëzuara për qëllime të caktuara
151. Usufrukti mbi pjesët e ulta (Note 640)
152. Usufrukti mbi pyjet e saltat (Note 641)
153. Usufrukti mbi bletët (bilanet) e shtrenjtë

B. Usufrukti mbi prodhimet e sendërisë.

154. Ndarja e prodhimeve të shëndoshë dhe të gjendëshëm.

C. Urdhënjët mbi Jugjtin

155. Gjyqtësi nuk bujq të vajtoma, që jasë dëshiron të provës.
156. Gjyqtësi nuk ni kujë me gjyq.
157. E drejta me ndjue ndëshkimin e arsyetuar.
158. E drejta e arsyetimit me ndëshkimin vendosi: a) gjyqtësinë, b) mbledhja e kujtimeve; c) drejta e frutove të pamëshëdhuese; d) ndarja e gjithësi nga ndëshkimi.

§ V. Obligimet e gjyqtësisë.

158. Nic. Njohuria të gjyqtësisë.

A. Detyrimet e gjyqtësisë para marrjes në punën të saj.

159. Inventari.
160. Garancia.

B. Detyrimet e gjyqtësisë mbas marrjes në punën të saj.

161. Objekti i këtyre detyrimeve.
162. Detyrimi me gjithë gjykuar si një të barabartë i këtyre.
163. Detyrimi me të dhënë vëmendje të rëndësishme.
164. Detyrimi i gjyqtësisë me bë reparimet e nevojëshme.
165. Detyrimi i gjyqtësisë me kryq detyrën që i ndalojnë të bëjë kujë.
166. Detyrimi i gjyqtësisë me pasë shpërblimet e pajtimeve që i paskatën gjyqtësisë dhe me mbë gjithësi relative me ato pajtime.
167. Detyrimi i gjyqtësisë me kujdesë sekretarin, kursë nëpërj. i tretë kan rëndësi gjyqtësia mbi gjithësi ajo kujdesë marrjeshë të cilë tat e zotërojë.

§ VI. Të drejtat dhe detyrimet e gjyqtësisë të prerëshme kundër gjyqtësisë.

168. Të drejtat.
169. Detyrat.
170. Detat i parashkon dhe caktat e fjalës me të cilat ashtë ngarkue prova që formon objektin e gjyqtësisë.
171. Detat me të cilat ashtë ngarkue një palë (gjyqtësinë) ose një palë e saj që formon objektin e gjyqtësisë (Neni 464).

§ VII. Shuarja e gjyqtësisë

A. Shkaqet e shuarjes

172. Dorëzimi i shkaqeve.
173. Vdekja e gjyqtësisë.
174. Pëbarimi i vdekës për të cilën ashtë ecjue gjyqtësia; a) gjyqtësia i kushtuem në favorin e personave juridike; b) gjyqtësia ligjore.
175. Rrëzimi.
176. Mospërdorimi për një kohë të dhënë ligjësi (parashkrimi shuarjes).
177. Parashkrimi veçëtësisë i pleqësisë, ose një të tretë.
178. Hupja kuaj e gjithësi të cilës ashtë ngarkue gjyqtësia.

179. Rekonciliimi nga ari e ushtrimeve.
180. Verifikimi i kushteve ligjshme.
181. Humbja e së drejtës t' ushtrimit për shkaqe t' ushtrimeve.

B. Zbritja e ushtrimit t' ushtrimit

182. Pjesëtimi në pjesëtimore.
183. Prishtimi i gjërave të rendit.
184. Rrënimi i ndërtesës.
185. Prishja e rendit me dhënë asë me të t' ushtrimeve (prerja dhe nxjerrja të bukurive).
186. Shpenzimet e përmirësimeve.
187. Shpenzimet të zakonshme (të jashtëzakonshme).
188. Shpenzimet të rëndësisë: përmirësime dhe shtesa.
189. Shpenzimet dëftesë (shtesë).
190. Pengesat, kundërsitë etj.

§ 3 pasuesit

Detyrimet të ruajtura prej ligjit

191. Shkrimet të pëlqyëshëm.
192. Detyrimi i kuvit rreth *pasurisë* dhënë të qiras.
193. Detyrimi i njoftimeve ligjshëm të pronës të qirasë, të ndërmarrjes së shtesës, mbi pengesën e të tretëve.
194. Detyrimi i njoftimit ligjshëm, kur të kundërshtohet pretendimi.

KAPITULLI II.

Përfitimi dhe humbja

195. Mënyrat e fitimit të servitutëve.
196. Natyra e përfitimit dhe të humbjes.
197. Të drejtat dhe detyrimet.
198. Shtrirja e përfitimit dhe të humbjes.

KAPITULLI IV.

Servitutet e parregullta

199. Të shkaqeshëm të kërkës servitute.

TITULLI IX.

SERVITUDET PRIVATE.

KAPITULLI I.

Natyra dhe ndarjet e servitutëve.

200. Definimi i servitutëve predialë.
201. Llojet e pronave të cilat mund të ngarkohen me servitut.
202. Servitutet predialë janë karakteristë të dhëna pronave, jo personit.

333. Kreditë e pikëpamjes mbi servitutet prediale; a) Servitus in faciendo consistere nequit; b) Pronësi me cak servitutesh; c) Servitus servitutis esse non potest; dhe pajtueshmëritë e servitutëve; d) Causa perpetua; e) Servitutes civiles non possunt; f) Vicinitas.
334. Burimet e servitutëve prediale me kushtet e tyre ezistuese: a) me vullnetin personal, b) me obligimet, c) me zakonin.

KAPITULLI II.

Klasifikimi i servitutëve prediale

335. Dallimi i servitutëve nga pikëpamja e origjinës së tyre.
336. Dallimi i servitutëve nga pikëpamja e pjesëmarrjes së tyre.
337. Dallimi i servitutëve nga pikëpamja e mbrojtës e vullnetit të tyre.
338. Dallimi i servitutëve nga pikëpamja e dhënies (manifestimit) së tyre.
339. Tipa servitutesh që rezultojnë nga kombinimi i dy kritereve të mësipërm (nr. 334-338).

KAPITULLI III.

Servitutet e imponuara prej ligjit

§ I. Servitutet që mbrohen nga ofendimi e zotërimi

340. Pasoja: Kërkesa që mos të bëhet servitutë.
341. Rivendosja natyrale e gjendjes.
342. Mbrojtja nga ofendimi.
343. Padinë e gjykatës I Shkallës (Neni 934-939). Përkufizimi.

§ II. Servitutet ligjore në kuptimin e ngushtë

344. Cilat janë servitutet ligjore.

A. Servitutet e dalluara të fqinjësisë.

345. Llojet e këtij kapitulli.
346. Hyrje e fqinjësisë (Neni 965).
347. Kufiri i kopeve. I nenit 966 — Rregullat për ata që bien kësaj të drejtë.
348. Neni 965.
349. Neni 966.
350. Neni 967.
351. Përjashtimet dhe të drejtë të kufirit të fqinjësisë.

B. Servitutet e ndërtesës të fqinjësisë (Kullës).

352. Shtrirja e këtij servituti.
353. Rregullat të cilave u shtrohet ndërtesa e fqinjësisë e ajlë.
354. Shpenzimet e detyrimit për kundërshtim e ruajtjen të ndërtesës (Ligji Neni 968).
355. Pikëpyetje e zgjidhjet të ndërtesës të fqinjësisë e fqinjësisë (Neni 969-970).
356. Ndërtesa e fqinjësisë e përkohshme (Neni 964).
357. Shkelja e këtij e këtij (Neni 966).
358. Shpëtimi i këtij (Neni 968).

229. Dëngimet në gjuhorin të trofeut të sevitudit për mosdorëzimin e prejtave shtetërore. (Neni 359)

C. Sevitudi i shtrojtes të furnizuar i ujësit

230. Kushtet e shtrojtes
231. Zbatarja e ujësave të tepërme (Neni 357)
232. Thanija dhe përvetësimi i tokave (Nenet 358): me vlerën, me ndërtesën.

Ç. Pushtija dhe ngujja e pasurive të paluajtëshme

233. Neni 364.

D. Sevitudi i mundjes i ujësit në fqinjësi e kushtëzimi të tij gjyqësor me të njëjtat të bërjes

234. Nenet 365.

KAPITULLI IV.

Sevitudet e krijuemes me veprën e njeriut.

§ 1. Llojet e ndryshme të sevitudeve të cilat të krijën e mbi prehen.

235. Llojet e sevitudeve vullnetare janë të pakufizuemes.
236. Sevitudet e detyrueme nën ujësi.

A. Sevitudi i mundjes i ujësit

237. Ndër sevitudet ujësore dhe i kushtëzimi (Nenet 366).
238. Mbajtësi të të cilit mundet të caktohet mundja e ujësit (Nenet 367-370) ai Mundësi të Caktimit nga burimi i ujësit të cilin i gëzën dhe i godinës nga e cila mbahet ujësi. Caktimi vullnetar i mundjes së ujësit, për të cilën formën e gëzën dhe e çështen, për sa shohim në këtë rast dhe në pasuritë paraqitëse: të Kaptuarit i ujësit për të cilën të caktuem të ujësit. Zbatarja e tepërt e ujësit e kaptuar e mundjes së ujësit të Kaptuarit i ujësit për të cilën të caktuem të caktuem për të caktuemën mundja e ujësit për të caktuemën kohën e njëjtën.
239. Caktimi ujësor i ndërtesës dhe me vullnetin e sevitutit të mundjes i ujësit.
240. Ujësat shtesore dhe varrore.
241. Ujësi dhe dhe zona.
242. Nenet i ujësit. (Nenet 371).
243. Ujësi të mbajtësit dhe të ngarkuemit për të shkatërruem të shtratës e kanalit.
244. Ndryshimi e ndërtesës (Nenet 372).
245. Pëlqimi me ngushtimi i njëshëm (Nenet 373).
246. Detyrimet e fshirjes me sevitudin e mundjes i ujësit.

B. Sevitudi i shtrojtes mbi i ftohtësi i ujësave.

247. Dy llojet e këtij sevitudi.

248. Servitutet aktive e kullotave. 3. Nëpuna e këtij servituti. II. Kushtimi. III. Dëmtimi dhe mbrojtja e nepunë të kanë të njëjtën dhënjenë.
249. Servitutet e klërikëvë të kullotave.
250. Dispozita të ndryshëm për të dy servitutet e kullotës.

C. Servitutet rrjedhimore të fjetës.

251. Natyrat e servitutëve rrjedhimore nga ato rurale.

§ 0. Mënyrat me të cilat mbërthehen servitutet me njëri tjetrin.

252. Nenet 980 dhe 981.

A. Tuaji.

253. Cilësimi e tuajit.
254. Zotërit e tuajshëm të servitutit.
255. Zotërit e vërtetuarit të servitutit.

B. Parashkrimi shlirimtar.

256. Kondita të përgjithshme.
257. Kondita e dallëndyrrave dhe ujërave rrjedhëse.
258. Pasojëtë e servitutëve.
259. Parashkrimi dhembjegar i servitutëve.

C. Shuarjet e një të tanishmi.

260. Natyra e këtij rasteve kalimtare të servitutëve.
261. Kondita e ligjës për shuarjen e Gjenit 981.
262. Prova e shuarjës i këtij lloji.
263. Kundër ligjës.
264. Servitutët e kullotave me pasojëtë e veçantë shlirimtare dhe ato dëmtimi të cilit të lejojnë një të ndryshëm kundërpërdorë, për të marrë këtë kundërpërdorë të vetëm.

KAPITULI V.

Ushtrimi i servitutëve.

§ 1. Puna e zotërit të pronës dominante.

265. Shtrirjet i servitutit.
266. Servitutë akcesorë të mënyrës për ushtrimin e servitutit kryesor.
267. Ekstra i gjatësisë të pronës shërbyese ose të pronës dominante.
268. Shpenzimet e mënyrës për përdorimin dhe për mirëmbajtjen e servitutit.
269. Pëlqeja e ushtrimit të servitutit. Ligjërimi dhe rivlerësimi e servitutëve.

§ 2. Puna e zotërit të pronës shërbyese.

270. Obligimi pasiv i zotërimit të pronës shërbyese.
271. Transferimi i servitutit në një vend tjetër.

§ XV. Shoqëritë koncesionë.

272. Shoqëritë koncesionë dhe ato të koncesive.
273. Rregullimi juridik i shoqërive.
274. Zgjidhja e shoqërive

KAPTINA VI.

Shuarja e servitudave.

275. Mënyrat që të cilat shuhen servitudet.
276. Parashkrimi me përdorë servitudin (Tituli XII).
277. Kundravitë.
278. Pasojëdorimi i. Parashkrimi i servitudit (usucapio libertatis).
II. Parashkrimi i mënyrës së ushtrimit të servitudit.
279. Mënyrat e tjera me të cilat shuhen servitudet: a) ravitja e sendit; b) skadimi i afatit dhe verifikimi i kondicës rezolutive; c) anulimi i të drejtës i atij që ka kontestuar servitudin e) renunçimi i titullarit të gjendë dobësimin.
280. Shuarja e servitudave të ruajtë e banëfjetarëvet; konfuzioni i pjesëtarëve; ndërprerja dhe pezullimi i pjesëtarëvet i parashkrimit.

KAPTINA VII.

Padinat për mbrojtjen e servitudave.

281. Padia konfesore (publiciane); legjitimacioni aktiv dhe pasiv; barra e provimit.
282. Padia negatore.
283. Kër. Padinat posesivedhe petitore të cilat të dhënë të kërcënuarit.
283. Padinat paraprakisht të dorëzohejnë dhe të rivenjtës.

TITULLI XI.

POSESIONI.

KAPTINA I.

Natyra e posedimit.

284. Njohtimi të pleqërisë.
285. Objekti i posedimit. Cjenat; të drejtat.

KAPTINA II.

Elementet dhe llojet e posedimit sipas Kodit Civil.

286. Gjendet e posedimit.
287. Elementet e posedimit.

§ 1. Posedimi mirëbesë me pasoja me rëndësi.

288. Nenet 1040 dhe 1053 të Kodit Civil.

§ 2. Posedimi juridik

289. Llojet e posedimit juridik.

A. Posedimi ligjërisht

290. Natyrat e posedimit ligjërisht.
291. Posedimi ligjërisht duhet të jetë real dhe.
292. Posedimi ligjërisht duhet të jetë i pandërprerë.
293. Posedimi ligjërisht duhet të jetë paqësor.
294. Posedimi ligjërisht duhet të jetë publik.
295. Posedimi ligjërisht duhet të jetë i përqëndrimit.
296. Veçoritet tjetër kualitative dhe sasi tjetër interesi.
297. Posedimi ligjërisht duhet të kenë shpërblime mbajtë sendin si të vetin.

B. Posedimi me mirëbesim

298. Neni 1069

KAPITULLI II.

Llojet e posedimit

299. Efektet e posedimit përgjithësisht. Efektet e posedimit prirës: të posedimit ligjërisht; të posedimit me mirëbesim.
300. Presumimi i posedimit.
301. Përcaktja ligjërisht e posedimit.
302. Se fort do mundim posedimin mund nov (Neni 1083).
303. Vetëkuvali i fruteve.
304. Shpërblimet për përmirësimet dhe e drejta e ndërtes.

KAPITULLI IV.

Veprimet dhe humbja e posedimit

305. Kushtet pozitive e vetëbjimi dhe e humbjes të posedimit.

§ 1. Vetëbjimi i posedimit

306. Njohtimi të përgjithshme.
307. Vetëbjimi i posedimit me ait përfaqësuesi.
308. Constitutum possessorium.
309. Marrëveshi dhe bashkimi i posedimeve.

§ 2. Humbja e posedimit

310. Humbja e posedimit me mungesën e corpusit dhe animusit.
311. Humbja e posedimit me mungesën e vetëm corpusit.
312. Humbja e posedimit me mungesën e vetëm animusit.
313. Humbja e posedimit të mbetet me të përfaqësuesit.

KAPTINA V.

Mbrojtja e posedimit

§ 1. Kushtet të përgjithshme

314. Padomat posedimore.

§ 2. Fusha e zbatueshmërisë

315. Kundërt e lypura për ushtrimin e padisë të dorëzimit.
316. Posedimi legjitim dhe ay me mirëbesim.
317. Posedimi me të vjetër.
318. Objekti i posedimit I. Prona. II. Të drejat reale. Titulli i lypur për justifikimin e posedimit të servitutave të dijenie dhe të pakësimit: shqyrtimi i tërë: servitutet e imponuara prej ligjit: servitutet negative: corpusi i parashtrit të servitutave: nga kohë zbatohen. III. Gjithsinat e servitutave të kundërshtimit.
319. Cyrja e posedimit përgjithësisht; cyrje faktit dhe cyrje të drejte.
320. Cyrja gjyqësore servitudorum ej cohaerhes rei jure vindicatione (Hasi 1880).
321. Padia e dorëzimit duhet të ngrohet brenda vjetit qysa vetes.
322. Kush mund t'a ushtrojë padinë e dorëzimit (legjitimimi aktivë).
323. Kundër kujt mund të ushtrohet padia e dorëzimit (legjitimimi pasivë).
324. Barra e provimit dhe provimitet e lypta në padinë e dorëzimit.
325. Ndalimi me tranzit gjyqësor posedimor. Në dhenien e të drejtës.
326. Tagrat e gjyqeve të gjykatës së dorëzimit.
327. Ekzekut e sendimeve të dhëna në gjykimin posedimor.

§ 3. Padia e rivendosjes.

328. Kushtet e lypura për ushtrimin e këtij padie.
329. Posedimi i lypur për arsyetimin e padisë të rivendosjes.
330. Objekti i posedimit të mbrojtur prej padisë të rivendosjes.
331. Çështja me dhunë me kohë.
332. Padia e rivendosjes duhet të ngrohet mbrenda vjetit qysa qesdisja.
333. Kush mund t'a ushtrojë padinë e rivendosjes.
334. Kundër kujt mund t'ushtrohet padia e rivendosjes.
335. Çështja e kreut nga mpaleni i përshtatshëm.
336. Tagrat e gjyqeve të rivendosjes dhe ekzekut e sendimit.

§ 4. Raportet që ekzistojnë mbrenda padisë së dorëzimit dhe asaj të rivendosjes

337. Kërkimet e sjella dhe mbrojtëse: çi ekzistojnë mbrenda tyre.
338. Bashkimi i të dy padive.
339. Raporti i këtyre padive me padinë e thjeshtë.

BKSH

INDEKS

i neneve të Kodit Civil të përmenduna dhe të shpjeguame në këtë volum.

Neni	Numri i faqes	Neni	Numri i faqes	Neni	Numri i faqes
86	139	727	173,174	805	47,48,164,165,166
91	363	728	70,180	807	48
217	150			808	49
222	150	774	17,69,503	811	40,147
284	187,174,193	775	17	812	40,48
365	190	776	18	813	39
366	190	777	18	814	41,158
367	190	778	18,81	816	42
368	190	779	18	816	43
369	190	780	12,19	817	42
370	13,193	781	19	818	43
372	12	782	8,20,12,309	819	43
373	202	783	19	820	15,46,120,311
375	202	784	21	821	50
410	203	785	4,09	822	51,
411	159	786	21	823	12,51
648	159	787	21	824	51
649	154	788	24,116	825	52
650	219	789	35,38,26,39	826	52
651	173,174	790	27	827	60
679	172	791	27	828	59,24
693	306	792	128	829	50
694	306	793	30,46,56	830	55
695	206,305	794	31,39,64,289	831	158,159
696	126	795	39	832	167,163
698	125	796	31	833	158,143,143
706	125	797	105,197,199,298	834	147,158,209
710	73	798	31,38,36	835	13,37,147,259,351
712	14	799	31,116,107,274	836	13,147,183,289
713	74	800	31,260,298	837	4,144,158
714	7,74	801	35,37	838	5,143,158,164
720	7,74	802	13,38,303	839	5,143,184,185
721	56	803	309	840	13,141,158,163
722	90	804	37	841	15,152
724	170	805	46,66	842	159
744	14	806	48	843	159
		807	48,49		

Strana	Numeri a veleni	Strana	Numeri a veleni	Strana	Numeri a veleni
844	172	899	212	940	103, 309
845	169	900	212	941	188
846	19, 163	901	233, 295	942	98, 183
847	192	902	203	943	88, 310, 316
848	138, 198	903	86, 203, 334, 354	944	88, 315, 316, 317, 318
849	142, 154, 192, 291	904	313		
850	164, 168, 185, 188	905	313	945	189, 306, 313, 318
	308, 190	906	193, 349	946	313, 316
851	145, 149, 190, 195	907	78, 98	947	317, 320
852	138, 189	908	79	948	328, 331
853	138, 189	909	61, 82, 86, 216	949	88, 327, 332
854	190	910	82	950	325
855	190	911	81, 91, 220	951	326
856	194, 199	912	81, 90, 215	952	335
857	194, 197	913	81	953	333, 332
858	194, 197	914	91	954	334
859	194	915	90	955	214
860	194	916	77, 78, 90, 91, 92, 95, 204.	956	317, 329, 360
861	195			957	99, 208
862	199	917	91	958	228, 330
863	170	918	91	959	224, 229
864	171	919	100 bis, 108, 156	960	230, 232
865	166, 251	920	73, 100 bis	961	232
866	138, 187, 192, 281	921	100 quater	962	233
867	188, 195	922	85	963	232
868	166, 178, 195	923	89	964	233, 238
869	168	924	85	965	264
870	173, 180, 174	925	85	966	318
871	168, 181	926	85	967	300, 325, 350
872	174	927	89	968	301, 306, 329, 331
873	174	928	84	969	306, 309
874	178	929	84	970	331, 336, 348, 350
875	178	930	94, 96, 97	971	336
876	180	931	98, 98	972	336
877	185	932	95, 304	973	326
878	189	933	98	974	339
879	190	934	99	975	339, 361
880	197	935	99	976	342
881	197	936	99	977	343
882	197	937	99	978	344
883	197	938	100	979	345
884	199	939	308	980	161, 353, 363, 355
885	96, 200	940	300, 304		357, 366
886	87	941	101	981	208, 221, 354, 355, 363, 364, 367, 368, 386, 388, 389.
887	87	942	102		
888	38, 40, 68	943	109	982	304, 308, 340, 358, 366.
889	211	944	62, 331		
890	211, 231, 305, 318	945	135	983	303, 313, 316, 367, 367, 377.
891	213	946	189		

Nrort.	Numrat e volumit	Nrort.	Numrat e volumit	Nrort.	Numrat e volumit
894	265, 273, 279, 281, 277	1032	17	1203	14, 81, 130, 295,
895	253, 252, 304	1033	7, 74		301.
896	168	1034	74	1204	109, 118, 137, 282,
897	86, 203, 261, 281	1035	56, 60, 64, 65, 67,		304.
898	211, 215, 247, 248, 296		70	1205	10, 18, 80, 186, 194
899	247, 248	1036	56, 72		228, 238, 298, 307
900	318, 266, 326, 318	1037	57	1206	106, 122
901	303, 264	1038	56		
902	249	1039	66, 70, 71	1207	52, 117
903	303, 298	1040	70, 71	1208	118, 125, 284
904	303, 267	1041	70, 71	1209	34, 120
905	254, 264, 268, 272, 271	1042	70	1210	120, 311
906	246, 269	1043	265, 291, 268, 298	1211	121, 154
907	268, 269		198	1212	152
908	99, 264, 274, 248, 308	1044	108, 125, 257, 258,	1213	127
909	303, 304, 246, 308		268, 280, 291, 292,	1214	172
1000	246		260, 264, 265, 284,	1215	123
1001	246		297, 314		
1002	246	1045	125, 296, 297, 324,	1216	35, 71
1003	247, 248		325,	1217	308
1004	249, 250	1046	276, 286, 296, 306,	1217	302
1005	241, 259		322.	1218	181
1006	247, 250	1047	290, 294, 305, 317	1220	290
1007	272	1048	136, 265, 318	1220	308
1008	273	1049	306, 324	1141	304
1009	272	1050	324	1147	14, 116, 305
1010	274	1051	309, 309, 311, 305	1148	81, 85, 109, 304
1011	270	1052	288, 293, 300, 311,	1149	34, 80, 106, 213,
1012	270		315, 316, 317, 318,		280.
1013	276, 278		319, 320, 321, 322,	1158	31
1014	302, 317		323, 324, 325, 326,	1164	8
1015	193, 264, 268, 278, 281		327, 327, 328	1171	248
1016	278	1053	268, 268, 286, 301,	1181	71
1017	278, 328		315, 327, 328, 329,	1182	120
1018	240, 278		330, 331, 332, 333,	1201	8
1019	279		334, 335, 336, 337,	1202	173
1020	304		338.	1200	6
1021	264, 249	1054	299, 301, 309	1184	198
1022	260, 250	1055	309, 336	1242	105, 190, 281, 282
1023	54, 250	1056	114, 115, 282 bis,	1242	168, 197
1024	51, 51		286.	1244	190
1025	58, 80, 208, 244	1057	115, 116	1245	200
1026	82, 90, 91	1058	300, 336	1241	33, 192
1027	90, 91, 92, 256	1059	47, 48, 194, 195,	1248	30
1028	55, 90, 91, 272		197, 300, 308, 302,	1250	198
1029	56, 58, 62, 72, 75,	1060	137, 236, 302	1256	157
	269, 272.	1061	11, 37, 110, 120,	1259	13, 192
1030	56, 75		300, 302.	1193	13, 302
1031	75, 77, 296	1062	110, 299, 304	1261	302

Numri	Numrat e vëllimit	Numri	Numrat e vëllimit	Numri	Numrat e vëllimit
1400	15, 219	1706	296	2015	85, 87, 125, 318
1410	109	1725	296	2017	105, 136, 168, 329
1420	308	1787	192, 309	2018	125
1480	34	1812	4	2019	105, 309
1481	34	1840	15	2020	128
1487	191	1864	14, 35, 93, 118, 170, 353, 364, 373	2021	329
1530	193			2025	328
1540	234, 235, 281	1887	71	2031	329
1541	37	1894	107, 354	2035	120, 290, 309, 311, 355, 359
1618	138	1981	159		
1800	135, 295	1986	15	2036	120, 202, 309
1825	158	1993	4, 98, 14, 157, 183	2050	129, 202
1826	106, 158	1994	159	2054	117, 135, 138, 142, 299
1827	31	2000	124, 293		
1869	138	2010	125, 293	2057	135, 136, 137, 143, 147, 315, 318, 336
1870	158	2011	131		
1880	162	2012	130	2065	106.
1899	373	2013	181, 278		
1901	296	2014	131, 278		

BKSH

BKSH